

REGULAMENTUL (CEE) NR. 2454/93 din 2 iulie 1993 - Partea I
de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar
EMITENT: Comisia
PRIMA PUBLICARE: Jurnalul Oficial nr. L 253/1993, p. 1 - 766
Descriptor CELEX: 31993R2454
Descriptor natural: Regulament 2454 1993
Descriptor serial: Regulament 93 2454

Nu mai legislația Comunităților Europene tipărită în ediția pe hârtie a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene este considerată autentică.

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,
având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar*1), denumit în continuare "cod", în special articolul 249,
întrucât codul reunește toată legislația vamală existentă într-un singur instrument juridic; întrucât codul introduce, de asemenea, o serie de modificări la această legislație pentru a o face mai coerentă, pentru a o simplifica și pentru a umple anumite lacune; întrucât aceasta constituie legislația comunitară completă în acest domeniu;
întrucât aceleași motive care au determinat adoptarea codului sunt valabile pentru legislația vamală de aplicare; întrucât este, prin urmare, necesar să se reunească într-un singur regulament toate dispozițiile de aplicare a dreptului vamal care în prezent sunt dispersate într-un număr mare de regulamente și directive comunitare;
întrucât codul de aplicare a Codului Vamal Comunitar instituit prin prezentul document trebuie să reia reglementările vamale de aplicare existente; întrucât, ținând seama de experiența dobândită, este necesar:
- să se aducă unele modificări reglementărilor menționate în vederea adaptării lor la dispozițiile cuprinse în cod;
- să se extindă sfera de aplicare a anumitor dispoziții limitate în prezent la anumite regimuri vamale pentru a ține seama de domeniul de aplicare general al codului;
- să se clarifice anumite reglementări în vederea unei securități juridice sporite în momentul aplicării acestora;
întrucât modificările introduse se referă în special la dispozițiile referitoare la datoria vamală;
întrucât este necesar să se limiteze aplicarea articolului 791 alineatul (2) până la 1 ianuarie 1995 și să se reexamineze chestiunea în lumina experienței dobândite;
întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului Vamal,

*1) JO L 302, 19.10.1992, p. 1

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I DISPOZIȚII GENERALE DE APLICARE

TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE

CAP. I Definiții

ART. 1

În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. cod:
Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar;
2. carnet ATA:
documentul vamal internațional de admitere temporară stabilit în cadrul Convenției ATA;
3. comitet:
Comitetul Codului Vamal instituit în conformitate cu articolul 247 din cod;
4. Consiliul de Cooperare Vamală:
organizația înființată prin Convenția de instituire a unui Consiliu de Cooperare Vamală, încheiată la Bruxelles la 15 decembrie 1950;
5. date necesare pentru identificarea mărfurilor:
pe de o parte, datele folosite pentru identificarea mărfurilor din punct de vedere comercial permițând autorităților vamale să determine clasificarea tarifară și, pe de altă parte, cantitatea mărfurilor;
6. mărfuri cu caracter necomercial:
mărfuri a căror punere sub regimul vamal în cauză se face ocazional și a căror natură și cantitate arată că sunt destinate uzului privat, personal sau familial al destinatarilor sau persoanelor care le transportă sau care au destinația evidentă de cadouri;
7. măsuri de politică comercială:
măsuri netarifare stabilite, ca parte a politicii comerciale comune, sub forma dispozițiilor comunitare ce reglementează importul și exportul de mărfuri, cum ar fi măsurile de supraveghere sau de salvagardare, restricțiile cantitative sau limitative și interdicțiile la import sau export;
8. nomenclatura vamală:
una dintre nomenclaturile prevăzute la articolul 20 alineatul (6) din cod;
9. sistemul armonizat:

Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor;
10. tratat:
Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene.

CAP. 2
Decizii

ART. 2

În cazul în care o persoană care depune o cerere pentru o decizie nu este în măsură să prezinte toate documentele și informațiile necesare pentru luarea unei hotărâri, autoritățile vamale au obligația de a furniza documentele și informațiile pe care le au la dispoziție.

ART. 3

Decizia referitoare la o garanție favorabilă persoanei care a semnat un angajament de plată a sumei datorate la prima cerere scrisă a autorităților vamale se revocă în cazul în care angajamentul respectiv nu este respectat.

ART. 4

Revocarea nu afectează mărfurile care, la data intrării ei în vigoare, sunt plasate deja sub un regim vamal în baza autorizației care face obiectul revocării.

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot cere ca aceste mărfuri să primească, în termenul pe care îl stabilesc, una dintre destinațiile vamale admise.

TITLUL II

INFORMAȚII TARIFARE OBLIGATORII

CAP. 1
Definiții

ART. 5

În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. informații tarifare obligatorii:

informațiile tarifare ce obligă administrațiile tuturor statelor membre ale Comunității atunci când condițiile definite la articolele 6 și 7 sunt respectate;

2. solicitant:

orice persoană care a depus la autoritățile vamale o cerere de informații tarifare obligatorii;

3. titular:

persoana în numele căreia se eliberează informația tarifară obligatorie.

CAP. 2

Procedura de obținere a informațiilor tarifare obligatorii

Notificarea solicitantului și transmiterea către Comisie

ART. 6

[**** PLEASE USE (1) FOR PARAGRAPHS INSTEAD OF 1. ****]

1. Cererile de informații tarifare obligatorii se întocmesc în scris și se adresează fie autorităților vamale competente din statul membru sau din statele membre în care urmează a se folosi informația în cauză, fie către autoritățile vamale competente din statul membru în care este stabilit solicitantul.

2. Cererea de informații tarifare obligatorii se referă la un singur tip de mărfuri.

3. Cererea trebuie să includă următoarele date:

(a) numele și adresa titularului;

(b) numele și adresa solicitantului în cazul în care acesta nu este titularul;

(c) nomenclatura vamală în care urmează a se clasifica mărfurile. În cazul în care solicitantul dorește să obțină clasificarea mărfurilor într-una dintre nomenclaturile prevăzute la articolul 20 alineatul (3) litera (b) și alineatul (6) litera (b) din cod, în cererea de informații tarifare obligatorii se menționează în mod expres nomenclatura respectivă;

(d) descrierea detaliată a mărfurilor care permite identificarea lor și determinarea clasificării în nomenclatura vamală;

(e) compoziția mărfurilor, precum și metodele de examinare utilizate pentru stabilirea acesteia, în cazul în care clasificarea depinde de acest lucru;

(f) furnizarea, eventual ca anexe, a mostrelor, fotografiilor, planurilor, cataloagelor sau oricărei alte documentații care poate ajuta autoritățile vamale să stabilească clasificarea corectă a mărfurilor în nomenclatura vamală;

(g) clasificarea preconizată;

(h) acordul de a pune la dispoziție, la cererea autorităților vamale, a traducerii documentației eventual anexate, în limba sau într-una din limbile oficiale ale statului membru interesat;

(i) orice date ce urmează a se considera confidențiale;

(j) indicarea de către solicitant dacă, după cunoștințele sale, în Comunitate s-a solicitat ori s-a eliberat deja o informație tarifară obligatorie pentru mărfuri identice sau similare;

(k) acceptul ca informațiile furnizate să poată fi înregistrate într-o bancă de date a Comisiei Comunităților Europene; cu toate acestea, cu excepția dispozițiilor prevăzute la articolul 15 din cod, se aplică dispozițiile ce reglementează protecția informațiilor în vigoare în statele membre;

4. În cazul în care consideră că cererea nu conține toate datele necesare pentru a se pronunța în cunoștință de cauză, autoritățile vamale cer solicitantului să prezinte datele lipsă.

5. Lista autorităților vamale desemnate de statele membre să primească cererea de informații tarifare obligatorii sau să o elibereze se publică în seria C a Jurnalului Oficial al Comunităților Europene.

ART. 7

1. Informația tarifară obligatorie se notifică solicitantului în scris cât mai curând posibil. Dacă nu este posibilă notificarea solicitantului în termen de 3 luni de la acceptarea cererii, autoritățile vamale informează solicitantul cu privire la aceasta, menționând motivul întârzierii și data la care estimează că vor putea furniza informația tarifară obligatorie.

2. Notificarea se efectuează cu ajutorul unui formular al cărui model este prevăzut în anexa 1. Pe acest formular se precizează datele care urmează a fi considera ca fiind furnizate cu titlu confidențial. Se menționează posibilitatea de a introduce o acțiune, prevăzută la articolul 243 din cod.

ART. 8

1. Un exemplar al informației tarifare obligatorii notificate (exemplarul nr. 2 din anexa 1), precum și datele (exemplarul nr. 4 din aceeași anexă) se transmit neîntârziat Comisiei de către autoritățile vamale ale statului membru interesat. Transmiterea se face cât mai curând posibil, prin mijloace electronice.

2. La cererea unui stat membru, Comisia îi transmite neîntârziat datele înscrise în exemplarul respectiv al formularului, precum și celelalte informații aferente. Această transmitere se efectuează cât mai curând posibil, prin mijloace electronice.

CAP. 3

Dispoziții ce se aplică în cazul informațiilor tarifare obligatorii divergente

ART. 9

În cazul în care constată că există informații tarifare obligatorii divergente pentru aceleași mărfuri, Comisia adoptă, dacă este necesar, o măsură pentru a asigura aplicarea uniformă a nomenclurii vamale.

CAP. 4

Efectul juridic al informațiilor tarifare obligatorii

ART. 10

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 5 și 64 din cod, informațiile tarifare obligatorii se pot solicita numai de către titular.

2. Autoritățile vamale pot cere ca titularul, atunci când îndeplinește formalitățile vamale, să informeze autoritățile vamale că se află în posesia informațiilor tarifare obligatorii cu privire la mărfurile care fac obiectul vămării.

3. Titularul unei informații tarifare obligatorii nu o poate folosi pentru anumite mărfuri decât în cazul în care face dovada față de autoritățile vamale că mărfurile respective sunt conforme în toate privințele cu cele descrise în informația prezentată.

4. Autoritățile vamale pot cere traducerea acestei informații în limba sau într-una din limbile oficiale ale statului membru interesat.

ART. 11

O informație tarifară obligatorie furnizată de autoritățile vamale ale unui stat membru începând cu 1 ianuarie 1991 devine obligatorie pentru autoritățile competente ale tuturor statelor membre în aceleași condiții.

ART. 12

1. La adoptarea unuia dintre actele sau uneia dintre măsurile prevăzute la articolul 12 alineatul (5) din cod, autoritățile vamale întreprind demersurile necesare pentru asigurarea condițiilor ca informațiile tarifare obligatorii să fie furnizate de la această dată numai în conformitate cu actul sau măsura respectivă.

2. În conformitate cu alineatul (1) de mai sus, data care se ia în considerare este după cum urmează:

- pentru regulamentele prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (a) din cod privind amendamentele la nomenclatura vamală, data aplicabilității lor;
- pentru regulamentele prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (a) din cod, care determină sau afectează clasificarea mărfurilor în nomenclatura vamală, data publicării lor în seria L a Jurnalului Oficial al Comunităților Europene;
- pentru măsurile prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (b) din cod, referitoare la modificări ale notelor explicative la Nomenclatura Combinată, data publicării lor în seria C a Jurnalului Oficial al Comunităților Europene;
- pentru hotărârile Curții de Justiție a Comunităților Europene prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (b) din cod, data pronunțării hotărârii;
- pentru măsurile prevăzute la articolul 12 alineatul (5) litera (b) din cod privind adoptarea unui aviz de clasificare sau a unor modificări ale notelor explicative la Nomenclatura Sistemului Armonizat de către Consiliul de Cooperare Vamală, data comunicării de către Comisie în seria C a Jurnalului Oficial al Comunităților Europene.

3. Comisia comunică autorităților vamale cât mai curând posibil datele de adoptare a măsurilor și actelor prevăzute de prezentul articol.

CAP. 5

Dispoziții aplicabile în cazul expirării valabilității informațiilor tarifare obligatorii

ART. 13

În cazul în care, în conformitate cu a doua teză de la articolul 12 alineatul (4) și de la articolul 12 alineatul (5) din cod, informațiile tarifare obligatorii sunt lovite de nulitate sau încetează a mai fi valabile, autoritatea vamală care le-au furnizat anunță cât mai curând posibil Comisia.

ART. 14

1. În cazul în care titularul unei informații tarifare obligatorii care și-au pierdut valabilitatea din motivele prevăzute la articolul 12 alineatul (5) din cod dorește să folosească posibilitatea de a solicita astfel de informații pe o perioadă în conformitate cu alineatul (6) din articolul menționat, acesta notifică autoritățile vamale, punând la dispoziție documentele justificative necesare pentru a permite efectuarea unei verificări pentru a se stabili dacă se îndeplinesc condițiile prevăzute în acest sens.

2. În cazurile excepționale în care Comisia, în conformitate cu dispozițiile articolului 12 alineatul (7) ultimul paragraf din cod, adoptă o măsură derogatorie de la alineatul (6) al articolului menționat sau în cazul în care nu se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) referitoare la posibilitatea de a se invoca în continuare informațiile tarifare obligatorii, autoritățile vamale notifică în scris titularul.

CAP. 6
Dispoziții tranzitorii

ART. 15

Informațiile tarifare obligatorii furnizate pe plan național înainte de 1 ianuarie 1991 rămân valabile.

Cu toate acestea, informațiile tarifare obligatorii furnizate pe plan național a căror valabilitate depășește data de 1 ianuarie 1997 își pierd valabilitatea începând cu această dată.

TITLUL III

TRATAMENT TARIFAR FAVORABIL DATORITĂ NATURII MĂRFURILOR

CAP. 1

Mărfuri supuse condiției de denaturare

ART. 16

Clasificarea tarifară în subpozițiile enumerate în coloana 2 din tabelul de mai jos a mărfurilor înscrise în coloana 3 corespunzătoare subpozițiilor menționate se supune condiției ca aceste mărfuri să fie denaturate astfel încât să devină improprii pentru alimentația umană, prin intermediul unuia dintre agenții de denaturare menționați în coloana 4, utilizați în cantitățile indicate în coloana 5 din același tabel.

Nr. ordine	Cod NC	Descriere	Agent de denaturare	
			Denumire	Cantitate
				maximă de
				folosit
				în g la
				100 kg
				produs de
				denaturat
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	0408	Ouă de păsări, fără coajă și gălbenușuri, proaspete, uscate, fierte în apă sau în abur, turnate în formă, congelate sau altfel conservate, chiar dacă sunt cu adaos de zahăr sau de alți îndulcitori:	Esență de terebentină Esență de lavandă Ulei de rozmarin Ulei de mesteacăn	500 100 150 100
	0408 11	- Gălbenușuri de ou: -- Uscate:		
	0408 11 90	--- Altele	Făină din pește, de la	5 000
	0408 19	-- Altele:	subpoziția NC 2301 20 00 cu	
	0408 19 90	--- Altele:	miros caracteristic și care	
	0408 91	-- Uscate:	conține în raport cu materia	
	0408 91 90	--- Altele	uscată cel puțin:	
	0408 99	-- Altele:	- 62,5% protide brute	
	0408 99 90	--- Altele	(proteine)	
			- 6% lipide brute	
			(materii grase)	
			din greutate	
2	1106	Făină și griș din legume cu păstaie uscate, de la poziția 07.13, din Sago sau din rădăcini sau tuberculi de la poziția 07.14 și	Ulei din pește sau din ficat de pește, filtrat, nedezodorizat, nedecolorat, fără aditivi	1 000

		din produsele de la capitolul 8:				
	1106 20	Făină și griș din sago, din rădăcini sau tuberculi de la poziția 07.14:	Făină din pește, de la subpoziția NC 2301 20 00 cu miros caracteristic și care conține în raport cu materia uscată cel puțin:		5 000	
	1106 20 10	-- Denaturat	- 62,5% protide brute (proteine) - 6% lipide brute (materii grase) din greutate			
			Denumirea chimică sau descrierea	Denumirea uzuală	Colour Index*1)	
3	2501 00	Săruri (inclusiv sarea pentru masă și sarea denaturată) și clorura de sodiu pură, chiar și în soluție apoasă sau care conțin adaosuri de agenți de aglomerare sau agenți de fluidizare; apă de mare - Sare obișnuită (inclusiv sarea pentru masă și sarea denaturată) și clorura de sodiu pură, chiar și în soluție apoasă sau care conțin adaosuri de agenți de aglomerare sau agenți de fluidizare: -- Altele:	Sare de sodiu din 4-sulfo- benzenazo- resorcinol sau acid 2,4-di- hidroxi- azobenzen-4'- sulfonic (culoare: galben) Sare disodică de acid 1-(4'- sulfo-1'- fenilazo)-4- aminobenzen- 5-sulfonic (culoare: galben)	Crisoină S Galben rezistent	14 270 13 015	6 6
	2501 00 51					
			Denumirea chimică sau descrierea	Denumirea uzuală	Colour Index*1)	
		--- Denaturate sau destinate altor utilizări industriale (inclusiv rafinarea), cu excepția conservării sau a pregătirii produselor destinate alimentației umane sau animale	Sare tetrasodică a acidului 1-(4'- sulfo-1'- naftilazo)- 2-naftol- 3,6,8- trisulfonic (culoare roșie) Tetrabromo- fluoresceină (culoare: galben)	Ponceau 6R Eosină	16 290 45380	1 0,5

			fluorescent)			
			Naftalen	Naftalină		250
			Pudră de săpun	Pudră de săpun	-	1 000
			Dicromat de sodiu sau de potasiu	Dicromat de sodiu sau de potasiu	-	30
			(culoare: galben)			
			Oxid de fier cu un conținut de Fe2O3 de cel puțin 50% cu o culoare de la roșu închis până la cafeniu sub formă de pulbere fină din care cel puțin 90% trece printr-o sită cu ochiuri de 0,10 mm.	Oxid de fier	-	250
			Hipoclorit de sodiu	Hipoclorit de sodiu	-	3 000
4	3502		Denumire			
	3502 10	Albumine (inclusiv concentratele mai multor proteine de lactoser care conțin peste 80% proteine de lactoser din greutatea calculată pe materie uscată), albuminați și alți derivați de albumină:	Ulei de rozmarin (numai pentru albuminele lichide) Ulei de camfor brut (pentru albumine lichide și solide) Ulei alb de camfor (pentru albumine lichide și solide) Azidă de sodiu (pentru albumine lichide și solide) Dietanolamină (numai pentru albumina solidă)			150 2 000 2 000 100 6 000
	3502 10 10	- Ovalbumină:				
	3502 90	-- improprie sau devenită improprie				
	3502 90 10	alimentației umane - altele: -- Albumine, altele decât ovalbumina: --- impropriei sau devenite impropriei alimentației umane				

*1) Această coloană reia numerele corespunzătoare din Rewe Colour Index, ediția a treia, 1971, Bradford, Anglia.

ART. 17

Denaturarea se realizează astfel încât să se asigure condițiile ca produsul de denaturat și agentul de denaturare să se amestece în mod omogen și să nu se poată separa din nou în componenți în condiții rentabile din punct de vedere economic.

ART. 18

Prin derogare de la dispozițiile articolului 16, orice stat membru poate aproba temporar folosirea unui agent de denaturare care nu este prevăzut în coloana 4 din tabelul menționat.

Într-un astfel de caz, notificarea se trimite Comisiei în termen de maximum 30 de zile, furnizându-se indicații amănunțite cu privire la astfel de agenți de denaturare și la cantitățile utilizate. Comisia informează celelalte state membre cât mai repede posibil.

Chestiunea se supune atenției comitetului.

Dacă, în termen de maximum 18 luni de la data primirii de către Comisie a notificării, comitetul nu emite nici un avis în legătură cu includerea agentului de denaturare în cauză în coloana 4 din tabelului menționat, se întrerupe imediat folosirea acest agent de denaturare în toate statele membre cel târziu la expirarea acestui termen.

ART. 19

Prezentul capitol se aplică fără a aduce atingere Directivei 70/524/CEE a Consiliului.*1)

*1) JO L 270, 14.2.1970, p. 1.

CAP. 2

Condiții pentru clasificarea tarifară a anumitor tipuri de semințe

ART. 20

Clasificarea tarifară la subpozițiile tarifare enumerate în coloana 2 din tabelul de mai jos a mărfurilor înscrise comparativ cu fiecare subpoziție din coloana 3 respectă condițiile prevăzute la articolele 21 - 24.

Număr de ordine	Cod NC	Descriere
1	0701 0701 10 00	Cartofi, proaspeți sau refrigerați - Semințe
2	0712 0712 90	Legume uscate, întregi, feliate, mărunțite sau pudră, dar nepreparate în continuare: - alte legume; amestecuri de legume: -- porumb (Zea mays var. saccharata) --- hibrizi pentru însămânțare
3	1001 1001 90 1001 90 10	Grâu și meslin - altele -- secară albă pentru însămânțare
4	1005 1005 10 1005 10 11 1005 10 13 1005 10 15 1005 10 19	Porumb - sămânță -- hibrid: --- hibrizi dubli și hibrid încrucișat --- hibrizi triplu încrucișați --- hibrizi simpli --- altele
5	1006 1006 10 1006 10 10	Orez - orez nedecorticat (nedecorticat sau în stare brută) -- pentru însămânțare
6	1007 00 1007 00 10	Sorg boabe - hibrizi pentru semănat
7	1201 00 00 1201 00 10	Boabe de soia, întregi sau sfărâmate - pentru însămânțare
8	1202 1202 10 1202 10 10	Arahide, neprăjite sau nepreparate termic în alt mod, chiar decojite sau sfărâmate - în coajă: -- pentru însămânțare
9	1204 00 1204 00 10	Sămânță de in, sfărâmată sau nu: - pentru însămânțare
10	1205 00 1205 00 15	Semințe de colză, sfărâmate sau nu; - pentru însămânțare

11	1206 00	Semințe de floarea soarelui, sfărâmate sau nu
	1206 00 10	- pentru însămânțare
12	1207	Alte semințe și fructe oleaginoase, sfărâmate sau nu;
	1207 10	- fructe și miez de palmier
	1207 10 10	-- pentru însămânțare
13	1207 20	- Semințe de bumbac
	1207 20 10	-- pentru însămânțare
14	1207 30	- Semințe de ulei de ricin;
	1207 30 10	-- pentru însămânțare
15	1207 40	- Semințe de susan
	1207 40 10	-- pentru însămânțare
16	1207 50	- Semințe de muștar
	1207 50 10	-- pentru însămânțare
17	1207 60	- Semințe de șofran
	1207 60 10	-- pentru însămânțare
	1207 91	- altele
18	1207 91 10	-- Semințe de mac
	1207 92	--- pentru însămânțare
19	1207 92 10	-- Semințe de arbore de unt
	1207 99	--- pentru însămânțare
20	1207 99 10	-- Altele
		--- pentru însămânțare

ART. 21

Cartofii de sămânță trebuie să respecte condițiile prevăzute în conformitate cu articolul 15 din Directiva nr. 66/403/CEE a Consiliului.*1)

*1) JO 125, 11.7.1966, p. 2320/66.

ART. 22

Porumbul dulce, secara albă, hibridul de porumb pentru sămânță, orezul și sorgul destinate însămânțării trebuie să respecte condițiile stabilite în conformitate cu articolul 16 din Directiva 66/402/CEE a Consiliului.*2)

*2) JO 125, 11.7.1966, p. 2309/66.

ART. 23

Semințele și fructele oleaginoase destinate însămânțării trebuie să respecte condițiile stabilite în conformitate cu articolul 15 din Directivei 69/208/CEE a Consiliului.*3)

*3) JO L 169, 10.7.1969, p. 3.

ART. 24

Porumbul, secara albă, hibridul de porumb, hibridul de sorg, semințele și fructele oleaginoase aparținând unor specii care nu intră în domeniul de aplicare a directivelor 66/402/CEE și 66/208/CEE ale Consiliului nu se înscriu în subpozițiile tarifare indicate la articolul 20 decât dacă persoana interesată face dovada față de autoritățile competente ale statelor membre că acestea sunt destinate însămânțării.

CAP. 3

Condiții pentru clasificarea tarifară a țesăturilor pentru site drept articole neconfectionate

ART. 25

Clasificarea tarifară a țesăturilor pentru site, neconfectionate, la codul NC 5911 20 00 se marchează după cum se indică mai jos.

Pentru marcare, se reproduce un motiv care constă dintr-un dreptunghi și două diagonale la intervale regulate pe fiecare dintre marginile țesăturii fără a atinge liziera, astfel încât distanța dintre două motive consecutive, măsurate între liniile exterioare ale motivelor, să nu fie mai mare de un metru și ca motivele de la o margine să fie decalate astfel încât să se situeze la jumătatea distanței față de cele de pe cealaltă margine (centrul fiecărui motiv trebuie să fie situat la distanță egală de centrul a două dintre cele mai apropiate motive de pe marginea opusă). Fiecare dintre motive este dispus astfel încât laturile lungi ale dreptunghiului să fie paralele cu urzeala țesăturii (a se vedea schița de mai jos).

[**** PLEASE INSERT IMAGE AND REPLACE Lisieră WITH lizieră ****]

Grosimea liniilor care formează motivul este de 5 mm, iar cea a diagonalelor de 7 mm. Dreptunghiul măsurat în exteriorul liniilor trebuie să fie de cel puțin 8 cm lungime și 5 cm lățime.

Motivele se imprimă într-o singură culoare, în contrast cu culoarea țesăturii. Acestea trebuie să fie foarte rezistente.

CAP. 4

Mărfuri pentru care trebuie prezentat certificatul de autenticitate, calitate sau alt certificat

ART. 26

1. Clasificarea tarifară în subpozițiile enumerate în coloana 2 din tabelul de mai jos a mărfurilor înscrise în coloana 3 din acest tabel corespunzătoare subpozițiilor menționate și importate din țările indicate în coloana 5 din același tabel, este subordonată prezentării de certificate care îndeplinesc cerințele formulate la articolele 27 - 34.

Certificatele, enumerate în funcție de numărul de ordine în coloana 4, sunt prezentate în anexele 2 - 8.

Certificatele de autenticitate se aplică pentru struguri, whisky, votcă și tutun, certificatele de denumire de origine pentru vin, iar certificatele de calitate pentru azotatul de sodiu.

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), pentru vinul de Porto, Madeira, Xeres și muscatel de Setubal care se încadrează la codurile NC 2204 21 41, 2204 21 51, 2204 29 41 și 2204 29 51, documentul comercial aprobat întocmit și autentificat în conformitate cu dispozițiile articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 986/89 al Comisiei*1) se prezintă în locul certificatului de denumire de origine.

*1) JO 106, 18.4.1989, p. 1

3. Cu toate acestea, tutunul care beneficiază, la punerea în liberă circulație, de scutire de drepturi vamale în temeiul unei dispoziții comunitare se încadrează în codurile NC 2401 10 10 - 2401 10 49 și 2401 20 10 - 2401 20 49 fără prezentarea certificatului de autenticitate. Un astfel de certificat nu se eliberează și nici nu se acceptă pentru tutunul de aceste tipuri când se prezintă mai mult de un tip în același ambalaj.

4. În ceea ce privește mărfurile enumerate la numărul de ordine 6 în tabel următor, în sensul prezentului articol, termenii și expresiile care urmează au următorul înțeles:

(a) tutun flue-cured de tip Virginia: tutunul care a fost uscat în condiții atmosferice artificiale printr-un procedeu de reglare a temperaturii și a ventilației fără a permite ca frunzele de tutun să intre în contact cu fum sau gaze; culoarea tutunului uscat variază de la galben lămâie până la portocaliu închis sau roșu. Frecvent rezultă și alte culori și combinații de culori datorită diferitelor etape de maturare și a tehnicilor de cultivare sau uscare;

(b) tutun light air-cured de tip Burley (inclusiv hibridii Burley): tutunul care a fost uscat în condiții atmosferice naturale și nu degajează miros de fum sau gaze dacă se aplică încălzire suplimentară sau ventilație; frunzele au culori de la cafeniu deschis până la roșiat. Frecvent rezultă și alte culori și combinații de culori datorită diferitelor etape de maturare și a tehnicilor de cultivare sau uscare;

(c) tutun light air-cured de tip Maryland: tutunul care a fost uscat în condiții atmosferice naturale și care nu degajează miros de fum sau gaze dacă se aplică încălzire sau ventilație suplimentară; frunzele au o culoare de la galben deschis până la vișiniu închis. Frecvent rezultă și alte culori și combinații de culori datorită diferitelor etape de maturare și a tehnicilor de cultivare sau uscare;

(d) tutun fire-cured: tutunul care a fost uscat în condiții atmosferice artificiale prin folosirea de focuri deschise din care fumul de lemn a fost parțial absorbit de tutun. Frunzele tutunului fire-cured sunt în mod normal mai groase decât cele ale tutunului Burley, fire-cured, sau Maryland pentru frunze recoltate din poziția corespunzătoare de pe tulpină. Variază în mod normal de la brun gălbui până la brun închis. Frecvent rezultă și alte culori și combinații de culori datorită diferitelor etape de maturare și a tehnicilor de cultivare sau uscare.

[**** IN THE NEXT TABLE PLEASE INSERT COLUMN 2 FROM THE ORIGINAL ****]

Nr. de ordine	Cod NC	Descrierea mărfurilor	Nr. anexei	Organismul emitent		
				Țara de export	Denumire	Sediu
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1		Struguri,	2	Statele Unite ale Americii	United States	Washington
		proaspeți sau			Department of	DC
		uscați:			Agriculture sau	
		- proaspeți:			birourile sale	
		- - de masă			regionale	
		- - - de la 1			autorizate*1)	
		noiembrie la				
		14 iulie				
		- - - din soiul				
		"Emperor" (vitis				
2		vinifera cv.) de	3	Austria	Österreichische	Innsbruck
		la 1 decembrie la			Hartkäse Export GmbH	
		31 ianuarie				
		Preparate				
		alimentare				
		nemenționate sau				

	incluse în altă parte: - altele: - - preparate numite "fondues":		Elveția	Union suisse du commerce de fromage SA/Schweizerische Käseunion AG/Unione svizzera per il commercio del fromaggio SA	Berna
3	Vinuri din struguri proaspeți, inclusiv vinurile îmbogățite cu alcool, altele decât cele de la nr. 2009: - alte vinuri, must din struguri a cărui fermentație a fost împiedicată sau oprită prin adăugare de alcool - - în recipiente cu un conținut de maximum 2 l - - - altele: - - - - cu un titru alcoolic între 15% și 18% din volum: - - - - - Vin de Tokay (Aszú și Szamorodni) - - - - cu un titru alcoolic între 18% și 22% din volum: - - - - - Vin de Tokay (Aszú și Szamorodni) - - altele: - - - altele: - - - - cu un titru alcoolic între 15% și 18% din volum: - - - - - Vin de Tokay (Aszú și Szamorodni) - - - cu un titru alcoolic între 18% și 22% din volum: - - - - - Vin de Tokay (Aszú și Szamorodni)	4	Ungaria	Denumirea vinului Országos Borminőség Intézet De Tokay Budapest (Aszú, II., Szamo-rodni) Frankel Leó utca 1. (Institutul Național pentru Aprobarea Vinurilor)	Budapesta
4	Alcool etilic nedenaturat cu un titru alcoolic volumic de minimum 80% vol.; rachiuri, lichioruri și alte băuturi spirtoase; preparate alcoolice compuse din tipuri	5	Statele Unite ale Americii	United States Department of the Treasury, Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms sau birourile sale regionale autorizate*1)	Washington DC

	utilizate la fabricarea băuturilor: - Whisky: - - whisky "bourbon", prezentat în recipiente cu un conținut: - - - de maximum 2 l - - - de minimum 2 l				
5	- altele: - - Votca cu un titru alcoolic volumic de maximum 45,5% vol., rachiu de prune, de pere sau de cireșe, prezentate în recipiente cu un conținut: - - - de maximum 2 l: - - - - Votca - - alte băuturi spirtoase prezentate în recipiente cu un conținut: - - - de maximum 2 l: - - - - Rachiu: - - - - de fructe	6	Finlanda	ALKO Limited	Salmisa-arenranta, 7 00100 Helsinki 10 Finlanda
6	Tutunuri brute sau neprelucrate; deșeuri de tutun: - Tutunuri nedesprișe de pe tulpină: - - Tutunuri flue-cured de tip Virginia și light air-cured de tip Burley, inclusiv hibrizii de Burley; tutunuri light air-cured de tip Maryland și tutunuri fire-cured: - - - Tutunuri flue-cured de tip Virginia - - - Tutunuri light air-cured de tip Burley, inclusiv hibrizii de Burley	7	Statele Unite ale Americii Canada	Tobacco Association of the United States sau birourile sale autorizate*1) Directorate General Food Production and Inspection, Agriculture Branch, Canada sau birourile sale autorizate*1) Direction Générale de la production et de l'inspection, Section agriculture sau birourile sale autorizate*1)	Raleigh, North Carolina Ottawa
6 (urma-re.)	- - - Tutunuri light air-cured de tip Maryland - - - Tutunuri fire-cured: - - - - de tip Kentucky		Argentina	Cámara del Tabaco del Salta sau birourile sale autorizate*1) Cámara del Tabaco del Jujuy sau birourile sale autorizate*1)	Salta San Salvador de Jujuy

	- - - - altele			
	- Tutunuri parțial			Cámara de Comerico Posadas
	sau total			Exterior de Misiones
	desprinse de pe			sau birourile sale
	tulpină:			autorizate*1)
	- - Tutunuri	Bangladesh		Ministry of Dacca
	flue-cured de tip			Agriculture,
	Virginia și light			Department of
	air-cured de tip			Agriculture
	Burley, inclusiv			Extension, Cash Crop
	hibrizii de			Division sau
	Burley; tutunuri			birourile sale
	light air-cured de			autorizate*1)
	tip Maryland și			
	tutunuri	Brazilia		Carteira de Comercio Rio de
	fire-cured:			Exterior do Banco do Janeiro
	- - - Tutunuri			Brasil sau birourile
	flue-cured de tip			sale autorizate*1)
	Virginia			
	- - - Tutunuri	China		Shanghai Import and Shanghai
	light air-cured de			Export Commodity
	tip Burley,			Inspection Bureau of
	inclusiv hibrizii			the People's Republic
	de Burley			of China sau
	- - - Tutunuri			birourile sale
	light air-cured de			autorizate*1)
	tip Maryland			
	- - - Tutunuri			Shandong Import and Qingdao
	fire-cured:			Export Commodity
	- - - - de tip			Inspection Bureau of
	Kentucky			the People's Republic
	- - - - altele			of China sau
				birourile sale
				autorizate*1)
				Hubei Import and Hangzhou
				Export Commodity
				Inspection Bureau of
				the People's Republic
				of China sau
				birourile sale
				autorizate*1)
				Guangdong Import and Guangzhou
				Export Commodity
				Inspection Bureau of
				the People's Republic
				of China sau
				birourile sale
				autorizate*1)
				Liaoning Import and Dalian
				Export Commodity
				Inspection Bureau of
				the People's Republic
				of China sau
				birourile sale
				autorizate*1)
				Yunnan Import and Kunming
				Export Commodity
				Inspection Bureau of
				the People's Republic
				of China sau
				birourile sale
				autorizate*1)
				Shenzhan Import and Shenzhen
				Export Commodity
				Inspection Bureau of
				the People's Republic

6
(fol-
yt.)

					of China sau	
					birourile sale	
					autorizate*1)	
					Hainan Import and	Hainan
					Export Commodity	
					Inspection Bureau of	
					the People's Republic	
					of China sau	
					birourile sale	
					autorizate*1)	
				Columbia	Superintendencia de	Bogota
					Industria y	
					Comercio - División	
					de Control de Normas	
					y Calidades sau	
					birourile sale	
					autorizate*1)	
				Coreea de	Office of Korean	Sintanjin
				Sud	Monopoly Corporation	
					sau birourile sale	
					autorizate*1)	
				Cuba	Empresa cubana del	Havana
					Tabaco 'Cubatabaco'	
					sau birourile sale	
					autorizate*1)	
				Guatemala	Dirección de Comercio	Ciudad de
					Interior y Exterior	Guatemala
					del Ministerio de	
					Economía sau	
					birourile sale	
					autorizate*1)	
				Elveția	Administration	Berna
					fédérale des Douanes,	
					Section de	
					l'imposition du tabac	
					sau birourile sale	
					autorizate*1)	
				Filipine	Philippine Virginia	Quezon
					Tobacco	City
					Administration sau	
					birourile sale	
					autorizate*1)	
				India	Tobacco Board sau	Guntur
					birourile sale	
					autorizate*1)	
				Indonezia	Lembaga Tembakou sau	
					birourile sale	
					autorizate*1)	
					- Lembaga Tembakou	Medan
					Sumatra Utara	
					- Lembaga Tembakou	Sala
					Java Tengah	
					- Lembaga Tembakou	Surabaya
					Java Timur I	
					- Lembaga Tembakou	Jembery
					Java Timur II	
				Mexic	Secretaria de	Ciudad de
					Comercio sau	Mexico
					birourile sale	
					autorizate*1)	
				Sri Lanka	Department of	Colombo
					Commerce, vagy annak	
					meghatalmazott	
					hivatalai*1)	
				Thailanda	Department of Foreign	Bangkok
					Trade, Ministry of	
					Commercesau birourile	
					sale autorizate*1)	

7		Îngrășăminte	8	Chile	Servicio Nacional de	Santiago
		minerale sau			Geologia y Minería	
		chimice azotate:				
		- azotat de sodiu:				
		- - azotat de				
		sodiu natural				
		Îngrășăminte				
		minerale sau				
		chimice conținând				
		două sau trei				
		dintre următoarele				
		elemente				
		fertilizante:				
		azot, fosfor și				
		potasiu; alte				
		îngrășăminte;				
		produse din				
		prezentul capitol				
		prezentate fie în				
		tablete sau forme				
		similare, fie în				
		ambalaje cu o				
		greutate brută de				
		maximum 10 kg:				
		- altele:				
		- - Azotat de				
		sodiu potasic				
		natural, constând				
		dintr-un amestec				
		natural de azotat				
		de sodiu și azotat				
		de potasiu				
		(proporția de				
		potasiu putând				
		atinge 44%), cu un				
		conținut global de				
		azot de maximum				
		16,30% din				
		greutatea				
		produsului anhidru				
		în stare uscată				

*1) Atunci când un birou autorizat își are sediul într-o altă localitate decât cea în care se găsește sediul principal al organismului emitent indicat în coloana 7, statul membru în cauză, menționat în coloana 5, comunică denumirea și sediul acestui birou autorizat Comisiei Comunităților Europene. Comisia informează autoritățile vamale din statele membre cu privire la aceasta.

ART. 27

1. Certificatele corespund modelelor din anexele indicate în coloana 4 din tabelul menționat la articolul 26. Ele se tipăresc și se completează în una dintre limbile oficiale ale CEE și, după caz, într-o limbă oficială a țării exportatoare.

2. Formatul certificatului este de aproximativ 210 x 297 mm.

Hârtia folosită este:

- în cazul mărfurilor înscrise la numărul de ordine 3 în tabelul menționat la articolul 26, hârtie albă fără pastă mecanică, finisată pentru scris și cântărind între 55 g/mp și 65 g/mp.

Fața certificatului are imprimat un fond ghioșat, de culoare roz, astfel încât să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice;

- în cazul mărfurilor înscrise la numerele de ordine 4 și 5 în tabelul menționat la articolul 26, hârtie albă cu o margine galbenă cântărind maximum 40 g/mp;

- în cazul altor mărfuri din tabel, hârtie albă cântărind minimum 40 g/mp.

3. În cazul mărfurilor înregistrate la numărul de ordine din tabelul menționat la articolul 26, marginea certificatului poate avea motive decorative pe o bandă exterioară cu lățimea de maximum 13 mm.

4. În cazul mărfurilor indicate la numărul de ordine 2 în tabelul menționat la articolul 26, certificatul se întocmește într-un original și două copii. Originalul este de culoare albă, prima copie roz și cea de a doua galbenă.

5. În cazul mărfurilor înscrise la numărul de ordine 2 în tabelului menționat la articolul 26, fiecare certificat este individualizat de un număr de ordine atribuit de organismul emitent, urmat de sigla naționalității organismului respectiv.

Copiile prezintă același număr de ordine și aceeași siglă a naționalității ca și originalul.

6. Autoritățile vamale ale statului membru în care se declară mărfurile pentru libera circulație pot cere o traducere a certificatului.

ART. 28

Certificatul se completează fie prin dactilografiere, fie de mână. În acest din urmă caz se completează cu cerneală și se folosesc litere mari de tipar.

ART. 29

1. Certificatul sau, în cazul transporturilor fracționate de mărfuri înscrise la numerele de ordine 1, 6 și 7 în tabelul menționat la articolul 26, o fotocopie a certificatului, menționat la articolul 34, se prezintă autorităților vamale ale statului membru importator împreună cu mărfurile aferente, în termenele de mai jos, începând cu data eliberării certificatului:

- 2 luni, în cazul mărfurilor enumerate la numărul de ordine 2 din tabel;
- 3 luni, în cazul mărfurilor enumerate la numerele de ordine 1, 3 și 4 din tabelul menționat;
- 6 luni, în cazul mărfurilor enumerate la numerele de ordine 5 și 7 din tabelul menționat;
- 24 de luni, în cazul mărfurilor enumerate la numărul de ordine 6 din tabelul menționat.

2. În cazul mărfurilor enumerate la numărul de ordine 2 din tabelul prevăzut la articolul 26:

- originalul și prima copie a certificatului se prezintă autorităților competente;
- a doua copie a certificatului se trimite de către organismul emitent direct autorităților vamale ale statului membru importator.

ART. 30

1. Un certificat este valabil numai dacă este confirmat în timp util de către unul dintre organismele emitente prevăzute în coloana 6 din tabelul menționat la articolul 26.

2. Un certificat este vizat în mod corespunzător atunci când indică locul și data eliberării și poartă ștampila organismului emitent și semnătura persoanei sau persoanelor împuternicite să îl semneze.

ART. 31

1. Un organism emitent poate apărea în tabelul menționat la articolul 26 numai dacă:

- (a) este recunoscut ca atare de țara exportatoare;
- (b) se angajează să verifice datele înscrise în certificat;
- (c) se angajează să furnizeze Comisiei și statelor membre, la cererea acestora, toate informațiile necesare care să permită efectuarea unei evaluări a datelor înscrise în certificate.

2. Tabelul menționat la articolul 26 se revizuieste atunci când condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) nu mai sunt îndeplinite sau când organismul emitent nu-și îndeplinește una sau mai multe dintre obligațiile sale.

ART. 32

Facturile prezentate în sprijinul declarațiilor pentru libera circulație prezintă numărul de ordine sau numărul (numerele) certificatului (certificatelor) corespunzător (corespunzătoare).

ART. 33

Țările enumerate în coloana 5 din tabelul menționat la articolul 26 trimit Comisiei speciemenle de ștampile folosite de organismul sau organismele emitente și de birourile autorizate. Comisia comunică această informație autorităților vamale ale statelor membre.

ART. 34

În cazul mărfurilor enumerate la numerele de ordine 1, 6 și 7 din tabelul menționat la articolul 26, în cazul în care un transport de mărfuri se fracționează, certificatul original se fotocopiază pentru fiecare parte a transportului. Fotocopiile și certificatul original se prezintă autorităților vamale unde se află mărfurile.

Pe fiecare fotocopie trebuie să se menționeze numele și adresa destinatarului și este prevăzută cu mențiunea în roșu "Extras valabil pentru ... kg" (în cifre și litere) împreună cu locul și data fracționării. Aceste mențiuni se autentifică prin aplicarea ștampilei biroului vamal și prin semnătura funcționarului vamal abilitat. Datele referitoare la fracționarea transportului de mărfuri se înscriu pe certificatul original ce se păstrează de biroul vamal interesat.

TITLUL IV

ORIGINEA MĂRFURILOR

CAP. 1

Originea nepreferențială

Secțiunea 1

Prelucrări sau transformări care conferă originea

ART. 35

Prezentul capitol prevede, pe de o parte, pentru textilele și articolele textile cuprinse în secțiunea XI a Nomenclurii Combinată și, pe de altă parte, pentru alte produse decât textilele și articolele textile, prelucrările sau transformările care se consideră a corespunde criteriilor prevăzute la articolul 24 din cod și care conferă produselor menționate originea țării în care s-au efectuat.

Prin "țară" se înțelege, după caz, o țară terță sau Comunitatea.

Subsecțiunea 1

Textile și articole textile cuprinse în secțiunea XI a Nomenclurii Combinată

ART. 36

În cazul textilelor și articolelor textile care se încadrează în secțiunea XI a Nomenclurii Combinată, potrivit dispozițiilor articolului 37, se consideră transformare completă prelucrarea sau transformarea ce conferă originea în temeiul articolului 24 din cod.

ART. 37

Operațiunile de prelucrare sau transformare în urma cărora produsele obținute se încadrează într-una dintre pozițiile tarifare ale Nomenclurii Combinată, diferită de cele aferente diferitelor materiale neoriginare, se consideră transformare completă.

Cu toate acestea, pentru produsele enumerate în anexa 10, se consideră complete numai transformările specifice prevăzute în coloana 3 din respectiva anexă în legătură cu fiecare produs obținut, indiferent dacă ele presupun o schimbare a încadrării tarifare. Metoda de aplicare a regulilor din anexa 10 este descrisă în notele introductive din anexa 9.

ART. 38

În aplicarea articolului precedent, următoarele prelucrări sau transformări sunt întotdeauna considerate insuficiente pentru a conferi caracterul original, indiferent dacă se schimbă sau nu poziția tarifară:

- (a) manipulările destinate să asigure păstrarea în aceeași stare a produselor pe durata transportului și depozitării (ventilație, întindere, uscare, eliminare a părților deteriorate și alte operațiuni similare);
- (b) operațiuni simple constând în înlăturarea prafului, cernere, triere, clasificarea, sortarea (inclusiv alcătuirea de seturi de produse), spălarea, debitarea;
- (c) (i) schimbări de ambalaje și separări sau unificări de transporturi de mărfuri;
- (ii) simpla punere în saci, lăzi, cutii, fixarea pe planșete și alte operațiuni simple de ambalare;
- (d) aplicarea de însemne, etichete sau alte semne distinctive pe produse sau pe ambalajele acestora;
- (e) simpla asamblare a părților în vederea constituirii unui produs complet;
- (f) o combinație de două sau mai multe operațiuni prevăzute la literele (a) - (e).

Subsecțiunea 2

Alte produse decât textile sau articole textile, care se încadrează la secțiunea XI din Nomenclatura Combinată

ART. 39

În cazul produselor obținute care sunt enumerate în anexa 11, sunt considerate ca operațiuni de prelucrare sau transformare, care conferă originea, în temeiul articolului 24 din cod, prelucrările sau transformările enumerate în coloana 3 din anexă.

Metoda de aplicare a regulilor din anexa 11 este descrisă în notele introductive din anexa 9.

Subsecțiunea 3

Dispoziții comune pentru toate produsele

ART. 40

În cazul în care listele din anexele 10 și 11 prevăd că originea este dobândită dacă valoarea materialelor fără origine folosite nu depășește un anumit procent din prețul franco fabrică al produselor obținute, acest procent se calculează după cum urmează:

- termenul "valoare" reprezintă valoarea în vamă la data importului materialelor neoriginare sau, dacă aceasta nu se cunoaște și nu se poate stabili, primul preț verificabil plătit pentru aceste materiale în țara de transformare;
- expresia "preț franco fabrică" reprezintă prețul de fabrică al produsului obținut din care s-au dedus toate taxele interne care sunt, sau pot fi, restituite când respectivul produs se exportă;
- sintagma "valoarea dobândită ca rezultat al operațiunilor de asamblare" reprezintă creșterea în valoare care rezultă din operațiunile de asamblare propriu-zise, inclusiv orice operațiune de finisare și de control, și, eventual, din incorporarea oricăror piese originare din țara în care au fost efectuate aceste operațiuni, inclusiv profitul și costurile generale suportate în țara respectivă ca urmare a operațiunilor menționate anterior.

Secțiunea 2

Aplicarea dispozițiilor privind piesele de schimb

ART. 41

Piesele de schimb esențiale destinate echipamentelor, mașinilor, aparatelor sau vehiculelor puse în liberă circulație sau exportate anterior se consideră ca având aceeași origine ca și echipamentele, mașinile, aparatele sau vehiculele respective, cu condiția respectării condițiilor prevăzute în prezenta secțiune.

ART. 42

Prezumția de origine menționată la articolul precedent se acceptă numai:

- dacă aceasta este necesară pentru importul în țara de destinație;
- în cazul în care utilizarea respectivelor piese de schimb esențiale în echipamente, mașini, aparate sau vehicule în faza de producție a acestora nu ar fi împiedicat conferirea originii comunitare sau a originii țării de producție echipamentelor, mașinilor, aparatelor sau vehiculelor.

ART. 43

În sensul articolului 41, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- (a) "echipament, mașină, aparat sau vehicul": mărfurile enumerate în secțiunile XVI, XVII și XVIII ale Nomenclaturii Combinată;
- (b) "piese de schimb esențiale": piese care sunt:
 - componente în absența cărora nu se poate asigura funcționarea corectă a produselor menționate la litera (a) și puse în liberă circulație sau exportate anterior;
 - caracteristice acestor mărfuri și
 - destinate pentru întreținerea curentă și înlocuirea unor piese de același tip care s-au deteriorat sau au devenit inutilizabile.

ART. 44

În cazul în care se prezintă o cerere autorităților competente sau instituțiilor abilitate ale statelor membre în vederea obținerii unui certificat de origine pentru piese de schimb esențiale în sensul articolului 41, certificatul și cererea referitoare la acesta trebuie să includă în caseta 6 (Numărul de ordine - Mărci și numere - Numărul și natura coletelor - Descrierea mărfurilor) o declarație a persoanei interesate din care să rezulte că respectivele mărfuri sunt destinate întreținerii curente a unui echipament, a unei mașini, a unui aparat sau vehicul exportat anterior, împreună cu descrierea exactă a echipamentului, mașinii, aparatului sau vehiculului respectiv.

În măsura în care este posibil, persoana interesată precizează, de asemenea, datele înscrise pe certificatul de origine (autoritatea emitentă, numărul și data eliberării certificatului) sub acoperirea căruia s-a exportat echipamentul, mașina, aparatul sau vehiculul pentru a cărui întreținere sunt destinate piesele.

ART. 45

În cazul în care originea pieselor de schimb esențiale menționate la articolul 41 trebuie dovedită în vederea punerii lor în liberă circulație în cadrul Comunității prin prezentarea unui certificat de origine, acest certificat trebuie să includă datele prevăzute la articolul 44.

ART. 46

Pentru a asigura aplicarea regulilor prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile competente ale statelor membre pot solicita dovezi suplimentare, îndeosebi:

- prezentarea facturii sau a unei copii a facturii aferente echipamentului, mașinii, aparatului sau vehiculului pus în liberă circulație sau exportat anterior;
- contractul sau o copie a contractului sau orice alt document care să dovedească faptul că livrarea se efectuează în cadrul serviciului normal de întreținere.

Secțiunea 3

Aplicarea dispozițiilor privind certificatele de origine

Subsecțiunea 1

Dispoziții privind certificatele de origine universale

ART. 47

Atunci când originea unei mărfi este sau trebuie dovedită la import prin prezentarea unui certificat de origine, acest certificat trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) să fie întocmit de o autoritate sau organism abilitat în acest scop de către țara emitentă;
- (b) să conțină toate datele necesare pentru identificarea produsului la care se referă, în special:
 - numărul de colete, natura lor, mărcile și numerele coletelor;
 - tipul de marfă;
 - greutatea brută și netă a mărfii; aceste date putând fi totuși înlocuite cu alte date, cum ar fi numărul sau volumul, atunci când marfa este supusă unor modificări considerabile de greutate pe durata transportului sau când greutatea sa nu poate fi apreciată sau când identificarea se realizează în mod normal prin alte caracteristici de acest fel;
 - numele expeditorului;
- (c) să certifice fără nici un dubiu că marfa respectivă este originară dintr-o anumită țară.

ART. 48

1. Certificatele de origine eliberate de autoritățile competente sau organismele abilitate ale statelor membre trebuie să respecte condițiile stabilite la articolul 47 literele (a) și (b).

2. Certificatele și cererile aferente se întocmesc pe formulare care corespund modelelor din anexa 12.

3. Aceste certificate de origine atestă că mărfurile sunt originare din Comunitate.

Cu toate acestea, atunci când necesitățile de export impun, certificatele pot atesta că mărfurile sunt originare dintr-un anumit stat membru.

În orice situație, simpla certificare a originii comunitare este admisă atunci când condițiile prevăzute la articolul 24 din cod sunt îndeplinite numai ca urmare a unui cumul de operațiuni efectuate în mai multe state membre.

ART. 49

Certificatele de origine se eliberează pe baza cererii scrise a persoanei interesate.

Dacă circumstanțele justifică acest lucru, în special în cazul în care solicitantul desfășoară permanent operațiuni de export, statele membre pot renunța să solicite depunerea unei cereri pentru fiecare operațiune de export, cu condiția respectării dispozițiilor în materie de origine.

În cazurile justificate de cerințele comerciale, se pot elibera una sau mai multe copii suplimentare ale certificatului de origine.

Aceste copii se întocmesc în conformitate cu modelul din anexa 12.

ART. 50

1. Formatul certificatului este 210 x 297 mm, se acceptă o toleranță în lungime de la maximum 5 mm în minus până la 8 mm în plus. Hârtia folosită este de culoare albă fără pastă mecanică, finisată pentru scris și cântărind cel puțin 64 g/mp sau între 25 și 30 g/mp când se folosește hârtie pentru poștă aeriană. Fața originalului are imprimat un fond ghioșat, de culoare sepia, astfel încât să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

2. Formularul de cerere se tipărește în limba oficială sau în una ori mai multe dintre limbile oficiale ale statului membru exportator; formularul certificatului de origine se tipărește în una sau mai multe limbi oficiale ale Comunității sau, în funcție de uzanțele și cerințele comerciale, în orice altă limbă.

3. Statele membre își rezervă dreptul de a tipări formularele certificatelor de origine sau pot încredința tipărirea lor unor imprimării aprobate de acestea. În acest din urmă caz, fiecare certificat trebuie să facă trimitere la această aprobare. Fiecare certificat de origine trebuie să aibă inscripționate numele și adresa imprimăriei sau un semn prin care aceasta să poată fi identificată. Aceasta are, de asemenea, un număr de serie tipărit sau ștampilat, cu ajutorul căruia să poată fi identificată.

ART. 51

Formularele de cerere și certificatele de origine se completează la mașina de scris sau de mână cu litere de tipar, în mod identic, în una din limbile oficiale ale Comunității sau, în funcție de uzanțele și cerințele comerciale, în orice altă limbă.

ART. 52

Fiecare certificat de origine menționat la articolul 48 are un număr de serie prin care să poată fi identificat. Cererea pentru certificat și toate exemplarele certificatului trebuie să aibă același număr.

Autoritățile competente sau organismele abilitate ale statelor membre pot numerota aceste documente în ordinea eliberării lor.

ART. 53

Autoritățile competente ale statelor membre decid ce date suplimentare, dacă este cazul, să se înscrie în cerere. Aceste date suplimentare trebuie să se limiteze la strictul necesar.

Fiecare stat membru informează Comisia în legătură cu dispozițiile pe care le adoptă în conformitate cu alineatul precedent. Comisia comunică de îndată aceste informații celorlalte state membre.

ART. 54

Autoritățile competente sau organismele abilitate ale statelor membre care au eliberat certificate de origine trebuie să păstreze cererile timp de minimum doi ani.

Cu toate acestea, cererile pot fi păstrate și sub formă de copii, cu condiția ca ele să aibă aceeași valoare probantă în conformitate cu legislația statului membru respectiv.

Subsecțiunea 2

Dispoziții specifice referitoare la certificate de origine pentru anumite produse agricole care beneficiază de regimuri speciale de import

ART. 55

Articolele 56 - 65 definesc condițiile în care sunt utilizate certificatelor de origine referitoare la produse agricole originare din țări terțe pentru care s-au instituit regimuri speciale de import nepreferențiale, în măsura în care aceste regimuri se referă la dispozițiile următoare.

(a) Certificate de origine

ART. 56

1. Certificatele de origine aferente produselor agricole originare din țări terțe pentru care se instituie regimuri speciale de import nepreferențiale se întocmesc pe formulare în conformitate cu modelul din anexa 13.

2. Astfel de certificate se eliberează de către autoritățile guvernamentale competente ale țărilor terțe interesate denumite în continuare "autorități emitente", dacă produsele la care se referă certificatele se consideră ca originare din aceste țări în sensul dispozițiilor în vigoare în cadrul Comunității.

3. Aceste certificate trebuie, de asemenea, să certifice toate informațiile necesare prevăzute în legislația comunitară privind regimurile speciale de import menționate la articolul 55.

4. Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice privind regimurile speciale de import menționate la articolul 55, termenul de valabilitate al certificatelor de origine este de 10 luni de la data eliberării lor de către autoritățile emitente.

ART. 57

1. Certificatele de origine întocmite în conformitate cu dispozițiile prezentei subsecțiuni constau dintr-un singur exemplar identificat prin mențiunea "original" înscrisă lângă titlul documentului.

Dacă sunt necesare exemplare suplimentare, acestea poartă mențiunea "copie" înscrisă lângă titlul documentului.

2. Autoritățile competente din cadrul Comunității acceptă ca valabil numai originalul certificatului de origine.

ART. 58

1. Formatul certificatului de origine este 210 x 297 mm; se admite o toleranță de la maximum 5 mm în minus la 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea. Hârtia trebuie să fie albă, fără pastă mecanică și să cântărească cel puțin 40 g/mp. Fața originalului are imprimat un fond ghioșat, de culoare galbenă, care să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

2. Formularele certificatului se tipăresc și se completează în una din limbile oficiale ale Comunității.

ART. 59

1. Formularele certificatului se completează la mașina de scris cu caractere de tipar sau cu ajutorul unui sistem mecanografic sau printr-un procedeu similar.

2. Certificatul nu trebuie să conțină ștersături sau suprascrieri. Orice modificare se face prin tăierea mențiunilor eronate și prin adăugarea, după caz, a datelor corecte. Aceste modificări trebuie aprobate de către persoana care le-a făcut și vizate de autoritățile emitente.

ART. 60

1. Certificatele de origine eliberate în conformitate cu articolele 56 - 59 trebuie să conțină în caseta 5 datele suplimentare ce pot fi cerute, după caz, pentru aplicarea regimurilor speciale de import aferente în conformitate cu dispozițiile articolului 56 alineatul (3).

2. Spațiile nefolosite din casetele 5, 6 și 7 se barează cu un X astfel încât să nu se poată face adăugiri ulterioare.

ART. 61

Fiecare certificat de origine trebuie să aibă un număr de serie, tipărit sau netipărit, care să-l individualizeze și trebuie să prezinte ștampila autorității emitente, precum și semnătura persoanei sau persoanelor abilitate.

Certificatul se eliberează atunci când se exportă produsele la care se referă și autoritățile emitente păstrează o copie a fiecărui certificat eliberat.

ART. 62

În mod excepțional, certificatele de origine menționate mai sus pot fi eliberate după exportul produselor la care se referă, în cazul în care nu au fost eliberate la data exportului ca urmare a unor erori involuntare, omisiuni sau circumstanțe speciale.

Autoritățile emitente nu pot elibera retroactiv certificatul de origine prevăzut la articolele 56 - 61 decât după ce se asigură că datele de identificare din cererea exportatorului corespund cu cele din dosarul corespunzător.

Certificatele eliberate retroactiv poartă următoarea mențiune:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

în rubrica "Observații".

(b) Cooperarea administrativă

ART. 63

1. Atunci când regimurile speciale de import pentru anumite produse agricole prevăd folosirea certificatului de origine menționat la articolele 56 - 62, aplicarea regimurilor respective este condiționată de instituirea unei proceduri de cooperare administrativă, fără a aduce atingere unei eventuale derogări prevăzute în regimul special de import în cauză.

În acest sens, țările terțe interesate transmit Comisiei Comunităților Europene:

- numele și adresele autorităților emitente ale certificatelor de origine, precum și speciile ștampilelor pe care le folosesc;
- numele și adresele autorităților guvernamentale către care trebuie trimise cererile de control a posteriori al certificatelor de origine prevăzute la articolul 64 de mai jos.

Comisia transmite toate informațiile de mai sus autorităților competente ale statelor membre.

2. În cazul în care țările terțe interesate nu transmit Comisiei informațiile prevăzute la alineatul (1), autoritățile competente ale Comunității refuză dreptul de acces la regimurile speciale de import.

ART. 64

1. Controlul a posteriori al certificatelor de origine prevăzute la articolele 56 - 62 se face prin sondaj și ori de câte ori există îndoieli asupra autenticității sau exactității informațiilor pe care le conțin acestea.

În ceea ce privește originea, controlul se desfășoară la inițiativa autorităților vamale.

În scopul aplicării reglementărilor agricole, controlul se poate desfășura, când este cazul, de către alte autorități competente.

2. Pentru aplicarea dispozițiilor alineatului (1), autoritățile competente din Comunitate returnează certificatul de origine sau o copie a acestuia autorității guvernamentale desemnate de către țara exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de formă sau de fond care justifică ancheta. Dacă se prezintă o factură, originalul sau copia acesteia se anexează la certificatul de origine returnat. Autoritățile furnizează, de asemenea, toate informațiile obținute care sugerează că datele înscrise pe certificate sunt incorecte sau că certificatul nu este autentic.

În cazul în care aplicarea regimurilor speciale de import este suspendată până la obținerea rezultatelor controlului, autoritățile vamale din Comunitate acordă liberul de vamă produselor sub rezerva măsurilor asiguratorii pe care le consideră necesare.

ART. 65

1. Rezultatele controalelor a posteriori se comunică autorităților competente din cadrul Comunității în cel mai scurt termen posibil. Rezultatele menționate trebuie să facă posibil să se stabilească dacă certificatele de origine returnate în condițiile prevăzute la articolul 64 se aplică mărfurilor efectiv exportate și dacă acestea din urmă pot efectiv să conducă la aplicarea respectivului regim special de import.

2. Dacă nu se dă un răspuns la cererile de control a posteriori într-un termen limită de maximum 6 luni, autoritățile competente din cadrul Comunității refuză definitiv acordarea dreptului de a beneficia de regimuri speciale de import.

CAP. 2

Originea preferențială

Secțiunea 1

Sistemul de preferințe generalizate

Subsecțiunea 1

Definiția conceptului de produse originare

ART. 66

În sensul dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare generalizate acordate de Comunitate anumitor produse originare din țări în curs de dezvoltare, următoarele produse sunt considerate ca fiind originare dintr-o țară care beneficiază de preferințele menționate (denumită în continuare "țară beneficiară"), cu condiția ca ele să fi fost transportate direct în Comunitate, în sensul dispozițiilor articolului 75:

(a) produse obținute integral în țara respectivă;

(b) produse obținute în țara respectivă, la fabricarea cărora s-au folosit alte produse decât cele prevăzute la litera (a), cu condiția ca respectivele produse să fi făcut obiectul unor prelucrări sau transformări suficiente, în sensul articolului 68 alineatul (1).

ART. 67

1. Următoarele produse se consideră ca fiind obținute integral într-o țară beneficiară, în sensul articolului 66 litera (a):

(a) produse minerale extrase din solul sau de platforma continentală a țării respective;

(b) produse vegetale recoltate în țara respectivă;

(c) animale vii născute și crescute în țara respectivă;

(d) produse obținute de la animale vii în țara respectivă;

(e) produse obținute din pescuit și vânat în țara respectivă;

(f) produse rezultate din pescuitul maritim și alte produse obținute din mare de navele acesteia;

(g) produse realizate la bordul navelor-uzină exclusiv din produsele prevăzute la litera (f);

(h) articole folosite colectate în țara respectivă și care se pot folosi numai pentru recuperarea materiilor prime;

(i) deșeuri și resturi provenind din operațiuni de fabricație desfășurate în țara respectivă;

(j) produse extrase din solul marin sau subsolul din afara apelor teritoriale, cu condiția ca acea țară să aibă dreptul de a exploata acest sol sau subsol;

(k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a) și (j).

2. Expresia "navele acesteia" de la alineatul (1) litera (f) se aplică numai navelor:

- care sunt înregistrate sau înmatriculate în țara beneficiară;

- care navighează sub pavilionul țării beneficiare;

- care sunt deținute în proporție de 50% de către resortisanți ai țării beneficiare sau de către o societate cu sediul principal în țara respectivă, în care directorul, administratorii, președintele Consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere și majoritatea membrilor consiliului sunt resortisanți ai acestei țări și la care, în cazul societăților de persoane sau al societăților cu răspundere limitată, cel puțin jumătate din capital aparține țării respective, colectivităților publice sau resortisanților țării respective;

- ale căror comandamente sunt în întregime formate din resortisanți ai țării beneficiare și

- ale căror echipaje sunt constituite în proporție de cel puțin 75% din resortisanți ai țării beneficiare.

3. Expresia "într-o țară beneficiară" acoperă, de asemenea, apele teritoriale ale țării respective.

4. Navele care navighează în largul mării, inclusiv navele-uzină pe care se prelucrează sau se transformă produsele de pescuit se consideră parte a teritoriului țării beneficiare căreia îi aparțin, cu condiția ca ele să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (2).

ART. 68

1. În sensul articolului 66 litera (b) materialele neoriginare se consideră a fi prelucrate sau transformate suficient când produsul obținut se clasifică la o poziție tarifară diferită de cele în care sunt clasificate toate materialele neoriginare folosite la fabricarea produsului cu respectarea dispozițiilor alineatelor (2) și (3) de mai jos.

Anexa 14 conține notele aplicabile produselor realizate din materiale neoriginare.

Prin termenii "capitole" și "poziții tarifare" folosite în prezentele dispoziții se înțeleg capitolele și pozițiile tarifare (coduri de patru cifre) folosite în nomenclatura care constituie sistemul armonizat.

Termenul "clasificat" se referă la clasificarea unui produs sau material la o anumită poziție tarifară.

2. Pentru un produs menționat în coloanele 1 și 2 ale listei din anexa 15 se respectă condițiile stipulate în coloana 3 pentru produsul respectiv în locul regulii enunțate la alineatul (1).

(a) Termenul "valoare" din lista prezentată în anexa 15 reprezintă valoarea în vamă la data importului materialelor neoriginare sau, dacă aceasta nu se cunoaște sau nu se poate stabili, primul preț verificabil plătit pentru aceste materiale în țara respectivă. În cazul în care trebuie stabilită valoarea materialelor originare, dispozițiile prezentei litere se aplică mutatis mutandis.

(b) Expresia "preț franco fabrică" din lista de la anexa 15 reprezintă prețul plătit pentru produsul obținut de producătorul în întreprinderea în care se desfășoară ultima prelucrare sau transformare, cu condiția ca prețul să includă valoarea tuturor materialelor folosite în procesul de fabricație, minus taxele interne care sunt sau pot fi restituite atunci când produsul obținut se exportă.

3. În sensul articolului 66 litera (b), următoarele prelucrări sau transformări se consideră insuficiente pentru a conferi caracterul originar, indiferent dacă se schimbă sau nu poziția tarifară:

(a) manipulări destinate să asigure păstrarea produselor în aceeași stare pe durata transportului și depozitării (ventilație, întindere, uscarea, refrigerare, plasarea în saramură, atmosferă de dioxid de sulf sau alte soluții apoase, eliminare a părților deteriorate și alte operațiuni similare);

(b) operațiuni simple constând în înlăturarea prafului, cernerea, trierea, clasificarea, sortarea (inclusiv alcătuirea de seturi de produse), spălarea, vopsirea, debitarea;

(c) (i) schimbări de ambalaje și divizări sau unificări de transporturi de mărfuri;

(ii) simpla plasare în sticle, recipiente, saci, tuburi, cutii, fixarea pe planșete etc. și toate celelalte operațiuni simple de ambalare;

(d) aplicarea de mărci, etichete sau alte semne distinctive pe produse sau pe ambalajele acestora;

(e) simpla amestecare a produselor, indiferent dacă ele sunt sau nu de aceeași tipuri, în cazul în care una sau mai multe componente nu îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul titlu pentru a le permite să fie considerate produse originare;

(f) simpla asamblare a părților produselor pentru a constitui un produs complet;

(g) cumulumul a două sau mai multe operațiuni prevăzute la punctele (a) - (f).

(h) sacrificarea animalelor.

ART. 69

Pentru a stabili dacă produsul este originar dintr-o țară beneficiară nu este necesar să se stabilească dacă energia electrică, combustibilii, instalațiile și echipamentele sau mașinile și sculele folosite pentru a-l obține sunt sau nu originare din țări terțe.

ART. 70

1. Prin derogare de la articolul 66, pentru a stabili dacă produsul fabricat într-o țară beneficiară care este membră a unui grup regional este originar din țara respectivă în sensul articolului menționat, produsele originare din oricare dintre țările grupului regional în cauză care sunt folosite la fabricarea produsului respectiv sunt tratate ca și cum ar fi originare din țara în care are loc fabricarea produsului respectiv.

2. Țara de origine a produsului finit se determină în conformitate cu articolul 71.

3. Cumulumul regional se aplică la trei grupuri regionale distincte din care fac parte țările beneficiare ale sistemului de preferințe generalizate (SPG):

(a) Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN);

(b) Piața Comună a Americii Centrale (PCAC);

(c) Grupul Andin.

4. "Grup regional" reprezintă ASEAN, PCAC sau Grupul Andin, după caz.

ART. 71

1. Produsele cu caracter originar în temeiul articolului 70 au originea țării din grupul regional în care s-a efectuat ultima prelucrare sau transformare, cu condiția ca:

- valoarea adăugată în această țară în sensul alineatului (3) din prezentul articol să fie mai mare decât cea mai mare valoare în vamă a produselor folosite originare din una dintre celelalte țări ale grupului regional;

- prelucrarea sau transformarea efectuată în această țară să o depășească pe aceea stabilită la articolul 68 alineatul (3) și, în cazul produselor textile, prelucrările menționate în anexa 16.

2. În toate celelalte cazuri, produsele au originea țării din grupul regional care deține valoarea în vamă cea mai ridicată a produselor originare care provin din alte țări ale grupului regional.

3. "Valoarea adăugată" reprezintă prețul franco fabrică minus valoarea în vamă a fiecăruia dintre produsele încorporate originare dintr-o altă țară a grupului regional.

ART. 72

1. Articolele 70 și 71 se aplică numai în cazul în care:

(a) dispozițiile care reglementează schimburile comerciale în cadrul cumulumului regional, între țările grupului regional, sunt identice cu cele prevăzute în prezenta secțiune;

(b) fiecare stat al grupului regional s-a angajat să respecte sau să asigure respectarea dispozițiilor prezentei secțiuni și să asigure cooperarea necesară atât cu Comunitatea, cât și cu celelalte țări ale grupului regional pentru a asigura eliberarea corectă a certificatelor de origine tip A și verificarea certificatelor de origine tip A și controlul acestora, precum și al formularelor APR.

Acest angajament se transmite Comisiei prin intermediul secretariatului grupului regional respectiv. Secretariatele sunt următoarele:

- Secretariatul General al ASEAN;

- Secretariatul permanent al Pieței Comune a Americii Centrale;

- Junta del Acuerdo de Cartagena,

după caz.

2. Atunci când pentru fiecare grup regional au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia informează statele membre cu privire la aceasta.

ART. 73

Accesorii, piese de schimb și utilaje ce se livrează împreună cu un echipament, o mașină, un aparat sau vehicul care fac parte din echipamentul normal și sunt incluse în prețul acestora sau care nu sunt facturate separat se consideră parte integrantă a echipamentului, mașinii, aparatului sau vehiculului respectiv.

ART. 74

Seturile, în sensul regulii generale 3 a sistemului armonizat, se consideră originare atunci când articolele componente sunt originare. Cu toate acestea, un set compus din articole originare și neoriginare, se consideră ca fiind originar în întregime dacă valoarea articolelor neoriginare nu depășește 15% din prețul franco fabrică al setului.

ART. 75

1. Următoarele produse se consideră ca fiind transportate direct din țara beneficiară exportatoare către Comunitate:

(a) produse al căror transport se efectuează fără a tranzita teritoriul oricărei alte țări cu excepția, în cazul aplicării articolului 70, teritoriului altei țări din același grup regional;

(b) produse al căror transport se efectuează cu tranzitarea teritoriului altor țări decât al țării beneficiare exportatoare sau, în cazul aplicării articolului 70, a altui teritoriu decât al altor țări din același grup regional, cu sau fără transbordare sau antrepozitare temporară în acele țări, cu condiția ca transportul prin acele țări să fie justificat de considerente geografice sau exclusiv datorat cerințelor de transport și ca produsele:

- să rămână sub supravegherea autorităților vamale ale țării de tranzit sau antrepozitare și
- să nu fie introduse în circuitul comercial sau pentru consum și
- să nu fi suferit, după caz, alte operațiuni decât descărcare și reîncărcare sau orice alte operațiuni destinate păstrării lor în aceeași stare;

(c) produsele al căror transport se efectuează cu tranzitarea teritoriului Austriei, Finlandei, Norvegiei, Suediei sau Elveției și care se reexportă ulterior în totalitate sau parțial în Comunitate, cu condiția ca mărfurile:

- să fi rămas sub supravegherea autorităților vamale ale țării de tranzit sau antrepozitare
- să nu fi fost introduse pentru consum și
- să nu fi suferit alte operațiuni decât descărcare și reîncărcare sau orice altă operațiune de destinate păstrării lor în aceeași stare;

(d) produsele al căror transport se efectuează prin conducte cu tranzitarea teritoriului altei țări decât țara beneficiară exportatoare.

2. Dovada că sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) se face față de autoritățile vamale ale

Comunității prin prezentarea:

(a) fie a unui document de transport unic eliberat în țara beneficiară exportatoare sub acoperirea căruia se efectuează traversarea țării de tranzit;

(b) fie a unui certificat eliberat de autoritățile vamale ale țării de tranzit care să cuprindă:

- o descriere exactă a mărfurilor;
- data descărcării și a reîncărcării mărfurilor sau, eventual, a îmbarcării sau debarcării acestora, cu indicarea navele folosite și
- certificarea condițiilor în care mărfurile au rămas în țara de tranzit;

(c) fie, în lipsa acestora, orice alte documente doveditoare.

ART. 76

Condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune privind dobândirea caracterului original se respectă fără întrerupere în țara beneficiară.

Dacă produsele originare exportate din țara beneficiară către altă țară sunt reintroduse se consideră că ele nu sunt originare dacă nu se poate face dovada față de autoritățile competente:

- că mărfurile reintroduse sunt aceleași cu cele exportate și că

- ele nu au suferit nici o operațiune în acea țară în afara celor necesare pentru a asigura păstrarea lor în aceeași stare pe durata șederii lor în țara respectivă.

ART. 77

1. Se pot acorda derogări de la prezentele dispoziții în favoarea țărilor beneficiare ale sistemului de preferințe generalizate mai puțin dezvoltate atunci când acest lucru se justifică prin dezvoltarea industriilor existente sau crearea unor industrii noi în țările respective. Aceste țări beneficiare mai puțin dezvoltate sunt enumerate în regulamentele ale Consiliului și în deciziile CECO privind aplicarea preferințelor tarifare generalizate.

În acest scop, țara interesată prezintă Comisiei Comunităților Europene o cerere pe baza unui dosar justificativ întocmit în conformitate cu alineatul (3).

2. Examinarea cererilor prezentate ține seama în principal de:

(a) cazurile în care aplicarea regulilor de origine existente ar afecta considerabil capacitatea unei industrii existente din țara interesată de a continua exporturile către Comunitate cu referire specială la cazurile în care acest lucru ar conduce la încetarea activității;

(b) cazurile specifice în care se poate demonstra clar că investițiile importante într-o industrie ar putea fi descurajate de regulile de origine și în cazul în care derogarea care favorizează realizarea programului de investiții ar permite ca respectarea acestor reguli să se facă în etape;

(c) impactul economic și social pe care decizia îl poate avea, mai ales în materie de ocupare a forței de muncă.

3. Pentru a facilita examinarea cererilor de derogare, țara solicitantă pune la dispoziție informații cât mai complete în susținerea cererii sale, mai ales cu privire la punctele de mai jos:

- descrierea produsului finit;
- natura și cantitatea produselor care au fost prelucrate sau transformate în țara respectivă;
- procesul de fabricație;
- valoarea adăugată;
- numărul de angajați din întreprinderea interesată;
- volumul anticipat al exporturilor către Comunitate;
- motivarea perioadei solicitate;
- alte observații.

Aceleași dispoziții se aplică în cazul eventualelor prelungiri.

Subsecțiunea 2

Dovada originii

(a) Certificat de origine tip A

ART. 78

1. Produsele originare în sensul prezentei secțiuni sunt admise la import în Comunitate, beneficiind de preferințele tarifare menționate la articolul 66 pe baza prezentării unui certificat de origine tip A, al cărui model este prevăzut în anexa 17, eliberat fie de autoritățile vamale, fie de alte autorități publice ale țării beneficiare sub rezerva că respectiva țară:

- a comunicat Comisiei Comunităților Europene informațiile solicitate în conformitate cu articolul 93 și

- acordă asistență Comunității permițând autorităților vamale din statele membre să verifice autenticitatea documentului sau exactitatea informațiilor privitoare la adevărata origine a produselor respective.

2. Un certificat de origine tip A se eliberează numai când poate servi ca titlu justificativ necesar pentru aplicarea preferințelor tarifare prevăzute la articolul 66.

3. Certificatul de origine tip A se eliberează numai pe baza unei cereri scrise prezentată de exportator sau de reprezentantul autorizat al acestuia.

4. Exportatorul sau reprezentantul său trebuie să prezinte cererea însoțită de toate documentele justificative pentru a dovedi că produsele pentru export întrunesc condițiile necesare în vederea eliberării unui certificat de origine tip A.

5. Certificatul se eliberează de către autoritatea publică competentă din țara beneficiară dacă produsele de export pot fi considerate ca fiind originare din țara respectivă în sensul dispozițiilor din subsecțiunea 1.

6. Pentru a verifica dacă se respectă condiția menționată la alineatul (5), autoritatea publică competentă are dreptul să solicite orice act doveditor sau să efectueze verificările pe care le consideră necesare.

7. Autoritățile publice competente din țara beneficiară exportatoare îi revine sarcina de a asigura completarea corectă a certificatelor și cererilor.

8. Completarea casetei 2 a certificatului de origine tip A este opțională. În consecință, în caseta 12 trebuie să se facă mențiunea "Comunitatea Economică Europeană" sau unul din statele membre. În schimb, în cazul aplicării procedurii de tranzit prevăzute la articolul 75 alineatul (1) litera (c) și la articolul 80, în conformitate cu ultimul paragraf al articolului 83 alineatul (3), este necesar să se menționeze unul dintre statele prevăzute la acest ultim articol ca țară importatoare.

9. Data eliberării certificatului de origine tip A trebuie să se înscrie în caseta 11. Semnătura din această casetă, rezervată autorităților care eliberează certificatul, este olografă.

10. Certificatul de origine tip A se eliberează de către autoritățile competente ale țării beneficiare exportatoare atunci când produsele prevăzute se exportă. El se pune la dispoziția exportatorului de îndată ce se efectuează sau se asigură efectuarea exportului.

ART. 79

Întrucât certificatul de origine tip A constituie act justificativ pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare prevăzute la articolul 66, autoritatea publică competentă a țării exportatoare trebuie să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica originea produselor și pentru a controla celelalte date înscrise în certificat.

ART. 80

În sensul prezentei secțiuni, produsele originare pot beneficia de preferințele tarifare menționate la articolul 66 atunci când sunt implicate în Comunitate dacă sunt însoțite de un certificat de origine tip A eliberat de autoritățile vamale din Austria, Finlanda, Norvegia, Suedia sau Elveția, pe baza unui certificat de origine tip A eliberat de autoritățile competente din țara beneficiară exportatoare, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 75 și dacă Austria, Finlanda, Norvegia, Suedia sau Elveția sprijină Comunitatea permițând autorităților sale vamale să verifice autenticitatea și exactitatea certificatelor eliberate. Procedura de verificare prevăzută la articolul 95 se aplică mutatis mutandis. Termenul prevăzut la primul paragraf al articolului 93 alineatul (3) se prelungește la opt luni.

ART. 81

1. În cazuri excepționale, certificatul de origine tip A se poate elibera după exportul efectiv al produselor la care se referă, dacă nu a fost eliberat la data exportului ca urmare a unor erori involuntare, a unor omisiuni sau a altor situații deosebite și cu condiția ca mărfurile să nu fi fost exportate înainte de a transmitea către Comisia Comunității Europene a informațiilor prevăzute la articolul 93.

2. Autoritatea publică competentă poate elibera retroactiv un certificat numai după ce verifică dacă datele cuprinse în cererea exportatorului sunt conforme cu acelea cuprinse în dosarul de export aferent și dacă nu s-a eliberat un certificat de origine tip A când produsele respective au fost exportate.

3. Certificatele de origine tip A eliberate retroactiv trebuie să conțină în caseta 4 mențiunea "Délivré a posteriori" sau "issued retrospectively".

ART. 82

1. În cazul furtului, pierderii sau distrugerii unui certificat de origine tip A, exportatorul poate solicita autorităților publice competente emitente eliberarea unui duplicat pe baza documentelor de export aflate în posesia sa. În caseta 4 a duplicatului tip A se menționează "Duplicata" sau "Duplicate" împreună cu data eliberării și seria certificatului original.

2. Pentru aplicarea articolului 85, duplicatul este valabil începând cu data menționată în certificatul original.

ART. 83

1. Înlocuirea unuia sau mai multor certificate de origine tip A cu unul sau mai multe astfel de certificate este posibilă la orice dată cu condiția ca acest lucru să fie făcut de autoritățile vamale comunitare răspunzătoare de controlul produselor.

2. Certificatul înlocuitor eliberat în conformitate cu prezentul articol sau cu articolul 80 se consideră certificat de origine definitiv pentru produsele la care se referă. Certificatul înlocuitor se eliberează pe baza unei cereri scrise prezentată de către reexportator.

3. Certificatul înlocuitor trebuie să specifice în caseta din dreapta sus numele țării intermediare în care a fost eliberat.

Caseta 4 trebuie să conțină una dintre mențiunile următoare: "certificat de remplacement" sau "replacement certificate", precum și data eliberării certificatului de origine inițial și seria acestuia.

Numele reexportatorului se introduce în caseta 1.

Numele destinatarului final poate fi înscris în caseta 2.

Datele referitoare la factura reexportatorului trebuie să figureze în caseta 10.

În casetele 3 și 9 se înscriu toate mențiunile de pe certificatul inițial referitoare la produsele reexportate.

Viza autorității care a eliberat certificatul înlocuitor se înscrie în caseta 11. Răspunderea acestei autorități se reduce la eliberarea certificatului înlocuitor.

Mențiunile din caseta 12 referitoare la țara de origine și la țara de destinație se preiau din certificatul original. Reexportatorul semnează în această casetă. Reexportatorul care semnează cu bună credință în această casetă nu răspunde de corectitudinea datelor înscrise în certificatul original.

4. Biroul vamal căruia i se cere să efectueze această operațiune menționează pe certificatul inițial greutatea, numărul și natura mărfurilor expediate și indică seria certificatului sau certificatelor înlocuitoare. Biroul vamal interesat păstrează certificatul original timp de cel puțin doi ani.

5. La certificatul înlocuitor se poate anexa o fotocopie a certificatului original.

ART. 84

1. Sub rezerva dispozițiilor alineatului (4) de mai jos, certificările de autenticitate prevăzută la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 3833/90 al Consiliului*1) se aplică în caseta 7 a certificatului de origine tip A prevăzut la articolul 78.

*1) JO L 370, 31.12.1990, p. 86.

2. Certificările menționate la alineatul (1) constau în descrierea mărfurilor în conformitate cu alineatul (3) de mai jos, însoțite de ștampila autorității publice competente, precum și de semnătura olografă a funcționarului autorizat să certifice autenticitatea descrierii mărfurilor din caseta 7.

3. Descrierea mărfurilor prevăzută în caseta 7 a certificatului de origine este formulată, după caz, după cum urmează:

- "tabac brut ou non fabriqué du type Virginia flue-cured" sau "unmanufactured flue cured tobacco Virginia type";

- "eau-de-vie d'Agave <<Tequila>> en récipients contenant deux litres ou moins" sau "agave brandy Tequila, in containers holding two litres or less";

- "eau-de-vie a base de raisins, appelée <<Pisco>>, en récipients contenant deux litres ou moins" oder "spirits produced from grapes, called <<Pisco>>, in containers holding two litres or less";

- "eau-de-vie a base de raisins, appelée <<Singani>> en récipient contenant deux litres ou moins" sau "spirits produced from grapes, called <<Singani>>, in containers holding two litres or less".

4. Prin derogare de la dispozițiile alineatelor (1) și (2) de mai sus și fără a se aduce atingere dispozițiilor alineatului (3), ștampila utilizată de autoritățile competente pentru a certifica autenticitatea descrierii produselor prevăzute la alineatul (3) nu se aplică în caseta 7 a certificatului de origine tip A dacă autoritatea abilitată să elibereze certificatul de origine este autoritatea publică abilitată să elibereze certificatul de autenticitate.

ART. 85

1. Certificatul de origine tip A se prezintă în termen de 10 luni de la data eliberării sale de către autoritatea publică a țării beneficiare exportatoare către autoritățile vamale ale statului membru importator în care se prezintă produsele.

2. Certificatele de origine tip A prezentate autorităților vamale după expirarea perioadei de valabilitate prevăzute la alineatul (1) se pot accepta în scopul aplicării preferințelor tarifare menționate la articolul 66 în cazul în care nerespectarea termenului este justificată de cazuri de forță majoră sau de circumstanțe excepționale.

3. Autoritățile vamale pot, de asemenea, accepta astfel de certificate în cazul în care produsele au fost prezentate înainte de expirarea termenului respectiv.

ART. 86

1. Produsele expediate dintr-o țară beneficiară pentru a fi prezentate în cadrul unei expoziții organizate într-o altă țară și vândute pentru a fi importate în Comunitate beneficiază la import de preferințele tarifare menționate la articolul 66, cu condiția ca produsele să respecte cerințele prevăzute în prezenta secțiune pentru a fi recunoscute ca originare din țara beneficiară exportatoare și atât timp cât se face dovada către autoritățile vamale:

(a) că exportatorul a expediat aceste produse de pe teritoriul țării beneficiare exportatoare direct către țara în care se desfășoară expoziția;

(b) că acest exportator le-a vândut sau cedat unui destinatar din Comunitate;

(c) că aceste produse au fost transportate în Comunitate în starea în care au fost expediate pentru expoziție;

(d) că, de la data expedierii pentru participarea la expoziție, respectivele produse au fost folosite exclusiv în scop demonstrativ în cadrul expoziției.

2. Certificatul de origine tip A se prezintă autorităților vamale în condiții obișnuite. Pe el trebuie să fie înscrise numele și adresa expoziției. Dacă este cazul, se pot solicita acte doveditoare suplimentare care să ateste natura produselor și condițiile în care au fost expuse.

3. Alineatul (1) se aplică oricărei expoziții, oricărui târg sau oricărei manifestări publice similare cu caracter comercial, industrial, agricol sau de meserii care nu se organizează în scop privat în magazine și la sedii ale unor firme în vederea vânzării de produse străine și pe durata cărora produsele în cauză rămân sub supravegherea autorităților vamale.

ART. 87

Certificatul de origine tip A se prezintă autorităților vamale din statul membru importator în sprijinul declarației vamale. Autoritățile vamale pot cere, de asemenea, ca declarația de punere în liberă circulație să fie însoțită de o declarație din partea importatorului care să ateste că produsele respectă condițiile prevăzute la articolul 66 privind aplicarea preferințelor tarifare.

ART. 88

Fără a se aduce atingere articolului 68 alineatul (3), în cazul în care un articol demontat sau nemontat prevăzut la capitolul 84 sau 85 din sistemului armonizat se importă în transporturi fracționate în condițiile stabilite de autoritățile vamale, la cererea declarantului în vamă, se consideră că este vorba de un singur articol și se poate prezenta un certificat de origine tip A pentru articolul complet la importul primului transport de mărfuri.

(b) Formularul APR

ART. 89

1. Prin derogare de la dispozițiile articolului 78, în cazul produselor care fac obiectul trimerilor poștale (inclusiv colete) se face dovada originii în sensul prezentului regulament prin formularul APR, al cărui model se află în anexa 18, cu condiția ca trimiterile să fie constituite numai din produse originare și ca valoarea lor să nu depășească 3 000 ECU pe transport de mărfuri și cu condiția ca asistența prevăzută la articolul 78 alineatul (1) să se aplice cu privire la acest formular.

2. Formularul APR se completează și semnează de către exportator sau, pe răspunderea acestuia, de către reprezentantul său autorizat. Semnătura din caseta 6 a formularului trebuie să fie olografă.

3. Pentru fiecare trimitere poștală se completează un formular APR. După completarea și semnarea formularului, în cazul expedierii prin coletărie poștală, exportatorul îl anexează la buletinul de expediție. În cazul trimerilor prin serviciul de scrisori, exportatorul introduce formularul în scrisoarea respectivă.

4. Dacă mărfurile care fac obiectul expedierii au fost deja supuse verificării în țara exportatoare în legătură cu conceptul de "produs originar", exportatorul menționa această verificare în caseta 7 "Observații" din formularul APR.

5. Aceste dispoziții nu exonerează exportatorii de respectarea celorlalte formalități prevăzute de regulamentele vamale sau poștale.

6. Dispozițiile articolelor 85 și 87 se aplică formularelor APR mutatis mutandis.

(c) Alte dispoziții privind dovada originii

ART. 90

Produsele expediate sub formă de mică coletărie de către persoane fizice sau care se află în bagajele personale ale călătorilor se admit ca produse originare, beneficiind de preferințele tarifare prevăzute la articolul 66, fără a mai fi necesară prezentarea unui certificat de origine tip A sau completarea unui formular APR, cu condiția ca aceste importuri să nu aibă caracter comercial și să fi fost declarate ca îndeplinind condițiile necesare pentru aplicarea prezentului articol și să nu existe îndoieli cu privire la corectitudinea declarației.

Valoarea globală a acestor produse nu trebuie să depășească 215 ECU în cazul trimerilor mici și 600 ECU în cazul bagajelor personale ale călătorilor.

ART. 91

1. Atunci când se aplică articolul 70, dovada caracterului original al produselor exportate dintr-o țară aparținând unui grup regional către altă țară din același grup în vederea prelucrării sau transformării ulterioare sau pentru a fi reexportate în altă țară unde nu se efectuează alte prelucrări sau transformări se stabilește printr-un certificat de origine tip A sau printr-un formular APR eliberat sau întocmit în prima țară.

2. Autoritățile țării beneficiare care răspunde de eliberarea unui certificat de origine tip A pentru produsele pentru obținerea cărora se folosesc materiale originare dintr-o altă țară din același grup regional în seama de certificatul de origine tip A eliberat de autoritățile competente ale celeilalte țări sau de formularul APR întocmit în țara respectivă. Țara de origine determinată în conformitate cu articolul 71 se înscrie în caseta 12 a certificatelor de origine tip A sau în caseta 8 a formularului APR.

3. Certificatele de origine tip A eliberate în acest fel trebuie să cuprindă mențiunea "cumul regional CEE" sau "cumul regional" în caseta 4.

ART. 92

Constatarea unor mici neconcordanțe între datele înscrise în certificat și cele înscrise în documentele prezentate biroului vamal în scopul efectuării formalităților pentru importul produselor nu conduce ipso facto la nulitatea certificatului, dacă se stabilește că acesta din urmă corespunde produselor descrise.

Subsecțiunea 3

Metode de cooperare administrativă

ART. 93

1. Țările beneficiare comunică Comisiei Comunităților Europene numele și adresele autorităților publice abilitate să elibereze certificate de origine tip A, speciile de ștampile folosite de aceste autorități, precum și numele și adresa autorităților publice abilitate să desfășoare verificări ale formularelor tip A și ale formularelor APR.

2. Țările beneficiare comunică, de asemenea, Comisiei Comunităților Europene numele și adresele autorităților publice care pot elibera certificatele de autenticitate prevăzute la articolul 84, împreună cu speciile de ștampile folosite.

3. Comisia comunică aceste informații autorităților vamale din statele membre.

ART. 94

Pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare menționate la articolul 66, țările beneficiare respectă sau asigură respectarea reglementărilor privind completarea și eliberarea certificatelor de origine tip A, respectarea condițiilor de folosire a formularului APR și a condițiilor de cooperare administrativă.

ART. 95

1. Controlul a posteriori al certificatelor de origine tip A și a formularelor APR se face prin sondaj sau de câte ori autoritățile vamale au îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentului sau la exactitatea datelor referitoare la originea reală a produselor în cauză.

2. Pentru aplicarea dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale înapoiază certificatul de origine tip A sau formularul APR autorității publice competente din țara exportatoare beneficiară, indicând, după caz, deficiențele de formă sau de fond care justifică o anchetă. În cazul prezentării facturii, aceasta sau copia ei se anexează formularului APR. Autoritățile vamale prezintă, de asemenea, orice informație obținută care sugerează că datele înscrise pe respectivul certificat sau formular sunt inexacte.

Dacă autoritățile în cauză decid să suspende preferințele tarifare menționate la articolul 66 în funcție de rezultatele controlului, ele acordă liberul de vamă cu condiția respectării măsurilor conservatorii considerate necesare.

3. Atunci când se prezintă o cerere pentru un control a posteriori în conformitate cu dispozițiile alineatului (1), acest control are loc, iar rezultatele se comunică autorităților vamale comunitare în termen de maximum șase luni. Rezultatele permit să se stabilească dacă certificatul de origine tip A sau formularul APR respectiv se aplică produselor exportate în mod real și dacă aceste produse beneficiază de preferințele tarifare menționate la articolul 66.

4. În cazul certificatelor de origine tip A eliberate în conformitate cu articolul 91, răspunsul menționează certificatele de origine tip A sau la formularele APR luate în considerare.

5. Dacă în cazul existenței unor îndoieli întemeiate și în absența răspunsului în termenul de șase luni prevăzut la alineatul (3) sau dacă răspunsul nu conține suficiente informații pentru a se stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autorităților competente li se trimite o a doua comunicare. În cazul în care, după cea de-a doua comunicare, rezultatele controalelor nu sunt aduse la cunoștință autorităților interesate în termen de patru luni sau dacă aceste rezultate nu confirmă autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, respectivele autorități refuză acordarea preferințelor generalizate, în afara cazurilor de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale.

6. În cazul în care procedura de control sau orice altă informație disponibilă demonstrează că se încalcă prevederile prezentei secțiuni, țara beneficiară exportatoare, din proprie inițiativă sau la cererea Comunității Europene, întreprinde anchetele necesare sau cere ca aceste controale să se desfășoare de urgență pentru identificarea și prevenirea unor asemenea încălcări și în acest scop țara beneficiară interesată poate invita Comunitatea să participe la anchetă.

7. În scopul controlului a posteriori al certificatelor de origine tip A, copiile certificatelor, precum și eventualele documentele referitoare la acestea se păstrează cel puțin doi ani de către autoritățile publice competente din țara beneficiară exportatoare.

ART. 96

Dispozițiile articolului 75 alineatul (1) litera (c) și ale articolului 80 se aplică numai în măsura în care, în contextul preferințelor tarifare acordate de Austria, Finlanda, Norvegia, Suedia și Elveția anumitor produse originare din țări în curs de dezvoltare, aceste țări aplică dispoziții similare celor prevăzute mai sus.

Subsecțiunea 4 Dispoziții finale

ART. 97

Fără a se aduce atingere articolului 87, certificatele de origine tip A, precum și documentele justificative privind transportul direct se pot prezenta în termen de șase luni de la data la care se admite sau se readmite ca o țară sau un teritoriu să beneficieze de sistemele de preferințe generalizate pentru produse menționate în regulamentele Consiliului și în deciziile CECO pe anul respectiv, care se află fie în tranzit, fie depozitate temporar în Comunitate, în regim de antrepozit vamal sau într-o zonă liberă ori într-un antrepozit liber.

Secțiunea 2 Teritoriile ocupate

Subsecțiunea 1 Definirea conceptului de produse originare

ART. 98

1. Pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare acordate de Comunitate anumitor produse originare din teritoriile ocupate, următoarele produse, cu condiția ca ele să fi fost transportate direct în sensul articolului 103, sunt considerate:

- (a) produse originare din teritoriile ocupate:
 - (i) produse obținute în întregime în aceste teritorii;
 - (ii) produse obținute în aceste teritorii, la fabricarea cărora se folosesc și alte produse decât cele obținute în aceste teritorii, cu condiția ca produsele respective să fi suferit prelucrări și transformări suficiente în sensul articolului 100. Totuși, această condiție nu se aplică produselor care, în sensul prezentei subsecțiuni, sunt originare din Comunitate;
- (b) produse originare din Comunitate:
 - (i) produse obținute în întregime în Comunitate;
 - (ii) produse obținute în Comunitate, la fabricarea cărora se folosesc și alte produse decât cele obținute în întregime în Comunitate, cu condiția ca aceste produse să fi suferit prelucrări și transformări suficiente în sensul articolului 100. Totuși, această condiție nu se aplică produselor care, în sensul prezentei subsecțiuni, sunt originare din teritoriile ocupate.

2. Expresia "teritorii ocupate" se referă la malul stâng al fluviului Iordan și la Fâșia Gaza, ambele ocupate de Israel.

ART. 99

Următoarele produse sunt considerate ca fiind obținute în întregime în teritoriile ocupate:

- (a) produse minerale extrase din solul sau de pe platforma continentală a acestora;
- (b) produse vegetale recoltate în teritoriile respective;
- (c) animale născute și crescute în teritoriile respective;
- (d) produse obținute de la animale crescute în teritoriile respective;
- (e) produse de vânat sau pescuit obținute în teritoriile respective;
- (f) articole uzate colectate în teritoriile respective care servesc numai pentru recuperarea materiilor prime;
- (g) deșeuri și resturi provenind din operațiuni de prelucrare efectuate în teritoriile respective;
- (h) produse extrase din solul și subsolul marin situat în afara apelor teritoriale, cu condiția ca teritoriile în cauză să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv;
- (i) produse fabricate în exclusivitate în teritoriile în cauză din produsele prevăzute la literele (a) - (h).

ART. 100

1. În sensul articolului 98 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și litera (b) punctul (ii), materialele neoriginare se consideră că au suferit suficiente prelucrări și transformări atunci când produsul obținut este clasificat la o poziție diferită decât cele în care sunt clasificate toate materialele neoriginare folosite pentru fabricarea acestuia, sub rezerva alineatelor (2) și (3) de mai jos.

Se aplică dispozițiile articolului 68 alineatul (1) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf.

2. Dacă un produs figurează în coloanele 1 și 2 ale listei din anexa 19, pentru produsul avut în vedere trebuie îndeplinite condițiile stabilite în coloana 3 în locul regulii de la alineatul (1).

(a) Termenul "valoare" din lista de la anexa 19 reprezintă valoarea în vamă la data importului materialelor neoriginare folosite sau, dacă aceasta nu este cunoscută sau nu poate fi stabilită, primul preț verificabil plătit pentru aceste materiale în teritoriul respectiv.

În cazul în care trebuie stabilită valoarea materialelor originare folosite, alineatul precedent se aplică mutatis mutandis.

(b) Expresia "preț franco fabrică" din lista de la anexa 19 reprezintă prețul plătit producătorului în întreprinderea căruia s-a efectuat ultima prelucrare sau transformare, cu condiția ca prețul să includă valoarea tuturor materialelor folosite în producție minus orice taxe interne care sunt sau pot fi restituite când produsul obținut este exportat.

3. Pentru aplicarea articolului 98 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și litera (b) punctul (ii), operațiunile sau transformările prevăzute la articolul 68 alineatul (3) literele (a) - (h) se consideră prelucrare sau transformare insuficientă pentru a le conferi caracter de produse originare, indiferent dacă există sau nu o schimbare a poziției tarifare.

ART. 101

Pentru a stabili dacă un produs este originar din teritoriile ocupate nu este necesar a se verifica dacă energia electrică, combustibilul, instalațiile și echipamentele, mașinile și uneltele folosite pentru obținerea mărfurilor sau orice materiale și produse folosite în cursul fabricației care nu intră și nu erau destinate să intre în compoziția finală a mărfurilor sunt sau nu originare din țări terțe.

ART. 102

Dispozițiile articolelor 73 și 74 se aplică prezentei secțiuni.

ART. 103

1. Următoarele se consideră ca fiind transportate direct din teritoriile ocupate către Comunitatea Europeană și din Comunitatea Europeană către teritoriile ocupate:

(a) produsele transportate fără tranzitarea unui alt teritoriu;
(b) produsele transportate cu tranzitarea altor teritorii decât teritoriile ocupate sau ale Comunității, cu sau fără transbordare sau antrepozitare temporară, cu condiția ca tranzitarea acestor teritorii să fie motivată de considerente geografice sau exclusiv de cerințele de transport și ca produsele:

- să nu fi fost introduse în consum în țara respectivă și
 - să nu fi suferit alte operațiuni cu excepția descărcării, încărcării și a altor operațiuni destinate a le păstra în aceeași stare;
- (c) produse al căror transport s-a efectuat prin conductă cu tranzitarea altor teritorii decât cele ale teritoriilor ocupate.

2. Dovada că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (b) se face către autoritățile vamale din Comunitatea Europeană sau către Camerele de Comerț din teritoriile ocupate prin prezentarea:

(a) unui document unic de transport întocmit în teritoriile ocupate sau în Comunitatea Europeană sub acoperirea căruia se realizează transportul prin țara de tranzit sau

(b) unui atestat eliberat de autoritățile vamale ale țării de tranzit care să conțină:

- o descriere exactă a mărfurilor;
- data de descărcare și reîncărcare a produselor sau de îmbarcare sau debarcare, identificând navele folosite,
- care să certifice condițiile în care mărfurile au staționat în țara de tranzit sau

(c) în lipsa acestora, orice document justificativ.

ART. 104

Condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune privind dobândirea statutului de produse originare se respectă permanent în Comunitatea Europeană sau în teritoriile ocupate.

Dacă produsele originare exportate din Comunitatea Europeană sau din teritoriile ocupate spre o altă țară sunt reintroduse în țara respectivă, ele sunt considerate ca produse fără origine, cu excepția cazului în care se face proba către autoritățile competente:

- că mărfurile reintroduse sunt aceleași ca și mărfurile exportate și
- ele nu au suferit alte operațiuni în afara celor necesare pentru păstrarea lor în aceeași stare pe perioada staționării în țara respectivă.

Subsecțiunea 2

Dovada originii

(a) Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1

ART. 105

Dovada caracterului original al produselor, în sensul prezentei secțiuni, se face cu un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 al cărui model se găsește în anexa 21.

ART. 106

1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează pe baza cererii scrise prezentate de către exportator sau, pe răspunderea exportatorului, de către reprezentantul autorizat al acestuia. Această cerere se întocmește pe un formular al cărui model este prezentat în anexa nr. 21, care se completează în conformitate cu dispozițiile prezentei subsecțiuni.

Cererile pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 se păstrează cel puțin doi ani de către Camerele de Comerț din teritoriile ocupate.

2. Exportatorul sau reprezentantul său prezintă odată cu cererea sa toate documentele justificative necesare, făcând dovada că produsele care se exportă îndeplinesc cerințele pentru eliberarea certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1.

El se angajează să prezinte, la cererea autorităților competente, toate dovezile suplimentare pe care acestea le pot considera necesare în vederea stabilirii exactității caracterului original al produselor eligibile pentru regimul preferențial, precum și să accepte orice control, efectuat de către autoritățile menționate, al evidențelor sale contabile și al împrejurărilor în care au fost obținute produsele.

3. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se poate elibera numai în cazul în care acesta poate servi ca document justificativ necesar pentru aplicarea preferințelor tarifare prevăzute la articolul 98.

4. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către Camerele de Comerț din teritoriile ocupate sau de către autoritățile vamale ale statului membru exportator dacă mărfurile care se exportă se pot considera produse originare în sensul prezentei secțiuni.

5. Întrucât certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 constituie documentul justificativ pentru aplicarea regimului preferențial prevăzut, Camerele de Comerț din teritoriile ocupate sau autoritățile vamale ale statului membru exportator au sarcina de a lua toate măsurile necesare pentru verificarea originii mărfurilor și a altor date înscrise în certificat.

6. Pentru a verifica dacă se respectă condițiile menționate la alineatul (4), Camerele de Comerț din teritoriile ocupate sau autoritățile vamale din statul membru exportator au dreptul de a solicita documente justificative sau de a întreprinde controalele pe care le consideră necesare.

7. Camerele de Comerț din teritoriile ocupate sau autoritățile vamale din statul membru exportator au obligația de a se asigura că formularele prevăzute la alineatul (1) sunt completate corect. Acestea verifică în special dacă spațiul destinat descrierii mărfurilor se completează în așa fel încât să se excludă orice posibilitate de a se face adăugiri frauduloase. În acest scop, descrierea mărfurilor se face fără a se lăsa nici un rând liber. În cazul în care spațiul nu se completează integral se trage o linie orizontală sub ultimul rând al descrierii, spațiul liber fiind astfel barat.

8. Data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor trebuie menționată în porțiunea de certificat rezervată pentru autoritățile vamale.

9. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către Camerele de Comerț din teritoriile ocupate sau de către autoritățile vamale ale statului membru exportator atunci când produsele la care face referire se exportă. El se pune la dispoziția exportatorului imediat ce exportul se efectuează sau se asigură efectiv.

ART. 107

1. În cazuri excepționale, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 poate fi eliberat și după exportul produselor la care se referă dacă el nu a fost eliberat la data exportului din cauza unor erori neintenționate, unor omisiuni sau situații speciale. În acest caz, certificatul trebuie să aibă o mențiune specială cu privire la condițiile în care a fost eliberat.

2. Pentru aplicarea alineatului (1), pe cererea prezentată de către exportator:

- se menționează locul și data exportului produselor menționate în certificat;

- se atestă că la data efectuării exportului nu s-a eliberat certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 și se expun motivele.

3. Camerele de Comerț din teritoriile ocupate sau autoritățile vamale din statul membru exportator pot elibera retroactiv un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 numai după ce verifică dacă informațiile din cererea exportatorului sunt conforme cu cele din dosarul corespunzător.

CertIFICATELE eliberate retroactiv trebuie să poarte una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

4. Mențiunea prevăzută la alineatul (3) se înscrie în caseta "Observații" din certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1.

ART. 108

1. În cazul furtului, pierderii sau distrugerii unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, exportatorul poate cere Camerelor de Comerț din teritoriile ocupate sau autorităților vamale ale statului membru exportator să-i elibereze un duplicat pe baza documentelor de export aflate în posesia lor.

2. Duplicatul eliberat astfel trebuie să conțină una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

3. Mențiunea menționată la alineatul (2) se înscrie în caseta "Observații" de pe certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1.

4. Duplicatul, pe care trebuie reprodușă data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 original, intră în vigoare la această dată.

ART. 109

Este posibilă înlocuirea unuia sau mai multor certificate de circulație a mărfurilor EUR.1 cu unul sau mai multe certificate de circulație a mărfurilor EUR.1 cu condiția ca acest lucru să se efectueze la biroul vamal comunitar la care se află mărfurile.

ART. 110

1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se prezintă autorităților vamale din statul membru în care se prezintă produsele în termen de 5 luni de la data eliberării de către Camerele de Comerț din teritoriile ocupate.

2. Certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 care se prezintă autorităților vamale ale statului membru după data limită de prezentare menționată la alineatul (1) se pot accepta în scopul aplicării unui regim preferențial în cazul în care nerespectarea termenului se datorează unor motive de forță majoră sau unor circumstanțe excepționale.

3. În afară de aceasta, autoritățile vamale ale statului membru importator pot accepta certificatele în cazul în care produsele le-au fost prezentate înainte de expirarea termenului.

ART. 111

1. Produsele trimise din teritoriile ocupate pentru a fi expuse într-o țară terță și vândute după expunere pentru a fi importate în Comunitate beneficiază, la import, de preferințele tarifare menționate la articolul 98, cu condiția ca ele să respecte cerințele prezentei subsecțiuni care le permit să fie recunoscute ca fiind originare din teritoriile ocupate și cu condiția să se facă dovada față de autoritățile vamale că:

(a) exportatorul a expediat aceste produse din teritoriile ocupate către țara în care se organizează expoziția și le-a expus în acea țară;

(b) exportatorul a vândut sau cedat produsele unui destinatar din Comunitate;

(c) produsele au fost transportate în Comunitate în perioada desfășurării expoziției sau imediat după aceea în starea în care au fost expediate pentru a fi expuse;

(d) de la data la care au fost expediate pentru a fi expuse, produsele nu au fost folosite decât în scop demonstrativ în cadrul expoziției.

2. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se prezintă autorităților vamale în condiții normale. Acesta are înscris pe el numele și adresa expoziției. Dacă este necesar, se pot cere documente justificative suplimentare privind caracterul produselor și condițiile în care au fost expuse.

3. Dispozițiile alineatului (1) se aplică în cazul tuturor expozițiilor târgurilor sau manifestărilor publice similare cu caracter comercial, industrial, agricol sau de artizanat, care nu se organizează în scop privat în magazine și clădiri comerciale și care au ca obiect vânzarea de produse străine și în timpul cărora produsele rămân sub control vamal.

ART. 112

CertIFICATELE de circulație a mărfurilor EUR.1 se prezintă autorităților vamale din statul membru importator în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta secțiune. Aceste autorități pot cere traducerea certificatului.

Ele pot cere, de asemenea, ca declarația de punere în liberă circulație să fie însoțită de o declarație prin care importatorul atestă că produsele corespund condițiilor cerute pentru aplicarea preferințelor tarifare menționate la articolul 98.

ART. 113

În cazul în care, la cererea declarantului, un articol demontat sau nemontat care intră sub incidența capitolului 84 sau 85 din sistemul armonizat se importă în câteva transporturi în baza condițiilor stabilite de autoritățile vamale, se consideră că este un singur articol și se poate prezenta un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 pentru articolul complet la importul primului transport parțial.

ART. 114

În conformitate cu normele în vigoare, certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 se păstrează de către autoritățile vamale ale statului membru importator.

(b) Formularul EUR.2

ART. 115

1. Fără a se aduce atingere dispozițiilor articolului 106, în cazul transporturilor care conțin numai produse originare a căror valoare nu depășește 2 820 ECU per transport, dovada originii produselor, în sensul prezentei secțiuni, se face cu formularul EUR.2, al cărui model se găsește în anexa nr. 22.

2. Formularul EUR.2 se completează și semnează de către exportator sau, cu aprobarea acestuia, de către reprezentantul său autorizat.

3. Pentru fiecare transport se completează un formular EUR.2.

4. Aceste dispoziții nu îi exonerează pe exportatori de obligația de a respecta alte formalități prevăzute de reglementările vamale și poștale.

5. Exportatorul care întocmește un formular EUR.2 prezintă la cererea Camerei de Comerț din teritoriile ocupate toate documentele justificative privind folosirea acestui formular.

ART. 116

Constatarea unor mici discrepanțe între mențiunile înscrise pe certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau pe formularul EUR.2 și cele înscrise în documentele prezentate biroului vamal în scopul efectuării formalităților pentru importul produselor nu conduce ipso facto la nulitatea certificatului dacă se stabilește că certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau formularul EUR.2 corespunde cu mărfurile descrise.

ART. 117

1. Sunt admise pentru import în Comunitatea Europeană ca produse originare, în sensul prezentei secțiunii, fără a mai fi necesară prezentarea documentelor menționate la articolul 105 sau 115:

- (a) produsele trimise sub formă de colete mici de către persoane fizice altor persoane fizice, cu condiția ca produsele respective să nu depășească valoarea de 200 ECU;
- (b) produse care se găsesc în bagajele personale ale călătorilor, cu condiția ca valoarea acestora să nu depășească 565 ECU.

2. Prezentele dispoziții se aplică numai când aceste importuri nu au caracter comercial și se declară ca întrunind condițiile prevăzute pentru aplicarea preferințelor stabilite și în cazul în care nu există îndoieli asupra exactității declarației.

Subsecțiunea 3

Metode de cooperare administrativă

ART. 118

Teritoriile ocupate trimit Comisiei specimenele de ștampile folosite de Camerele de Comerț împreună cu adresele autorităților abilitate să elibereze certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 și efectuează controlul a posteriori al acestor certificate și al formularelor EUR.2.

Comisia transmite aceste informații autorităților vamale din statele membre.

ART. 119

1. Controlul a posteriori al certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 sau a formularelor EUR.2 se face prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale statului membru importator sau Camerele de Comerț din teritoriile ocupate au îndoieli întemeiate asupra autenticității documentului sau a exactității informațiilor privind originea reală a produselor în cauză.

2. Pentru a asigura aplicarea corectă a subsecțiunii 1, teritoriile ocupate acordă asistență Comunității, permițând autorităților vamale din statele membre să verifice autenticitatea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și a formularelor EUR.2, precum și exactitatea informațiilor cu privire la originea reală a produselor respective.

3. În sensul dispozițiilor de la alineatul (1), autoritățile vamale ale statului membru sau ale teritoriului importator returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, formularul EUR.2 sau o copie a acestui certificat sau formular Camerelor de Comerț din teritoriile ocupate sau autorităților vamale ale statului membru exportator indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă.

Autoritățile solicitante anexează la certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau la formularul EUR.2 orice document comercial relevant sau o copie a acestora și prezintă, în sprijinul cererii de control a posteriori toate documentele și informațiile ce au fost obținute și care sugerează că informațiile înscrise pe certificatul respectiv sunt inexacte.

Dacă decid să suspende aplicarea regimului preferențial în așteptarea rezultatelor controlului, autoritățile din statul membru importator dispun eliberarea mărfurilor cu condiția adoptării unor măsuri conservatorii considerate necesare.

4. Rezultatele controlului sunt aduse la cunoștința autorităților vamale din statul membru importator sau Camerele de Comerț din teritoriile ocupate sunt informate în termen de șase luni. Aceste rezultate trebuie să facă posibil să se stabilească dacă documentele returnate în conformitate cu alineatul (3) se aplică mărfurilor exportate efectiv și dacă aceste mărfuri îndeplinesc condițiile necesare pentru a se solicita regimul preferențial.

Dispozițiile articolului 95 alineatul (5) se aplică prezentului alineat.

5. În scopul controlului a posteriori al certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, Camerele de Comerț din teritoriile ocupate sau autoritățile vamale ale statului membru exportator păstrează documentele de export sau copiile certificatelor care le înlocuiesc pe acestea o perioadă de cel puțin doi ani.

Secțiunea 3

Republicile Bosnia-Herțegovina, Croația, Slovenia și teritoriul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei

Subsecțiunea 1

Definirea conceptului de produse originare

ART. 120

În sensul dispozițiilor privind preferințele tarifare acordate de Comunitate anumitor produse originare din Republicile Bosnia-Herțegovina, Croația, Slovenia și pe teritoriul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei denumite în continuare "republică beneficiară", produsele următoare, cu condiția ca ele să fie transportate direct în sensul articolului 125, se consideră:

1. produse originare dintr-o republică beneficiară:

- (a) produse obținute în întregime într-o republică beneficiară;
- (b) produsele obținute în republică beneficiară la fabricarea cărora se folosesc alte produse decât cele obținute în totalitate în această republică, cu condiția ca produsele respective să fi suferit prelucrări și transformări suficiente în sensul articolului 122. Totuși, această condiție nu se aplică produselor care, în înțelesul prezentei subsecțiuni, sunt produse originare din Comunitate, cu condiția ca în republica beneficiară relevantă să fi suferit prelucrări și transformări ce depășesc prelucrările și transformările insuficiente menționate la articolul 122 alineatul (3);

2. produse originare din Comunitate:

- (a) produsele obținute în întregime în Comunitate;
- (b) produsele obținute în Comunitate la fabricarea cărora se folosesc alte produse decât cele obținute în totalitate în Comunitate, cu condiția ca produsele respective să fi suferit prelucrări și transformări suficiente în sensul articolului 122. Totuși, această condiție nu se aplică produselor care, în înțelesul prezentei subsecțiuni, au originea într-o republică beneficiară, cu condiția ca ele să fi suferit în Comunitate prelucrări și transformări ce depășesc prelucrările și transformările insuficiente menționate la articolul 122 alineatul (3).

ART. 121

1. Articolele prevăzute la articolul 67 alineatul (1) literele (a) - (k) se consideră ca fiind obținute în totalitate fie într-o republică beneficiară, fie în Comunitate.

2. Expresia "navele acesteia" de la articolul 67 alineatul (1) litera (f) reprezintă numai navele:

- care sunt înmatriculate sau înregistrate într-un stat membru sau în republica beneficiară interesată;
- care navighează sub pavilionul unui stat membru sau al republicii beneficiare interesate;

- care sunt în proporție de cel puțin 50% în proprietatea unor resortisanți ai statului membru ale Comunității sau ai republicii beneficiare ori a unei societăți cu sediul principal într-unul dintre aceste state membre sau în republica beneficiară unde administratorul sau administratorii, președintele Consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere și membri ai acestor consilii sunt în majoritate resortisanți ai statelor membre sau ai republicii beneficiare și unde, în ceea ce privește societățile de persoane sau societățile cu răspundere limitată, cel puțin jumătate din capital aparține acestor state membre sau republicii în cauză, colectivităților lor publice sau resortisanților lor;

- ale căror comandamente sunt în întregime formate din resortisanți ai statelor membre sau ai republicii beneficiare respective și
- ale căror echipaje sunt constituite în proporție de 75% din resortisanți ai statelor membre sau ai republicii beneficiare respective.

3. Expresiile "Comunitate" și "republică beneficiară" se referă și la apele teritoriale ale acestora. Navele maritime, inclusiv navele-uzină, pe care peștele prins este prelucrat sau transformat, se consideră parte a teritoriului statului căruia îi aparțin, cu condiția ca ele să respecte dispozițiile prevăzute la alineatul (2).

ART. 122

1. Pentru aplicarea articolului 120, materialele neoriginare se consideră prelucrate sau transformate atunci când produsul obținut se clasifică la o altă poziție tarifară, diferită de cea la care au fost clasificate toate materialele neoriginare folosite la producerea lui, cu condiția respectării dispozițiilor de la alineatele (2) și (3) de mai jos.

Se aplică dispozițiile articolului 68 alineatul (1) paragrafele al doilea, al treilea și al patrulea.

2. Pentru un produs menționat în coloanele 1 și 2 din lista prevăzută în anexa 20 trebuie îndeplinite condițiile stabilite în coloana 3 în locul regulilor de la alineatul (1).

(a) În cazul în care în lista din anexa 20 se aplică o regulă procentuală pentru stabilirea caracterului originar al unui produs obținut în cadrul Comunității sau într-o republică beneficiară, valoarea adăugată prin prelucrare sau transformare corespunde prețului franco-fabrică al produsului obținut, mai puțin valoarea în vamă a materialelor din țări terțe importate în Comunitate sau într-o republică beneficiară.

(b) Termenul "valoare" din lista prevăzută în anexa 20 reprezintă valoarea în vamă la data importului materialelor neoriginare folosite sau, dacă acest lucru nu se cunoaște și nu se poate aprecia, primul preț verificabil plătit pentru materiale pe teritoriul respectiv. În cazul în care trebuie stabilită valoarea materialelor originare folosite, dispozițiile paragrafului precedent se aplică mutatis mutandis.

(c) Expresia "preț franco fabrică" din lista de la anexa 20 reprezintă prețul plătit fabricantului în întreprinderea căruia s-au efectuat ultimele prelucrări și transformări, cu condiția ca prețul să includă valoarea tuturor materialelor folosite în procesul de producție, minus toate taxele interne care sunt sau pot fi restituite atunci când produsul obținut se exportă.

3. Pentru aplicarea alineatelor (1) și (2), operațiunile prevăzute la articolul 68 alineatul (3) literele (a) - (h) se consideră lucrări și transformări insuficiente pentru a conferi caracterul originar, indiferent dacă poziția tarifară se schimbă sau nu.

ART. 123

Pentru a stabili dacă un produs este originar dintr-o republică beneficiară sau din Comunitate, nu este necesar să se verifice dacă energia electrică, combustibilul, instalațiile și echipamentele, mașinile și utilajele folosite pentru obținerea mărfurilor sau orice materiale și produse folosite în cursul fabricației și care nu sunt destinate să intre în compoziția finală a produsului sunt sau nu originare din țări terțe.

ART. 124

Dispozițiile articolelor 73 și 74 se aplică prezentei secțiuni.

ART. 125

1. Preferințele tarifare menționate la articolul 120 se aplică numai produselor sau materialelor care sunt transportate între teritoriul republicii beneficiare în cauză și cel al Comunității fără tranzitarea altui teritoriu. Cu toate acestea, transportul mărfurilor originare dintr-o republică beneficiară sau din Comunitate care constituie un singur transport pot tranzita alt teritoriu decât cel al unei republicii beneficiare sau al Comunității cu sau fără transbordare sau antrepozitare temporară pe acest teritoriu, cu condiția ca mărfurile să fi rămas sub supravegherea autorităților vamale din țara de tranzit sau de antrepozitare și ca ele să nu fi suferit, după caz, alte operațiuni cu excepția descărcării, reîncărcării sau a oricărei alte operațiuni destinate să le păstreze în aceeași stare.

Transportul prin conducte al produselor originare din republica beneficiară sau din Comunitate se poate efectua cu tranzitarea altui teritoriu decât acela al Comunității sau republicii beneficiare.

2. Dovada respectării condițiilor prevăzute la alineatul (1) se face față de autoritățile vamale competente prin prezentarea:

(a) fie a unui document de transport unic eliberat în țara sau teritoriul exportator sub acoperirea căruia se efectuează traversarea țării de tranzit;

(b) fie a unei atestări eliberate de autoritățile vamale ale țării de tranzit care conține:

- descrierea exactă a mărfurilor;
- data descărcării și reîncărcării mărfurilor sau a îmbarcării sau debarcării lor, cu identificarea navelor folosite;
- certificarea condițiilor în care mărfurile au staționat în țara de tranzit;

(c) fie, în lipsa acestora, a oricărui document justificativ.

ART. 126

Condițiile enunțate în prezenta subsecțiune referitoare la dobândirea caracterului originar trebuie îndeplinite permanent în Comunitate sau într-o republică beneficiară.

Dacă produsele originare exportate din Comunitate sau dintr-o republică beneficiară către o altă țară se reintroduc, ele se consideră ca nefiind originare, cu excepția cazului în care se poate face dovada față de autoritățile vamale:

- că mărfurile reintroduse sunt aceleași cu mărfurile exportate și
- că nu au suferit alte operațiuni cu excepția celor necesare pentru a asigura păstrarea lor în aceeași stare pe perioada rămânării în țara respectivă.

Subsecțiunea 2

Dovada originii

(a) Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1

ART. 127

Dovada caracterului original al produselor, în sensul prezentei secțiuni, se face cu un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 al cărui model figurează în anexa 21.

ART. 128

1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează pe baza unei cereri scrise prezentate de către exportator sau, pe răspunderea exportatorului, de către reprezentant său autorizat. O astfel de cerere se face pe un formular al cărui model se găsește în anexa 21, care se completează în conformitate cu dispozițiile din prezenta subsecțiune.

Cererile pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 trebuie păstrate cel puțin doi ani de către autoritățile vamale ale statului membru exportator sau ale republicii beneficiare exportatoare.

2. Se aplică dispozițiile articolului 106 alineatul (2).

3. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se poate elibera numai în cazul în care poate servi ca document justificativ pentru aplicarea preferințelor tarifare menționate la articolul 120.

4. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autoritățile vamale ale statului membru exportator sau ale republicii beneficiare exportatoare dacă mărfurile pot fi considerate produse originare în sensul prezentei secțiuni.

5. În cazul în care mărfurile se consideră "produse originare" în sensul articolului 120 alineatul (1) litera (b) ultima teză sau alineatul (2) litera (b) ultima teză, eliberarea certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 este condiționată de prezentarea dovezii de origine eliberate sau întocmite anterior. Această dovadă de origine trebuie păstrată cel puțin doi ani de către autoritățile vamale ale statului membru exportator sau ale republicii beneficiare exportatoare.

6. Întrucât certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 constituie documentul justificativ pentru aplicarea preferințelor tarifare menționate la articolul 120, autoritățile vamale ale statului membru exportator sau ale republicii beneficiare exportatoare au obligația de a întreprinde toate măsurile necesare pentru verificarea originii mărfurilor și pentru controlarea celorlalte date înscrise în certificat.

7. Pentru a verifica dacă se respectă condițiile prevăzute la alineatele (4) și (5), autoritățile vamale ale statului membru exportator sau ale republicii beneficiare au dreptul de a solicita toate documentele justificative sau de a efectua toate verificările pe care le consideră necesare.

8. Autorităților vamale din statul membru exportator sau din republica beneficiară le revine răspunderea de a se asigura că formularul prevăzut la articolul 127 se completează corect. Acestea verifică în special dacă spațiul destinat descrierii produselor se completează în așa fel încât să se excludă orice posibilitate de a se face adăugiri frauduloase. În acest sens, descrierea produselor se face fără a se lăsa nici un rând liber. În cazul în care spațiul nu se completează integral se trage o linie orizontală sub ultimul rând al descrierii, spațiul liber fiind astfel barat.

9. Data eliberării certificatului de circulație trebuie să se indice în partea certificatului de circulație a mărfurilor care este rezervată autorităților vamale.

10. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autoritățile vamale ale statului membru exportator sau ale republicii beneficiare exportatoare când produsele la care acesta face referire se exportă. Certificatul se pune la dispoziția exportatorului de îndată ce exportul s-a realizat sau s-a asigurat efectiv.

11. În cazul Republicii Bosnia-Herțegovina și al teritoriului Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, mențiunea "autoritățile vamale" din prezentul articol și din următoarele se interpretează ca referindu-se la Camerele de Comerț pe perioada în care Camerele de Comerț ale acestor republici îndeplinesc funcțiile respective.

ART. 129

Dispozițiile articolelor 107 la 109 se aplică prezentei secțiuni.

ART. 130

1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se prezintă în termen de cinci luni de la data eliberării sale de către autoritățile vamale ale statului membru exportator sau ale republicii beneficiare exportatoare autorităților vamale ale statului membru importator sau ale republicii beneficiare în care se introduc produsele.

2. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 care se prezintă autorităților vamale ale statului membru importator sau republicii beneficiare după termenul de prezentare prevăzut la alineatul (1) se poate accepta în scopul aplicării regimului preferențial, în cazul în care omisiunea de a prezenta certificatul până la termen se datorează unui caz de forță majoră sau unor circumstanțe excepționale.

3. În alte cazuri de prezentare ulterioară, autoritățile vamale ale statului membru importator sau ale republicii beneficiare exportatoare pot accepta certificatele dacă produsele le-au fost prezentate înainte de termenul prevăzut.

ART. 131

1. Produsele expediate din Comunitate sau dintr-o republică beneficiară pentru a fi expuse într-o altă țară și vândute după expoziție pentru a fi importate în Comunitate beneficiază la import de preferințele tarifare menționate la articolul 120, cu condiția ca mărfurile să îndeplinească condițiile prevăzute la subsecțiunea 1 pentru a fi recunoscute ca originare din Comunitate sau dintr-o republică beneficiară și cu condiția să se facă dovada în fața autorităților vamale:

(a) că exportatorul a expedit aceste produse din Comunitate sau dintr-o republică beneficiară către țara în care se organizează expoziția și le-a expus în această țară;

(b) că exportatorul a vândut mărfurile sau le-a unui destinatar din republica beneficiară sau din Comunitate;

(c) că produsele au fost expediate în Comunitate sau într-o republică beneficiară în timpul desfășurării expoziției sau imediat după aceea către o republică beneficiară în care au fost expediate pentru expoziție;

(d) că de la data expedierii lor pentru prezentarea în cadrul expoziției, produsele nu au fost folosite decât în scop demonstrativ în cadrul expoziției.

2. Se aplică dispozițiile articolului 111 alineatele (2) și (3).

ART. 132

Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se prezintă autorităților vamale din statul membru importator sau din republica beneficiară importatoare, în conformitate cu normele stabilite în legislația statului membru sau republicii beneficiare în cauză. Autoritățile menționate pot cere traducerea certificatului.

Ele pot cere, de asemenea, ca declarația de import să fie însoțită de o declarație prin care importatorul să ateste că produsele respectă condițiile necesare pentru aplicarea preferințelor tarifare menționate la articolul 120.

ART. 133

Fără a se aduce atingere articolului 122 alineatul (3), în cazul în care, la cererea declarantului în vamă, un articol demontat sau nemontat care intră sub incidența capitolului 84 sau 85 din sistemului armonizat se importă în câteva transporturi fracționate în condițiile stipulate de autoritățile vamale, acesta se consideră drept un singur articol și se poate prezenta un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 pentru articolul complet la importul primului transport parțial de mărfuri.

ART. 134

CertIFICATELE DE CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR EUR.1 se păstrează de către autoritățile vamale ale statului membru importator sau ale republicii beneficiare importatoare în conformitate cu normele în vigoare în Comunitate sau în republica beneficiară.

(b) Formularul EUR.2

ART. 135

1. Fără a se aduce atingere articolului 127, pentru transporturile care conțin numai produse originare a căror valoare nu depășește 3 000 ECU per transport de mărfuri, dovada caracterului original al produselor, în sensul secțiunii 1, se face cu formularul EUR.2, al cărui model se găsește în anexa 22.

2. Formularul EUR.2 se completează și se semnează de către exportator sau, sub răspunderea acestuia, de către reprezentantul său autorizat. Dacă mărfurile incluse în transport au făcut deja obiectul unui control în statul membru sau teritoriul exportator, ținând seama de definiția noțiunii de "produs originar", exportatorul poate face referire la acest control în rubrica "Observații" din formularul EUR.2.

3. Pentru fiecare transport se completează un formular EUR.2.

4. Aceste dispoziții nu exonerează exportatorii de respectarea altor formalități prevăzute de regulamentele vamale sau poștale.

5. Exportatorul care a întocmit formularul EUR.2 prezintă, la cererea autorităților vamale din statul membru sau din republica beneficiară, toate documentele justificative referitoare la folosirea acestui formular.

ART. 136

În sensul subsecțiunii 1, la importul în Comunitate sau într-o republică beneficiară, următoarele produse originare pot beneficia de preferințele tarifare menționate la articolul 120, fără a fi nevoie să se prezinte documentele menționate la articolul 127 sau la articolul 135:

(a) produsele trimise sub formă de colete mici de către persoane fizice altor persoane fizice, cu condiția ca valoarea produselor să nu depășească 215 ECU;

(b) produsele care se găsesc în bagajele personale ale călătorilor, cu condiția ca valoarea acestora să nu depășească 600 ECU.

Dispozițiile articolului 117 alineatul (2) se aplică prezentei secțiuni.

Subsecțiunea 3

Metode de cooperare administrativă

ART. 137

Republicile beneficiare transmit Comisiei speciamele stampilelor folosite, precum și adresele autorităților vamale competente pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și pentru asigurarea controlului a posteriori al acestor certificate și al formularelor EUR.2. Comisia transmite aceste informații autorităților vamale ale statelor membre.

ART. 138

1. Controlul a posteriori al certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 sau al formularelor EUR.2 se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale statului membru sau autoritățile vamale ale republicii beneficiare importatoare au îndoieli justificate în ceea ce privește autenticitatea documentului sau exactitatea informațiilor privind origine reală a produselor respective.

2. Pentru asigurarea unei aplicări corecte a prezentelor dispoziții, statele membre ale Comunității, pe de o parte, și republicile beneficiare, pe de altă parte, se sprijină reciproc prin intermediul autorităților vamale pentru verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și a formularelor EUR.2 și a exactității informațiilor privind originea reală a produselor respective.

3. În scopul aplicării dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale ale statului membru sau ale republicii beneficiare importatoare înapoiază certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, formularul EUR.2 sau o copie a acestora autorităților vamale din statul exportator precizând, după caz, motivele de fond sau de formă care justifică declanșarea unei anchete.

Autoritățile solicitante anexează, dacă aceasta a fost întocmită, factura sau o copie a acesteia la certificatul EUR.1 sau la formularul EUR.2 și furnizează toate informațiile care au putut fi obținute și care lasă să se înțeleagă că datele înscrise pe certificatul sau formularul respectiv sunt inexacte.

Dacă decid să suspende aplicarea preferințelor tarifare menționate la articolul 120, în așteptarea rezultatelor controlului, autoritățile din statul membru importator acordă liberul de vamă mărfurilor, cu condiția adoptării măsurilor conservatorii considerate necesare.

4. Rezultatele controlului a posteriori sunt aduse la cunoștința autorităților vamale ale statului membru importator sau ale republicii beneficiare în termen de maximum șase luni. Rezultatele trebuie să facă posibil să se stabilească dacă certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau formularul EUR.2 contestat se aplică produselor efectiv exportate și dacă acestea puteau de fapt să beneficieze de preferințele tarifare menționate la articolul 120.

Dacă, în cazul existenței unor îndoieli întemeiate, nu se prezintă un răspuns până la expirarea termenului de șase luni de la data cererii de control ori dacă răspunsul nu face posibil să se stabilească autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile solicitante refuză beneficiul preferințelor prevăzute, cu excepția cazurilor de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale.

5. În scopul controlului a posteriori al certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, autoritățile vamale ale țării exportatoare păstrează copiile certificatelor, precum și documentele de export aferente pe o perioadă de cel puțin doi ani.

Subsecțiunea 4

Ceuta și Melilla

ART. 139

1. Termenul "Comunitate" folosit în prezenta secțiune nu acoperă Ceuta sau Melilla. Expresia "produse originare din Comunitate" nu acoperă produsele originare din aceste zone.

2. Subsecțiunile 1 - 3 ale prezentei secțiuni se aplică mutatis mutandis produselor originare din Ceuta și Melilla, sub rezerva condițiilor speciale prevăzute la articolul 140.

ART. 140

1. Alineatele următoare se aplică în locul articolului 120, iar trimiterile la acest articol se aplică mutatis mutandis prezentului articol.

2. Cu condiția să fi fost transportate direct în conformitate cu dispozițiile articolului 125, următoarele se consideră drept:

(a) produse originare din Ceuta și Melilla;

(i) produse obținute integral în Ceuta și Melilla;

(ii) produse obținute în Ceuta și Melilla la fabricarea cărora s-au folosit și alte produse în afara celor menționate la punctul (i), cu condiția ca ele să fi fost supuse unor prelucrări și transformări suficiente în sensul articolului 122. Totuși, această condiție nu se aplică produselor originare care, în sensul subsecțiunii 1, provin din Comunitate sau dintr-o republică beneficiară, cu condiția ca ele să fi fost supuse în Ceuta și Melilla unor prelucrări și transformări care depășesc prelucrările și transformările insuficiente menționate la articolul 122 alineatul (3);

(b) produse originare dintr-o republică beneficiară:

(i) produse obținute integral în această republică beneficiară;

(ii) produsele obținute în această republică beneficiară la fabricarea cărora s-au folosit alte produse decât cele menționate la punctul (i), cu condiția ca produsele respective să fi fost supuse unor prelucrări și transformări suficiente în sensul articolului 122. Totuși, această condiție nu se aplică produselor care, în sensul subsecțiunii 1, sunt originare din Ceuta sau Melilla sau din Comunitate, cu condiția ca ele să fi fost supuse unor prelucrări sau transformări care depășesc prelucrările și transformările insuficiente menționate la articolul 122 alineatul (3).

3. Ceuta și Melilla se consideră un singur teritoriu.

4. Exportatorul sau reprezentantul său autorizat înscrie numele republicii beneficiare respective și "Ceuta și Melilla" în caseta 2 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1.

În plus, în cazul produselor originare din Ceuta și Melilla, caracterul original se precizează în caseta 4 a certificatului EUR.1.

5. Autoritățile vamale spaniole răspund de aplicarea prezentelor dispoziții în Ceuta și Melilla.

TITLUL V

VALOAREA ÎN VAMĂ

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 141

1. Pentru aplicarea dispozițiilor articolelor 28 - 36 din cod și a celor din prezentul titlu, statele membre respectă dispozițiile stipulate în anexa 23.

Dispozițiile prevăzute în prima coloană a anexei 23 se aplică în conformitate cu nota interpretativă corespunzătoare care apare în coloana a doua.

2. Dacă pentru stabilirea valorii în vamă este necesar să se facă referire la principii contabile general acceptate, se aplică dispozițiile anexei 24.

ART. 142

1. În sensul prezentului titlu termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) "acord": Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) încheiat în cadrul negocierilor comerciale multilaterale purtate între 1973 și 1979 și prevăzute la articolul 31 alineatul (1) prima liniuță din cod;

(b) "mărfuri produse": mărfuri cultivate, fabricate și extrase;

(c) "mărfuri identice": mărfuri produse în aceeași țară și care sunt identice din toate punctele de vedere, inclusiv în privința caracteristicilor fizice, calității și numelui. Existența unor diferențe minore de aspect nu exclude mărfurile respective din categoria mărfurilor considerate identice dacă ele corespund definiției.

(d) "mărfuri similare": mărfuri produse în aceeași țară și care, deși nu seamănă în toate privințele, prezintă caracteristici și materiale componente asemănătoare care le permit să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial; calitatea mărfurilor, renumele lor și existența unei mărci de fabrică sau de comerț se numără printre elementele care se iau în considerare pentru a stabili dacă mărfurile sunt similare sau nu;

(e) "mărfuri de aceeași natură sau de același tip": mărfuri care se încadrează într-un grup sau într-o gamă de mărfuri produse de o anumită ramură industrială sau sector al unei ramuri industriale și care include mărfuri identice sau similare.

2. Expresiile "mărfuri identice" și "mărfuri similare" nu se aplică mărfurilor care conțin sau presupun, după caz, activități de engineering, dezvoltare, artă sau design ori planuri și schițe, pentru care nu s-a făcut nici o modificare în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din cod, deoarece aceste activități au fost realizate în Comunitate.

ART. 143

1. În sensul articolului 29 alineatul (1) litera (d) și articolului 30 alineatul (2) litera (c) din cod, se consideră că persoanele sunt legate între ele numai în cazul în care:

(a) una dintre ele face parte din conducerea sau consiliul de administrație al întreprinderii celeilalte persoane și reciproc;

(b) au calitatea juridică de asociați;

(c) una este angajatul celeilalte;

(d) oricare dintre aceste persoane posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5% sau mai mult din acțiunile sau părțile emise cu drept de vot de ambele persoane;

(e) una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect;

(f) ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o a treia persoană;

(g) împreună controlează în mod direct sau indirect o a treia persoană sau

(h) sunt membre ale aceleiași familii. Persoanele se consideră ca aparținând aceleiași familii numai dacă sunt legate prin oricare din următoarele relații:

- soț și soție;

- ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul I;

- frați și surori (buni, consangvini și uterini);
- ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul II;
- unchi sau mătușă și nepot sau nepoată;
- socri și ginere sau noră;
- cumnați și cumnate.

2. În sensul prezentului titlu, se consideră că persoanele care sunt asociate în afaceri în sensul că una dintre ele este agentul, distribuitorul sau concesionarul exclusiv al celeilalte, indiferent de denumirea utilizată, sunt legate între ele numai dacă se încadrează într-unul din criteriile de la alineatul (1).

ART. 144

1. Atunci când se determină valoarea în vamă, în conformitate cu dispozițiile articolului 29 din cod, a mărfurilor al căror preț nu a fost plătit efectiv la data avută în vedere, pentru determinarea valorii în vamă, prețul de plătit la data avută în vedere pentru achitare se ia, de regulă, ca bază pentru evaluarea în vamă.

2. Comisia și statele membre se consultă în cadrul comitetului cu privire la aplicarea dispozițiilor alineatului (1).

ART. 145

În cazul în care mărfurile declarate pentru punerea în liberă circulație constituie o parte dintr-o cantitate mai mare de mărfuri de același fel, cumpărate în cadrul unei tranzacții unice, prețul efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din cod este prețul calculat proporțional în funcție de cantitățile declarate raportate la cantitatea totală cumpărată.

Repartizarea proporțională a prețului plătit efectiv sau de plătit se aplică și în cazul pierderii parțiale sau în caz de deteriorare a mărfurilor de evaluat înainte de punerea în liberă circulație.

ART. 146

În cazul în care prețul plătit efectiv sau de plătit menționat la articolul 29 alineatul (1) din cod include o sumă care reprezintă o taxă internă exigibilă în țara de origine sau exportatoare cu privire la mărfurile avute în vedere, această sumă nu se include în valoarea în vamă cu condiția să se demonstreze față de autoritățile vamale în cauză că mărfurile respective au fost sau vor fi exonerate de aceasta în beneficiul cumpărătorului.

ART. 147

1. În sensul articolului 29 din cod, faptul că mărfurile care fac obiectul unei tranzacții sunt declarate pentru a fi puse în liberă circulație se consideră drept indiciu suficient că ele au fost vândute în vederea exportului către teritoriul vamal al Comunității. Acest indiciu se aplică și în cazul vânzărilor succesive efectuate înainte de evaluare; în aceste caz, fiecare preț rezultat din aceste vânzări se poate lua ca bază pentru evaluare, cu respectarea dispozițiilor articolelor 178 - 181.

2. Cu toate acestea, în cazul utilizării mărfurilor într-o țară între data vânzării și data punerii în liberă circulație, nu se impune ca valoarea în vamă să fie valoarea de tranzacție.

3. Cumpărătorul nu trebuie să îndeplinească altă condiție decât aceea de a fi parte la contractul de vânzare.

ART. 148

În cazul în care, la aplicarea articolului 29 alineatul (1) litera (b) din cod, se stabilește că vânzarea sau prețul mărfurilor importate se supune unei condiții sau unei prestații a cărei valoare se poate determina cu privire la mărfurile de evaluat, această valoare se consideră drept plată indirectă efectuată de cumpărător către vânzător a unei părți din prețul efectiv plătit sau de plătit, atât timp cât condiția sau prestația în cauză nu se referă:

(a) nici la o activitate menționată la articolul 29 alineatul (3) litera (b) din cod;

(b) nici la un element care se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu dispozițiilor articolului 32 din cod.

ART. 149

1. Pentru aplicarea dispozițiilor articolului 29 alineatul (3) litera (b) din cod, "activități de comercializare" reprezintă toate activitățile legate de acțiunile de publicitate și de promovare a vânzării mărfurilor în cauză, precum și toate activitățile legate de garanțiile aferente.

2. Astfel de activități desfășurate de cumpărător se consideră ca fiind întreprinse pe seama sa, chiar dacă ele rezultă dintr-o obligație ce revine cumpărătorului pe baza unui acord încheiat cu vânzătorul.

ART. 150

1. În sensul articolului 30 alineatul (2) litera (a) din cod (valoarea de tranzacție a mărfurilor identice), valoarea în vamă se determină prin corelare cu valoarea de tranzacție a unor mărfuri identice vândute în aceleași condiții comerciale și în cantitate sensibil egală cu a mărfurilor de evaluat. În absența unei astfel de vânzări, se face referire la valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute în condiții comerciale diferite și/sau în cantități diferite, ajustate pentru a ține seama de diferențele ce pot rezulta din condițiile comerciale și/sau cantități, cu condiția ca aceste ajustări să se poată face pe baza elementelor probatorii care stabilesc în mod clar temeinicia și exactitatea ajustării, indiferent dacă acestea conduc la o creștere sau o scădere a valorii.

2. În cazul în care cheltuielile prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (c) din cod se includ în valoarea de tranzacție, această valoare este ajustată pentru a ține seama de diferențele semnificative care pot exista între cheltuielile aferente, pe de o parte, mărfurilor importate și, pe de altă parte, mărfurilor identice în cauză care provin din diferențele de distanță și moduri de transport diferite.

3. În cazul în care, pentru aplicarea prezentului articol, se constată existența a două sau mai multe valori de tranzacție pentru mărfuri identice, pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate se ia în considerare valoarea de tranzacție cea mai mică.

4. În sensul dispozițiilor prezentului articol, valoarea de tranzacție a mărfurilor produse de o altă persoană nu se ia în calcul decât în cazul în care nu se poate identifica nici o valoare de tranzacție a mărfurilor identice, produse de aceeași persoană care a produs mărfurile de evaluat, în conformitate cu alineatul (1).

5. În sensul prezentului articol, "valoarea de tranzacție a mărfurilor identice importate" reprezintă o valoare în vamă stabilită în prealabil în conformitate cu articolul 29 din cod, ajustată în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

ART. 151

1. La aplicarea articolului 30 alineatul (2) litera (b) din cod (valoarea de tranzacție a mărfurilor similare), valoarea în vamă se determină prin corelare cu valoarea de tranzacție a unor mărfuri similare în cadrul unei vânzări în aceleași condiții comerciale și în cantitate sensibil egală ca în cazul mărfurilor supuse evaluării. Când nu se găsește o astfel de vânzare, se folosește valoarea tranzacției cu mărfuri similare vândute în alte condiții comerciale și/sau în cantități diferite, ajustată pentru a reflecta diferențele ce pot rezulta din condițiile comerciale și/sau cantități, cu condiția ca această ajustare să se poată face pe baza probelor demonstrabile care stabilesc în mod clar temeinicia și exactitatea ajustării, indiferent dacă aceasta conduce la o creștere sau o scădere a valorii.

2. În cazul în care cheltuielile prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (e) din cod se includ în valoarea de tranzacție, această valoare se ajustează pentru a ține seama de diferențele semnificative care pot exista între cheltuielile aferente, pe de o parte, mărfurilor importate și, pe de altă parte, mărfurilor similare în cauză, care rezultă din diferențele de distanță și moduri de transport diferite.

3. În cazul în care, la aplicarea prezentului articol, se constată existența a două sau mai multe valori de tranzacție ale mărfurilor similare, pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate se ia în considerare valoarea de tranzacție cea mai mică.

4. În sensul prezentului articol, valoarea de tranzacție a mărfurilor produse de o altă persoană nu se ia în calcul decât în cazul în care nu se poate identifica nici o valoare de tranzacție a mărfurilor similare, produse de aceeași persoană care a produs mărfurile de evaluat, în conformitate cu alineatul (1).

5. În sensul prezentului articol, "valoarea de tranzacție a mărfurilor similare importate" reprezintă o valoare în vamă stabilită în prealabil în conformitate cu articolul 29 din cod, ajustată în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

ART. 152

1. (a) În cazul în care mărfurile importate, sau mărfurile identice sau similare importate se vând în cadrul Comunității în aceeași stare, valoarea în vamă a mărfurilor importate menționată la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din cod are la bază prețul unitar care corespunde vânzării mărfurilor importate sau mărfurilor identice sau similare importate în cea mai mare cantitate totală la data sau în jurul datei importului mărfurilor de evaluat, către persoane care nu sunt legate de vânzător, cu condiția deducerii următoarelor elemente:

(i) comisioane plătite în mod obișnuit sau convenite a fi plătite, ori pentru marjele obișnuite practicate pentru asigurarea profitului și cheltuielilor generale (inclusiv costurile directe sau indirecte de comercializare a mărfurilor în cauză) ocazionate de vânzarea în cadrul Comunității a mărfurilor de aceeași categorie sau de același tip importate;

(ii) cheltuieli obișnuite de transport și asigurare, precum și cheltuieli conexe efectuate în Comunitate;

(iii) drepturi de import și alte impuneri datorate în Comunitate pentru importul sau vânzarea de mărfuri.

(b) În cazul în care mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate nu s-a vândut la data sau în jurul datei la care sunt importate mărfurile de evaluat, valoarea în vamă a mărfurilor importate, stabilită în conformitate cu prezentul articol, are la bază, potrivit dispozițiilor alineatului (1) litera (a), prețul unitar la care se vând în Comunitate mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate în aceeași stare la data cea mai apropiată de după data importului mărfurilor de evaluat, dar în termen de 90 de zile de la data unui astfel de import.

2. În cazul în care mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate nu se vând în Comunitate în aceeași stare, atunci, la cererea importatorului, valoarea în vamă se calculează pe baza prețului unitar cu care se vând mărfurile importate în cea mai mare cantitate totală, după o transformare sau prelucrare ulterioară, către persoane din Comunitate care nu sunt legate de vânzători, ținându-se seama de valoarea adăugată prin această prelucrare sau transformare și de deducerile prevăzute la alineatul (1) litera (a).

3. În sensul prezentului articol, prețul unitar cu care se vând mărfurile importate în cea mai mare cantitate totală reprezintă prețul cu care se vinde cel mai mare număr de unități de produs către persoane care nu sunt legate de persoanele de la care cumpără mărfurile în cauză, la primul nivel comercial după import la care se efectuează astfel de vânzări.

4. În sensul prezentului articol, la stabilirea prețului unitar nu se ia în considerare vânzarea în Comunitate către o persoană care, direct sau indirect, gratuit sau cu costuri reduse, furnizează elemente prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (b) din cod în vederea folosirii pentru producerea și vânzarea la export a mărfurilor importate.

5. În sensul alineatului (1) litera (b), "data cea mai apropiată" reprezintă data la care se efectuează vânzări de mărfuri importate sau de mărfuri identice sau similare importate într-o cantitate suficientă pentru a se putea stabili prețul unitar.

ART. 153

1. La aplicarea articolului 30 alineatul (2) litera (d) din cod (valoarea calculată), autoritățile vamale nu pot cere sau impune unei persoane care nu are reședință în Comunitate să prezinte spre examinare documente contabile sau alte documente pentru a se stabili această valoare. Cu toate acestea, informațiile comunicate de către producătorul mărfurilor în scopul stabilirii valorii în vamă, în conformitate cu prezentul articol, se pot verifica într-o țară necomunitară de către autoritățile vamale ale unui stat membru cu acordul producătorului și cu condiția ca aceste autorități să anunțe cu suficient timp înainte autoritățile din țara respectivă, iar acestea din urmă să-și dea consimțământul cu privire la efectuarea anchetei.

2. Costul sau valoarea materialelor și a operațiunilor de fabricație prevăzute la articolul 30 alineatul (2) litera (d) prima liniuță din cod include costul activităților menționate la articolul 32 alineatul (1) litera (a) punctele (ii) și (iii) din cod.

Acesta include, de asemenea, valoarea, repartizată într-o proporție corespunzătoare, a oricărui produs sau serviciu prevăzut la articolul 32 alineatul (1) litera (b) din cod, care se furnizează direct sau indirect de către cumpărător pentru producerea mărfurilor importate. Valoarea activităților prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din cod care se produc în Comunitate se include numai în măsura în care aceste activități intră în sarcina producătorului.

3. În cazul în care la stabilirea unei valori calculate sunt folosite alte informații decât cele furnizate de producător sau în numele acestuia, autoritățile vamale îl informează pe declarant, dacă acesta din urmă solicită acest lucru, cu privire la sursa acestor informații, datele folosite și calculele efectuate pe baza acestor date, sub rezerva articolului 15 din cod.

4. "Cheltuielile generale", prevăzute la articolul 30 alineatul (2) litera (d) a doua liniuță din cod, cuprind costurile directe și indirecte de producție și de comercializare a mărfurilor pentru export care nu sunt incluse la articolul 30 alineatul (2) litera (d) prima liniuță din cod.

ART. 154

În cazul în care containerele menționate la articolul 32 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din cod fac obiectul unor importuri repetate, la cererea declarantului, costul acestora este defalcat corespunzător, în conformitate cu principiile contabile general acceptate.

ART. 155

În sensul articolului 32 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din cod, costurile de cercetare și schițele preliminare de proiectare nu se includ în valoarea în vamă.

ART. 156

Articolul 33 litera (c) din cod se aplică mutatis mutandis în cazul în care valoarea în vamă se determină prin aplicarea altei metode decât cea a valorii de tranzacție.

CAP. 2

Dispoziții cu privire la redevențe și drepturi de licență

ART. 157

1. În sensul articolului 32, alineatul (1) litera (c) din cod, redevențele și drepturile de licență reprezintă în special plata pentru utilizarea drepturilor legate de:

- producerea de mărfuri importate (mai ales brevete, desene, modele și tehnologii de fabricație) sau
- vânzarea la export a mărfurilor importate (mai ales mărci de comerț sau de fabrică, modele înregistrate) sau
- utilizarea sau revânzarea mărfurilor importate (mai ales drepturi de autor, procedee de fabricație încorporate inseparabil în mărfurile importate).

2. Fără a se aduce atingere articolului 32 alineatul (5) din cod, la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu articolul 29 din cod se adaugă o redevență sau un drept de licență la prețul efectiv plătit sau de plătit numai dacă această plată:

- este legată de mărfurile supuse de evaluat și
- constituie o condiție a vânzării acestor mărfuri.

ART. 158

1. În cazul în care mărfurile importate constituie numai un element sau o componentă a mărfurilor produse în Comunitate, se aplică o ajustare a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai dacă redevența sau dreptul de licență sunt se referă la aceste mărfuri.

2. În cazul în care mărfurile se importă în stare neasamblată sau trebuie ca înainte de revânzare să sufere numai operațiuni minore, precum diluarea sau ambalarea, acest lucru nu împiedică redevența sau dreptul de licență să fie considerate ca referindu-se la mărfurile importate.

3. În cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import sau de prestări sau servicii ulterioare importului, defalcarea corespunzătoare se face numai în baza datelor obiective și cuantificabile, în conformitate cu nota interpretativă menționată în anexa 23, care este aferentă articolului 32 alineatul (2) din cod.

ART. 159

Redevența sau dreptul de licență care se referă la dreptul de utilizare a unei mărci de fabrică sau de comerț se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai în cazul în care:

- redevența sau dreptul de licență se referă la mărfuri care se revând în aceeași stare sau care se supun numai unor operațiuni minore după importare;
- mărfurile se comercializează sub marca, aplicată înainte sau după import, pentru care se plătește o redevență sau un drept de licență și
- cumpărătorul nu are libertatea de a-și procura aceste mărfuri de la alți furnizori care nu sunt legate de vânzător.

ART. 160

În cazul în care cumpărătorul achită redevențe sau drepturi de licență către un terț, condițiile menționate la articolul 157 alineatul (2) nu se consideră îndeplinite decât dacă vânzătorul sau o persoană legată de acesta îi cere cumpărătorului să efectueze această plată.

ART. 161

În cazul în care modalitatea de calculare a valorii unei redevențe sau a unui drept de licență se raportează la prețul mărfurilor importate, se poate presupune că plata acestei redevențe sau drept de licență se referă la mărfurile de evaluat, dacă nu se dovedește altfel.

Cu toate acestea, în cazul în care valoarea unei redevențe sau a unui drept de licență se calculează independent de prețul mărfurilor importate, plata redevenței sau dreptului de licență se poate referi la mărfurile de evaluat.

ART. 162

În sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din cod, nu se ia în considerare țara de reședință a beneficiarului plății redevenței sau dreptului de licență.

CAP. 3

Dispoziții referitoare la locul de introducere pe teritoriul Comunității

ART. 163

1. În sensul articolului 32 alineatul (1) litera (e) și al articolului 33 litera (a) din cod, locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității reprezintă:

- (a) pentru mărfurile transportate pe cale maritimă, portul de descărcare sau portul de transbordare, dacă transbordarea este certificată de autoritățile vamale ale portului respectiv;
- (b) pentru mărfurile transportate pe cale maritimă și apoi, fără transbordare, pe căi navigabile interioare, primul port unde se poate face descărcarea, situat fie la vărsarea fluviului sau canalului, fie în amonte, cu condiția să se facă dovada către autoritățile vamale că navlul până la portul de descărcare este mai mare decât cel până la primul port;
- (c) pentru mărfurile transportate pe cale ferată, pe căi navigabile interioare sau pe căi rutiere, locul unde este situat primul birou vamal;
- (d) pentru mărfurile transportate în alte moduri, locul unde se traversează frontiera terestră a teritoriului vamal al Comunității.

2. Pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității și apoi transportate spre o destinație din altă parte a aceluși teritoriu cu tranzitarea teritoriilor austriac, elvețian, ungar, ceh și slovac sau a teritoriului iugoslav la 1 ianuarie 1991, valoarea în vamă se stabilește în funcție de primul loc de introducere pe teritoriul vamal al Comunității cu condiția ca mărfurile să fie transportate direct prin teritoriile austriac, elvețian, ungar, ceh și slovac sau iugoslav în sensul definit mai sus pe o rută obișnuită care traversează aceste teritorii până la locul de destinație.

3. Pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității și apoi transportate pe cale maritimă spre o destinație aflată în altă parte a acestui teritoriu, valoarea în vamă se stabilește în funcție de primul loc de introducere pe teritoriul vamal al Comunității, dacă mărfurile sunt transportate direct pe o rută obișnuită spre locul de destinație.

4. Dispozițiile alineatelor (2) și (3) ale prezentului articol se aplică și în cazul în care mărfurile, din motive strict legate de transportul lor, sunt descărcate, transbordate sau imobilizate temporar pe teritoriile austriac, elvețian, ungar, ceh și slovac sau iugoslav în sensul prevăzut la alineatul (2).

5. Pentru mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității și transportate direct dintr-un departament francez de peste mări către altă parte a teritoriului vamal al Comunității sau viceversa, locul de introducere care se ia în considerare este locul prevăzut la

alineatele (1) și (2), situat în acea parte a teritoriului de vamal al Comunității de unde provin mărfurile, dacă acestea au fost descărcate sau transbordate acolo și acest lucru a fost certificat de către autoritățile vamale.

6. În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (5), se consideră loc de introducere locul prevăzut la alineatul (1) situat în partea teritoriului vamal al Comunității către care sunt expediate mărfurile.

CAP. 4

Dispoziții referitoare la cheltuielile de transport

ART. 164

La aplicarea articolului 32 alineatul (1) litera (e) și a articolului 33 litera (a) din cod:

(a) în cazul în care mărfurile se transportă cu același mod de transport până la un punct situat dincolo de locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității, cheltuielile de transport se repartizează proporțional cu distanța parcursă în afara și în interiorul teritoriului vamal al Comunității, cu condiția de a se face dovada către autoritățile vamale privind cheltuielile angajate pe baza unui tarif obligatoriu și general, pentru transportul mărfurilor către locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității;

(b) în cazul în care mărfurile sunt facturate la un preț unic franco destinație care corespunde prețului de la locul de introducere, cheltuielile aferente transportului în Comunitate nu se deduc din acest preț. Se permite totuși o astfel de deducere dacă se face dovada față de autoritățile vamale că prețul franco frontieră este mai mic decât prețul unic franco destinație;

(c) în cazul în care transportul este gratuit sau este asigurat de către cumpărător, cheltuielile de transport până la locul de introducere, calculate potrivit tarifului uzual practicant pentru aceleași moduri de transport, se includ în valoarea în vamă.

ART. 165

1. Taxele poștale achitate până la locul de destinație pentru mărfurile expediate prin poștă se includ în totalitate în valoarea în vamă a acestor mărfuri, cu excepția taxelor poștale suplimentare percepute în țara importatoare.

2. Cu toate acestea, pentru determinarea valorii mărfurilor care fac obiectul unor expediții fără caracter comercial, aceste taxe nu presupun efectuarea niciunei ajustări a valorii declarate.

3. Alineatele (1) și (2) nu se aplică mărfurilor transportate prin intermediul serviciilor poștale expres cunoscute sub numele de "EMS-Datapost" ("EMS-Jetpost" în Danemarca, "EMS-Kurierpostsendungen" în Germania, "CAI-Post" în Italia).

ART. 166

Cheltuielile de transport aerian care se includ în valoarea în vamă a mărfurilor se stabilesc prin aplicarea regulilor și procentelor indicate în anexa 25.

CAP. 5

Evaluarea suporturilor informatice folosite la echipamentele de prelucrare a datelor

ART. 167

1. Fără a se aduce atingere articolelor 29 - 33 din cod, la stabilirea valorii în vamă a suporturilor informatice importate destinate echipamentelor de prelucrare a datelor și care conțin date sau instrucțiuni, se ține seama numai de valoarea suportului informatic propriu-zis. Valoarea în vamă a suporturilor importate care conțin date și instrucțiuni nu include, prin urmare, costul sau valoarea datelor ori a instrucțiunilor, cu condiția ca acest cost sau această valoare să se distingă de costul sau valoarea suportului în cauză.

2. În sensul prezentului articol:

(a) expresia "suport informatic" nu desemnează circuitele integrate, semiconductorii și dispozitivele sau articolele similare sau articolele care conțin astfel de circuite sau dispozitive;

(b) expresia "date sau instrucțiuni" nu include înregistrările de sunet, înregistrările cinematografice sau înregistrările video.

CAP. 6

Dispoziții privind cursul de schimb

ART. 168

În sensul articolelor 169 - 172, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) "curs înregistrat":

- ultimul curs de schimb de vânzare înregistrat pentru tranzacții comerciale pe cea mai reprezentativă piață de schimb sau pe cele mai reprezentative piețe de schimb din statul membru în cauză sau

- orice altă descriere a cursului de schimb înregistrat ca atare și desemnat de statul membru ca "curs înregistrat", cu condiția ca el să reflecte în modul cel mai exact posibil valoarea curentă a monedei respective în cadrul tranzacțiilor comerciale;

(b) "publicat": adus la cunoștința publicului într-un mod stabilit de statul membru interesat;

(c) "monedă": orice unitate monetară folosită ca mijloc de decontare fie între autoritățile monetare, fie pe piața internațională.

ART. 169

1. În cazul în care elementele folosite la determinarea valorii în vamă a mărfurilor sunt exprimate în momentul acestei determinări în altă monedă decât cea a statului membru în care se face evaluarea, cursul de schimb de folosit la determinarea acestei valori, exprimat în moneda statului membru respectiv este cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii și publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare.

2. Cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii se folosește pe durata lunii calendaristice următoare cu excepția cazului în care este înlocuit de un curs stabilit în conformitate cu dispozițiile articolului 171.

3. În cazul în care cursul de schimb nu este înregistrat în penultima zi de miercuri, în conformitate cu alineatul (1) sau, în cazul în care fiind înregistrat, nu a fost publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare, ultimul curs înregistrat și publicat pentru această monedă, în decursul celor 14 zile precedente, se consideră curs înregistrat pentru ziua de miercuri în cauză.

ART. 170

În cazul în care cursul de schimb nu poate fi stabilit în conformitate cu dispozițiile articolului 169, cursul de schimb care se folosește pentru aplicarea dispozițiilor articolului 35 din cod se desemnează de către statul membru în cauză și reflectă cât mai exact posibil valoarea curentă a monedei respective în tranzacții comerciale, exprimată în moneda acestui stat membru.

ART. 171

1. În cazul în care cursul de schimb înregistrat în ultima zi de miercuri a unei luni și publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare diferă cu 5% sau mai mult față de cursul stabilit în conformitate cu articolul 169 pentru a intra în vigoare în luna următoare, el îl înlocuiește pe acesta din urmă începând din prima zi de miercuri a lunii respective, devenind cursul ce se folosește pentru aplicarea articolului 35 din cod.

2. În cazul în care în cursul perioadei de aplicare menționate în dispozițiile precedente cursul de schimb înregistrat într-o zi de miercuri și care este publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare diferă cu 5% sau mai mult față de cursul folosit în conformitate cu prezentul capitol, el îl înlocuiește pe acesta din urmă și intră în vigoare în următoarea zi de miercuri, devenind cursul folosit în conformitate cu articolul 35 din cod. Cursul de înlocuire rămâne în vigoare până la sfârșitul lunii curente, dacă acest curs nu se înlocuiește ca urmare a aplicării dispozițiilor din prima teză a prezentului alineat.

3. În cazul în care într-un stat membru cursul de schimb nu este înregistrat într-o zi de miercuri sau, dacă a fost înregistrat, nu a fost publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare, pentru aplicarea alineatelor (1) și (2) în acel stat membru, cursul înregistrat este cursul cel mai recent înregistrat și publicat anterior zilei de miercuri respective.

ART. 172

În cazul în care autoritățile vamale ale unui stat membru autorizează un declarant să furnizeze sau să prezinte ulterior anumite date ale declarației de punere în liberă circulație sub forma unei declarații periodice, la cererea declarantului, această autorizație poate prevedea folosirea unui curs unic la conversia în moneda națională a statului membru respectiv a elementelor care servesc la stabilirea valorii în vamă exprimate într-o monedă anume. În acest caz, cursul folosit, dintre cursurile înregistrate în conformitate cu prezentul capitol, este cursul aplicabil în prima zi a perioadei care face obiectul declarației.

CAP. 7

Proceduri simplificate pentru anumite mărfuri perisabile

ART. 173

1. În scopul stabilirii valorii în vamă a produselor descrise în conformitate cu clasificarea din anexa 26, Comisia stabilește pentru fiecare casetă a clasificării, o valoare unitară pentru o cantitate netă de 100 kg exprimată în monedele statelor membre.

Valorile unitare se aplică pe perioade de câte 14 zile, fiecare perioadă începând într-o zi de vineri.

2. Valorile unitare se stabilesc în baza următoarelor elemente, care se furnizează Comisiei de către statele membre, pentru fiecare casetă de clasificare:

(a) prețul unitar mediu franco frontieră nevămuit, exprimat în moneda statului membru în cauză pentru cantitatea netă de 100 kg și calculat în baza prețurilor pentru mărfuri nedeteriorate practicate în centrele comerciale prevăzute în anexa 27 în perioada de referință menționată la articolului 174 alineatul (1);

(b) cantitățile puse în liberă circulație pe perioada unui an calendaristic cu perceperea drepturilor de import.

3. Prețul unitar mediu franco frontieră nevămuit se calculează în baza sumelor brute ale vânzărilor efectuate între importatori și angroșiști. Cu toate acestea, în cazul centrelor de comercializare de la Londra, Milano și Rungis sumele brute sunt cele înregistrate pentru nivelul comercial la care se vând în mod obișnuit respectivele mărfuri în aceste centre comerciale.

Din cifrele obținute în acest mod se deduc:

- o marjă de comercializare de 15% pentru centrele comerciale Londra, Milano și Rungis și de 8% pentru celelalte centre comerciale;

- cheltuielile de transport și asigurare pe teritoriul vamal;

- o sumă forfetară de 5 ECU, reprezentând toate celelalte cheltuieli care nu sunt incluse în valoarea în vamă.

Această sumă se convertește în moneda fiecărui state membru pe baza celor mai recente cursuri de schimb în vigoare stabilite în conformitate cu articolul 18 din cod;

- drepturile de import și alte impuneri care nu se includ în valoarea în vamă.

4. Pentru cheltuielile de transport și de asigurare de dedus în conformitate cu alineatul (3), statele membre pot stabili deduceri forfetare. Aceste sume forfetare și modalitățile de calculare a acestora se aduc de îndată la cunoștința Comisiei.

ART. 174

1. Perioada de referință pentru calcularea prețurilor unitare medii menționate la articolul 173 alineatul (2) litera (a) este perioada de 14 zile care se încheie în joia dinaintea săptămânii în cursul căreia se stabilesc noile valori unitare.

2. Prețurile unitare medii se notifică de către statele membre cel târziu la ora 12 în ziua de luni a săptămânii în care se stabilesc valorile unitare în conformitate cu articolul 173. În cazul în care ziua respectivă este zi nelucrătoare, notificarea se efectuează în ultima zi lucrătoare precedentă.

3. Cantitățile puse în liberă circulație pe durata unui an calendaristic pentru fiecare casetă din clasificarea tarifară sunt notificate Comisiei de către toate statele membre înaintea datei de 15 iunie din anul următor.

ART. 175

1. Valorile unitare prevăzute la articolul 173 alineatul (1) se stabilesc de către Comisie marțea, o dată la două săptămâni, pe baza mediei ponderate a prețurilor unitare medii menționate la articolul 173 alineatul (2) litera (a) în funcție de cantitățile prevăzute la articolul 173 alineatul (2) litera (b).

2. Pentru stabilirea mediei ponderate, se convertește în ECU fiecare preț unitar mediu menționat la articolul 173 alineatul (2) litera (a) în baza ultimelor rate de conversie stabilite de Comisie și publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene în săptămâna anterioară celei în care se stabilesc valorile unitare. Aceleași rate de conversie se folosesc și la conversia valorilor unitare astfel obținute în monedele statelor membre.

3. Ultimele valori unitare publicate rămân în vigoare până la publicarea noilor valori unitare. Cu toate acestea, în cazul unor fluctuații mari de preț în unul sau mai multe state membre, de exemplu, ca urmare a întreruperii continuității în importul unui anumit produs, se pot stabili noi valori unitare în baza prețurilor practicate la data stabilirii acestor valori unitare.

ART. 176

1. Transporturile care, la data evaluării pentru determinarea valorii în vamă, conțin cel puțin 5% produse improprii pentru consumul uman în aceeași stare sau a căror valoare s-a depreciat cu cel puțin 20% în raport cu media prețurilor pe piață ale produsului în stare corespunzătoare se consideră deteriorate.

2. Transporturile deteriorate se pot evalua:

- fie după sortare, prin aplicarea de valori unitare la partea care este într-o stare corespunzătoare, partea deteriorată fiind distrusă sub supraveghere vamală;
- fie prin aplicarea valorilor unitare stabilite pentru produsele aflate într-o stare corespunzătoare, după deducerea din greutatea transportului de mărfuri a unui procent egal cu procentul apreciat ca fiind deteriorat de către un expert autorizat agreat de autoritățile vamale;
- fie prin aplicarea valorilor unitare stabilite pentru produsele aflate într-o stare corespunzătoare minus procentul apreciat ca deteriorat de către un expert autorizat agreat de autoritățile vamale.

ART. 177

1. La declararea valorii în vamă sau la întreprinderea demersurilor pentru declararea valorii în vamă a unui sau mai multor produse pe care le importă, în baza valorilor unitare stabilite în conformitate cu prezentul capitol, persoana interesată adoptă sistemul de proceduri simplificate valabil pentru anul calendaristic în curs în ceea ce privește produsul sau produsele respective.

2. În cazul în care, ulterior, persoana interesată recurge la alte metode decât procedurile simplificate pentru evaluarea vamală a unui sau mai multor produse importate de ea, autoritățile vamale ale statului membru în cauză au dreptul să o informeze că este exclusă de la beneficiul procedurilor simplificate pentru produsul sau produsele avute în vedere până la sfârșitul anului calendaristic în curs; această măsură de excludere se poate prelungi în anul calendaristic următor. Măsura de excludere, notificată de autoritățile vamale ale statului membru, se comunică neîntârziat Comisiei, care informează de îndată autoritățile vamale ale celorlalte state membre.

CAP. 8

Declararea elementelor și documentele care trebuie prezentate

ART. 178

1. În cazul în care este necesară stabilirea valorii în vamă în scopul aplicării articolelor 28 - 36 din cod, o declarație cu elementele referitoare la valoarea în vamă (declarația de valoare) este anexată la declarația vamală întocmită pentru mărfurile importate. Declarația de valoare se întocmește pe un formular D.V. 1 corespunzător modelului din anexa 28, însoțit, după caz, unul sau mai multe formulare D.V. 1 bis corespunzător modelului din anexa 29.

2. Se cere în mod special ca declarația de valoare prevăzută la alineatul (1) să fie făcută numai de persoana care are reședința sau locul de muncă pe teritoriul vamal al Comunității și deține toate elementele relevante.

3. Autoritățile vamale pot renunța la cerința ca declarația să fie întocmită pe formularul prevăzut la alineatul (1) în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor în cauză nu se poate determina în conformitate cu dispozițiile articolului 29 din cod. În astfel de cazuri, persoana prevăzută la alineatul (2) furnizează autorităților vamale sau dispune furnizarea către autoritățile vamale a oricăror alte informații suplimentare care pot fi cerute pentru a stabili valoarea în vamă în conformitate cu alt articol din cod; astfel de informații suplimentare se furnizează sub forma și în condițiile prevăzute de autoritățile vamale.

4. Depunerea într-un birou vamal a unei declarații cerute în conformitate cu alineatul (1), fără a aduce atingere posibilei aplicări a dispozițiilor penale, este echivalentă cu angajarea responsabilității persoanei menționate la alineatul (2) în legătură cu:

- exactitatea și integralitatea elementelor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor prezentate în susținerea acestor elemente și
- furnizarea oricăror informații sau documente suplimentare necesare pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor.

5. Acest articol nu se aplică cu privire la mărfurile a căror valoare în vamă este determinată prin sistemul de proceduri simplificate stabilit în conformitate cu dispozițiile articolelor 173 - 177.

ART. 179

1. Cu excepția cazului în care acest lucru este indispensabil pentru perceperea corectă a drepturilor de import, autoritățile vamale renunță total sau parțial să ceară declarația prevăzută la articolul 178 alineatul (1):

- (a) în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor importate în cadrul unui transport nu depășește 5 000 ECU, cu condiția ca acestea să nu reprezinte transporturi fracționate sau multiple de la același expeditor pentru același destinatar sau
- (b) în cazul în care importurile respective nu au caracter comercial sau
- (c) în cazul în care furnizarea elementelor în cauză nu este necesară pentru aplicarea Tarifului Vamal al Comunităților Europene sau în cazul în care drepturile vamale prevăzute în acest tarif nu vor fi percepute datorită aplicării unei reglementări vamale specifice.

2. Valoarea exprimată în ECU prevăzută la alineatul (1) litera (a) se convertește în conformitate cu articolul 18 din cod. Autoritățile vamale pot rotunji în sus sau în jos suma rezultată în urma efectuării conversiei.

Autoritățile vamale pot menține neschimbată contravaloarea în moneda națională a sumei fixate în ECU dacă, la adaptarea anuală prevăzută la articolul 18 din cod, conversia acestei sume, înaintea rotunjirii menționate anterior, conduce la o modificare cu mai puțin de 5% a contravalorii exprimate în moneda națională sau la o reducere a acesteia.

3. În cazul unui trafic continuu de mărfuri de import furnizate de același vânzător către același cumpărător în aceleași condiții comerciale, autoritățile vamale pot renunța să ceară ca elementele prevăzute la articolul 178 alineatul (1) să fie furnizate în totalitate în susținerea fiecărei declarații vamale, dar trebuie să le solicite date ori câte ori împrejurările se modifică și cel puțin o dată la trei ani.

4. Scutirea acordată în conformitate cu prezentul articol poate fi anulată și se poate cere prezentarea unui formular D.V. 1 în cazul în care se constată că nu a fost sau nu mai este respectată o condiție necesară pentru acordarea unei astfel de scutiri.

ART. 180

În cazul în care sunt folosite sisteme informatice sau în cazul în care mărfurile respective fac obiectul unei declarații globale, periodice sau recapitulative, autoritățile vamale pot admite variații de la forma de prezentare a elementelor solicitate pentru stabilirea valorii în vamă.

ART. 181

1. Persoana menționată la articolul 178 alineatul (2) prezintă autorităților vamale un exemplar al facturii în baza căreia se declară valoarea în vamă a mărfurilor importate. În cazul în care valoarea în vamă se declară în scris, acest exemplar se păstrează de către autoritățile vamale.

2. În cazul în care valoarea în vamă se declară în scris și când factura pentru mărfurile importate este întocmită în numele unei persoane stabilite în alt stat membru decât acela în care este declarată valoarea în vamă, declarantul prezintă autorităților vamale un al doilea exemplar al acestei facturi. Un exemplar se păstrează de către autoritățile vamale; celălalt, purtând ștampila biroului în cauză,

precum și numărul de înregistrare al declarației la biroul vamal menționat, se înapoiază declarantului pentru a fi trimis persoanei în numele căreia s-a întocmit factura.

3. Autoritățile vamale pot prevedea ca dispozițiile alineatului (2) să se aplice și pentru cazul în care persoana pe numele căreia s-a întocmit factura este stabilită în statul membru în care se declară valoarea în vamă.

TITLUL VI INTRODUCEREA MĂRFURILOR PE TERITORIUL VAMAL

CAP. 1

Verificarea mărfurilor și prelevarea de probe de către persoana interesată

ART. 182

1. Permisivitatea de a verifica mărfurile în conformitate cu articolul 42 din cod se acordă persoanei care este abilitată să atribuie mărfurilor, la cererea sa verbală o destinație vamală, cu condiția ca autoritățile vamale, ținând seama de circumstanțe, să considere că este necesară depunerea unei cereri scrise.

Prelevarea de probe poate fi autorizată numai în baza cererii scrise prezentate de către persoana interesată.

2. Cererea scrisă prevăzută la alineatul (1) se semnează de către persoana interesată și se prezintă autorităților vamale interesate. Ea cuprinde următoarele date:

- numele și adresa solicitantului;
- locul unde se află mărfurile;
- numărul declarației sumare, în cazul în care aceasta a fost deja prezentată, cu excepția cazului în care biroul vamal se obligă să înscrie această indicație, sau referire la regimul vamal precedent, ori informațiile necesare pentru identificarea mijloacelor de transport în care se află mărfurile;
- toate celelalte date necesare identificării mărfurilor.

Autoritățile vamale fac precizarea cu privire la acordarea autorizației pe cererea prezentată de persoana interesată. În cazul în care cererea se referă la prelevarea de probe, aceste autorități precizează cantitățile de mărfuri ce se pot preleva.

3. Verificarea prealabilă a mărfurilor și prelevarea de probe se efectuează sub controlul autorităților vamale, care precizează procedurile de urmat în fiecare caz în parte.

Dezambalarea, cântărirea, reambalarea și orice alte operațiuni de manipulare a mărfurilor se fac pe riscul și pe cheltuiala persoanei interesate. Tot ea suportă eventualele costuri legate de efectuarea analizelor.

4. Probele prelevate se supun formalităților legate de acordarea unei vamale. În cazul în care verificarea probelor are ca rezultat distrugerea sau pierderea lor iremediabilă, nu se consideră că pentru acestea a luat naștere o datorie vamală. În cazul deșeurilor se aplică dispozițiile articolului 182 alineatul (5) din cod.

CAP. 2

Declarația sumară

ART. 183

1. Declarația sumară se semnează de către persoana care o întocmește.

2. Declarația sumară se vizează de către autoritățile vamale și se păstrează de către acestea în scopul verificării dacă mărfurile prevăzute primesc o destinație vamală în termenul prevăzut la articolul 49 din cod.

3. Declarația sumară pentru mărfurile care au circulat sub un regim de tranzit anterior prezentării lor în vamă este constituită de exemplarul documentului de tranzit destinat biroului vamal de destinație.

4. Autoritățile vamale pot aproba întocmirea declarației sumare prin procedee informatice. În acest caz, regulile prevăzute la alineatul (2) se adaptează în mod corespunzător.

ART. 184

1. Până la data la care mărfurile respective primesc o destinație vamală, persoana prevăzută la articolul 183 alineatul (1) are obligația de a prezenta din nou, în stare intactă și la orice solicitare a autorităților vamale, mărfurile care au făcut obiectul declarației sumare și care nu au fost descărcate din mijlocul de transport în care se află.

2. Fiecare persoană care, după descărcarea mărfurilor, le deține succesiv pentru a le asigura deplasarea sau depozitarea, devine răspunzătoare de executarea obligației de a prezenta din nou mărfurile în stare intactă la solicitarea autorităților vamale.

CAP. 3

Depozitarea temporară

ART. 185

1. În cazul în care locurile prevăzute la articolul 51 alineatul (1) din cod au primit autorizație permanentă pentru plasarea de mărfuri în depozitare temporară, ele se denumesc "magazii pentru depozitare temporară".

2. Pentru asigurarea aplicării reglementărilor vamale, autoritățile vamale, în cazul în care nu administrează ele însele magazinele pentru depozitare temporară, pot cere ca:

- (a) magazinele pentru depozitare temporară să fie încuiate cu sisteme cu chei duble, una dintre chei fiind păstrată de autoritățile vamale;
- (b) persoana care are în exploatare magazinele pentru depozitare temporară păstrează o evidență operativă care permit urmărirea mișcării mărfurilor.

ART. 186

Plasarea mărfurilor într-o magazie pentru depozitare temporară se efectuează pe baza declarației sumare. Cu toate acestea, autoritățile vamale pot solicita depunerea unei declarații specifice, întocmită pe un formular care să corespundă modelului stabilit de ele.

ART. 187

Fără a aduce atingere articolului 56 din cod sau a dispozițiilor aplicabile vânzării în vamă, persoana care a întocmit declarația sumară sau, în cazul în care încă nu a fost depusă o astfel de declarație, persoanele prevăzute la articolul 44 alineatul (2) din cod răspund de punerea în aplicare a măsurilor stabilite de autoritățile vamale în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) din cod și suportă cheltuielile ocazionate de aceste măsuri.

ART. 188

În cazul în care autoritățile vamale procedează la vânzarea mărfurilor în conformitate cu articolul 53 din cod, acest lucru se face cu respectarea procedurilor în vigoare în statele membre.

CAP. 4

Dispoziții speciale aplicabile mărfurilor expediate pe cale maritimă sau pe calea aerului

Secțiunea 1

Dispoziții generale

ART. 189

În cazul în care mărfuri dintr-o țară terță se introduc pe teritoriul vamal al Comunității pe cale maritimă sau pe calea aerului și se expediază sub acoperirea unui singur document de transport pe aceeași cale și fără transbordare, către un alt port sau aeroport comunitar, ele se prezintă vămii cu respectarea dispozițiilor articolului 40 din cod, numai în portul sau pe aeroportul unde sunt descărcate sau transbordate.

Secțiunea 2

Dispoziții speciale aplicabile bagajelor de mână și bagajelor de cală ale călătorilor

ART. 190

În sensul prezentei secțiuni, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

- (a) aeroport comunitar: orice aeroport aflat pe teritoriul vamal al Comunității;
- (b) aeroport comunitar internațional: orice aeroport al Comunității care, după autorizare de către autoritățile competente, este deschis traficului aerian cu țări terțe;
- (c) zbor intracomunitar: deplasarea unei aeronave între două aeroporturi comunitare, fără escală între aceste două aeroporturi și care nu are ca punct de pornire sau punct final un aeroport necomunitar;
- (d) port comunitar: orice port maritim situat pe teritoriul vamal al Comunității;
- (e) traversare maritimă intracomunitară: deplasarea între două porturi comunitare, fără escală între aceste două porturi, a unei nave care efectuează curse regulate între două sau mai multe porturi comunitare determinate;
- (f) ambarcațiune de agrement: orice ambarcațiune destinată curselor al căror itinerar este stabilit de către utilizator;
- (g) aeronavă turistică sau de afaceri: aeronava particulară destinată curselor al căror itinerar este stabilit de către utilizator;
- (h) bagaje: toate obiectele transportate, indiferent în ce mod, de o persoană în cursul călătoriei sale.

ART. 191

În sensul prezentei secțiuni, în cazul călătoriei pe calea aerului, bagajele sunt considerate ca fiind:

- "de cală", dacă au fost verificate în aeroportul de plecare și la care persoana nu are acces pe durata zborului și nici, în cazurile relevante, pe durata escalelor prevăzute la articolul 192 alineatele (1) și (2) și articolul 194 alineatele (1) și (2) din prezentul capitol;
- "de mână", dacă persoana le ia cu ea în cabina aeronavei.

ART. 192

Controalele și formalitățile aplicabile:

1. bagajelor de mână și de cală ale persoanelor care călătoresc cu o aeronavă care sosește de pe un aeroport necomunitar și care, după o escală pe un aeroport comunitar, își continuă zborul spre un alt aeroport comunitar, se efectuează pe acest din urmă aeroport cu condiția ca acesta să fie un aeroport comunitar internațional; în acest caz, bagajele se supun reglementărilor care se aplică bagajelor aparținând persoanelor care vin dintr-o țară terță, în cazul în care persoana care transportă aceste bagaje nu poate face dovada față de autoritățile competente privind proveniența comunitară a bunurilor pe care le transportă;

2. bagajelor de mână și de cală ale persoanelor care călătoresc la bordul unei aeronave care face escală pe un aeroport comunitar înainte de a-și continua zborul spre un aeroport necomunitar, se efectuează pe aeroportul de plecare cu condiția ca acesta să fie un aeroport comunitar internațional; în acest caz, bagajele de mână pot fi supuse controlului pe aeroportul comunitar unde aeronava face escală, pentru a se stabili dacă mărfurile pe care le conțin respectă condițiile necesare liberei lor circulații în interiorul Comunității;

3. bagajelor persoanelor care folosesc un serviciu maritim asigurat de aceeași navă și care cuprind etape succesive plecând din, făcând escală sau sosind într-un port necomunitar, se desfășoară în portul în care bagajele respective se încarcă sau descarcă, după cum este cazul.

ART. 193

Controalele și formalitățile aplicabile bagajelor persoanelor aflate la bordul:

1. ambarcațiunilor de agrement se efectuează în oricare port comunitar, indiferent de proveniența sau destinația acestor ambarcațiuni;

2. aeronavelor turistice sau de afaceri, se efectuează:

- pe primul aeroport de sosire care trebuie să fie un aeroport comunitar internațional, pentru zborurilor care sosesc de pe un aeroport necomunitar, în cazul în care aeronava, după escală, își continuă zborul către un alt aeroport comunitar;
- pe ultimul aeroport comunitar internațional, în ceea ce privește zborurile care sosesc de pe un aeroport comunitar de unde, după escală, aeronava își continuă zborul către un aeroport necomunitar.

ART. 194

1. În cazul în care bagajele care ajung pe un aeroport comunitar la bordul unei aeronave care sosește de pe un aeroport necomunitar și se transferă, pe respectivul aeroport comunitar, la bordul unei alte aeronave care efectuează un zbor intracomunitar:

- toate controalele și formalitățile aplicabile bagajelor de cală se efectuează pe aeroportul de sosire a zborului intracomunitar cu condiția ca acesta din urmă să fie un aeroport comunitar internațional;

- toate controalele bagajelor de mână se efectuează pe primul aeroport comunitar internațional; se poate efectua un control suplimentar pe aeroportul de sosire a unui zbor intracomunitar numai în cazuri excepționale, atunci când se dovedește necesar în urma efectuării controlului asupra bagajelor de cală;

- controlul bagajelor de cală se poate efectua pe primul aeroport comunitar numai în cazuri excepționale, atunci când se dovedește necesar în urma efectuării controlului asupra bagajelor de mână.

2. În cazul în care bagajele încărcate, pe un aeroport comunitar, la bordul unei aeronave care efectuează un zbor intracomunitar pentru a fi apoi transferate, pe un alt aeroport comunitar, la bordul unei aeronave a cărei destinație este un aeroport necomunitar: - toate controalele și formalitățile aplicabile bagajelor de cală se efectuează pe aeroportul de plecare a zborului cu condiția ca acesta să fie un aeroport comunitar internațional;

- toate controalele bagajelor de mână se efectuează pe ultimul aeroport comunitar internațional; se poate efectua un control prealabil al acestor bagaje pe aeroportul de plecare al unui zbor intracomunitar numai în cazuri excepționale, atunci când se dovedește necesar în urma efectuării controlului asupra bagajelor de cală;

- controlul bagajelor de cală se poate efectua pe ultimul aeroport comunitar numai în cazuri excepționale, atunci când se dovedește necesar în urma efectuării controlului asupra bagajelor de mână.

3. Toate controalele și formalitățile aplicabile bagajelor care sosesc pe un aeroport comunitar la bordul unei aeronave de linie sau charter de pe un aeroport necomunitar și care sunt transferate, pe acest aeroport comunitar, la bordul unei aeronave turistice sau de afaceri care efectuează un zbor intracomunitar se efectuează pe aeroportul de sosire a aeronavei de linie sau charter.

4. Toate controalele și formalitățile aplicabile bagajelor încărcate pe un aeroport comunitar la bordul unei aeronave turistice sau de afaceri care efectuează un zbor intracomunitar pentru transferarea, pe un alt aeroport comunitar, la bordul unei aeronave de linie sau charter având ca destinație un aeroport necomunitar se efectuează pe aeroportul de plecare a aeronavei de linie sau charter.

5. Statele membre pot efectua controale pe aeroportul comunitar internațional pe care are loc transferul bagajelor de cală care:

- sosesc de pe un aeroport necomunitar și se transferă, pe un aeroport comunitar internațional, la bordul unei aeronave care se îndreaptă spre un alt aeroport internațional aflat pe același teritoriu național;

- s-au încărcat pe o aeronavă pe un aeroport internațional pentru a fi transferate, pe un alt aeroport internațional aflat pe teritoriul aceleiași țări, la bordul unei aeronave având ca destinație un aeroport necomunitar.

ART. 195

Statele membre iau toate măsurile necesare astfel încât:

- la sosirea persoanelor, nici un transfer de bunuri să nu poată fi efectuat înainte de controlul bagajelor de mână care nu sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului*1);

- la plecarea persoanelor, nici un transfer de bunuri să nu poată fi efectuat după controlul bagajelor de mână care nu sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului;

- la sosirea persoanelor, să se adopte toate dispozițiile corespunzătoare pentru prevenirea oricărui transfer de bunuri înainte de controlul bagajelor de cală care nu sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului;

- la plecarea persoanelor, să se adopte toate dispozițiile corespunzătoare pentru prevenirea oricărui transfer de bunuri după controlul bagajelor de cală care nu sunt menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului.

*1) JO L 374, 31.12.1991, p. 4.

ART. 196

Bagajele de cală înregistrate pe un aeroport comunitar se identifică printr-o etichetă aplicată pe aeroportul respectiv. În anexa 30 se prezintă modelul de etichetă, precum și caracteristicile tehnice ale acesteia.

ART. 197

Statele membre înaintează Comisiei lista aeroporturilor care corespund definiției de "aeroport comunitar internațional", prevăzută la articolul 190 litera (b). Comisia publică această listă în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria C.

TITLUL VII

DECLARAȚII VAMALE - PROCEDURA NORMALĂ

CAP. 1

Declarații vamale în scris

Secțiunea 1

Dispoziții generale

ART. 198

1. În cazul în care o declarație vamală se referă la două sau mai multe articole, se consideră că datele referitoare la fiecare articol reprezintă o declarație separată.

2. Părțile componente ale echipamentelor industriale care se clasifică la un singur cod din Nomenclatura Combinată se consideră ca reprezentând un singur articol de marfă.

ART. 199

Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau reprezentantul acestuia îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de:

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;

- autenticitatea documentelor anexate

și de

- respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.

ART. 200

Documentele prezentate în sprijinul declarației se păstrează de către autoritățile vamale cu excepția cazurilor în care există dispoziții contrare sau dacă pot fi utilizate de către persoana interesată pentru alte operațiuni. În acest din urmă caz, autoritățile vamale adoptă

toate dispozițiile necesare pentru a se asigura că documentele respective nu se pot folosi ulterior decât pentru cantitatea sau valoarea mărfurilor pentru care ele rămân valabile.

ART. 201

1. Declarația se depune la biroul vamal la care au fost prezentate mărfurile. Ea poate fi depusă imediat după această prezentare.

2. Autoritățile vamale pot autoriza depunerea declarației înainte ca declarantul să poată prezenta mărfurile. În acest caz, autoritățile vamale pot fixa un termen pentru prezentarea mărfurilor, care se stabilește în funcție de circumstanțe. Dacă mărfurile nu se prezintă în acest termen, se consideră că declarația nu s-a depus.

3. În cazul în care declarația se depune înainte ca mărfurile la care se referă să fi ajuns la biroul vamal sau în alt loc desemnat de autoritățile vamale, ea poate fi acceptată numai după prezentarea la vamă a mărfurilor respective.

ART. 202

1. Declarația se depune la biroul vamal competent în zilele și în orele de program.

Cu toate acestea, la solicitarea declarantului și cu suportarea de către acesta a cheltuielilor aferente, autoritățile vamale pot autoriza depunerea declarației în afara zilelor și orelor de program.

2. Declarația prezentată funcționarilor unui birou vamal situat în alt loc anume desemnat în acest scop prin acordul încheiat între autoritățile vamale și persoana interesată se consideră ca fiind prezentată la biroul vamal respectiv.

ART. 203

Data acceptării declarației se înscrie pe declarație.

ART. 204

Autoritățile vamale pot permite sau pot solicita efectuarea rectificărilor prevăzute la articolul 65 din cod prin depunerea unei noi declarații care să înlocuiască declarația originală. În acest caz, data primirii declarației originale se consideră ca dată relevantă pentru stabilirea drepturilor datorate și pentru aplicarea celorlalte dispoziții ce reglementează regimul vamal în cauză.

Secțiunea 2

Formularele care trebuie utilizate

ART. 205

1. Modelul oficial de declarație vamală a mărfurilor întocmită în scris în cadrul procedurii normale, în scopul plasării mărfurilor sub un anumit regim vamal sau al reexportării acestora în conformitate cu articolul 182 alineatul (3) din cod este Documentul Administrativ Unic.

2. În cazul în care dispozițiile privind regimul vamal respectiv permit acest lucru, pot fi folosite în acest scop și alte formulare.

3. Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu exclud:

- acordarea scutirii de obligația prezentării declarației scrise prevăzute la articolele 225 - 236 pentru punerea în liberă circulație, exportul sau importul temporar;
- posibilitatea ca statele membre să elimine obligația prezentării formularului prevăzut la alineatul (1) în cazul în care se aplică dispozițiile speciale stabilite la articolele 237 și 238 pentru trimiterea poștă (simple și colete poștale);
- utilizarea de formulare speciale pentru facilitarea declarării în anumite cazuri, dacă autoritățile vamale permit acest lucru;
- posibilitatea ca statele membre să elimine obligația prezentării formularului prevăzut la alineatul (1) în cazul existenței unor acorduri sau încheierii prezente sau viitoare încheiate între administrațiile a două sau mai multe state membre, în scopul simplificării formalităților pentru toate sau o parte dintre schimburile comerciale efectuate între acele state membre;
- posibilitatea ca persoanele interesate să folosească listele de încărcătură în scopul îndeplinirii formalităților de tranzit comunitar în cazul transporturilor constituite din mai multe tipuri de mărfuri;
- tipărirea cu ajutorul sistemelor publice sau private de prelucrare a datelor, în condițiile stabilite de către statele membre, dacă este cazul chiar și pe hârtie obișnuită, de documente și declarații de import, tranzit sau export, precum și de documente care să ateste caracterul comunitar al mărfurilor care nu circulă în regim de tranzit comunitar intern;
- posibilitatea ca statele membre, în cazul în care utilizează un sistem informatic de prelucrare a declarațiilor, să prevadă ca declarația, în sensul alineatului (1), să fie constituită de documentul administrativ unic tipărit cu ajutorul acestui sistem.

4. În cazul în care formalitățile se îndeplinesc prin folosirea sistemelor informatice publice sau private care tipăresc și declarațiile, autoritățile vamale pot prevedea ca:

- semnătura olografă să fie înlocuită cu o altă tehnică de identificare bazată pe folosirea de coduri și care să aibă din punct de vedere juridic aceeași valoare ca și semnătura olografă. Această facilitate se acordă numai dacă se respectă condițiile tehnice și administrative prevăzute de autoritățile competente;
- declarațiile tipărite în acest mod să fie autentificate în mod automat de către aceste sisteme, înlocuind aplicarea manuală sau mecanică a ștampilei biroului vamal și a semnăturii funcționarului competent.

5. În cazul în care legislația comunitară se referă la o declarație de export, reexport sau import, sau la o declarație în urma căreia se plasează mărfurile sub un alt regim vamal, statele membre nu pot cere alte documente administrative cu excepția celor care:

- sunt create în mod expres prin acte comunitare sau prevăzute de aceste acte;
- decurg din convenții internaționale compatibile cu tratatul;
- sunt obligatorii pentru operatorii care, la cererea lor, doresc să beneficieze de un avantaj sau de o anumită facilitate;
- sunt necesare, în conformitate cu dispozițiile tratatului, pentru punerea în aplicare a unor reglementări specifice a căror aplicare nu se poate realiza numai prin utilizarea documentului menționat la alineatul (1).

ART. 206

Dacă este necesar, formularul Documentului Administrativ Unic se folosește și în perioada de tranziție prevăzută de actul de aderare a Spaniei și Portugaliei, în legătură cu schimburile comerciale dintre Comunitate, astfel cum era constituită la 31 decembrie 1985, și Spania sau Portugalia, precum și între aceste două state membre pentru mărfuri pentru care nu beneficiază încă de eliminarea totală a drepturilor vamale și a taxelor cu efect echivalent sau care se supun altor măsuri stabilite prin actul de aderare.

În conformitate cu primul paragraf, exemplarul 2 sau, după caz, exemplarul 7 al formularelor utilizate în schimburile comerciale cu Spania și Portugalia sau între aceste state membre se distruge.

Documentul Administrativ Unic se folosește și în schimburile comerciale efectuate cu mărfuri comunitare între părți ale teritoriului vamal al Comunității pentru care se aplică dispozițiile Directivei 77/388/CEE a Consiliului*1) și părți ale acestui teritoriu cărora nu li se aplică aceste dispoziții sau în schimburile comerciale efectuate între părți ale acestui teritoriu în care nu se aplică aceste dispoziții.

*1) JO L 145, 13.6.1977, p. 1.

ART. 207

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 205 alineatul (3), administrațiile vamale ale statelor membre pot renunța, în general, în scopul îndeplinirii formalităților pentru export sau import, la prezentarea anumitor exemplare ale Documentului Administrativ Unic destinate autorităților din statul membru respectiv, cu condiția ca informațiile în cauză să fie disponibile pe alte suporturi.

ART. 208

1. Documentul Administrativ Unic se prezintă sub forma unor subseturi conținând numărul de exemplare necesare pentru îndeplinirea formalităților referitoare la regimul vamal sub care se plasează mărfurile.

2. În cazul în care regimul de tranzit comunitar sau regimul de tranzit comun este precedat sau urmat de un alt regim vamal, se poate prezenta un subset care să conțină numărul necesar de exemplare pentru îndeplinirea formalităților legate de regimul de tranzit și de regimul vamal precedent sau ulterior.

3. Subseturile prevăzute la alineatele (2) și (3) se iau:

- fie din setul complet alcătuit din 8 exemplare, în conformitate cu modelul din anexa 31;

- fie, mai ales în cazul tipăririi cu ajutorul unui sistem informatic pentru prelucrarea declarațiilor, două seturi succesive de câte patru exemplare, în conformitate cu modelul din anexa 32.

4. Fără a se aduce atingere dispozițiilor articolului 205 alineatul (3), articolelor 222 - 224 sau articolelor 254 - 289, formularele de declarație se pot completa, după caz, cu unul sau mai multe formulare suplimentare, prezentate în subseturi conținând exemplarele de declarație prevăzute pentru îndeplinirea formalităților referitoare la regimul vamal sub care se plasează mărfurile, la care se pot anexa, după caz, exemplarele prevăzute pentru îndeplinirea formalităților referitoare la regimurile vamale anterioare sau ulterioare.

Aceste subseturi se iau:

- fie din setul complet de 8 exemplare, în conformitate cu modelul din anexa 33;

- fie din două seturi de câte patru exemplare, în conformitate cu modelul din anexa 32.

Formularele suplimentare constituie parte integrantă a Documentului Administrativ Unic la care se referă.

5. Prin derogare de la alineatul (4), autoritățile vamale pot stabili să nu se folosească formulare suplimentare în cazul în care se utilizează un sistem informatic de prelucrare a declarațiilor pentru tipărirea lor.

ART. 209

1. În cazul aplicării dispozițiilor articolului 208 alineatul (2), fiecare parte interesată răspunde numai de datele privind regimul pentru care face cerere în calitate de declarant, principal obligat sau reprezentant al unuia dintre aceștia.

2. În sensul alineatului (1), în cazul în care folosește un Document Administrativ Unic eliberat pe durata regimului vamal anterior, declarantului i se cere ca înainte de a prezenta declarația să verifice, pentru cazurile care îl privesc, exactitatea datelor existente și aplicabilitatea lor pentru mărfurile în cauză și pentru regimul solicitat și să efectueze completările necesare.

În cazurile prevăzute la primul alineat, declarantul informează imediat biroul vamal la care se depune declarația în legătură cu orice diferență constatată între mărfurile respective și datele existente. În acest caz, declarantul întocmește declarația pe exemplare noi ale formularului de document unic.

ART. 210

În cazul în care se folosește Documentul Administrativ Unic pentru a acoperi mai multe regimuri vamale succesive, autoritățile vamale verifică concordanța datelor înscrise în declarațiile referitoare la diferitele regimuri în cauză.

ART. 211

Declarația trebuie întocmită într-una dintre limbile oficiale ale Comunității, care este acceptată de autoritățile vamale ale statului membru în care se îndeplinesc formalitățile.

Dacă este necesar, autoritățile vamale ale statului membru de destinație pot cere declarantului sau reprezentantului său din acest stat membru traducerea declarației în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale acestuia din urmă. Traducerea înlocuiește datele corespunzătoare din declarația în cauză.

Prin derogare de la alineatul precedent, declarația se întocmește în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului membru de destinație în toate cazurile în care declarația din acest din urmă stat membru se întocmește pe alte exemplare decât cele prezentate inițial biroului vamal al statului membru de plecare.

ART. 212

1. Documentul Administrativ Unic trebuie completat în conformitate cu nota explicativă de la anexa 37 și, după caz, ținând seama de instrucțiunile suplimentare prevăzute în alte reglementări comunitare.

2. Autoritățile vamale asigură accesul neîngrădit al utilizatorilor la exemplare ale notei explicative prevăzute la alineatul (1).

3. Administrațiile vamale ale fiecărui stat membru pot completa această notă explicativă, dacă este necesar.

ART. 213

Codurile care se folosesc la completarea formularelor prevăzute la articolul 205 alineatul (1) se găsesc în anexa 38.

ART. 214

În cazurile în care reglementările impun existența unor exemplare suplimentare ale formularului prevăzut la articolul 205 alineatul (1), declarantul poate folosi în acest sens exemplare suplimentare sau fotocopii ale formularului respectiv.

Aceste exemplare suplimentare sau fotocopii se semnează de către declarant, se prezintă autorităților vamale și se vizează de către acestea din urmă în aceleași condiții ca și documentul administrativ unic. Ele sunt acceptate de către autoritățile vamale ca și cum ar fi documente oficiale, dacă autoritățile vamale stabilesc că acestea îndeplinesc condițiile de calitate și lizibilitate.

ART. 215

1. Formularul menționat la articolul 205 alineatul (1) se tipărește pe hârtie finisată pentru scriere, autocopiantă și care cântărește cel puțin 40 g/mp. Hârtia trebuie să fie suficient de opacă pentru ca informațiile de pe o parte să nu afecteze lizibilitatea informațiilor de pe cealaltă parte și rezistența ei trebuie să fie astfel încât să nu se rupă sau să se sifoneze cu ușurință în cursul folosirii normale.

Hârtia este de culoare albă pentru toate exemplarele. Cu toate acestea, în cazul exemplarelor folosite pentru tranzit comunitar (1, 4, 5 și 7), casetele 1 (prima și cea de-a treia subdiviziune), 2, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 17, 18, 19, 21, 25, 27, 31, 32, 33 (prima subdiviziune din partea stângă), 35, 38, 40, 44, 50, 51, 52, 53, 55 și 56 au fond verde.

Formularele se tipăresc în verde.

2. Dimensiunile casetelor au la bază o unitate de măsură de o zecime de țol pe orizontală și o șesime de țol pe verticală.
Subdiviziunile casetelor au la bază o unitate de măsură de o zecime de țol pe orizontală.
3. Marcajul colorat al diferitelor exemplare de formular se realizează în modul următor:
- (a) la formularele în conformitate cu modelele din anexele 31 și 33:
 - exemplarele 1, 2, 3, și 5 prezintă pe marginea din dreapta o bandă continuă colorată în roșu, verde, galben și respectiv albastru;
 - exemplarele 4, 6, 7 și 8 prezintă pe marginea din dreapta o bandă întreruptă colorată în albastru, roșu, verde și respectiv galben;
 - (b) la formularele în conformitate cu modelele din anexele 32 și 34, exemplarele 1/6, 2/7, 3/8 și 4/5 prezintă pe marginea din dreapta o bandă continuă și la dreapta acesteia o bandă întreruptă colorată în roșu, verde, galben și respectiv albastru.
- Lățimea acestor benzi este de aproximativ 3 mm. Banda întreruptă cuprinde o serie de pătrate cu latura de 3 mm fiecare, cu spații de 3 mm între ele.
4. În anexa 35 sunt prezentate exemplarele pe care datele cuprinse în formularele indicate în anexele 31 și 33 trebuie să apară printr-un procedeu de autocopiere.
- În anexa 36 sunt prezentate exemplarele pe care datele conținute în formularele indicate în anexele 32 și 34 trebuie să apară printr-un procedeu de autocopiere.
5. Formatul formularelor este de 210 x 297 mm, cu o toleranță maximă în lungime de 5 mm în minus și de 8 mm în plus.
6. Administrațiile vamale ale statelor membre pot solicita ca formularele să specifice numele și adresa imprimeriei sau să prezinte un semn care să permită identificarea acestora. De asemenea, ele pot condiționa tipărirea formularelor de obținerea în prealabil a unei aprobări tehnice.

Secțiunea 3

Datele de identificare solicitate în funcție de regimul vamal prevăzut

ART. 216

1. Lista cu numărul maxim de casete pentru declarația de plasare sub un anumit regim vamal în cazul utilizării Documentului Administrativ Unic se găsește în anexa 37.
2. În anexa 37 se prezintă și lista cu numărul minim de casete de utilizat pentru declarația de plasare sub un anumit regim vamal.

ART. 217

Datele de identificare necesare în cazul utilizării unuia dintre formularele prevăzute la articolul 205 alineatul (2) sunt prevăzute în formularul în cauză și sunt completate, după caz, de dispoziții privind regimul vamal în cauză.

Secțiunea 4

Documente ce însoțesc declarația vamală

ART. 218

1. Declarația vamală pentru punerea în liberă circulație este însoțită de următoarele documente:
- (a) factura în baza căreia se declară valoarea în vamă a mărfurilor, în conformitate cu articolul 181;
 - (b) în cazul în care acest lucru este cerut în conformitate cu articolul 178, declarația cu elementele necesare pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor declarate, întocmită în condițiile stabilite la articolul menționat anterior;
 - (c) documentele necesare pentru aplicarea unui regim tarifar preferențial sau a altor măsuri de derogare de la regimul de drept comun aplicabil mărfurilor declarate;
 - (d) toate celelalte documente cerute pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor declarate.
2. La prezentarea declarației, autoritățile vamale pot cere documentele de transport sau, după caz, documentele aferente regimului vamal anterior.
- În cazul în care în vamă se prezintă o singură marfă în mai multe ambalaje, ele pot cere să se prezinte lista coletelor sau un document echivalent indicând conținutul fiecărui ambalaj.
3. Cu toate acestea, în cazul unor mărfuri admisibile care beneficiază de elementele de taxare prevăzute la articolului 81 din cod, nu este necesar să se solicite documentele prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (c).
- În plus, în cazul în care mărfurile pot fi scutite de drepturi de import, nu este necesar să se solicite documentele prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), cu excepția cazurilor în care autoritățile vamale consideră că acest lucru este necesar în scopul aplicării dispozițiilor care reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor respective.

ART. 219

1. Declarația de tranzit este însoțită de documentul de transport. Autoritățile vamale de la biroul de plecare pot scuti declarantul de obligația de a prezenta acest document la data îndeplinirii formalităților. Cu toate acestea, documentul de transport se prezintă la cererea biroului vamal sau a oricărei alte autorități competente, în timpul transportului.
2. Fără a se aduce atingere nici unei măsuri de simplificare aplicabile, documentul vamal de export/expediție sau de reexport al mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității sau orice document cu putere juridică echivalentă se prezintă biroului de plecare împreună cu declarația de tranzit aferentă.
3. Autoritățile vamale pot solicita, dacă este cazul, prezentarea documentului aferent regimului vamal anterior.

ART. 220

1. Documentele care însoțesc declarația de plasare sub un regim vamal cu impact economic, cu excepția regimului de perfecționare pasivă, sunt următoarele:
- (a) documentele prevăzute la articolul 218, cu excepția cazurilor de plasare sub regimul de antrepozit vamal într-un alt antrepozit decât cel de tip D;
 - (b) autorizația pentru regimul vamal în cauză sau o copie a cererii de autorizare, în cazul în care se aplică al doilea alineat de la articolul 556 alineatul (1), cu excepția cazurilor de plasare sub regimul de antrepozit vamal sau de aplicare a dispozițiilor articolului 568 alineatul (3), ale articolului 656 alineatul (3) sau ale articolului 695 alineatul (3).

Documentele care însoțesc declarația de înscriere sub regimul de perfecționare pasivă sunt următoarele:

- (a) documentele prevăzute la articolul 221;

(b) autorizația pentru regim sau o copie a cererii de autorizare, în cazul în care se aplică dispozițiile articolului 751 alineatul (1) primul alineat, cu excepția cazurilor în care se aplică dispozițiile articolului 760 alineatul (2).

3. Articolul 218 alineatul (2) se aplică declarațiilor de plasare sub orice regim vamal cu impact economic.

4. Autoritățile vamale pot permite ca documentele prevăzute la alineatele (1) litera (b) și (2) litera (b) să fie ținute la dispoziția lor în loc să însoțească declarația.

ART. 221

1. Declarația de export sau reexport este însoțită de orice document necesar în vederea unei corecte aplicări a drepturilor de export și a dispozițiilor care reglementează exportul mărfurilor în cauză.

2. Pentru declarațiile de export sau reexport se aplică articolul 218 alineatul (2).

CAP. 2

Declarații vamale întocmite prin procedee informatice

ART. 222

1. Autoritățile vamale pot autoriza declarantul să înlocuiască în totalitate sau în parte datele de identificare din declarația scrisă menționată în anexa 37 prin trimiterea către biroul vamal desemnat în acest scop, în vederea prelucrării pe calculator, a datelor codificate sau sub orice altă formă prevăzută de către aceste autorități, care să corespundă datelor de identificare cerute pentru declarațiile scrise.

2. Autoritățile vamale stabilesc condițiile în care se transmit datele prevăzute la alineatul (1).

ART. 223

Autoritățile vamale pot autoriza utilizarea în special a următoarelor procedee informatice:

- posibilitatea de a solicita ca datele necesare la efectuarea formalităților respective să fie introduse în sistemele lor informatice de prelucrare a declarațiilor, fără a se mai cere o declarație scrisă;

- posibilitatea de a prevedea ca declarația, în sensul articolului 205 alineatul (1), să se întocmească prin introducerea datelor în calculator dacă nu se prezintă un document tipărit care să aibă valoarea unei declarații.

ART. 224

1. În cazul în care formalitățile sunt îndeplinite prin folosirea sistemelor informatice publice sau private, autoritățile vamale autorizează persoanele care solicită acest lucru să înlocuiască semnătura olografă cu o altă tehnică echivalentă de identificare, care se poate baza pe folosirea codurilor și care are aceleași consecințe juridice ca și semnătura olografă.

2. Autoritățile vamale pot autoriza persoanele interesate să întocmească și să transmită prin mijloace informatice, în totalitate sau în parte, documentele prevăzute la articolele 218 - 221.

3. Facilitățile prevăzute la alineatele (1) și (2) se acordă numai dacă se respectă condițiile tehnice și administrative stabilite de către autoritățile vamale.

CAP. 3

Declarații vamale verbale sau prin orice altă acțiune

Secțiunea 1

Declarația verbală

ART. 225

Pot face obiectul unei declarații vamale verbale pentru punerea în liberă circulație:

(a) mărfurile fără caracter comercial:

- aflate în bagajele personale ale călătorilor sau

- expediate către persoane fizice sau

- în alte cazuri de importanță neglijabilă, dacă acest lucru este autorizat de autoritățile vamale;

(b) mărfurile cu caracter comercial, dacă:

- valoarea globală pe transport de mărfuri și pe declarant nu depășește pragul statistic prevăzut de dispozițiile comunitare în vigoare și

- lotul nu face parte dintr-o serie regulată de transporturi similare și

- mărfurile nu sunt transportate de un transportator independent ca parte a unui transport mai mare;

(c) mărfurile menționate la articolul 229, în cazul în care se încadrează în categoria mărfurilor reintroduse;

(d) mărfurile menționate la articolul 230 literele (b) și (c).

ART. 226

Pot fi făcute declarații vamale verbale pentru:

(a) mărfuri fără caracter comercial:

- aflate în bagajele personale ale călătorilor sau

- expediate de persoane fizice;

(b) mărfurile menționate la articolul 225 alineatul (b);

(c) mărfurile menționate la articolul 231 literele (b) și (c);

(d) alte mărfuri în cazuri de importanță economică neglijabilă, când acest lucru este autorizat de către autoritățile vamale.

ART. 227

1. Autoritățile vamale pot prevedea ca articolele 225 și 226 să nu se aplice în cazul în care persoana care face vămuirea mărfurilor acționează pe seama altei persoane în calitate de agent vamal.

2. În cazul în care au îndoieli referitor la exactitatea sau integralitatea datelor declarate, autoritățile vamale pot solicita o declarație scrisă.

ART. 228

În cazul în care mărfurile declarate verbal la vamă în conformitate cu dispozițiile articolelor 225 și 226 se supun drepturilor de import sau export, autoritățile vamale eliberează persoanei interesate o chitanță după achitarea drepturilor datorate.

ART. 229

1. Pot fi făcute declarații vamale verbale de admitere temporară, conform condițiilor stabilite la articolul 696, pentru următoarele mărfuri:

- (a) - animalele și materialele enumerate la articolul 685;
- ambalajele enumerate la articolul 679;
- echipamentele destinate producției și transmisiei de programe de radio și televiziune și vehiculele special adaptate scopului prevăzut mai sus și echipamentele acestora, importate de către organizații publice sau private cu sediul în afara teritoriului vamal al Comunității și aprobate de autoritățile vamale care eliberează autorizațiile pentru regimul de admitere temporară a unor astfel de echipamente și vehicule;
- instrumente și aparate necesare medicilor pentru acordarea de asistență pacienților în așteptarea unui transplant de organe în conformitate cu articolul 671 alineatul (2) litera (c);

(b) mărfurile menționate la articolul 232;

(c) alte mărfuri, în cazul în care acest lucru este autorizat de către autoritățile vamale.

2. Mărfurile menționate la alineatul (1) pot constitui obiectul unei declarații verbale în vederea reexportului care încheie regimul de admitere temporară.

Secțiunea 2

Declarații vamale făcute prin orice altă acțiune

ART. 230

În cazul în care nu fac obiectul unei declarații vamale exprese, se consideră ca fiind declarate în vederea punerii în liberă circulație, prin acțiunea menționată la articolul 233, următoarele:

(a) mărfurile fără caracter comercial, aflate în bagajele personale ale călătorilor care beneficiază de scutire fie în conformitate cu dispozițiile capitolului I titlul XI din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului*1), fie ca mărfuri reintroduse;

(b) mărfuri care beneficiază de scutire conform capitolului I titlul XI din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului;

(c) mijloace de transport care beneficiază de scutire în calitate de mărfuri reintroduse;

(d) mărfurile importate în cadrul unui trafic de importanță neglijabilă și care sunt scutite de obligația de a fi prezentate unui birou vamal în conformitate cu articolul 38 alineatul (4) din cod, dacă nu sunt supuse plății drepturilor de import.

*1) JO L 105, 23.4.1983, p. 1.

ART. 231

În cazul în care nu fac obiectul unei declarații vamale exprese, se consideră ca fiind declarate în vederea exportului prin acțiunea prevăzută la articolul 233 litera (b), următoarele:

(a) mărfurile fără caracter comercial, care nu se supun plății drepturilor de export și se află în bagajele personale ale călătorilor;

(b) mijloacele de transport înregistrate pe teritoriul vamal al Comunității și destinate reimportului;

(c) mărfurile menționate în capitolul II din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului;

(d) alte mărfuri în cazuri de importanță economică neglijabilă, când acest lucru este autorizat de către autoritățile vamale.

ART. 232

1. În cazul în care nu au făcut obiectul unei declarații verbale sau scrise, se consideră ca fiind declarate pentru admitere temporară prin acțiunea prevăzută la articolul 233, în conformitate cu articolele 698 și 735, următoarele:

(a) efectele personale și mărfurile importate în scop sportiv enumerate la articolul 684;

(b) mijloacele de transport enumerate la articolele 718 și 725.

2. În cazul în care nu fac obiectul unei declarații scrise sau verbale, mărfurile menționate la alineatul (1) se consideră ca fiind declarate pentru reexport, încheind regimul de admitere temporară prin acțiunea menționată la articolul 233.

ART. 233

În sensul articolelor 230 - 232, acțiunea considerată a fi o declarație vamală poate avea următoarele forme:

(a) în cazul mărfurilor trimise la un birou vamal sau în orice alt loc desemnat sau acceptat în conformitate cu articolul 38 alineatul

(1) litera (a) din cod:

- trecerea prin culoarul verde sau "nimic de declarat" la birourile vamale în care funcționează sistemul cu două culoare de control;
- trecerea printr-un birou vamal care nu folosește sistemul cu două culoare fără a face o declarație vamală voluntară;

- aplicarea pe parbrizul autoturismelor a unui disc de declarație vamală sau a unui autocolant cu inscripția "nimic de declarat", în cazul în care această posibilitate este prevăzută de dispozițiile naționale;

(b) în cazul scutirii de obligația prezentării în vamă a mărfurilor în conformitate cu articolul 38 alineatul (4) din cod, în cazul exportului în conformitate cu articolul 231 și în cazul reexportului în conformitate cu articolul 232 alineatul (2):

- simpla acțiune de trecere a frontierei teritoriului vamal al Comunității.

ART. 234

1. În cazul în care se îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 230 - 232, se consideră că mărfurile au fost prezentate în vamă în sensul articolului 63 din cod, că s-a acceptat declarația și că s-a acordat liberul de vamă la data la care se desfășoară acțiunea menționată la articolul 233.

2. În cazul în care un control dovedește că s-a desfășurat acțiunea menționată la articolul 233, dar mărfurile introduse sau scoase de pe teritoriul Comunității nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 230 - 232, se consideră că mărfurile respective au fost introduse sau exportate ilegal.

Secțiunea 3

Dispoziții comune secțiunilor 1 și 2

ART. 235

Dispozițiile articolelor 225 - 232 nu se aplică în cazul mărfurilor pentru care se impun sau se solicită restituiri sau alte sume ori rambursarea drepturilor sau care fac obiectul unor interdicții sau restricții ori oricărei alte formalități speciale.

ART. 236

În scopul aplicării dispozițiilor secțiunilor 1 și 2, "călător" reprezintă:

A. la import:

1. orice persoană care intră temporar pe teritoriul vamal al Comunității, unde nu are reședința obișnuită, precum și
2. orice persoană care se întoarce pe teritoriul vamal al Comunității, unde are reședința obișnuită, după ce a fost temporar într-o țară terță;

B. la export:

1. orice persoană care părăsește temporar teritoriul vamal al Comunității unde nu are reședința obișnuită, precum și
2. orice persoană care părăsește, după o ședere temporară, teritoriul vamal al Comunității, unde nu are reședința obișnuită.

Secțiunea 4

Trafic poștal

ART. 237

1. În cadrul traficului poștal se consideră ca declarate în vamă:

A. pentru punerea în liberă circulație:

(a) la data introducerii lor pe teritoriul vamal al Comunității, următoarele mărfuri:

- cărți poștale și scrisori conținând numai mesaje personale;
- scrisori în alfabet Braille;
- materiale tipărite care nu se supun drepturilor de import și
- toate celelalte trimiteri poștale sub formă de scrisori sau colete poștale scutite de obligația prezentării în vamă în conformitate cu dispozițiile articolului 38 alineatul (4) din cod;

(b) la data prezentării lor în vamă:

- trimiteri poștale sub formă de scrisori sau colete poștale, altele decât cele prevăzute la litera (a), cu condiția să fie însoțite de o declarație C1 și/sau C2/CP3;

B. la export:

(a) la data acceptării lor de către autoritățile poștale, în cazul trimiterilor poștale sub formă de scrisori sau colete poștale pentru care nu se plătesc drepturi de export;

(b) la data prezentării în vamă, în cazul trimiterilor poștale sub formă de scrisori sau colete poștale care se supun drepturilor de export, cu condiția să fie însoțite de o declarație C1 și/sau C2/CP3.

2. Este considerat declarant și, după caz, debitor în cazurile menționate la alineatul (1) litera A destinatarul și în cazurile prevăzute la alineatul (1) B expeditorul. Autoritățile vamale pot prevedea ca administrația poștală să se considere declarant și, atunci când este cazul, debitor.

3. În scopul aplicării alineatului (1), mărfurile care nu se supun drepturilor se consideră ca prezentate la vamă în sensul articolului 63 din cod, declarația vamală se consideră ca acceptată și eliberarea acordată;

(a) în cazul importului, la data la care mărfurile se livrează destinatarului;

(b) în cazul exportului, la data acceptării mărfurilor de către autoritățile poștale.

4. În cazul în care o trimitere expediată prin scrisoare sau colet poștal care nu este exceptată de la obligația prezentării la vamă în conformitate cu dispozițiile articolului 38 alineatul (4) din cod se prezintă fără o declarație C1 și/sau C2/CP3 sau în cazul în care o astfel de declarație este incompletă autoritățile vamale stabilesc forma în care trebuie întocmită sau completată declarația vamală.

ART. 238

Articolul 237 nu se aplică:

- trimiterilor sau coletelor conținând mărfuri destinate comercializării cu o valoare globală ce depășește pragul statistic stabilit prin dispozițiile comunitare în vigoare; autoritățile vamale pot stabili praguri mai ridicate;
- trimiterilor sau coletelor conținând mărfuri destinate comercializării ce fac parte dintr-o serie regulată de operațiuni similare;
- în cazul în care se face o declarație vamală în scris, verbal sau printr-un procedeu informatic;
- trimiterilor sau coletelor conținând mărfurile menționate la articolul 235.

TITLUL VIII

VERIFICAREA MĂRFURILOR, CONSTATĂRILE BIROULUI VAMAL ȘI ALTE MĂSURI LUATE DE CĂTRE ACESTA

ART. 239

1. Verificarea mărfurilor se face în locurile desemnate în acest scop și la orele prevăzute în acest sens.

2. Cu toate acestea, la solicitarea declarantului, autoritățile vamale pot aproba verificarea mărfurilor în alte locuri și la alte ore decât cele prevăzute la alineatul (1).

Cheltuielile aferente intră în sarcina declarantului.

ART. 240

1. În cazul în care hotărâsc să verifice mărfurile, autoritățile vamale îl informează pe declarant sau pe reprezentantul acestuia cu privire la aceasta.

2. În cazul în care decid să verifice numai o parte a mărfurilor declarate, autoritățile vamale îl informează pe declarant sau pe reprezentantul acestuia în legătură cu articolele pe care doresc să le verifice, fără ca aceștia să se poată opune deciziei.

ART. 241

1. Declarantul sau persoana desemnată de către acesta pentru a asista la verificarea mărfurilor acordă autorităților vamale asistența necesară pentru a le înlesni activitatea. În cazul în care autoritățile vamale consideră că asistența acordată este nesatisfăcătoare, ele pot solicita declarantului să desemneze altă persoană care poate oferi asistența necesară.

2. În cazul în care declarantul refuză să asiste la verificarea mărfurilor sau să desemneze o persoană care poate oferi asistența pe care autoritățile vamale o consideră necesară, acestea stabilesc un termen în acest sens, cu excepția cazului în care estimează că pot renunța la o astfel de verificare.

Dacă până la expirarea termenului declarantul nu dă curs cererilor formulate de către autoritățile vamale, acestea din urmă, în conformitate cu articolul 75 litera (a) din cod, procedează din oficiu la verificarea mărfurilor, pe riscul și pe cheltuiala declarantului, apelând, dacă este necesar, la serviciile unui expert sau ale unei alte persoane desemnate potrivit dispozițiilor în vigoare.

3. Constatările făcute de autoritățile vamale în cursul verificării desfășurate în condițiile menționate la alineatul precedent au aceeași valabilitate ca și în cazul în care verificarea ar fi fost efectuată în prezența declarantului.

4. În locul aplicării măsurilor prevăzute la alineatele (2) și (3), autoritățile vamale pot considera declarația ca fiind fără efect în cazul în care nu există nici o îndoială că refuzul declarantului de a asista la verificarea mărfurilor sau de a desemna o persoană care poate oferi asistența necesară nu împiedică și nici nu este menit să împiedice respectivele autorități să constate încălcarea dispozițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv și nici nu reprezintă o sustragere de la aplicarea dispozițiilor articolului 66 alineatul (1) sau ale articolului 80 alineatul (2) din cod.

ART. 242

1. În cazul în care autoritățile vamale decid să preleveze probe, ele îl informează în legătură cu acest lucru pe declarant sau pe reprezentantul acestuia.

2. Prelevările se efectuează de către autoritățile vamale. Acestea pot totuși solicita ca acest lucru să se efectueze, sub supravegherea lor, de către declarant sau de către o persoană desemnată de acesta.

Prelevările se efectuează în conformitate cu metodele prevăzute de dispozițiile în vigoare.

3. Cantitățile prelevate nu trebuie să depășească necesarul pentru analize sau pentru o examinare mai amănunțită, inclusiv pentru o eventuală contraanaliză.

ART. 243

1. Declarantul sau persoana desemnată de către acesta pentru a asista la prelevarea de probe are obligația de a acorda autorităților vamale tot sprijinul necesar pentru înlesnirea acestei operațiuni.

2. În cazul în care declarantul refuză să asiste la prelevarea de eșantioane sau să desemneze o persoană în acest scop, ori în cazul în care nu acordă autorităților vamale sprijinul necesar pentru înlesnirea operațiunii, se aplică dispozițiile articolului 241 alineatele (1), (2) și (3).

ART. 244

În cazul în care autoritățile vamale prelevează probe pentru analiză sau pentru o examinare mai amănunțită, ele acordă liberul de vamă mărfurilor respective fără a aștepta rezultatul analizei sau examinării, cu excepția cazului în care există alte motive pentru a nu se proceda astfel și cu condiția ca, în cazul nașterii sau posibilității de a se naște o datorie vamală, cuantumul drepturilor corespunzătoare sa fi fost în prealabil înregistrat în contabilitate și achitat sau garantat.

ART. 245

1. Cantitățile prelevate de serviciile vamale cu titlu de probă nu se scad din cantitatea declarată.

2. În cazul declarației de export sau de perfecționare pasivă, dacă împrejurările permit acest lucru, declarantul are dreptul de a înlocui cantitățile sau mărfurile prelevate cu titlu de probă cu mărfuri identice, pentru completarea transportului de marfă.

ART. 246

1. Cu excepția cazului în care probele sunt distruse în procesul de analiză sau examinare amănunțită, acestea se restituie declarantului la cererea și pe cheltuiala sa, imediat ce se constată că ele nu mai trebuie păstrate de autoritățile vamale, în special după ce declarantul a epuizat toate mijloacele de contestare împotriva deciziei luate de autoritățile vamale pe baza rezultatelor analizei sau a examinării amănunțite.

2. În cazul în care declarantul nu solicită restituirea probelor, acestea pot fi distruse sau păstrate de către autoritățile vamale. Cu toate acestea, în anumite cazuri, autoritățile vamale pot cere declarantului să ridice probele rămase.

ART. 247

1. În cazul în care verifică declarațiile și documentele însoțitoare sau examinează mărfurile, autoritățile vamale menționează, cel puțin pe exemplarul declarației care se păstrează de către respectivele autorități sau pe un document anexat acesteia, elementele care au făcut obiectul unei astfel de verificări sau examinări. În cazul unei verificări parțiale a mărfurilor, se precizează și datele de identificare a transportului de mărfuri examinat.

Dacă este cazul, autoritățile vamale precizează în declarație că declarantul sau reprezentantul acestuia nu a fost prezent.

2. În cazul în care rezultatul verificării declarației și al documentelor însoțitoare sau al examinării mărfurilor nu este conform cu declarația, autoritățile vamale precizează, cel puțin pe exemplarul declarației pe care îl păstrează respectivele autorități sau pe documentul anexat declarației, datele care trebuie avute în vedere în scopul taxării mărfurilor în cauză și, dacă este cazul, calculează restituirile și alte sume datorate la export, precum și datele în vederea aplicării celorlalte dispoziții care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile.

3. Constatările autorităților vamale precizează, după caz, mijloacele de identificare adoptate. Acestea sunt date și conțin informațiile necesare pentru identificarea funcționarului care le eliberează.

4. În cazul în care autoritățile vamale nu verifică nici declarația, nici mărfurile, nu este nevoie să precizeze acest lucru pe declarație sau pe documentul anexă prevăzut la alineatul (1).

ART. 248

1. Acordarea liberului de vamă este urmată de înregistrarea în conturi a drepturilor de import stabilite în funcție de datele declarației. În cazul în care consideră că verificările întreprinse pot conduce la stabilirea unui quantum al drepturilor de import mai mare decât cel care rezultă din datele înscrise în declarație, autoritățile vamale cer în plus constituirea unei garanții care să acopere diferența dintre cuantumul calculat pe baza datelor din declarație și cel care se plătește în final pentru mărfuri. Cu toate acestea, în loc să constituie această garanție, declarantul poate cere înregistrarea în conturi a cuantumului la care se ridică în final drepturile vamale care poate fi plătit pentru mărfuri.

2. În cazul în care, în baza verificărilor efectuate, autoritățile vamale stabilesc alt quantum al drepturilor vamale decât cel rezultat din datele declarației, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri determină înregistrarea neîntârziată în conturi a sumelor astfel calculate.

3. În cazul în care autoritățile vamale au îndoieli cu privire la aplicarea unor interdicții sau restricții și acest lucru nu se poate stabili decât în urma rezultatului verificărilor efectuate de autoritățile respective, mărfurilor în cauză nu li se acordă liber de vamă.

ART. 249

1. Autoritățile vamale stabilesc forma sub care se acordă liberul de vamă, ținând seama de locul unde se află mărfurile și de măsurile luate pentru supravegherea acestora.

2. În cazul în care declarația se prezintă în scris, acordarea liberului de vamă și data la care a avut loc se menționează pe declarație sau, după caz, pe un document anexat acesteia, din care un exemplar se înapoiază declarantului.

ART. 250

1. În cazul în care nu pot da liberul de vamă pentru unul dintre motivele prevăzute la articolul 75 litera (a) a doua sau a treia liniuță din cod, autoritățile vamale acordă declarantului un termen pentru regularizarea situației mărfurilor.

2. În cazul în care, în condițiile prevăzute la articolul 75 litera (a) a doua liniuță din cod, declarantul nu prezintă documentele necesare la până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), declarația în cauză este considerată fără efect și autoritățile vamale o invalidează. În acest caz se aplică dispozițiile articolului 66 alineatul (3) din cod.

3. În situațiile menționate la articolul 75 litera (a) a treia liniuță din cod și fără a aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor articolului 66 alineatul (1) primul alineat sau ale articolului 182 din cod, în cazul în care declarantul nu plătește și nici nu constituie garanția pentru drepturile vamale datorate în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile vamale pot declanșa formalitățile preliminare în vederea vânzării mărfurilor. Cu excepția cazurilor când între timp situația s-a regularizat, eventual prin vânzare silită, se procedează la vânzarea mărfurilor, în cazul în care legea statului membru de care aparțin autoritățile vamale în cauză prevede acest lucru. Autoritățile vamale îl informează pe declarant în legătură cu aceasta.

Pe riscul și cheltuiala declarantului, autoritățile vamale pot transfera mărfurile în cauză într-un loc special aflat sub supravegherea lor.

ART. 251

Prin derogare de la articolul 66 alineatul (2) din cod, declarația vamală poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă, în următoarele situații:

1. în cazul în care se stabilește că mărfurile au fost declarate în mod eronat pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import în loc să fie plasate sub alt regim vamal, autoritățile vamale invalidează declarația dacă se prezintă o cerere în acest sens în termen de trei luni de la data acceptării declarației, cu condiția ca:

- mărfurile să nu fi fost utilizate în alte condiții decât cele prevăzute de regimul vamal sub care acestea ar fi trebuit să fie plasate;
- la data declarării, mărfurile să fi fost destinate a fi plasate sub alt regim vamal, ale cărui cerințe erau îndeplinite integral și ca
- mărfurile să fie declarate neîntârziat pentru regimul vamal căruia îi erau destinate în realitate.

Declarația de plasare a mărfurilor sub acest din urmă regim vamal intră în vigoare la data acceptării declarației invalidate.

Autoritățile vamale pot permite ca perioada de trei luni să fie depășită în cazuri excepționale, temeinic justificate;

2. în cazul în care mărfurile au fost declarate pentru export sau pentru regimul de perfecționare pasivă, declarația se invalidează cu condiția ca:

(a) în cazul mărfurilor care sunt supuse drepturilor de export, unei cereri de rambursare a drepturilor de import, de restituire sau plății altor sume la export sau altor măsuri speciale la export:

- declarantul prezintă biroului vamal de export dovada că mărfurile nu au părăsit teritoriul vamal al Comunității;
- declarantul înapoiază respectivului birou toate exemplarele declarației vamale, împreună cu orice alte documente care i-au fost remise ca urmare a acceptării declarației;
- declarantul furnizează, după caz, biroului vamal de export dovada că restituirile și celelalte sume acordate pe baza declarației de export pentru mărfurile respective au fost rambursate sau că serviciile interesate au luat măsurile necesare pentru a se asigura că acestea nu se plătesc și
- declarantul, după caz și în conformitate cu dispozițiile în vigoare, respectă toate celelalte obligații prevăzute de biroul vamal de export pentru regularizarea situației mărfurilor.

Invalidarea declarației presupune, după caz, anularea rectificărilor aduse certificatului sau certificatelor de export ori de fixare în avans prezentat(e) în sprijinul declarației.

În cazul în care mărfurile declarate pentru export trebuie să părăsească teritoriul Comunității într-un termen determinat, nerespectarea acestui termen atrage invalidarea declarației aferente;

(b) în cazul altor mărfuri, autoritățile biroului vamal de export sunt informate în conformitate cu articolul 796 că mărfurile declarate nu au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

3. În măsura în care reexportul mărfurilor presupune depunerea unei declarații, dispozițiile alineatului (2) se aplică mutatis mutandis.

4. În cazul în care mărfurile comunitare sunt plasate sub regimul de antrepozit vamal în conformitate cu dispozițiile articolului 98 alineatul (1) litera (b) din cod, se poate solicita și efectua invalidarea declarației de plasare sub respectivul regim cu condiția de a se lua măsurile prevăzute de legislația relevantă în cazul nerespectării destinației prevăzute.

În cazul în care până la expirarea perioadei prevăzute pentru păstrarea mărfurilor în regimul de antrepozit vamal nu se prezintă nici o cerere pentru primirea unei destinații prevăzute de reglementările specifice în cauză, autoritățile vamale iau măsurile prevăzute de aceste reglementări.

ART. 252

În cazul în care autoritățile vamale procedează la vânzarea mărfurilor în conformitate cu dispozițiile articolului 75 din cod, acest lucru se face cu respectarea dispozițiilor articolului 188.

TITLUL IX

PROCEDURI SIMPLIFICATE

CAP. 1

Definiții

ART. 253

1. Procedura declarației incomplete permite autorităților vamale să accepte, în cazuri temeinic justificate, o declarație care nu conține toate datele necesare sau care nu este însoțită de toate documentele necesare pentru regimul vamal în cauză.

2. Procedura declarației simplificate permite plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv la prezentarea unei declarații simplificate cu prezentarea ulterioară a unei declarații suplimentare care poate avea, după caz, caracter global, periodic sau recapitulativ.

3. Procedura vămuirii la domiciliu permite ca plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză să se efectueze la sediul persoanei interesate sau în alte locuri desemnate sau aprobate de autoritățile vamale.

CAP. 2

Declarații de punere în liberă circulație

Secțiunea 1 Declarații incomplete

ART. 254

Declarațiile în vederea eliberării pentru liberă circulație, pe care autoritățile vamale le pot accepta la cererea declarantului, fără ca ele să conțină anumite date prevăzute în anexa 37, trebuie să includă cel puțin datele precizate în casetele 1 (prima și a doua subdiviziune), 14, 21, 31, 37, 40 și 54 din Documentul Administrativ Unic și:

- descrierea mărfurilor în termeni suficient de exacți pentru a permite autorităților vamale să stabilească imediat și fără dubii poziția sau subpoziția tarifară din Nomenclatura Combinată în care se clasifică;
- în cazul în care mărfurile cărora li se aplică drepturi ad valorem, valoarea acestora în vamă sau, în cazul în care rezultă că declarantul nu poate declara această valoare, o precizare provizorie a valorii care se consideră acceptabilă de către autoritățile vamale, ținându-se seama în special de informațiile de care dispune declarantul;
- orice alte detalii considerate necesare de către autoritățile vamale în scopul identificării mărfurilor, aplicării dispozițiilor care reglementează punerea lor în liberă circulație, precum și stabilirii cuantumului garanției de constituirea căreia este condiționată acordarea liberului de vamă.

ART. 255

1. Declarațiile de punere în liberă circulație pe care autoritățile vamale le pot accepta la cererea declarantului fără a fi însoțite de unele dintre documentele care trebuie prezentate în sprijinul declarației trebuie să fie însoțite cel puțin de acele documente a căror prezentare este necesară pentru punerea în liberă circulație.

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), o declarație care nu este însoțită de unul dintre documentele de prezentare a cărora este condiționată punerea în liberă circulație poate fi acceptată după ce autoritățile vamale stabilesc că:

- (a) documentul în cauză există și este valabil;
- (b) acesta nu a putut fi anexat la declarație din motive independente de voința declarantului și că
- (c) orice întârziere în acceptarea declarației împiedică punerea în liberă circulație a mărfurilor sau conduce la plata unor drepturi vamale mai mari.

Datele referitoare la documentele lipsă se indică în declarație în toate situațiile.

ART. 256

1. Perioada acordată de autoritățile vamale declarantului pentru comunicarea datelor sau pentru prezentarea documentelor lipsă la data acceptării declarației nu poate depăși o lună de la data acceptării declarației.

În cazul unui document de prezentare a căruia este condiționată aplicarea unui drept de import redus sau zero și în măsura în care autoritățile vamale au motive întemeiate să considere că mărfurile la care se referă declarația incompletă pot beneficia efectiv de acest drept redus sau zero, se poate acorda un termen suplimentar, la cererea declarantului, în vederea prezentării documentului respectiv. Acest termen suplimentar nu poate depăși trei luni.

În cazul în care detaliile lipsă care trebuie comunicate sau documentele care trebuie prezentate se referă la valoarea în vamă, autoritățile vamale pot stabili un termen mai lung sau pot prelungi termenul deja fixat, în situația când acest lucru se dovedește absolut necesar. Perioada totală acordată trebuie să respecte termenele de prescripție în vigoare.

2. În cazul în care un drept de import redus sau zero se poate aplica numai mărfurilor puse în liberă circulație în cadrul anumitor contingente și plafoane tarifare, impunerea care urmează a se efectua în limitele aprobate nu se poate aplica decât în momentul prezentării efective a documentului în baza căruia se acordă acest drept redus sau zero. Documentul trebuie prezentat:

- înainte de data la care intervine o măsură comunitară prin care să se revină la drepturile de import obișnuite, în cazul plafoanelor tarifare;
- înainte ca limitele prevăzute să fie atinse, în cazul cotelor tarifare.

3. Sub rezerva alineatelor (1) și (2), documentul de prezentare a căruia este condiționată acordarea dreptului de import redus sau zero poate fi prezentat după data de expirare a perioadei pentru care este prevăzut dreptul redus sau zero, cu condiția ca declarația referitoare la mărfurile în cauză să fi fost acceptată înaintea acestei date.

ART. 257

1. Acceptarea de către autoritățile vamale a unei declarații incomplete nu poate împiedica sau întârzia acordarea liberului de vamă pentru mărfurile care fac obiectul declarației dacă nu există alte motive pentru a se proceda în acest sens. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 248, liberul de vamă se acordă în condițiilor stabilite la alineatele (2) - (5) de mai jos.

2. În cazul în care transmiterea ulterioară a unei date de pe declarație sau a unui document care lipsea la data acceptării declarației nu poate influența cuantumul drepturilor care se aplică mărfurilor care fac obiectul declarației respective, autoritățile vamale înscruie în conturi suma acestor drepturi, calculată în maniera obișnuită.

3. În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 254, o declarație conține o indicație provizorie a valorii, autoritățile vamale:

- înscruie imediat în conturi suma drepturilor calculate pe baza acestei indicații;
- solicită, după caz, constituirea unei garanții suficiente pentru a acoperi diferența dintre această sumă și suma care urmează a fi încasată în final.

4. În cazul în care, în alte situații decât cele prevăzute la alineatul (3), prezentarea ulterioară a unei date de pe declarație sau a unui document care lipsea la data acceptării declarației poate influența cuantumul drepturilor aplicabile mărfurilor la care se referă declarația:

- (a) dacă prezentarea ulterioară a datei sau a documentului lipsă poate avea ca rezultat aplicarea unei taxe reduse, autoritățile vamale:
 - înscruie imediat în conturi suma drepturilor calculată potrivit acestei taxe reduse;
 - cer constituirea unei garanții care să acopere diferența dintre acea sumă și suma care ar rezulta din aplicarea drepturilor calculate conform taxei normale;

- (b) dacă prezentarea ulterioară a datei sau a documentului lipsă poate avea drept rezultat admiterea mărfurilor cu exonerare totală de drepturi, autoritățile vamale cer constituirea unei garanții care să acopere suma care ar trebui percepută dacă drepturile ar fi calculate conform taxei normale.

5. Fără a aduce atingere modificărilor care ar putea interveni ulterior, îndeosebi ca urmare a stabilirii definitive a valorii în vamă, declarantul are posibilitatea ca, în loc să constituie o garanție, să solicite înscrierea imediată în conturi:

- în cazul aplicării alineatului (3) a doua liniuță sau alineatul (4) litera (a) a doua liniuță, a sumei drepturilor la care sunt supuse definitiv mărfurile;

- în cazul aplicării alineatului (4) litera (b), a sumei drepturilor calculată conform taxei normale.

ART. 258

Dacă, la expirarea perioadei prevăzute la articolul 256, declarantul nu prezintă datele necesare pentru determinarea definitivă a valorii în vamă a mărfurilor sau nu prezintă data sau documentul lipsă, autoritățile vamale înscriu în conturi imediat ca drepturi care se aplică mărfurilor avute în vedere cuantumul garanției constituite în conformitate cu dispozițiile articolului 257 alineatul (3) a doua liniuță, alineatul (4) litera (a) a doua liniuță sau alineatul (4) litera (b).

ART. 259

O declarație incompletă acceptată în condițiile prevăzute la articolele 254 - 257 poate fi completată de către declarant sau, de comun acord cu autoritățile vamale, poate fi înlocuită cu o altă declarație care respectă condițiile prevăzute la articolul 62 din cod.

În ambele situații, data pentru stabilirea drepturilor eventual datorate și pentru aplicarea altor dispoziții care reglementează punerea în liberă circulație a mărfurilor este data de acceptare a declarației incomplete.

Secțiunea 2

Procedura declarației simplificate

ART. 260

1. La solicitarea scrisă conținând toate informațiile necesare, declarantul este autorizat, conform condițiilor și modului prevăzut la articolele 261 și 262, să facă declarația pentru punerea în liberă circulație într-o formă simplificată atunci când mărfurile sunt prezentate în vamă.

2. Declarația simplificată poate avea forma:

- unei declarații incomplete întocmite pe un Document Administrativ Unic sau

- unui alt document administrativ sau comercial însoțit de o cerere de punere în liberă circulație.

Aceasta conține cel puțin datele necesare pentru identificarea mărfurilor.

3. Atunci când condițiile permit, autoritățile vamale pot aproba ca cererea de punere în liberă circulație menționată la alineatul (2) a doua liniuță să fie înlocuită cu o cerere globală care să acopere operațiunilor de punere în liberă circulație de efectuat pe parcursul unei anumite perioade. Pe documentul comercial sau administrativ care trebuie prezentat în conformitate cu alineatul (1) se face referire la autorizația acordată ca răspuns la această cerere globală.

4. Declarația simplificată trebuie să fie însoțită de toate documentele de a căror prezentare este condiționată, după caz, punerea în liberă circulație. Se aplică articolului 255 alineatul (2).

5. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere articolului 278.

ART. 261

1. Autorizația menționată la articolul 260 se acordă declarantului cu condiția să fie posibilă garantarea unei verificări eficiente a respectării dispozițiilor referitoare la interdicții sau restricții la import sau a altor dispoziții care reglementează punerea în liberă circulație.

2. O astfel de autorizație este în principiu refuzată în cazul în care persoana care a depus cererea:

- a săvârșit o încălcare gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale;

- declară mărfurile pentru punere în liberă circulație numai în mod ocazional.

Autorizația poate fi refuzată în cazul în care persoana respectivă acționează pe seama altei persoane care declară mărfuri pentru punere în liberă circulație numai ocazional.

3. Fără a aduce atingere articolului 9 din cod, autorizația poate fi revocată în cazul în care se constată una dintre situațiile prevăzute la alineatul (2).

ART. 262

1. Prin autorizația prevăzută la articolul 260:

- se desemnează biroul sau birourile competente pentru a accepta declarații simplificate;

- se precizează forma și conținutul declarațiilor simplificate;

- se stabilesc mărfurile cărora i se aplică și datele care trebuie menționate pe declarația simplificată în scopul identificării mărfurilor;

- se precizează garanția care trebuie asigurată de către persoana interesată pentru a acoperi o datorie vamală care s-ar putea naște.

De asemenea, prin aceasta se specifică forma și conținutul declarațiilor suplimentare și stabilește termenele în limitele cărora aceste declarații trebuie prezentate autorității vamale desemnate în acest sens.

2. Autoritățile vamale pot renunța la prezentarea declarației suplimentare în cazul în care aceasta are ca obiect mărfuri a căror valoare se situează sub pragul statistic prevăzut de dispozițiile comunitare în vigoare și dacă declarația simplificată conține deja toate informațiile necesare pentru punerea în liberă circulație.

Secțiunea 3

Procedura de vămire la domiciliu

ART. 263

În conformitate cu condițiile și în modul stabilit la articolele 264 - 266, autorizația de a folosi procedura de vămire la domiciliu se acordă oricărei persoane care dorește ca mărfurile să fie puse în liberă circulație la sediul său sau în celelalte locuri menționate la articolul 253 și care prezintă autorităților vamale o cerere scrisă în acest sens, conținând toate datele necesare acordării autorizației:

- cu privire la mărfurile supuse regimului de tranzit comunitar sau de tranzit comun și pentru care persoana menționată mai sus beneficiază de o simplificare a formalităților care urmează să fie îndeplinite la biroul de destinație în conformitate cu dispozițiile articolelor 406 - 409,

- cu privire la mărfurile plasate anterior sub un regim vamal cu impact economic, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 278;

- cu privire la mărfurile transportate, după prezentarea în camă în conformitate cu dispozițiile articolului 40 din cod, la sediile sau în locurile menționate în conformitate cu altă procedură de tranzit decât aceea prevăzută la prima liniuță;
- cu referire la mărfurile introduse pe teritoriul vamal comunitar cu scutire de la cerința ca acestea să fie prezentate la birul vamal, în conformitate cu dispozițiile articolului 41 litera (b) din cod.

ART. 264

1. Autorizația prevăzută la articolul 263 se acordă cu condiția ca:

- evidențele solicitantului să permită autorităților vamale să efectueze verificări eficiente și în special controale ulterioare;
- să fie posibilă garantarea unui control eficient privind respectarea interdicțiilor sau restricțiilor la import sau a altor dispoziții care reglementează acordarea liberului de vamă.

2. Autorizația se refuză în principiu în cazul în care solicitantul:

- a săvârșit o încălcare gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale;
- declară mărfuri pentru punere în liberă circulație numai în mod ocazional.

ART. 265

1. Fără a aduce atingere articolului 9 din cod, autoritățile vamale pot renunța la revocarea autorizației în cazurile în care:

- titularul își îndeplinește obligațiile în termenul stabilit de autoritățile vamale sau
- neîndeplinirea unei obligații nu are consecințe reale asupra funcționării corecte a regimului.

2. În principiu, autorizația se revocă în cazul în care se constată situația prevăzută la articolul 264 alineatul (2) prima liniuță.

3. Autorizația poate fi revocată în cazul în care se constată situația prevăzută la 264 alineatul (2) a doua liniuță.

ART. 266

1. Pentru a permite autorităților vamale să se asigure de regularitatea operațiunilor, la sosirea mărfurilor în locurile desemnate în acest scop, titularul autorizației menționat la articolul 263:

(a) notifică autorităților vamale sosirea mărfurilor în forma și în modul stabilite de acestea cu scopul de a obține liberul de vamă pentru mărfuri;

(b) înregistrează mărfurile respective în evidențele sale. Această înregistrare poate fi înlocuită de orice altă formalitate prevăzută de autoritățile vamale și care prezintă garanții similare. Înregistrarea indică data la care este făcută, precum și datele necesare identificării mărfurilor;

(c) pune la dispoziția autorităților vamale toate documentele de prezentarea cărora este condiționată, după caz, aplicarea dispozițiilor care reglementează punerea în liberă circulație.

2. Cu condiția ca verificarea regularității operațiunilor să nu fie afectată, autoritățile vamale pot:

(a) permite ca notificarea prevăzută la alineatul (1) litera (a) să se efectueze când sosirea mărfurilor este iminentă;

(b) în anumite situații speciale justificate de natura mărfurilor în cauză și de ritmul accelerat al operațiunilor, scuti pe titularul autorizației de obligația de a notifica biroului vamal competent fiecare sosire a mărfurilor cu condiția ca acesta să furnizeze biroului respectiv toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita, după caz, dreptul de a verifica mărfurile.

În acest caz, înregistrarea mărfurilor în evidențele persoanei interesate este echivalentă cu acordarea liberului de vamă.

ART. 267

Autorizația prevăzută la articolul 263 stabilește modalitățile practice de funcționare a procedurii și cuprinde în special:

- mărfurile pentru care se aplică;
- forma obligațiilor menționate la articolul 266, precum și referirea la garanția care trebuie să fie constituită de către persoana interesată;

- data acordării liberului de vamă pentru mărfuri;

- termenul în care declarația suplimentară trebuie prezentată la biroul vamal competent, desemnat în acest sens;

- condițiile în care mărfurile sunt acoperite, după caz, de declarațiile globale, periodice sau recapitulative.

CAP. 3

Declarațiile pentru regimul vamal cu impact economic

Secțiunea 1

Plasarea sub un regim vamal cu impact economic

Subsecțiunea 1

Plasarea sub regimul de antrepozit vamal

A. Declarații incomplete

ART. 268

1. Declarațiile de plasare sub regimul de antrepozit vamal pe care biroul vamal de plasare le poate accepta, la cererea declarantului, fără ca ele să conțină unele dintre datele menționate în anexa 37, trebuie să cuprindă cel puțin datele necesare pentru identificarea mărfurilor la care se referă declarația, inclusiv cantitatea acestora.

2. Articolele 255, 256 și 259 se aplică mutatis mutandis.

3. Prezentul articol nu se aplică declarațiilor de plasare sub regimul de produse agricole comunitare menționat la articolele 529 și 534.

B. Procedura declarației simplificate

ART. 269

1. La cerere, declarantul este autorizat, în conformitate cu condițiile și în modul prevăzut la articolul 270, să facă declarația de plasare sub regim la prezentarea unei declarații simplificate atunci când mărfurile sunt prezentate în vamă.

Declarația simplificată poate fi sub forma:

- unei declarații incomplete de tipul celei prevăzute la articolul 268 sau
- unui document administrativ sau comercial, însoțit de o cerere de plasare sub regim.

Declarația trebuie să conțină datele menționate la articolul 268 alineatul (1).

2. În cazul în care această procedură se aplică într-un antrepozit de tip D, declarația simplificată trebuie să cuprindă și natura mărfurilor respective, cu detalii suficiente care să permită clasificarea lor imediată și fără dubii, precum și valoarea în vamă a mărfurilor.

3. Procedura menționată la alineatul (1) nu se aplică în antrepozite de tip B și F sau la plasarea sub regim în orice tip de antrepozit a produselor agricole comunitare menționate la articolele 529 - 534.

ART. 270

1. Cererea menționată la articolul 269 alineatul (1) se face în scris și trebuie să conțină toate datele necesare pentru acordarea autorizației.

În cazul în care condițiile permit, cererea menționată la articolul 269 alineatul (1) poate fi înlocuită printr-o cerere globală pentru operațiunile care trebuie efectuate într-o perioadă de timp.

În acest caz, cererea se face în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 497 - 502 și se prezintă împreună cu cererea de autorizație pentru administrarea antrepozitului vamal sau ca o modificare a autorizației inițiale, către autoritatea vamală care a eliberat autorizația pentru regimul vamal.

2. Autorizația menționată la articolul 269 alineatul (1) se acordă persoanei interesate atât timp cât regularitatea operațiunilor nu este afectată.

3. Autorizația este refuzată în principiu în cazul în care:

- nu se oferă toate garanțiile necesare pentru buna desfășurare a operațiunilor;
- persoana interesată nu efectuează frecvent operațiuni de plasare regim;
- persoana interesată a săvârșit o încălcare gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale.

4. Fără a aduce atingere articolului 9 din cod, autorizația poate fi revocată în situația în care se constată situațiile menționate la alineatul (3).

ART. 271

Autorizația menționată la articolul 269 alineatul (1) stabilește modalitățile practice de funcționare a procedurii, în special:

- biroul sau birourile de plasare sub regim;
- forma și conținutul declarațiilor simplificate.

Nu este necesară prezentarea unei declarații suplimentare.

C. Procedura vămii la domiciliu

ART. 272

1. Autorizația pentru folosirea procedurii de vămire la domiciliu se acordă în funcție de condițiile și în modul prevăzut la alineatul (2) și la articolele 273 și 274.

2. Articolul 269 alineatul (2) și articolul 270 se aplică mutatis mutandis.

ART. 273

1. Pentru a permite autorităților vamale să se asigure de regularitatea operațiunilor, la sosirea mărfurilor la locul desemnat în acest sens, titularul autorizației:

- (a) notifică biroului de control sosirea mărfurilor în termenii și în modul prevăzut de către acesta;
- (b) face înregistrări în evidența operativă a mărfurilor;
- (c) ține la dispoziția biroului de control toate documentele referitoare la plasarea mărfurilor sub regim.

Înregistrarea menționată la litera (b) trebuie să conțină cel puțin câteva dintre datele folosite în practica comercială pentru identificarea mărfurilor, inclusiv cantitatea.

2. Se aplică articolul 266 alineatul (2).

ART. 274

Autorizația menționată la articolul 272 alineatul (1) stabilește modalitățile practice de funcționare a procedurii și cuprinde în special:

- mărfurile pentru care se aplică;
- forma obligațiilor menționate la articolul 273;
- data acordării liberului de vamă pentru mărfuri.

Nu este necesară o declarație suplimentară.

Subsecțiunea 2

Plasarea sub regimul de perfecționare activă, de transformare sub control vamal sau de admitere temporară

A. Declarații incomplete

ART. 275

1. Declarațiile pentru plasarea sub un alt regim vamal cu impact economic decât perfecționarea pasivă și antrepozitul vamal, pe care biroul vamal de plasare sub regim le poate accepta, la cererea declarantului, fără ca acestea să conțină unele dintre datele prevăzute în anexa 37 sau fără a fi însoțite de anumite documente menționate la articolul 220 trebuie să cuprindă cel puțin datele prevăzute în casetele 14, 21, 31, 37, 40 și 54 ale documentului administrativ unic și în caseta 44, referirea la autorizație sau:

- referirea la cerere, caz în care se aplică articolul 556 alineatul (1) al doilea paragraf sau
- informațiile prevăzute la articolele 568 alineatul (3), 656 alineatul (3) sau 695 alineatul (3), care se pot înscrie în această casetă atunci când sunt aplicabile procedurile simplificate pentru eliberarea autorizației.

2. Articolele 255, 256 și 259 se aplică mutatis mutandis.

3. Articolele 257 și 258 se aplică, de asemenea, mutatis mutandis în cazul plasării sub regimul de perfecționare activă, sistemul cu rambursare.

B. Procedurile declarației simplificată și de vămire la domiciliu

ART. 276

Articolele 260 - 267 și 270 se aplică mutatis mutandis mărfurilor declarate pentru regimurile vamale cu impact economic menționate în prezenta subsecțiune.

Subsecțiunea 3

Mărfuri declarate pentru regimul de perfecționare pasivă

ART. 277

Dispozițiile articolelor 279 și 289 care se aplică mărfurilor declarate pentru export se aplică mutatis mutandis mărfurilor declarate pentru export în cadrul regimului de perfecționare pasivă.

Secțiunea 2

Încheierea unui regim vamal cu impact economic

ART. 278

1. În cazurile de încheiere a unui regim vamal cu impact economic, altul decât perfecționarea pasivă și regimul de antrepozit vamal, se pot aplica procedurile simplificate pentru punerea în liberă circulație, export și r-export. În cazul reexportului, dispozițiile articolelor 279 și 289 se aplică mutatis mutandis.

2. Procedurile simplificate menționate la articolele 254 - 267 se pot aplica în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor sub regimul de perfecționare pasivă.

3. În cazurile de încheiere a regimului de antrepozit vamal, pot fi aplicate procedurile simplificate prevăzute pentru punerea în liberă circulație, export și reexport.

Cu toate acestea:

(a) pentru mărfurile plasate sub regim într-un antrepozit de tip F nu se pot autoriza proceduri simplificate;

(b) pentru mărfurile plasate sub regim într-un antrepozit de tip B se aplică numai declarațiile incomplete și procedura de declarație simplificată;

(c) eliberarea unei autorizații pentru un antrepozit de tip D presupune aplicarea automată a procedurii de vămuire la domiciliu pentru punerea în liberă circulație.

Cu toate acestea, această procedură nu se poate aplica în cazurile în care persoana dorește să beneficieze de aplicarea unor elemente de taxare care nu pot fi verificate fără un control fizic al mărfurilor. În acest caz, pot fi folosite celelalte proceduri care presupun prezentarea în vamă a mărfurilor;

(c) nu se aplică nici o procedură simplificată produselor agricole comunitare plasate sub regimul de antrepozit vamal în conformitate cu dispozițiile articolelor 529 - 534.

CAP. 4

Declarații de export

ART. 279

Formalitățile de îndeplinit la biroul vamal de export în conformitate cu articolul 792 pot fi simplificate în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

Dispozițiile articolelor 793 și 796 se aplică prezentului capitol.

Secțiunea 1

Declarații incomplete

ART. 280

1. Declarațiile de export pe care biroul vamal le poate accepta la cererea declarantului, fără ca ele să conțină anumite date menționate în anexa 37, trebuie să cuprindă cel puțin datele prevăzute în casetele 1 prima subdiviziune, 2, 14, 17, 31, 33, 38, 44 și 54 din Documentul Administrativ Unic și:

- în cazul în care mărfurile sunt supuse drepturilor de export sau altor măsuri prevăzute în cadrul politicii agricole comune, toate informațiile necesare pentru aplicarea corectă a unor asemenea drepturi și măsuri;

- orice informații considerate necesare în scopul identificării mărfurilor, aplicării dispozițiilor care reglementează exportul, precum și stabilirii cantumului garanției de constituirea căreia este condiționat exportul mărfurilor.

2. Autoritățile vamale pot scuti declarantul de completarea casetelor 17 și 33, cu condiția ca acesta să declare că exportul mărfurilor în cauză nu intră sub incidența interdicțiilor sau restricțiilor, ca autoritățile vamale să nu aibă motive să pună acest lucru la îndoială și ca descrierea mărfurilor să permită stabilirea imediată și fără ambiguități a clasificării tarifare.

3. Exemplarul 3 trebuie să includă una dintre mențiunile următoare în caseta 44:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

4. Articolele 255 - 259 se aplică mutatis mutandis declarațiilor de export.

ART. 281

În cazul aplicării articolului 789, declarația suplimentară sau de înlocuire se poate depune la biroul vamal competent pentru locul în care este stabilit exportatorul. În cazul în care subcontractantul are domiciliul într-un alt stat membru decât exportatorul, această posibilitate se aplică numai dacă există acorduri între administrațiile statelor membre în cauză.

Pe declarația incompletă se menționează biroul la care a fost depusă declarația suplimentară sau de înlocuire. Biroul vamal la care se depune declarația incompletă trimite exemplarele 1 și 2 la biroul vamal la care se depune declarația suplimentară sau de înlocuire.

Secțiunea 2

Procedura declarației simplificate

ART. 282

1. La cererea scrisă care cuprinde toate informațiile necesare pentru acordarea autorizației, declarantul are dreptul, în condițiile și în modul stabilit la articolele 261 și 262 aplicate mutatis mutandis, să întocmească declarația de export într-o formă simplificată când mărfurile se prezintă în vamă.

2. Fără a aduce atingere articolului 288, declarația simplificată este constituită de documentul administrativ unic care conține cel puțin datele necesare identificării mărfurilor. Alineatele (3) și (4) ale articolului 280 se aplică mutatis mutandis.

Secțiunea 3

Procedura de vămire la domiciliu

ART. 283

Autorizația de a folosi procedura de vămire la domiciliu se acordă în urma unei cereri scrise, în condițiile și în modul prevăzut la articolul 284, oricărei persoane, denumită în continuare "exportator agreeat", care dorește să efectueze formalitățile de export la sediul său sau în alte locuri desemnate sau aprobate de către autoritățile vamale.

ART. 284

Articolele 264 și 265 se aplică mutatis mutandis.

ART. 285

1. Pentru a permite autorităților vamale să se asigure de regularitatea operațiunilor, înainte de expedierea mărfurilor din locurile menționate la articolul 283, exportatorul agreeat:

(a) notifică autorităților vamale expedierea mărfurilor în forma și în modul prevăzute de acestea din urmă pentru a obține liberul de vamă;

(b) înscrie respectivele mărfuri în evidențele sale. Această înscriere poate fi înlocuită de orice altă formalitate prevăzută de autoritățile vamale și care oferă garanții similare. Înscrierea cuprinde data la care s-a efectuat și datele necesare pentru identificarea mărfurilor;

(c) pune la dispoziția autorităților vamale toate documentele de prezentarea cărora este condiționată, după caz, aplicarea dispozițiilor care reglementează exportul.

2. În anumite situații speciale, justificate de natura mărfurilor în cauză și de ritmul accelerat al operațiunilor de export, autoritățile vamale îl pot scuti pe exportatorul agreeat de obligația de a notifica biroului vamal competent fiecare transport de mărfuri, cu condiția ca el să pună la dispoziția acestui serviciu toate informațiile pe care le consideră necesare pentru ca acesta din urmă să-și poată exercita, după caz, dreptul de control al mărfurilor.

În acest caz, înscrierea mărfurilor în evidențele exportatorului agreeat este echivalentă cu acordarea liberului de vamă.

ART. 286

1. Pentru a verifica dacă mărfurile au părăsit efectiv teritoriul vamal comunitar, exemplarul 3 al documentului administrativ unic este folosit ca dovadă a ieșirii.

În autorizație se menționează că exemplarul 3 al Documentului Administrativ Unic trebuie să fie autentificat în prealabil.

2. Autentificarea prealabilă se poate efectua într-unul dintre următoarele moduri:

(a) prin aplicarea în prealabil, în caseta A, a ștampilei biroului vamal competent și a semnăturii unui funcționar al acestui birou;

(b) prin aplicarea, de către exportatorul agreeat, a unei ștampile speciale conform modelului menționat în anexa 62.

Această ștampilă poate fi preimprimată pe formulare în cazul în care tipărirea este încredințată unei imprimării aprobate în acest scop.

3. Înainte de expedierea mărfurilor, exportatorul agreeat are obligația:

- de a efectua formalitățile menționate la articolul 285;

- de a indica pe exemplarul 3 al Documentului Administrativ Unic numărul de identificare în evidențele sale, precum și data la care s-a făcut acest lucru.

4. Caseta 44 a exemplarului 3, completată în conformitate cu dispozițiile alineatului (2), trebuie să cuprindă:

- numărul autorizației și numele biroului vamal emitent;

- una dintre mențiunile prevăzute la articolul 280 alineatul (3).

ART. 287

1. În autorizația menționată la articolul 283 stabilesc modalitățile practice de funcționare a procedurii și în special:

- mărfurile pentru care se aplică;

- forma obligațiilor menționate la articolul 285;

- data acordării liberului de vamă;

- conținutul exemplarului 3, precum și mijloacele prin care urmează a fi validat;

- procedura pentru prezentarea declarației suplimentare și termenul în care aceasta trebuie depusă.

2. Autorizația include angajamentul exportatorului agreeat de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura integritatea ștampilei speciale sau a formularelor pe care este aplicată ștampa biroului vamal de export sau ștampa specială.

Secțiunea 4

Dispoziții comune secțiunilor 2 și 3

ART. 288

1. În locul Documentului Administrativ Unic, statele membre pot prevedea folosirea unui document comercial sau administrativ sau a altui suport în cazul în care întreaga operațiune de export se desfășoară pe teritoriul aceluiași stat membru sau în cazul în care această posibilitate este prevăzută în acordurile încheiate între administrațiile statelor membre în cauză.

2. Documentul sau suportul prevăzut la alineatul (1) cuprinde cel puțin datele necesare pentru identificarea mărfurilor, precum și una dintre mențiunile prevăzute la articolul 280 alineatul (3) și este însoțit de o cerere pentru export.

În cazul în care situația permite, autoritățile vamale pot accepta ca această cerere să fie înlocuită de o cerere globală care să acopere operațiunile de export care urmează să se efectueze pe parcursul unei anumite perioade. Pe documentul sau suportul respectiv se face referire la autorizația eliberată în urma depunerii acestei cereri globale.

3. Documentul comercial sau administrativ constituie dovada ieșirii de pe teritoriul vamal al Comunității, la fel ca și exemplarul 3 al documentului unic. În cazul folosirii altor suporturi, modalitățile de vizare la ieșire trebuie precizate, după caz, în acordurile încheiate între administrațiile statelor membre în cauză.

ART. 289

În cazul în care întreaga operațiune de export se efectuează pe teritoriul unui singur stat membru, acesta poate prevedea și alte simplificări, în plus față de procedurile prevăzute în secțiunile 2 și 3, cu respectarea politicilor comunitare.

PARTEA II

DESTINAȚIA VAMALĂ

TITLUL I PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE

CAP. 1 Dispoziții generale

ART. 290

1. În cazul în care mărfurile comunitare sunt exportate pe baza unui carnet ATA în conformitate cu articolul 797, punerea în liberă circulație a mărfurilor respective se poate face pe baza carnetului ATA.

2. În acest caz, biroul sau birourile la care mărfurile sunt puse în liberă circulație efectuează următoarele formalități:

- (a) verifică informațiile înscrise în casetele A - G din voletul de reimport;
- (b) completează cotorul și caseta H din voletul de reimport;
- (c) reține voletul de reimport.

3. În cazul în care formalitățile de încheiere a unei operațiuni de export temporar de mărfuri comunitare sunt îndeplinite la alt birou vamal decât biroul pe la care mărfurile intră pe teritoriul vamal al Comunității, transportul acestor mărfuri între acest birou și biroul unde se îndeplinesc formalitățile se efectuează fără nici o formalitate.

CAP. 2

Admiterea unor mărfuri care beneficiază de tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale

Secțiunea 1

Alte mărfuri decât caii destinați sacrificării

ART. 291

1. Admiterea de mărfuri, în cazul punerii în liberă circulație beneficiind de un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale, este condiționată de acordarea unei autorizații scrise persoanei care importă sau care dispune importul mărfurilor pentru a le pune în liberă circulație.

2. Această autorizație se eliberează la cererea scrisă a persoanei interesate de către autoritățile vamale ale statului membru în care mărfurile se declară pentru liberă circulație.

3. În cazul mărfurilor menționate în anexa 39, cererea trebuie să cuprindă în special următoarele informații:

- (a) o descriere sumară a unităților utilizate pentru tratamentul prevăzut;
- (b) natura tratamentului avut în vedere;
- (c) tipul și cantitatea de mărfuri care urmează a se folosi;
- (d) în cazul în care se aplică notele suplimentare 4 litera (n) și 5 de la capitolul 27 al Nomenclurii Combinate, tipul și cantitatea mărfurilor obținute, precum și descrierea tarifară a acestora.

4. Persoana interesată trebuie să permită autorităților vamale urmărirea mărfurilor în locul sau locurile din întreprindere în care se desfășoară procesul tehnic de prelucrare, pe întreaga durată a acestuia.

ART. 292

1. Autoritățile vamale pot limita perioada de valabilitate a autorizației menționate la articolul 291.

2. În cazul revocării autorizației, titularul plătește imediat suma drepturilor de import stabilită în conformitate cu dispozițiile articolului 208 din cod, pentru acele mărfuri a căror destinație finală nu a fost precizată.

ART. 293

Titularul autorizației este obligat:

- (a) să dea mărfurilor destinația finală precizată;
- (b) să țină evidențe care să permită autorităților vamale să desfășoare controalele pe care acestea le consideră necesare pentru a se asigura că mărfurile în cauză capătă destinația finală precizată și să păstreze aceste evidențe.

ART. 294

1. Tuturor mărfurilor li se dă destinația finală precizată în termen de un an de la data acceptării declarației de punere în liberă circulație de către autoritățile vamale.

2. În cazul mărfurilor enumerate în anexa 40 partea II, termenul menționat la alineatul (1) este de cinci ani.

3. Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se pot prelungi de către autoritățile vamale dacă mărfurilor nu li s-a dat destinația finală precizată din motive neprevăzute sau în caz de forță majoră sau datorită unor cerințe inerente procesului tehnic de prelucrare sau de transformare a mărfurilor.

4. În cazul mărfurilor enumerate în anexa 39, se aplică dispozițiile alineatelor (1) și (2), cu excepția dispozițiilor contrare menționate în notele suplimentare 4 litera (n) și 5 de la capitolul 27 din Nomenclatura Combinată.

ART. 295

1. Se consideră că mărfurilor li se dă destinația finală respectivă:

1. în cazul mărfurilor care pot fi folosite o singură dată, când tuturor mărfurilor li s-a dat destinația finală specificată în conformitate cu termenele stabilite;

2. în cazul mărfurilor care pot fi folosite în mod repetat doi ani după ce li se dă destinația finală specificată; prima dată la care s-a stabilit o asemenea destinație se înscrie în contabilitate, astfel cum se prevede la articolul 293 litera (b); cu toate acestea:

(a) materialele enumerate în anexa 40 partea 1 și utilizate de companiile de transport aerian pentru operațiuni de întreținere și reparații ale propriilor aeronave, fie în cadrul acordurilor comerciale referitoare la astfel de materiale, fie pentru uz propriu: la data la care li s-a desemnat primit destinația finală;

(b) piesele auto pentru montaj: la data la care vehiculele sunt transferate altor persoane;

(c) mărfurile enumerate în anexa 40, partea 1, destinate unor anumite tipuri de aeronave în scopul construcției, întreținerii, transformării sau echipării: la data când aeronava este transferată altei persoane decât titularul autorizației sau este pusă din nou la dispoziția proprietarului, în special după întreținere, reparație sau transformare;

(d) mărfurile menționate în anexa 40 partea II, destinate unor tipuri de nave sau platformelor de foraj și de exploatare în scopul construcției, reparației, întreținerii, transformării, dotării: la data transferării navei sau platformei de foraj către altă persoană sau la data reintrării navei sau platformei de foraj în posesia proprietarului, în special după întreținere, reparație sau transformare;

(e) mărfurile menționate în anexa 40, partea 2, furnizate direct la bord în scopul echipării: la data furnizării lor;

(f) aeronavele civile: la data la care sunt înscrise în registrul public prevăzut în acest sens.

2. Deșeurile și resturile care rezultă din procesul de prelucrare sau de transformare a mărfurilor, precum și pierderile datorate cauzelor naturale se consideră mărfuri care au primit destinație finală.

ART. 296

1. În cazuri de necesitate temeinic motivate de către titularul autorizației, autoritățile vamale pot permite ca mărfurile menționate în prezenta secțiune să fie depozitate în combinație cu mărfuri de natură, calitate și având caracteristici tehnice și fizice identice cu acestea.

În cazul în care mărfurile sunt depozitate în acest fel, dispozițiile prezentei secțiuni se aplică unei cantități de mărfuri echivalente cu aceea a mărfurilor puse în liberă circulație în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni.

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), autoritățile vamale pot permite ca mărfurile enumerate în anexa 39, puse în liberă circulație în conformitate cu dispozițiile acestei secțiuni, să fie depozitate în combinație cu alte mărfuri enumerate în aceeași anexă sau cu uleiurile brute din petrol care se încadrează la subpoziția 2709 00 00 din Nomenclatura Combinată.

3. Depozitarea combinată a mărfurilor menționate la alineatul (2), care nu sunt de natură, calitate și care nu au caracteristici tehnice și fizice identice poate fi autorizată atunci când întreaga combinație de mărfuri depozitate împreună urmează să fie supusă unuia din tratamentele menționate în notele suplimentare 4 și 5 din capitolul 27 al Nomenclaturii Combinate.

ART. 297

1. În cazul transferării mărfurilor în interiorul Comunității, cesionarul trebuie să dețină o autorizație eliberată în conformitate cu articolul 291.

2. Prin derogare de la dispozițiile articolului 294, toate mărfurile trebuie să primească destinația finală declarată în termen de un an de la data transferului; totuși, această perioadă se poate prelungi în condițiile prevăzute la articolul 294 alineatul (3).

ART. 298

1. În cazul în care mărfurile menționate la articolul 297 se expediază dintr-un stat membru în altul se folosește exemplarul de control T5 prevăzut la articolele 471 - 495, cu condiția respectării procedurii stabilite la alineatele (2) - (8).

2. Cedentul expeditor întocmește exemplarul de control T5 în șase exemplare (un original și cinci copii). Copiile se numerotează în mod adecvat.

Exemplarul de control T5 trebuie să cuprindă:

- în caseta A "Birou de plecare", biroul vamal competent din statul membru de plecare;
- în caseta 2, numele sau denumirea și adresa completă a cedentului expeditor;
- în caseta 8, numele sau denumirea și adresa completă a cesionarului destinatar;
- în caseta "Notă importantă" (sub caseta 14 ("Declarant/Reprezentant")) se introduce o a treia liniuță, între cele două existente, cu următorul text:

- "În cazul mărfurilor expediate în regimul <<destinației finale>> cesionarului destinatar menționat mai sus"

- în casetele 31, respectiv 33, descrierea mărfurilor în starea în care se află la data expediției, inclusiv numărul de articole și codul aferent din Nomenclatura Combinată;

- în caseta 38, greutatea netă a mărfurilor;
- în caseta 103, greutatea netă a mărfurilor în litere;
- în caseta 104, după ce se bifează caseta "Altele (precizați)", una din următoarele mențiuni scrise cu majuscule:
[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]
- în caseta 106,

(a) în cazul în care mărfurile au suferit o prelucrare sau transformare după punerea în liberă circulație, descrierea acestor mărfuri în starea în care se găsesc la data punerii în liberă circulație, precum și codul aferent din Nomenclatura Combinată;

(b) numărul de înregistrare și data declarației de punere în liberă circulație, precum și numele și adresa biroului vamal în cauză;

- în caseta E de pe verso "Rezervat statului membru de plecare":
 - biroul vamal competent al statului membru de destinație;
 - data expedierii mărfurilor.

3. Cedentul expeditor păstrează primul exemplar în evidențele prevăzute la articolul 293 litera (b) și, înainte de expedierea mărfurilor, transmite exemplarele doi și trei biroului vamal competent în condițiile stabilite de acesta. În plus, el trimite exemplarele patru și cinci și originalul împreună cu mărfurile către cesionarul destinatar. Biroul vamal menționat anterior păstrează al doilea exemplar și trimite al treilea exemplar biroului vamal competent al statului membru de destinație.

4. La primirea mărfurilor, destinatarul le înscrie în evidențele prevăzute la articolul 293 litera (b), cărora le anexează originalul; cel de-al patrulea exemplar se trimite de îndată către biroul vamal competent al statului membru de destinație în condițiile stabilite de acesta cu precizarea datei de sosire. Acesta notifică imediat biroul vamal menționat în legătură cu orice depășire, lipsă, substituție sau altă neregulă constatată. În plus, el trimite al cincilea exemplar cedentului expeditor.

5. De la data menționată la alineatul (4), obligațiile care decurg din prezentul capitol se transferă de la cedentul expeditorului către cesionarul destinatar. Până la data respectivă, aceste obligații revin cedentului expeditor.

6. Mărfurile expediate în conformitate cu procedura prevăzută de prezentul articol nu se prezintă nici la biroul de plecare, nici la biroul de destinație.

7. Dispozițiile prezentului articol se aplică în egală măsură mărfurilor care circulă între două puncte situate în Comunitate, cu tranzitarea teritoriilor statelor care fac parte din Asociația Europeană a Liberului Schimb (AELS) și care, într-una dintre aceste țări, fac obiectul unei reexpedieri.

8. Autoritățile vamale ale statului membru de plecare și ale statului membru de destinație desfășoară controale intermitente la cedentul expeditor și la cesionarul destinatar. Aceștia au obligația de a le acorda asistență în această privință și furnizează informațiile solicitate.

ART. 299

1. Prin derogare de la dispozițiile articolului 298, exemplarul de control T5 nu este necesar în cazul transportului de materiale pentru întreținerea sau reparația aeronavelor, fie în cadrul acordurilor comerciale privind astfel de materiale, fie pentru nevoile proprii, de către companiile de transport aerian care asigură transportul internațional.

În acest caz, transportul mărfurilor se efectuează pe baza unei scrisori de trăsură pentru transport aerian sau a unui document echivalent în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 298 alineatul (6).

2. Scrisoarea de trăsură pentru transport aerian sau documentul echivalent trebuie să cuprindă cel puțin următoarele date:

- (a) numele companiei de transport aerian expeditoare;
- (b) numele aeroportului de plecare;
- (c) numele companiei de transport aerian destinatară;
- (d) numele aeroportului de destinație;
- (e) descrierea materialelor;
- (f) numărul de articole.

Datele de identificare prevăzute la alineatul precedent pot fi menționate și sub formă de cod sau prin trimitere la un document anexat.

3. Scrisoarea de trăsură pentru transport aerian sau documentul echivalent trebuie să poarte pe față una dintre inscripțiile următoare, cu litere mari de tipar:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

4. În fiecare stat membru, fiecare companie de transport aerian expeditoare și destinatară a materialelor menționate la primul paragraf pune la dispoziția autorităților vamale competente, în scop de control, documentele prevăzute la articolul 293 litera (b).

5. Compania de transport aerian expeditoare păstrează un exemplar al scrisorii de trăsură pentru transport aerian sau un document echivalent ca parte a evidențelor sale și, în condițiile stabilite de autoritățile vamale ale statului membru în care are sediul compania de transport aerian expeditoare, pune la dispoziția biroului vamal competent un alt exemplar al acestui document.

Compania de transport aerian destinatară păstrează un exemplar al scrisorii de trăsură pentru transport aerian sau un document echivalent ca parte a evidențelor sale și, în condițiile stabilite de autoritățile vamale ale statului membru de destinație, prezintă un alt exemplar al acestuia biroului vamal competent.

6. Materialele intacte, precum și exemplarele scrisorii de trăsură pentru transport aerian sau documentul echivalent se predau companiei de transport aerian destinatară în locurile convenite de autoritățile vamale ale statului membru în care are sediul compania de transport aerian respectivă. În plus, materialele sunt înscrise în evidențele menționate la articolul 293 litera (b).

Remiterea materialelor, a exemplarelor scrisorii de trăsură pentru transport aerian sau ale documentului echivalent, precum și înscrisura menționată în paragraful precedent se efectuează în termen de cinci zile de la data plecării aeronavei care transportă materialele respective.

7. Obligațiile ce decurg din prezentul articol se transferă de la compania de transport aerian expeditoare către compania de transport aerian destinatară la data la care materialele intacte și exemplarele scrisorii de trăsură pentru transport aerian sau documentele echivalente se prezintă acestuia din urmă.

ART. 300

Toate transferurile de pe teritoriul unui stat membru se notifică autorităților vamale. Forma, termenul și celelalte condiții în care trebuie efectuată notificarea se stabilesc de către autoritățile respective. Notificarea trebuie să indice exact data transferului mărfurilor. Începând cu această dată, cesionarul își asumă obligațiile ce decurg din prezenta secțiune cu privire la transferul mărfurilor.

ART. 301

1. La solicitarea titularului unei autorizații eliberate în conformitate cu articolul 291, autoritățile vamale aprobă, în condiții pe care le stabilesc, locurile, denumite în continuare "baze operaționale terestre", în care mărfurile enumerate în anexa 40 partea II secțiunea B pot fi depozitate sau supuse operațiunilor de orice natură.

2. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 298, nu se aplică alte formalități în afara înscrierii corespunzătoare în evidențe în conformitate cu articolul 293 litera (b) pentru circulația mărfurilor menționate la alineatul (1) între:

- (a) baza operațională terestră și platforme, indiferent dacă acestea se află în interiorul sau în afara apelor teritoriale și viceversa;
- (b) dacă este cazul, baza operațională terestră până la locul de îmbarcare a mărfurilor către platforme, precum și de la locul de descărcare a platformelor și baza operațională terestră;
- (c) locul de încărcare și platforme, indiferent dacă ele se află în apele teritoriale sau în afara acestora, în cazul în care mărfurile sunt încărcate pe platforme fără a trece pe la baza operațională terestră și viceversa;
- (d) platforme, indiferent dacă ele se află în apele teritoriale sau în afara acestora.

ART. 302

1. Autoritățile vamale nu aprobă folosirea mărfurilor pentru altă destinație decât cea prevăzută pentru tratamentul tarifar favorabil menționat la articolul 291, cu excepția cazului în care titularul autorizației poate demonstra că din motive care privesc situația sa sau a mărfurilor în sine a fost imposibil ca acestora să li se dea destinația finală prevăzută.

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), în cazul produselor enumerate în anexa 40 părțile 1 și 2, autoritățile vamale pot aproba folosirea mărfurilor pentru o altă destinație decât cea prevăzută pentru tratamentul tarifar favorabil în cazul în care consideră că acest lucru se justifică din rațiuni economice.

3. Beneficierea de dispozițiile prevăzute la alineatele precedente este condiționată de plata de către titularul autorizației a sumei drepturilor de import stabilite în conformitate cu articolul 208 din cod.

ART. 303

1. Autoritățile vamale nu aprobă exportul de mărfuri de pe teritoriul vamal al Comunității sau distrugerea mărfurilor sub control vamal decât dacă titularul autorizației poate face dovada față de autoritățile vamale că din motive care privesc situația sa sau a mărfurilor în sine a fost imposibil ca acestora să li se dea destinația finală specificată.

În cazul în care exportul de mărfuri de pe teritoriul vamal al Comunității se aprobă, mărfurile sunt considerate mărfuri necomunitare de la data acceptării declarației de export.

În cazul produselor agricole, caseta 44 din documentul administrativ unic trebuie să poarte una dintre următoarele inscripții scrisă cu majuscule:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), în cazul mărfurilor enumerate în anexa 40 părțile 1 și 2, autoritățile vamale aprobă exportul mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității în cazul în care acest lucru este justificat de motive economice.

3. Dispozițiile alineatului (1) nu se aplică mărfurilor depozitate în combinație menționate la articolul 296 alineatul (3) decât dacă întreaga combinație se exportă sau se distruge.

ART. 304

1. Orice marfă cu o utilizare finală pentru care dreptul de import aplicabil în cadrul destinației finale pentru că nu este mai mic decât cel aplicabil făcându-se abstracție de la destinația menționată se clasifică în subpoziția din Nomenclatura Combinată referitoare la destinația finală, fără a se aplica dispozițiile prezentei secțiuni.

2. Prezenta secțiune nu se aplică mărfurilor menționate în anexa 41.

Secțiunea 2

Cai destinați sacrificării

ART. 305

1. Punerea în liberă circulație a cailor destinați sacrificării de la subpoziția 0101 19 10 din Nomenclatura Combinată se face în următoarele condiții:

(a) constituirea unei garanții care să acopere datoria vamală care s-ar putea naște în conformitate cu articolul 208 din cod și

(b) identificarea fiecărui cal la data punerii în liberă circulație și la cererea biroului vamal, printr-o marcă lizibilă care rezultă din îndepărtarea părului de pe umărul stâng, cu foarfeca sau alte mijloace, incluzând semnul X pentru a arăta că animalul este destinat sacrificării și un număr care să permită identificarea calului de la data punerii în liberă circulație până la data sacrificării.

2. Datele de marcare se precizează în declarația de punere în liberă circulație a cailor respectivi. O copie a declarației însoțește caii și se prezintă autorității menționate la articolul 308 alineatul (1).

3. Obligațiile declarantului sunt cele menționate la articolul 293.

ART. 306

1. După acordarea liberului de vamă, caii sunt conduși direct, cu ajutorul unor mijloace de transport sigilate de către autoritatea competentă și fără a aduce atingere dispozițiilor naționale privind ruperea și înlocuirea sigiliilor în cazuri de necesitate, la un abator recunoscut de către autoritățile vamale, pentru a fi sacrificați.

2. După sosirea la abator, vehiculul se desigilează, iar caii se descarcă în prezența autorității competente.

3. Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu se aplică în cazul în care biroul vamal care acordă liberul de vamă se află în abator, în cazul în care caii sunt preluați imediat de către autoritatea menționată la articolul 308 alineatul (1).

În plus, în cazul în care biroul vamal care a acordat liberul de vamă se găsește în imediata apropiere a abatorului, autoritățile vamale pot înlocui sigilarea cu măsuri de supraveghere proprii pentru a asigura transferul animalelor direct în abator și preluarea lor de către autoritatea menționată la articolul 308 alineatul (1).

ART. 307

În cazul în care un cal nu poate fi identificat la sosirea la abator sau în caz de nerespectare a dispozițiilor articolului 306, autoritatea competentă informează neîntârziat biroul vamal competent, care ia măsurile necesare.

ART. 308

1. Dovada că animalele au fost sacrificate se face fie sub forma unui certificat eliberat de către autoritatea abilitată în acest sens, fie sub forma unei atestări adăugate de către respectiva autoritate pe exemplarul declarației menționate la articolul 305 alineatul (2), prin care se stabilește că animalele sacrificate sunt cele menționate în declarația de punere în liberă circulație.

2. În termen de 30 de zile de la data acceptării declarației de punere în liberă circulație, dovada sacrificării trebuie să ajungă la biroul vamal la care s-a prezentat respectiva declarație, fie direct prin intermediul autorității menționate la alineatul (1), fie prin intermediul declarantului, în conformitate cu decizia fiecărui stat membru.

TITLUL II

TRANZIT

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 309

În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) mijloc de transport, în special:

- orice vehicul rutier, remorcă sau semiremorcă;
- orice vagon de cale ferată;
- orice navă sau ambarcațiune;
- orice aeronavă;
- orice container în sensul articolului 670 litera (g);

(b) birou de plecare:

biroul vamal la care începe operațiunea de tranzit comunitar;

(c) birou de tranzit:

- biroul vamal de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității, atunci când transportul părăsește acest teritoriu în cursul operațiunii de tranzit comunitar printr-o frontieră dintre un stat membru și o țară terță;

- biroul vamal de la punctul de intrare pe teritoriul vamal al Comunității, atunci când mărfurile au tranzitat teritoriul unei țări terțe în cursul operațiunii de tranzit comunitar;

(d) birou de destinație:

biroul vamal unde mărfurile plasate sub regimul de tranzit comunitar trebuie prezentate pentru încheierea operațiunii de tranzit comunitar;

(e) birou de garanție:

biroul vamal unde se constituie o garanție globală sau forfetară.

CAP. 2

Domeniu de aplicare

ART. 310

1. Mărfurile comunitare:

- care au făcut obiectul formalităților vamale de export în vederea acordării de restituiri la exportul către țări în cadrul politicii agricole comune

sau

- în cazul cărora rambursarea sau remiterea drepturilor de import este condiționată de reexportul acestora de pe teritoriul vamal al Comunității sau de plasarea în antrepozit vamal, sub orice alt regim vamal decât punerea în liberă circulație sau plasarea într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber

sau

- care sunt puse în liberă circulație în cadrul regimului de perfecționare activă, sistemul cu rambursare, în vederea exportului lor ulterior sub formă de produse compensatoare și pentru care se poate depune o cerere de rambursare în conformitate cu dispozițiile articolului 128 din cod, pe care persoana interesată are intenția de a o prezenta

sau

- care se supun regimului de prelevări și altor impuneri la export și care au făcut obiectul formalităților vamale la exportul lor către țări în cadrul politicii agricole comune

sau

- care provin din stocuri de intervenție, sunt supuse măsurilor de control în ceea ce privește utilizarea și/sau destinația și care au făcut obiectul formalităților vamale la exportul către țări în cadrul politicii agricole comune

circulă sub regimul de tranzit comunitar în conformitate cu articolul 91 alineatul (1) litera (b) din cod.

2. Mărfurile menționate la alineatul (1) care nu au părăsit teritoriul vamal al Comunității sunt tratate ca mărfuri comunitare, cu condiția ca anularea declarației de export și a formalităților vamale referitoare la măsurile comunitare care au necesitat ieșirea mărfurilor de pe teritoriu vamal menționat, precum și, după caz, efectele acestor formalități să fie atestate.

ART. 311

Fără a aduce atingere articolului 310 alineatul (1) mărfurile comunitare care se expediază:

(a) de la un punct de pe teritoriul vamal al Comunității către un alt punct prin teritoriul uneia sau mai multor țări AELS;

(b) în cadrul metodelor de cooperare administrativă destinate a asigura, pe perioada de tranziție, schimburile comerciale între Comunitate, în componența de la 31 decembrie 1985, pe de o parte, și Spania și Portugalia pe de altă parte, precum și schimburile comerciale dintre aceste două state membre, libera circulație a mărfurilor nebeneficiind încă de eliminarea totală a drepturilor vamale sau a altor măsuri stabilite în Actul de aderare;

(c) - dintr-o parte a teritoriului vamal al Comunității în care se aplică dispozițiile Directivei 77/388/CE a Consiliului către o altă parte a teritoriului vamal al Comunității în care dispozițiile menționate anterior nu se aplică sau

- dintr-o parte a teritoriului vamal al Comunității în care dispozițiile Directivei 77/388/CE a Consiliului nu se aplică până în altă

parte a teritoriului vamal al Comunității în care dispozițiile menționate anterior se aplică sau

- dintr-o parte a teritoriului vamal al Comunității în care dispozițiile Directivei 77/388/CE a Consiliului nu se aplică până în altă

parte a teritoriului vamal al Comunității în care dispozițiile menționate anterior nu se aplică

se transportă sub regimul de tranzit comunitar intern.

ART. 312

Transportul mărfurilor cărora li se aplică regimul de tranzit comunitar se poate efectua între două puncte de pe teritoriul vamal al Comunității cu tranzitarea teritoriului altei țări terțe care nu este membră AELS în regim de tranzit comunitar, cu condiția ca tranzitarea țării terțe respective să se efectueze sub acoperirea unui document de transport unic întocmit într-un stat membru; în acest caz, regimul se suspendă pe teritoriul țării terțe.

CAP. 3

Caracterul comunitar al mărfurilor

ART. 313

1. Sub rezerva excepțiilor menționate la alineatul (2), toate mărfurile transportate între două puncte de pe teritoriul vamal al Comunității se consideră mărfuri comunitare dacă nu se stabilește că ele nu au caracter comunitar.

2. Următoarele mărfuri nu sunt considerate mărfuri comunitare decât dacă se stabilește în conformitate cu articolele 314 și 323 că ele au caracter comunitar:

(a) mărfurile care circulă sub acoperirea unuia dintre documentele menționate la articolul 163 alineatul (2) litera (b) din cod;

(b) mărfurile transportate între două puncte de pe teritoriul vamal al Comunității cu tranzitarea teritoriului unei țări terțe;

(c) mărfurile transportate:

- pe calea aerului de la un aeroport situat într-o țară terță până la un port situat pe teritoriul vamal al Comunității;

- pe mare de la un port situat într-o țară terță până la un port situat pe teritoriul vamal al Comunității;

- pe mare dintr-o zonă liberă dintr-un port situat pe teritoriul vamal al Comunității unde ele sunt încărcate sau transbordate spre un alt port situat pe același teritoriu, numai dacă nu se stabilește, printr-o viză aplicată de către autoritățile vamale pe documentele navei, că nava sosește dintr-o parte a portului care nu face parte din zona liberă;

(d) mărfurile cuprinse în transporturi expediate de la un oficiu poștal situat pe teritoriul vamal al Comunității, în cazul în care coletelor sau documentelor însoțitoare li se aplică o etichetă conform modelului din anexa 42. Autoritățile vamale ale statului membru de expediție au obligația de a aplica o astfel de etichetă sau de a dispune aplicarea acesteia pe coletele sau documentele însoțitoare dacă mărfurile de expediat nu sunt comunitare;

(e) mărfurile transportate pe cale maritimă de la un port situat pe teritoriul vamal al Comunității până la un alt port de pe acel teritoriu, dacă transportul a fost efectuat:

- la bordul unei nave care sosește dintr-o țară terță și care transportă mărfuri încărcate într-o țară terță, care a făcut escală într-unul sau mai multe porturi comunitare sau

- la bordul unei nave care circulă către o țară terță și care transportă mărfuri încărcate într-un port comunitar pentru descărcare într-o țară terță, care a făcut escală într-unul sau mai multe porturi comunitare sau

- la bordul unei nave care a efectuat, între portul comunitar de plecare și portul comunitar de destinație, una sau mai multe escale în țări terțe sau

- la bordul unei nave care sosește direct dintr-o zonă liberă sau

- la bordul unei nave care a oprit într-un port în care există o zonă liberă, numai dacă nu se stabilește, prin intermediul unei vize aplicate de autoritățile vamale pe documentele navei, că aceasta a sosit dintr-o parte a portului situată în afara zonei libere.

3. (a) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 170 din cod, căpitanul navei sau reprezentantul acestuia este obligat să informeze autoritățile vamale din portul în care se descarcă mărfurile în legătură cu sosirea navei și să precizeze din ce port a pornit nava cu încărcătura sa inițială, precum și porturile în care a făcut escală nava înainte de a ajunge în portul comunitar de destinație. La cerere, căpitanul navei prezintă documentele în sprijinul declarațiilor făcute, de exemplu jurnalul de bord.

Dacă informațiile cerute nu se prezintă la cererea autorităților vamale din portul de destinație, toate mărfurile transportate la bordul navei se consideră mărfuri necomunitare, cu excepția cazului când se stabilește caracterul lor comunitar în conformitate cu dispozițiile articolelor 314 - 323.

(b) Pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin în conformitate cu dispozițiile literei (a), căpitanul navei sau reprezentantul acestuia poate prezenta autorităților vamale din porturile comunitare în care sunt descărcate mărfurile un exemplar al unei note de informații autentificate de autoritățile vamale ale portului de plecare de pe teritoriul vamal al Comunității, precizând portul de destinație finală prevăzut, precum și toate porturile în care este posibil ca nava să facă escală.

Cu toate acestea, prezentarea unei note de informații este obligatorie dacă nava transportă mărfuri prevăzute la articolul 91 alineatul (1) din cod.

(c) Autoritățile vamale ale portului de destinație pot renunța la aplicarea dispozițiilor literelor (a) și (b) în cazul navelor:

- în legătură cu care, datorită naturii și ariei geografice a legăturilor maritime asigurate, există certitudinea că efectuează transporturi doar între porturi comunitare fără escală în țări terțe sau

- sunt folosite de companii de transport maritim autorizate să utilizeze procedura simplificată descrisă la articolul 448 alineatul (11).

ART. 314

1. În cazurile menționate la articolul 313 alineatul (2) literele (a) - (c) și (e), caracterul comunitar al mărfurilor se stabilește prin intermediul unuia dintre documentele prevăzute la articolele 315 - 318 sau în conformitate cu normele prevăzute la articolele 319 - 323.

2. Documentele sau normele menționate la primul alineat nu se folosesc cu privire la mărfurile:

(a) care sunt destinate exportului

sau

(b) care sunt menționate la articolul 310 alineatul (1) prima liniuță

sau

(c) care sunt în ambalaje care nu au caracter comunitar

sau

(d) care nu sunt transportate direct dintr-un stat membru în altul.

Următoarele sunt considerate ca fiind transportate direct dintr-un stat membru în altul:

- mărfurile al căror transport se efectuează fără tranzitarea teritoriului unei țări terțe;

- mărfurile al căror transport se efectuează cu tranzitarea teritoriului uneia sau mai multor țări terțe, cu condiția ca tranzitarea acestor țări să se efectueze sub acoperirea unui document de transport unic întocmit într-un stat membru.

ART. 315

1. Dovada caracterului comunitar se furnizează, în conformitate cu condițiile de mai jos, prin prezentarea unui document T2L.

2. Documentul T2L se întocmește pe un formular conform cu exemplarul 4 sau exemplarul 4/5 al modelului din anexele 31 și 32.

Formularul respectiv se suplimentează, după caz, cu unul sau mai multe formulare conforme cu exemplarul 4 sau exemplarul 4/5 al modelului din anexele 33 și 34.

În cazul în care statele membre nu aprobă utilizarea formularelor suplimentare atunci când se recurge la un sistem informatic de prelucrare a declarațiilor pentru imprimarea acestora, formularul trebuie suplimentat cu unul sau mai multe formulare conforme cu exemplarul 4 sau cu exemplarul 4/5 al modelului din anexele 31 și 32.

3. Persoana interesată înscrie sigla "T2L" în subdiviziunea din partea dreaptă a casetei 1 a formularului și sigla "T2L bis" în subdiviziunea din partea dreaptă a casetei 1 din formularul sau formularele suplimentare folosite.

4. În cazul în care urmează să fie întocmit un document T2L referitor la un transport cuprinzând două sau mai multe tipuri de mărfuri, datele legate de respectivele mărfuri se pot înscrie pe una sau mai multe liste de încărcătură în sensul articolelor 341 alineatul (2) - 344 alineatul (2) în loc să fie înscrise în casetele 31 "Colete și descrierea mărfurilor", 32 "Articol nr.", 35 "Greutatea brută (kg)" și, după caz, 33 "Codul mărfurilor", 38 "Greutatea netă (kg)" și 44 "Mențiuni speciale/documente prezentate, certificate și autorizații" de pe formularul folosit pentru întocmirea documentului T2L.

În cazul în care se folosesc liste de încărcătură, casetele respective de pe formularul la întocmirea documentului T2L se barează.

5. Partea superioară a casetei menționată la articolul 342 litera (b) se folosește pentru sigla "T2L"; partea inferioară a casetei se păstrează pentru aplicarea vizei de către autoritățile vamale prevăzute la articolul 316 alineatul (2).

Coloana "Țara de expediție/export" de pe lista de încărcătură nu se completează.

6. Lista de încărcătură se prezintă în același număr de exemplare ca și documentul T2L la care se referă.

7. În cazul în care două sau mai multe liste de încărcătură sunt anexate aceluiași document T2L, aceste liste trebuie să poarte un număr de ordine dat de persoana interesată; numărul de liste de încărcătură anexate se înscrie în caseta 4 "Liste de încărcătură" de pe formularul folosit pentru documentul T2L.

ART. 316

1. Sub rezerva dispozițiilor articolului 394, documentul T2L se întocmește într-un singur exemplar.

2. Documentul T2L și, după caz, documentul sau documentele T2L bis se vizează de către autoritățile vamale ale statului membru de plecare, la cererea persoanei interesate. Această viză cuprinde următoarele date care, pe cât posibil, trebuie să apară în caseta C (biroul de plecare) a acestor documente:

(a) în cazul documentului T2L, numele și ștampila biroului de plecare, semnătura funcționarului competent, data aplicării și un număr de înregistrare sau numărul declarației de expediție când aceasta din urmă este necesară;

(b) în cazul documentului T2L bis, numărul care apare pe documentul T2L. Numărul se înserează fie prin intermediul unei ștampile care cuprinde numele biroului de plecare, fie scris de mână. În acest din urmă caz, el este însoțit de ștampila oficială a respectivului birou.

Aceste documente se înapoiază persoanei interesate imediat după ce s-au încheiat formalitățile legate de expedierea mărfurilor către statul membru de destinație.

ART. 317

1. Fără a aduce atingere articolelor 315 și 316, dovada caracterului comunitar al mărfurilor se face în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, prin prezentarea facturii sau a documentului de transport referitor la mărfuri.

2. Factura sau documentul de transport menționat la alineatul (1) cuprinde cel puțin numele și adresa completă a expeditorului sau a declarantului, în cazul în care expeditorul și declarantul nu sunt una și aceeași persoană, numărul și natura, mărcile și numerele coletelor, descrierea mărfurilor, precum și greutatea brută în kilograme și, după caz, numerele containerelor.

Declarantul trebuie să aplice vizibil pe documentul respectiv sigla "T2L", însoțită de semnătura sa olografă.

3. Factura sau documentul de transport, completate corect și semnate de către declarant se vizează, la cererea sa, de către autoritățile vamale ale statului membru de plecare. Această viză trebuie să cuprindă numele și ștampila biroului de plecare, semnătura funcționarului competent, data vizei și fie un număr de înregistrare, fie numărul declarației de expediție sau de export, dacă o astfel de declarație este necesară.

4. Dacă valoarea totală a mărfurilor comunitare cuprinse în factură sau pe documentul de transport, completat și semnat în conformitate cu alineatul (2) sau cu articolului 224 alineatul (1), nu depășește 10 000 de ECU, declarantul este scutit de prezentarea documentului sau facturii respective pentru a fi vizat(ă) de către autoritățile vamale ale statului membru de plecare.

În cazul menționat la alineatul precedent, factura sau documentul de transport trebuie să cuprindă, în plus față de informațiile prevăzute la alineatul (2), elementele de identificare ale biroului de plecare.

5. Prezentul articol se aplică doar în cazul în care factura sau documentul de transport se referă exclusiv la mărfuri comunitare.

ART. 318

În cazul în care documentul folosit pentru a dovedi caracterul comunitar al mărfurilor este eliberat retroactiv, el trebuie să poarte una dintre următoarele mențiuni înscrise cu roșu:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

ART. 319

1. În cazul în care mărfurile sunt transportate sub acoperirea unui carnet TIR sau a unui carnet ATA, în scopul de a dovedi caracterul comunitar al mărfurilor și sub rezerva dispozițiilor articolului 314 alineatul (2), declarantul poate înscrie sigla "T2L" în spațiul rezervat pentru descrierea mărfurilor, împreună cu semnătura sa, pe toate voletele relevante ale carnetului folosit, înainte de a prezenta carnetul la biroul de plecare pentru vizare. Sigla "T2L", pe toate voletele pe care a fost aplicată, se autentifică cu ștampila biroului de plecare, însoțită de semnătura funcționarului competent.

2. În cazul în care carnetul TIR sau carnetul ATA se referă atât la mărfuri comunitare, cât și la mărfuri necomunitare, cele două categorii de mărfuri trebuie să fie indicate separat, iar sigla "T2L" se va aplica cu referire clară doar la mărfurile comunitare.

ART. 320

Dacă este necesar să se determine caracterul comunitar al autovehiculelor rutiere înmatriculate într-un stat membru, aceste vehicule sunt considerate ca având caracter comunitar:

(a) în cazul în care sunt însoțite de plăcuțe sau de documente de înmatriculare și datele de identificare indicate de respectivele plăcuțe și documente dovedesc fără nici un dubiu caracterul lor comunitar;

(b) în alte cazuri, în conformitate cu dispozițiile articolelor 315 - 323.

ART. 321

Dacă este necesar să se determine caracterul comunitar al unui vagon de mărfuri aparținând unei companii feroviare a unui stat membru, acest vagon se consideră că are caracter comunitar:

(a) în cazul în care numărul de cod și marca de proprietate (sigla) înscrise pe el stabilesc în mod indubitabil caracterul comunitar;

(b) în alte cazuri, la prezentarea unuia dintre documentele menționate la articolele 315 - 318.

ART. 322

1. Dacă este necesar să se determine caracterul comunitar al ambalajelor utilizate pentru transportul mărfurilor în cadrul schimburilor intracomunitare care pot fi identificate ca aparținând unei persoane stabilite într-un stat membru și care sunt înapoiate goale, după folosire, la plecarea dintr-un alt stat membru, ambalajele respective se consideră ca având caracter comunitar:

(a) în cazul în care sunt declarate ca mărfuri comunitare și nu există îndoieli cu privire la veridicitatea declarației;

(b) în alte cazuri, în conformitate cu dispozițiile articolelor 315 - 323.

2. Facilitatea prevăzută la alineatul (1) se acordă pentru recipiente, ambalaje, paleți și alte materiale similare cu excepția containerelor în sensul articolului 670.

ART. 323

Dacă este necesar să se determine caracterul comunitar al mărfurilor din bagajele călătorilor și al mărfurilor însoțite de pasageri, în cazul în care acestea nu sunt destinate comercializării, ele se consideră ca având caracter comunitar:

(a) în cazul în care se declară ca mărfuri comunitare și nu există îndoieli cu privire la veridicitatea declarației;

(b) în alte cazuri, în conformitate cu dispozițiile articolelor 315 - 322.

ART. 324

Administrațiile vamale ale statelor membre își acordă asistență reciproc pentru verificarea autenticității și exactității documentelor și pentru regularitatea normelor care, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol, se folosesc pentru a dovedi caracterul comunitar al mărfurilor.

ART. 325

Documentul T2M se constituie ca parte a metodelor de cooperare administrativă menționată în primul paragraf de la articolul 10 alineatul (2) din tratat. El servește drept dovadă că produsele pescuite de navele statelor membre și introduse pe teritoriul vamal al Comunității fie în stare neprelucrată, fie după ce au fost supuse la bordul vaselor aparținând statelor membre unui proces care nu le scoate de sub incidența capitolului 3 sau a codurilor 1504 sau 2301 din Nomenclatura Combinată, respectă condițiile stabilite la articolul 9 alineatul (2) din tratat.

ART. 326

Produsele pescuite și produsele obținute la bord menționate la articolul 325 sunt acoperite de documentul T2M întocmit în conformitate cu articolele 329 - 333, în cazul în care:

- (a) nava care a efectuat captura și, după caz, a prelucrat-o la bord o transportă direct către un alt stat membru decât cel de care aparține nava respectivă;
- (b) o navă aparținând unui stat membru, pe care produsele pescuite au fost transbordate de pe o navă menționată la litera (a), le prelucreează la bord și transportă produsele rezultate direct pe teritoriul vamal al Comunității;
- (c) o altă navă decât cea menționată la literele (a) sau (b) aparținând unui stat membru, pe care au fost transbordate produsele pescuite sau produsele rezultate, le transportă direct pe teritoriul vamal al Comunității;
- (d) una dintre navele menționate la literele (a), (b) sau (c) transportă produsele pescuite sau produsele rezultate direct către țara sau teritoriul din afara Comunității, de unde acestea sunt transportate pe teritoriul vamal al Comunității.

ART. 327

1. Formularul pe care se întocmește documentul T2M trebuie să fie conform modelului prezentat în anexa 43.
2. Originalul se tipărește pe hârtie fără pastă mecanică, finisată pentru scris și cântărind cel puțin 55 g/mp. Hârtia trebuie să aibă imprimat pe ambele fețe un fond de culoare verde ghioșat, astfel încât să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.
3. Formatul formulelor T2M este de 210 x 297 mm, cu o toleranță maximă de - 5 și + 8 mm în lungime.
4. Formularul se tipărește într-una din limbile oficiale ale Comunității, indicată de autoritățile competente ale statului membru căruia îi aparține nava.
5. Formularele T2M se prezintă în carnete de câte 10 formulare, cu un original detașabil și cu o copie la indigo a fiecărui formular, care nu se detașează obținută prin copiere. Pagina 2 a copertei carnetului conține notele menționate în anexa 44.
6. Fiecare formular T2M are un număr de serie destinat să-l individualizeze. Acest număr este identic atât pentru original, cât și pentru copie.
7. Statele membre își pot rezerva dreptul de a tipări formularele T2M și de a le constitui în carnete sau pot încredința operațiunea unor imprimării aprobate. În acest din urmă caz, se face mențiunea aprobării pe pagina 1 a copertei fiecărui carnet, precum și pe originalul fiecărui formular. Pagina 1 și originalul fiecărui formular trebuie să aibă numele și adresa imprimăriei sau un semn prin care aceasta să fie poată fi identificată.
8. Formularul T2M se completează într-una dintre limbile oficiale ale Comunității, fie prin dactilografiere, fie lizibil de mână; în acest din urmă caz, cu cerneală și cu caractere de tipar. Nu se admit ștersături sau rectificări. Corecturile se fac prin anularea cuvintelor greșite și prin adăugarea datelor necesare. Orice corectură trebuie să fie făcute de către persoana care a semnat declarația care conține corecturi.

ART. 328

La cererea armatorului sau a reprezentantului său, autoritățile vamale ale portului de înmatriculare sau ale portului de domiciliu al navei de pescuit eliberează un carnet cu formulare T2M.

Acesta se eliberează doar când armatorul sau reprezentantul său completează, în limba formularului, casetele 1 și 2 de pe toate exemplarele originale și de pe copiile formulelor conținute de carnet. Atunci când se eliberează carnetul, autoritățile menționate completează caseta 3 a tuturor exemplarelor originale și a copiilor formulelor din carnet.

ART. 329

Căpitanul navei care a efectuat captura completează casetele 4, 5 și 8 ale exemplarului original și al copiei unuia dintre formularele din carnet:

- (a) ori de câte ori produsele pescuite sunt descărcate într-un alt stat membru decât cel căruia îi aparține nava;
- (b) ori de câte ori produsele pescuite sunt transbordate pe o altă navă aparținând unui stat membru;
- (c) ori de câte ori capturile sunt descărcate într-o țară sau într-un teritoriu din afara teritoriului vamal al Comunității.

ART. 330

În cazul în care produsele pescuite au fost supuse prelucrării la bordul navei care a făcut captura în urma căruia produsele rezultate au fost clasificate la codurile 1504 sau 2301 din Nomenclatura Combinată, căpitanul navei respective completează casetele 4 și 8 ale originalului și copiei documentului T2M relevant și evidențiază prelucrarea prin înscrierea acestuia în jurnalul de bord al navei.

ART. 331

În cazul transbordării produselor pescuite menționate la articolul 329 litera (b) sau a produselor rezultate menționate la articolul 330, se completează caseta 9 a exemplarului original și copia documentului T2M, iar declarația de transbordare se semnează de către cei doi căpitani. Originalul documentului T2M se înmânează căpitanului navei la bordul căreia se transbordează produsele pescuite sau produsele rezultate, operațiunea de transbordare fiind înregistrată în jurnalul de bord al celor două nave.

ART. 332

În cazul în care prelucrarea menționată la articolul 330 se desfășoară la bordul altei nave aparținând unui stat membru, pe care s-au transbordat produsele pescuite, căpitanul acestei nave completează documentul T2M care i-a fost înmănat în momentul transbordării și înregistrează prelucrarea în jurnalul de bord al navei sale.

ART. 333

În cazul unei a doua transbordări a produselor pescuite menționate la articolul 329 litera (b) sau a produselor rezultate menționate la articolul 330 ori în cazul transbordării produselor rezultate menționate la articolul 323, se completează și caseta 11 a documentului original T2M și se semnează declarația de transbordare de către cei doi căpitani.

Documentul original T2M se înmânează căpitanului navei pe care sunt transbordate produsele de pescuit sau produsele rezultate, operațiunea de transbordare fiind consemnată în jurnalul de bord al celor două nave.

ART. 334

1. Originalul documentului T2M întocmit în conformitate cu articolul 329 și, după caz, cu articolele 330 - 333 se prezintă biroului vamal unde produsele rezultate menționate la articolul 325 fac obiectul unei declarații de plasare sub un regim vamal. Autoritățile au dreptul să ceară o traducere a documentului. Pentru a verifica mențiunile de pe documentul T2M, autoritățile mai pot cere prezentarea tuturor documentelor relevante și îndeosebi a documentele de la bordul navelor menționate la articolul 326 literele (a), (b) și (c).

2. În cazul în care produsele pescuite sau produsele rezultate menționate la articolul 325, la care se referă documentul T2M, se descarcă într-o țară sau un teritoriu din afara Comunității, respectivul document este valabil doar dacă este însoțit de un atestat al autorităților vamale ale țării sau teritoriului respectiv.

Acest atestat:

(a) cuprinde o declarație potrivit căreia produsele pescuite sau produsele rezultate la care se referă documentul s-au aflat sub supraveghere vamală pe întreaga perioadă a staționării lor în țara sau pe teritoriul respectiv și nu au suferit alte manipulări decât cele strict necesare pentru conservarea lor;

(b) precizează datele de sosire și de plecare ale produselor pescuite sau ale produselor rezultate și mijlocul de transport folosit pentru reexpedierea lor către Comunitate.

În absența acestui atestat, autoritățile vamale ale statului membru în care sunt aduse produsele pescuite sau produsele rezultate pot accepta orice alt document recunoscut de către ele ca echivalent.

ART. 335

1. În cazul în care produsele pescuite sau produsele rezultate menționate la articolul 325 sunt transportate într-o țară sau pe un teritoriu situat în afara teritoriului vamal al Comunității înainte de a fi expediate în transporturi fracționate către teritoriul vamal al Comunității, originalul documentului T2M, întocmit în conformitate cu articolul 329 și, după caz, cu articolele 330 - 333, se reține în țara sau teritoriul respectiv de către căpitan sau reprezentantul său. O copie a documentului se trimite neîntârziat către biroul vamal din portul de înmatriculare sau de domiciliu al navei de pescuit.

2. Pentru fiecare transport parțial, căpitanul sau reprezentantul său întocmește câte un extras după documentul T2M, folosind în acest scop un formular luat din carnetul de formulare T2M eliberat în conformitate cu dispozițiile articolului 328.

Fiecare extras trebuie să cuprindă o referire la documentul original și, în caseta 4, o mențiune privind caracterul produselor care fac obiectul transportului parțial.

Pe fiecare extras trebuie să fie clar inscripționată una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

3. Pentru fiecare transport parțial, originalul extrasului după documentul T2M însoțit de atestatul menționat la articolul 334 alineatul (2) este prezentat biroului vamal al statului membru în care produsele care constituie transportul parțial fac obiectul unei declarații de plasare sub un regim vamal.

4. Biroul vamal menționat la alineatul (3) trimite de îndată biroului vamal din portul de înmatriculare sau de domiciliu al navei de pescuit o copie autenticată a extrasului după documentul T2M. Copia trebuie să conțină, de asemenea, o referire la declarația referitoare la regimul vamal atribuit.

5. Documentul original T2M se păstrează până când tuturor produselor la care se referă li se atribuie o destinație.

Căpitanul navei sau reprezentantul său înscrie în caseta "Observații" a documentului original T2M, pentru fiecare destinație, numărul și natura coletelor, greutatea brută (în kilograme), precum și destinația atribuită mărfurilor. Dacă această destinație constă într-un transport parțial în Comunitate, în conformitate cu alineatul (2), se indică, de asemenea, numărul și data extrasului corespunzător. După ce toate produsele care fac obiectul documentului T2M inițial primesc o destinație, documentul se trimite imediat biroului vamal din portul de înmatriculare sau de domiciliu al navei de pescuit.

6. Pentru a asigura perceperea drepturilor și altor impuneri care ar putea deveni exigibile, autoritățile vamale ale biroului menționat la alineatul (3) nu permit vămuirea produselor pescuite, ca beneficiind de statutul comunitar, decât dacă se constituie o garanție. Această garanție se eliberează cu consimțământul biroului vamal al portului de înmatriculare sau de domiciliu al navei de pescuit. Acest consimțământ se acordă cel târziu la o lună după primirea documentului T2M original menționat la alineatul (5).

Art. 336

Ambalajelor prezentate concomitent cu produsele pescuite sau produsele rezultate menționate la articolul 325 la care se referă documentul T2M li se acordă regim intracomunitar doar dacă autorităților vamale li se prezintă un document care să ateste caracterul lor comunitar.

ART. 337

De fiecare dată când nava de pescuit revine în portul de înmatriculare sau de domiciliu, dacă după plecare se folosește carnetul cu formulare T2M, proprietarului sau reprezentantului său i se cere să prezinte carnetul la biroul vamal emitent pentru verificarea exemplarelor.

Căpitanul prezintă, de asemenea, carnetul ori de câte ori i se cere acest lucru de către autoritățile vamale.

Carnetul se înapoiază titularului după fiecare verificare până la folosirea tuturor formularelor pe care le conține.

ART. 338

Atunci când, înainte de utilizarea tuturor formularelor T2M, o navă căreia i se eliberează un carnet cu formulare T2M în conformitate cu articolul 327 nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru ca produsele pescuite să poată fi admise în celelalte state membre beneficiind de regimul intracomunitar carnetul se înapoiază de îndată biroului vamal emitent.

ART. 339

Pentru aplicarea corectă a dispozițiilor articolelor 325 - 340, administrațiile statelor membre își oferă sprijin reciproc pentru a verifica autenticitatea documentelor T2M și exactitatea datelor pe care acestea le conțin.

ART. 340

1. În sensul articolelor 325 și 326, navele înscrise definitiv în registrele autorităților competente la nivel local (registros de base) din Ceuta sau Melilla nu sunt considerate nave ale statelor membre.

2. Autoritățile vamale din portul de înmatriculare sau de domiciliu al unei nave de pescuit înregistrată definitiv în registrele autorităților competente la nivel local (registros de base) din Ceuta și Melilla nu au dreptul să emită camete cu formulare T2M unei astfel de nave.

3. Dispozițiile articolului 334 alineatul (2) se aplică atunci când produsele pescuite și produselor rezultate menționate la articolul 326, la care se referă documentul T2M, sunt descărcate într-un port din Ceuta sau Melilla și sunt transbordare pentru a fi transportate către teritoriul vamal al Comunității. În plus, se rezervă cheuri speciale pentru descărcarea, depozitarea și transbordarea acestor produse, care sunt separate de cele rezervate produselor care au altă destinație.

CAP. 4

Tranzitul comunitar extern

Secțiunea 1

Procedură

ART. 341

1. În conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni, orice marfă, pentru a circula sub regimul de tranzit comunitar extern, trebuie să facă obiectul unei declarații T1. Prin declarație T1 se înțelege o declarație pe un formular corespunzător modelelor din anexele 31 - 34 și folosit conform instrucțiunilor din anexele 37 și 38.

2. Listele de încărcătură întocmite pe baza modelului din anexa 45 pot fi folosite în conformitate cu articolele 343 - 345 și 383 ca parte descriptivă a declarațiilor de tranzit comunitar. Această utilizare nu afectează în nici un fel obligațiile referitoare la formalitățile aferente, după caz, regimului de expediție/export sau oricărui regim din statul membru de destinație, precum și cele cu privire la formularele folosite pentru astfel de formalități.

Prin listă de încărcătură se înțelege orice document comercial în conformitate cu articolele 342 - 345 și 383, precum și cu articolele 386 - 388.

ART. 342

Lista de încărcătură cuprinde:

(a) titlul "Listă de încărcătură";
(b) o casetă cu dimensiunile 70 x 55 mm, împărțită într-o parte superioară cu dimensiunile 70 x 15 mm pentru înscrierea siglei "T" urmată de una dintre mențiunile prevăzute la articolul 346 alineatul (1) și o parte inferioară cu dimensiunile 70 x 40 pentru mențiunile prevăzute la articolul 345 alineatul (3);

(c) coloane, în următoarea ordine și denumite după cum urmează:

- nr. de ordine;
- mărci, numere, numărul și natura ambalajului; descrierea mărfurilor;
- țara de expediție/export;
- greutatea brută în kilograme;
- rezervat administrației.

Lățimea coloanelor poate fi adaptată după necesități. Cu toate acestea, lățimea coloanei cu titlul "rezervat administrației" trebuie să fie de cel puțin 30 mm. Pot fi folosite și alte spații decât cele menționate la literele (a), (b) și (c) de mai sus.

ART. 343

1. Formularele pot fi folosite doar pe față ca liste de încărcătură.

2. Fiecare element indicat pe lista de încărcătură este precedat de un număr de ordine.

3. Fiecare element este urmat, dacă este cazul, de o mențiune specială prevăzută de legislația comunitară, îndeosebi cu referire la politica agricolă comunitară, documentele prezentate, certificate și autorizații.

4. După ultima înscriere se trage o linie și spațiile neutilizate se bazează, astfel încât să fie imposibilă orice adăugire ulterioară.

ART. 344

1. Autoritățile vamale ale fiecărui stat membru pot aproba folosirea ca liste de încărcătură în sensul articolului 341 alineatul (2), a listelor care nu sunt conforme cu toate condițiile prevăzute la articolul 341 alineatul (2) al doilea paragraf și la articolul 342.

Folosirea unor astfel de liste este permisă doar în cazul în care:

(a) acestea sunt întocmite de către firme ale căror evidențe se bazează pe un sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor;

(b) acestea sunt concepute și completate în așa fel încât pot fi folosite fără dificultate de către autoritățile vamale;

(c) acestea conțin, pentru fiecare articol, numărul, natura, și mărcile și numerele coletelor, descrierea mărfurilor, țara de expediție/exportatoare și greutatea brută în kilograme.

2. Listele descriptive întocmite pentru îndeplinirea formalităților de expediție/export pot fi folosite și ca liste de încărcătură, astfel cum se menționează la alineatul (1), chiar și în cazul în care astfel de liste sunt întocmite de către întreprinderi ale căror documente nu au la bază un sistem de prelucrare electronică sau automată a datelor;

3. Autoritățile vamale ale fiecărui stat membru pot permite întreprinderilor ale căror documente se întocmesc printr-un sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor și cărora li s-a aprobat deja să folosească liste de tip special, în conformitate cu alineatele (1) și (2), să folosească astfel de liste și pentru operațiunile de tranzit comunitar care presupun doar un singur tip de mărfuri în măsura în care această facilitate este impusă de programele informatice ale întreprinderilor în cauză.

ART. 345

1. În cazul în care principalul obligat folosește liste de încărcătură pentru un transport care cuprinde două sau mai multe tipuri de mărfuri, casetele 15 "Țara de expediție/exportatoare", 33 "Greutatea brută (kg)", 38 "Greutatea netă (kg)" și, după caz, 44 "Mențiuni speciale, documente prezentate, certificate și autorizații" din formularul folosit în scop de tranzit comunitar se bazează și caseta 31 "Colete și descrierea mărfurilor" de pe acest formular nu se folosește pentru completarea mărcilor, numerelor, numărului și naturii coletelor și descrierii mărfurilor. Acest formular nu poate fi completat cu formulare suplimentare.

2. Lista de încărcătură se întocmește în același număr de exemplare ca și formularul folosit în scop de tranzit comunitar la care se referă.

3. Atunci când se înregistrează declarația, lista de încărcătură trebuie să aibă același număr de înregistrare ca și formularul folosit în scop de tranzit comunitar la care se referă. Acest număr trebuie aplicat fie prin intermediul unei ștampile care să cuprindă numele biroului de plecare, fie de mână. În acest din urmă caz, el trebuie să fie însoțit de ștampila oficială a biroului de plecare.

Semnătura unui funcționar de la biroul de plecare este opțională.

4. În cazul în care două sau mai multe liste de încărcătură însoțesc un singur formular folosit în scopul tranzitului comunitar, acestea trebuie să poarte un număr de ordine atribuit de către principalul obligat; numărul listelor de încărcătură care însoțesc formularul se indică în caseta 4 "Liste de încărcătură" de pe formularul respectiv.

5. O declarație întocmită pe un formular de Document Administrativ Unic care poartă sigla "T1" sau "T2" în subdiviziunea din dreapta a casetei 1 și însoțită de una sau mai multe liste de încărcătură se echivalează, după caz, cu declarația de tranzit comunitar extern sau cu declarația de tranzit comunitar intern, în conformitate cu articolul 341 alineatul (1) sau articolul 381.

ART. 346

1. În cazul în care mărfurile trebuie să circule sub regimul de tranzit comunitar extern, principalul obligat aplică sigla "T1" în subdiviziunea din dreapta a casetei 1 din formularul utilizat. În cazul în care se folosesc formulare suplimentare, principalul obligat aplică sigla "T1 bis" în subdiviziunea din dreapta a casetei din formularul suplimentar folosit.

În cazul în care statele membre nu autorizează utilizarea de formulare suplimentare când se folosește un sistem informatic de prelucrare a declarațiilor pentru întocmirea acestora, formularul declarației de tranzit comunitar se suplimentează cu unul sau mai

multe formulare care se conformează modelelor din anexele 31 și 32. În acest caz, sigla "T1 bis" se aplică în subdiviziunea din dreapta a casetei 1 din formularele menționate.

2. Declarația T1 se semnează de către principalul obligat și cel puțin trei exemplare ale acesteia se prezintă la biroul de plecare.

3. În cazul în care regimul de tranzit comunitar din statul membru de plecare urmează altui regim vamal, pe declarația T1 se menționează regimul respectiv sau documentele vamale corespunzătoare.

ART. 347

1. Poate fi folosit același mijloc de transport pentru încărcarea mărfurilor la unul sau mai multe birouri de plecare și pentru descărcarea la mai multe birouri de destinație.

2. Fiecare declarație T1 cuprinde doar mărfurile încărcate sau care urmează a fi încărcate pe un singur mijloc de transport pentru transportarea de la unul și același birou de plecare la unul și același birou de destinație.

În sensul alineatului (1), următoarele se consideră ca alcătuind un singur mijloc de transport, cu condiția ca mărfurile transportate să fie expediate împreună:

- (a) un vehicul rutier însoțit de remorca sau remorcile sale ori de semiremorca sau semiremorcile sale;
- (b) un grup de vagoane de călători sau de marfă;
- (c) nave care formează un singur convoi;
- (d) containere încărcate pe un mijloc de transport în sensul prezentului articol.

ART. 348

1. Biroul de plecare acceptă și înregistrează declarația T1, stabilește termenul în care mărfurile trebuie prezentate la biroul de destinație și ia măsurile de identificare pe care le consideră necesare.

2. Biroul de plecare înscrie datele necesare pe declarația T1, reține exemplarul care îi este destinat și le înapoiază pe celelalte principalului obligat sau reprezentantului său.

ART. 349

1. De regulă, identificarea mărfurilor se asigură prin sigilare.

2. Se sigilează:

(a) spațiul în care se află mărfurile, în cazul în care mijlocul de transport este aprobat pe baza altor dispoziții sau este recunoscut de către biroul de plecare ca fiind adecvat pentru sigilare;

(b) fiecare colet, în celelalte cazuri.

3. Pot fi recunoscute ca adecvate pentru sigilare spațiului mijloacele de transport:

(a) care pot fi sigilate în mod simplu și eficient;

(b) care sunt construite astfel încât mărfurile să nu poată fi extrase sau introduse prin efracție fără a lăsa urme vizibile sau fără violarea sigiliilor;

(c) care nu cuprind spații secrete în care să poată fi ascunse mărfurile

și

(d) ale căror spații rezervate pentru încărcătură sunt ușor accesibile pentru controlul vamal.

4. Biroul de plecare poate renunța la sigilare dacă, ținând seama de alte măsuri posibile de identificare, descrierea mărfurilor în documentul T1 sau în documentele suplimentare le fac ușor de identificat.

ART. 350

1. Mărfurile se transportă sub acoperirea exemplarelor din documentul T1 înapoiat principalului obligat sau reprezentantului său de către biroul de plecare.

2. Exemplarele documentului T1 se prezintă la cererea autorităților vamale.

ART. 351

Fiecare stat membru pune la dispoziția Comisiei lista birourilor competente să desfășoare operațiuni de tranzit comunitar, precizând și orele de funcționare.

Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre.

ART. 352

1. Mărfurile expediate și exemplarele documentului T1 se prezintă la fiecare birou de tranzit.

2. Transportatorul înmânează fiecărui birou de tranzit câte un aviz de tranzit întocmit pe un formular care este conform cu modelul prezentat în anexa 46.

3. Birourile de tranzit nu inspectează mărfurile decât dacă se bănuiește vreo neregulă care poate da naștere unui abuz.

4. În cazul în care mărfurile trec pe la un alt birou de tranzit decât cel specificat pe documentul T1, birou de tranzit pe la care trec mărfurile trimite neîntârziat un aviz de tranzit către biroul menționat pe documentul respectiv.

ART. 353

În cazul în care mărfurile se încarcă sau descarcă în prezența unor autorități vamale intermediare, exemplarele documentului T1 remis de către biroul sau birourile de plecare se prezintă acestor autorități.

ART. 354

1. Mărfurile descrise în documentul T1 pot fi transbordate pe un alt mijloc de transport sub supravegherea autorităților vamale ale statului membru pe teritoriul căruia urmează a se efectua transbordarea, fără a fi necesară întocmirea unei noi declarații. În acest caz, autoritățile competente înscriu toate amănuntele relevante pe documentul T1.

2. Autoritățile vamale pot autoriza, în condițiile stabilite de ele, desfășurarea unei astfel de transbordări fără supraveghere. În acest caz, transportatorul înscrie amănuntele relevante pe documentul T1 și informează autoritățile vamale ale statului membru despre transbordare, în scopul de a obține viza acestuia.

ART. 355

1. Dacă sigiliile sunt rupte în timpul operațiunii de transport din motive neimputabile transportatorului, acesta solicită neîntârziat întocmirea unui proces-verbal de constatare de către autoritățile vamale ale statului membru în care se află mijlocul de transport. Dacă este posibil, autoritatea vamală în cauză aplică noi sigilii.

2. În eventualitatea producerii unui accident care impune transbordarea pe un alt mijloc de transport, se aplică dispozițiile articolului 354.

3. În eventualitatea apariției unei stări de pericol care impune descărcarea imediată, totală sau parțială, transportatorul poate întreprinde această acțiune din proprie inițiativă. El înscrie această acțiune pe documentul T1. Într-un astfel de caz se aplică alineatul (1).

4. În cazul în care, ca urmare a unor accidente sau a altor incidente petrecute în timpul operațiunii de transport, transportatorul nu are posibilitatea de a respecta termenul menționat la articolul 348, el informează cât de curând posibil autoritatea vamală menționată la alineatul (1) cu privire la aceasta. Autoritatea respectivă adnotează documentul T1 în mod corespunzător.

ART. 356

1. Mărfurile și documentul T1 se prezintă la biroul de destinație.

2. Biroul de destinație adnotează exemplarele documentului T1 în funcție de controlul efectuat, trimite neîntârziat un exemplar biroului de plecare și reține celălalt exemplar.

3. Operațiunea de tranzit comunitar se poate încheia și la un alt birou decât cel specificat în documentul T1. Biroul respectiv devine în acest caz birou de destinație.

4. Termenul prevăzut de către biroul de plecare în care mărfurile trebuie să fie prezentate biroului de destinație este obligatoriu pentru autoritățile vamale ale țărilor al căror teritoriu a fost tranzitat în timpul unei operațiuni de tranzit comunitar și nu se rectifică de către aceste autorități.

5. În cazul în care mărfurile se prezintă la biroul de destinație după expirarea termenului stabilit de către biroul de plecare, iar nerespectarea termenului se datorează circumstanțelor temeinic justificate și acceptate de biroul de destinație, neimputabile transportatorului sau principalului obligat, se consideră că acesta din urmă a respectat termenul prevăzut.

ART. 357

1. Persoana care prezintă biroului de destinație un document de tranzit comunitar împreună cu mărfurile expediate la care se referă documentul poate obține, la cererea sa, o recipisă.

2. Formularul pentru recipisa care atestă că documentul de tranzit comunitar și că transportul relevant au fost prezentate biroului de destinație trebuie să fie în conformitate cu modelul din anexa 47. Cu toate acestea, recipisa referitoare la documentul de tranzit comunitar poate fi întocmită pe versoul exemplarului de retur al documentului menționat.

3. Recipisa se completează în prealabil de către persoana interesată. Aceasta poate cuprinde și alte amănunte referitoare la transportul de mărfuri, cu excepția spațiului rezervat biroului de destinație, dar valabilitatea vizei biroului de destinație este limitată la mențiunile înscrise în acest spațiu.

ART. 358

Fiecare stat membru are posibilitatea de a desemna unul sau mai multe organisme centrale la care se returnează documentele de către birourile abilitate din statul membru de destinație. După desemnarea unor astfel de organisme în acest scop, statele membre informează Comisia în acest sens și precizează tipul de documente care se returnează. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Secțiunea 2

Garanții

Subsecțiunea 1

Dispoziții generale

ART. 359

1. Garanția menționată la articolul 94 alineatul (1) din cod este valabilă în întreaga Comunitate.

2. Garanția poate fi globală pentru o serie de operațiuni de tranzit comunitar sau izolată, pentru o singură operațiune de tranzit comunitar.

3. Sub rezerva articolului 373 alineatul (2), garanția se constituie din cautiunea solidară depusă de orice persoană terță fizică sau juridică cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 195 din cod.

4. Actul de constituire a cautiunii menționat la alineatul (3) trebuie să fie conform cu modelul prevăzut în:

- anexa 48, în cazul unei garanții globale;
- anexa 49, în cazul unei garanții individuale;
- anexa 50, în cazul unei garanții forfetare.

5. În cazul în care actele cu putere de lege și actele administrative naționale sau uzanțele o impun, fiecare stat membru poate dispune ca actul de constituire a cautiunii să fie într-o formă diferită, atât timp cât are aceleași efecte juridice ca și actul indicat ca model.

Subsecțiunea 2

Garanții globale

ART. 360

În cazul în care operațiunile de tranzit comunitar privind mărfuri importate în teritoriul vamal al Comunității din țări terțe care au făcut sau trebuie să facă obiectul unor informări specifice, în special prin aplicarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1468/81 al Consiliului*1), prezintă riscuri de fraudă excepționale, administrațiile vamale ale statelor membre, în acord cu Comisia, iau măsuri specifice în scopul de a interzice temporar folosirea garanției globale.

Decizia de a se interzice folosirea garanției globale de către administrația vamală a unui stat membru se aplică față de administrațiile vamale ale altor state membre.

Administrațiile vamale ale statelor membre se informează reciproc și informează Comisia cu privire la deciziile adoptate în conformitate cu prezentul articol.

După șase luni, Comisia stabilește dacă măsurile luate trebuie să fie aplicate în continuare.

*1) JO L 144, 2.6.1981, p. 1.

ART. 361

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 360, cuantumul garanției globale se stabilește după cum urmează:

1. Cuantumul garanției se fixează la cel puțin 30% din drepturile și celelalte impuneri exigibile în conformitate cu procedurile stabilite la alineatul (4) de mai jos:

2. Garanția globală se fixează la un nivel egal cu cuantumul total al drepturilor și altor impuneri exigibile, în conformitate cu dispozițiile alineatului (4) de mai jos, atunci când acesta trebuie să acopere operațiunile de tranzit comunitar extern privind mărfurile:

- importate în teritoriul vamal al Comunității;
- cuprinse în anexa 53 și
- care au făcut obiectul unei informări specifice din partea Comisiei privind operațiunile de tranzit care prezintă risc înalt de fraude, în special în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1468/81 al Consiliului.

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot stabili cuantumul garanției la 50% din valoarea drepturilor și altor impuneri exigibile: pentru persoane:

- care sunt stabilite în statul membru în care se constituie garanția;
- care folosesc cu regularitate sistemul de tranzit comunitar;
- a căror situație financiară le permite să-și respecte angajamentele și
- care nu au săvârșit nici o încălcare gravă a legislației vamale și fiscale.

În cazul aplicării prezentului alineat, biroul de garanție înscrie în caseta 7 a certificatului de garanție menționat la articolul 362 alineatul (3), una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

3. În cazul în care declarația de tranzit comunitar cuprinde alte mărfuri în afara celor care intră sub incidența domeniului de aplicare menționat la alineatul (2) din prezentul articol, dispozițiile referitoare la cuantumul garanției se aplică ca și cum cele două categorii de mărfuri ar face obiectul a două declarații distincte.

Cu toate acestea, nu se ține seama de prezența mărfurilor din una din cele două categorii în cazul în care cantitatea sau valoarea acestora este relativ nesemnificativă.

4. În sensul prezentului articol, biroul de garanție face o evaluare pe o perioadă de o săptămână:

- a transporturilor expediate;
- a drepturilor și altor impuneri exigibile, ținând seama de nivelul cel mai mare de impunere aplicabil într-una dintre țările interesate.

Această evaluare se face pe baza documentației comerciale și contabile a persoanei interesate cu privire la mărfurile transportate în cursul anului precedent, după care suma obținută este împărțită la 52.

În cazul noilor operatori, biroul de garanție, în colaborare cu persoana interesată, evaluează cantitatea, valoarea și impunerile aplicabile mărfurilor transportate într-o perioadă dată, pe baza datelor existente. Biroul de garanție stabilește prin extrapolare valoarea și nivelul de impunere previzibile ale mărfurilor transportate în decurs de o săptămână.

Biroul de garanție examinează anual cuantumul garanției globale, în special pe baza informațiilor primite de la birourile de plecare și, dacă este cazul, îl ajustează.

ART. 362

1. Garanția globală se constituie la un birou de garanție.

2. Biroul de garanție stabilește cuantumul cauțiunii, acceptă angajamentul garantului și eliberează autorizația care permite principalului obligat să desfășoare, în limitele cauțiunii, orice operațiune de tranzit comunitar, indiferent de biroul de plecare.

3. În condițiile prevăzute la articolele 363 - 366, fiecărei persoane care a obținut un acord prealabil i se eliberează, în unul sau mai multe exemplare, un certificat de cauțiune întocmit pe un formular conform modelului din anexa 51.

4. Pe fiecare document T1 se face referire la certificatul de cauțiune.

5. Biroul de garanție poate revoca acordul prealabil atunci când condițiile în care a fost eliberat certificatul nu mai sunt îndeplinite.

ART. 363

1. La eliberarea certificatului de cauțiune sau la orice dată pe durata valabilității acestuia, principalul obligat, pe propria răspundere, desemnează pe versoul certificatului persoanele abilitate să semneze declarațiile de tranzit comunitar în numele său. Fiecare descriere trebuie să cuprindă numele și prenumele persoanei abilitate împreună cu specimenul de semnătură al acesteia. Fiecare numire a unei persoane abilitate se întărește prin semnătură principalului obligat. Principalul obligat are dreptul să bareze casetele pe care nu dorește să le utilizeze.

2. Principalul obligat poate șterge în orice moment numele unei persoane abilitate, înscris pe versoul certificatului.

ART. 364

Orice persoană înscrisă pe versoul certificatului de cauțiune prezentat la un birou de plecare este considerată ca fiind reprezentantul abilitat al principalului obligat.

ART. 365

Valabilitatea certificatului de cauțiune nu poate depăși doi ani. Totuși, această durată se poate prelungi de către biroul de garanție o singură dată, cu o perioadă care să nu depășească doi ani.

ART. 366

În cazul rezilierii contractului de cauțiune, principalul obligat răspunde de restituirea neîntârziată către biroul de garanție a tuturor certificatelor de cauțiune valabile care i-au fost eliberate.

Statele membre comunică Comisiei elementele de identificare a certificatelor valabile care nu au fost restituite. Comisia informează celelalte state în legătură cu acest aspect.

Subsecțiunea 3

Garanții forfetare

ART. 367

1. Fiecare stat membru poate permite garantului să garanteze pentru fiecare declarație, cu un singur act și pentru o sumă forfetară de 7 000 ECU, plata drepturilor și a altor impuneri exigibile în cursul unei operațiuni de tranzit comunitar efectuate sub răspunderea sa, indiferent cine este principalul obligat. Această dispoziție se aplică fără a aduce atingere articolului 368.

2. Garanția forfetară se constituie la un birou de garanție.

ART. 368

1. Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (2) și (3), biroul de plecare nu poate cere constituirea unei garanții care să depășească suma forfetară de 7 000 ECU pentru fiecare declarație de tranzit comunitar, indiferent de cuantumul drepturilor și celorlalte impuneri aferente mărfurilor ce fac obiectul unei anumite declarații.

2. În cazul în care, din cauza circumstanțelor care îi sunt specifice, o operațiune de transport presupune riscuri sporite și din acest motiv garanția de 7 000 ECU este total insuficientă, biroul de plecare poate solicita o garanție mai mare sub forma unui multiplu de 7000 ECU pentru garantarea drepturilor aferente cantității totale de mărfuri de expediat.

3. Transportul mărfurilor cuprinse în lista din anexa 52 conduce la o creștere a cuantumului garanției forfetare în cazul în care cantitatea de mărfuri transportate depășește cantitatea corespunzătoare sumei forfetare de 7 000 ECU.

În acest caz, suma forfetară crește cu multiplul de 7 000 ECU necesar pentru a garanta cantitatea de mărfuri de expediat.

4. În cazurile prevăzute la alineatele (2) și (3), principalul obligat pune la dispoziția biroului de plecare numărul de certificate de garanție forfetară corespunzătoare multiplului de 7 000 ECU cerut.

ART. 369

1. În cazul în care declarația de tranzit comunitar include alte mărfuri în afara celor specificate în lista de la anexa 52, dispozițiile privind garanția forfetară se aplică ca și cum cele două categorii de mărfuri ar face obiectul a două declarații separate.

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), nu se ține seama de prezența mărfurilor din fiecare categorie în cazul în care cantitatea sau valoarea lor este relativ nesemnificativă.

ART. 370

1. Acceptarea de către biroul de garanție a angajamentului garantului îi conferă acestuia din urmă dreptul de a elibera, în condițiile prevăzute în actul de cauțiune, titlul sau titlurile de garanție forfetară solicitate persoanelor care intenționează să efectueze, în calitate de principal obligat, o operațiune de tranzit comunitar de la un birou de plecare la alegerea lor.

2. Formularul pe care este întocmit titlul de garanție forfetară trebuie să corespundă cu modelul din anexa 54. Cu toate acestea, mențiunile de pe versoul modelului pot fi înscrise pe fața acestuia, înaintea indicării organismului emitent, celelalte mențiuni rămânând neschimbate.

3. Garantul răspunde pentru fiecare titlu de garanție forfetară în limita sumei de 7 000 ECU.

4. Fără a aduce atingere articolelor 368 și 371, principalul obligat poate efectua o operațiune de tranzit comunitar în baza fiecărui titlu de garanție forfetară. Titlul se prezintă la biroul de plecare, unde se reține.

ART. 371

Garantul poate elibera titluri de garanție forfetară:

- care nu sunt valabile pentru o operațiune de tranzit comunitar privind mărfurile prevăzute în anexa 52 și

- care pot fi folosite în multipli de cel mult până la șapte titluri pentru fiecare mijloc de transport în sensul articolului 347 alineatul

(2) pentru alte mărfuri decât cele menționate la prima liniuță.

În acest sens, garantul înscrie pe titlurile de garanție forfetară, în diagonală, cu majuscule, una din următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

ART. 372

Rezilierea unui contract de cauțiune se notifică de îndată către celelalte state membre de către statul membru căruia îi aparține biroul de garanție relevant.

Subsecțiunea 4

Garanții izolate

ART. 373

1. Garanția individuală constituită pentru o singură operațiune de tranzit comunitar se depune la biroul de plecare. Biroul de plecare stabilește cuantumul garanției.

2. Garanția menționată la alineatul (1) poate fi un depozit în numerar constituit la biroul de plecare. În acest caz, ea se înapoiază când documentul T1 este descărcat la biroul de plecare.

Subsecțiunea 5

Dispoziții comune subsecțiunilor 1 - 4

ART. 374

În afara cazurilor prevăzute în conformitate cu dispozițiile articolului 199 alineatul (1) din cod, garantul este scutit de obligații și la expirarea unei perioade de 12 luni de la data înregistrării declarației T1 în cazul în care nu a fost notificat de către autoritățile vamale ale statului membru de plecare în legătură cu nedescărcarea documentului T1.

În cazul în care, în termenul prevăzut la primul paragraf, garantul a fost avizat de către autoritățile vamale în legătură cu nedescărcarea documentului T1, acestuia trebuie, de asemenea, să i se notifice că are obligația să plătească sumele de care este răspunzător în legătură cu operațiunea de tranzit comunitar respectivă. Această notificare trebuie să-i parvină garantului în termen de trei ani de la data înregistrării declarației T1. În absența unei astfel de notificări înainte de expirarea acestui termen, garantul este scutit de obligații.

Subsecțiunea 6

Dispensa de garanție

ART. 375

1. În scopul acordării dispensei de garanție pentru operațiunile de tranzit comunitar, angajamentul făcut de persoana interesată în conformitate cu articolul 95 alineatul (2) litera (e) din cod se întocmește conform modelului indicat în anexa 55.

2. În cazul în care actele cu putere de lege și actele administrative naționale sau uzanțele o cer, fiecare stat membru poate dispune ca angajamentul persoanei interesate să fie întocmit sub o formă diferită, cu condiția ca el să aibă efecte identice cu ale angajamentului prevăzut în model.

ART. 376

1. În conformitate cu articolul 95 alineatul (3) din cod, dispensa de garanție nu se aplică mărfurilor:

(a) a căror valoare totală depășește 100 000 ECU pe transport

sau

(b) care sunt incluse în anexa 56 ca prezentând riscuri sporite.

2. Dispensa de garanție nu se aplică în cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 369, folosirea garanției globale este interzisă.

ART. 377

1. În cazul în care se aplică dispensa de garanție, pe declarația de tranzit T1 corespunzătoare se face referire la certificatul prevăzut la articolul 95 alineatul (4) din cod.

2. Formularul pe care se întocmește certificatul de dispensă de garanție trebuie să fie conform modelului din anexa 57.

3. La eliberarea certificatului de dispensă de garanție sau la orice altă dată pe durata valabilității acestuia, principalul obligat desemnează pe propria sa răspundere pe versoul certificatului persoana sau persoanele împuternicite să semneze declarațiile de tranzit comunitar în numele său. Datele de identificate includ numele și prenumele fiecărei persoane împuternicite, urmate de semnătura persoanei respective. Orice înscriere pe certificat a unei persoane împuternicite este întărită prin semnătura principalului obligat. Principalul obligat are dreptul de a bara casetele pe care nu dorește să le utilizeze.

Principalul obligat poate șterge oricând numele unei persoane împuternicite de pe versoul certificatului.

4. Orice persoană menționată pe versoul unui certificat de dispensă de garanție prezentat unui birou de plecare este considerată reprezentant autorizat al principalului obligat.

5. Termenul de valabilitate al unui certificat de dispensă de garanție nu poate depăși doi ani. Totuși, acest termen poate fi prelungit de către autoritățile care acordă dispensa pe o nouă perioadă care să nu depășească doi ani.

6. În cazul în care certificatul de dispensă de garanție este revocat, principalul obligat are obligația de a restitui de îndată către autoritățile emitente toate certificatele de dispensă de garanție eliberate către el care mai sunt valabile.

Statele membre informează Comisia în legătură cu elementele de identificare a certificatelor de dispensă valabile care nu au fost restituite.

Comisia informează celelalte state membre în legătură cu acestea.

Secțiunea 3

Nereguli și dovada regularității operațiunii

ART. 378

1. Fără a aduce atingere articolului 215 din cod, în cazul în care transportul nu se prezintă la biroul de destinație și locul în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula nu poate fi stabilit, se consideră că respectiva infracțiune sau neregulă s-a săvârșit:

- în statul membru căruia îi aparține biroul de plecare

sau

- în statul membru căruia îi aparține biroul de tranzit de la punctul de intrare în Comunitate, căruia i s-a trimis un avis de tranzit, cu condiția ca în perioada prevăzută la articolul 379 alineatul (2) să se facă, față de autoritățile vamale, dovada conformității operațiunii de tranzit sau a locului în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula.

2. În cazul în care nu se prezintă o astfel de dovadă și se consideră astfel că respectiva infracțiune sau neregulă s-a săvârșit în statul membru de plecare sau în statul membru de intrare în conformitate cu dispozițiile de la primul paragraf a doua liniuță, drepturile și celelalte impuneri aferente mărfurilor respective se percep de către acest stat membru în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale.

3. Dacă înainte de expirarea perioadei de trei ani de la data înregistrării declarației T1 se stabilește statul membru în care s-a săvârșit de fapt respectiva infracțiune sau neregulă, acel stat membru, în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale, recuperează drepturile și alte impuneri (cu excepția celor percepute în conformitate cu al doilea paragraf, drept resurse proprii ale Comunității) pentru mărfurile respective. În acest caz, după ce se face proba recuperării, drepturile și alte impuneri percepute inițial (cu excepția celor percepute ca resurse proprii ale Comunității) sunt rambursate.

4. Garanția în baza căreia se desfășoară operațiunea de tranzit nu se eliberează decât la încheierea perioadei de trei ani menționate mai sus sau decât după ce se efectuează plata drepturilor și a altor impuneri aplicabile în statele membre în care s-a săvârșit respectiva infracțiune sau neregulă.

Statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a depista orice infracțiune sau neregulă și să le sancționeze în mod eficient.

ART. 379

1. În cazul în care un transport de mărfuri nu a fost prezentat la biroul de destinație și nu se poate stabili locul în care s-a comis infracțiunea sau neregula, biroul de plecare îi notifică acest lucru principalului obligat cât mai curând posibil și în orice caz înainte de sfârșitul celei de-a unsprezecea luni de la data înregistrării declarației de tranzit comunitar.

2. Notificarea menționată la alineatul (1) precizează în special termenul în care trebuie să se furnizeze biroului de plecare, în fața autorităților vamale, proba regularității operațiunii de tranzit sau a locului în care s-a săvârșit în realitate infracțiunea sau neregula. Acest termen este de trei luni de la data notificării menționate la alineatul (1). Dacă dovada respectivă nu se face până la încheierea acestui termen, statul membru competent întreprinde măsuri pentru a recupera drepturile și alte impuneri datorate. În cazul în care acest stat membru nu este cel în care se află biroul de plecare, acesta din urmă informează imediat respectivul stat membru.

ART. 380

Dovada regularității unei operațiuni de tranzit în sensul articolului 378 alineatul (1) se face față de autoritățile vamale în special:

(a) prin întocmirea unui document certificat de către autoritățile vamale, prin care se stabilește că mărfurile respective au fost prezentate la biroul de destinație sau, în cazul în care se aplică dispozițiile articolului 406, către destinatarul agreeat. Acest document trebuie să cuprindă suficiente informații care să permită identificarea respectivelor mărfuri

sau

(b) prin prezentarea unui document valal de introducere în consum eliberat de o țară terță sau printr-o copie sau o fotocopie; această copie sau fotocopie trebuie certificată pentru conformitate de către organismul care a vizat documentul original, fie de către autoritățile țării terțe relevante, fie de către autoritățile unuia dintre statele membre. Documentul trebuie să cuprindă suficiente informații care să permită identificarea mărfurilor în cauză.

CAP. 5

Tranzit comunitar intern

ART. 381

1. Toate mărfurile care urmează să circule sub regim de tranzit comunitar intern trebuie să facă obiectul unei declarații T2. Declarația T2 reprezintă o declarație pe un formular corespunzător modelului din anexele 31 - 34, folosit conform instrucțiunilor din anexa 37.

2. Capitolul 4 se aplică mutatis mutandis regimului de tranzit comunitar intern.

CAP. 6

Dispoziții comune capitolelor 4 și 5

ART. 382

1. În cazul transporturilor care cuprind atât mărfuri care trebuie să circule sub regimul de tranzit comunitar extern, cât și mărfuri care trebuie să circule sub regimul de tranzit comunitar intern, se pot anexa formulare suplimentare care poartă sigla "T1 bis", respectiv "T2 bis" anexate unui singur formular de declarație de tranzit comunitar.

În acest caz, sigla "T" se înscrie în subdiviziunea din partea dreaptă a casetei 1 din formularul respectiv; spațiul gol de după sigla "T" se barează; în plus, casele 32 "Articol nr.", 33 "Codul mărfurilor", 35 "Greutatea brută (kg)", 38 "Greutatea netă (kg)" și 44 "Informații suplimentare, documente prezentate, certificate și autorizații" se anulează. O referire la numerele de ordine ale documentelor suplimentare care poartă sigla "T bis" și ale documentelor suplimentare purtând sigla "T2 bis" se înscriu în caseta 31 "Colete și descrierea mărfurilor" de pe formularul de declarație de tranzit comunitar utilizat.

2. În cazul în care una dintre siglele "T", "T1 bis" sau "T2", "T2 bis" a fost omisă din subdiviziunea din partea dreaptă a casetei 1 a formularului folosit sau în cazul în care, în situația transporturilor care cuprind atât mărfuri care circulă sub regim de tranzit comunitar extern, cât și mărfuri care circulă sub regim de tranzit comunitar intern, nu se respectă dispozițiile alineatului (1) și ale articolului 383, mărfurile transportate în baza acestor documente se consideră a circula sub regim de tranzit comunitar extern.

Cu toate acestea, pentru aplicarea drepturilor de export sau a măsurilor prevăzute cu privire la exporturi în cadrul politicii comerciale comune, se consideră că astfel de mărfuri circulă sub regimul de tranzit comunitar intern.

ART. 383

În cazul transporturilor incluzând atât mărfuri care circulă sub regim de tranzit comunitar extern, cât și sub regim de tranzit comunitar intern, se întocmesc liste de încărcătură separate care se pot anexa unui singur formular de declarație de tranzit comunitar.

În acest caz, sigla "T" se înscrie în subdiviziunea din partea dreaptă a casetei 1 a respectivului formular; spațiul gol de după sigla "T" se barează; în plus, casele 15 "Țara de expediție/exportatoare", 32 "Articol nr.", 33, "Codul mărfii", 35 "Greutatea brută (kg)", 38 "Greutatea netă (kg)" și, după caz, 44 "Informații suplimentare, documente prezentate, certificate și autorizații" se anulează. Se face o referire la numerele de ordine ale listelor de încărcătură cu privire la fiecare tip de marfă în caseta 31 "Colete și descrierea mărfurilor" a formularului utilizat.

ART. 384

Dacă este cazul, autoritățile vamale ale statelor membre își comunică una alteia toate constatările, documentele, rapoartele, procesele verbale și informațiile referitoare la operațiunile de transport efectuate sub regim de tranzit comunitar, precum și la infracțiunile și neregulele cu privire la acest regim.

ART. 385

Declarațiile de tranzit și documentele se întocmesc într-una dintre limbile oficiale ale Comunității acceptată de autoritățile vamale ale statului membru de plecare. Această dispoziție nu se aplică în cazul titlurilor de garanție forfetară.

Dacă este necesar, autoritățile vamale ale altui stat membru în care trebuie prezentate declarațiile și documentele pot solicita o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale acestui stat membru.

Limba folosită pentru întocmirea certificatului de garanție se stabilește de către autoritățile vamale ale statului membru căruia îi aparține biroul de garanție.

Limba care se folosește pentru întocmirea certificatului de dispensă de garanție se stabilește de către autoritățile vamale ale statului membru în care se acordă dispensa de garanție.

ART. 386

1. Hârtia folosită pentru formularele de liste de încărcătură, avize de tranzit și recipise este finisată pentru scris și cântărește cel puțin 40 g/mp și trebuie să fie suficient de rezistentă astfel încât să nu se rupă sau șifoneze cu ușurință în cursul folosirii normale.

2. Hârtia folosită pentru titlurile de garanție forfetară este fără pastă mecanică, finisată pentru scris și cântărind cel puțin 55 g/mp. Hârtia trebuie să aibă imprimat pe ambele fețe un fond de culoare roșie ghioșat, astfel încât să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

3. Hârtia folosită pentru formularele certificatelor de cauțiune și certificatelor de dispensă de garanție este fără pastă mecanică, finisată pentru scris și cântărind cel puțin 100 g/mp. Hârtia trebuie să aibă imprimat pe ambele fețe un fond ghioșat, astfel încât să evidențieze orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice. Această imprimare este:

- verde pentru certificatele de cauțiune;
- albastru deschis pentru certificatele de dispensă de garanție.

4. Hârtia menționată la alineatele (1), (2) și (3) este albă, cu excepția celei pentru listele de încărcătură specificate la articolul 341 alineatul (2), pentru care alegerea culorii se lasă la latitudinea persoanelor interesate.

ART. 387

Formatul formularelor este de:

- (a) 210 x 297 mm pentru lista de încărcătură, fiind admisă o toleranță maximă în lungime între - 5 și + 8 mm;
- (b) 210 x 148 mm pentru avizul de tranzit, certificatele de garanție și certificatele de dispensă de garanție;
- (c) 148 x 105 mm pentru recipisă și pentru titlurile de garanție forfetară.

ART. 388

1. Certificatele de garanție forfetară trebuie să includă numele și adresa imprimeriei sau o siglă care să permită identificarea acesteia. Fiecare certificat de garanție forfetară are un număr de serie pentru a-l individualiza.

2. Statelor membre le revine răspunderea de a tipări sau de a dispune tipărirea certificatelor de cauțiune și a certificatelor de dispensă de garanție. Fiecare certificat are un număr de ordine în scopul identificării.

3. Formularele de certificat de cauțiune, de certificat de dispensă de garanție, precum și titlurile de garanție forfetară se completează folosind o mașină de scris sau alt procedeu mecanografic sau similar.

4. Listele de încărcătură, avizele de tranzit și recipisele se pot completa folosind o mașină de scris sau alt procedeu mecanografic sau similar ori citeț de mână; în acest ultim caz ele se completează cu cerneală și litere mari de tipar.

5. Formularele nu trebuie să conțină ștersături sau rectificări. Corecturile se fac prin anularea cuvintelor scrise greșit și adăugarea, după caz, a datelor necesare. Corecturile se inițiază de către persoana care le face și sunt vizate în mod expres de către autoritățile vamale.

CAP. 7

Măsurile de simplificare

Secțiunea 1

Procedura simplificată de eliberare a documentului folosit pentru stabilirea caracterului comunitar al mărfurilor

ART. 389

Fără a aduce atingere aplicării dispozițiilor articolului 317 alineatul (4), autoritățile vamale ale fiecărui stat membru pot autoriza orice persoană, denumită în continuare "expeditor agreeat", care satisface condițiile stabilite la articolul 390 și care înțelege să justifice caracterul comunitar al mărfurilor prin intermediul unui document T2L în conformitate cu dispozițiile articolului 315 alineatul (1) ori prin intermediul unuia dintre documentele prevăzute la articolul 317, denumite în continuare "documente comerciale" și a folosi documentele respective fără a trebui să le prezinte pentru vizare autorităților vamale ale statului membru de plecare.

ART. 390

1. Autorizația prevăzută la articolul 389 se acordă doar persoanelor:

- (a) care expediază mărfuri în mod frecvent;
- (b) ale căror evidențe permit autorităților vamale să le verifice operațiunile;
- (c) care nu au săvârșit încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau fiscale.

2. Autoritățile vamale pot anula autorizația în cazul în care un expeditor agreeat nu mai îndeplinește condițiile stabilite la primul alineat sau nu respectă cerințele prevăzute în prezenta secțiune sau în autorizație.

ART. 391

1. Autorizația eliberată de autoritățile vamale trebuie să precizeze în special:

(a) biroul abilitat să autentifice în prealabil formularele folosite pentru întocmirea documentelor necesare în sensul articolului 392 alineatul (1) litera (a);

(b) condițiile în care expeditorul agreeat trebuie să justifice utilizarea formularelor.

2. Autoritățile competente precizează termenul și modul în care expeditorul agreeat trebuie să informeze biroul competent astfel ca acesta din urmă să efectueze un eventual control înainte de plecarea mărfurilor.

ART. 392

1. Autorizația stipulează că rubrica C "Biroul de plecare" de pe fața formularelor utilizate pentru întocmirea documentului T2L și, după caz, a documentului sau documentelor T2L bis sau a feței documentelor comerciale trebuie:

(a) să fie ștampilate în prealabil cu ștampila biroului menționat la articolul 391 alineatul (1) litera (a) și să fie semnat de un funcționar al biroului respectiv sau

(b) să fie ștampilate de expeditorul agreeat cu o ștampilă metalică specială aprobată de autoritățile vamale în conformitate cu modelul din anexa 62; desenul ștampilei putând fi preimprimat pe formulare în cazul în care imprimarea se încredințează unei imprimării aprobate în acest scop.

2. Cel târziu la data expedierii mărfurilor, expeditorul agreeat completează și semnează formularul. De asemenea, el înscrie în caseta rezervată controlului de către biroul de plecare de pe documentul T2L sau într-un spațiu ușor de identificat de pe un document comercial utilizat numele biroului vamal competent, data completării documentului și una dintre următoarele expresii:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

3. Formularul completat, purtând expresia prevăzută la alineatul (2) și semnat de expeditorul agreeat, este echivalentul unui document care certifică caracterul comunitar al mărfurilor.

ART. 393

1. Autoritățile vamale pot autoriza expeditorul agreeat să nu aplice semnătura pe documentele T2L sau pe documentele comerciale folosite care prezintă ștampila specială menționată în anexa 62 și care sunt întocmite printr-un sistem de prelucrare informatică sau automată a datelor. Această autorizație se acordă cu condiția ca expeditorul agreeat să fi dat autorității respective un angajament scris prin care își asumă răspunderea pentru consecințele juridice ale emiterii tuturor documentelor T2L sau a documentelor comerciale eliberate pe care este aplicată ștampila specială.

2. Documentele T2L sau documentele comerciale întocmite în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) conțin, în locul semnăturii expeditorului agreeat, una dintre următoarele expresii:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

ART. 394

Expeditorul agreeat face o copie după fiecare document T2L sau după fiecare document comercial eliberat în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni. Autoritățile vamale stabilesc modalitățile prin care copia documentului se prezintă în scop de control și se păstrează cel puțin doi ani.

ART. 395

1. Expeditorul agreeat are obligația:

(a) de a respecta dispozițiile prevăzute în prezenta secțiune și în autorizație;

(b) de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura păstrarea în siguranță a ștampilei speciale sau a formularelor imprimate cu ștampila biroului menționat la articolul 391 alineatul (1) litera (a) sau a ștampilei speciale.

2. În cazul în care o persoană folosește în mod abuziv formularele utilizate pentru întocmirea documentelor T2L sau a documentelor comerciale ștampilate în prealabil cu ștampila biroului menționat la articolul 391 alineatul (1) litera (a) sau cu ștampila specială, expeditorul agreeat are obligația, fără a aduce atingere oricărei proceduri penale, de a plăti drepturile și alte impuneri neachitate în orice stat membru drept consecință a unei astfel de utilizări abuzive, cu excepția cazului în care poate face dovada în fața autorităților vamale care l-au agreeat că a luat măsurile care îi revin în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) litera (b).

ART. 396

Autoritățile vamale ale statului membru de expediție pot exclude de la facilitățile prevăzute în prezenta secțiune anumite categorii și mișcări de mărfuri.

Secțiunea 2

Simplificarea formalităților de tranzit ce trebuie îndeplinite la birourile de plecare și de destinație

ART. 397

În cazul în care se aplică regimul de tranzit comunitar, formalitățile aferente acestui regim se simplifică în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni.

Cu toate acestea, prezenta secțiune nu se aplică mărfurilor cărora li se aplică articolele 463 - 470.

Subsecțiunea 1

Formalități la biroul de plecare

ART. 398

Autoritățile vamale a fiecărui stat membru pot autoriza orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 399 și care intenționează să desfășoare operațiuni de tranzit comunitar (denumit în continuare "expeditor agreeat") să nu prezinte la biroul de plecare nici mărfurile, nici declarația de tranzit comunitar cu privire la aceste mărfuri.

ART. 399

1. Autorizația menționată la articolul 398 se acordă numai persoanelor:

- (a) care efectuează frecvent transporturi de mărfuri;
- (b) ale căror evidențe permit autorităților vamale să le verifice operațiunile;
- (c) care, în cazul în care se cere o garanție sub regimul de tranzit comunitar, constituie o garanție globală și
- (d) care nu au săvârșit încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau fiscale.

2. Autoritățile vamale pot revoca autorizația în cazul în care expeditorul agreeat nu mai îndeplinește condițiile menționate la alineatul (1) sau nu respectă obligațiile stipulate în prezenta subsecțiune sau în autorizație.

ART. 400

Autorizația eliberată de către autoritățile vamale trebuie să precizeze în mod special:

- (a) biroul sau birourile competente în calitate de birouri de plecare pentru transporturile de efectuat;
- (b) termenul și modul în care expeditorul agreeat informează biroul de plecare în legătură cu transporturile care urmează a se efectua, pentru ca biroul să poată realiza controalele necesare înainte de plecarea mărfurilor;
- (c) termenul în care mărfurile trebuie prezentate la biroul de destinație;
- (d) măsurile de identificare ce urmează a se lua. În acest scop, autoritățile vamale pot stipula ca mijloacele de transport sau coletele să fie prevăzute cu sigilii speciale, acceptate de autoritățile vamale și aplicate de către expeditorul agreeat.

ART. 401

1. În autorizație se menționează că rubrica rezervată pentru biroul de plecare de pe fața formularului de declarație de tranzit comunitar trebuie:

- (a) ștampilată în prealabil cu ștampila biroului de plecare și semnată de un funcționar al acestui birou sau
- (b) ștampilată de către expeditorul agreeat cu ștampila specială de metal, aprobată de autoritățile vamale și în conformitate cu modelul din anexa 62. Desenul ștampilei poate fi preimprimat pe formulare în cazul în care tipărirea se încredințează unei imprimării aprobate în acest scop.

Expeditorul agreeat completează această casetă indicând data expediției mărfurilor și atribuie un număr declarației în conformitate cu normele stabilite în acest sens în autorizație.

2. Autoritățile vamale pot stipula utilizarea unui formular care să aibă o siglă distinctivă drept mijloc de identificare.

ART. 402

1. Cel târziu la data expedierii mărfurilor, expeditorul agreeat înscrie pe fața exemplarelor 1 și 4 ale declarației de tranzit comunitar în caseta "Control efectuat de biroul de plecare" termenul în care mărfurile trebuie prezentate la biroul de destinație, măsurile de identificare aplicate, precum și una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

2. După expediere, exemplarul 1 se trimite neîntârziat la biroul de plecare. Autoritățile vamale au dreptul să stipuleze în autorizație că exemplarul 1 trebuie trimis către biroul de plecare imediat după întocmirea declarației de tranzit comunitar. Celelalte exemplare însoțesc mărfurile în conformitate cu dispozițiile articolelor 341 - 380.

3. În cazul în care autoritățile vamale ale statului membru de plecare efectuează un control la plecarea unui transport, ele consemnează acest lucru în caseta "Control efectuat de biroul de plecare" pe fața exemplarelor 1 și 4 ale declarației de tranzit comunitar.

ART. 403

Declarația de tranzit comunitar, completată corect și purtând indicațiile prevăzute la articolul 402 alineatul (1) este echivalentul unui document de tranzit comunitar extern sau intern, după caz, iar expeditorul agreeat care semnează declarația este principalul obligat.

ART. 404

1. Autoritățile vamale pot autoriza expeditorul agreeat să nu semneze declarațiile de tranzit comunitar care au ștampila specială prevăzută în anexa 62 și întocmite prin folosirea unui sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor. Această autorizație se eliberează cu condiția ca expeditorul agreeat să fi prezentat în prealabil acestor autorități un angajament scris din care să rezulte că este principalul obligat pentru toate operațiunile de tranzit comunitar desfășurate pe baza documentelor ce poartă ștampila specială.

2. Documentele de tranzit comunitar întocmite în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) conțin, în caseta rezervată pentru semnătura principalului obligat, una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

ART. 405

1. Expeditorul agreeat trebuie:

(a) să respecte dispozițiile prezentei subsecțiune și din autorizație și
(b) să ia toate măsurile necesare pentru a asigura păstrarea în siguranță a ștampilei speciale sau a formularelor imprimate cu ștampila biroului de plecare sau cu ștampila specială.

2. În cazul în care o persoană folosește în mod abuziv formularele ștampilate anterior cu ștampila biroului de plecare sau cu ștampila specială, fără a aduce atingere procedurilor penale, expeditorul agreeat are obligația de a plăti drepturile și a alte impuneri plătibile într-un anume stat membru drept consecință a folosirii abuzive, cu excepția cazului în care poate face dovada în fața autorităților vamale de care a fost autorizat că a luat măsurile care îi revin în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) litera (b).

Subsecțiunea 2

Formalități la biroul de destinație

ART. 406

1. Autoritățile vamale ale fiecărui stat membru pot admite ca mărfurile transportate sub regim de tranzit comunitar să nu fie prezentate la biroul de destinație în cazul în care mărfurile sunt destinate unei persoane (denumită în continuare "destinatar agreeat") care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 407, autorizată anterior de către autoritățile vamale ale statului membru căruia îi aparține biroul de destinație.

2. În cazul menționat la alineatul (1), principalul obligat își va fi îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 96 alineatul (1) litera (a) din cod atunci când exemplarele documentelor de tranzit comunitar care au însoțit transportul, precum și mărfurile intacte, se livrează în termenul prevăzut către destinatarul agreeat la adresa sa sau în locul specificat în autorizație, cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare.

3. La cererea transportatorului, destinatarul agreeat eliberează o recipisă pentru fiecare transport livrat în conformitate cu dispozițiile alineatului (1), declarând că documentul și mărfurile i-au fost livrate.

ART. 407

1. Autorizația prevăzută la articolul 406 se acordă numai persoanelor:

- (a) care primesc frecvent transporturi de mărfuri în regim de tranzit comunitar;
- (b) ale căror evidențe permit autorităților vamale să le verifice operațiunile;
- (c) care nu au săvârșit încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau fiscale.

2. Autoritățile vamale pot revoca autorizația în cazul în care destinatarul agreeat nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la primul alineat sau nu respectă condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune sau în autorizație.

ART. 408

1. Autorizația care urmează a fi eliberată de autoritățile vamale trebuie să precizeze în special:

- (a) biroul sau birourile competente a acționa ca birouri de destinație pentru transporturile pe care le primește destinatarul agreeat;
- (b) termenul și modul în care destinatarul agreeat urmează a informa biroul de destinație în legătură cu sosirea mărfurilor, pentru ca respectivul birou să poată efectua un eventual control la sosirea mărfurilor.

2. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 410, autoritățile vamale precizează în autorizație dacă destinatarul agreeat poate dispune de mărfuri de îndată ce le-a primit fără vreo intervenție din partea biroului de destinație.

ART. 409

1. Pentru transporturile care sosesc la sediile sale sau în locurile specificate în autorizație, destinatarul agreeat:

- (a) informează de îndată biroul de destinație, în conformitate cu procedura specificată în autorizație, cu privire la orice cantități suplimentare, lipsuri, substituiți sau alte nereguli, cum ar fi sigiliile violate;
- (b) trimite neîntârziat către biroul de destinație exemplarele documentului de tranzit comunitar care au însoțit transportul, specificând data sosirii și starea sigiliilor aplicate.

2. Biroul de destinație înscrie datele pe exemplarele documentului de tranzit comunitar.

Subsecțiunea 3

Alte dispoziții

ART. 410

Autoritățile vamale ale statului membru de plecare sau de destinație pot exclude anumite categorii de mărfuri de la facilitățile prevăzute la articolele 398 și 406.

ART. 411

1. În cazul în care scutirea de prezentarea declarației de tranzit comunitar la biroul de plecare se aplică mărfurilor care urmează a se expedia sub acoperirea unei scrisori de trăsură CIM sau a unui buletin de expediție TR, în conformitate cu articolele 413 - 442, autoritățile vamale stabilesc măsurile necesare pentru a garanta că exemplarele 1, 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM sau exemplarele 2, 2A și 3B ale buletinului de expediție TR sunt prevăzute cu sigla "T1" sau "T2", după caz.

2. În cazul în care mărfurile transportate în temeiul articolelor 413 - 442 sunt destinate unui destinatar agreeat, autoritățile vamale pot stabili ca, prin derogare de la dispozițiile articolului 406 alineatul (1) litera (b), exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM sau exemplarele 1, 2 și 3A ale buletinului de expediție TR să fie livrate direct de către compania de cale ferată sau de către transportator biroului de destinație.

Secțiunea 3

Simplificarea formalităților pentru mărfurile transportate pe calea ferată

Subsecțiunea 1

Dispoziții generale privind transportul pe calea ferată

ART. 412

Articolul 352 nu se aplică transportului de mărfuri pe calea ferată.

În cazul în care, în conformitate cu articolul 352 alineatul (2), mai trebuie prezentat un buletin de tranzit, evidențele păstrate de societățile de cale ferată țin locul unor astfel de buletine.

ART. 413

În cazul în care se aplică regimul de tranzit comunitar, formalitățile aferente acestui regim se simplifică în conformitate cu articolul 414 - 425, 441 și 442 pentru transportul de mărfuri de către societăți de cale ferată sub acoperirea unei "scrisori de trăsură CIM și coletărie rapidă" denumită în continuare "scrisoare de trăsură CIM".

ART. 414

Scrisoarea de trăsură CIM este echivalentă cu:

- (a) o declarație sau document T1 pentru mărfurile care circulă sub regimul de tranzit comunitar extern;
- (b) o declarație sau document T2 pentru mărfurile care circulă sub regimul de tranzit comunitar intern.

ART. 415

Societatea de cale ferată a fiecărui stat membru pune toate evidențele deținute într-unul sau mai multe centre contabile la dispoziția autorităților vamale ale țării lor în scopul verificării.

ART. 416

1. Societatea de cale ferată care acceptă mărfurile pentru transport însoțite de o scrisoare de trăsură CIM servind ca declarație sau document T1 sau T2 este principalul obligat pentru o asemenea operațiune.

2. Societatea de cale ferată a statului membru prin teritoriul căruia mărfurile intră pe teritoriul comunitar este principalul obligat pentru operațiuni cu privire la mărfurile acceptate pentru transport de către căile ferate ale unei țări terțe.

ART. 417

Societățile de cale ferată asigură condiții pentru ca mărfurile transportate sub regim de tranzit comunitar să fie identificate prin etichete pe care este imprimată o pictogramă al cărui model figurează în anexa 58.

Etichetele se aplică pe scrisoarea de trăsură CIM, precum și pe vagon în cazul unei încărcături complete sau, în alte cazuri, pe colet sau colete.

ART. 418

În cazul în care contractul de transport se rectifică astfel încât:

- o operațiune de transport care urma a se încheia în afara teritoriului vamal al Comunității se încheie în interiorul acestuia;
 - o operațiune de transport care urma a se încheia în interiorul teritoriului vamal al Comunității se încheie în afara acestuia,
- societățile de cale ferată nu procedează la executarea contractului modificat fără acordul prealabil al biroului de plecare.

În toate celelalte cazuri societățile de cale ferată execută contractul modificat; ele informează neîntârziat biroul de plecare în legătură cu modificarea făcută.

ART. 419

1. Scrisoarea de trăsură CIM se prezintă la biroul de plecare în cazul unei operațiuni de transport la care se aplică regimul de tranzit comunitar și care începe și urmează a se încheia în interiorul teritoriului vamal al Comunității.

2. Biroul de plecare înscrie citeț în caseta rezervată vămii de pe exemplarele 1, 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM:

- sigla "T1", în cazul în care mărfurile circulă sub regimul de tranzit comunitar extern;
- sigla "T2", "T2 ES" sau "T2 PT", după caz, în cazul în care mărfurile circulă sub regimul de tranzit comunitar intern în

conformitate cu articolul 311 litera (b) sau cu articolul 165 din cod.

Sigla "T2", "T2 ES" sau "T2 PT" se autentifică prin aplicarea ștampilei biroului de plecare.

3. Toate exemplarele scrisorii de trăsură CIM se înapoiază persoanei interesate.

4. Mărfurile menționate la articolul 311 litera (a) se plasează sub regimul de tranzit comunitar intern pe tot parcursul transportului de la stația comunitară de plecare până la stația de destinație de pe teritoriul vamal al Comunității, în conformitate cu măsurile stabilite de fiecare stat membru, fără prezentarea la biroul de plecare a scrisorii de trăsură CIM referitoare la mărfuri și fără aplicarea etichetelor prevăzute la articolul 417. Totuși, această scutire nu se aplică scrisorilor de trăsură CIM întocmite pentru mărfurile care intră sub incidența dispozițiilor articolelor 463 - 470.

5. Pentru mărfurile menționate la alineatul (2) biroul vamal pentru stația de destinație servește drept birou de destinație. Dacă totuși mărfurile sunt puse în liberă circulație sau plasate sub alt regim vamal la o stație intermediară, biroul care răspunde de stația respectivă servește ca birou de destinație.

La biroul de destinație nu sunt necesare formalități referitoare la mărfurile menționate la articolul 311 litera (a).

6. În scopul verificării menționate la articolul 415, în țara de destinație, societățile de cale ferată pun toate scrisorile de trăsură CIM pentru operațiunile de transport menționate la alineatul (4) la dispoziția autorităților vamale, în conformitate cu dispozițiile definite de comun acord cu aceste autorități.

7. Atunci când mărfurile comunitare se transportă pe calea ferată de la un punct dintr-un stat membru până la un punct din alt stat membru cu tranzitarea unei alte țări decât o țară AELS, se aplică regimul de tranzit comunitar intern. În acest caz, dispozițiile alineatelor (4), (5) al doilea paragraf și ale alineatului (6) se aplică mutatis mutandis.

ART. 420

De regulă și ținându-se seama de măsurile de identificare aplicate de societățile de cale ferată, biroul de plecare nu sigilează mijloacele de transport sau coletele.

ART. 421

1. În cazurile menționate la articolul 419 alineatul (5) primul paragraf, societatea de cale ferată a statului membru căruia îi aparține biroul de destinație prezintă acestuia din urmă exemplarele 2 și 3 ale scrisorii de trăsură CIM.

2. Biroul de destinație restituie imediat exemplarul 2 societății de cale ferată după ce o ștampilează și reține exemplarul 3.

ART. 422

1. Articolele 419 și 420 se aplică operațiunii de transport care începe pe teritoriul vamal al Comunității și se încheie în afara sa.

2. Biroul vamal pentru stația de frontieră prin care mărfurile în tranzit părăsesc teritoriul vamal al Comunității servește drept birou de destinație.

3. Nu este nevoie de îndeplinirea nici unei formalități la biroul de destinație.

ART. 423

1. În cazul în care operațiunea de transport începe în afara teritoriului vamal al Comunității și urmează a se încheia în interiorul său, biroul vamal pentru stația de frontieră prin care mărfurile pătrund pe teritoriul vamal al Comunității servește drept birou de plecare.

Nu este necesară îndeplinirea nici unei formalități la biroul de destinație.

2. Biroul vamal pentru stația de destinație servește drept birou de destinație. Cu toate acestea, în cazul în care mărfurile sunt puse în liberă circulație sau sunt plasate sub alt regim vamal la stația intermediară, biroul vamal pentru stația respectivă servește drept birou de destinație.

Formalitățile prevăzute la articolul 421 se îndeplinesc la biroul de destinație.

ART. 424

1. În cazul în care operațiunea de transport începe și urmează a se încheia în afara teritoriului vamal al Comunității, birourile vamale care servesc drept birou de plecare și birou de destinație sunt cele menționate la articolele 423 alineatul (1), respectiv 422 alineatul (2).

2. Nu este necesară îndeplinirea de formalități la biroul de destinație.

ART. 425

Mărfurile care se transportă în conformitate cu dispozițiile articolului 423 alineatul (1) sau 424 alineatul (1) se consideră ca circulând în regim de tranzit comunitar extern, cu excepția cazului în care caracterul comunitar al mărfurilor este stabilit în conformitate cu dispozițiile articolelor 313 - 340.

Subsecțiunea 2

Dispoziții privind mărfurile transportate în containere mari

ART. 426

În cazul în care se aplică regimul de tranzit comunitar, formalitățile aferente acestui regim se simplifică în conformitate cu dispozițiile articolelor 427 - 442 pentru transporturile de mărfuri pe care societățile de cale ferată le efectuează în containere mari prin intermediul întreprinderilor de transport sub acoperirea buletinelor de expediere, numite în sensul prezentului titlu, "buletin de expediere TR". Astfel de operațiuni pot include trimiterea transporturilor de mărfuri prin intermediul altor moduri de transport decât calea ferată, către stația de cale ferată de plecare situată în țara de expediție și de la stația de cale ferată de destinație din țara de destinație, precum și orice transport maritim pe itinerarul între aceste două stații.

ART. 427

În sensul articolelor 426 - 442, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. "întreprindere de transport": o întreprindere constituită de către societățile de cale ferată sub formă de societate la care acestea sunt asociate, o astfel de întreprindere fiind constituită în scopul transportării de mărfuri cu ajutorul unor containere mari sub acoperirea buletinelor de expediere TR;

2. "container mare": un container în sensul articolului 670 litera (g):

- proiectat astfel încât să poată fi sigilat în cazul în care dispozițiile articolului 435 prevăd acest lucru și
- având dimensiunile de așa natură încât suprafața delimitată de cele patru unghiuri externe să nu fie mai mică de 7 mp;

3. "buletin de expediere TR": documentul care cuprinde contractul de transport prin care întreprinderea de transport organizează transportarea unuia sau mai multor containere de la un expeditor către un destinatar prin transport internațional. Buletinul de expediere TR este prevăzut în colțul din dreapta sus cu un număr de serie cu ajutorul căruia poate fi identificat. Acest număr de serie este alcătuit din opt cifre precedate de literele TR.

Buletinul de expediere TR este alcătuit din următoarele exemplare, prezentate în ordinea numerotării lor:

- 1: exemplar pentru sediul central al întreprinderii de transport;
- 2: exemplar pentru reprezentantul național al întreprinderii de transport la stația de destinație;
- 3A: exemplar pentru vamă;
- 3B: exemplar pentru destinatar;
- 4: exemplar pentru sediul central al întreprinderii de transport;
- 5: exemplar pentru reprezentantul național al întreprinderii de transport la stația de plecare;
- 6: exemplar pentru expeditor.

Cu excepția exemplarului 3A, fiecare exemplar al buletinului de expediere TR prezintă o bandă verde lată de aproximativ 4 centimetri de-a lungul marginii din dreapta.

4. "Lista de containere mari" denumită în continuare "listă": documentul anexat unui buletin de expediere TR din care face parte integrantă, care servește pentru a descrie expediția unui număr de containere mari de la o singură stație de plecare către o singură stație de destinație, stații la care se îndeplinesc formalități vamale.

Lista se întocmește în același număr de exemplare ca și buletinul de expediere TR la care se referă.

Numărul de liste se precizează caseta rezervată indicării numărului de liste din colțul din dreapta sus al buletinului de expediere TR. De asemenea, numărul de serie al buletinului de expediere relevant se înscrie în colțul din dreapta sus al fiecărei liste.

ART. 428

Buletinul de expediere TR folosit de către întreprinderea de transport este echivalent cu:

- (a) declarația sau documentul T1, după caz, pentru mărfuri care circulă sub regimul de tranzit comunitar extern;
- (b) declarația sau documentul T2, după caz, pentru mărfurile care circulă sub regimul de tranzit comunitar intern.

ART. 429

1. În fiecare stat membru, întreprinderea de transport pune la dispoziția autorităților vamale în scop de verificare, prin intermediul reprezentantului sau reprezentanților săi naționali, evidențele deținute la biroul sau birourile sale contabile sau la cele ale reprezentantului sau reprezentanților săi naționali.

2. La solicitarea autorităților vamale, întreprinderea de transport ori reprezentantul sau reprezentanții săi naționali le comunică acestora de îndată orice document, evidență contabilă sau informație referitoare la transporturi desfășurate sau în curs de desfășurare pe care autoritățile consideră că trebuie să le analizeze.

3. În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 428, buletinele de expediere se tratează ca echivalente ale declarațiilor sau documentelor T1 sau T2, întreprinderea de transport sau reprezentantul sau reprezentanții săi naționali:

- (a) informează biroul vamal de destinație în legătură cu orice buletin de transfer a cărui exemplar 1 i-a fost trimis fără viză vamală;
- (b) informează biroul vamal de plecare în legătură cu orice buletin de expediere TR a cărui exemplar 1 nu i-a fost restituit și în legătură cu care nu poate stabili dacă transportul a fost corect prezentat biroului vamal de destinație sau dacă a fost exportat de pe teritoriul vamal al Comunității către o țară terță în conformitate cu dispozițiile articolului 437.

ART. 430

1. În cazul transporturilor prevăzute la articolul 426 și acceptate de către întreprinderea de transport dintr-un stat membru, societatea de cale ferată a statului membru respectiv devine principal obligat.

2. În cazul transporturilor menționate la articolul 426 și acceptate de întreprinderea de transport dintr-o țară terță, societatea de cale ferată a statului membru prin care mărfurile intră pe teritoriul vamal al Comunității devine principal obligat.

ART. 431

Dacă trebuie îndeplinite formalități vamale în timpul transportului prin alte mijloace decât cel pe calea ferată către stația de plecare sau de la stația de destinație, atunci fiecare buletin de expediție TR acoperă un singur container mare.

ART. 432

Întreprinderea de transport asigură condițiile necesare ca transporturile efectuate sub regimul de tranzit comunitar să fie identificate prin etichete prevăzute cu pictograme al căror model figurează în anexa 58. Eticheta se aplică pe buletinul de expediție TR și pe containerul mare sau containerele respective.

ART. 433

În caz de modificare a contractului de transport în vederea încheierii:

- în interiorul teritoriului vamal al Comunității a unui transport care urma să se încheie în afara acestuia;

- în afara teritoriului vamal al Comunității a unui transport care urma să se încheie în interiorul acestuia,

întreprinderea de transport nu execută contractul modificat fără acordul prealabil al biroului de plecare.

În toate celelalte cazuri, întreprinderea de transport poate executa contractul modificat; ea informează de îndată biroul de plecare în legătură cu orice modificare intervenită.

ART. 434

1. În cazul în care un transport căruia i se aplică regimul de tranzit comunitar începe și se încheie în interiorul teritoriului vamal al Comunității, buletinul de expediție TR se prezintă la biroul de plecare.

2. Biroul de plecare aplică în mod vizibil în caseta rezervată vămii de pe exemplarele 2, 3A și 3B ale buletinului de expediție TR:

- sigla "T1" în cazul în care mărfurile circulă sub regim de tranzit comunitar extern;

- siglele "T2", "T2 ES" sau "T2 PT", după caz, în cazul în care mărfurile circulă sub regim de tranzit comunitar intern, în conformitate cu articolul 311 litera (b) și cu articolul 165 din cod.

Siglele "T2", "T2 ES" sau "T2 PT" se autentifică prin aplicarea ștampilei biroului de plecare.

3. În cazul în care buletinul de expediție TR se referă atât la containerele conținând mărfuri care circulă sub regim de tranzit comunitar extern, cât și la containere conținând mărfuri care circulă sub regim de tranzit comunitar intern, în conformitate cu dispozițiile articolului 311 litera (b) și cu dispozițiile articolului 165 din cod, biroul de plecare consemnează în caseta rezervată vămii de pe exemplarele 2, 3A și 3B ale buletinului de expediție TR referiri separate la container(e), în funcție de tipul de mărfuri pe care îl conțin și înscrie siglele "T2", "T2 ES", respectiv "T2 PT", alături de referirea la containerul sau containerele corespunzătoare.

4. În cazurile menționate la alineatul (3), când se folosesc liste de containere mari, se întocmesc liste separate pentru fiecare categorie de container și referirea la acestea se face prin menționarea numărului (numerelor) de ordine ale listei (listelor) în caseta rezervată vămii, pe exemplarele 2, 3A și 3B ale buletinului de expediție TR. Sigla "T1", "T2", "T2 ES" sau "T2 PT" se înscrie alături de numărul (numerele) de ordine ale listei (listelor) în funcție de categoria de containere la care se referă.

5. Toate exemplarele buletinului de expediție TR se înapoiază persoanei interesate.

6. Mărfurile menționate la articolul 311 litera (a) se plasează sub regimul de tranzit comunitar intern pe toată durata transportului în conformitate cu dispozițiile stabilite de fiecare stat membru, fără prezentarea la biroul de plecare a buletinului de expediție TR cu privire la aceste mărfuri și fără aplicarea etichetelor menționate la articolul 432. Cu toate acestea, această scutire nu se aplică buletinului de expediție TR întocmit pentru mărfuri cărora li se aplică dispozițiile articolelor 463 - 470.

7. În ceea ce privește mărfurile menționate la alineatul (2) buletinul de expediție TR trebuie întocmit la biroul de destinație la care mărfurile fac obiectul unei declarații de punere în liberă circulație sau de plasare sub un alt regim vamal.

La biroul de destinație nu este necesară nici o formalitate cu privire la mărfurile menționate la articolul 311 litera (a).

8. În scopul controlului prevăzut la articolul 429, întreprinderea de transport din țara de destinație pune toate buletinele de expediție TR pentru operațiunile de tranzit menționate la alineatul (6) la dispoziția autorităților vamale în conformitate cu măsurile ce urmează a fi definite de comun acord cu autoritățile respective.

9. În cazul în care mărfurile comunitare se transportă pe calea ferată de la un punct dintr-un stat membru către un punct din alt stat membru cu tranzitarea unei țări terțe care nu este membră AELS se aplică regimul de tranzit comunitar intern. În acest caz, dispozițiile alineatelor (6) și (7) al doilea paragraf și (8) se aplică mutatis mutandis.

ART. 435

Identificarea mărfurilor se asigură în conformitate cu articolul 349. Cu toate acestea, biroul de plecare nu sigilează, de regulă, containerele mari în cazul în care măsurile de identificare se aplică de către societățile de cale ferată. Dacă se aplică sigilii, acest lucru se menționează în caseta rezervată vămii de pe exemplarele 3A și 3B ale buletinului de expediție TR.

ART. 436

1. În cazurile menționate la articolul 437 alineatul (7) primul paragraf, întreprinderea de transport prezintă exemplarele 1, 2 și 3A ale buletinului de expediție TR la biroul de destinație.

2. Biroul de destinație restituie neîntârziat exemplarele 1 și 2 întreprinderii de transport după ce le vizează și reține exemplarul 3A.

ART. 437

1. În cazul în care un transport începe în interiorul teritoriului vamal al Comunității și urmează a se încheia în afara acestuia, se aplică dispozițiile articolelor 431 alineatele (1) - (5) și 435.

2. Biroul vamal de care ține stația de frontieră prin care transportul părăsește teritoriul vamal al Comunității servește drept birou de destinație.

3. La biroul de destinație nu este necesară îndeplinirea vreunei formalități.

ART. 438

1. În cazul în care un transport începe în afara teritoriului vamal al Comunității și urmează a se încheia în interiorul acestuia, biroul vamal căruia de care ține stația de frontieră prin care intră mărfurile în Comunitate servește drept birou de plecare.

2. Biroul vamal la care se prezintă mărfurile servește drept birou de destinație.

Formalitățile prevăzute la articolul 436 se îndeplinesc la biroul de destinație.

ART. 439

1. În cazul în care un transport începe și urmează a se încheia în afara teritoriului vamal al Comunității, birourile vamale care servesc drept birou de plecare și birou de destinație sunt cele menționate la articolele 438 alineatul (1), respectiv 437 alineatul (2).
2. La birourile de plecare și de destinație nu este necesară îndeplinirea niciunei formalități.

ART. 440

Mărfurile care fac obiectul unui transport menționat la articolul 438 alineatul (1) sau 439 alineatul (1) se consideră ca circulând sub regim de tranzit comunitar extern, cu excepția cazului în care caracterul comunitar al mărfurilor se stabilește în conformitate cu dispozițiile articolelor 313 - 340.

Subsecțiunea 3

Alte dispoziții

ART. 441

1. Dispozițiile articolelor 341 alineatul (2) și 342 - 344 se aplică oricărei liste de încărcătură care însoțește scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR. Numărul acestor liste se menționează în caseta rezervată datelor de identificare a documentelor de însoțire de pe scrisoarea de trăsură CIM sau de pe buletinul de expediere TR, după caz.

De asemenea, lista de încărcătură include numărul vagonului la care se referă scrisoarea de trăsură CIM sau, după caz, numărul containerului în care se află mărfurile.

2. În cazul transporturilor care încep pe teritoriul vamal al Comunității și cuprind atât mărfuri care circulă sub regim de tranzit comunitar extern, cât și mărfuri care circulă sub regimul de tranzit comunitar intern se întocmesc liste de încărcătură separate; în cazul transporturilor în containere mari sub acoperirea buletinelor de expediere TR, astfel de liste separate se întocmesc pentru fiecare container mare care conține ambele categorii de mărfuri.

Numerele de ordine ale listelor de încărcătură referitoare la fiecare dintre cele două categorii de mărfuri se înscriu în caseta rezervată pentru descrierea mărfurilor de pe scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR, după caz.

3. În cazurile menționate la alineatele (1) și (2) și în scopul aplicării procedurilor prevăzute la articolele 413 - 442, listele de încărcătură care însoțesc scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR formează parte integrantă din acestea și produc aceleași efecte juridice.

Originalul acestor liste de încărcătură se ștampilează de către stația expeditoare.

Subsecțiunea 4

Domeniul de aplicare al procedurilor normale și al procedurilor simplificate

ART. 442

1. În cazurile în care se aplică regimul de tranzit comunitar, dispozițiile articolelor 412 - 441 nu exclud posibilitatea utilizării procedurilor prevăzute la articolele 341 - 380, iar dispozițiile articolelor 415 și 417 sau 429 și 432 rămân în continuare aplicabile.

2. În cazurile menționate la alineatul (1) se face o referire clară la documentul sau documentele de tranzit comunitar utilizat(e) în caseta rezervată pentru datele de identificare ale documentelor însoțitoare la data la care se întocmește scrisoarea de trăsură CIM sau buletinul de expediere TR. referirea cuprinde tipul de document, biroul emitent și numărul de înregistrare al fiecărui document utilizat.

De asemenea, exemplarul 2 al scrisorii de trăsură CIM sau exemplarele 1 și 2 ale buletinului de expediere TR se autentifică de către societatea de cale ferată care are în subordine ultima stație participantă la operațiunea de tranzit comunitar. Această societate vizează documentul după ce se asigură că transportul mărfurilor se efectuează sub acoperirea documentului sau documentelor de tranzit comunitar specificat(e).

3. În cazul în care operațiunea de tranzit comunitar se efectuează sub acoperirea unui buletin de expediere TR în conformitate cu articolele 426 - 440, scrisoarea de trăsură CIM folosită în cadrul acestei operațiuni se exclude din domeniul de aplicare al alineatelor (1) și (2) și al articolelor 413 - 425. Scrisoarea de trăsură CIM conține o referire clară la buletinul de expediere TR în caseta rezervată datelor de identificare ale documentelor însoțitoare. Această referire cuprinde mențiunea "Buletin de expediere TR" urmată de numărul de serie.

CAP. 8

Dispoziții speciale aplicabile anumitor moduri de transport

Secțiunea 1

Transportul pe calea aerului

ART. 443

Regimul de tranzit comunitar este obligatoriu cu privire la mărfurile transportate pe calea aerului numai dacă acestea se încarcă sau sunt transbordate pe un aeroport de pe teritoriul Comunității.

ART. 444

1. În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 443, regimul de tranzit comunitar este obligatoriu pentru mărfurile transportate pe calea aerului de pe un aeroport de pe teritoriul Comunității, manifestul referitor la aceste mărfuri, al cărui conținut corespunde cu modelul prevăzut în appendicele 3 de la anexa 9 a Convenției privind Aviația Civilă Internațională, are valoarea unei declarații de tranzit comunitar.

2. În cazul în care transportul cuprinde atât mărfuri care trebuie să circule sub regim de tranzit comunitar extern, cât și mărfuri care trebuie să circule sub regim de tranzit comunitar intern, aceste mărfuri se trec pe manifeste separate.

3. Manifestul sau manifestele menționate la alineatele (1) și (2) trebuie să aibă o viză datată și semnată de către compania de transport aerian identificându-le drept declarație de tranzit comunitar și specificând statutul vamal al mărfurilor la care se raportează. Astfel completat(e) și semnat(e), manifestul sau manifestele au valoare de declarație T1 sau declarație T2, după caz.

Manifestul sau manifestele menționate la alineatele (1) și (2) trebuie să conțină următoarele:

- numele companiei de transport aerian care transportă mărfurile;
- numărul zborului;
- data zborului;

- numele aeroportului de încărcare (aeroportul de plecare) și de descărcare (aeroportul de destinație);
- și pentru fiecare transport de mărfuri de pe manifest:
- numărul scrisorii de trăsură pentru transport aerian,
- numărul de colete;
- descrierea sumară a mărfurilor sau, după caz, mențiunea "consolidat", dacă este necesar (echivalent cu "grupaj").
- greutatea brută.

4. Compania de transport aerian care transportă mărfuri însoțite de manifestele menționate la alineatele (1) - (3) este principalul obligat pentru acest transport.

5. Cu excepția cazului în care compania de transport aerian are calitatea de expeditor agreat în sensul articolului 398, manifestele menționate la alineatele (1) - (3) se prezintă în cel puțin două exemplare autorităților vamale de pe aeroportul de plecare, care păstrează un exemplar.

Aceste autorități pot dispune, în scop de control, prezentarea tuturor scrisorilor de trăsură de transport aerian referitoare la transporturile cuprinse în manifeste.

6. Compania de transport aerian care transportă mărfurile informează autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație cu privire la numele aeroportului sau aeroporturilor de plecare.

Autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație pot renunța la această informație cu privire la compania de transport aerian pentru care, în special datorită naturii rutelor și a ariei geografice pe care le deservește, nu există motive de îndoială în legătură cu aeroportul sau aeroporturile de plecare.

7. Un exemplar al manifestelor prevăzute la alineatele (1) - (5) se prezintă autorităților vamale de pe aeroportul de destinație. Respectiv autoritățile rețin un exemplar din manifeste.

8. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (7), în scop de control, autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație pot dispune prezentarea manifestelor referitoare la toate mărfurile descărcate pe aeroport.

Aceste autorități pot, de asemenea, solicita, în scop de control, prezentarea scrisorilor de trăsură de transport aerian referitoare la transporturile menționate pe manifest.

9. Autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație transmit lunar către autoritățile vamale ale fiecărui aeroport de plecare o listă întocmită de companiile de transport aerian cuprinzând manifestele menționate la alineatele (1) - (3) care le-au fost prezentate în cursul lunii precedente. Această listă se autentifică de către autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație.

Descrierea fiecărui manifest în respectiva listă cuprinde următoarele informații:

- numărul de referință al manifestului;
- numele (care poate fi prescurtat) al companiei de transport aerian care a transportat mărfurile;
- numărul zborului;
- data zborului.

În condițiile pe care le stabilesc prin aranjamente bilaterale sau multilaterale, autoritățile vamale pot autoriza companiile de transport aerian să transmită, în conformitate cu dispozițiile primului paragraf, informații către autoritățile vamale ale fiecărui aeroport de plecare. Autoritățile vamale care acordă astfel de autorizații informează autoritățile vamale ale celorlalte state membre cu privire la aceasta.

În cazul în care se constată nereguli în legătură cu informațiile conținute de manifestele care apar pe lista respectivă, biroul de destinație informează biroul de plecare, referindu-se îndeosebi la scrisorile de trăsură pentru transport aerian aferente mărfurilor care au dat naștere acestor constatări.

10. La cererea companiilor de transport aerian interesate, autoritățile vamale ale statelor membre pot permite, prin aranjamente bilaterale sau multilaterale, utilizarea de proceduri simplificate de tranzit comunitar prin folosirea tehnicilor de schimb de date care funcționează între companiile aeriene în cauză, în locul utilizării manifestului prevăzut la alineatul (1).

11. (a) În ceea ce privește companiile de transport aerian internaționale care au sediul sau un birou regional pe teritoriul vamal al Comunității și

- care folosesc sisteme de schimb de date pentru transmiterea informațiilor între aeroporturile de plecare și de destinație de pe teritoriul respectiv și

- care îndeplinesc condițiile prevăzute la litera (b),

regimul de tranzit comunitar descris la alineatele (1) - (9) se simplifică la cerere.

La primirea cererii, autoritățile vamale ale statului membru în care are sediul compania de transport aerian notifică autoritățile vamale ale celorlalte state membre pe teritoriul cărora sunt situate aeroporturile de plecare și de destinație conectate prin sistemele de schimb de date.

Dacă nu se primesc obiecțiuni în termen de șaiszeci de zile de la data notificării, autoritățile vamale aprobă procedura simplificată prevăzută la litera (c) sub rezerva dispozițiilor articolului 97 alineatul (2) litera (a) din cod.

Această autorizație este valabilă în toate statele membre în cauză și se aplică numai operațiunilor de tranzit efectuate între aeroporturile menționate în autorizația menționată.

(b) Procedura simplificată prevăzută la litera (c) se acordă numai companiilor aeriene:

- care operează un număr considerabil de zboruri intracomunitare;
- care expediază și primesc mărfuri în mod frecvent;
- ale căror evidențe scrise sau computerizate permit autorităților vamale verificarea operațiunilor la plecare și la destinație;
- care nu au săvârșit încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau fiscale;
- care pun toate evidențele la dispoziția autorităților vamale;
- care acceptă să fie pe deplin răspunzători în fața autorităților vamale asumându-și obligațiile și colaborând pentru soluționarea tuturor infracțiunilor și neregulilor.

(c) Procedura simplificată se aplică după cum urmează:

- compania de transport aerian păstrează dovada caracterului tuturor transporturilor în evidențele sale comerciale;
- manifestul de la aeroportul de plecare care se transmite prin sistemele de schimb de date devine manifestul de la aeroportul de destinație;

- compania de transport aerian precizează caracterul corespunzător T1, T2, TE (echivalent cu T2 ES), TP (echivalent cu T2 PT) și C (echivalent cu T2L) cu privire la fiecare articol de pe manifest;

- regimul de tranzit comunitar se consideră încheiat când manifestul obținut prin schimb de date este pus la dispoziția autorităților vamale ale aeroportului de destinație și când mărfurile se prezintă acestora din urmă;
- un exemplar tipărit al manifestului obținut prin schimb de date se prezintă la cererea autorităților vamale la aeroporturile de plecare și de destinație;
- autoritățile vamale de pe aeroportul de plecare efectuează prin sistemul de audit controale a posteriori pe baza unei analize a nivelului de expunere la riscuri;
- autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație efectuează prin sistemul de audit controale a posteriori pe baza unei analize a nivelului de expunere la riscuri și, dacă este necesar, transmit detalii ale manifestelor primite prin schimb de date către autoritățile vamale de pe aeroportul de plecare în scopul verificării;
- compania aeriană răspunde de identificarea și notificarea autorităților vamale în legătură cu orice infracțiune sau neregulă constatată pe aeroportul de destinație;
- autoritățile vamale de pe aeroportul de destinație notifică în timp util autorităților vamale de pe aeroportul de plecare orice infracțiune sau neregulă;
- aceste infracțiuni sau nereguli se pot soluționa în baza procedurilor ce se stabilesc de comun acord între compania de transport aerian și autoritățile vamale de destinație și de plecare.

ART. 445

În cazul în care, în conformitate cu articolul 443, regimul de tranzit comunitar este obligatoriu pentru mărfurile transportate pe calea aerului de la un aeroport comunitar, dispozițiile articolului 444 nu exclud folosirea de către persoane interesate a procedurii regimului de tranzit comunitar prevăzută la articolul 341 - 380. În acest caz, procedurile prevăzute la articolul 444 nu se aplică.

Secțiunea 2

Transportul pe cale maritimă

ART. 446

Regimul de tranzit comunitar este obligatoriu numai cu privire la mărfurile transportate pe cale maritimă dacă ele sunt încărcate sau transbordate într-un port din Comunitate.

ART. 447

Regimul de tranzit comunitar nu se aplică în cazul în care mărfurile menționate la articolul 91 alineatul (1) din cod se încarcă pe o navă într-un port situat pe teritoriul vamal al Comunității:

- pentru export către o țară terță fără descărcare sau transbordare într-un alt port situat pe teritoriul vamal al Comunității sau
- pentru transport către o zonă liberă situată într-un port; în acest caz, folosirea notei de informații menționate la articolul 313

alineatul (3) litera (b) devine obligatorie.

ART. 448

1. În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 446, regimul de tranzit comunitar este obligatoriu pentru mărfurile transportate pe cale maritimă dintr-un port al Comunității, autoritățile vamale ale statelor membre, la cererea companiilor de transport maritim interesate și în condițiile menționate la alineatele (2) - (10), pot simplifica procedurile de tranzit comunitar, permițând ca manifestul referitor la aceste mărfuri să fie utilizat atât ca declarație, cât și ca document de tranzit comunitar.

2. La primirea unei asemenea cereri, autoritățile vamale ale statului membru în care are sediul compania de transport maritim notifică autoritățile vamale ale statelor membre pe teritoriile cărora se situează porturile de plecare și destinație prevăzute.

Dacă nu se primesc obiecții în termen de șaiszeci de zile de la data notificării, autoritățile vamale autorizează compania de transport maritim respectivă. Autorizația este valabilă în toate statele membre respective ca aranjament bilateral sau multilateral menționat la articolul 92 alineatul (2) litera (a) din cod.

În cazul în care nu se acordă o astfel de autorizație, se aplică procedura regimului de tranzit comunitar prevăzută la articolele 341 - 380.

Dispozițiile prezentului articol nu împiedică folosirea de către orice persoană interesată, inclusiv de către companiile de transport maritim cărora li s-a acordat o autorizație, a procedurilor regimului de tranzit comunitar stabilite la articolele 341 - 380, după caz.

3. Autorizația menționată la alineatul (1) se acordă numai companiilor de transport maritim:

- ale căror evidențe permit autorităților vamale să le verifice operațiunile;
- care nu au săvârșit încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau fiscale;
- care folosesc manifeste:

- al căror model cuprinde cel puțin numele și adresa completă a companiei de transport maritim relevante, identitatea navei, locul de încărcare, locul de descărcare, referirea la conosament și, pentru fiecare transport, numărul, natura, mărcile și numerele de colete, descrierea mărfurilor, greutatea brută în kilograme și, după caz, numerele containerelor;

- care pot fi controlate și folosite cu ușurință de către autoritățile vamale;

- care pot fi prezentate, corect completate și semnate, către autoritățile vamale înainte de plecarea navei la care se referă.

4. Autorizația prevăzută la alineatul (1) stipulează că, în cazul în care transportul privește atât mărfuri care trebuie să circule sub regimul comunitar extern, cât și mărfuri care trebuie să circule sub regim de tranzit comunitar intern, după caz, aceste mărfuri se înscriu pe manifeste separate.

5. Manifestul sau manifestele menționate la alineatele (1) și (3) poartă o mențiune datată și semnată de compania de transport maritim pentru a le identifica drept declarație de tranzit comunitar și specificând statutul vamal al mărfurilor la care se referă. Astfel completate și semnate, manifestul sau manifestele au valoarea unei declarații T1 sau al unei declarații T2, după caz.

6. Compania de transport maritim care transportă mărfuri însoțite de manifestele menționate la alineatele (1) - (4) devine principalul obligat pentru acest transport.

7. Cu excepția cazului în care compania de transport maritim are calitatea de expeditor agreat în sensul articolului 398, manifestele menționate la alineatele (1) - (4) se prezintă pentru vizare în cel puțin două exemplare la autoritățile vamale ale portului de plecare, care păstrează un exemplar.

8. Manifestele prevăzute la alineatele (1) - (4) se prezintă pentru vizare autorităților vamale din portul de destinație. Aceste autorități rețin un exemplar al manifestului pentru o eventuală plasare a mărfurilor sub supraveghere vamală.

9. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (8), autoritățile vamale din portul de destinație pot dispune, în scop de control, prezentarea manifestelor și conosamentelor referitoare la mărfurile descărcate în port.

10. Autoritățile vamale din portul de destinație transmit lunar către autoritățile vamale din fiecare port de plecare o listă întocmită de către companiile de transport maritim sau de reprezentanții acestora cuprinzând manifestele menționate la alineatele (1) - (4), care au fost prezentate în luna precedentă. Această listă se autentifică de către autoritățile vamale din portul de destinație.

Descrierea fiecărui manifest din această listă cuprinde următoarele informații:

- numărul de referință al manifestului;
- numele (eventual abreviat) al companiei de transport maritim care a transportat mărfurile;
- data transportului maritim.

În cazul constatării unor nereguli în ceea ce privește informațiile de pe manifestele care apar pe lista menționată, biroul de destinație informează biroul de plecare, cu referire specială la conștientizarea aferente mărfurilor respective care au dat naștere acestor constatări.

11. (a) În cazul companiilor de transport maritim internaționale care au sediul sau un birou regional pe teritoriul vamal al Comunității și îndeplinesc condițiile de la litera (b), regimul de tranzit comunitar prevăzut la alineatele (1) - (10) se poate simplifica și mai mult, la cerere.

La primirea unei cereri, autoritățile vamale ale statului membru în care are sediul compania de transport maritim notifică cererea autorităților vamale ale celorlalte state membre pe ale căror teritorii se află porturile de plecare prevăzute.

Dacă nu se primesc obiecții în termen de șaizeci de zile de la data notificării, autoritățile vamale aprobă procedura simplificată descrisă la litera (c) sub rezerva dispozițiilor articolului 97 alineatul (2) litera (a) din cod.

Autorizația este valabilă în toate statele membre interesate și se aplică numai operațiunilor de tranzit efectuate între porturile specificate în aceasta.

(b) Procedura simplificată prevăzută la litera (c) se acordă numai companiilor de transport maritim:

- care sunt autorizate să folosească manifeste în conformitate cu dispozițiile prezentului articol;
- care operează un număr considerabil de curse intracomunitare regulate pe rute recunoscute;
- care expediază și primesc mărfuri în mod frecvent;
- care acceptă să fie pe deplin răspunzători în fața autorităților vamale asumându-și obligațiile și colaborând pentru soluționarea tuturor infracțiunilor și neregulilor.

(c) Procedura simplificată se aplică după cum urmează:

- compania de transport maritim păstrează dovada caracterului tuturor transporturilor în evidențele sale comerciale și în copiile manifestelor;
- compania de transport maritim poate folosi un singur manifest pentru toate mărfurile transportate; în acest caz precizează caracterul corespunzător T1, T2, TE (echivalent cu T2 ES), TP (echivalent cu T2 PT) și C (echivalent cu T2L) cu privire la fiecare articol de pe manifest;
- regimul de tranzit comunitar se consideră încheiat la prezentarea manifestelor și a mărfurilor la autoritățile vamale din portul de destinație;
- autoritățile vamale din portul de plecare efectuează prin sistemul de audit controale a posteriori pe baza analizei nivelului de expunere la riscuri;
- autoritățile vamale din portul de destinație efectuează prin sistemul de audit controale a posteriori pe baza analizei nivelului de expunere la riscuri și, dacă este necesar, transmit detalii ale manifestelor către autoritățile vamale din portul de plecare în scopul verificării;
- compania de transport maritim răspunde de identificarea și notificarea oricărei infracțiuni sau nereguli constatate în portul de destinație autorităților vamale;
- autoritățile vamale din portul de destinație notifică în timp util orice infracțiune sau neregulă autorităților vamale din portul de plecare.

ART. 449

Prin derogare de la dispozițiile articolului 446, mărfurile încărcate sau transbordate într-o zonă liberă dintr-un port situat pe teritoriul vamal al Comunității se consideră a fi încărcate sau transbordate într-un port situat într-o țară terță cu excepția cazului în care se stabilește, printr-o viză aplicată de către autoritățile vamale pe documentele navei, că respectiva navă sosește dintr-o altă parte a portului care nu face parte din zona liberă.

Secțiunea 3

Transportul prin conducte

ART. 450

1. În cazul în care se aplică regimul de tranzit comunitar, formalitățile aferente acestui regim se adaptează în conformitate cu dispozițiile alineatelor (2) - (6) pentru mărfurile care se transportă prin conducte.

2. Mărfurile transportate prin conducte se consideră plasate sub regim de tranzit comunitar:

- la sosirea pe teritoriul vamal al Comunității pentru mărfurile care pătrund pe acest teritoriu prin conducte;
- la introducerea în sistemul de conducte pentru mărfurile aflate deja pe teritoriul vamal al Comunității.

După caz, caracterul comunitar al mărfurilor se stabilește în conformitate cu dispozițiile articolelor 313 - 340.

3. Pentru mărfurile menționate la alineatul (2), operatorul conductei stabilit în statul membru prin teritoriul căruia mărfurile intră pe teritoriul vamal al Comunității sau operatorul conductei din statul membru în care începe transportul se constituie ca principal obligat.

4. În sensul dispozițiilor articolului 96 alineatul (2) din cod, operatorul conductei stabilit într-un stat membru prin teritoriul căruia mărfurile circulă prin conducte se consideră transportator.

5. Operațiunea de tranzit comunitar se consideră încheiată când mărfurile transportate prin conducte ajung în instalațiile destinatarilor sau în rețeaua de distribuție a destinatarului și se înscriu în evidențele contabile ale acestuia.

6. Întreprinderile care se ocupă de transportul mărfurilor păstrează evidențe și le pun la dispoziția autorităților vamale în scopul efectuării oricărui control pe care aceste autorități l-ar considera necesar în legătură cu operațiunile de tranzit comunitar menționate la alineatele (2) - (4).

CAP. 9

Transportul efectuat potrivit procedurii carnetului TIR sau ATA

Secțiunea 1

Dispoziții comune

ART. 451

1. În cazul în care, în conformitate cu articolul 91 alineatul (2) literele (b) și (c) și cu articolul 163 alineatul (2) litera (b) din cod, mărfurile sunt transportate de la un punct la altul pe teritoriului vamal al Comunității:

- sub regimul de transport internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR);
- sub acoperirea carnetelor ATA (Convenția ATA),

în scopul aplicării dispozițiilor care reglementează utilizarea carnetelor TIR sau ATA pentru un asemenea transport, teritoriul vamal al Comunității se consideră ca formând un singur teritoriu.

2. În scopul utilizării carnetelor ATA ca documente de tranzit, prin "tranzit" se înțelege transportul de mărfuri de la un birou vamal situat pe teritoriul vamal al Comunității până la alt birou vamal situat pe același teritoriu.

ART. 452

În cazul în care transportul mărfurilor de la un punct la altul de pe teritoriul vamal al Comunității se efectuează parțial cu tranzitarea teritoriului unei țări terțe, controalele și formalitățile legate de regimul TIR sau ATA se desfășoară la punctele prin care mărfurile părăsesc provizoriu teritoriul vamal al Comunității și intră din nou pe acest teritoriu.

ART. 453

1. Mărfurile transportate sub acoperirea carnetelor TIR sau ATA pe teritoriul vamal al Comunității se consideră a fi necomunitare, cu excepția cazului în care se stabilește caracterul lor comunitar.

2. Caracterul comunitar al mărfurilor menționate la alineatul (1) se stabilește în conformitate cu dispozițiile articolelor 314 - 324.

ART. 454

1. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor specifice ale convențiilor TIR și ATA referitoare la obligațiile asociațiilor de garantare atunci când se utilizează un carnet TIR sau un carnet ATA.

2. În cazul în care, în cursul sau cu ocazia unui transport efectuat sub acoperirea unui carnet TIR sau a unei operațiuni de tranzit efectuată sub acoperirea unui carnet ATA, se constată că s-a săvârșit o infracțiune sau o neregulă într-un stat membru, recuperarea drepturilor și a altor impuneri eventual exigibile se realizează de către acest stat membru în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale, fără a aduce atingere exercitării procedurilor penale.

3. În cazul în care nu se poate stabili teritoriul pe care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula, se consideră că respectiva infracțiune sau neregulă s-a săvârșit în statul membru în care a fost descoperită cu excepția cazului în care, în termenul stipulat la articolul 455 alineatul (1), se face dovada față de autoritățile vamale asupra regularității operațiunii sau a locului în care s-a săvârșit de fapt infracțiunea sau neregula.

În cazul în care nu se face o astfel de dovadă și se consideră că respectiva infracțiune sau neregulă s-a săvârșit în statul membru în care a fost depistată, drepturile și celelalte impuneri aferente mărfurilor în cauză se încasează de către acest stat membru în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale.

Dacă ulterior se determină statul membru în care s-a săvârșit de fapt respectiva infracțiune sau neregulă, drepturile și celelalte impuneri - cu excepția celor încasate, în conformitate cu al doilea paragraf, ca resurse comunitare proprii - la care sunt supuse mărfurile în acest stat membru se restituie de către statul membru care le-a obținut inițial. În acest caz, orice sumă excedentară se restituie persoanei care a plătit inițial impunerile.

În cazul în care cuantumul drepturilor și al celorlalte impuneri percepute inițial și apoi restituite statului membru care le recuperează este mai mic decât cel al drepturilor și celorlalte impuneri exigibile în statul membru în care s-a săvârșit de fapt infracțiunea sau neregula, acel stat membru încasează diferența în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale.

Administrațiile vamale ale statelor membre iau măsurile necesare pentru a împiedica săvârșirea oricărei infracțiuni sau nereguli și pentru a le sancționa eficient.

ART. 455

1. În cazul în care se constată săvârșirea vreunei infracțiuni sau nereguli în cursul sau cu ocazia unui transport desfășurat sub acoperirea unui carnet TIR sau a unui tranzit desfășurat sub acoperirea unui carnet ATA, autoritățile vamale notifică acest lucru titularului de carnet TIR sau de carnet ATA și asociației garante în termenul prevăzut la articolul 11 alineatul (1) al Convenției TIR sau la articolul 6 alineatul (4) al Convenției ATA, după caz.

2. Dovada regularității operațiunii desfășurate sub acoperirea unui carnet TIR sau a unui carnet ATA în sensul articolului 454 alineatul (3) primul paragraf se face în termenul prevăzut la articolul 11 alineatul (2) din Convenția TIR sau la articolul 7 alineatele (1) și (2) din Convenția ATA, după caz.

3. Această dovadă se poate face față de autoritățile vamale în special:

(a) prin prezentarea unui document certificat de către autoritățile vamale prin care se stabilește că mărfurile în cauză au fost prezentate la biroul de destinație. Acest document trebuie să cuprindă informații care să permită identificarea mărfurilor respective sau

(b) prin prezentarea unui document vamal de introducere în consum eliberat într-o țară terță ori o copie sau fotocopie a acestuia; această copie sau fotocopie trebuie certificată pentru conformitate fie de către organismul care a vizat documentul original, fie de către autoritățile țării terțe în cauză, fie de către autoritățile unuia dintre statele membre. Acest document trebuie să cuprindă informații care să permită identificarea mărfurilor respective sau

(c) în ceea ce privește Convenția ATA, prin dovezile menționate la articolul 8 al acestei convenții.

Secțiunea 2

Dispoziții privind procedura carnetului TIR

ART. 456

În sensul articolului 1 litera (h) din Convenția TIR, prin "birou vamal de trecere" se înțelege orice birou vamal prin care un vehicul rutier, o combinație de vehicule sau un container, astfel cum sunt definite în Convenția TIR, este importat pe teritoriul vamal al Comunității sau exportat de pe teritoriul vamal al Comunității în cursul unei operațiuni TIR.

ART. 457

În sensul articolului 8 alineatul (4) din Convenția TIR, în cazul în care un transport intră pe teritoriul vamal al Comunității sau pornește de la un birou vamal de plecare situat pe teritoriul vamal al Comunității, asociația garantă devine răspunzătoare sau răspunde

față de autoritățile vamale ale fiecărui stat membru al căror teritoriu este tranzitat de transportul TIR, până la punctul de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității sau până la biroul vamal de destinație situat pe acest teritoriu.

Secțiunea 3

Dispoziții privind procedura carnetului ATA

ART. 458

1. Autoritățile vamale desemnează, în fiecare stat membru, un birou centralizator destinat să asigure coordonarea acțiunilor referitoare la infracțiuni sau nereguli legate de carnetele ATA.

Aceste autorități comunică Comisiei numele acestor birouri împreună cu adresele lor complete. Lista birourilor se publică în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria C.

În scopul de a stabili statul membru care răspunde de perceperea drepturilor și a altor impuneri datorate, statul membru în care, în sensul articolului 454 alineatul (3) al doilea paragraf, s-a constatat săvârșirea unei infracțiuni sau nereguli în cursul unei operațiuni de tranzit efectuate sub acoperirea unui carnet ATA este statul membru în care se găsesc mărfurile sau, dacă ele nu au fost găsite, statul membru al cărui birou centralizator deține cel mai recent volet din carnet.

ART. 459

1. În cazul în care autoritățile vamale ale unui stat membru constată nașterea unei datorii vamale, se adresează, cât mai curând posibil, o reclamație asociației garante de care este legat statul membru. În cazul în care nașterea datoriei se datorează faptului că mărfurile acoperite de carnetul ATA nu au fost reexportate sau nu au primit descărcarea obișnuită în termenele stabilite de către Convenția ATA, această reclamație se adresează cel mai devreme după trei luni de la data expirării carnetului.

2. Biroul centralizator care face reclamația trimite, de asemenea, cât mai curând posibil, către biroul centralizator în jurisdicția căruia se află biroul de admitere temporară o notă de informații întocmită în conformitate cu modelul prevăzut în anexa 59.

Această notă de informații este însoțită de un exemplar al voletului nedescărcat, cu excepția cazului în care biroul centralizator nu este în posesia unui astfel de volet. Această notă de informații se poate folosi ori de câte ori se consideră necesar.

ART. 460

1. Cuantumul drepturilor și taxelor care rezultă din reclamația menționată la articolul 459 se calculează cu ajutorul modelului de formular de taxare prezentat în anexa 60, completat în conformitate cu instrucțiunile anexate acestuia.

Formularul de taxare se poate trimite la o dată ulterioară reclamației, dar nu mai târziu de trei luni de la prezentarea reclamației și în orice caz nu mai târziu de șase luni de la data la care autoritățile vamale introduc acțiunea de recuperare a datoriei.

2. În conformitate cu și în condițiile prevăzute la articolul 461, trimiterea acestui formular către o asociație garante prin administrația vamală de care este legată respectiva asociație nu scutește celelalte asociații garante comunitare de obligația de a plăti eventuale drepturi și alte impuneri dacă se constată că infracțiunea sau neregula s-a săvârșit într-un alt stat membru decât cel în care a fost inițiată procedura.

3. Formularul de taxare se completează în două sau trei exemplare, după caz. Primul exemplar este destinat asociației garante legate de autoritățile vamale ale statului membru în care se depune reclamația. Al doilea exemplar se reține de către biroul centralizator emitent. Dacă este cazul, biroul centralizator emitent trimite cel de-al treilea exemplar către biroul centralizator în jurisdicția căruia este situat biroul de admitere temporară.

ART. 461

1. În cazul în care se stabilește că infracțiunea sau neregula s-a săvârșit într-un alt stat membru decât cel în care s-a inițiat procedura, biroul centralizator al primului stat membru încheie dosarul în ceea ce îl privește.

2. În scopul de a încheia cazul, acesta din urmă trimite către biroul centralizator al celui de-al doilea stat membru elementele dosarului pe care îl are în posesie și, după caz, restituie către asociația garante de care este legat sumele pe care respectiva asociație le-a depus sau plătit provizoriu.

Cu toate acestea, dosarul se încheie numai dacă biroul centralizator al primului stat membru primește un act de descărcare de la biroul centralizator al celui de-al doilea stat membru prin care se indică faptul că al doilea stat membru a inițiat o procedură de recuperare, în conformitate cu principiile Convenției ATA. Acest act de descărcare se întocmește potrivit modelului din anexa 61.

3. Biroul de coordonare al statului membru în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula preia procedurile de recuperare și percepere, dacă este cazul, de la asociația garante de care este legat cuantumul drepturilor și al altor impuneri datorate la cursul de schimb în vigoare în statul membru în care este situat acest birou.

4. Transferul procedurii trebuie să aibă loc în termen de un an începând de la data expirării carnetului cu condiția ca plata să nu fi devenit definitivă în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) sau (3) din Convenția ATA. În cazul în care se depășește acest termen, se aplică articolul 454 alineatul (3) al treilea și al patrulea paragraf.

CAP. 10

Transportul efectuat în baza procedurii formularului 302

ART. 462

1. În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 91 alineatul (2) litera (e) și ale articolului 163 alineatul (2) litera (e) din cod, mărfurile se transportă de la un punct la altul de pe teritoriul vamal al Comunității sub acoperirea formularului 302 stabilit prin Convenția dintre părțile la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, teritoriul vamal al Comunității se consideră, în ceea ce privește modul de utilizare a formularului menționat pentru un asemenea transport, ca formând un singur teritoriu.

2. În cazul în care un transport menționat la alineatul (1) se efectuează parțial cu tranzitarea teritoriului unei țări terțe, controalele și formalitățile legate de formularul 302 se desfășoară la punctul prin care mărfurile părăsesc temporar teritoriul vamal al Comunității și prin care ele reintră pe acest teritoriu.

3. În cazul în care se constată că, în cursul sau cu ocazia unui transport desfășurat în baza formularului 302, s-a săvârșit o infracțiune sau o neregulă într-un anume stat membru, recuperarea drepturilor și altor impuneri eventual datorate se face de către acest stat membru în conformitate cu dispozițiile comunitare sau naționale, fără a aduce atingere exercitării procedurilor penale.

4. Articolul 454 alineatul (3) se aplică mutatis mutandis.

CAP. 11

Folosirea documentelor de tranzit comunitar pentru aplicarea de măsuri la exportul anumitor mărfuri

ART. 463

1. Prezentul capitol stabilește condițiile aplicabile mărfurilor care circulă pe teritoriul vamal al Comunității sub un regim de tranzit comunitar sau sub alt regim de tranzit vamal și al căror export din Comunitate se interzice sau este supus restricțiilor, taxelor sau altor impuneri.

2. Aceste condiții se aplică totuși numai atât timp cât prevede măsura de instituire a interdicției, restricției, taxei sau altei impuneri și fără a aduce atingere altor dispoziții speciale pe care le poate presupune acea măsură.

ART. 464

În cazul în care mărfurile menționate la articolul 463 alineatul (1) sunt plasate sub regimul de tranzit comunitar, principalul obligat înscrie în caseta denumită "Descrierea mărfurilor" de pe documentul de tranzit comunitar una din următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

ART. 465

1. În cazul în care mărfurile menționate la articolul 463 alineatul (1) sunt plasate sub alt regim de tranzit decât regimul de tranzit comunitar, biroul vamal la care se îndeplinesc formalitățile de expediție solicită completarea exemplarului de control T5, prevăzut la articolul 472. Persoana interesată înscrie în caseta 104 a exemplarului de control T5, după caz, una dintre mențiunile stabilite la articolul 464.

2. Biroul vamal menționat la alineatul (1) înscrie în documentul vamal sub acoperirea căruia se transportă mărfurile, după caz, una dintre mențiunile stabilite la articolul 464.

ART. 466

Dispozițiile articolelor 464 și 465 nu se aplică în cazul în care, la declararea mărfurilor pentru export în afara teritoriului vamal al Comunității, se face dovada față de biroul vamal la care se îndeplinesc formalitățile de export că s-a luat o măsură administrativă de eliberare de sub restricții, că orice drepturi de export, taxe sau impuneri datorate au fost plătite sau că, în condițiile rezultate, mărfurile pot părăsi teritoriul vamal al Comunității fără alte formalități.

ART. 467

1. În cazul în care măsura menționată la articolul 463 alineatul (2) prevede constituirea unei garanții, această garanție se furnizează în cazurile în care, potrivit informațiilor cuprinse în documentul vamal, mărfurile menționate la articolul 463 alineatul (1) care circulă între două puncte de pe teritoriul vamal al Comunității, urmează a părăsi acest teritoriu în cursul transportului în alt mod decât pe calea aerului.

2. Garanția se constituie fie la biroul la care se îndeplinesc formalitățile solicitate la expedierea mărfurilor, fie la alt organism desemnat în acest scop de către statul membru căruia îi aparține acest birou, în conformitate cu dispozițiile stabilite de către autoritățile vamale ale acestui stat membru. În cazul măsurilor care instituie o taxă sau o altă impunere, nu este nevoie ca garanția să fie furnizată în cazul în care mărfurile circulă sub regim de tranzit comunitar, în cazul în care s-a furnizat o garanție în altă formă decât în numerar ori se acordă dispensă de garanție pe motivul identității principalului obligat.

ART. 468

1. Dispozițiile articolului 465 se aplică și mărfurilor menționate la articolul 463 alineatul (1) care circulă între două puncte de pe teritoriul vamal al Comunității cu tranzitarea teritoriului unei țări AELS și sunt reexpediate dintr-o astfel de țară.

Prin derogare de la dispozițiile articolului 482, originalul exemplarului de control T5 însoțește mărfurile până la biroul vamal competent al statului membru de destinație.

Biroul de plecare precizează termenul în care mărfurile trebuie reintroduse pe teritoriul vamal al Comunității.

2. Dacă măsura menționată la articolul 463 alineatul (2) prevede constituirea unei garanții, atunci prin derogare de la dispozițiile articolului 467 această garanție se furnizează pentru toate cazurile prevăzute la alineatul (1).

ART. 469

În cazul în care mărfurile nu se repun în liberă circulație imediat după sosirea lor la biroul de destinație, respectivul birou întreprinde demersurile necesare pentru aplicarea măsurilor care îi privesc care sunt menționate la articolul 463 alineatul (2).

ART. 470

În cazul în care mărfurile menționate la articolul 463 alineatul (1) care circulă în condițiile prevăzute la articolul 467, chiar și pe calea aerului, nu se reintroduc pe teritoriul vamal al Comunității în termenul prevăzut, se consideră că ele au fost exportate fraudulos către o țară terță dintr-un stat membru din care sunt expediate dacă nu se stabilește că s-au pierdut datorită unui caz de forță majoră sau unui caz fortuit.

CAP. 12

Dispoziții referitoare la documente (Exemplarul de control T5) folosit pentru aplicarea măsurilor comunitare care presupun controale privind folosirea și/sau destinația mărfurilor

ART. 471

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) "autorități competente":

autoritățile vamale sau orice altă autoritate răspunzătoare de aplicarea dispozițiilor prezentului capitol;

(b) "birou":

biroul vamal sau organismul care răspunde la nivel local de aplicarea dispozițiilor prezentului capitol.

ART. 472

1. În cazul în care la aplicarea unei măsuri comunitare adoptate în materie de import sau de export al mărfurilor sau de circulație a mărfurilor în interiorul teritoriului vamal al Comunității este condiționată de prezentarea dovezii că aceste mărfuri au primit utilizarea și/sau destinația prevăzute sau prescise prin această măsură, dovada menționată este furnizată prin prezentarea "exemplarului de control T5". Prin "exemplar de control T5" se înțelege un exemplar întocmit pe un formular T5, eventual completat cu unul sau mai multe formulare T5 bis în conformitate cu articolul 478 sau de una sau mai multe liste de încărcătură, în conformitate cu condițiile menționate la articolul 479 sau 480.

Nu se exclude folosirea simultană, dar în scopuri diferite, a mai multor exemplare de control T5, în măsura în care fiecare dintre ele este prevăzut printr-o măsură comunitară.

2. Orice persoană care semnează un exemplar de control T5 în sensul alineatului (1) trebuie să folosească mărfurile descrise în respectivul document conform declarației și/sau să expedieze mărfurile către destinația declarată.

ART. 473

Formularele pentru exemplarul de control T5 trebuie să corespundă cu modelele din anexele 63, 64 și 65. Ele se completează în conformitate cu nota explicativă din anexa 66 și, după caz, cu regulile suplimentare stabilite prin legislația comunitară. Fiecare stat membru poate suplimenta, dacă este necesar, nota explicativă.

Exemplarul de control T5 se eliberează și se folosește conform dispozițiilor articolelor 476 - 485.

ART. 474

1. Hârtia folosită este de culoare albastru deschis, finisată pentru scris și cântărind 40 g/mp. Hârtia trebuie să fie suficient de opacă pentru ca informațiile de pe o parte să nu afecteze lizibilitatea informațiilor de pe cealaltă parte. Trebuie să fie suficient de rezistentă pentru ca în cursul folosirii normale să nu se rupă sau să nu se șifoneze ușor.

2. Formatul formularelor este:

(a) 210 x 297 mm pentru formularele T5 (anexa 63) și formularele T5 bis (anexa 64), fiind admisă o toleranță maximă în lungime cuprinsă între - 5 și + 8 mm;

(b) 297 x 240 mm pentru lista de încărcătură T5 (anexa 65), fiind admisă o toleranță maximă în lungime cuprinsă între - 5 și + 8 mm.

3. Marcarea prin culoare a diferitelor exemplare ale formularelor se face în modul următor:

- originalele prezintă în partea dreaptă o bandă continuă de culoare neagră;
- lățimea acestei benzi este de aproximativ 3 mm.

4. Adresa de retur și nota importantă de pe fața formularului pot fi tipărite cu roșu.

ART. 475

Autoritățile competente ale statelor membre pot solicita ca formularele exemplarelor de control T5 să precizeze numele și adresa imprimeriei sau un semn care să permită identificarea acesteia.

ART. 476

Exemplarul de control T5 se întocmește într-una dintre limbile oficiale ale Comunității, acceptată de autoritățile competente ale statului membru de plecare.

Autoritățile competente ale altui stat membru în care se prezintă un astfel de document pot cere, dacă se consideră necesar, traducerea în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale acestui stat membru.

ART. 477

1. Exemplarul de control T5 se completează la mașina de scris sau printr-un procedeu mecanografic sau similar. El poate fi, de asemenea, completat citeț de mână, cu cerneală și cu litere mari de tipar.

Formularele nu trebuie să conțină ștersături sau suprascrieri. Rectificările se fac prin bararea datelor incorecte și, unde este cazul, prin adăugarea datelor necesare. Orice rectificare făcută în acest fel trebuie aprobată de către persoana care le face și trebuie vizată în mod expres de către autoritățile vamale.

2. Exemplarul de control T5 poate fi produs și completat folosind un procedeu tehnic de reproducere cu condiția respectării stricte a dispozițiilor în ce privește modelele, hârtia, formatul, limba folosită, lizibilitatea, interzicerea ștersăturilor și suprascrierea și modificările.

ART. 478

1. Autoritățile competente din fiecare stat membru pot aproba întreprinderilor cu sediul pe teritoriul lor să suplimenteze exemplarul de control T5 cu unul sau mai multe exemplare T5 bis în cazurile în care toate formularele se referă la o singură expediție de mărfuri, încărcată pe un singur mijloc de transport, având un singur destinatar și care primește o singură utilizare și/sau destinație.

2. Numărul de formulare T5 bis folosite se menționează în caseta 3 a exemplarului de control T5 pe care îl însoțesc. Numărul de înregistrare al exemplarului de control T5 se menționează în caseta destinată înregistrării datelor de identificare a fiecărui formular T5 bis. Numărul total de colete acoperite de exemplarul de control T5 și de formularul sau formularele T5 bis se menționează în caseta 6 a exemplarului de control T5.

ART. 479

1. Autoritățile competente ale fiecărui stat membru pot aproba întreprinderilor cu sediul pe teritoriul lor să suplimenteze exemplarul de control T5 cu una sau mai multe liste de încărcătură T5 specificând datele de identificare precizate în mod normal în casetele 31, 33, 35, 38, 100, 103 și 105 ale formularului T5, cu condiția ca toate formularele să se refere la o singură expediție de mărfuri, încărcate pe un singur mijloc de transport și având un singur destinatar, precum și o singură utilizare și/sau destinație.

2. Se poate folosi numai fața formularului de listă de încărcătură T5. Fiecare articol specificat pe lista de încărcătură T5 trebuie să fie precedat de un număr de ordine și se precizează toate datele de identificare indicate în titlurile coloanelor de pe listă.

După ultima mențiune se trage o linie orizontală și spațiile neutilizate se bazează, astfel încât să nu fie posibile adăugiri ulterioare. Numărul total de colete conținând mărfurile descrise pe listă, greutatea brută totală și greutatea netă a respectivelor mărfuri se precizează în partea de jos a coloanelor corespunzătoare.

3. În cazul în care se folosesc liste de încărcătură T5, casetele 31, 33, 35, 38, 100, 103 și 105 de pe exemplarul de control T5 la care se referă se bazează și exemplarul de control nu poate fi completat de un formular T5 bis.

4. Numărul de liste de încărcătură T5 folosite se precizează în caseta 4 a exemplarului de control T5. Numărul de înregistrare al exemplarului de control T5 se indică în caseta pentru înregistrarea datelor de identificare ale fiecărei liste de încărcătură T5. Numărul total de colete acoperite de diferitele liste de încărcătură se indică în caseta 6 a exemplarului de control T5.

ART. 480

1. Autorizația menționată la articolul 479 alineatul (1) poate prevedea ca întreprinderilor ale căror evidențe se bazează pe un sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor să folosească liste de încărcătură T5 întocmite prin intermediul unui astfel de sistem și care, deși cuprind toate datele de identificare prevăzute în lista a cărui model este prezentat în anexa 65, nu respectă toate condițiile stipulate la articolele 473 - 475 și 477 și cele stipulate la articolul 479 alineatul (2) privind obligația ca fiecare articol indicat pe listă să fie precedat de un număr de ordine. Aceste liste se întocmesc și se completează totuși în așa fel încât să poată fi folosite cu ușurință de către autoritățile competente.

2. Autorizația se acordă numai acelor întreprinderi care prezintă toate garanțiile considerate utile de către autoritățile competente.

3. Se poate aproba folosirea drept liste de încărcătură, în conformitate cu articolul 479 alineatul (1), a listelor descriptive întocmite în scopul îndeplinirii formalităților de expediție/export, chiar dacă aceste liste se întocmesc de către firme ale căror evidențe nu se bazează pe sisteme integrate de prelucrare electronică sau automată a datelor.

4. Titularul autorizației răspunde în eventualitatea folosirii abuzive de către orice persoană a listelor de încărcătură pe care le întocmește.

ART. 481

1. Exemplarul de control T5 și, după caz, formularele T5 bis sau listele de încărcătură T5 se întocmesc de către persoana interesată în original și cel puțin o copie. Fiecare dintre acestea trebuie să poarte semnătura persoanei interesate.

2. Exemplarul de control T5 și, după caz, formularele T5 bis sau listele de încărcătură T5 trebuie să cuprindă, în ceea ce privește descrierea mărfurilor și orice informații suplimentare, toate datele de identificare cerute de dispozițiile referitoare la măsura comunitară care impune controlul.

3. În cazul în care mărfurile nu sunt plasate sub regimul de tranzit comunitar, exemplarul de control T5 trebuie să facă referire la documentul care specifică procedura de tranzit folosită, dacă este cazul. Dacă nu se folosește o procedură de tranzit, documentul trebuie să cuprindă una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

4. Documentul de tranzit comunitar sau documentul referitor la procedura de tranzit folosită trebuie să facă referire la exemplarul sau exemplarele de control T5 eliberate.

ART. 482

1. În cazul în care mărfurile circulă sub o procedură de tranzit comunitar sau sub o altă procedură de tranzit vamal, exemplarul de control T5 se eliberează de către biroul de plecare. Biroul de plecare păstrează o copie a exemplarului de control T5. Originalul exemplarului de control T5 însoțește mărfurile cel puțin până la biroul la care se certifică destinația și/sau utilizarea mărfurilor în aceleași condiții ca și documentul referitor la procedura de tranzit folosită.

2. În cazul în care mărfurile care se supun controalelor în privința utilizării și/sau destinației nu sunt plasate sub un regim de tranzit, un exemplar de control T5 se eliberează de către autoritatea competentă a statului membru de expediție. Această autoritate păstrează o copie a exemplarului de control T5.

Exemplarul de control T5 trebuie să conțină una dintre expresiile menționate la articolul 481 alineatul (3).

3. Exemplarul de control T5 și, după caz, formularul sau formularele T5 bis sau listele de încărcătură T5 se autentifică de către autoritățile competente ale statului membru de plecare. Această autentificare cuprinde următoarele date, care trebuie să figureze în caseta A (Biroul de plecare) din aceste documente:

(a) în cazul exemplarului de control T5, numele și ștampila biroului de plecare, semnătura persoanei competente, data autentificării și un număr de înregistrare care poate fi tipărit în prealabil;

(b) în cazul formularului T5 bis și/sau listei de încărcătură T5, numărul care apare pe exemplarul de control T5. Acest număr se introduce fie cu ajutorul unei ștampile care cuprinde numele biroului de plecare, fie scris de mână. În acest din urmă caz, el trebuie să fie însoțit de ștampila oficială a biroului respectiv.

Originalele acestor documente se înapoiază persoanei interesate imediat ce se îndeplinesc toate formalitățile administrative.

4. Mărfurile și originalele exemplarelor de control T5 se prezintă la biroul de destinație.

ART. 483

1. Biroul de destinație asigură sau dispune asigurarea sub răspunderea sa a controlului privind utilizarea și/sau destinația prevăzută sau prescrisă.

2. Biroul de destinație înscrie datele de identificare în exemplarele de control T5, păstrând o fotocopie a respectivului document, dacă este cazul, precum și rezultatul controalelor efectuate.

3. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 485, după efectuarea tuturor formalităților necesare și după vizarea de către biroul de destinație, biroul de destinație trimite originalul exemplarului de control T5 la adresa specificată sub titlul "A se returna către".

ART. 484

Persoana care prezintă la biroul de destinație un exemplar de control T5 și transportul la care se referă acesta poate primi la cerere o recipisă întocmită pe un formular potrivit modelului din anexa 47.

Recipisa nu poate înlocui exemplarul de control T5.

ART. 485

1. În cazul unui transport de mărfuri însoțit de un exemplar de control T5, autoritățile competente ale statelor membre permit ca un asemenea transport și exemplarul de control T5 să fie fracționate înainte de încheierea procedurii pentru care s-a eliberat formularul. Transporturile care rezultă din astfel de fracționări pot fi fracționate în continuare.

2. Dispozițiile alineatului (1) se aplică fără a aduce atingere măsurilor comunitare pentru produsele rezultate din prelucrare care se supun controlului privind utilizarea și/sau destinația și care sunt transformate în alt stat membru înainte de a primi utilizarea și/sau destinația finală.

3. Fracționarea menționată la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu dispozițiile prevăzute la alineatele (4) - (7). Statele membre au posibilitatea de derogare de la aceste prevederi în cazurile în care toate transporturile rezultate din fracționare urmează a primi utilizarea sau destinația declarată în statul membru în care are loc fracționarea.

4. Biroul la care se efectuează fracționarea eliberează, în conformitate cu articolul 481, un extras după exemplarul de control T5 pentru fiecare parte a transportului fracționat, folosind în acest scop un exemplar de control T5.

Fiecare extras conține, în special, informațiile suplimentare indicate în casetele 100, 104, 105, 106 și 107 ale exemplarului de control T5 inițial și precizează greutatea netă și cantitatea netă a mărfurilor cărora li se aplică extrasul. Caseta 106 din fiecare extras prezintă numărul de înregistrare și data, biroul și țara emitentă a exemplarului inițial de control T5, folosind una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

5. Biroul la care se face fracționarea adnotează pe exemplarul de control T5 inițial că formularul este fracționat. Acest lucru se face prin înscrierea uneia dintre mențiunile următoare în caseta "Controlul utilizării și/sau destinației":

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

Exemplarul de control T5 inițial se înapoiază neîntârziat la adresa indicată sub caseta "A se returna către", însoțit de copii ale extraselor eliberate.

Biroul la care se efectuează fracționarea reține o copie a exemplarului de control T5 inițial și a extraselor care au fost eliberate.

6. Originalele extraselor după exemplarele de control T5, împreună cu documentele referitoare la procedura utilizată, dacă este cazul, însoțesc transporturile parțiale.

7. Birourile competente din statele membre de destinație a părților din transportul fracționat asigură sau dispun asigurarea controlului, sub răspunderea lor, privind utilizarea și/sau destinația prevăzută sau prescrisă. Ele returnează extrasele adnotate în conformitate cu articolul 483 alineatul (3) la adresa indicată în caseta "A se returna către".

8. În cazul unei noi fracționări în conformitate cu alineatul (1), dispozițiile prevăzute la alineatele (2) - (7) se aplică mutatis mutandis.

ART. 486

1. Exemplarul de control T5 se eliberează retroactiv cu condiția ca:

- omisiunea de a solicita sau de a elibera acest document în momentul expedierii mărfurilor să nu fie imputabilă persoanei interesate sau ca aceasta să poată face dovada în fața autorităților competente că această omisiune nu este din culpa sa și că nu se datorează unei imprudențe sau neglijențe obișnuite din partea sa;

- persoana interesată să facă dovada că exemplarul de control T5 se referă la mărfurile pentru care au fost îndeplinite toate formalitățile administrative;

- persoana interesată să prezinte documentele necesare pentru eliberarea documentului menționat;

- să se facă dovada în fața autorităților competente că eliberarea retroactivă a exemplarului de control T5 nu poate conduce la obținerea de avantaje financiare care ar rezulta prin regimul de tranzit folosit, caracterul vamal al mărfurilor și utilizarea și/sau destinația acestora.

2. În cazul în care exemplarul de control T5 se eliberează retroactiv, el trebuie să conțină, scris cu roșu, una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

De asemenea, persoana interesată trebuie să înscrie pe acest exemplar de control T5 identitatea mijlocului de transport cu care se expediază mărfurile, data plecării și, după caz, data la care se prezintă mărfurile la biroul de destinație.

3. Exemplarul de control T5 eliberat retroactiv se poate viza de către biroul de destinație numai în cazul în care acest birou constată că mărfurile cuprinse în documentul respectiv au primit utilizarea și/sau destinația prevăzute sau prescrise prin măsura comunitară adoptată în materie de import, export sau circulație a mărfurilor în cauză pe teritoriul vamal al Comunității.

4. Duplicatele exemplarelor de control T5, extrasele după exemplarele de control T5, formularele T5 bis și listele de încărcătură T5 se pot elibera în cazul în care originalele s-au pierdut. Duplicatul trebuie să prezinte scris cu roșu în caractere îngroșate cuvântul "DUPLICAT", precum și ștampila biroului care a eliberat duplicatul și semnătura funcționarului competent.

ART. 487

Prin derogare de la dispozițiile articolului 472 și dacă nu se stipulează altfel în dispozițiile referitoare la măsura comunitară, fiecare stat membru are posibilitatea să ceară ca dovada că mărfurile au primit utilizarea și/sau destinația prevăzute sau prescrise să fie făcută în conformitate cu o procedură națională, cu condiția ca mărfurile să nu părăsească teritoriul său înainte de a primi utilizarea și/sau destinația prevăzute sau prescrise.

ART. 488

Autoritățile competente ale fiecărui stat membru, în limitele competențelor lor, autorizează orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 489 și denumită în continuare "expeditor agreeat", care dorește să expedieze mărfuri pentru care trebuie întocmit un exemplar de control T5 să nu prezinte la biroul de plecare nici mărfurile respective, nici exemplarul de control T5 aferent acestora.

ART. 489

1. Autorizația prevăzută la articolul 488 se acordă numai persoanelor:

- (a) care efectuează frecvent transporturi de mărfuri;

- (b) ale căror evidențe permit autorităților competente să le verifice operațiunile;

- (c) care furnizează o garanție, în cazul în care eliberarea exemplarului de control T5 este condiționat de constituirea unei garanții și

- (d) care nu a săvârșit încălcări grave sau repetate ale legislației relevante.

2. Autoritățile competente iau măsurile adecvate pentru constituirea garanției prevăzute la alineatul (1) litera (c).

ART. 490

Autorizația eliberată de autoritățile competente precizează în mod special:

- (a) biroul sau birourile competente să acționeze ca birouri de plecare pentru expedițiile ce urmează a fi efectuate;

- (b) termenul și modul în care expeditorul agreeat trebuie să informeze biroul de plecare în legătură cu transportul de efectuat pentru ca biroul să poată efectua un eventual control înainte de plecarea mărfurilor;

- (c) termenul în care mărfurile trebuie prezentate la biroul de destinație; acest termen se stabilește în funcție de condițiile de transport;

- (d) măsurile de identificare care urmează să fie luate. În acest scop, autoritățile competente pot stipula ca mijloacele de transport sau coletele să poarte sigilii speciale, acceptate de autoritățile competente și aplicate de către expeditorul agreeat.

ART. 491

1. Autorizația prevede ca rubrica rezervată biroului de plecare de pe fața formularului de declarație pentru exemplarul de control T5:

- (a) să fie ștampilată în prealabil cu ștampila biroului de plecare și semnată de către un funcționar de la biroul respectiv sau

- (b) să fie ștampilată de către expeditorul agreeat cu o ștampilă specială din metal aprobată de autoritățile competente și conformă cu modelul din anexa 62; această ștampilă se poate tipări în prealabil pe formulare în cazul în care tipărirea se încredințează unei imprimării aprobate în acest scop.

Expeditorul agreeat are obligația de a completa caseta respectivă precizând data de expediere a mărfurilor și atribuie declarației un număr în conformitate cu regulile stabilite în acest sens prin autorizație.

2. Autoritățile competente pot prevedea folosirea de formulare purtând un semn distinctiv pentru a le individualiza.

ART. 492

1. Cel târziu la data expediției mărfurilor, expeditorul agreeat înscrie pe fața exemplarului de control T5 completat corect, în caseta "Control efectuat de biroul de plecare", după caz, termenul în care mărfurile trebuie prezentate la biroul de destinație și referirile la documentele de export solicitate de statul membru de expediție, măsurile de identificare aplicate și una dintre următoarele mențiuni:
[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

2. După expedierea mărfurilor, expeditorul agreeat trimite neîntârziat către biroul de plecare o copie a exemplarului de control T5 însoțită de orice document special pe baza căruia s-a întocmit exemplarul de control T5.

3. În cazul în care biroul de plecare efectuează un control la plecarea unui transport, el consemnează acest lucru în caseta "Control efectuat de biroul de plecare" pe fața exemplarului de control T5.

4. Un exemplar de control T5 completat corect și conținând indicațiile prevăzute la alineatul (1) care este semnat de către expeditorul agreeat se consideră ca fiind eliberat de către biroul de plecare care a efectuat preautentificarea formularelor în conformitate cu dispozițiile articolului 491 alineatul (1) litera (a) ori al cărui nume este imprimat pe ștampila specială în conformitate cu dispozițiile articolului 491 alineatul (1) litera (b) în scopul de a face dovada că mărfurile prevăzute în document au primit utilizarea și/sau destinația prevăzute.

ART. 493

1. Expeditorul agreeat:

(a) respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol și în autorizație;

(b) ia toate măsurile necesare pentru a asigura păstrarea în siguranță a ștampilei speciale sau a formularelor pe care este imprimată ștampila biroului de plecare sau ștampila specială.

2. Expeditorul agreeat suportă toate consecințele, în special consecințele financiare, erorile, omisiunile sau alte imperfecțiuni din exemplarele de control T5 pe care le întocmește în îndeplinirea procedurilor ce îi revin în temeiul autorizației prevăzute la articolul 488.

3. În eventualitatea utilizării frauduloase de către o persoană a exemplarelor de control T5 ștampilate cu ștampila biroului de plecare sau cu ștampila specială, expeditorul agreeat răspunde, fără a aduce atingere procedurilor penale, de plata drepturilor și a altor impuneri care nu au fost plătite și pentru rambursarea oricăror avantaje financiare obținute abuziv ca urmare a unei astfel de utilizări, cu excepția cazului în care face dovada față de autoritățile de care a fost autorizat că a luat măsurile prevăzute la alineatul (1) litera (b).

ART. 494

1. Autoritățile competente pot autoriza expeditorul agreeat să nu semneze formularele exemplarului de control T5 pe care este imprimată ștampila specială menționată în anexa 62 și care se întocmesc cu ajutorul unui sistem integrat de prelucrare electronică sau automată a datelor. Această autorizație se acordă cu condiția ca expeditorul agreeat să fi dat în prealabil autorităților respective un angajament scris prin care se recunoaște ca fiind răspunzător, fără a aduce atingere procedurilor penale, de plata tuturor drepturilor și a altor impuneri datorate și de rambursarea avantajelor financiare obținute abuziv ca urmare a folosirii formularului de exemplar de control T5 pe care este imprimată ștampila specială.

2. Formularele exemplarului de control T5 întocmite în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) trebuie să conțină în caseta rezervată semnăturii declarantului una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

ART. 495

Formularele prezentate în anexele I, II și III la Regulamentul (CEE) nr. 2823/87 al Consiliului*1), care se utilizau înaintea datei de intrare în vigoare a prezentului regulament, se pot utiliza în continuare până la epuizarea stocurilor și până la 31 decembrie 1995 cel târziu.

*1) JO L 270, 23.9.1987, p. 1.

TITLUL III REGIMURI VAMALE CU IMPACT ECONOMIC

CAP. 1 Dispoziții comune

Secțiunea 1 Definiții

ART. 496

În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) birou de control: biroul vamal menționat în autorizație și abilitat de către autoritățile vamale ale fiecărui stat membru care au eliberat autorizația să efectueze controlul regimul;

(b) birou de plasare: biroul sau birourile vamale indicat(e) în autorizație și abilitat(e) de către autoritățile vamale ale fiecărui stat membru care au eliberat autorizația să accepte declarații de plasare sub regim;

(c) birou de încheiere: biroul sau birourile vamale abilitate indicate în autorizație și abilitate de către autoritățile vamale ale statului membru care au eliberat autorizația să accepte declarații care dau mărfurilor o destinație vamală, ca urmare a plasării sub un regim vamal cu impact economic.

Secțiunea 2 Acordarea regimului - procedura normală

ART. 497

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3) și articolelor 568, 656, 695 și 760, cererea de autorizare pentru a beneficia de un regim vamal cu impact economic (inclusiv cererile de autorizare pentru gestionarea unui antrepozit vamal sau pentru folosirea regimului de antrepozit vamal), denumită în continuare "cerere", trebuie făcută în scris.

Cererea se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa 67. Solicitantul furnizează în cerere toate informațiile necesare care corespund diferitelor puncte existente în modelul prevăzut, după caz, în anexele 67/A - 67/E, cu referire la punctele respective și

ținând seama de notele conținute în modelul respectiv. Textul notelor nu trebuie totuși reproduș în cerere. Cererea se semnează și se datează.

În cazul în care autoritățile vamale desemnate apreciază că informațiile furnizate în cerere sunt insuficiente, prezentul alineat nu prejudică dreptul autorităților vamale de a cere declarantului să pună la dispoziție informații suplimentare sau alte elemente necesare pentru aplicarea dispozițiilor care țin de alte domenii decât cele reglementate de prezentul titlu.

2. Cererea se referă și este însoțită de originalele sau copiile tuturor documentelor însoțitoare sau ale documentelor referitoare la datele specifice furnizate în cerere a căror prezentare este necesară pentru verificare. Cererea poate fi însoțită și de file suplimentare în cazul în care urmează să se furnizeze informații adiționale. Orice document, înscris sau filă anexat(ă) constituie parte integrantă a cererii. Pe cerere se indică numărul anexelor.

3. De la caz la caz, autoritățile vamale pot permite ca, în cazul unei cereri de reînnoire sau de modificare a unei autorizații, titularul să prezinte o cerere scrisă care să conțină în special elementele de identificare ale autorizației precedente și în care să precizeze orice modificări ce trebuie efectuate.

4. Sub rezerva procedurilor simplificate prevăzute la articolele 568, 656, 695 și 760, se respinge orice cerere care nu îndeplinește condițiile prevăzute la prezentul articol și care nu se prezintă în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 509, 555, 691 și 750.

ART. 498

Depunerea unei cereri semnate de către solicitant indică voința persoanei interesate de a beneficia de regimul vamal cu impact economic solicitat și, fără a aduce atingere aplicării eventuale a dispozițiilor penale în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statele membre, are valoare de angajament în ceea ce privește:

- exactitatea informațiilor înscrise în cerere;
- autenticitatea documentelor însoțitoare și
- respectarea tuturor obligațiilor inerente regimului vamal cu impact economic solicitat.

ART. 499

1. Înainte de a elibera autorizația, autoritățile vamale competente au obligația de a se asigura că sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea acesteia.

2. Nu se acordă autorizația în cazul în care cererea nu se poate admite în sensul dispozițiilor articolului 497 alineatul (4).

ART. 500

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 568, 656, 695 și 760, autorizația de utilizare a unui regim vamal cu impact economic prevăzut la articolul 85 din cod, inclusiv autorizația pentru gestionarea unui antrepozit vamal sau de utilizare a regimului de antrepozit vamal, se întocmește pe un model care corespunde dispozițiilor relevante din anexele 68/A - 68/E, după caz. Autorizația se semnează și se datează.

2. Solicitantul este înștiințat în legătură cu eliberarea autorizației.

3. Fără a aduce atingere posibilităților de derogare prevăzute la articolele 556 alineatul (1) și 751 alineatul (1), autorizația intră în vigoare la data eliberării.

4. Autorizația poate acoperi, după caz, una sau mai multe plasări sub regim.

5. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), în cazul reînnoirii sau modificării unei autorizații deja eliberate pe baza cererii prezentate în conformitate cu articolul 497 alineatul (3), autoritățile vamale pot stabili printr-o decizie elementele care trebuie modificate făcându-se trimitere la autorizația care se modifică sau pot elibera o nouă autorizație, de la caz la caz.

ART. 501

1. În cazul neîndeplinirii uneia dintre condițiile necesare acordării autorizației, autoritățile vamale resping cererea.

2. Decizia de respingere a cererii se formulează în scris și se comunică solicitantului, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatul (3) din cod.

ART. 502

1. Autoritățile vamale au obligația de a păstra cererile și anexele acestora împreună cu o copie a autorizației eliberate.

2. În cazul acordării autorizației, termenul de păstrare a cererii, anexelor și autorizației este de cel puțin 3 ani de la data încheierii anului calendaristic în care expiră valabilitatea autorizației sau, în cazul autorizației de gestionare a unui antrepozit vamal sau de utilizare a regimului de antrepozit vamal, cel puțin 3 ani de la data încheierii anului calendaristic în cursul căruia se anulează sau se revocă autorizația.

3. În cazul în care cererea se respinge sau autorizația se anulează sau se revocă, cererea, eventuala autorizație și decizia de respingere a cererii și anexele acestora se păstrează o perioadă de cel puțin 3 ani de la data încheierii anului calendaristic în cursul căruia se respinge cererea sau se anulează ori se revocă autorizația.

CAP. 2

Antrepozitul vamal

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Subsecțiunea 1

Definiții și tipuri de antrepozit

ART. 503

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) mărfuri agricole: mărfurile ce intră sub incidența regulamentelor menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Comisiei*1). Mărfurile care intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 3033/80 al Comisiei*2) (mărfuri obținute prin transformarea produselor agricole) sau (CEE) nr. 3035/80*3) (produse agricole exportate sub formă de mărfuri care nu intră sub incidența anexei II la tratat) se sunt asimilate mărfurilor agricole;

(b) plata în avans: plata unei sume egale cu suma restituirii la export înainte de exportul mărfurilor, în cazul în care această plată este prevăzută în Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Comisiei;

(c) mărfuri prefinanțate: orice marfă destinată a fi exportată în aceeași stare care beneficiază de plata în avans, indiferent de descrierea care îi este atribuită prin normele comunitare care permit plata în avans;

(d) produs de bază prefinanțat: orice produs sau marfă destinat(ă) exportului după o transformare care depășește manipularea menționată la articolul 532, sub formă de mărfuri transformate care beneficiază de plata în avans;

(e) mărfuri transformate: orice produsul sau marfă rezultat(ă) din transformarea unui produs de bază prefinanțat, indiferent de descrierea care îi este atribuită prin normele comunitare care permit plata în avans.

*1) JO L 62, 7.3.1980, p. 5.

*2) JO L 323, 29.11.1980, p. 1.

*3) JO L 323, 29.11.1980, p. 27.

ART. 504

1. Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), antrepozitele vamale în care mărfurile se pot depozita sub regim de antrepozit vamal se clasifică după cum urmează:

- antrepozit de tip A: antrepozit public în conformitate cu articolul 99 al doilea paragraf prima liniuță din cod, aflat sub răspunderea deținătorului antrepozitului;

- antrepozit de tip B: antrepozit public în conformitate cu articolul 99 al doilea paragraf prima liniuță din cod, aflat sub răspunderea fiecărui antrepozitar, în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) din cod și cu articolul 105 al doilea paragraf din cod;

- antrepozit de tip C: antrepozitul privat, în conformitate cu articolul 99 al doilea paragraf a doua liniuță din cod, în cazul în care deținătorul antrepozitului este și antrepozitar al mărfurilor, dar nu este în mod necesar și proprietarul mărfurilor;

- antrepozit de tip D: antrepozitul privat, în conformitate cu articolul 99 al doilea paragraf a doua liniuță din cod, în cazul în care deținătorul antrepozitului este și antrepozitar al mărfurilor, dar nu este în mod necesar și proprietarul mărfurilor, aplicându-se procedura menționată la articolul 112 alineatul (3) din cod.

2. Regimul de antrepozit vamal ca antrepozit privat, în conformitate cu articolul 99 al doilea paragraf a doua liniuță din cod, în care deținătorul antrepozitului este și antrepozitar al mărfurilor, dar nu este în mod necesar și proprietarul mărfurilor, se poate, de asemenea, aplica în cadrul unui sistem care permite antrepoziterea mărfurilor în locuri de depozitare care aparțin titularului autorizației în conformitate cu articolul 98 alineatul (3) din cod. Acest sistem este clasificat ca antrepozit de tip E.

3. În cazul în care un antrepozit vamal ca antrepozit public, în conformitate cu dispozițiile articolului 99 al doilea paragraf prima liniuță din cod, este gestionat de autoritățile vamale, acesta este clasificat ca antrepozit de tip F.

4. Nu se permite combinarea în aceleași amplasamente sau localuri a tipurilor de antrepozit specificate la alineatele (1), (2) și (3).

Subsecțiunea 2

Amplasamentul antrepozitului vamal

ART. 505

1. Cu excepția antrepozitelor de tip E și F, antrepozitul vamal constă din localuri sau amplasamente precis delimitate aprobate de către autoritățile vamale.

2. În cazul în care decid să gestioneze un antrepozit de tip F, autoritățile vamale desemnează localurile sau amplasamentele care constituie antrepozitul. Decizia se publică sub forma utilizată de statul membru pentru publicarea actelor sale cu putere de lege sau administrative.

3. Orice loc aprobat de autoritățile vamale ca "magazie pentru depozitare temporară" în conformitate cu articolul 185 sau gestionat de către autoritățile vamale poate fi aprobat și ca antrepozit de tip A, B, C sau D sau poate fi gestionat ca antrepozit de tip F.

ART. 506

Antrepozitele de tip A, C, D și E pot fi, de asemenea, aprobate ca antrepozite de aprovizionare cu produse alimentare în conformitate cu dispozițiile articolului 38 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei*1).

*1) JO L 351, 14.12.1987, p. 1.

Subsecțiunea 3

Măsuri de politică comercială

ART. 507

În cazul în care documentele comunitare prevăd aplicarea măsurilor de politică comercială la:

(a) punerea mărfurilor în liberă circulație, acestea nu se aplică nici când mărfurile se plasează sub regimul de antrepozit vamal, nici pe durata șederii mărfurilor în antrepozit;

(b) introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal comunitar, acestea se aplică la plasarea sub regimul de antrepozit vamal a mărfurilor necomunitare;

(c) exportul mărfurilor, acestea se aplică la data exportului mărfurilor comunitare de pe teritoriul vamal comunitar după ce au fost plasate sub regimul de antrepozit vamal.

Secțiunea 2

Dispoziții privind acordarea autorizației

ART. 508

Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică tuturor tipurilor de antrepozit cu excepția antrepozitelor de tip F.

ART. 509

Cererea de autorizație se prezintă, în conformitate cu articolul 497 și cu anexa 67/A, autorităților vamale desemnate de către statul membru pe teritoriul căruia sunt situate locurile care urmează a fi aprobate ca antrepozite vamale sau, în cazul antrepozitului de tip E, autorităților vamale desemnate de către statul membru pe teritoriul căruia se păstrează principalele evidențe contabile ale deținătorului antrepozitului.

ART. 510

1. Autorizația se acordă numai dacă solicitantul demonstrează că antrepozitul reprezintă o necesitate economică efectivă și dacă antrepozitul vamal este destinat în principal depozitării de mărfuri; totuși, fără a exclude posibilitatea efectuării operațiunilor obișnuite de manipulare, perfecționare activă sau transformare sub control vamal, în condițiile prevăzute la articolele 106 și 109 din cod, cu condiția ca astfel de operațiuni să nu fie predominante în raport cu activitatea de depozitare a mărfurilor.

2. În sensul articolului 86 din cod, pentru a se evalua proporționalitatea dintre costurile administrative ocazionate de măsurile de supraveghere și de control ale antrepozitului vamal și necesitățile economice de antrepozitare se ține seama în special de tipul de antrepozit vamal și de procedurile ce se pot aplica.

ART. 511

1. Autorizațiile se eliberează de către autoritățile vamale desemnate de către fiecare stat membru în care cererile se prezintă în conformitate cu dispozițiile articolului 509.

Autorizația intră în vigoare la data eliberării sau la o dată ulterioară prevăzută de aceasta. Cu toate acestea, în cazuri excepționale în care autoritățile vamale comunică, în scris în alt mod decât prin utilizarea formularului menționat în anexa 68/A, solicitantului unui antrepozit privat acordul pentru eliberarea autorizației, autorizația intră în vigoare la data acestei comunicări. Copia comunicării se anexează la autorizație și constituie parte integrantă a acesteia.

2. Fără a aduce atingere regulilor privind anularea, revocarea și modificarea, autorizația se eliberează pe termen nelimitat.

3. Autorizația precizează, în special, biroul vamal competent pentru controlul antrepozitului vamal. Autorizația poate, de asemenea, indica, dacă este cazul, că mărfurile care prezintă pericol sau ar putea altera celelalte mărfuri ori care, din alte motive, necesită instalații speciale, trebuie plasate în amplasamente special echipate pentru depozitarea lor.

În cazul antrepozitelor private, autorizația poate, de asemenea, menționa categoriile de mărfuri care pot fi primite în antrepozitul respectiv.

4. În cazul în care persoana interesată cere ca mărfurile să fie prezentate sau declarate pentru plasare sub regim la un alt birou vamal decât biroul de control și pentru ca regularitatea operațiunilor să nu fie afectată, autoritățile vamale pot abilita unul sau mai multe birouri să funcționeze ca birou(ri) de plasare.

În cazul în care procedura afectează mai multe state membre, autoritățile vamale care au eliberat autorizația trimit o copie autorităților vamale interesate.

ART. 512

1. Condiția necesității economice de depozitare menționată la articolul 510 alineatul (1) se consideră a nu mai fi îndeplinită în cazul în care persoana interesată solicită în scris revocarea autorizației.

2. Autorizația poate fi revocată și în cazul în care autoritățile vamale consideră că antrepozitul vamal nu este sau nu mai este utilizat în măsură suficientă pentru a-i justifica menținerea.

Secțiunea 3

Plasarea mărfurilor sub regim

ART. 513

1. Mărfurile care urmează a fi plasate sub regimul de antrepozit vamal și declarația de plasare sub regimul de antrepozit vamal se prezintă la biroul de control sau, în cazul aplicării articolului 511 alineatul (4), la unul dintre birourile de plasare indicate în autorizație.

2. În cazul aplicării articolului 511 alineatul (4) al doilea paragraf, biroul vamal de plasare sub regim trimite biroului de control o copie sau un exemplar suplimentar al declarației menționate la alineatul (1) sau o copie a documentului administrativ sau comercial folosit pentru plasarea mărfurilor sub regim de antrepozit vamal de îndată ce se acordă liberul de vamă. În caseta 44 a declarației sau pe documentul comercial sau administrativ se menționează numele și adresa biroului vamal în cauză.

În cazul în care se consideră că este necesar, biroul de plasare poate solicita biroului de control să fie înștiințat în legătură cu sosirea mărfurilor.

Dispozițiile care reglementează regimul de antrepozit vamal se aplică de la data acceptării de către biroul de plasare a declarației vamale de plasare sub regim; această declarație se folosește, de asemenea, pentru transportul mărfurilor care trebuie să se efectueze în cel mai scurt timp posibil și pentru introducerea lor în localurile antrepozitului vamal fără prezentare la biroul de control.

Această procedură nu se aplică în cazul unui antrepozit de tip B.

3. Procedura menționată la alineatul (2) se poate aplica, de asemenea, fără cerere din partea persoanelor interesate, din motive care țin de administrarea administrativă a birourilor vamale, și în special din motive care țin de utilizarea procedurilor informatice.

Subsecțiunea 1

Procedura normală

ART. 514

Declarația menționată la articolul 513 se întocmește în conformitate cu dispozițiilor prevăzute la articolele 198 - 252.

Subsecțiunea 2

Proceduri simplificate

ART. 515

Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod se aplică în condițiile prevăzute la articolele 268 - 274.

ART. 516

Procedurile prevăzute la articolele 514 și 515 se aplică și pentru a permite transferul mărfurilor în regim de antrepozit vamal în depozitele temporare menționate la articolul 505 alineatul (3).

Secțiunea 4

Funcționarea antrepozitelor vamale și regimul de antrepozit vamal

Subsecțiunea 1

Evidența operativă

ART. 517

1. În cazul antrepozitelor de tip A, C, D și E, autoritățile vamale desemnează pe deținătorul antrepozitului drept persoana obligată să țină evidența operativă menționată la articolul 105 din cod.

Această evidență operativă se pune la dispoziția biroului de control pentru efectuarea de controale.

2. Într-un antrepozit de tip B, biroul de control păstrează declarațiile de plasare sau documentele administrative utilizate în acest scop pentru a supraveghea încheierea regimului. Nu se păstrează evidențe operative.

Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare care reglementează păstrarea documentelor vamale, biroul de control poate stabili termenele de păstrare a declarațiilor vamale prin măsuri administrative interne. Aceste termene pot fi prelungite.

În cazul în care mărfurile la care se referă declarația sau documentul nu au primit o destinație vamală până la expirarea termenului, biroul de control solicită ca mărfurile să primească o destinație sau ca declarația ori documentul inițial de plasare sub regim a mărfurilor să se înlocuiască cu o nouă declarație care să reproducă toate datele din declarația precedentă sau din documentul precedent.

3. Într-un antrepozit de tip F, înscrisurile vamale trebuie să conțină toate informațiile menționate la articolul 520. Aceste înscrisuri înlocuiesc evidența operativă menționată la articolul 105 din cod.

ART. 518

Fără a aduce atingere articolului 517 alineatul (3), biroul de control nu ține evidențe operative.

Cu toate acestea, în scopuri administrative, se poate păstra un registru al tuturor declarațiilor acceptate.

ART. 519

În cazul în care evidențele păstrate de către persoana interesată în scopuri comerciale sau fiscale conțin toate datele necesare controlului, ținând seama de tipul de antrepozit și de procedurile de plasare și de încheiere aplicabile, iar aceste date pot fi folosite în scopul controlului, autoritățile vamale aprobă aceste evidențe drept evidențe operative ale stocurilor menționate la articolul 105 din cod.

ART. 520

1. Evidențele operative menționate la articolul 105 din cod trebuie să conțină toate datele necesare pentru aplicarea corectă a regimului și pentru controlul acestuia.

Ele includ în special:

- (a) informațiile conținute în casetele nr. 1, 31, 37 și 38 ale declarației de plasare sub regim;
- (b) referirea la declarațiile prin intermediul cărora mărfurile au primit o destinație vamală care încheie regimul de antrepozit vamal;
- (c) data, referirea la alte documente vamale și toate celelalte documente cu privire la plasarea sub regim și la încheierea regimului;
- (d) informațiile necesare monitorizării mărfurilor, inclusiv locul și datele privitoare la eventualul transfer al mărfurilor între antrepozite vamale fără încheierea regimului;
- (e) informații referitoare la depozitarea comună a mărfurilor menționate la articolul 524;
- (f) orice alte detalii necesare pentru identificarea mărfurilor;
- (g) informații privind manipulările uzuale la care se supun mărfurile;
- (h) informații privitoare la ieșirea temporară a mărfurilor din localurile antrepozitului vamal.

2. Evidența operativă din antrepozitul de tip D trebuie să conțină, în afara datelor menționate la alineatul (1), informațiile menționate în lista minimă prevăzută la anexa 37.

3. Evidențele operative trebuie să prezinte în orice moment situația reală a stocurilor de mărfuri aflate încă sub regim de antrepozit vamal. La termenele precizate de autoritățile vamale, deținătorul antrepozitului are obligația de a depune la biroul de control, în termenele stabilite, inventarul stocurilor respective.

4. În cazul în care se aplică dispozițiile articolului 112 alineatul (2) din cod, în evidențele operative trebuie să apară valoarea în vamă a mărfurilor înainte de manipulare.

5. În cazul în care se aplică procedurile simplificate (de plasare sub sau încheiere a regimului) dispozițiile prezentului articol se aplică mutatis mutandis.

ART. 521

1. Înscirarea în evidențele operative a mărfurilor plasate sub regimul de antrepozit vamal într-un antrepozit de tip A, tip C sau D trebuie să aibă loc în momentul plasării fizice a acestora în antrepozitul vamal, pe baza datelor recunoscute sau acceptate de către biroul de control sau de către biroul vamal de plasare sub regim, în conformitate cu dispozițiile articolului 513 alineatul (2).

2. În cazul în care mărfurile se plasează sub regim într-un antrepozit vamal de tip E, înscirarea în evidențe a stocurilor prevăzută la alineatul (1) se face la data sosirii mărfurilor în spațiile de depozitare ale titularului autorizației.

3. În cazul în care antrepozitul vamal servește în același timp și ca magazie de depozitare temporară în conformitate cu dispozițiile articolului 505 alineatul (3), înscirarea menționată la alineatul (1) se face:

- înainte de expirarea termenului stabilit în conformitate cu articolul 49 din cod în cazul în care procedura de vămire la domiciliu menționată la articolul 272 se aplică în legătură cu transferul din depozitul temporar în antrepozitul vamal;

- în celelalte cazuri, la data acordării liberului de vamă în urma depunerii declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal.

4. Înscirarea în evidențele operative a datelor privind încheierea regimului trebuie să se efectueze:

- cel târziu la data ieșirii mărfurilor din localurile antrepozitului vamal, în cazul aplicării uneia dintre procedurile simplificate;
- în celelalte cazuri, la data acordării liberului de vamă în urma depunerii declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal.

Subsecțiunea 2

Manipulări uzuale

ART. 522

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor (2) și (3), manipulările uzuale la care pot fi supuse mărfurile necomunitare sunt enumerate în anexa 69.

2. În cazul în care manipularea ar putea da naștere unui avantaj în ceea ce privește drepturile de import aferente mărfurilor manipulate în comparație cu drepturile de import aferente mărfurilor înainte de manipulare, ea poate fi autorizată numai cu condiția ca cererea menționată la articolul 112 alineatul (2) din cod să se depună la aceeași dată ca și cererea de autorizare a manipulării uzuale.

În acest caz, nu se poate accepta o cerere pentru aplicarea unor elemente de taxare mai favorabile la un antrepozit de tip D, astfel cum se menționează la articolul 112 alineatul (3) din cod.

3. În cazul în care manipularea ar da naștere unui cuantum al drepturilor de import mai mare decât cuantumul drepturilor de import aferent mărfurilor înainte de manipulare, persoana interesată trebuie să renunțe la prezentarea cererii menționate la articolul 112 alineatul (2) din cod.

În acest caz, deținătorul unui antrepozit de tip D trebuie să renunțe la orice avantaj pe care l-ar putea obține din aplicarea elementelor de taxare recunoscute sau acceptate pentru mărfurile manipulate la data la care acestea au fost prezentate pentru plasarea sub regim.

4. În cazul în care mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal se declară pentru un alt regim vamal decât punerea în liberă circulație prin aplicarea dispozițiilor alineatul (2), caseta 31 din declarația aferentă acestei destinații trebuie să conțină una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT ****]

Mențiunea trebuie reprodusă pe toate documentele referitoare la regimul vamal sub care au fost plasate mărfurile sau la depozitarea temporară în care mărfurile sunt plasate ulterior.

5. În cazul în care mărfurile cărora li se aplică dispozițiile alineatul (2) au fost puse în liberă circulație sau au fost plasate sub un alt regim vamal care ar putea da naștere unei datorii vamale, se utilizează fișa de informații denumită "fișa INF 8". Fișa se întocmește într-un original și o copie pe un formular conform modelului și dispozițiilor prevăzute în anexa 70.

Autoritățile vamale la care se depune declarația de punere în liberă circulație sau de plasare sub un alt regim vamal ce ar putea conduce la nașterea unei datorii vamale solicită prin intermediul unei fișe de informații INF 8, pe care o vizează, biroului de control al antrepozitului vamal la care s-au efectuat manipulările uzuale să indice natura, valoarea în vamă și cantitatea de mărfuri declarate care ar trebui să fie luate în considerare dacă nu ar fi fost supuse manipulărilor menționate.

Originalul fișei INF 8 se trimite biroului de control al antrepozitului vamal; copia se reține de către autoritățile vamale care au vizat caseta 14 din fișa INF 8.

Biroul de control al antrepozitului vamal furnizează informațiile solicitate în casetele 11, 12 și 13, vizează caseta 15 și remite originalul fișei INF 8 biroului vamal menționat în caseta 4.

6. Declarantul poate solicita ca fișa INF 8 să se elibereze la data depunerii declarației vamale menționate la alineatul (4).

În acest caz, biroul de control are obligația de a furniza datele solicitate în casetele 11, 12 și 13, de a viza caseta 15 și de a remite declarantului originalul fișei INF 8.

ART. 523

1. Persoana interesată trebuie să solicite în scris biroului de control, de la caz la caz, autorizația de a desfășura o manipulare uzuală înainte de efectuarea acestei manipulări.

2. Cererea de autorizație pentru efectuarea unei manipulări uzuale trebuie să indice toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul de antrepozit vamal, în special articolul 522 alineatele (2) și (3).

În cazul aprobării cererii, biroul de control acordă autorizația prin vizarea cererii în acest scop și ștampilarea ei. În acest caz, articolul 502 se aplică mutatis mutandis.

3. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 522, autorizația pentru gestionarea unui antrepozit vamal sau, în cazul unui antrepozit de tip E, autorizația de a utiliza regimul poate indica manipulările uzuale preconizate a se efectua sub acest regim. În acest caz, înștiințarea transmisă biroului de control, în forma stabilită de acesta din urmă, cu privire la manipularea ce urmează a se efectua, înlocuiește cererea menționată la alineatul (1).

Subsecțiunea 3

Depozitarea comună a mărfurilor având un statut vamal diferit

ART. 524

1. Biroul de control poate permite ca mărfurile comunitare, altele decât cele menționate la articolul 98 alineatul (1) litera (b) din cod, și mărfurile necomunitare să fie depozitate împreună în aceleași locuri de depozitare, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze regularitatea operațiunilor.

2. În cazul în care depozitarea în comun prevăzută la alineatul (1) nu permite identificarea în permanență a statutului vamal al fiecărui tip de marfă, depozitarea în comun se permite numai dacă mărfurile sunt echivalente.

Mărfurile echivalente sunt acele mărfuri care se încadrează în aceleași subpoziții tarifare din Nomenclatura Combinată, care au aceeași calitate comercială și aceleași caracteristici tehnice.

Subsecțiunea 4

Scoaterea temporară din antrepozitul vamal

ART. 525

1. Înainte de a scoate temporar mărfurile din antrepozitul vamal, persoana interesată se adresează în scris biroului de control solicitând autorizația în acest scop, de la caz la caz.

2. Cererile de autorizare a scoaterii temporare a mărfurilor trebuie să conțină toate datele necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul de antrepozit vamal. În cazul în care cererea se aprobă, biroul de control acordă autorizația prin vizarea și ștampilarea cererii în acest sens.

În acest caz, articolul 502 se aplică mutatis mutandis.

3. Autorizația pentru gestionarea unui antrepozit vamal poate prevedea că se poate efectua scoaterea temporară a mărfurilor. În acest caz, înștiințarea transmisă biroului de control în forma stabilită de acesta din urmă, că mărfurile urmează a fi scoase temporar înlocuiește cererea menționată la alineatul (1).

4. Articolele 522 și 523 se aplică în cazul în care operațiunile obișnuite de manipulare urmează a se efectua în absența temporară a mărfurilor din antrepozit.

Subsecțiunea 5

Transferul mărfurilor între antrepozite fără încheierea regimului

ART. 526

1. Pentru transferul mărfurilor între antrepozite fără încheierea regimului de antrepozit vamal, formularul corespunzător modelului și completat în conformitate cu dispozițiile articolului 205 se utilizează potrivit procedurii descrise în anexa 71.

2. Procedura simplificată descrisă în anexa 72 se aplică:

- în cazul în care antrepozitul vamal de unde se expediază mărfurile este autorizat să folosească vămuirea la domiciliu după procedeul menționat la articolul 253 alineatul (3), precum și în cazul în care antrepozitul vamal unde urmează a fi introduse mărfurile este autorizat să folosească vămuirea la domiciliu pentru plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal, în conformitate cu articolul 272

sau

- în cazul în care aceeași persoană răspunde pentru ambele antrepozite vamale

sau

- în cazul în care evidențele operative sunt interconectate prin mijloace informatice.

3. Răspunderea pentru mărfurile transferate între antrepozite revine deținătorului antrepozitului vamal în care urmează a se plasa mărfurile în momentul când acesta preia mărfurile și le înregistrează în evidențele sale operative.

4. În cazul în care mărfurile care urmează a fi transferate au suferit formele obișnuite de manipulare se aplică dispozițiile articolului 522 alineatul (2), documentul menționat la alineatul (1) trebuie să precizeze natura, valoarea în vamă și cantitatea de mărfuri transferată care ar fi luate în considerare în eventualitatea contractării unei datorii vamale dacă mărfurile relevante nu ar fi fost supuse manipulării respective.

Dispozițiile articolului 522 alineatele (4), (5) și (6) se aplică acestor mărfuri după caz.

5. Mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal nu pot fi transferate de la un antrepozit la altul fără încheierea regimului în cazul în care antrepozitul de la care sau la care se face transferul este de tip B.

Subsecțiunea 6

Inventarul

ART. 527

În cazul în care consideră că este necesară asigurarea funcționării corespunzătoare a antrepozitului vamal, biroul de control poate cere inventarierea tuturor sau a unora dintre mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal, periodic sau nu.

Secțiunea 5

Încheierea regimului

ART. 528

1. În cazul în care mărfurile echivalente sunt depozitate în comun, conform mențiunii de la articolul 524 alineatul (2), mărfurile declarate pentru o destinație vamală se pot considera mărfuri comunitare sau mărfuri necomunitare, la alegerea persoanei interesate.

Aplicarea primului paragraf nu poate conduce în nici un caz la acordarea unui anumit statut vamal unei cantități de mărfuri mai mari decât cantitatea care are de drept acest statut și este depozitată în antrepozitul vamal la data scoaterii bunurilor declarate pentru a primi o destinație vamală.

2. În eventualitatea distrugerii totale sau a pierderii irecuperabile a mărfurilor, cantitatea distrusă sau pierdută din mărfurile plasate sub regim se stabilește prin raportare la proporția mărfurilor de același tip aflate sub regim în amplasamentele antrepozitului vamal la momentul când s-a produs distrugerea sau pierderea, cu excepția cazului când deținătorul antrepozitului poate face dovada cantității reale a mărfurilor aflate sub regim, care a fost distrusă sau pierdută.

Secțiunea 6

Dispoziții speciale privind produsele agricole comunitare

ART. 529

Secțiunile 1 la 5, cu excepția articolelor 522 și 524, se aplică mărfurilor prefinanțate care sunt plasate sub regim de antrepozit vamal în conformitate cu articolul 98 alineatul (1) litera (b) din cod.

ART. 530

1. În cazul în care declarația menționată la articolul 513 alineatul (1) se referă la mărfurile prefinanțate, aceasta se întocmește pe formularul prevăzut la articolul 205.

2. Un exemplar al documentului menționat la alineatul (1) constituie "declarația de plată" prevăzută la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei.

3. Declarația este însoțită de toate documentele a căror prezentare este necesară pentru plasarea sub regim a mărfurilor prefinanțate, în special licențele de export sau certificatele de fixare în avans a restituirilor la export menționate în Regulamentul (CEE) nr. 3719/88 al Comisiei*1).

*1) JO L 331, 2.12.1988, p. 1.

ART. 531

1. Fără a aduce atingere alineatului (2), declarația vamală menționată la articolul 530 pentru plasarea mărfurilor prefinanțate sub regimul de antrepozit vamal se poate accepta numai după constituirea unei garanții în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Consiliului și cu articolul 31 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei. Se aplică Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 al Comisiei*2).

*2) JO L 205, 3.8.1985, p. 5.

ART. 532

Fără a aduce atingere dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 815/89 al Comisiei*1) privind orzul colorat, mărfurile prefinanțate plasate sub regim de antrepozit vamal pot fi supuse manipulărilor prevăzute la articolul 28 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei, care sunt cuprinse în anexa 73.

*1) JO L 86, 31.3.1989, p. 34.

ART. 533

(1) Regimul de antrepozit vamal se consideră încheiat când se acceptă declarația de export.

(2) Ca urmare a acceptării declarației de export, mărfurile rămân sub control vamal până când părăsesc teritoriul vamal comunitar. În această perioadă mărfurile pot fi depozitate în amplasamentele antrepozitului vamal fără a se afla sub regimul de antrepozit vamal.

(3) Aplicarea prezentului articol de către biroul de control nu prejudică verificările care urmează a se efectua de către autoritățile competente în scopul aplicării politicii agricole comune.

ART. 534

(1) Mărfurile prefinanțate plasate sub regim de antrepozit vamal se declară la export prin folosirea formularului prevăzut la articolul 205.

(2) Declarația trebuie să fie însoțită de toate documentele menționate la articolul 221, în special licența de export sau certificatul de fixare în avans a restituirilor la export, menționate în Regulamentul (CEE) nr. 3719/88 al Comisiei.

(3) Data la care mărfurile părăsesc teritoriul vamal comunitar se consemnează pe contrapagina documentului menționat la alineatul (1).

Dacă înainte de părăsirea teritoriului vamal comunitar mărfurile pentru care s-a acceptat declarația de export tranzitează o parte a acestui teritoriu, se aplică procedurile stabilite la articolele 6, 6a și 7 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei.

(4) Mărfurile care au primit o destinație vamală considerată echivalentă cu exportul potrivit articolelor 34 și 42 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei se consideră a fi părăsit teritoriul vamal comunitar.

Secțiunea 7

Utilizarea antrepozitului vamal fără plasarea mărfurilor sub regim

Subsecțiunea 1

Mărfuri comunitare

ART. 535

Transformarea produselor de bază cu prefinanțare în amplasamentele antrepozitului vamal se realizează în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Comisiei.

ART. 536

(1) În cazul în care autoritățile vamale solicită înregistrarea în evidențele operative menționate la articolul 105 din cod, în conformitate cu articolul 106 alineatul (3) din cod, a altor mărfuri comunitare decât cele menționate la articolul 98 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) din cod care sunt depozitate în localurile antrepozitului vamal, plasarea sub regim trebuie să precizeze statutul vamal al acestora.

(2) Fără a aduce atingere articolului 524, biroul de control poate stabili metode specifice de identificare a acestor mărfuri, în special în scopul de a le diferenția de mărfurile plasate sub regimul de antrepozit vamal depozitate în aceleași localuri.

(3) Mărfurile menționate la alineatul (1) pot fi utilizate în cursul operațiunilor de manipulare uzuale, de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal.

ART. 537

Următoarele mărfuri pot fi depozitate în localurile antrepozitului vamal fără a fi plasate sub regimul de antrepozit vamal:

- mărfurile pentru care se solicită rămânerea sub control vamal în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei;
- mărfurile aflate temporar pe teritoriul vamal comunitar în scopul transbordării lor, potrivit articolului 6a din regulamentul menționat mai sus.

În cazul acestor mărfuri se aplică articolul 536 alineatele (1) și (2).

Subsecțiunea 2

Mărfuri necomunitare

ART. 538

(1) Prezenta subsecțiune se aplică operațiunilor de perfecționare activă, sistemul cu suspendare sau de transformare sub control vamal efectuate în localurile antrepozitelor vamale de tip A, C și D în care se autorizează vâmuirea la domiciliu pentru plasarea sub regim, reexport sau punere în liberă circulație.

(2) În cazul în care nu se prevede altfel în cadrul prezentei subsecțiuni, dispozițiile stipulate pentru perfecționarea activă și transformarea sub control vamal se aplică:

- operațiunilor de perfecționare activă, sistemul cu rambursare;
- operațiunilor de perfecționare activă, sistemul cu suspendare sau cu rambursare, ori de transformare sub control vamal efectuate în localurile antrepozitelor de tip B sau F sau în localurile utilizate pentru depozitarea mărfurilor plasate sub regimul de antrepozit vamal într-un antrepozit de tip E;
- operațiunilor ce urmează a fi efectuate în localurile antrepozitelor de tip A, C sau D care nu îndeplinesc condițiile stipulate la alineatul (1).

ART. 539

Autoritățile vamale refuză autorizația de a beneficia de procedurile simplificate menționate în prezenta subsecțiune în cazurile în care nu se oferă garanțiile necesare privind desfășurarea corespunzătoare a operațiunilor. Autoritățile vamale pot refuza acordarea autorizației persoanelor care nu efectuează în mod frecvent operațiuni de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 510.

ART. 540

Operațiunile de transformare efectuate sub regimul de perfecționare activă sau sub regimul de transformare sub control vamal în localurile antrepozitelor vamale menționate la articolul 538 alineatul (1) nu se efectuează înainte de acordarea autorizației menționate la articolul 556 sau 651.

Autorizația trebuie să precizeze antrepozitul vamal (cu indicarea tipului de antrepozit) unde urmează a se desfășura operațiunile.

ART. 541

(1) Pentru a putea beneficia de procedurile prevăzute în prezenta subsecțiune, titularul autorizației este obligat să păstreze "evidențele privind perfecționarea activă" sau "evidențele privind transformarea sub control vamal", după caz, în conformitate cu articolele 556 alineatul (3) și 651 alineatul (3), care trebuie să cuprindă, de asemenea, datele de referință ale autorizației.

(2) În scopul întocmirii deontului de încheiere menționat la articolul 595 sau articolul 664, menționarea intrărilor specificate la alineatul (1) înlocuiește menționarea declarațiilor și documentelor menționate la articolul 595 alineatul (3) sau articolul 664 alineatul (3).

(3) Înscrierea în "evidențele privind perfecționarea activă" sau în "evidențele privind transformarea sub control vamal" trebuie să permită autorităților vamale să monitorizeze în orice moment situația exactă a tuturor mărfurilor sau produselor aflate sub unul din regimurile în cauză.

ART. 542

(1) În cazul în care mărfurile sunt plasate sub regimul de perfecționare activă sau sub regimul de transformare sub control vamal la data introducerii în localurile antrepozitului vamal, se aplică vămuirea la domiciliu menționată la articolul 276.

(2) Înscrierile în "evidențele privind perfecționarea activă" sau în "evidențele privind transformarea sub control vamal" trebuie să facă trimitere la documentul în baza căruia au fost transportate mărfurile.

ART. 543

(1) În cazul în care mărfurile aflate deja în localurile antrepozitului vamal sunt plasate sub regimul de perfecționare activă sau sub regimul de transformare sub control vamal, se aplică vămuirea la domiciliu menționată la articolul 276.

(2) Regimul de antrepozit vamal se încheie prin înscrierea în evidențele privind perfecționarea activă sau în evidențele privind transformarea sub control vamal, după caz. Datele de referință ale acestor înscrieri se înregistrează în evidențele operative ale antrepozitului.

ART. 544

(1) Plasarea sub regimul de antrepozit vamal a produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă în localurile antrepozitului vamal, sau a produselor netransformate, sau a mărfurilor în aceeași stare plasate sub regimul de transformare sub control vamal în localurile antrepozitului vamal are loc în conformitate cu procedura de vămuire la domiciliu menționată la articolul 272.

(2) Regimul de perfecționare activă sau regimul de transformare sub control vamal se încheie prin înscrierea în evidențele operative ale antrepozitului vamal. Datele de referință ale acestei înscrieri se înregistrează în "evidențele privind perfecționarea activă" sau în "evidențele privind transformarea sub control vamal", după caz.

(3) Mențiunile prevăzute la articolul 610 se înscriu în evidențele operative ale antrepozitului vamal.

ART. 545

(1) În cazul în care încheierea regimului de perfecționare activă pentru produse compensatoare sau pentru mărfuri în aceeași stare ori a regimului de transformare sub control vamal pentru produsele transformate sau pentru mărfurile în aceeași stare are loc la data scoaterii acestor produse sau mărfuri din localurile antrepozitului vamal prin reexportul acestora, se aplică procedura de vămuire la domiciliu menționată la articolul 283.

(2) În cazul în care încheierea regimului de perfecționare activă pentru produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare sau a regimului de transformare sub control vamal pentru produsele transformate sau pentru mărfurile în aceeași stare are loc la data scoaterii lor din localurile antrepozitului vamal prin punerea în liberă circulație a produselor sau mărfurilor respective, se aplică procedura de vămuire la domiciliu menționată la articolele 263 - 267.

(3) În cazul în care încheierea regimului de perfecționare activă pentru produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare sau a regimului de transformare sub control vamal pentru produsele transformate sau pentru mărfurile în aceeași stare are loc la data scoaterii din localurile antrepozitului vamal prin plasarea lor sub un alt regim decât punerea în liberă circulație sau reexport, se aplică procedurile normale sau simplificate prevăzute în acest scop.

(4) Scoaterea din localurile antrepozitului vamal a produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare ori a produselor transformate, sau a mărfurilor în aceeași stare nu se înscrie în evidențele operative ale antrepozitului vamal.

ART. 546

Dispozițiile articolului 544 alineatul (2) și ale articolului 545 alineatele (2) și (4) nu aduc atingere aplicării articolelor 122, 135 și 136 din cod cu privire la taxarea mărfurilor sau produselor plasate sub regimul de perfecționare activă sau sub regimul de transformare sub control vamal.

ART. 547

(1) Cu condiția ca regularitatea operațiunilor să nu fie afectată, autoritățile vamale permit ca mărfurile necomunitare plasate sub regimul de antrepozit vamal să fie depozitate împreună cu mărfurile de import sau produsele compensatoare plasate sub regim de perfecționare activă în aceleași spații de depozitare.

(2) Atribuirea statutului de mărfuri plasate sub regimul de antrepozit vamal sau de produse compensatoare, ori mărfuri în aceeași stare plasate sub regimul de perfecționare activă unei mărfi are drept consecință aplicarea pentru această marfă a tuturor dispozițiilor care reglementează regimul respectiv, inclusiv, în special, normele privind taxarea și perceperea dobânzilor compensatorii.

(3) Articolul 524 alineatul (2) și articolul 528 alineatele (1) și (2) se aplică mutatis mutandis.

Secțiunea 8

Schimbul de informații

ART. 548

În conformitate cu dispozițiile prezentului capitol, fiecare stat membru informează Comisia cu privire la măsurile generale referitoare la:

- stabilirea autorităților vamale potrivit articolului 509;
- articolul 104 din cod;
- articolul 106 alineatul (3) din cod;
- articolul 513 alineatul (3).

Comisia publică aceste informații în seria C a Jurnalului Oficial al Comunităților Europene.

CAP. 3

Perfecționarea activă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

ART. 549

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- (a) produse compensatoare principale: produsele compensatoare pentru obținerea cărora s-a autorizat regimul de perfecționare activă;
- (b) produse compensatoare secundare: produsele compensatoare, altele decât produsele compensatoare principale, care rezultă în mod necesar din operațiunea de perfecționare;
- (c) pierderi: partea din mărfurile de export care se distruge și dispăre în cursul operațiunii de perfecționare, în special prin evaporare, uscare, evacuare sub formă de gaz, pierderi în apa de clătire;
- (d) metoda cheii cantitative: repartizarea mărfurilor de import pe diferite produse compensatoare în funcție de cantitatea de mărfuri din import;
- (e) metoda cheii valorice: repartizarea mărfurilor de import pe diferite produse compensatoare în funcție de valoarea produselor compensatoare;
- (f) operatori: persoanele care efectuează integral sau parțial operațiunile de perfecționare;
- (g) compensare prin echivalență: sistemul care, în conformitate cu articolul 115 alineatul (1) litera (a) din cod, permite obținerea de produse compensatoare din mărfuri echivalente, cu respectarea condițiilor stipulate la articolul 569 alineatul (1);
- (h) export anticipat: sistemul care, în conformitate cu articolul 115 alineatul (1) litera (b) din cod, permite ca produsele compensatoare obținute din mărfuri echivalente să fie exportate de pe teritoriul vamal comunitar înaintea plasării mărfurilor de import sub regim prin folosirea sistemului cu suspendare;
- (i) trafic triunghiular: sistem prin care mărfurile de import sunt plasate sub un regim pe teritoriul vamal al Comunității la un alt birou vamal decât cel unde a avut loc exportul anticipat al produselor compensatoare;
- (j) termen de reexport: termenul până la care produsele trebuie să fi primit una dintre destinațiile admise prevăzute în conformitate cu articolul 89 din cod;
- (k) agregare lunară: aplicarea articolului 118 alineatul (2) al doilea paragraf din cod cu referire la termenele de reexport care încep să curgă în cursul unei luni calendaristice;
- (l) agregare trimestrială: aplicarea articolului 118 alineatul (2) al doilea paragraf din cod cu referire la perioadele de reexport care încep să curgă în cursul unui trimestru.

ART. 550

Mărfurile menționate la articolul 114 alineatul (2) litera (c) din cod care se pot utiliza ca accesorii de producție sunt menționate în anexa 74.

Secțiunea 2

Acordarea regimului - procedura normală

ART. 551

- (1) Sistemul cu suspendare nu se acordă decât în cazul în care solicitantul are intenția concretă de a reexporta produsele compensatoare principale de pe teritoriul vamal al Comunității. În acest caz, se poate acorda acest sistem pentru toate mărfurile care urmează a fi perfecționate.
- (2) Sistemul cu rambursare nu se acordă decât în cazurile menționate la articolul 124 din cod, în cazul în care există posibilitatea de a exporta produsele compensatoare principale în afara teritoriului vamal comunitar existent.
- (3) În cazul în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea unuia sau a altuia dintre sisteme, solicitantul poate cere o autorizație fie pentru sistemul cu suspendare, fie pentru cel cu rambursare.

ART. 552

- (1) Condițiile economice prevăzute la articolul 117 litera (c) din cod se consideră îndeplinite în special în următoarele cazuri:
 - (a) dacă perfecționarea constă într-una din următoarele operațiuni, cu codul corespunzător:
 - (i) operațiuni executate în cadrul unui contract de prelucrare în lohn încheiat cu o persoană stabilită într-o țară terță. "Prelucrarea în lohn" reprezintă orice perfecționare realizată în conformitate cu specificațiile și pe seama unui comitent stabilit în afara teritoriului vamal, în general, contra plata exclusivă a costurilor de transformare a mărfurilor de import puse direct sau indirect la dispoziția titularului autorizației (cod 6201);
 - (ii) operațiuni cu privire la mărfuri cu caracter necomercial (cod 6202);
 - (iii) reparații, inclusiv reparații capitale și reglări (cod 6301);
 - (iv) manipulări uzuale care au drept scop conservarea mărfurilor, îmbunătățirea aspectului sau a calității vandabile sau pregătirea lor în vederea distribuției sau revânzării (cod 6302);
 - (v) operațiuni în care valoarea fiecărei categorii de marfă, exprimată printr-un cod de opt cifre din Nomenclatura Combinată, importată sub acoperirea unei autorizații, nu depășește 200 000 ECU de fiecare solicitant și pe fiecare an calendaristic, indiferent de numărul de operatori care execută operațiunea de perfecționare.

Cu toate acestea, valoarea limită pentru mărfurile și produsele menționate în anexa 75 este de 100 000 ECU. Această valoare este valoarea în vamă a mărfurilor estimată pe baza datelor cunoscute și a documentelor prezentate la data depunerii cererii.

Se renunță la aplicarea acestui punct în cazul anumitor mărfuri de import în conformitate cu procedura comitetului (cod 6400);

(b) dacă în Comunitate nu se produc mărfuri comparabile cu mărfurile care urmează a fi supuse operațiunilor de perfecționare (cod 6101);

"Mărfuri comparabile" reprezintă mărfurile care se încadrează la același cod de opt cifre din Nomenclatura Combinată și care au aceleași caracteristici tehnice, apreciate în funcție de produsele compensatoare ce urmează a se obține;

(c) dacă mărfurile comparabile definite în conformitate cu litera (b) nu sunt produse în Comunitate în cantități suficiente (cod 6102);

(d) dacă mărfurile comparabile definite în conformitate cu litera (b) nu pot fi puse la dispoziția solicitantului într-un termen optim de către producătorii stabiliți pe teritoriul Comunității. Aceste mărfuri se consideră a nu fi disponibile într-un "termen convenabil", în cazul în care producătorii stabiliți în Comunitate nu le pot pune la dispoziție operatorului în termenul necesar pentru efectuarea operațiunii comerciale preconizate, chiar dacă cererea le-a fost transmisă în timp util (cod 6103);

(e) dacă mărfurile comparabile definite în conformitate cu litera (b) sunt produse în Comunitate, dar nu pot fi folosite din unul dintre următoarele motive:

(i) operațiunea comercială preconizată ar fi imposibilă din punct de vedere economic din cauza prețului mărfurilor (cod 6104).

Pentru a stabili dacă prețul mărfurilor comparabile produse în Comunitate ar face ca operațiunea comercială preconizată să fie inefficientă din punct de vedere economic, este necesar să se țină seama, în special, de efectul pe care utilizarea mărfurilor produse în Comunitate l-ar avea asupra prețului de cost al produsului compensator și, în consecință, asupra desfacerii acestui produs pe piața țării terțe, ținând seama de:

- pe de o parte, prețul mărfii nevămuite destinate a fi supusă operațiunilor de perfecționare și prețul mărfurilor comparabile, produse în Comunitate, din care s-au dedus taxele interne rambursate sau rambursabile la export și ținând seama de restituiri și orice alte sume instituite în cadrul politicii agricole comune.

La compararea menționată mai sus se iau în calcul condițiile de vânzare, în special condițiile de plată și condițiile de livrare propuse pentru mărfurile comunitare;

- pe de altă parte, prețul care se poate obține pentru produsele compensatoare pe piața țării terțe, stabilit pe baza corespondenței comerciale sau a altor informații;

(ii) nu au calitatea sau caracteristicile necesare care să-i permită operatorului să realizeze produsele compensatoare cerute (cod 6105);

(iii) nu corespund cerințelor exprimate în mod expres de cumpărătorul produselor compensatoare aflat într-o țară terță (cod 6106);

(iv) produsele compensatoare trebuie obținute din mărfurile de import pentru a asigura respectarea dispozițiilor referitoare la protecția proprietăților industriale și comerciale (cod 6107);

(f) dacă solicitantul autorizației pentru o anumită categorie de mărfuri care urmează a fi plasate sub regim într-o perioadă de timp dată:

(i) se aprovizionează, pe teritoriul vamal al Comunității, în cursul acestei perioade, cu mărfuri produse în Comunitate, astfel cum sunt definite la litera (b), comparabile cu mărfurile de import în proporție de 80 % din totalul cererilor de asemenea mărfuri încorporate în produsele compensatoare; pentru a putea beneficia de această dispoziție, solicitantul are obligația de a furniza autorităților vamale documentele justificative care să le permită să se asigure că achiziționarea preconizată de mărfuri produse în Comunitate se poate realiza în mod rezonabil. Documentele justificative, care se anexează la cererea de autorizație, pot fi, de exemplu, sub forma copiilor după documentele comerciale sau administrative referitoare la achizițiile realizate într-o perioadă de referință anterioară sau la comenzile sau achizițiile preconizate în perioada avută în vedere.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 87 alineatul (2) din cod, autoritățile vamale verifică, după caz, dacă procentajul este corect la sfârșitul perioadei avute în vedere (cod 7001);

(ii) încearcă să se protejeze împotriva dificultăților reale de aprovizionare, dovedite în mod adecvat față de autoritățile vamale, pentru aceeași categorie de mărfuri și dacă partea de aprovizionare cu mărfuri produse în Comunitate este inferioară procentajului indicat la punctul (i) (cod 7002);

(iii) face dovada față de autoritățile vamale într-un mod satisfăcător că întreprinde demersurile necesare pentru a-și procura din Comunitate mărfurile ce urmează a fi perfecționate, însă nu a primit nici un răspuns din partea producătorilor comunitari (cod 7003);

(iv) construiește aeronave civile pentru livrare către companii de transport aerian (cod 7004);

(v) execută reparații, modificări sau transformări de aeronave civile (cod 7005).

(2) Alineatul (1) litera (f) punctul (i) nu se aplică mărfurilor menționate în anexa II la tratat.

(3) Solicitantul este obligat să menționeze în cerere motivele pentru care consideră îndeplinite condițiile economice în sensul alineatului (1).

ART. 553

(1) În împrejurări excepționale, în cazul în care consideră îndeplinite condițiile economice pentru alte motive decât cele specificate la articolul 552, solicitantul menționează în cerere motivele respective (cod 8000).

(2) În cazul în care autoritățile vamale consideră îndeplinite condițiile economice în alte cazuri decât cele prevăzute la articolul 552, autorizația se acordă pe o perioadă limitată care nu poate depăși 9 luni.

Datele din cererea de autorizație referitoare la condițiile economice vor fi comunicate Comisiei în termen de o lună de la eliberarea autorizației. Comisia informează celelalte state membre în legătură cu aceasta.

La cererea titularului autorizației, autoritățile vamale pot prelungi perioada de valabilitate a cererii, în cazul în care nu s-au adoptat la timp dispozițiile necesare în conformitate cu procedura comitetului.

(3) În cazul în care autoritățile vamale consideră oportună consultarea la nivelul comunitar pentru a se garanta îndeplinirea condițiilor economice care permit eliberarea autorizației, statul membru pe teritoriul căruia se află autoritățile vamale prezintă cazul în fața Comisiei, care informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

În cazul în care autoritățile vamale nu consideră oportună eliberarea autorizației înainte de desfășurarea unor consultări la nivelul Comunității, ele comunică datele cererii în cel mai scurt timp.

În cazul în care autoritățile vamale consideră că autorizația poate fi eliberată înainte de consultare, dispozițiile alineatului (2) se pot aplica mutatis mutandis.

ART. 554

La evaluarea condițiilor economice, următoarele elemente nu pot fi luate în sine drept motive pentru acordarea autorizației:

- (a) faptul că producătorul comunitar de mărfuri comparabile care ar putea fi utilizate pentru efectuarea operațiunilor de perfecționare poate fi o întreprindere concurentă a persoanei care solicită acordarea beneficiului regimului de perfecționare activă;
- (b) faptul că mărfurile sunt produse în Comunitate de către o singură întreprindere.

ART. 555

(1) Cererea se întocmește în conformitate cu articolul 497 și potrivit modelului din anexa 67/B și se prezintă de către persoana căreia i se poate acorda autorizația cu respectarea articolelor 86, 116 și 117 din cod.

(2) (a) Cererea se înaintează autorităților vamale desemnate de statul membru pe al cărui teritoriu se execută operațiunea de perfecționare.

(b) În cazul în care se preconizează efectuarea de operațiuni succesive de perfecționare în diferite state membre de către sau pe seama solicitantului, se poate face cerere pentru o singură autorizație.

În acest caz, cererea care trebuie să includă toate datele privind succesiunea operațiunilor și locurile exacte în care se efectuează acestea se prezintă autorităților vamale de pe teritoriul statului membru unde se execută prima operațiune.

(3) În cazul în care operațiunile de perfecționare se efectuează în cadrul unui contract de prelucrare în lohn încheiat între două persoane stabilite în Comunitate, cererea se depune de către comitent sau în numele acestuia.

(4) În sensul articolului 117 litera (a) a doua teză din cod, prin "importuri cu caracter necomercial" se înțelege importurile mărfurilor menționate la articolul 1 alineatul (6).

ART. 556

(1) Fără a aduce atingere articolului 568, autorizația se eliberează de către autoritățile cărora li se prezintă cererea potrivit articolului 555 alineatul (2) și se întocmește în conformitate cu articolul 500 conform modelului din anexa 68/B.

Prin derogare de la articolul 500 alineatul (3) și în cazuri excepționale temeinic justificate, autoritățile vamale pot elibera o autorizație retroactivă. Cu toate acestea, efectul retroactiv al acestei autorizații nu poate acoperi o perioadă anterioară datei de depunere a cererii de autorizație.

(2) În cazul în care se aplică articolul 555 alineatul (2) litera (b), autorizația nu poate fi eliberată fără acordul autorităților vamale desemnate de către statele membre pe teritoriul cărora se află locurile menționate în cerere. Se aplică următoarea procedură:

(a) după ce se asigură că se pot considera îndeplinite condițiile economice în raport cu operațiunea preconizată, autoritățile vamale cărora li se prezintă cererea transmit cererea și proiectul de autorizație autorităților vamale din celelalte state membre interesate; respectivul proiect trebuie să cuprindă cel puțin rata randamentului, mijloacele de identificare aprobate, birourile vamale menționate la punctul 11 al modelului de autorizație din anexa 68/B și toate procedurile simplificate utilizate pentru plasare sub regim, transfer sau încheiere, precum și regulile care trebuie respectate în special pentru a asigura informarea biroului de control;

(b) după primirea notificării, autoritățile vamale care au primit-o comunică, după caz, eventualele obiecții în cel mai scurt timp, dar în orice caz în termen de 2 luni de la data comunicării cererii și a proiectului de autorizație;

(c) autoritățile vamale menționate la litera (a) pot emite autorizația dacă nu au primit informații despre existența eventualelor obiecții privind proiectul de autorizație în termenul menționat la litera (b) după ce se întreprind măsurile necesare de asigurare a plății datoriei vamale care se poate naște cu privire la mărfurile de import;

(d) statul membru care eliberează autorizația trimite o copie a acesteia tuturor statelor membre menționate anterior.

Autorizația eliberată în acest mod este valabilă numai în statul membru menționat anterior.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre numele și adresele autorităților vamale abilitate să primească cererea și proiectul de autorizație menționate la litera (a). Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

(3) Pentru a asigura aplicarea corectă a dispozițiilor care reglementează regimul, autoritățile vamale pot solicita titularului, în scopul facilitării controalelor, să asigure păstrarea evidențelor operative, numite în continuare "evidențe de perfecționare activă", care precizează cantitățile de mărfuri de import plasate sub regim și cantitățile de produse compensatoare obținute, precum și toate datele necesare monitorizării operațiunilor și determinării corecte a tuturor drepturilor de import eventual datorate.

"Evidențele de perfecționare activă" trebuie să fie puse la dispoziția biroului vamal de control pentru ca acesta să fie în măsură să efectueze verificările necesare pentru implementarea corespunzătoare a regimului. În cazul în care operațiunile de perfecționare sunt efectuate în două sau mai multe amplasamente, evidențele operative trebuie să prezinte în orice moment datele referitoare la aplicarea regimului în fiecare amplasament.

În cazul în care evidențele păstrate de titular în scopuri comerciale permit controlul regimului, ele trebuie recunoscute de către autoritățile vamale ca "evidențe de perfecționare activă", valabile drept "evidențe de perfecționare activă".

ART. 557

În cazul în care nu se aplică articolul 556 alineatul (2) și produsele compensatoare urmează a se obține din alte produse compensatoare obținute pe baza unei autorizații deja eliberate, persoana care efectuează sau care dispune efectuarea operațiunilor ulterioare de perfecționare înaintează o nouă cerere în conformitate cu modelul din anexa 67/B, indicând datele de referință ale autorizației deja eliberate. În acest caz, condițiile economice se consideră îndeplinite și nu mai sunt evaluate din nou (cod 6303).

ART. 558

(1) Perioada de valabilitate a autorizației se stabilește de către autoritățile vamale în funcție de condițiile economice și de necesitățile specifice ale solicitantului.

În cazul în care perioada de valabilitate depășește 2 ani, condițiile pe baza cărora a fost eliberată autorizația se revizuiesc periodic la intervalele precizate în autorizație.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), perioada de valabilitate a unei autorizații pentru folosirea regimului cu privire la produsele menționate la articolul 560 alineatul (2) nu poate depăși 3 luni.

ART. 559

(1) La acordarea autorizației, autoritățile vamale stabilesc perioada în care produsele compensatoare trebuie reexportate în conformitate cu articolul 118 din cod, ținând seama, pe de o parte, de timpul necesar desfășurării operațiunilor de perfecționare, astfel cum se prevede în autorizație pentru o anumită cantitate de mărfuri și pentru cantitățile de mărfuri de import autorizate să intre sub regim, și, pe de altă parte, de timpul necesar pentru atribuirea unei destinații vamale produselor compensatoare.

(2) Atunci când circumstanțele justifică acest lucru, perioada se poate prelungi pentru reexport chiar și după expirarea termenului stabilit inițial.

ART. 560

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), în cazul produselor agricole din categoria prevăzută la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Comisiei care urmează a fi reexportate sub forma produselor transformate sau a mărfurilor în sensul articolului 2 litera (b) sau (c) din regulament, termenul de reexport nu trebuie să depășească 6 luni.

(2) În cazul produselor menționate la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 804/68 al Comisiei*1), care sunt destinate fabricării produselor menționate la articolul respectiv, sau al mărfurilor menționate în anexa la regulamentul menționat anterior, termenul de reexport nu trebuie să depășească 4 luni.

*1) JO L 148, 28.6.1968, p. 13.

ART. 561

(1) În cazul exportului anticipat, autoritățile vamale stabilesc perioada menționată la articolul 118 alineatul (3) din cod, ținând seama de timpul necesar pentru aprovizionare și de transportul mărfurilor de import către Comunitate.

(2) Termenul menționat la alineatul (1) nu trebuie să depășească:

- 3 luni, în cazul mărfurilor supuse unui mecanism de reglare a prețurilor;
- perioada de valabilitate a licenței de import eliberate în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2630/81 al Comisiei*2), în cazul zahărului nerafinat care se încadrează în Nomenclatura Combinată la poziția 1701 11 sau 1701 12;
- 6 luni, în cazul tuturor celorlalte mărfuri. Cu toate acestea, acest termen poate fi prelungit la cererea întemeiată a titularului autorizației, cu condiția ca durata totală să nu depășească 12 luni. Dacă circumstanțele justifică acest lucru, prelungirea poate fi permisă chiar și după expirarea termenului inițial.

*2) JO L 258, 11.9.1981, p. 16.

ART. 562

(1) Termenele menționate la articolele 559 și 560 încep să curgă de la data acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regim sau, în cazul sistemului cu rambursare, a declarației de punere în liberă circulație.

(2) Termenele stabilite în conformitate cu articolul 561 încep să curgă de la data acceptării declarației de export.

ART. 563

(1) Agregarea lunară sau trimestrială se autorizează de către autoritățile vamale abilitate de către statul membru pe teritoriul căruia se solicită autorizația, în cazul în care este posibil să se prevadă că mărfurile de import vor fi plasate sub regim pentru a fi supuse operațiunilor de perfecționare și pentru a fi reexportate cu regularitate sub formă de produse compensatoare pentru a se putea ține seama de termenele de reexport mai mult sau mai puțin constante.

(2) În cazul agregării lunare, toate termenele de reexport care încep să curgă în cursul unei luni expiră în ultima zi a lunii calendaristice în cursul căreia ar expira perioada de reexport pentru ultima plasare sub regim în cursul lunii avute în vedere.

(3) În cazul agregării trimestriale, toate termenele de reexport care încep să curgă într-un trimestru dat expiră în ultima zi a trimestrului în cursul căreia ar expira perioada de reexport pentru ultima plasare sub regim din trimestrul avut în vedere.

(4) Agregarea lunară sau trimestrială se aplică ținând seama de exemplele din anexa 76.

ART. 564

(1) În cazul în care se autorizează agregarea lunară pentru produsele agricole menționate la articolul 560 alineatul (1), termenele de reexport prevăzute la articolul 563 alineatul (2) expiră cel târziu în ultima zi a celei de-a cincea luni calendaristice următoare lunii pentru care s-a autorizat agregarea.

(2) În cazul în care se autorizează agregarea lunară pentru produsele agricole menționate la articolul 560 alineatul (2), termenele de reexport expiră cel târziu în ultima zi a celei de-a patra luni calendaristice următoare lunii pentru care s-a autorizat agregarea.

(3) În cazul în care se autorizează agregarea trimestrială pentru produsele agricole menționate la articolul 560 alineatul (1), termenele de reexport menționate la articolul 563 alineatul (3) expiră cel târziu în ultima zi a trimestrului următor lunii pentru care s-a autorizat agregarea.

(4) Agregarea trimestrială nu se autorizează pentru produsele menționate la articolul 560 alineatul (2).

ART. 565

Termenele menționate la articolele 563 și 564 încep să curgă de la data acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regim.

ART. 566

(1) Sub rezerva articolului 567, rata randamentului definită la articolul 114 alineatul (2) litera (f) din cod sau metoda de determinare a acestei rate menționată la articolul 119 din cod se stabilește, pe cât posibil, pe baza datelor de producție și trebuie să fie identificabilă în evidențele întreprinderii operatorului.

(2) Rata sau metoda de determinare a ratei se stabilește în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) sub rezerva controlului a posteriori efectuat de către autoritățile vamale.

ART. 567

(1) Ratele de randament standard menționate la alineatul (2) se aplică numai mărfurilor de import de calitate bună, originală și comercială, care se conformează calității standard prevăzută în legislația comunitară.

(2) Ratele randamentului forfetare prezentate în coloana 5 din anexa 77 se aplică operațiunilor de perfecționare activă efectuate asupra mărfurilor de import prezentate în coloana 1 a anexei menționate care rezultă în urma obținerii produselor compensatoare prezentate în coloanele 3 și 4.

Secțiunea 3

Acordarea regimului - procedura simplificată

ART. 568

(1) Prezentul articol se aplică în cazul în care operațiunile de perfecționare se efectuează într-un singur stat membru, cu excepția cazurilor de folosire a sistemului de compensare prin echivalență.

(2) În cazul în care nu se aplică procedurile simplificate de plasare sub regim menționate la articolul 76 din cod și în cazurile menționate la articolul 552 alineatul (1) litera (a), orice birou vamal abilitat de autoritățile vamale să acorde autorizații folosind

procedura simplificată permit ca prezentarea declarației de plasare sub regim, în cadrul sistemului cu suspendare, sau a declarației de punere în liberă circulație, în cadrul sistemului cu rambursare, să constituie în același timp o cerere de autorizație.

În acest caz, autorizația este constituită de acceptarea declarației, acceptarea menționată fiind în orice situație supusă condițiilor de acordare a autorizației.

(3) La declarația prezentată în conformitate cu condițiile menționate la alineatul (2) se anexează un document întocmit de declarant care conține următoarele date, în măsura în care acestea sunt necesare, și dacă aceste date nu se pot înscrie în caseta 44 a formularului utilizat pentru declarația menționată la alineatul (2):

- (a) numele sau denumirea și adresa solicitantului, în cazul în care persoana care solicită utilizarea regimului nu este aceeași cu declarantul;
 - (b) numele sau denumirea și adresa operatorului, în cazul în care operatorul nu este aceeași persoană cu solicitantul sau declarantul;
 - (c) natura operațiunii de perfecționare;
 - (d) denumirea comercială și/sau tehnică a produselor compensatoare;
 - (e) rata randamentului estimată sau, după caz, metoda de determinare a acestei rate;
 - (f) termenul de reexport prevăzut;
 - (g) locul unde se preconizează efectuarea operațiunii de perfecționare.
- Articolul 498 se aplică mutatis mutandis.
(4) Articolul 502 se aplică mutatis mutandis.

Secțiunea 4

Compensarea prin echivalență și exportul anticipat

Subsecțiunea 1

Compensarea prin echivalență în cadrul sistemului cu suspendare și al sistemului cu ramburs

ART. 569

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2) și articolului 570 alineatul (2), pentru a se putea recurge la compensarea prin echivalență, mărfurile echivalente trebuie să fie clasificate la aceeași subpoziție a codului de opt cifre din Nomenclatura Combinată, trebuie să prezinte aceleași calități comerciale și aceleași caracteristici tehnice cu mărfurile de import.

(2) Mărfurilor menționate în anexa 78 li se aplică dispozițiile prevăzute în anexa menționată.

(3) Folosirea compensării prin echivalență este posibilă numai în cazul în care persoana interesată solicită aceasta în cererea sa și în cazul în care autorizația precizează factorii menționați la alineatul (1), comuni mărfurilor echivalente și mărfurilor de import, precum și mijloacele de verificare a acestora.

(4) În cazul în care autorizația prevede recurgerea la compensarea prin echivalență, în autorizație se înscriu măsurile specifice de control pentru a se asigura respectarea dispozițiilor aplicabile acestui sistem.

(5) În cazul în care autorizația nu specifică utilizarea compensării prin echivalență și ca titularul autorizației înțelege să beneficieze de acest sistem, titularul respectiv introduce o cerere de modificare a autorizației inițiale. Cererea se întocmește în conformitate cu articolul 497.

ART. 570

(1) În cazuri justificate, autoritățile vamale admit ca mărfurile echivalente să se afle într-un stadiu de fabricație mai avansat decât mărfurile de import, cu condiția ca partea esențială a operațiunii de perfecționare la care sunt supuse mărfurile echivalente să fie efectuată fie în întreprinderea titularului de autorizație, fie într-o întreprindere unde transformarea menționată se efectuează pe seama sa.

(2) Titularul autorizației are obligația de a asigura în orice situație autorităților vamale posibilitatea de identificare a elementelor prevăzute la articolul 569 alineatul (1) înainte de a putea folosi sistemul de compensare prin echivalență.

ART. 571

(1) În cazul compensării prin echivalență fără export anticipat, modificarea statutului vamal al mărfurilor de import și al mărfurilor echivalente, prevăzută la articolul 115 alineatul (3) din cod, intervine la data înregistrării declarației de încheiere a regimului. Cu toate acestea, dacă titularul autorizației introduce mărfurile de import pe piața comunitară, în aceeași stare sau sub forma produselor compensatoare, înainte de încheierea regimului, modificarea statutului vamal al mărfurilor de import și al mărfurilor echivalente intervine la data la care mărfurile se introduc pe piață.

(2) Modificarea statutului vamal menționată la alineatul (1) nu modifică originea mărfurilor exportate.

(3) În cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a mărfurilor în aceeași stare sau a produselor compensatoare, partea din mărfurile de import distrusă sau pierdută se determină prin raportare la proporția mărfurilor de import din stocurile de mărfuri de același tip deținute de titularul autorizației la momentul când s-a produs distrugerea sau pierderea, cu excepția cazului când titularul autorizației poate face dovada cantității reale a mărfurilor de import care a fost distrusă sau pierdută.

Subsecțiunea 2

Exportul anticipat în cadrul sistemului cu suspendare

ART. 572

(1) În cazul în care în cadrul sistemului cu suspendare se recurge la exportul anticipat, articolele 569, 570 și articolul 571 alineatele (2) și (3) se aplică mutatis mutandis.

(2) În cazul recurgerii la exportul anticipat, modificarea statutului vamal menționat la articolul 115 alineatul (3) din cod intervine:

- pentru produsele compensatoare exportate, la data înregistrării declarației de export, cu condiția ca mărfurile de import să fie plasate sub regim;
- pentru mărfurile de import și mărfurile echivalente, la data acordării liberului de vamă mărfurilor de import care fac obiectul unei declarații de plasare sub regim.

Secțiunea 5

Dispoziții aplicabile în cadrul sistemului cu suspendare

Subsecțiunea 1
Plasarea mărfurilor sub regim

ART. 573

(1) Procedurile prevăzute pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă, sistem cu suspendare, se aplică, de asemenea, mărfurilor de import, inclusiv în cadrul sistemului de compensare prin echivalență cu sau fără export anticipat.

(2) Fără a aduce atingere articolului 570 alineatul (2), mărfurile echivalente folosite în cadrul sistemului de compensare prin echivalență cu sau fără export anticipat nu sunt supuse procedurilor de plasare a mărfurilor sub regim.

(a) Procedura normală

ART. 574

(1) Cu excepția cazului când se aplică articolul 568, declarația de plasare a mărfurilor de import sub regim de perfecționare activă, sistemul cu suspendare, se depune la unul din birourile vamale de plasare sub regimul prevăzut în autorizație.

(2) În cazul în care se aplică articolul 568, declarația menționată la alineatul (1) se depune la un birou vamal abilitat.

ART. 575

(1) Declarația prevăzută la articolul 574 se întocmește cu respectarea dispozițiilor articolelor 198 - 252.

(2) Fără a aduce atingere aplicării articolului 568, descrierea mărfurilor prezentate în declarația prevăzută la alineatul (1) trebuie să corespundă specificațiilor înscrise în autorizație.

Dacă se recurge la compensarea prin echivalență, elementele din declarație trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite identificarea elementelor menționate la articolul 569 alineatul (1).

(3) În sensul articolului 62 alineatul (2) din cod, documentele însoțitoare ale declarației sunt cele prevăzute la articolul 220; dacă se utilizează sistemul de trafic triunghiular, declarația trebuie însoțită de fișa INF 5, cu excepția cazului în care se aplică articolul 605, în condițiile prevăzute la articolul 604.

(b) Proceduri simplificate

ART. 576

(1) Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod se aplică în condițiile prevăzute la articolele 275 și 276.

(2) Autoritățile vamale refuză autorizația de a beneficia de vămuirea la domiciliu prevăzută la articolul 276 persoanelor ale căror evidențe de perfecționare activă prevăzute la articolul 556 alineatul (3) nu se pot stabili.

(3) Declarația suplimentară prevăzută la articolul 76 alineatul (2) din cod se prezintă în termenul stabilit, dar nu mai târziu de data depunerii decontului de încheiere.

Subsecțiunea 2
Încheierea regimului

ART. 577

(1) În conformitate cu articolul 89 din cod, regimul de perfecționare activă, sistemul cu suspendare, se încheie pentru mărfurile importate când produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare au fost declarate pentru o nouă destinație vamală și sunt îndeplinite toate condițiile pentru folosirea regimului.

În cazul în care se aplică articolul 115 alineatul (1) litera (b), regimul se încheie când autoritățile vamale acceptă declarația pentru mărfurile necomunitare.

(2) În scopul încheierii regimului de perfecționare activă, următoarele se consideră export de pe teritoriul vamal al Comunității:

(a) livrarea de produse compensatoare către persoane care pot beneficia de scutire în conformitate cu dispozițiile Convenției de la Viena din 18 aprilie 1961 privind relațiile diplomatice, ale Convenției de la Viena din 24 aprilie 1963 privind relațiile consulare sau alte convenții consulare sau ale Convenției de la New York din 16 decembrie 1969 privind misiunile speciale;

(b) livrarea de produse compensatoare către forțele armate din terțe țări staționate pe teritoriul unui stat membru, în conformitate cu articolul 136 din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Comisiei;

(c) livrarea de aeronave civile către companiile de transport aerian stabilite pe teritoriul vamal comunitar;

(d) repararea, modificarea sau conversia de aeronave civile efectuată în cadrul unei operațiuni de perfecționare activă.

(3) Încheierea regimului se realizează în funcție fie de cantitățile de mărfuri de import corespunzând produselor compensatoare cărora li s-a dat una dintre destinațiile vamale prevăzute la alineatul (1) sau alineatul (2), fie în funcție de cantitățile de mărfuri în aceeași stare cărora li s-a dat o astfel de destinație.

ART. 578

Declarația prin care produselor sau mărfurilor compensatoare în aceeași stare li s-a dat o destinație vamală trebuie să cuprindă toate elementele necesare încheierii regimului.

ART. 579

(1) Dacă natura și/sau caracteristicile tehnice ale mărfurilor de import au fost modificate ca urmare a unui caz fortuit sau de forță majoră, astfel încât nu mai este posibilă obținerea de produse compensatoare pentru care s-a eliberat autorizația de perfecționare activă, sistemul cu suspendare, titularul autorizației este obligat să informeze biroul vamal de control cu privire la situația creată.

(2) Articolul 571 alineatul (3) se aplică mutatis mutandis.

(3) În situațiile în care modificarea respectivă poate afecta valabilitatea sau conținutul autorizației, alineatele (1) și (2) nu aduc atingere aplicării articolelor 9 și 87 alineatul (2) din cod.

(4) Dispozițiile prezentului articol se aplică mutatis mutandis produselor compensatoare.

ART. 580

(1) Condițiile de punere în liberă circulație a mărfurilor netransformate sau a produselor compensatoare principale se consideră a fi îndeplinite în cazul în care persoana interesată declară că nu este în măsură să plaseze aceste produse sau mărfuri sub o destinație sau utilizare pentru care nu se percep drepturi de import.

(2) Autoritățile vamale pot autoriza eliberarea pentru punerea în liberă circulație. Ele procedează în acest sens numai dacă acest lucru nu contravine celorlalte dispoziții comunitare referitoare la punerea în liberă circulație.

(3) Mărfurile de import pot fi introduse pe piața comunitară sub forma fie a produselor compensatoare, fie a mărfurilor netransformate, fără ca formalitățile de punere în liberă circulație să fie completate la data introducerii lor pe piață.

În scopul aplicării exclusive a alineatului (4), mărfurile introduse pe piață în acest mod nu sunt considerate a fi puse sub una dintre destinațiile vamale sau utilizările prevăzute la articolul 89 din cod.

(4) Mărfurile de import fie sub formă de produse compensatoare, fie sub formă de mărfuri în aceeași stare, care fac obiectul unei autorizații globale de punere în liberă circulație și care, la expirarea termenului de reexport - în conformitate cu articolul 561, după caz - nu au primit nici una dintre destinațiile vamale prevăzute la articolul 89 din cod, se consideră ca fiind puse în liberă circulație și declarația de punere în liberă circulație se consideră ca fiind depusă și acceptată, iar liberul de vamă ca fiind acordat la expirarea termenului menționat.

(5) Mărfurile introduse pe piață în conformitate cu alineatul (3) se consideră ca fiind mărfuri comunitare.

ART. 581

Fără a aduce atingere aplicării procedurilor simplificate, orice produs compensator sau marfă în aceeași stare care urmează a primi o destinație vamală trebuie prezentată la biroul vamal de încheiere pentru a fi supuse formalităților vamale prevăzute pentru destinația vamală în cauză în conformitate cu dispozițiile generale aplicabile.

Cu toate acestea, biroul de control poate permite ca produsele sau mărfurile respective să fie prezentate la un alt birou vamal decât cel menționat la primul paragraf.

(a) Proceduri normale

ART. 582

(1) Cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 568, declarația de încheiere a regimului de perfecționare activă, sistemul cu suspendare, se depune la unul din birourile de încheiere prevăzute în autorizație.

(2) În cazul în care se aplică articolul 568, declarația prevăzută la alineatul (1) se depune la biroul vamal care a eliberat autorizația.

(3) Cu toate acestea, biroul de control poate permite ca declarația prevăzută la alineatul (1) să fie prezentată la un alt birou vamal decât cele menționate la alineatele (1) și (2).

ART. 583

(1) Declarația prevăzută la articolul 582 se întocmește în conformitate cu dispozițiile prevăzute pentru destinația vamală în cauză.

(2) Descrierea produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare din declarația prevăzută la alineatul (1) trebuie să corespundă specificațiilor înscrise în autorizație.

(3) În sensul articolului 62 alineatul (2) din cod, documentele însoțitoare ale declarației de încheiere sunt cele a căror prezentare este necesară pentru plasarea mărfurilor sub regimul cerut și prevăzut la articolele 218 - 221.

(b) Proceduri simplificate

ART. 584

Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod se aplică în conformitate cu articolul 278.

(c) Dispoziții referitoare la taxare

ART. 585

(1) În cazul în care mărfurile de import sunt uleiuri de măsline ce se încadrează la pozițiile 1509 sau 1510 din Nomenclatura Combinată și se autorizează punerea lor în liberă circulație fie în aceeași stare, fie sub formă de produse compensatoare care se încadrează în Nomenclatura Combinată la codul 1509 90 00 sau 1510 00 90, prelevarea agricolă care se percepe este:

- prelevarea agricolă înscrisă pe licența de import eliberată în conformitate cu procedura de licitație, cu respectarea dispozițiilor articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3136/78 al Comisiei din 28 decembrie 1978*1);

sau

- ultima prelevare agricolă minimă stabilită de Comisie înainte de data înregistrării declarației de punere în liberă circulație, când se prezintă licența menționată la articolul 6 din regulamentul menționat sau când cantitatea pusă în liberă circulație este mai mică sau egală cu 100 de kilograme.

(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică și dacă mărfurile de import sunt uleiuri de măsline care se încadrează la codul 0709 90 39 sau 0711 20 90 din Nomenclatura Combinată și dacă s-a autorizat punerea în liberă circulație a produselor compensatoare care se încadrează la codul 1509 90 00 sau 1510 00 90 din Nomenclatura Combinată.

*1) JO L 370, 30.12.1978, p. 72.

ART. 586

În cazul în care se pun în liberă circulație mărfuri în aceeași stare sau produse compensatoare într-un alt stat membru decât acela în care mărfurile au fost plasate sub regim, respectivul stat membru va colecta drepturile de import menționate pe fișa INF 1 prevăzută la articolul 611, în conformitate cu dispozițiile corespunzătoare.

ART. 587

(1) În cazul în care se pun în liberă circulație produse compensatoare și cuantumul datoriei vamale se calculează pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mărfurilor de import în conformitate cu articolul 121 din cod, casetele 15, 16, 34, 41 și 42 din declarație se referă la mărfurile în aceeași stare.

(2) Elementele prevăzute la alineatul (1) nu trebuie totuși furnizate dacă declarația de punere în liberă circulație este însoțită de fișa de informații INF 1 prevăzută la articolul 611 sau de alte documente conținând aceleași date ca și fișa de informații INF 1.

ART. 588

(1) Lista produselor compensatoare și a operațiunilor de perfecționare cărora li se aplică prima liniuță de la articolul 122 litera (a) din cod este prevăzută în anexa 79.

În scopul aplicării prezentului articol, distrugerea produselor compensatoare, altele decât cele cărora li se aplică prima liniuță de la articolul 122 litera (a) din cod, se consideră export de pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) Data folosită pentru determinarea drepturilor de import pentru produsele compensatoare menționate la alineatul (1) este data înregistrării declarației de punere în liberă circulație.

(3) Biroul de control poate permite aplicarea articolului 122 litera (a) prima liniuță din cod și în cazul altor deșeuri, resturi, reziduuri, căzături și rebuturi decât cele din lista prevăzută la alineatul (1).

Fiecare stat membru înștiințează Comisia la fiecare 6 luni în legătură cu cazurile în care s-a aplicat prezentul alineat.

ART. 589

(1) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în legătură cu produse compensatoare sau cu mărfurile în aceeași stare, dobânzile compensatorii se plătesc pentru suma drepturilor de import datorate.

(2) Dispozițiile alineatului (1) nu se aplică:

- în cazul nașterii unei datorii vamale în conformitate cu articolul 216 din cod;
- în cazul punerii în liberă circulație a deșeurilor și reziduurilor rezultate din distrugerea menționată la articolul 182 din cod;
- în cazul punerii în liberă circulație a produselor compensatoare secundare prevăzute în anexa 79 și în măsura în care corespund proporțional cu partea exportată din produsele compensatoare principale;
- în cazul în care cuantumul dobânzilor compensatorii calculat în conformitate cu alineatul (4) nu depășește 20 ECU pe fiecare declarație de punere în liberă circulație;
- în cazul în care titularul autorizației solicită punerea în liberă circulație și poate face dovada că, datorită unor împrejurări speciale care nu sunt cauzate de neglijență sau fraudă în ceea ce îl privește, este imposibil sau imposibil din punct de vedere economic să desfășoare operațiunea de export în condițiile anticipate și justificate corespunzător la data când a solicitat autorizația.

(3) Cererea pentru a beneficia de dispozițiile prevăzute la alineatul (2) a cincea liniuță este adresată autorităților vamale indicate de statul membru care a eliberat autorizația. Cererea se admite numai dacă este însoțită de toate documentele justificative necesare examinării complete a situației.

În cazul în care autoritățile vamale primesc o cerere referitoare la dobânda compensatorie aplicată la o sumă mai mică sau egală cu 3 000 ECU pentru fiecare decont de încheiere și constată că motivele în sprijinul cererii corespund situației prevăzute la alineatul (2) a cincea liniuță, se renunță la aplicarea alineatului (1). În acest caz, documentele justificative se păstrează de către autoritățile vamale timp de 3 ani.

În toate celelalte cazuri și în măsura în care autoritățile vamale intenționează să aprobe cererea, ele o prezintă Comisiei împreună cu dosarul care conține toate elementele necesare unei examinări complete. Atunci când autoritățile vamale acordă liberul de vamă produselor compensatoare sau mărfurilor în aceeași stare pentru punerea în liberă circulație, aceasta poate fi condiționată de constituirea unei garanții al cărei cuantum se stabilește în conformitate cu alineatul (4).

Comisia confirmă de îndată statului membru relevant primirea acestui dosar. Statul membru care a transmis cererea renunță la aplicarea alineatului (1) în cazul în care Comisia nu l-a informat asupra posibilelor obiecțiuni în termen de 2 luni de la data confirmării de primire.

Comisia informează statele membre în legătură cu cererile primite și cu măsurile luate cu privire la acestea.

(4) (a) Ratele dobânzilor anuale se stabilesc de către Comisie pe baza mediei aritmetice a ratelor pe termen scurt reprezentative pentru fiecare stat membru din același semestru din anul precedent.

Aceste rate se aplică oricărei datorii vamale contractate în decursul unui semestru.

Rata aplicată este rata reprezentativă pentru statul membru în care s-au efectuat sau ar fi trebuit să se efectueze operațiunile de perfecționare activă ori prima dintre aceste operațiuni.

Ratele se publică în seria L din Jurnalul Oficial al Comunităților Europene cu cel puțin o lună înainte de aplicare.

(b) Dobânzile se aplică pe fiecare lună calendaristică cu începere din prima zi a lunii următoare lunii în care mărfurile de import pentru care s-a încheiat regimul au fost prima dată plasate sub regim până în ultima zi a lunii în care a luat naștere datoria vamală.

Pentru a simplifica stabilirea perioadei de luat în considerare la aplicarea dobânzilor compensatorii, în special în cazul operațiunilor în care, din rațiuni economice, numărul mărfurilor de import și/sau al produselor compensatoare face imposibilă, din punct de vedere economic, aplicarea dispozițiilor normale, autoritățile vamale pot admite, la cererea persoanei interesate, ca perioada de aplicare a dobânzilor să se bazeze pe perioada de rotație a stocurilor de mărfuri utilizate pentru obținerea produselor compensatoare.

Prin perioada de rotație a stocurilor trebuie să se înțeleagă perioada medie cumulată care curge din momentul în care mărfurile utilizate pentru obținerea de produse compensatoare intră în fabrică până în momentul când ies pe poarta fabricii. Această perioadă se obține din raportul între valoarea la preț de cumpărare a stocului mediu de mărfuri necesare pentru obținerea produselor compensatoare și cifra de afaceri anuală la preț de cumpărare.

Cifra astfel rezultată, înmulțită cu 12 și rotunjită în sus până la următorul număr întreg, constituie numărul de luni la care se aplică dobânzile compensatorii.

Simplificarea menționată mai sus se acordă de către autoritățile vamale numai cu condiția ca viteza de rotație a stocurilor să poată fi verificată.

Perioada luată în considerare la aplicarea dobânzilor compensatorii nu trebuie să fie mai mică de o lună.

(c) Cuantumul dobânzilor se calculează în funcție de drepturile de import, de rata dobânzii menționate la litera (a) de mai sus și de perioada menționată la litera (b) de mai sus.

ART. 590

(1) În unele cazuri particulare, în special în cazul operațiunilor de transformare în care intervin mai multe state membre, se pot utiliza, la cererea persoanelor interesate, metode simplificate de calcul și de înscriere în conturi a dobânzilor compensatorii.

(2) După ce statele membre interesate s-au asigurat că procedurile propuse pot fi aplicate, le comunică Comisiei, care informează celelalte state membre cu privire la aceasta. Procedurile comunicate Comisiei pot fi aplicate în cazul în care Comisia nu notifică statelor membre interesate obiecțiunile avute față de această punere în aplicare în termen de 2 luni de la data primirii proiectului de cerere.

ART. 591

(1) Proporția de mărfuri de import incorporate în produse compensatoare se calculează atunci când este necesar pentru determinarea drepturilor de import care urmează a fi percepute. Un astfel de calcul nu se efectuează, mai ales când determinarea datoriei se efectuează exclusiv în baza articolului 122 din cod.

(2) Calculele se efectuează în conformitate cu metodele de repartizare menționate la articolele 592 - 594 sau prin orice altă metodă care dă aceleași rezultate.

ART. 592

Metoda cheii cantitative (produse compensatoare) se aplică în cazul în care, din operațiunile de perfecționare activă, rezultă numai o categorie de produse compensatoare. În acest caz, cantitatea de mărfuri de import corespunzătoare cantității de produse compensatoare în raport cu care ia naștere o datorie vamală se calculează aplicând la cantitatea totală a respectivelor mărfuri un coeficient corespunzător raportului dintre cantitatea de produse compensatoare pentru care ia naștere datoria vamală și cantitatea totală de produse compensatoare.

ART. 593

(1) Metoda cheii cantitative (mărfuri de import) se aplică în cazul în care toate elementele mărfurilor de import se regăsesc în fiecare dintre produsele compensatoare.

Pentru a determina dacă se aplică această metodă, nu se ține seama de pierderi.

Cantitatea de mărfuri de import folosită la fabricarea fiecărui produs compensator se stabilește aplicând succesiv la cantitățile totale de mărfuri de import un coeficient corespunzător raportului dintre cantitatea de mărfuri amintite ce se regăsește în fiecare tip de produs compensator și cantitatea totală de mărfuri ce se regăsește în toate produsele compensatoare.

Cantitatea de mărfuri de import care corespunde cantității de produse pentru care ia naștere datoria vamală se stabilește prin aplicarea coeficientului obținut prin metoda indicată la articolul 592 la cantitatea de mărfuri importate ce se folosesc la fabricarea produsului respectiv calculat în conformitate cu al treilea paragraf.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), metoda cheii cantitative (mărfuri de import) se aplică și operațiunilor de perfecționare prin care grâul dur se prelucrează pentru a se obține griș de cuscus, crupe și alte sortimente de griș.

ART. 594

(1) Metoda cheii valorice se aplică în toate cazurile în care nu se pot aplica articolele 592 și 593. Cu toate acestea, cu acordul titularului autorizației și în scopul simplificării, autoritățile vamale pot aplica metoda cheii cantitative (mărfuri de import) în locul metodei cheii valorice, în cazul în care aplicarea oricăreia din aceste două metode dă rezultate similare.

(2) În scopul stabilirii cantității de mărfuri importate folosite pentru obținerea fiecărei categorii de produse compensatoare, la cantitatea totală de mărfuri de import se aplică succesiv un coeficient care corespunde raportului dintre valoarea fiecărui produs compensator și valoarea totală a acestor produse, calculat în conformitate cu alineatul (3).

(3) În conformitate cu articolul 36 alineatul (1) din cod, valoarea fiecăruia dintre diferitele produse compensatoare care se folosește pentru aplicarea cheii valorice este:

- prețul de vânzare recent din Comunitate al produselor identice sau similare, cu condiția ca acesta să nu fi fost influențat de legăturile dintre cumpărător și vânzător sau în cazul în care nu este cunoscut;
- ultimul preț de vânzare franco fabrică din Comunitate, cu condiția ca acesta să nu fi fost influențat de legăturile dintre cumpărător și vânzător.

În cazul în care valoarea nu poate fi apreciată în conformitate cu dispozițiile primului paragraf, ea se stabilește de către biroul vamal de control prin folosirea oricărui mijloc adecvat.

(4) Cantitatea de mărfuri de import corespunzătoare cantității produselor compensatoare pentru care ia naștere o datorie vamală se calculează aplicând coeficientul obținut prin metoda indicată la articolul 592 la cantitatea de mărfuri de import folosite la obținerea produselor respective, calculat în conformitate cu alineatul (2).

(d) Decontul de încheiere

ART. 595

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 596 alineatul (3), titularul autorizației prezintă biroului de control un decont de încheiere.

(2) Decontul de încheiere trebuie să cuprindă în special următoarele elemente:

- (a) datele de referință ale autorizației;
- (b) cantitatea din fiecare categorie de mărfuri de import și datele de referință ale declarației de plasare sub regim;
- (c) codul din Nomenclatura Combinată pentru mărfurile de import;
- (d) valoarea în vamă a mărfurilor de import, precum și rata drepturilor de import aferente acestor mărfuri;
- (e) rata randamentului stabilită;
- (f) natura, cantitatea compensatoare și destinația vamală a produselor compensatoare, împreună cu datele de referință ale declarațiilor sub acoperirea cărora produsele compensatoare au fost plasate sub o destinație vamală;
- (g) valoarea produselor compensatoare, dacă încheierea se efectuează pe baza cheii valorice;
- (h) cuantumul drepturilor de import de plătit la cantitatea de mărfuri de import considerată a fi pusă în liberă circulație în baza articolului 580 alineatul (3);

(i) mărfurile de import plasate sub regim în cadrul traficului triunghiular.

(3) În cazul în care, pentru plasarea sub regim sau încheierea regimului, se utilizează proceduri simplificate, declarațiile și documentele respective sunt cele prevăzute la articolul 76 alineatul (3) din cod. Decontul trebuie să indice, de asemenea, cantitatea de mărfuri considerată a fi pusă în liberă circulație în conformitate cu articolul 580.

ART. 596

(1) Decontul de încheiere trebuie prezentat în cel mult 30 de zile de la expirarea termenului de reexport, calculat, după caz, în conformitate cu articolul 565. Dacă se utilizează agregarea lunară sau trimestrială, decontul de încheiere se prezintă pentru fiecare lună sau trimestru.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (3) și articolului 597 alineatul (4), în cazul în care se utilizează sistemul de export anticipat, decontul de încheiere se furnizează în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei fixate în conformitate cu articolul 561.

(3) Biroul de control poate întocmi de sine stătător decontul de încheiere în funcție de aceleași termene menționate la alineatele (1) și (2). Acest lucru trebuie să se precizeze în autorizație.

ART. 597

(1) Cuantumul drepturilor de import aferente mărfurilor de import, fie sub formă de produse compensatoare, fie sub formă de mărfuri în aceeași stare considerate ca fiind puse în liberă circulație în conformitate cu articolul 580 alineatul (3), se achită cel târziu la prezentarea decontului de încheiere, eventual pe baza unei declarații sumare.

(2) În cazul în care identificarea altor elemente de taxare referitoare la mărfurile de import este necesară pentru stabilirea cuantumului drepturilor de import, decontul de încheiere trebuie să cuprindă în plus aceste elemente și, după caz, proporția mărfurilor de import incorporate în produsele compensatoare, stabilită în conformitate cu articolele 592 - 594.

(3) Titularul autorizației trebuie să pună la dispoziția biroului de control toate documentele referitoare la mărfurile considerate a fi fost puse în liberă circulație în conformitate cu articolul 580 alineatul (3), a căror prezentare este necesară pentru aplicarea corectă a dispozițiilor care reglementează punerea mărfurilor în liberă circulație.

(4) Biroul de control poate autoriza:

(a) întocmirea decontului de încheiere menționat la articolul 595 alineatul (1) pe calculator sau în oricare formă stabilită de biroul menționat;

(b) întocmirea decontului de încheiere pe declarația de plasare a mărfurilor sub regim.

ART. 598

Biroul de control adnotează decontul de încheiere pe baza verificărilor efectuate, informând titularul autorizației, dacă este necesar, în legătură cu rezultatul verificării, și păstrează decontul de încheiere și documentele conexe cel puțin 3 ani calendaristici începând de la sfârșitul anului în care a fost întocmit decontul. Cu toate acestea, biroul vamal menționat anterior poate decide ca documentele referitoare la decontul de încheiere să fie păstrate de către titularul autorizației. În acest caz, documentele amintite se păstrează aceeași perioadă de timp.

ART. 599

(1) În cazul în care mărfurile de import au fost plasate sub regim în virtutea unei singure autorizații, dar sub acoperirea mai multor declarații, produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare, plasate sub o destinație vamală, se consideră ca fiind obținute din mărfurile de import plasate sub regim sub acoperirea declarațiilor mai vechi.

(2) În cazul în care titularul autorizației face dovada că produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare menționate la alineatul (1) au fost obținute din anumite mărfuri de import, alineatul (1) nu se aplică.

Subsecțiunea 3

Traficul triunghiular

ART. 600

Autoritățile vamale menționate la articolul 556 pot admite recurgerea la traficul triunghiular numai în cadrul exportului anticipat.

ART. 601

(1) Pentru traficul triunghiular se folosește fișa de informații denumită "fișă INF 5".

(2) Fișa INF 5, al cărei formular corespunde modelului și dispozițiilor menționate în anexa 81, constă într-un original și trei copii care trebuie prezentate împreună la biroul vamal la care se îndeplinesc formalitățile de export.

Fișa INF 5 se întocmește până la concurența cantităților de mărfuri de import corespunzătoare cantității de produse compensatoare exportate. Dacă sunt prevăzute importuri eşalonate, se pot întocmi mai multe fișe INF 5.

(3) În cazul furtului, pierderii sau distrugerii fișei INF 5, importatorul poate solicita biroului vamal care a vizat-o eliberarea unui duplicat. Biroul vamal trebuie să dea curs acestei cereri, cu condiția să se poată demonstra că mărfurile de import pentru care s-a cerut duplicatul nu au fost plasate sub regim.

Originalul și copiile fișei INF 5 astfel eliberate trebuie să poarte una din următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

ART. 602

(1) La prezentarea declarației de export pentru produsele compensatoare la biroul vamal unde se îndeplinesc formalitățile de export, trebuie prezentată o fișă INF 5 în conformitate cu articolul 601 alineatul (2).

(2) În cazul în care produsele compensatoare ies de pe teritoriul vamal al Comunității pe la biroul vamal la care este acceptată declarația de export, biroul menționat vizează casetele 9 și 10 din fișa INF 5, reține copia nr. 1 și înapoiază declarantului originalul și celelalte copii.

În cazul în care biroul vamal nu este birou de control, vizează copia 1 și o trimite biroului de control.

(3) În cazul în care ieșirea de pe teritoriul vamal al Comunității se efectuează pe la alt birou decât biroul vamal la care se acceptă declarația de export, produsele compensatoare sunt transportate de pe teritoriul vamal al Comunității sub regimul de tranzit comunitar extern.

Caseta rezervată descrierii mărfurilor de pe documentul de tranzit trebuie să conțină una dintre mențiunile prevăzute la articolul 610 alineatul (1), plus literele "EX-IM".

În cazurile prevăzute la prezentul alineat, biroul vamal la care se acceptă declarația de export completează caseta 9 înscriind datele de identificare ale documentului T1 și aplicând sigla T1. Biroul vamal de ieșire completează caseta 10, trimite copia nr. 1 biroului de control și înapoiază declarantului originalul și celelalte copii.

(4) Produsele compensatoare menționate la alineatul (3) nu pot primi o altă destinație vamală decât exportul către o țară terță.

ART. 603

Mărfurile de import pot fi plasate sub regim la un alt birou vamal de intrare decât cel specificat inițial, în cazul în care modificarea este permisă de către biroul de control sau de către biroul vamal unde se desfășoară efectiv formalitățile de plasare, care, în această eventualitate, înștiințează biroul de control de schimbarea intervenită.

ART. 604

(1) Declarația de plasare a mărfurilor de import sub regim trebuie însoțită de original și de copiile 2 și 3 ale fișei INF 5.

(2) Biroul vamal la care se prezintă declarația de plasare sub regim trebuie să indice pe original și pe copiile 2 și 3 ale fișei INF 5 cantitatea de mărfuri importate plasate sub regim și data de acceptare a declarației de plasare sub regim. Biroul vamal trimite neîntârziat copia 3 biroului de control, înapoiind declarantului originalul și reținând copia 2.

(3) La primirea copiei 3, biroul de control comunică neîntârziat titularului autorizației cantitatea de mărfuri importate plasate sub regim, precum și data plasării.

ART. 605

În cazul în care biroul de plasare sub regim și biroul unde se efectuează formalitățile de export se află pe teritoriul aceluiași stat membru, autoritățile pot prevedea alte proceduri.

Subsecțiunea 4

Măsuri specifice de politică comercială

ART. 606

În cazul în care cererea de autorizație se referă la mărfuri care fac obiectul măsurilor de politică comercială menționate la articolul 607 alineatul (1) litera (a), nu este necesară prezentarea nici unei licențe, autorizații sau a altui document similar la data prezentării cererii.

ART. 607

(1) În cazul în care documentele comunitare prevăd măsuri de politică comercială specifice privind:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor, măsurile amintite nu se aplică la plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă și nici pe perioada plasării acestora sub regim;

(b) introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, măsurile menționate se aplică la plasarea mărfurilor de import sub regimul de perfecționare activă.

(2) Pot fi, de asemenea, plasate sub regim în cadrul sistemului cu suspendare mărfurile în aceeași stare, chiar dacă nu sunt supuse drepturilor de import:

(a) în vederea neaplicării măsurilor de politică comercială pentru punerea mărfurilor în liberă circulație;

(b) în vederea neaplicării măsurilor de politică comercială pentru exportul de mărfuri în aceeași stare sau de produse compensatoare, fără a aduce atingere măsurilor de politică comercială ce se aplică pentru exportul de produse originare din Comunitate.

(3) În cazul în care se aplică alineatul (1) litera (a) sau alineatul (2), nu este necesară prezentarea nici unei licențe, autorizații sau a altui document similar la data plasării sub regim.

ART. 608

Sub rezerva dispozițiilor aplicabile în materie, reexportul mărfurilor necomunitare plasate sub regim se efectuează fără aplicarea măsurilor de politică comercială stabilite pentru exporturi de mărfuri în aceeași stare sau de produse compensatoare, fără a aduce atingere măsurilor de politică comercială care se aplică exportului de produse originare din Comunitate.

ART. 609

(1) Punerea în liberă circulație a mărfurilor de import sub formă fie de mărfuri în aceeași stare, fie de produse compensatoare, altele decât produsele compensatoare secundare prezentate în anexa 79, este condiționată de aplicarea de către autoritățile vamale a măsurilor de politică comercială în vigoare pentru mărfurile de import la data acceptării declarației de punere în liberă circulație.

(2) În cazul în care punerea în liberă circulație este solicitată într-un alt stat decât cel în care mărfurile de import au fost plasate sub regim, această punere în liberă circulație este condiționată de aplicarea măsurilor de politică comercială în vigoare în statul membru în care mărfurile au fost plasate sub regim la data acceptării declarației de punere în circulație.

Subsecțiunea 5

Cooperarea administrativă

ART. 610

(1) În cazul în care produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare sunt plasate într-o zonă liberă ori un antrepozit liber ori sunt plasate sub unul din regimurile suspensive care permit încheierea regimului de perfecționare activă, caseta rezervată descrierii mărfurilor de pe documentul referitor la destinația vamală sau, în cazul utilizării procedurilor simplificate, de pe documentele sau evidențele comerciale utilizate trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute pentru procedura respectivă, una din următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

(2) În cazul în care mărfurile de import plasate sub regim în cadrul sistemului cu suspendare fac obiectul unor măsuri de politică comercială specifice care continuă să fie aplicabile la data când mărfurile, fie în aceeași stare, fie sub formă de produse compensatoare, sunt plasate sub un regim vamal sau într-o zonă liberă sau antrepozit liber, mențiunea prevăzută la alineatul (1) se completează cu una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

(3) Biroul de încheiere a regimului vamal se asigură că mențiunile prevăzute la alineatele (1) și, după caz, (2) au fost înscrise în mod corespunzător pe toate documentele eliberate pentru a înlocui sau încheia documentele menționate în aceste alineate.

ART. 611

(1) Fișa de informații, denumită "fișa INF 1", se întocmește într-un original și două copii pe un formular, în conformitate cu modelul și dispozițiile din anexa 82.

(2) Fișa INF 1 menționată la alineatul (1) se utilizează la:

(a) stabilirea cuantumului garanției menționate la articolul 88 din cod;

(b) punerea în liberă circulație a produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare la un alt birou vamal decât unul dintre birourile de încheiere a regimului.

ART. 612

În cazul în care fișa INF 1 se utilizează în conformitate cu articolul 611 alineatul (2) litera (a), în caseta 2 trebuie înscrisă o mențiune corespunzătoare.

ART. 613

(1) La aplicarea articolului 611 alineatul (2) litera (b), în cazul în care se solicită punerea în liberă circulație totală sau parțială a produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare, autoritățile vamale răspunzătoare pentru acceptarea declarației, prin intermediul fișei INF 1 vizate de ele, trebuie să ceară biroului vamal de control să indice:

- în caseta 9 (a), cuantumul drepturilor de import de încasat în conformitate cu articolele 121 - 128 alineatul (4) din cod;

- în caseta 9 (b), cuantumul dobânzilor compensatorii de încasat în conformitate cu articolul 589;

- cantitatea, codul din Nomenclatura Combinată și originea mărfurilor de import utilizate la fabricarea produselor compensatoare puse în liberă circulație.

Cuantumul drepturilor de import trebuie să reflecte și eventuala diferență dintre:

- cuantumul drepturilor de import stabilit în conformitate cu articolul 121 din cod sau cuantumul drepturilor de import rambursate sau remise și

- cuantumul drepturilor de import deja constatate sau care urmează a fi rambursate sau remise.

(2) În cazul în care declarația de punere în liberă circulație se referă la produsele sau mărfurile menționate la articolul 610 alineatul (2) și măsurile de politică comercială urmează a fi aplicate în statul membru în care s-a autorizat utilizarea regimului, autoritățile vamale abilitate să accepte declarația menționată, prin intermediul fișei INF 1 vizate de ele, trebuie să ceară biroului de control să precizeze dacă măsurile de politică comercială în vigoare pentru mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă au fost aplicate.

(3) Originalul și o copie a fișei INF 1 se trimit biroului de control și o copie se păstrează de către autoritățile care au vizat fișa.

(4) În cazul în care, pentru aplicarea măsurilor de politică comercială, se utilizează fișa INF 1, biroul de control care o primește trebuie să notifice titularului autorizației cererea.

(5) Biroul de control căruia i se trimite fișa INF 1 înscrie informațiile cerute în casetele 8, 9 și 10 din fișă, o vizează, păstrează copia și înapoiază originalul. Cu toate acestea, biroul nu are obligația de a furniza aceste informații după expirarea perioadei prevăzute pentru păstrarea arhivelor sale.

(6) Exclusiv în scopul calculării cuantumului menționat la alineatul (1), produsele la care se referă fișa INF 1 se consideră ca fiind puse în liberă circulație la data vizării casetei 2.

ART. 614

Dacă se cere punerea în liberă circulație în cazul în care s-a întocmit o fișă INF 1 în conformitate cu articolul 612, se poate folosi aceeași fișă INF 1, cu condiția ca ea să cuprindă:

- în caseta 9 litera (a), cuantumul drepturilor de import aferente mărfurilor de import în conformitate cu articolul 121 alineatul (1) sau articolul 128 alineatul (4) din cod și,

- în caseta 11, data la care mărfurile importate relevante au fost plasate prima dată sub regim.

În absența acestor informații, se vizează o nouă fișă INF 1 în conformitate cu articolul 613.

ART. 615

(1) Titularul autorizației poate solicita vizarea fișei INF 1 atunci când mărfurile sau produsele compensatoare sunt transferate unui al doilea titular sau în fabrica unui al doilea operator agreat.

(2) În acest caz, biroul de control furnizează datele menționate la articolul 614.

Subsecțiunea 6

Transferul mărfurilor

ART. 616

(1) Fără a aduce atingere aplicării articolelor 617 - 623, atunci când produsele sau mărfurile urmează să circule pe interiorul teritoriului vamal al Comunității, fie în cadrul unui transfer de autorizație, fie în cadrul unei singure autorizații, produsele sau mărfurile respective trebuie să fie transportate în conformitate cu dispozițiile referitoare la tranzitul extern.

(2) Documentul de tranzit extern sau documentul care are valoare de document de tranzit extern trebuie să poarte mențiunile prevăzute la articolul 610.

(3) În cazul în care se admite folosirea unor astfel de proceduri de transfer, ele trebuie prevăzute în autorizație. Ele înlocuiesc procedurile de circulație prevăzute de regimul de tranzit extern. În cazul transferului de produse sau mărfuri de la titularul unei autorizații la titularul unei a doua autorizații, ambele autorizații trebuie să prevadă aceste proceduri de transfer.

Autorizarea pentru procedurile respective se poate acorda numai dacă titularul autorizației a păstrat sau a dispus păstrarea evidențelor privind perfecționarea activă menționată la articolul 556 alineatul (3).

(a) Dispoziții privind transferurile de mărfuri sau produse în cadrul unei autorizații unice

ART. 617

Autoritățile vamale permit transferul mărfurilor în aceeași stare sau al produselor compensatoare fără îndeplinirea formalităților vamale și fără încheierea regimului de perfecționare activă de la fabrica unui operator până la fabrica altui operator, în vederea transformării ulterioare, cu condiția ca transferul să fie înscris în evidențele de perfecționare activă.

ART. 618

Titularul autorizației răspunde pentru mărfurile sau produsele transferate.

(b) Dispoziții privind transferul de mărfuri sau produse de la titularul unei autorizații către titularul altei autorizații

ART. 619

Autoritățile vamale admit transferul mărfurilor în aceeași stare sau al produselor compensatoare de la titularul unei autorizații către titularul altei autorizații, cu condiția ca transferul să fie înscris în evidențele de perfecționare activă ale primului titular în conformitate cu procedura descrisă în anexa 83.

ART. 620

(1) Răspunderea pentru mărfurile sau produsele transferate îi revine titularului celei de-a doua autorizații la data când preia livrarea mărfurilor sau a produselor amintite și le înscrie în evidențele sale de perfecționare activă.

(2) Înscrierea în evidențele de perfecționare activă este echivalentă cu plasarea din nou a mărfurilor sau produselor sub regim în numele titularului celei de-a doua autorizații.

(c) Dispoziții generale

ART. 621

(1) Atât timp cât regularitatea operațiunilor nu este afectată, autoritățile vamale, în baza altor condiții pe care le stabilesc, pot:

(a) permite transportul, fără formalități vamale, pe de o parte, a mărfurilor de import de la biroul de plasare sub regim la fabrica operatorului și, pe de altă parte, a produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare de la fabrica operatorului la biroul vamal de încheiere;

(b) autoriza autentificarea prealabilă a formularelor menționate în anexa 63 sau ca formularele menționate în anexa 83 să fie întocmite și stampilate de către operator cu o ștampilă metalică specială aprobată de aceste autorități;

(c) permite îndeplinirea formalităților prin recurgerea la procedee informatice, cu condiția ca sistemul în cauză să garanteze aplicarea corectă a dispozițiilor prezentului capitol.

(2) În cazul în care se aplică dispozițiile alineatului (1) litera (a), biroul de plasare sub regim și biroul de încheiere trebuie să informeze biroul de control că mărfurile importate au fost plasate sub regim și că produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare au fost exportate, prin trimiterea unui exemplar suplimentar al declarației întocmite în acest sens, precum și a documentelor însoțitoare.

ART. 622

Titularul autorizației are obligația de a informa în prealabil autoritățile vamale cu privire la operațiunile de transfer care urmează a fi efectuate în forma și modul stabilite de autoritățile menționate.

ART. 623

(1) În cazul în care se aplică procedurile de transfer menționate în prezenta subsecțiune, dispozițiile articolului 580 privind mărfurile considerate ca fiind puse în liberă circulație se pot aplica la prezentarea decontului de încheiere, cu condiția ca alte dispoziții comunitare referitoare la punerea în liberă circulație să nu împiedice acest lucru.

(2) Biroul de control comunică biroului sau birourilor de plasare sub regim încheierile efectuate, făcând referire la declarațiile de plasare sub regim pe care le-a acceptat.

Secțiunea 6

Dispoziții aplicabile în cadrul sistemului cu rambursare

Subsecțiunea 1

Punerea în liberă circulație în cadrul sistemului cu rambursare

ART. 624

Procedurile prevăzute pentru punerea în liberă circulație în cadrul sistemului cu rambursare se aplică mărfurilor de import, inclusiv mărfurilor de import cuprinse în cadrul compensării prin echivalență fără export anticipat (punere în liberă circulație sui generis fără aplicarea drepturilor de import).

(a) Procedura normală

ART. 625

(1) Cu excepția cazurilor de aplicare a articolului 568, declarația de punere în circulație în cadrul sistemului cu rambursare se depune la unul dintre birourile de plasare sub regim prevăzute în autorizație.

(2) În cazul în care se aplică articolul 568, declarația menționată la alineatul (1) se depune la unul dintre birourile vamale abilitate.

ART. 626

(1) Declarația menționată la articolul 625 se întocmește în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolele 198 - 252.

(2) Se aplică articolul 575 alineatele (2) și (3).

(b) Proceduri simplificate

ART. 627

(1) Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod pentru punerea în liberă circulație în cadrul sistemului cu rambursare se aplică în conformitate cu articolele 275 și 276.

(2) Se aplică articolul 576 alineatul (2).

(3) Declarația suplimentară menționată la articolul 76 alineatul (2) din cod se furnizează în termenul prevăzut, dar nu mai târziu de data depunerii cererii de rambursare.

Subsecțiunea 2

Rambursarea sau remiterea drepturilor

ART. 628

Cazurile menționate la articolul 577 alineatul (2) se consideră echivalente cu exportul produselor compensatoare în afara Comunității.

ART. 629

Declarația sau cererea prin care se dă produselor compensatoare una din destinațiile vamale menționate la articolul 128 din cod trebuie să cuprindă toate datele necesare pentru a justifica o cerere de rambursare.

ART. 630

Fără a aduce atingere aplicării procedurilor simplificate, produsul compensator care urmează să primească una din destinațiile vamale admise trebuie prezentat la biroul de încheiere pentru a fi supus formalităților vamale prevăzute pentru destinația vamală în cauză în conformitate cu dispozițiile generale aplicabile.

ART. 631

(1) Cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 568, declarația pentru a da produselor compensatoare una din destinațiile vamale menționate la articolul 128 din cod se prezintă la unul din birourile de încheiere prevăzut în autorizație.

(2) În cazul în care se aplică articolul 568, declarația menționată la alineatul (1) se depune la biroul vamal care a eliberat autorizația.

(3) Cu toate acestea, biroul de control poate admite ca declarația menționată la alineatul (1) să fie prezentată unui alt birou vamal decât cele menționate la alineatele (1) și (2).

ART. 632

(1) Declarația menționată la articolul 631 trebuie întocmită în conformitate cu dispozițiile prevăzute pentru destinația vamală în cauză.

(2) Se aplică articolul 583 alineatele (2) și (3).

ART. 633

Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod pentru încheierea regimului se aplică în condițiile prevăzute la articolul 278.

ART. 634

(1) Proportia mărfurilor de import incorporate în produsele compensatoare se calculează ori de câte ori este nevoie, în scopul stabilirii drepturilor de import ce urmează a fi rambursate sau remise. Aceste calcule nu se efectuează atunci când toate produsele compensatoare primesc una dintre destinațiile vamale prevăzute la articolul 128 din cod.

(2) Calculele se efectuează în conformitate cu metodele menționate la articolele 635 - 637 sau recurgând la orice altă metodă care dă aceleași rezultate.

ART. 635

Metoda cheii cantitative (produse compensatoare) se aplică în cazul în care, din operațiunile de perfecționare activă, rezultă numai o singură categorie de produse compensatoare. În acest caz, cantitatea de mărfuri de import care corespunde cantității de produse compensatoare pentru care se poate solicita rambursarea sau remiterea se calculează prin aplicarea la cantitățile totale ale mărfurilor respective a unui coeficient care corespunde raportului dintre cantitatea de produse compensatoare pentru care se solicită rambursarea sau remiterea și cantitatea totală de produse compensatoare.

ART. 636

Metoda cheii cantitative (mărfuri de import) se aplică în cazul în care toate elementele mărfurilor puse în liberă circulație se regăsesc în fiecare dintre produsele compensatoare.

Pentru a decide dacă se aplică sau nu această metodă, nu se ține seama de pierderi.

Cantitatea de mărfuri de import în cadrul sistemului cu rambursare folosită la fabricarea fiecărui produs compensator se determină prin aplicarea succesivă, la cantitățile totale de mărfuri de import, a unui coeficient care corespunde raportului dintre cantitățile mărfurilor respective ce se regăsesc în fiecare tip de produs compensator și cantitățile totale ale acestor mărfuri ce se regăsesc în toate produsele compensatoare.

Cantitatea de mărfuri de import în cadrul sistemului cu rambursare care corespunde cantității de produse compensatoare pentru care se poate solicita rambursarea sau remiterea se determină prin aplicarea coeficientului obținut prin metoda indicată la articolul 635 la cantitatea de mărfuri de import folosită la fabricarea produsului menționat, calculată în conformitate cu al treilea paragraf.

ART. 637

(1) În cazul în care nu se pot aplica articolele 635 și 636, se folosește metoda cheii valorice. Cu toate acestea, în scopul simplificării și cu acordul titularului autorizației, autoritățile vamale pot aplica metoda cheii cantitative (mărfuri de import) în locul celei valorice, dacă ambele dau același rezultat.

(2) În scopul stabilirii cantității de mărfuri de import utilizate la fabricarea fiecărei categorii de produs compensator, se aplică succesiv cantităților totale de mărfuri de import un coeficient care corespunde raportului dintre valoarea comparabilă a acestor produse, calculată în conformitate cu alineatul (3).

(3) Se aplică articolul 594 alineatul (3).

(4) Cantitatea de mărfuri de import care corespunde cantității de produse compensatoare pentru care se poate solicita rambursarea sau remiterea se determină prin aplicarea coeficientului determinat în condițiile prevăzute la articolul 635 la cantitatea mărfurilor de import utilizată la fabricarea produsului respectiv calculat în conformitate cu alineatul (2).

ART. 638

(1) Rambursarea sau remiterea drepturilor de import se face cu condiția prezentării de către titularul autorizației a unei cereri, denumită în continuare "cerere de rambursare/IP", la biroul de control. Cererea se depune în două exemplare.

(2) Sub rezerva alineatului (4), în cazul în care autorizația a fost eliberată în baza articolului 556 alineatul (2), cererea de rambursare/IP poate fi prezentată numai biroului de control din statul membru care a eliberat autorizația.

(3) În cazul în care se aplică articolul 557, cererea de rambursare/IP poate fi solicitată numai de către un singur titular.

(4) În anumite cazuri, ca urmare a unei cereri scrise din partea persoanelor interesate, dacă două sau mai multe state membre implicate în operațiuni de perfecționare sunt dispuse să admită ca cererile de rambursare/IP să fie prezentate autorităților vamale ale unui alt stat membru decât cel menționat la alineatul (2), ele trebuie să comunice în prealabil cererile Comisiei, împreună cu un proiect de proceduri prevăzute pentru asigurarea întocmirii corecte a cererii de rambursare/IP menționate la articolul 640. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta. Procedurile comunicate la Comisie pot fi puse în aplicare în cazul în care Comisia nu notifică, în termen de două luni de la data primirii proiectului, statelor membre interesate existența eventualelor obiecțiuni față de această punere în aplicare.

ART. 639

(1) Termenul menționat la articolul 128 alineatul (3) din cod, în limita căruia trebuie depusă cererea de rambursare/IP, este de maximum 6 luni de la data la care produsele compensatoare au primit una din destinațiile vamale menționate la articolul 128 alineatul (1) din cod.

(2) În cazuri în care circumstanțe speciale justifică acest lucru, autoritățile vamale pot prelungi termenul menționat la alineatul (1) chiar și după expirarea acestuia.

ART. 640

(1) Cererea de rambursare/IP trebuie să cuprindă în special următoarele informații:

- (a) datele de referință ale autorizației;
- (b) cantitatea din fiecare categorie de mărfuri importate pentru care se solicită rambursarea sau remiterea;
- (c) codul din Nomenclatura Combinată la care se încadrează mărfurile de import;
- (d) valoarea în vamă a mărfurilor de import, precum și nivelul drepturilor de import aferente acestor mărfuri, evaluată de autoritățile vamale la data înregistrării declarației de punere în liberă circulație în cadrul sistemului cu rambursare;
- (e) data punerii în liberă circulație a mărfurilor de import în cadrul sistemului cu rambursare;
- (f) referire la declarațiile pe baza cărora mărfurile de import au fost puse în liberă circulație în cadrul sistemului cu rambursare;
- (g) natura, cantitatea și destinația vamală a produselor compensatoare;
- (h) valoarea produselor compensatoare, dacă se utilizează metoda cheii valorice în scopul încheierii regimului;
- (i) rata randamentului stabilită;
- (j) referire la declarațiile pe baza cărora produsele compensatoare au fost plasate pentru a primi una dintre destinațiile vamale menționate la articolul 128 din cod;
- (k) cuantumul drepturilor de import care urmează a fi rambursate sau remise și dobânzile compensatoare percepute, ținând seama în special de drepturile de import aferente altor produse compensatoare.

(2) În cazul în care se aplică procedurile simplificate referitoare la formalitățile de punere în liberă circulație, în cadrul sistemului cu rambursare, și la export, declarațiile și documentele sunt cele menționate la articolul 76 alineatul (3) din cod.

ART. 641

(1) Titularul autorizației pune la dispoziția biroului de control declarațiile menționate la articolul 640 alineatul (1) literele (f) și (j), precum și orice document suplimentar menționat de acest birou de control, atunci când biroul de control decide că aceste declarații și documente trebuie păstrate de către titularul autorizației.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care se aplică articolul 646, cererea trebuie să fie însoțită de originalele fișelor INF 7, vizate corespunzător.

ART. 642

(1) Biroul de control poate admite omiterea din cerere a unora dintre datele menționate la articolul 640 alineatul (1), în cazul în care acestea nu afectează calcularea sumei de rambursat sau de remis.

(2) Biroul de control poate admite completarea cererii de rambursare/IP menționate la articolul 640 alineatul (1) pe calculator sau în orice altă formă stipulată de biroul amintit.

ART. 643

Biroul de control adnotează cererea de rambursare/IP pe baza verificării efectuate și informează titularul autorizației asupra rezultatelor verificării; biroul păstrează cererea și documentele relevante cel puțin 3 ani calendaristici începând cu sfârșitul anului în care ia o decizie cu privire la cerere.

Cu toate acestea, biroul de control poate decide ca documentele referitoare la cerere să fie păstrate de către titularul autorizației. În acest caz, documentele menționate se păstrează aceeași perioadă de timp.

Subsecțiunea 3 Cooperarea administrativă

ART. 644

(1) În cazul în care produsele compensatoare în cadrul sistemului cu rambursare primesc una din destinațiile vamale menționate la articolul 128 alineatul (1) a doua liniuță din cod, permițând astfel rambursarea, caseta rezervată descrierii mărfurilor în documentul cu privire la regimul menționat sau cel utilizat într-o zonă liberă ori un antrepozit liber trebuie să cuprindă una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

(2) Biroul de încheiere a regimului se asigură că mențiunile prevăzute la alineatul (1) sunt înscrise pe toate celelalte documente eliberate pentru a înlocui sau încheia documentele menționate în alineatul respectiv.

ART. 645

Atunci când produsele compensatoare rezultate din operațiunile de perfecționare activă în cadrul sistemului cu rambursare sunt expediate la un alt birou de control din același sau din alt stat membru sub regimul de tranzit comunitar extern (care ar putea constitui o justificare pentru cererea de rambursare) și când fac obiectul unei noi autorizații de perfecționare activă, autoritățile vamale competente solicitate să elibereze această nouă autorizație, fie cu sistemul cu suspendare, fie cu sistemul cu rambursare, utilizează fișa INF 1 menționată la articolul 611 pentru determinarea sumei drepturilor de import de încasat sau a sumei datoriei vamale care se poate naște.

ART. 646

(1) Fișa de informații, denumită "fișa INF 7", trebuie să cuprindă un original și două copii pe un formular conform modelului și dispozițiilor din anexa 84.

(2) Fișa INF 7 menționată la alineatul (1) se utilizează în cazul în care produsele compensatoare rezultate din operațiunile de perfecționare activă în cadrul sistemului cu rambursare sunt transferate, fără depunerea unei cereri de rambursare, la un alt birou de control decât cel unde s-a efectuat punerea în liberă circulație și unde primesc, fie în aceeași stare, fie după operațiunile de perfecționare autorizate în mod corespunzător, una dintre destinațiile vamale care permit rambursarea sau remiterea, în conformitate cu articolul 128 alineatul (1) din cod. Biroul vamal la care se atribuie această destinație eliberează, după caz, la solicitarea persoanei interesate, fișa INF 7.

ART. 647

(1) Fișa de date se prezintă de către persoana interesată la aceeași dată ca și declarația vamală utilizată pentru acordarea destinației vamale solicitate.

(2) Biroul vamal la care s-a prezentat declarația menționată la alineatul (1) vizează fișa INF 7, înapoiază titularului originalul și o copie și păstrează cealaltă copie.

Secțiunea 7 Schimbul de informații cu Comisia

ART. 648

(1) Statele membre trebuie să informeze Comisia cu privire la:

(a) datele menționate în anexa 85 pentru fiecare autorizație, atunci când valoarea mărfurilor de import depășește, pe fiecare operator și pe fiecare an calendaristic, limitele fixate la articolul 552 alineatul (1) litera (a) punctul (v); o astfel de comunicare nu este necesară, în cazul în care autorizația de perfecționare activă a fost eliberată pe baza uneia sau a mai multor condiții economice menționate potrivit următoarelor coduri: 6106, 6107, 6201, 6202, 6301, 6302, 6303, 7004 și 7005.

Cu toate acestea, pentru produsele menționate la articolul 560 alineatul (2), datele de referință trebuie furnizate pentru fiecare autorizație acordată, indiferent de valoarea produselor sau de codul utilizat pentru menționarea condițiilor economice;

(b) datele menționate în anexa 86, pentru fiecare cerere de autorizație respinsă pe motivul neîndeplinirii condițiilor economice;

(c) datele privind cazurile în care ratele forfetare menționate la articolul 567 nu au putut fi aplicate, deoarece, cu toate că operațiunile de perfecționare privesc mărfurile de import enumerate în coloana 1 din anexa 77, produsele compensatoare obținute nu sunt cele menționate în coloana 3 sau 4 în același stadiu de fabricație.

(2) Datele de referință menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) trebuie comunicate în cursul lunii următoare celei în care s-a eliberat autorizația sau s-a respins cererea, după caz. Datele trebuie transmise de către Comisie către toate celelalte state membre și examinate de către Comisie, în cazurile când se consideră necesar.

ART. 649

(1) Comisiei i se comunică de către statele membre:

(a) lista autorităților vamale cărora trebuie să li se prezinte cererile de autorizație, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 568;

(b) lista birourilor vamale abilitate să primească declarații de plasare a mărfurilor în cadrul sistemului cu suspendare sau declarații de punere în liberă circulație în cadrul sistemului cu rambursare, în conformitate cu articolul 568.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) trebuie comunicate cu două luni înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, în cursul lunii următoare celei în care un stat membru modifică competențele birourilor vamale.

(3) Pentru informarea operatorilor, Comisia publică informațiile în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria C.

CAP. 4

Transformarea sub control vamal

Secțiunea 1 Dispoziții generale

ART. 650

În conformitate cu articolul 131 din cod, pot beneficia de regimul de transformare sub control vamal mărfurile menționate în coloana I a listei din anexa 87, care urmează a fi supuse transformărilor menționate în coloana II.

Subsecțiunea 1

Acordarea regimului - procedura normală

ART. 651

(1) Cererea se întocmește în conformitate cu articolul 497 și cu respectarea modelului din anexa 67/C și este prezentată de către persoana căreia i se poate elibera autorizația în baza articolelor 86, 132 și 133 din cod.

(2) (a) Cererea trebuie prezentată autorităților vamale desemnate de statul membru în care urmează a se desfășura operațiunea de transformare.

(b) În cazul în care se preconizează ca operațiile de transformare să fie desfășurate de către solicitant sau pe seama acestuia în mai multe state membre, se poate solicita o singură autorizație.

În acest caz, cererea, care trebuie să includă date privind succesiunea operațiilor și locurile exacte unde acestea vor fi efectuate, trebuie prezentată autorităților vamale ale statului membru în care se va desfășura prima operațiune de acest fel.

ART. 652

(1) Fără a aduce atingere articolului 656, autorizația se eliberează de către autoritățile cărora le-a fost prezentată cererea în baza articolului 651 alineatul (2) și trebuie întocmită în conformitate cu articolul 500 și cu respectarea modelului prevăzut în anexa 68/C.

(2) În cazul în care se aplică articolul 651 alineatul (2) litera (b), autorizația nu se poate elibera fără acordul autorităților vamale desemnate de statele membre în care se află locurile indicate în cerere. Se aplică următoarea procedură:

(a) autoritățile vamale cărora le-a fost prezentată cererea, după ce s-au asigurat că se pot considera îndeplinite condițiile economice cu privire la operațiunea preconizată, comunică cererea și proiectul de autorizație autorităților vamale ale celorlalte state membre interesate; proiectul de autorizație menționat mai sus trebuie să cuprindă cel puțin rata randamentului, mijloacele de identificare aprobate, birourile vamale menționate la punctul 9 al modelului de autorizație din anexa 68/C, toate procedurile simplificate folosite la plasarea sub regim, transferul sau încheierea și regulile care trebuie respectate, în special în ceea ce privește notificarea biroului de control;

(b) autoritățile vamale care au primit notificarea transmit eventualele obiecțiuni cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 2 luni de la data comunicării cererii și a proiectului de autorizație;

(c) autoritățile vamale menționate la litera (a), după ce iau măsurile necesare pentru a asigura de plata datoriei vamale care s-ar putea naște în legătură cu mărfurile de import, pot elibera autorizația, dacă nu au primit informații privind existența unor obiecțiuni la proiectul de autorizație în cadrul perioadei menționate la litera (b);

(d) statul membru care eliberează autorizația trimite o copie a acesteia tuturor statelor membre menționate anterior.

Autorizațiile eliberate în acest mod sunt valabile numai în statele membre menționate anterior.

Comisiei i se comunică de către statele membre numele și adresele autorităților vamale desemnate să primească cererea și proiectul de autorizație menționate la litera (a). Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

(3) Pentru a asigura aplicarea corectă a dispozițiilor care reglementează regimul, autoritățile vamale pot cere titularului autorizației, în scopul facilitării verificărilor, să păstreze sau să dispună păstrarea unor evidențe operative, denumite în continuare "evidențe privind transformarea sub control vamal", care să indice cantitățile de mărfuri de import plasate sub regim și de produse transformate obținute, precum și toate datele de identificare necesare pentru a monitoriza operațiunile și pentru determinarea corectă a drepturilor de import eventual exigibile.

"Evidențele privind transformarea sub control vamal" se țin la dispoziția biroului de control, pentru a permite acestuia să efectueze toate verificările necesare unei aplicări corespunzătoare a regimului.

În cazul în care evidențele păstrate de către solicitant în scopuri comerciale permit controlul regimului, ele trebuie recunoscute de către autoritățile vamale ca "evidențe privind transformarea sub control vamal" valabile.

ART. 653

Perioada de valabilitate a autorizației se stabilește de la caz la caz de către autoritățile vamale, ținând seama de cerințele specifice ale solicitantului autorizației.

În cazul în care perioada depășește doi ani, condițiile în care a fost eliberată autorizația trebuie revizuite periodic la intervale prevăzute în autorizație.

ART. 654

(1) La eliberarea autorizației, autoritățile vamale trebuie să specifice perioada în care produsele transformate trebuie să primească o destinație vamală în conformitate cu articolul 134 din cod, ținând seama de timpul necesar pentru efectuarea operațiunilor de transformare și de timpul necesar pentru a da produselor transformate o destinație vamală.

(2) Dacă circumstanțele justifică acest lucru, perioada specificată în autorizație poate fi prelungită chiar dacă perioada stabilită inițial a expirat.

ART. 655

(1) Rata randamentului sau metoda de determinare a ratei menționată la articolul 134 din cod se determină pe cât posibil pe baza datelor de producție și trebuie să fie identificabilă în evidențele titularului autorizației.

(2) Rata sau metoda de determinare a ratei se stabilește în conformitate cu alineatul (1), fiind supusă verificării retroactive de către autoritățile vamale.

Subsecțiunea 2

Autorizarea - procedura simplificată

ART. 656

(1) Prezentul articol se aplică în cazul în care operațiunile de transformare urmează a se desfășura într-un singur stat membru.

(2) În cazul în care nu se aplică procedurile simplificate pentru plasarea sub regim menționate la articolul 76 din cod, orice birou vamal abilitat de către autoritățile vamale să acorde autorizații prin folosirea procedurii simplificate trebuie să admită ca depunerea declarației de plasare a mărfurilor sub regim să constituie cerere de autorizare. În acest caz, autorizația este constituită de acceptarea declarației, acceptarea menționată este în orice caz subordonată condițiilor de acordare a autorizației.

(3) Declarația prezentată în conformitate cu alineatul (2) este însoțită de un document întocmit de declarant care cuprinde următoarele date, în măsura în care aceste date sunt necesare și dacă nu pot fi menționate în caseta 44 a formularului utilizat pentru declarațiile menționate la alineatul (2):

- (a) numele sau denumirea și adresa solicitantului regimului, în cazul în care solicitantul nu este aceeași persoană cu declarantul;
 - (b) numele sau denumirea și adresa operatorului, în cazul în care persoana care efectuează transformarea nu este aceeași persoană cu solicitantul sau declarantul;
 - (c) natura operațiunii de transformare;
 - (d) descrierea comercială și/sau tehnică a produselor compensatoare care urmează a se obține;
 - (e) rata randamentului sau, după caz, modul de fixare a acestuia;
 - (f) termenul admis pentru a se acorda o destinație vamală mărfurilor de import;
 - (g) locul unde se preconizează efectuarea operațiunii de transformare.
- Dispozițiile articolului 498 se aplică mutatis mutandis.
- (5) Dispozițiile articolului 502 se aplică mutatis mutandis.

Secțiunea 2

Plasarea mărfurilor sub regim

ART. 657

(1) Cu excepția cazului în care se aplică articolul 656, declarația de plasare a mărfurilor sub regimul de transformare sub control vamal se depune la unul din birourile de plasare sub regim prevăzute în autorizație.

(2) În cazul în care se aplică articolul 656, declarația menționată la alineatul (1) se depune la un birou vamal abilitat.

ART. 658

(1) Declarația menționată la articolul 657 se întocmește în conformitate cu articolele 198 - 252.

(2) Fără a aduce atingere aplicării articolului 656, descrierea mărfurilor în declarația menționată la alineatul (1) trebuie să corespundă specificațiilor din autorizație.

(3) În conformitate cu articolul 62 alineatul (2) din cod, documentele însoțitoare ale declarației sunt cele prevăzute la articolul 220.

ART. 659

(1) Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod se aplică în conformitate cu dispozițiile articolelor 275 și 276.

(2) Autoritățile vamale refuză acordarea autorizației de a folosi vămuirea la domiciliu prevăzută la articolul 276 persoanelor ale căror evidențe de transformare sub control vamal, menționate la articolul 652 alineatul (3), nu pot fi stabilite.

(3) Declarația suplimentară menționată la articolul 76 alineatul (2) din cod trebuie prezentată în termenul stipulat, dar nu mai târziu de data la care se depune decontul de încheiere.

Secțiunea 3

Încheierea regimului

ART. 660

(1) Încheierea regimului se efectuează în funcție de cantitatea de mărfuri de import care corespund - prin aplicarea ratei randamentului - produselor transformate sau de cantitatea de mărfuri în aceeași stare care au primit o destinație vamală.

(2) În cazul în care se dovedește necesar, potrivit articolului 135 din cod, regulile cuprinse la articolele 591 - 594 privind proporția mărfurilor de import incorporate în produse se aplică mutatis mutandis.

ART. 661

(1) Cu excepția cazului în care se aplică articolul 656, declarația de încheiere a regimului pentru transformarea mărfurilor sub control vamal se depune la unul din birourile vamale de încheiere specificate în autorizație.

(2) În cazul aplicării articolului 656, declarația menționată la alineatul (1) se depune la biroul vamal care a eliberat autorizația.

(3) Cu toate acestea, biroul de control poate admite ca declarația menționată la alineatul (1) să fie prezentată la un alt birou vamal decât cel menționat la alineatele (1) și (2).

ART. 662

(1) Declarația menționată la articolul 661 se întocmește în conformitate cu dispozițiile prevăzute pentru destinația vamală în cauză.

(2) Descrierea produselor transformate sau a mărfurilor de import în declarația menționată la alineatul (1) trebuie să corespundă specificațiilor din autorizație.

(3) Se aplică dispozițiile articolului 583 alineatul (3).

ART. 663

Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod pentru încheierea regimului se aplică în conformitate cu articolul 278 alineatul (1).

ART. 664

(1) Titularul autorizației trebuie să prezinte biroului de control un decont de încheiere în termen de 30 de zile de la data expirării perioadei de încheiere.

(2) Decontul de încheiere trebuie să cuprindă în special următoarele elemente:

- (a) datele de referință ale autorizației;
- (b) cantitatea din fiecare categorie de mărfuri de import și datele de referință ale declarației de plasare a acestora sub regim;
- (c) codul mărfurilor de import din Nomenclatura Combinată;
- (d) valoarea în vamă a mărfurilor de import;
- (e) rata randamentului stabilită;
- (f) natura, cantitatea și destinațiile vamale ale produselor transformate cu elementele de referință ale declarațiilor prin care produsele transformate au fost plasate sub o destinație vamală;

(g) suma cheltuielilor de transformare, în cazul în care se aplică a patra liniuță de la articolul 666;
(h) codul pentru produsele transformate din Nomenclatura Combinată.
(3) În cazul în care se folosește o procedură simplificată privind formalitățile de plasare sub regim și de încheiere a regimului, declarațiile și documentele respective sunt cele prevăzute la articolul 76 alineatul (3) din cod.

ART. 665

(1) Biroul de control poate autoriza:

(a) întocmirea decontului de încheiere menționat la articolul 664 alineatul (2) prin mijloace informatice sau în orice altă formă stipulată de biroul menționat;

(b) decontul de încheiere trebuie întocmit pe declarația de plasare a mărfurilor sub regim.

(2) Se aplică dispozițiile articolului 598.

(3) Biroul de control poate întocmi decontul de încheiere în termenul stabilit la articolul 664 alineatul (1). Acest lucru trebuie să fie indicat în autorizație.

ART. 666

În conformitate cu articolul 36 alineatul (1) din cod, în cazul în care produsele transformate se pun în liberă circulație, valoarea în vamă a acestora trebuie să fie una dintre următoarele, la latitudinea persoanei interesate, dreptul de alegere fiind exercitat la data înregistrării declarației pentru punere în liberă circulație:

- valoarea în vamă, stabilită la sau în jurul aceiași date, pentru mărfuri identice sau similare produse în orice țară terță;

- prețul lor de vânzare, cu condiția ca acesta să nu fie influențat de legăturile dintre cumpărător și vânzător;

- prețul de vânzare în Comunitate al mărfurilor identice sau similare, cu condiția ca acesta să nu fie influențat de legăturile dintre cumpărător și vânzător;

- valoarea în vamă a mărfurilor de import, plus cheltuielile de transformare.

ART. 667

În cazul în care sunt în vigoare măsuri de politică economică pentru mărfuri de import la data înregistrării declarației pentru plasarea în liberă circulație, aceste măsuri nu se aplică mărfurilor transformate decât dacă ele sunt, de asemenea, prevăzute pentru produsele identice cu produsele transformate.

În acest caz, măsurile se aplică la cantitatea de mărfuri de import folosite efectiv la fabricarea produselor transformate puse în liberă circulație.

Secțiunea 4

Schimburile de informații cu Comisia

ART. 668

(1) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre:

(a) datele de identificare indicate în anexa 88 cu privire la fiecare autorizație, în cazul în care valoarea mărfurilor plasate sub regim, pe operator și pe an calendaristic depășește 100 000 ECU,

(b) datele de identificare indicate în anexa 89 cu privire la fiecare autorizație respinsă deoarece se consideră că nu se respectă condițiile economice menționate la articolul 133 litera (e) din cod.

(2) Datele de identificare menționate la alineatul (1) trebuie comunicate în cursul lunii următoare celei în care s-a eliberat autorizația sau a fost respinsă cererea, după caz. Ele se transmit de către Comisie celorlalte state membre și sunt analizate de către comitet în cazul în care se consideră necesar.

ART. 669

(1) Comisiei i se comunică de către statele membre:

(a) lista autorităților vamale cărora trebuie să li se prezinte cereri de autorizație, cu excepția aplicării dispozițiilor articolului 656;

(b) lista birourilor vamale abilitate să primească declarații pentru plasarea mărfurilor sub regim în conformitate cu articolul 656.

2. Se aplică dispozițiile articolului 649 alineatele (2) și (3).

CAP. 5

Admiterea temporară

Secțiunea 1

Dispoziții generale

ART. 670

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) birou de intrare: biroul vamal prin care mărfurile însoțite de un carnet ATA intră pe teritoriul vamal al Comunității;

(b) birou de ieșire: biroul vamal prin care mărfurile însoțite de un carnet ATA părăsesc teritoriul vamal al Comunității;

(c) mijloc de transport: orice mijloc utilizat pentru transportul de persoane sau mărfuri. Termenul "mijloace de transport" cuprinde piesele de schimb, accesoriile și echipamentele uzuale, inclusiv dispozitivele utilizate pentru amaraarea, stivuirea sau protejarea mărfurilor care se importă împreună cu mijlocul de transport respectiv;

(d) persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității: o persoană fizică având reședința obișnuită în afara teritoriului vamal al Comunității sau o persoană juridică având sediul înregistrat în afara acestui teritoriu;

(e) uz comercial: utilizarea unui mijloc de transport pentru transportul de persoane în scopul obținerii de venituri sau pentru transportul comercial sau industrial de mărfuri, cu sau fără titlu oneros;

(f) uz privat: utilizarea unui mijloc de transport de către o persoană exclusiv în scopuri personale, excluzând uzul comercial;

(g) container: o structură de transport (cadru, cisternă demontabilă, caroserie demontabilă sau orice altă structură similară):

- închis complet sau parțial pentru a constitui un compartiment destinat mărfurilor;

- având un caracter permanent și fiind, în consecință, suficient de rezistent pentru a permite utilizarea sa repetată;

- special conceput pentru a facilita transportul de mărfuri printr-unul sau mai multe moduri de transport, fără reîncărcare intermediară;

- conceput pentru a fi manevrat cu ușurință, în special la transferul de la un mod de transport la altul;

- conceput pentru a fi ușor de umplut și golit și având un volum intern de cel puțin un metru cub.

Platformele descoperite sunt asimilate containerelor.

Termenul "container" include accesoriile și echipamentele containerului, în funcție de categorie, cu condiția ca acestea să fie transportate cu containerul. Termenul "container" nu include vehiculele, accesoriile sau piesele de schimb ale vehiculelor, ambalajele sau paleții.

Prin derogare de la ultima liniuță, termenul container se aplică și containerelor utilizate în transportul aerian care au un volum intern mai mic de un metru cub;

(h) transport sub sigiliu vamal: utilizarea unui container pentru transportul de mărfuri care se identifică prin sigilarea containerului;

(i) caroserie demontabilă: un compartiment de încărcare care nu este dotat cu mijloace de deplasare proprii și este conceput în special pentru a fi transportat pe un vehicul rutier, șasiul acestui vehicul și cadrul inferior al caroseriei fiind special concepute în acest scop. Această definiție acoperă, de asemenea, lăzile mobile care formează compartimentele de încărcare special concepute pentru transportul combinat;

(j) containere parțial închise: echipamentul care constă în general dintr-un planșeu și o suprastructură care delimitează un spațiu de încărcare echivalent cu cel al unui container închis. Suprastructura este, în general, construită din elemente metalice care formează rama unui container. Containerele de acest tip pot cuprinde unul sau mai mulți pereți laterali sau frontali. Unele containere pot avea doar un acoperiș atașat planșeului prin cadre verticale. Acest tip de containere sunt utilizate în special pentru transportul de mărfuri voluminoase (de exemplu, autoturisme);

(k) platforme descoperite: platformele de încărcare fără suprastructură sau numai cu suprastructură incompletă, de aceeași lungime și lățime ca și containerele și fiind prevăzute cu colțare superioare și inferioare dispuse pe latura platformei pentru a permite utilizarea aceluiași dispozitive de amarare și ridicare ca și în cazul containerelor;

(l) accesoriile și echipamentele containerului: în special următoarele dispozitive, chiar dacă acestea sunt demontabile:

(i) echipament destinat controlului, reglării sau menținerii temperaturii în interiorul containerului;

(ii) mici dispozitive, cum ar fi aparate de înregistrare a temperaturii sau a șocurilor, destinate să indice sau să înregistreze variații ale condițiilor de mediu și șocurile;

(iii) compartimentări interne, paleți, rafturi, suporturi, cuiere și alte dispozitive similare pentru stivuirea mărfurilor;

(m) palet: un dispozitiv pe planșeul căruia se poate grupa o anumită cantitate de mărfuri pentru a constitui un lot unitar în scopul transportării, manipulării sau stivuirii sale cu ajutorul echipamentelor mecanice. Acest dispozitiv este format fie din două planșee separate prin reazeme, fie dintr-un planșeu susținut de suporturi, fie dintr-un planșeu special conceput pentru transportul aerian; înălțimea sa totală este limitată la minimumul necesar manipulării cu ajutorul motostivuitoarelor sau elevatorilor; poate avea sau nu suprastructură;

(n) utilizatorul containerului sau paletului: persoana care, având sau nu calitatea de proprietar al acestuia, deține controlul asupra circulației lui;

(o) beneficiar de regim pentru container sau palet: utilizatorul containerului sau paletului, sau reprezentantul acestuia;

(p) trafic intern: transportul de persoane îmbarcate sau de mărfuri încărcate pe teritoriul vamal al Comunității pentru a fi debarcate sau descărcate într-un loc din interiorul aceleiași teritoriu.

Secțiunea 2

Admiterea temporară de mărfuri, altele decât mijloacele de transport

Subsecțiunea 1

Cazul și condițiile în care se poate acorda admiterea temporară cu exonerare totală de drepturi de import:

(a) Materialul profesional

ART. 671

(1) Materialul profesional se admite temporar cu exonerare totală de drepturi de import.

(2) Material profesional reprezintă:

(a) materialul de presă, de radiodifuziune sau televiziune necesar reprezentanților organizațiilor de presă, de radiodifuziune sau televiziune stabiliți în afara teritoriului vamal al Comunității, care se află temporar pe acest teritoriu în vederea realizării de reportaje sau pentru a transmite sau înregistra emisiuni în cadrul unor programe determinate;

(b) materialul cinematografic necesar unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal comunitar care se află temporar pe acest teritoriu în scopul realizării unuia sau mai multor filme determinate;

(c) orice alt material necesar exercitării meseriei sau profesiei unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității care se află temporar pe acest teritoriu pentru a îndeplini o activitate determinată. Se exclude materialul profesional care urmează a fi utilizat la prelucrarea industrială sau ambalarea mărfurilor sau (cu excepția uneltelor manuale) la exploatarea resurselor naturale, la construcția, repararea sau întreținerea de imobile, ori la executarea de lucrări de terasament, precum și alte activități similare;

(d) aparatura auxiliară pentru materialele prevăzute la litera (a), (b) și (c), precum și accesoriile acestora.

Lista ilustrativă a mărfurilor considerate ca material profesional este prevăzută în anexa 90.

(3) Regimul de admitere temporară menționat la alineatul (1) se acordă numai dacă materialul profesional întrunește următoarele condiții:

(a) este deținut de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității;

(b) este importat de o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Comunității;

(c) este utilizat exclusiv de către persoana care se află temporar pe acest teritoriu sau sub supravegherea acesteia.

Cu toate acestea, condiția menționată la litera (c) nu este aplicabilă materialului cinematografic importat pentru realizarea de filme, programe de televiziune sau producții audiovizuale în baza unui contract de coproducție încheiat cu o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității.

În cazul realizării de programe comune de radiodifuziune sau televiziune, materialul profesional poate face obiectul unui contract de închiriere sau al altor contracte similare la care este parte o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității.

ART. 672

Piese de schimb importate ulterior în scopul reparării materialului profesional aflat în regim de admitere temporară beneficiază de avantajele acordate pentru importul temporar în aceleași condiții ca materialul însuși.

(b) Mărfurile destinate a fi prezentate sau utilizate la expoziții, târguri, congrese sau alte manifestări similare

ART. 673

(1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru:

(a) mărfurile destinate expunerii sau efectuării de demonstrații cu prilejul unor manifestări;

(b) mărfurile destinate a fi utilizate la prezentarea produselor importate cu prilejul unei manifestări, cuprinzând:

- mărfurile necesare demonstrațiilor făcute cu mașinile sau aparatele importate care urmează a fi expuse;

- materialele de construcție sau de decorare, inclusiv echipamentul electric, pentru standurile provizorii ale persoanelor stabilite în afara Comunității,

- materialul publicitar și demonstrativ și alte materiale cu destinație publicitară pentru mărfurile importate expuse, cum sunt înregistrările audio și video, filmele și diapozitivele, împreună cu aparatura necesară utilizării acestora;

(c) materialul, inclusiv instalațiile pentru traducere simultană, aparatura de înregistrare audio și video, filmele cu caracter educativ, științific sau cultural, destinat a fi utilizat în cadrul reuniunilor, conferințelor sau congreselor internaționale;

(d) animalele vii destinate expunerii sau participării la manifestări;

(e) produsele obținute în cursul manifestărilor și provenind din mărfurile, mașinile, aparatele sau animalele importate temporar.

(2) Manifestări reprezintă:

(a) expoziții, târguri, saloane și manifestări similare comerciale, industriale, agricole sau de artizanat;

(b) expoziții sau manifestări organizate în principal cu scop filantropic;

(c) expoziții sau manifestări organizate în principal în scop științific, tehnic, artizanal, artistic, educativ sau cultural, sportiv, religios sau confesional, sindical, turistic sau pentru a promova o mai bună înțelegere între popoare;

(d) reuniuni ale reprezentanților unor organizații sau grupărilor internaționale;

(e) ceremonii și manifestări cu caracter oficial sau comemorativ,

cu excepția expozițiilor organizate cu titlu privat în magazinele sau localuri comerciale în scopul vânzării mărfurilor importate.

(c) Materialul pedagogic și științific

ART. 674

(1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru:

(a) materialul pedagogic;

(b) piesele de schimb și accesoriiile pentru materialul prevăzut la litera (a);

(c) uneltele special concepute pentru întreținerea, verificarea, calibrarea sau repararea acestui material.

(2) "Material pedagogic" reprezintă orice material destinat exclusiv procesului didactic sau formării profesionale și, în special, modele, instrumente, aparate și mașini.

Lista mărfurilor considerate ca material pedagogic este prevăzută în anexa 91.

(3) Regimul de admitere temporară prevăzut la alineatul (1) se acordă numai dacă materialul pedagogic, piesele de schimb, accesoriiile sau uneltele întrunesc cumulativ următoarele condiții:

(a) sunt importate de către instituțiile autorizate și utilizate sub controlul și pe răspunderea acestora;

(b) sunt utilizate în scopuri necomerciale;

(c) sunt importate în cantități rezonabile, ținând seama de destinația lor;

(d) rămân, pe perioada aflării pe teritoriul vamal al Comunității, în proprietatea unei persoane aflate în afara acestui teritoriu.

(4) Perioada în care materialul pedagogic poate beneficia de regimul de admitere temporară este de 12 luni.

ART. 675

(1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru:

(a) material științific;

(b) piesele de schimb și accesoriiile pentru asemenea material;

(c) unelte special concepute pentru întreținerea, verificarea, calibrarea sau repararea materialului științific utilizat pe teritoriul vamal al Comunității, exclusiv în scopuri de cercetare științifică sau învățământ.

(2) "Material științific" reprezintă instrumentele, aparatele și mașinile utilizate în scopuri de cercetare științifică sau de învățământ.

(3) Regimul de admitere temporară menționat la alineatul (1) se acordă numai dacă echipamentul științific, accesoriiile, piesele de schimb și uneltele întrunesc cumulativ următoarele condiții:

(a) sunt importate de către instituții agreeate și sunt utilizate sub controlul și pe răspunderea acestora;

(b) sunt utilizate în scopuri necomerciale;

(c) sunt importate în cantități rezonabile, ținând seama de destinația lor;

(d) rămân, pe perioada aflării pe teritoriul vamal al Comunității, în proprietatea unei persoane aflate în afara acestui teritoriu.

(4) Perioada în care materialul științific poate beneficia de regimul de admitere temporară este de 12 luni.

ART. 676

(1) În sensul articolului 674 alineatul (3) litera (a), "instituțiile agreeate" reprezintă instituțiile de învățământ sau formare profesională, publice sau private, care au un caracter nelucrative și care sunt legal agreeate de autoritățile desemnate ale statului membru care a eliberat autorizația să primească material pedagogic în regim de admitere temporară.

(2) În conformitate cu articolul 675 alineatul (3) litera (a), "instituții agreeate" reprezintă instituțiile științifice sau de învățământ, publice sau private, care au un caracter nelucrative și care au fost agreeate de autoritățile desemnate ale statului membru care a eliberat autorizația pentru a primi material științific în regim de admitere temporară.

(d) Materialul medico-chirurgical și de laborator

ART. 677

(1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă materialului medico-chirurgical și de laborator destinat spitalelor și altor instituții sanitare.

(2) Regimul de admitere temporară menționat la alineatul (1) se acordă numai dacă materialul menționat anterior întrunește următoarele condiții:

(a) a făcut obiectul unei expedieri ocazionale cu titlu de împrumut gratuit;

(b) este destinat stabilirii de diagnostice sau unor scopuri terapeutice.

(3) "Expediere ocazională" reprezintă orice expediere de material medico-chirurgical sau de laborator la cererea unui spital sau a altei instituții sanitare care, în circumstanțe excepționale, are nevoie urgent de asemenea material pentru a suplini insuficiența echipamentului sanitar propriu.

(e) Materialele destinate înlăturării efectelor unor catastrofe

ART. 678

(1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru materialele care urmează a fi utilizate în cadrul măsurilor întreprinse pentru înlăturarea efectelor unor catastrofe care afectează teritoriul vamal al Comunității.

(2) Regimul vamal de admitere temporară prevăzut la alineatul (1) se acordă numai dacă aceste materiale îndeplinesc următoarele condiții:

- sunt importate cu titlu de împrumut gratuit;
- sunt destinate organismelor de stat sau organismelor agreate de către autoritățile competente.

(f) Ambalaje

ART. 679

(1) Regimul de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă ambalajelor.

(2) "Ambalaje" reprezintă:

(a) recipientele utilizate sau destinate a fi utilizate în starea în care sunt importate pentru ambalarea exterioară sau interioară a mărfurilor;

(b) suporturile pe care mărfurile sunt sau urmează a fi rulate, pliate sau fixate, excluzând însă materiale de ambalare, cum ar fi paiele, hârtia, fibrele de sticlă și talașul prezentate în vrac.

(3) Regimul de admitere temporară menționat la alineatul (1) se acordă, cu condiția ca ambalajele:

- (a) în cazul în care sunt importate pline, să se declare că urmează a fi reexportate goale sau pline;
- (b) în cazul în care sunt importate goale, să se declare că urmează a fi reexportate pline.

(4) Ambalajele plasate sub regimul de admitere temporară nu pot fi utilizate nici măcar ocazional în traficul intern, cu excepția cazului în care sunt destinate exportului de mărfuri de pe teritoriul vamal al Comunității. În cazul ambalajelor importate pline, această interdicție se aplică doar de la data la care se golesc de conținut.

(5) Perioada în care asemenea ambalaje pot beneficia de regimul de admitere temporară este de 6 luni.

(g) Alte cazuri de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import

ART. 680

Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru:

(a) șabloanele, matrițele, clișeele, desenele, schițele și alte articole similare destinate unei persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității, în cazul în care cel puțin 75 % din producția rezultată din utilizarea lor este exportată în afara acestui teritoriu;

(b) instrumentele de măsură, control și verificare și alte articole similare destinate unei persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității pentru a fi utilizate într-un proces de fabricație, în cazul care cel puțin 75 % din produsele astfel rezultate sunt exportate în afara acestui teritoriu;

(c) uneltele și instrumentele speciale puse la dispoziția unei persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității pentru a fi utilizate în producția de mărfuri care urmează a fi exportate în totalitate, cu condiția ca respectivele unelte și instrumente speciale să rămână în proprietatea unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității;

(d) mărfurile de orice natură care urmează a fi supuse încercărilor, experiențelor sau demonstrațiilor, inclusiv încercărilor și experiențelor necesare procedurilor de omologare, cu excepția încercărilor, experiențelor sau demonstrațiilor care constituie o activitate lucrativă;

(e) mărfurile de orice natură care urmează a fi utilizate la efectuarea încercărilor, experiențelor sau demonstrațiilor, cu excepția acelor teste, experiențe sau demonstrații care constituie o activitate lucrativă;

(f) mostrele reprezentative pentru o anumită categorie de mărfuri care sunt destinate a fi utilizate în scopuri demonstrative în vederea obținerii de comenzi pentru mărfuri similare.

ART. 681

(1) Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru mijloacele de producție de înlocuire.

(2) Perioada în care mijloacele de producție de înlocuire pot beneficia de regimul de admitere temporară este de 6 luni.

(3) "Mijloacele de producție de înlocuire" reprezintă instrumentele, aparatele și mașinile care sunt puse în mod provizoriu și gratuit la dispoziția unui client de către furnizor sau reparator, pe perioada livrării sau reparării mărfurilor similare.

ART. 682

(1) Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru:

- (a) mărfurile de ocazie importate în vederea vânzării la licitație;
- (b) mărfurile importate în cadrul unui contract de vânzare sub rezerva efectuării unor încercări satisfăcătoare;
- (c) operele de artă ce urmează a fi expuse în vederea unei eventuale vânzări;
- (d) trimiterile pentru vizionare de confecții din blană, pietre prețioase, covoare și bijuterii, dacă prin caracteristicile lor nu pot fi considerate mostre.

(2) Perioada în care mărfurile menționate la alineatul (1) pot beneficia de regimul de admitere temporară este de 6 luni, în cazul literelor (a), (b) și (c), și de patru săptămâni, în cazul literei (d).

(3) Termenii de mai sus au următorul înțeles:

- "mărfuri de ocazie": alte mărfuri decât cele nou fabricate;
- "trimiteri pentru vizionare": trimiteri de mărfuri pentru care există din partea expeditorului o voință unilaterală de vânzare, cu posibilitatea de cumpărare după ce este examinată de către destinatar.

ART. 683

Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru:

(a) pozitivul filmelor cinematografice, impresionate și dezvoltate, pozitive, destinate vizionării înainte de a fi utilizate în scop comercial;

(b) filmele, benzile magnetice și filmele magnetizate, și alte suporturi de sunet sau imagine destinate sonorizării, dublării sau reproducerii;

(c) filmele care prezintă, după caz, felul, funcționarea sau folosirea produselor ori materialelor străine, cu condiția ca ele să nu fie destinate unui program public cu scop lucrativ;

(d) suporturile de date informatice, înregistrate, trimise gratuit pentru a fi utilizate la prelucrarea automată a datelor.

ART. 684

(1) Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru efectele personale și mărfurile importate în scop sportiv.

(2) Termenii și expresiile de mai sus au următorul înțeles:

(a) "efecte personale": toate articolele, noi sau folosite, de care un călător poate avea nevoie în mod rezonabil pentru uz personal pe durata călătoriei, ținând seama de toate circumstanțele călătoriei, cu excepția mărfurilor importate în scopuri comerciale;

(b) "mărfuri importate în scop sportiv": echipamentele sportive și alte articole destinate a fi utilizate de călători în cadrul competițiilor sau demonstrațiilor sportive sau al antrenamentelor care au loc pe teritoriul vamal al Comunității.

(3) Lista exemplificativă a unor asemenea mărfuri este prevăzută în anexa 92.

ART. 685

Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru:

(a) animalele vii din orice specie, importate temporar în scop de dressaj, antrenament sau reproducție sau pentru a fi supuse unui tratament veterinar;

(b) animalele vii din orice specie, importate temporar în vederea transumanței sau a pășunatului;

(c) animalele de tracțiune și atelajele aparținând persoanelor stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității, dar în proximitatea acestuia, cu condiția ca ele să fie importate temporar de aceste persoane pentru exploatarea terenurilor amplasate în interiorul teritoriului vamal al Comunității, activitate care presupune executarea de lucrări agricole sau forestiere, inclusiv defrișări sau transport de masă lemnoasă sau pentru activități de piscicultură;

(d) materialul de propagandă turistică. Lista exemplificativă a mărfurilor considerate ca material de propagandă turistică este prevăzută în anexa 93.

ART. 686

(1) Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru materialul destinat confortului marinarilor.

(2) În acest sens, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- "material destinat confortului": materialul destinat activităților cu caracter cultural, educativ, recreativ, religios sau sportiv desfășurate de către marinari;

- "marinar": toate persoanele transportate la bordul unei nave având însărcinări legate de funcționarea sau întreținerea navei pe mare.

(3) Lista exemplificativă a mărfurilor considerate ca material destinat confortului marinarilor este prevăzută în anexa 94.

(4) Regimul de admitere temporară menționat la alineatul (1) se acordă numai în condițiile în care materialul este:

(a) descărcat de pe o navă aflată în trafic maritim internațional pentru a fi utilizat temporar pe uscat de către echipaj pe o perioadă care nu depășește durata escalei în port;

(b) importat pentru utilizare temporară în instituții cu caracter cultural sau social pe o perioadă de 12 luni. "Instituțiile cu caracter cultural sau social" reprezintă căminele, cluburile sau centrele de recreere pentru marinari, organizate fie de organisme oficiale, fie de organizații religioase sau nonprofit, precum și lăcașurile de cult unde se celebrează cu regularitate servicii religioase pentru marinari.

ART. 687

Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru diverse materiale utilizate sub supravegherea și pe răspunderea unei autorități publice pentru construirea, repararea sau întreținerea infrastructurii de interes general din zonele de frontieră.

ART. 688

(1) Regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import se acordă pentru mărfurile importate temporar pe teritoriul vamal al Comunității în cazuri speciale care nu au efect economic.

(2) Importul temporar și cu titlu ocazional, în spațiul vamal comunitar, pe o perioadă care nu depășește 3 luni, de mărfuri a căror valoare este mai mică de 4 000 ECU este considerat ca un caz special fără impact economic.

ART. 689

(1) Statele membre pot decide să acorde exonerare totală de drepturi de import în locul exonerării parțiale menționate la articolul 142 din cod pentru mărfuri importate pe teritoriul lor cu titlu ocazional pe o perioadă care nu depășește 3 luni.

(2) În urma verificării de către comitet a comunicărilor menționate la articolul 746 alineatul (1) litera (c), se adoptă dispoziții de excludere din domeniul de aplicare a alineatului (1) a acelor operațiuni în legătură cu care s-a stabilit că influențează în mod negativ condițiile de concurență din Comunitate sau aduc atingere intereselor operatorilor economici stabiliți pe acest teritoriu.

Subsecțiunea 2

Dispoziții speciale privind mărfurile care pot beneficia de regimul de exonerare parțială de drepturi de import

ART. 690

Potrivit articolului 142 alineatul (2) din cod, lista exemplificativă a mărfurilor care nu pot beneficia de regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import este prevăzută în anexa 95.

Subsecțiunea 3

Acordarea regimului

(a) Procedura normală

ART. 691

(1) Cererea se întocmește în conformitate cu articolul 497, potrivit modelului prevăzut în anexa 67/D, care se prezintă de către persoana căreia i se poate acorda autorizația în baza articolelor 86 și 138 din cod.

(2) (a) Cererea se prezintă autorităților vamale desemnate de statul membru în care urmează a se folosi mărfurile respective.

(b) În cazul în care se preconizează că mărfurile urmează a fi utilizate în mai multe state membre, se poate solicita o singură autorizație. Cererea se depune la autoritățile vamale desemnate de statul membru în care mărfurile urmează a fi utilizate prima dată. În acest caz, cererea cuprinde toate elementele referitoare la ordinea utilizărilor, precum și locurile unde urmează să fie utilizate mărfurile importate temporar.

ART. 692

(1) Fără a aduce atingere articolului 695, autorizația se eliberează de către autoritățile cărora le-a fost prezentată cererea în baza articolului 691 alineatul (2) și se completează în conformitate cu articolul 500, potrivit modelului prevăzut în anexa 68/D.

(2) În cazul aplicării articolului 691 alineatul (2) litera (b), autorizația nu poate fi eliberată fără acordul autorităților vamale desemnate de statele membre în care se află locurile indicate în cerere. Se aplică următoarea procedură:

(a) autoritatea vamală căreia i s-a prezentat cererea transmite celorlalte autorități vamale interesate cererea și proiectul de autorizație, care trebuie să cuprindă cel puțin locurile de utilizare, descrierea comercială și/sau tehnică a mărfurilor, cantitatea și valoarea prevăzute, articolul în baza căruia se solicită autorizația, mijloacele de identificare propuse, birourile vamale menționate la punctul 8 al modelului de autorizație din anexa 68/D și, după caz, regulile ce trebuie respectate, în special pentru a asigura informarea biroului de control;

(b) celelalte autorități vamale interesate comunică, după caz, existența eventualelor obiecțiuni în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu de 2 luni de la data transmiterii cererii și a proiectului de autorizație;

(c) autoritatea vamală menționată la litera (a) poate elibera autorizația dacă nu primește nici o informație privind existența eventualelor obiecțiuni la proiectul de autorizație în termenul menționat la litera (b);

(d) statul membru care eliberează autorizația trimite o copie a acesteia tuturor statelor membre menționate anterior.

Autorizațiile astfel eliberate sunt valabile numai în statele membre menționate anterior.

Comisiei i se comunică de către statele membre numele și adresele autorităților vamale desemnate să primească cererea și proiectul de autorizație prevăzute la litera (a). Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

ART. 693

Perioada de valabilitate a autorizației se stabilește de către autoritățile vamale de la caz la caz, ținând seama de necesitățile specifice ale solicitantului autorizației.

ART. 694

(1) La acordarea autorizației, autoritățile vamale desemnate specifică termenul în care mărfurile importate trebuie să primească o destinație vamală, ținând seama de termenele prevăzute la articolul 140 alineatul (2) din cod și la articolele 674, 675, 677, 679, 681, 682 și 688, precum și de termenul necesar atingerii scopului pentru care s-a efectuat admiterea temporară.

(2) În conformitate cu articolul 149 alineatul (3) din cod, circumstanțe excepționale reprezintă orice eveniment care necesită utilizarea mărfurilor pentru o perioadă de timp suplimentară în vederea îndeplinirii scopului care a motivat operațiunea de admitere temporară.

(3) Orice prelungire a termenului care depășește termenul prevăzut inițial se calculează ținând seama de circumstanțele care l-au împiedicat pe titularul autorizației să își îndeplinească obligațiile de reexport în intervalul respectiv.

(b) Proceduri simplificate

ART. 695

(1) Prezentul articol se poate aplica în cazul în care mărfurile urmează a se utiliza într-unul sau mai multe state membre. Se aplică de fiecare dată când nu se solicită aplicarea articolului 142 alineatul (1) din cod sau a articolelor 688 și 689.

(2) În cazul în care nu se aplică procedurile simplificate de plasare sub regim prevăzute la articolul 76 din cod, biroul vamal abilitat de către autoritățile vamale să acorde autorizații folosind procedura simplificată admite ca declarația de plasare sub regim să constituie o cerere de autorizare.

În acest caz, autorizația se constituie prin acceptarea declarației, respectiva acceptare respectând condițiile care reglementează acordarea autorizației, inclusiv decizia biroului de control, indicată în caseta 44 a formularului.

(3) Declarația prezentată în conformitate cu alineatul (2) trebuie însoțită de un document completat de către declarant și care conține următoarele informații, în măsura în care acestea sunt necesare și nu pot fi înscrise în caseta 44 a formularului utilizat pentru declarația în sine:

(a) numele sau denumirea și adresa solicitantului regimului, în cazul în care acesta nu este declarantul, și, acolo unde este cazul, ale proprietarului mărfurilor;

(b) numele sau denumirea și adresa utilizatorului mărfurilor, în cazul în care utilizatorul este altă persoană decât solicitantul sau declarantul;

(c) articolul în temeiul căruia se solicită regimul;

(d) perioada prevăzută pentru rămânerea mărfurilor sub regim;

(e) locul în care urmează a se utiliza mărfurile;

(f) dacă se utilizează procedurile prevăzute la articolele 713 și 714.

Dispozițiile articolului 498 se aplică mutatis mutandis.

(4) Dispozițiile articolului 502 se aplică mutatis mutandis.

ART. 696

(1) Cazurile prevăzute la articolul 229 alineatul (1) literele (a) și (c) beneficiază de procedura simplificată de acordare a autorizației, cu condiția ca declarantul să prezinte, în sprijinul declarației sale verbale, o listă de inventar care să cuprindă:

(a) numele și adresa;

(b) descrierea comercială a mărfurilor;

(c) valoarea mărfurilor;

(d) durata preconizată de ședere a mărfurilor în respectivul stat membru;

(e) informații precise privind numărul de unități din fiecare categorie de marfă;

(f) locul de utilizare în cazurile prevăzute la articolul 229 alineatul (1) litera (a) al patrulea paragraf.

(2) Inventarul, datat și semnat de către solicitant, se depune în două exemplare la biroul vamal; un exemplar este vizat de către biroul vamal și înapoiat persoanei interesate, iar celălalt exemplar se păstrează de către biroul menționat.

Vizarea inventarului de către biroul vamal este echivalentă cu autorizarea.

(3) Inventarele referitoare la animalele și echipamentul menționat la articolul 229 alineatul (1) primul paragraf pot fi utilizate timp de un an pentru toate intrările efectuate pe teritoriul vamal al Comunității.

Ele se depun în fiecare an la biroul vamal competent înainte de efectuarea primei operațiuni de admitere temporară.

ART. 697

(1) Prezentarea carnetului ATA la biroul vamal abilitat de către autoritățile vamale în vederea plasării mărfurilor sub regimul de admitere temporară este echivalentă cu prezentarea cererii de autorizare și înregistrarea carnetului (voletul de admitere temporară) este echivalentă cu autorizația de plasare sub regim.

(2) Mărfurile care pot fi admise temporar în conformitate cu procedura descrisă la alineatul (1) sunt prevăzute în anexa 96.

(3) Carnetele ATA sunt acceptate de către birourile vamale numai în condițiile în care:

(a) sunt eliberate într-o țară care este parte la convenția ATA, vizate și garantate de către o asociație care face parte dintr-un lanț internațional de cauțiune.

Comisia comunică statelor membre lista țărilor și a asociațiilor;

(b) sunt atestate de către autoritățile vamale în caseta corespunzătoare de pe coperta carnetului și

(c) sunt valabile pe întregul teritoriu vamal al Comunității.

ART. 698

Cu excepția cazului în care există o cerere expresă din partea autorităților vamale, efectele personale ale călătorilor și mărfurile introduse de aceștia în scop sportiv prevăzute la articolul 684 primesc autorizație pentru admitere temporară fără cerere sau autorizație scrisă.

În acest caz, actul prevăzut la articolul 233 se consideră cerere de admitere temporară, iar absența intervenției autorităților vamale se consideră autorizație.

Subsecțiunea 4

Plasarea mărfurilor sub regim

ART. 699

(1) Cu excepția cazurilor în care se aplică articolele 695 - 697, declarația de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară se depune la unul din birourile vamale de plasare sub regim prevăzute în autorizație.

(2) În cazul aplicării articolului 695 sau 696, declarația menționată la articolul 701 sau inventarul se depune la un birou vamal abilitat.

(3) În cazul aplicării articolului 697, prezentarea carnetului ATA pentru plasarea mărfurilor sub regimul de admitere temporară se face la următoarele birouri vamale:

(a) în cazul mărfurilor prevăzute la punctele 2 - 9, 11 și 20 din anexa 95, la un birou de plasare sub regim cu competență teritorială pentru locul în care mărfurile urmează a fi utilizate;

(b) în celelalte cazuri, la orice birou de intrare abilitat să funcționeze ca birou de plasare sub regim. În acest caz, biroul de intrare funcționează ca birou de plasare sub regim.

În mod excepțional, în cazul în care biroul de intrare abilitat să funcționeze ca birou de plasare sub regim nu este în măsură să verifice îndeplinirea tuturor condițiilor regimului de admitere temporară, el permite transferul mărfurilor la biroul de destinație în măsură să execute asemenea verificări sub acoperirea carnetului ATA folosit ca document de tranzit.

(4) Autoritățile vamale din statele membre abilitază birourile lor vamale să acționeze ca birouri de plasare sub regim sau birourile de intrare care acționează ca birouri de plasare sub regim.

ART. 700

În conformitate cu articolul 88 din cod, cazurile în care nu se cere constituirea unei garanții pentru plasarea mărfurilor sub regim de admitere temporară sunt prevăzute în anexa 97.

(a) Procedura normală

ART. 701

(1) Declarația menționată la articolul 699 alineatele (1) și (2) se întocmește în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolele 198 - 252.

(2) Fără a aduce atingere aplicării articolului 695, descrierea mărfurilor din declarația menționată la articolul 1 trebuie să corespundă cu specificațiile din autorizație.

(3) În cazul aplicării articolului 699 alineatul (3), biroul de plasare sub regim procedează după cum urmează:

(a) verifică informațiile furnizate în casele A - G din voletul de import;

(b) completează cotorul și caseta H a voletului de import; data finală pentru reexportul mărfurilor, înscrisă la litera (b) din caseta menționată, nu trebuie să depășească data de valabilitate a carnetului, fără a aduce atingere termenelor speciale menționate la articolul 140 alineatul (2) din cod;

(c) indică numele și adresa biroului de plasare sub regim în caseta H litera (e) a voletului de reexport și

(d) păstrează voletul de import.

(b) Proceduri simplificate

ART. 702

Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod se aplică în conformitate cu articolele 275 și 276.

Subsecțiunea 5

Încheierea regimului

(a) Dispoziții generale referitoare la destinațiile vamale prevăzute la articolul 89 din cod

ART. 703

Plasarea sub o destinație vamală a mărfurilor care fac deja obiectul regimului de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import se face numai după plata sumei eventual datorate în conformitate cu articolul 143 din cod.

ART. 704

(1) Regimul de admitere temporară este considerat încheiat pentru mărfurile importate în baza articolului 673 care au fost consumate sau distruse la fața locului în care s-a desfășurat manifestarea sau care au fost distribuite publicului în mod gratuit.

Cu toate acestea, natura mărfurilor și a produselor menționate la articolul 673 alineatul (1) litera (e) trebuie să fie în concordanță cu caracterul manifestării, cu numărul vizitatorilor și cu importanța participării expozantului la manifestarea respectivă.

(2) Dispozițiile alineatului (1) nu se aplică băuturilor alcoolice, produselor din tutun și combustibililor.

(b) Proceduri normale

ART. 705

(1) În afara cazurilor în care se aplică articolele 695 - 697, declarația de încheiere a regimului de admitere temporară se depune la biroul vamal de încheiere prevăzut în autorizație.

(2) În cazul aplicării articolului 695, declarația menționată la alineatul (1) sau inventarul, după caz, se depune la biroul vamal care a eliberat autorizația.

(3) În cazul aplicării articolului 697, carnetul ATA se prezintă biroului vamal de încheiere abilitat.

(4) Cu toate acestea, biroul de control poate admite ca declarația menționată la alineatele (1) și (2) să fie prezentată și altor birouri vamale decât cele menționate în alineatele menționate anterior.

ART. 706

(1) Declarația menționată la articolul 705 alineatele (1) și (2) se întocmește în conformitate cu dispozițiile prevăzute pentru destinația vamală în cauză.

(2) Descrierea mărfurilor importate care figurează în declarația vamală menționată la alineatul (1) trebuie să corespundă specificațiilor înscrise în autorizație.

(3) În cazul aplicării articolului 705 alineatul (3), biroul vamal de încheiere:

(a) completează cotorul și caseta H de pe voletul de reexport;

(b) reține voletul de reexport și îl remite fără întârziere biroului vamal menționat în caseta H litera (e).

(c) Proceduri simplificate

ART. 707

Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod se aplică în condițiile prevăzute la articolul 278.

Subsecțiunea 6

Dispoziții privind taxarea

ART. 708

În conformitate cu articolul 144 alineatul (1) din cod, în cazul mărfurilor menționate la articolele 673 și 682 alineatul (1) literele (a), (c) și (d), data dată în considerare pentru determinarea datoriei vamale este data acceptării declarației de punere a mărfurilor în liberă circulație.

ART. 709

(1) În cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor plasate anterior sub regimul de admitere temporară, dobânzile compensatorii se plătesc în funcție de cuantumul total al drepturilor de import.

(2) Dispozițiile alineatului (1) nu se aplică punerii în liberă circulație a mărfurilor care au fost plasate sub regimul de admitere temporară în temeiul articolelor 673, 678, 682, 684 și 685 litera (d).

(3) (a) Ratele dobânzilor anuale avute în vedere se stabilesc potrivit articolului 589 alineatul (4) litera (a).

(b) Dobânzile se aplică pentru fiecare lună calendaristică și pentru perioada cuprinsă între prima zi a lunii următoare celei în care s-a efectuat prima plasare sub regimul de admitere temporară a mărfurilor de import pentru care are loc încheierea regimului și ultima zi a lunii în care s-a efectuat punerea în liberă circulație. Perioada de luat în calcul pentru aplicarea dobânzilor compensatorii nu trebuie să fie mai mică de o lună.

(c) Cuantumul dobânzilor se calculează în funcție de drepturile de import datorate, de ratele dobânzilor menționate la litera (a) și de perioada menționată la litera (b).

ART. 710

În cazul săvârșirii unei infracțiuni sau nereguli în cursul sau în legătură cu o operațiune de admitere temporară sub acoperirea carnetului ATA, dispozițiile articolelor 454 și 455 și ale articolelor 458 - 461 referitoare la utilizarea carnetului ATA ca document de tranzit se aplică mutatis mutandis la recuperarea drepturilor de import datorate.

Subsecțiunea 7

Cooperarea administrativă

ART. 711

În cazul în care mărfurile importate sunt amplasate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber ori sunt plasate sub unul din regimurile suspensive care permite încheierea regimului de admitere temporară, caseta rezervată descrierii mărfurilor de pe document referitor la destinația vamală sau, în cazul utilizării procedurilor simplificate, de pe documentele sau evidențele utilizate, trebuie să conțină, pe lângă informațiile prevăzute pentru procedura în cauză, și una din următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

Subsecțiunea 8

Transferul de mărfuri

ART. 712

(1) Fără a aduce atingere articolelor 713 și 714, în cazul în care mărfurile urmează să circule în interiorul teritoriului vamal al Comunității pe baza unui transfer de autorizație sau a unei singure autorizații, mărfurile respective se transportă în conformitate cu dispozițiile de tranzit extern.

(2) Documentul de tranzit extern sau documentul asimilat documentului de tranzit extern conține data finală de reexport și una din vizele menționate la articolul 711.

ART. 713

(1) La cererea persoanei interesate, mărfurile menționate la articolul 712 alineatul (1) pot fi, de asemenea, transportate pe baza aceleiași autorizații în conformitate cu procedurile de transfer menționate la alineatele (3) și (4) din prezentului articol.

(2) În cazul în care se admite utilizarea acestor proceduri de transfer, ele trebuie consemnate în autorizație. În acest caz, ele înlocuiesc procedurile de circulație ale regimului de tranzit extern.

(3) Autoritățile vamale permit transferul mărfurilor de la biroul vamal de plasare sub regim la biroul vamal de încheiere a regimului fără alte formalități vamale decât cele menționate la articolul 715 alineatul (3) și fără a pune capăt regimului de admitere temporară.

(4) Răspunderea pentru mărfurile transferate rămâne în sarcina titularului autorizației.

(5) Titularul autorizației are obligația de a informa în prealabil autoritățile vamale cu privire la operațiunile de transfer de mărfuri care urmează a fi efectuate sub forma și în modul stabilite de acestea.

ART. 714

(1) Cu condiția ca regularitatea operațiunilor să nu fie afectată, în alte condiții pe care le stabilesc, autoritățile vamale admit transportul mărfurilor de import, fără formalități vamale, de la biroul vamal de plasare sub regim până la locul de utilizare și de la un loc de utilizare până la biroul de încheiere a regimului.

(2) Persoana interesată are obligația de a informa biroul de control despre reexportul mărfurilor plasate sub regimul de admitere temporară prin expedierea exemplarului declarației de export care i-a fost remis.

ART. 715

(1) În cazul în care se aplică dispozițiile articolului 712, atunci când mărfurile sunt plasate sub regimul de tranzit extern, fișa de informații prevăzută la alineatul (3) se vizează de către autoritățile competente la cererea titularului autorizației.

(2) În cazul în care se aplică dispozițiile articolului 713, fișa de informații prevăzută la alineatul (3) se vizează fie la plasarea mărfurilor sub regim, fie la începutul operațiunii de transfer.

(3) Fișa de informații, denumită în continuare "fișa INF 6", constă dintr-un original și două copii. Aceasta se completează pe un formular conform modelului prevăzut în anexa 98.

ART. 716

(1) Fișa INF 6 trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a indica autorităților vamale:

- data plasării mărfurilor de import sub regimul de admitere temporară;

- elementele de taxare stabilite la această dată;

- cuantumul tuturor drepturilor de import percepute deja în cadrul regimului cu exonerare parțială de drepturi de import și perioada luată în considerare pentru perceperea acestora.

(2) Originalul și o copie a fișei INF 6 se înapoiază persoanei interesate; o copie este reținută de biroul vamal care a vizat fișa; cealaltă copie este prezentată de către persoana interesată biroului de încheiere a regimului și, după vizare, este înapoiată de către persoana interesată biroului vamal care a vizat-o inițial.

Secțiunea 3

Admiterea temporară a mijloacelor de transport

Subsecțiunea 1

Cazul și condițiile în care se poate acorda admiterea temporară cu exonerare totală de drepturi de import

ART. 717

Fără a aduce atingere articolelor 718 alineatul (7), 719 alineatul (10) litera (b) și alineatul (11), 721 alineatul (5), 722 alineatul (3) și 723 alineatele (3) și (7), mijloacele de transport menționate la literele (a) - (d) de mai jos nu pot fi comodate, închiriate, gajate, transferate sau puse la dispoziția unei persoane stabilite în Comunitate.

(a) Mijloace de transport rutier

ART. 718

(1) Regimul de admitere temporară se aplică vehiculelor rutiere de uz comercial.

(2) În sensul prezentului articol, "vehicule" reprezintă toate tipurile de vehicule rutiere, inclusiv toate tipurile de remorci care pot fi atașate la acestea.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (4), plasarea sub regimul de admitere temporară menționată la alineatul (1) se acordă, cu condiția ca vehiculele să fie:

- (a) importate de către o persoană stabilită în afara spațiului vamal al Comunității sau pe seama acesteia;

- (b) utilizate pentru uz comercial de către această persoană sau pe seama acesteia;

- (c) înmatriculate în afara teritoriului vamal al Comunității în numele unei persoane stabilite în afara acestui teritoriu. Cu toate acestea, în cazul în care vehiculele nu sunt înmatriculate, condiția de mai sus se consideră îndeplinită dacă vehiculele respective aparțin unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității;

- (d) folosite exclusiv pentru transportul care începe sau se încheie în afara teritoriului vamal al Comunității.

(4) În cazul în care o remorcă este atașată la un autovehicul înmatriculat pe teritoriul vamal al Comunității, regimul de admitere temporară poate fi acordat chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (3) literele (a) și (b).

(5) Vehiculele menționate la alineatul (1) pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității cu respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (3) pe perioada necesară efectuării operațiunilor pentru care se solicită admiterea temporară, cum ar fi transportul, îmbarcarea sau debarcarea pasagerilor, descărcarea și încărcarea mărfurilor, transportul și întreținerea.

(6) În conformitate cu alineatul (3) literele (a) și (b), persoanele care acționează pe seama unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal comunitar trebuie autorizate corespunzător de către persoana respectivă.

(7) Prin derogare de la alineatul (3):

- (a) cu condiția respectării cerințelor de la alineatul (6), vehiculele de uz comercial pot fi conduse de persoane fizice stabilite pe teritoriul vamal al Comunității;

- (b) autoritățile vamale pot admite:

- ca, în cazuri excepționale, o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității să importe și să utilizeze vehicule în scop comercial plasate sub regimul de admitere temporară pe o perioadă limitată, stabilită de autoritățile vamale în funcție de fiecare situație avută în vedere;

- ca o persoană fizică stabilită pe teritoriul vamal al Comunității și angajată de o persoană stabilită în afara acestui teritoriu să importe și să utilizeze pe acest teritoriu, în scopuri comerciale, un vehicul aparținând acestei din urmă persoane. Vehiculul admis sub regimul de admitere temporară poate fi, de asemenea, utilizat în scopuri private în cazul în care această utilizare are caracter accesoriu și ocazional în raport cu uzul comercial și este prevăzută în contractul de muncă;

(c) vehiculele de uz comercial pot fi utilizate în trafic intern în cazul în care dispozițiile în vigoare în domeniul transportului, în special cele referitoare la admitere și operațiuni, prevăd această posibilitate.

ART. 719

(1) Regimul de admitere temporară se aplică vehiculelor rutiere de uz privat.

(2) În sensul prezentului articol, "vehicule" reprezintă toate vehiculele rutiere, inclusiv rulotele și remorcile care pot fi atașate autovehiculelor.

(3) Regimul de admitere temporară menționat la alineatul (1) se acordă, cu condiția ca vehiculele să fie:

(a) importate de persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității;

(b) folosite de către persoanele respective pentru uz privat;

(c) înmatriculate în afara teritoriului vamal al Comunității în numele unei persoane stabilite în afara acelui teritoriu. Cu toate acestea, dacă vehiculele nu sunt înmatriculate, condiția de mai sus se consideră a fi îndeplinită în cazul în care vehiculele respective aparțin unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității.

(4) Prin derogare de la alineatul (3):

(a) regimul se acordă, de asemenea, în cazul în care vehiculele necomunitare sunt înmatriculate pe teritoriul vamal al Comunității cu o serie provizorie în vederea reexportării și poartă o placă cu numărul de înmatriculare eliberată unei persoane stabilite în afara acestui teritoriu;

(b) autoritățile vamale pot admite ca o persoană fizică stabilită pe teritoriul vamal al Comunității și angajată de către o persoană stabilită în afara acestui teritoriu să importe și să utilizeze un vehicul aparținând acesteia din urmă în scop privat sau pentru exercitarea unei activități remunerate, altă decât cele prevăzute pentru uz comercial, cu condiția ca această utilizare să fie prevăzută în contractul de muncă.

(5) Regimul de admitere temporară se aplică, de asemenea:

(a) în cazul în care vehiculul de uz privat, înmatriculat în țara în care utilizatorul își are reședința obișnuită, este folosit în mod regulat pe teritoriul vamal al Comunității în deplasarea de la reședința sa la locul de muncă și înapoi. Acordarea acestui regim nu este supusă nici unei limite de durată;

(b) în cazul în care un student utilizează un vehicul de uz privat, înmatriculat în țara în care își are reședința obișnuită, pe teritoriul vamal al Comunității unde studentul stă cu unicul scop de a-și efectua studiile.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (5) litera (a), vehiculele menționate la alineatul (1) pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității:

(a) pe o perioadă continuă sau nu de 6 luni dintr-o perioadă de 12 luni;

(b) pe perioada de ședere a studentului pe teritoriul vamal al Comunității, în cazurile menționate la alineatul (5) litera (b).

(7) Alineatul (5) litera (b) și alineatul (6) litera (b) se aplică mutatis mutandis persoanelor însărcinate cu efectuarea unor misiuni pe durată determinată.

(8) În sensul alineatului (3) literele (a) și (b), vehiculele de uz privat nu pot fi date în locație, în comodat sau puse la dispoziție după ce au fost importate sau, dacă erau date în locație, în comodat sau puse la dispoziție la data importului, ele nu pot fi reînchiriate, subînchiriate, nu pot să facă obiectul unui al doilea comodat sau să fie puse la dispoziție unei alte persoane pe teritoriul vamal al Comunității în alt scop decât pentru reexport imediat.

(9) În conformitate cu alineatul (8), vehiculele de uz privat aparținând unei întreprinderi locatoare cu sediul în afara teritoriului vamal al Comunității pot fi date din nou în locație unei persoane fizice stabilite în afara acelui teritoriu pentru a fi reexportate într-un termen lăsat la aprecierea autorităților vamale, în cazul în care ele se află pe acest teritoriu ca urmare a executării unui contract de locație.

(10) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (8):

(a) soțul și descendenții, și descendenții direcți ai unei persoane fizice stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității având reședința obișnuită în afara acestui teritoriu pot utiliza un vehicul de uz privat care a fost deja admis sub regimul de admitere temporară;

(b) vehiculul de uz privat poate fi utilizat ocazional de către o persoană fizică stabilită pe teritoriul vamal al Comunității, în cazul în care această persoană acționează pe seama și pe baza instrucțiunilor titularului de regim care se află pe acest teritoriu.

(11) Prin derogare de la articolul 717:

(a) regimul de admitere temporară prevăzut la alineatul (9) poate fi obținut de către persoanele fizice stabilite pe teritoriul vamal al Comunității; vehiculele pot fi, de asemenea, readuse de pe teritoriul vamal al Comunității de către un angajat al întreprinderii locatoare care are reședința în acest teritoriu;

(b) în scopul revenirii în statul membru de reședință, persoana fizică stabilită pe teritoriul vamal al Comunității poate închiria sau lua în comodat din afara acestui teritoriu un vehicul de uz privat cu respectarea condițiilor stabilite în alineatul (3) litera (c). Termenul pentru reexportul vehiculului se stabilește de către autoritățile vamale în funcție de circumstanțele specifice ale fiecărui caz;

(c) autoritățile vamale pot admite ca de regimul de admitere temporară menționat la alineatul (4) să beneficieze și persoanele fizice stabilite pe teritoriul vamal al Comunității care sunt pe punctul de a-și muta reședința obișnuită în afara acestui teritoriu în următoarele condiții:

- persoana interesată are obligația să facă dovada schimbării reședinței prin orice mijloc admis de aceste autorități;

- exportul vehiculului are loc în termeni de 3 luni de la data înmatriculării.

(12) În sensul alineatului (6) litera (a), pentru a întrerupe perioada în care un vehicul importat sub regimul de admitere temporară rămâne pe teritoriul vamal al Comunității, titularul regimului are obligația de a informa despre acest lucru autoritățile vamale și de a se conforma măsurilor pe care aceste autorități le consideră necesare pentru a preveni utilizarea temporară a vehiculului.

ART. 720

(1) Articolul 719, cu excepția alineatului (12), se aplică mutatis mutandis animalelor de călărie sau de tracțiune și atelajelor acestora care intră pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) Animalele și atelajele acestora prevăzute la alineatul (1) pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității pe o perioadă de 3 luni.

(b) Mijloace de transport feroviar

ART. 721

(1) Regimul de admitere temporară se aplică mijloacelor de transport feroviar.

(2) În sensul prezentului articol, "mijloace de transport feroviar" reprezintă materialul de tracțiune, trenurile automotoare și vagoanele automotoare, precum și vagoanele de orice natură utilizate pentru transportul de persoane sau mărfuri.

(3) Regimul de admitere temporară menționat la alineatul (1) se acordă, cu condiția ca mijloacele de transport feroviar:

(a) să aparțină unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Comunității;

(b) să fie înmatriculate pe o rețea feroviară în afara teritoriului vamal al Comunității.

(4) Mijloacele de transport feroviar pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității pe o perioadă de 12 luni.

(5) Prin derogare de la articolul 717:

(a) mijloacele de transport feroviar pot fi puse la dispoziția unei persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității, cu condiția să fie folosite în comun în cadrul unui acord în baza căruia fiecare rețea poate utiliza materialul rulant al celeilalte rețele ca pe propriul său material rulant;

(b) în cazuri excepționale, autoritățile vamale pot admite ca o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității să importe și să utilizeze vagoane destinate transportului de mărfuri care au fost plasate sub regimul de admitere temporară pe o perioadă limitată stabilită de autoritățile menționate în funcție de fiecare caz avut în vedere.

(c) Mijloace de transport aerian

ART. 722

(1) Regimul de admitere temporară se aplică mijloacelor de transport aerian.

(2) Mijloacele de transport menționate la alineatul (1) pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității pe perioada necesară efectuării operațiunilor pentru care se solicită admiterea temporară, cum ar fi transportul, debarcarea sau îmbarcarea călătorilor, încărcarea și descărcarea mărfurilor, transportul și întreținerea.

(3) Articolul 718 alineatele (6) și (7) se aplică mutatis mutandis mijloacelor de transport aerian utilizate în scopuri comerciale. În special, autoritățile vamale pot admite, în cazuri excepționale, ca o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității să importe și să utilizeze aeronave plasate sub regimul de admitere temporară pe o perioadă limitată stabilită de autoritățile menționate în funcție de fiecare caz avut în vedere.

(4) În cazul în care mijloacele de transport menționate la alineatul (1) sunt folosite pentru transport aerian de uz privat, se aplică condițiile prevăzute la articolul 719 alineatul (3).

(5) Mijloacele de transport menționate la alineatul (4) pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității pe o perioadă continuă sau nu de 6 luni dintr-o perioadă de 12 luni.

(6) Articolul 719 alineatele (8) - (12) se aplică mutatis mutandis mijloacelor de transport aerian folosite pentru uz privat.

(d) Mijloace de transport pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare

ART. 723

(1) Regimul de admitere temporară se aplică mijloacelor de transport pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare.

(2) Mijloacele de transport menționate la alineatul (1) pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității pe perioada necesară efectuării operațiunilor pentru care se solicită admiterea temporară, cum ar fi transportul, îmbarcarea și debarcarea călătorilor, încărcarea sau descărcarea mărfurilor, transportul și întreținerea.

(3) Dispozițiile articolului 718 alineatele (6) și (7) se aplică mutatis mutandis mijloacelor de transport de uz comercial pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare. În special, autoritățile vamale pot admite, în cazuri excepționale, ca o persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității să importe și să utilizeze nave plasate sub regimul de admitere temporară pe o perioadă limitată stabilită de autoritățile menționate, în funcție de fiecare caz avut în vedere.

(4) În cazul în care mijloacele de transport menționate la alineatul (1) se folosesc pentru transportul de uz privat pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, se aplică condițiile prevăzute la articolul 719 alineatul (3).

(5) Mijloacele de transport menționate la alineatul (4) pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității o perioadă continuă sau nu de 6 luni dintr-o perioadă de 12 luni.

(6) Articolul 719 alineatele (8) - (12) se aplică mutatis mutandis mijloacelor de transport de uz privat pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare.

(7) Prin derogare de la articolul 717, în cazurile excepționale când infrastructura porturilor lacustre situate în afara teritoriului vamal al Comunității nu permite acostarea mijloacelor de transport de uz privat pe căi navigabile interioare, autoritățile vamale pot admite ca o persoană fizică stabilită pe teritoriul vamal al Comunității să importe o navă plasată sub regimul de admitere temporară și utilizată în partea comunitară a unui lac situat atât în interiorul teritoriului menționat, cât și în țara de înmatriculare a navei. Persoana interesată trebuie să facă dovada inadecvării infrastructurii portuare lacustre prin orice mijloc admis de către autoritățile vamale.

(e) Paleții

ART. 724

(1) Regimul de admitere temporară se aplică paleților.

(2) Paleții care pot fi identificați pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității o perioadă de 12 luni, care poate fi redusă la cererea persoanei interesate.

(3) Paleții, alții decât cei prevăzuți la alineatul (2), pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității o perioadă de 6 luni, care poate fi redusă la cererea persoanei interesate.

(f) Containerele

ART. 725

(1) Regimul de admitere temporară se aplică containerelor agreate pentru transport sub sigiliu vamal sau prevăzute doar cu mărci în momentul introducerii pe teritoriul vamal al Comunității pe seama proprietarilor, a utilizatorilor sau a reprezentanților acestora.

(2) Containerele, altele decât cele prevăzute la alineatul (1), sunt admise sub regimul de admitere temporară în cazul în care autoritățile vamale ale statului membru în care se cere plasarea containerelor sub regim autorizează acest lucru.

(3) Containerele plasate sub regim de admitere temporară pot rămâne pe teritoriul vamal al Comunității o perioadă de 12 luni.

(4) Containerele plasate sub regimul de admitere temporară pot fi utilizate în trafic intern înainte de a fi reexportate de pe teritoriul vamal al Comunității. Cu toate acestea, containerele nu pot fi utilizate decât o singură dată pe perioada fiecărei șederi într-un stat membru pentru transportul mărfurilor încărcate pe teritoriul statului membru respectiv pentru a fi descărcate pe teritoriul aceluiași stat membru, în cazul în care altfel containerele ar trebui să circule goale în interiorul acestui teritoriu.

(5) Fără a aduce atingere articolului 729 alineatul (1), accesoriile și echipamentul uzual al containerelor pot fi importate fie împreună cu un container, pentru a fi reexportate ulterior separat sau cu un alt container, fie separat, pentru a fi reexportate ulterior cu un container.

ART. 726

(1) Articolul 725 alineatul (1) se aplică containerelor, indiferent dacă au fost sau nu agreate pentru transport sub sigiliu vamal, pe care au fost înscrise într-un loc adecvat și vizibil următoarele mențiuni:

- (a) identitatea proprietarului sau a utilizatorului;
- (b) mărcile și numerele de identificare ale containerului adoptate de către proprietar sau de către utilizator;
- (c) greutatea proprie a containerului, inclusiv a echipamentelor fixate permanent și
- (d) țara căreia îi aparține containerul.

Cu toate acestea, datele prevăzute la litera (c) nu sunt necesare în cazul marcării lăzilor mobile utilizate în transportul combinat rutier-feroviar, iar datele menționate la litera (d) nu sunt necesare în cazul marcării containerelor utilizate în transportul aerian.

(2) Țara căreia îi aparține containerul poate fi indicată fie cu numele complet, fie cu ajutorul codului de țară ISO alpha-2 prevăzut în standardul internațional ISO 3166, fie prin intermediul semnului distinctiv utilizat pentru a indica țara de înmatriculare a autovehiculelor în circulația rutieră internațională, fie în cifre, în cazul lăzilor mobile utilizate în transportul combinat feroviar-rutier. Pentru identificarea proprietarului sau a utilizatorului se poate indica fie numele complet, fie o siglă sau cifre consacrate de uz, cu excepția simbolurilor, cum ar fi emblemele sau drapelele.

(3) În cazul în care un container, marcat în conformitate cu alineatele (1) și (2), este identificat ca aparținând unui stat membru, se consideră că acest container îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 9 și 10 din tratat.

Cu toate acestea, beneficiarul de regim are obligația de a furniza, la cererea autorităților vamale ale statului membru de ședere a containerului, informații privind statutul vamal al containerului.

ART. 727

(1) Containerele care:

(a) poartă, în afara datelor prevăzute la articolul 726 alineatul (1), următoarele detalii, care figurează pe placa de agreare în conformitate cu reglementările menționate la alineatul (2):

- numărul de serie dat de producător (numărul de fabricație) și
 - cifrele sau literele de identificare a tipului, dacă sunt aprobate pentru tipul respectiv de construcție;
- (b) sunt conforme cu prescripțiile tehnice menționate la alineatul (2) și

(c) au fost agreate de un stat membru sau de una dintre țările prezentate în anexa 99 în conformitate cu procedurile prevăzute la alineatul (2)

trebuie recunoscute ca agreate pentru transportul sub sigiliu vamal.

(2) Prescripțiile tehnice aplicabile containerelor care pot fi admise pentru transport sub sigiliu vamal și procedurile referitoare la agrearea lor sunt conforme celor prevăzute în partea I, respectiv partea II din anexa 7 la Convenția TIR anexată la Regulamentul (CEE) nr. 2112/78 al Comisiei*1). Orice amendament intrat în vigoare referitor la anexa 7 la Convenția TIR se aplică și prezentului regulament.

Aceste prescripții se aplică în conformitate cu notele explicative din partea III a anexei 7 menționate anterior.

(3) În cazul în care se constată că containerele agreate nu corespund prescripțiilor tehnice menționate la alineatul (2) sau în cazul în care un container prezintă un defect major și astfel nu mai corespunde standardelor conform cărora a fost agreat pentru transport sub sigiliu vamal, biroul vamal acționează în conformitate cu dispozițiile anexei 100.

*1) JO L 252, 28.9.1978, p. 1.

ART. 728

Dispozițiile articolului 725 alineatul (4) se aplică în conformitate cu nota explicativă din anexa 101.

(g) Piese de schimb, accesoriile și echipamentele uzuale

ART. 729

(1) Regimul de admitere temporară se acordă pentru piesele de schimb, accesoriile și echipamentele uzuale, inclusiv echipamentul utilizat pentru stivuirea, asigurarea sau protejarea mărfurilor, care sunt importate cu sau separat de mijloacele de transport cărora le sunt destinate.

(2) Piese de schimb importate cu sau separat de mijloacele de transport cărora le sunt destinate se utilizează exclusiv pentru executarea de reparații minore sau pentru întreținerea obișnuită a acestor mijloace de transport.

(3) Operațiile de întreținere de rutină și reparațiile efectuate asupra mijloacelor de transport care au devenit necesare în timpul deplasării spre sau în interiorul teritoriului vamal al Comunității nu constituie o modificare în sensul articolului 137 și pot fi efectuate pe perioada admiterii temporare.

Subsecțiunea 2

Acordarea regimului

(a) Generalități

ART. 730

Cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 724 alineatul (3) și articolul 725 alineatul (2) și fără a aduce atingere articolului 728, mijloacele de transport sunt autorizate pentru regim fără cerere sau autorizație scrisă.

În acest caz, actul prevăzut la articolul 233 se consideră ca fiind cerere de admitere temporară, iar neintervenția autorităților vamale se consideră ca fiind autorizare.

ART. 731

Paleții menționați la articolul 724 alineatul (2) și containerele menționate la articolul 725 alineatul (1) pot beneficia de acordarea regimului în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 730, cu condiția ca beneficiarul regimului:

(a) să fie reprezentat pe teritoriul vamal al Comunității și să comunice autorităților vamale desemnate de fiecare stat membru în care se află paleții sau containerele datele care să permită identificarea întinderii reprezentării;

(b) să furnizeze, la cererea autorităților vamale desemnate din statul membru în care se află paleții sau containerele, informații privind locul și data de intrare a paleților sau containerelor pe teritoriul vamal al Comunității, data și locul ieșirii lor de pe acest teritoriu, precum și circulația paleților sau a containerelor în interiorul aceluiași teritoriu.

(c) Cazuri speciale

ART. 732

(1) În cazul în care se aplică articolul 724 alineatul (3) și articolul 725 alineatul (2), pentru a beneficia de regimul de admitere temporară, utilizatorul sau reprezentantul său depune o cerere la biroul vamal competent din statul membru în care se introduc pe teritoriul vamal al Comunității containerele sau paleții care urmează a se plasa sub regim.

(2) Cererea se face în scris prin orice mijloc acceptat de autoritățile vamale. Cererea trebuie să cuprindă următoarele informații:

(a) numele, denumirea și adresa utilizatorului sau ale reprezentantului acestuia;

(b) angajamentul de a se conforma dispozițiilor articolului 731 litera (b);

(c) numărul și descrierea paleților, în cazul în care se aplică articolul 724 alineatul (3).

(3) Cererea poate fi globală, acoperind mai multe operațiuni de admitere temporară.

(4) Pentru o singură operațiune de admitere temporară, lista prevăzută la articolul 736 alineatul (1) litera (b) ține loc de cerere.

ART. 733

(1) Biroul vamal căruia i se prezintă cererea are obligația de a decide cu privire la aceasta și eliberează, după caz, o autorizație de admitere temporară, denumită în continuare "autorizație".

(2) Autorizația se acordă numai pentru containerele care pot fi identificate când sunt reexportate.

(3) Autorizația este semnată de către biroul vamal competent, care păstrează un exemplar. Aceasta trebuie să indice în special metoda prin care utilizatorul furnizează datele prevăzute la articolul 731 litera (b).

(4) Autorizația poate fi globală, acoperind mai multe operațiuni de admitere temporară.

(5) În cazul unei singure operațiuni de admitere temporară, acceptarea de către autoritățile vamale a listei prevăzute la 736 alineatul (1) litera (b) se consideră autorizație.

(c) Termenele menționate la articolul 140 din cod

ART. 734

În sensul articolului 140 alineatul (3) din cod, articolul 694 alineatul (2) se aplică mijloacelor de transport. În cazul în care beneficiarul regimului dovedește că paleții menționați la articolul 724 alineatele (3) și (4) sau containerele menționate la articolul 725 alineatele (1) și (2) nu s-au folosit o anumită perioadă de timp, această neutilizare este considerată ca fiind o circumstanță excepțională, care justifică prelungirea termenului.

Subsecțiunea 3

Plasarea mărfurilor sub regim

ART. 735

(1) Plasarea mijloacelor de transport sub regimul de admitere temporară se efectuează în condițiile menționate la articolul 232 alineatul (1).

(2) În conformitate cu articolul 88 din cod, plasarea mijloacelor de transport sub regimul de admitere temporară fără declarație nu este condiționată de constituirea unei garanții.

ART. 736

(1) Prin derogare de la articolul 735 alineatul (1), în cazul în care biroul de control consideră, la data plasării sub regim sau cu ocazia controlului, că există un risc serios de nerespectare a obligației de reexport a unui mijloc de transport, regimul de admitere temporară se aplică numai dacă:

(a) se prezintă o declarație întocmită în conformitate cu articolul 205 alineatul (1) sau un document prevăzut de o convenție internațională, astfel cum se menționează la articolul 205 alineatul (3);

(b) în cazul containerelor, se prezintă o declarație verbală, astfel cum se menționează la articolul 229 alineatul (1), însoțită de o listă.

Lista trebuie să cuprindă:

(i) numele, denumirea și adresa utilizatorului sau a reprezentantului acestuia;

(ii) mijloacele de identificare a containerelor;

(iii) numărul de containere, cantitatea și natura pieselor de schimb, a accesoriilor și a echipamentelor uzuale.

(2) Prin derogare de la articolul 735 alineatul (1), materialele menționate la articolul 729 alineatul (1) care sunt importate separat de mijloacele de transport cărora le sunt destinate fac obiectul formalităților prevăzute la alineatul (1) litera (a), fără a aduce atingere facilităților extinse prevăzute în acordurile în vigoare.

(3) Prin derogare de la articolul 735 alineatul (2), în cazul în care biroul de control consideră că se aplică alineatul (1) și că plata datoriei vamale care se poate naște nu este sigură, se cere constituirea unei garanții.

ART. 737

(1) În cazul plasării sub regimul de admitere temporară la încheierea regimului de perfecționare activă în Comunitate, mijloacele de transport se consideră mijloace de transport introduse pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) Data plasării sub regimul de admitere temporară a mijloacelor de transport menționate la alineatul (1) este data la care sunt utilizate prima dată sub acest regim.

(3) În scopul întocmirii decontului de încheiere prevăzut la regimul de perfecționare activă, beneficiarul regimului de admitere temporară îi eliberează titularului autorizației de perfecționare activă un atestat care înlocuiește documentele prevăzute la articolul 595 alineatul (3).

Subsecțiunea 4

Încheierea regimului

ART. 738

Piese înlocuite ca urmare a lucrărilor de reparație sau întreținere și piese de schimb noi deteriorate sau defecte primesc una din destinațiile vamale admise pentru mărfurile de import.

ART. 739

În ceea ce privește mijloacele de transport feroviare menționate la articolul 721 și paleții menționați la articolul 724, care se utilizează în comun în baza unui acord, regimul se încheie, de asemenea, atunci când mijloacele de transport feroviar de același tip sau paleții de același tip sau de valoare echivalentă celor puși la dispoziția unei persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității primesc una din destinațiile vamale admise.

ART. 740

(1) Încheierea regimului de admitere temporară, pentru mijloacele de transport care au fost plasate sub regim în conformitate cu articolul 735, se efectuează:

(a) în cazul reexportului, în condițiile menționate la articolul 232 alineatul (2);

(b) în cazul declarării pentru orice altă destinație vamală, în condițiile prevăzute pentru declararea pentru destinația vamală în cauză.

(2) Încheierea regimului de admitere temporară, pentru mijloacele de transport cărora li se aplică articolul 736, se efectuează prin prezentarea declarației sau documentului menționat la articolul 736, împreună cu mijlocul de transport, în termenele stabilite de biroul vamal unde a fost prezentat documentul sau a fost depusă declarația.

Subsecțiunea 5 Dispoziții finale

ART. 741

Dispozițiile prezentei secțiuni nu aduc atingere dispozițiilor în vigoare în domeniul transporturilor privind, în special, condițiile de acces și de executare a acestora.

ART. 742

Autoritățile vamale pot revoca autorizația de admitere temporară a mijloacelor de transport în cazul în care, fără a aduce atingere derogărilor prevăzute în prezentul capitol și facilităților mai cuprinzătoare prevăzute de acordurile în vigoare, acestea constată, în special:

- că mijloacele de transport rutier de uz comercial sunt folosite în traficul intern;

- că mijloacele de transport de uz privat au fost folosite în scop comercial în traficul intern;

- că mijloacele de transport au fost date în locație, în comodat sau au fost puse la dispoziție după import sau, dacă erau deja date în locație, în comodat sau puse la dispoziție la data importului, au fost reînchiriate, subînchiriate, au făcut obiectul unui al doilea comodat sau au fost puse la dispoziția unei alte persoane pe teritoriul vamal al Comunității în alt scop decât cel de reexport imediat.

Secțiunea 4

Modalități speciale de încheiere a regimului

ART. 743

În sensul prezentului capitol, abandonarea în favoarea bugetului statului în cazuri excepționale temeinic justificate este posibilă oricând cu acordul autorităților vamale.

Secțiunea 5

Măsuri de politică comercială

ART. 744

În cazul în care în actele comunitare sunt prevăzute măsuri de politică comercială pentru:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor, acestea nu se aplică nici la plasarea mărfurilor sub regimul de admitere temporară, nici pe durata rămânerei mărfurilor sub regim;

(b) introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, acestea se aplică dacă mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;

(c) exportul mărfurilor, acestea nu se aplică în cazul reexportului mărfurilor necomunitare de pe teritoriul vamal al Comunității după plasarea sub regimul de admitere temporară.

ART. 745

Punerea în liberă circulație a mărfurilor de import este condiționată de aplicarea de către autoritățile vamale a măsurilor de politică comercială în vigoare pentru aceste mărfuri la data acceptării declarației de punere în liberă circulație.

Secțiunea 6

Schimbul de informații

ART. 746

(1) Comisiei i se comunică de către statele membre:

(a) cazurile în care se aplică articolul 696 în conformitate cu articolul 229 alineatul (1) litera (c);

(b) informațiile menționate în anexa 102 pentru fiecare autorizație, în cazul în care valoarea mărfurilor de import depășește 4 000 ECU și admiterea temporară a acestora a fost autorizată în temeiul articolului 688;

(c) informațiile menționate în anexa 103 pentru fiecare autorizație, când admiterea temporară a fost autorizată în conformitate cu dispozițiile articolului 689.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) se comunică până la 15 martie și 15 septembrie ale fiecărui an cu privire la autorizațiile eliberate în decursul semestrului precedent. Ele sunt transmise de către Comisie celorlalte state membre și fac obiectul examinării de către comitet în cazurile în care se consideră necesar.

ART. 747

(1) Comisiei i se comunică de către statele membre:

(a) lista autorităților vamale cărora trebuie să li se prezinte cererile de autorizație, cu excepția cazurilor în care se aplică articolele 695, 696 și 697;

(b) lista birourilor vamale abilitate să accepte declarații pentru plasarea sub regim în conformitate cu articolele 695, 696 și 697.

(2) Se aplică dispozițiile articolului 649 alineatele (2) și (3).

CAP. 6

Perfecționarea pasivă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

ART. 748

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- (a) produse compensatoare principale: produsele compensatoare pentru obținerea cărora s-a autorizat regimul de perfecționare pasivă;
- (b) produse compensatoare secundare: alte produse compensatoare decât cele pentru care s-a autorizat regimul și care rezultă în mod necesar din operațiunea de perfecționare pasivă;
- (c) pierderi: partea din mărfurile de export temporar care se distruge și dispare în cursul operațiunii de perfecționare pasivă, mai ales prin evaporare, uscare, evacuare sub formă de gaz, pierderi în apa de clătire;
- (d) metoda cheii cantitative: repartizarea mărfurilor de export pe diferite produse compensatoare în funcție de cantitatea mărfurilor menționate;
- (e) metoda cheii valorice: repartizarea mărfurilor de export pe diferite produse compensatoare în funcție de valoarea produselor;
- (f) import anticipat: sistemul prevăzut la articolul 154 alineatul (4) din cod;
- (g) trafic triunghiular: sistemul prin care punerea în liberă circulație a produselor compensatoare cu exonerare parțială sau totală de drepturi de import se efectuează la un birou vamal situat în alt stat membru decât cel în care se situează biroul vamal la care se efectuează exportul temporar al mărfurilor;
- (h) sumă de dedus: suma drepturilor de import care s-ar fi aplicat mărfurilor exportate temporar dacă ar fi fost importate pe teritoriul vamal al Comunității din țara unde au suferit operațiunea sau ultima operațiune de perfecționare;
- (i) cheltuieli de încărcare, de transport și de asigurare: toate cheltuielile ocazionate de încărcarea, transportul și asigurarea mărfurilor, inclusiv:
 - comisioanele și cheltuielile de intermediere, cu excepția comisioanelor de cumpărare;
 - cheltuielile containerelor care nu formează un tot cu mărfurile de export temporar;
 - cheltuielile de ambalare, inclusiv manopera și materialele;
 - cheltuielile de manipulare ocazionate de transportul mărfurilor.

Subsecțiunea 1

Acordarea regimului - procedura normală

ART. 749

(1) În conformitate cu articolul 148 litera (b) din cod, autoritățile vamale se asigură că se poate stabili că produsele compensatoare au fost fabricate din mărfuri de export temporar, recurgându-se în special la următoarele, după caz:

- (a) declararea sau descrierea mărcilor speciale sau a seriei de fabricație;
 - (b) aplicarea de plumbi, sigilii, ștampile sau alte mărci distinctive;
 - (c) prelevarea de mostre, ilustrații sau descrieri tehnice;
 - (d) efectuarea de analize;
 - (e) verificarea documentelor justificative referitoare la operațiunea respectivă (cum ar fi contracte, corespondență comercială, facturi) care demonstrează cu claritate că produsele compensatoare urmează a fi fabricate din mărfuri de export temporar.
- Autoritățile vamale pot, de asemenea, folosi fișa de informații pentru facilitarea exportului temporar de mărfuri trimise dintr-o țară pentru a fi transformate, prelucrate sau reparate în altă țară prevăzută în Recomandarea Consiliului de Cooperare Vamală din 3 decembrie 1963 și cuprinsă în anexa 104.
- (2) În cazul în care se solicită aplicarea regimului pentru repararea mărfurilor, cu sau fără recurgere la sistemul de schimburi standard, autoritățile vamale au obligația de a se asigura că mărfurile de export temporar pot fi reparate. Dacă autoritățile vamale consideră că această condiție nu este îndeplinită, ele refuză eliberarea autorizației.
- (3) În cazul în care se solicită aplicarea sistemului de schimburi standard, autoritățile vamale utilizează în special metodele de verificare menționate la alineatul (1) litera (c), (d) sau (e). În cazul alineatului (1) litera (e), documentele justificative trebuie să indice clar că reparația avută în vedere se va efectua prin furnizarea unui produs de înlocuire care să îndeplinească condițiile stabilite la articolul 155 alineatul (1) din cod.
- (4) În sensul alineatului (3), autoritățile vamale au obligația de a se asigura în special că plasarea sub regim în scopul efectuării unei înlocuiri în conformitate cu articolul 154 alineatul (1) nu este autorizată ca mijloc de îmbunătățire a performanțelor tehnice ale mărfurilor.

În acest scop ele verifică:

- contractele și alte documente justificative referitoare la reparație și
- contractele de vânzare sau de leasing și/sau facturile referitoare la mărfurile de export temporar sau mărfurile care încorporează mărfuri de export temporar și, în special, condițiile prevăzute.

(5) În cazul în care nu se poate stabili dacă produsele compensatoare vor fi obținute din mărfurile de export temporar și se prezintă o cerere de derogare către autoritățile vamale în temeiul articolului 148 litera (b) din cod, autoritățile prezintă cererea Comisiei.

ART. 750

(1) Cererea se întocmește în conformitate cu articolul 497 și în concordanță cu modelul din anexa 67/E și se prezintă de către persoana căreia i se poate acorda autorizația în temeiul articolelor 86, 147 și 148 din cod.

(2) (a) Cererea se prezintă autorităților vamale desemnate de către statul membru pe teritoriul căruia se află mărfurile pentru export temporar.

(b) În cazul în care se prevede că mărfurile vor fi exportate din mai multe state membre, se poate solicita o autorizație unică. Această cerere se prezintă autorităților vamale desemnate de către statul membru pe teritoriul căruia se află o parte din mărfuri.

În acest caz, cererea trebuie să includă detalii privind derularea operațiunilor, precum și locurile de unde se preconizează că vor fi exportate mărfurile de export temporar.

ART. 751

(1) Fără a aduce atingere articolelor 760 și 761, autorizația se eliberează de către autoritățile vamale cărora li s-a prezentat cererea în temeiul articolului 750 alineatul (2) și se întocmește în conformitate cu articolul 500 și în concordanță cu modelul din anexa 68/E.

Prin derogare de la articolul 500 alineatul (3) și în cazuri excepționale temeinic justificate, autoritățile vamale pot emite o autorizație cu efect retroactiv. Efectul retroactiv al acestei autorizații nu poate fi anterior datei la care s-a prezentat cererea de autorizație. Această derogare nu se aplică schimburilor standard cu import anticipat.

(2) În cazul în care se aplică articolul 750 alineatul (2) litera (b), autorizația nu se poate elibera fără acordul autorităților vamale desemnate de statele membre pe teritoriul cărora se află locurile indicate în cerere. Se aplică următoarea procedură:

(a) autoritățile vamale cărora li s-a prezentat cererea comunică cererea și proiectul de autorizație celorlalte autorități vamale interesate după ce se asigură că se pot considera îndeplinite condițiile economice cu privire la operațiunea preconizată; cererea și proiectul de autorizație trebuie să cuprindă cel puțin rata randamentului, mijloacele de identificare aprobate, birourile vamale menționate la punctul 11 din modelul de autorizație prezentat în anexa 68/E, după caz, biroul de control și utilizarea procedurilor simplificate de plasarea sub regim și de punere în liberă circulație în beneficiul regimului, precum și regulile care trebuie respectate, în special pentru a asigura informarea biroului de control;

(b) celelalte autorități vamale interesate comunică, după caz, existența oricăror obiecțiuni în cel mai scurt timp și cel târziu în termen de 2 luni de la data transmiterii cererii și a proiectului de autorizație;

(c) autoritățile vamale menționate la litera (a) pot elibera autorizația dacă nu au primit nici o informație privind existența obiecțiunilor la proiectul de autorizație în termenul menționat la litera (b);

(d) statul membru care eliberează autorizația trimite o copie a acesteia tuturor statelor membre menționate mai sus.

Autorizațiile eliberate în acest mod sunt valabile numai în statele membre menționate mai sus.

Comisiei i se comunică de către statele membre numele și adresele autorităților vamale desemnate să primească cererea și proiectul de autorizație menționat la litera (a). Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

ART. 752

(1) Autorizația care permite recurgerea la sistemul de schimburi standard fără import anticipat poate fi utilizată și pentru reimportul de produse compensatoare în locul produselor de înlocuire, cu condiția ca toate condițiile să fie îndeplinite.

(2) Dacă circumstanțele justifică acest lucru și dacă se îndeplinesc toate condițiile pentru a se acorda sistemul de schimburi standard fără import anticipat, autoritățile vamale pot permite titularului unei autorizații de perfecționare pasivă care nu prevede utilizarea acestui sistem să importe produse de înlocuire.

Persoanele interesate pot face o cerere în acest scop până la data la care sunt importate produsele.

ART. 753

Perioada de valabilitate a unei autorizații se stabilește de către autoritățile vamale în funcție de condițiile economice și ținând seama de necesitățile specifice ale solicitantului autorizației.

În cazul în care perioada de valabilitate depășește 2 ani, condițiile economice pe baza cărora s-a eliberat autorizația se reexaminează periodic la intervale stabilite în autorizație.

ART. 754

(1) Termenul în care produsele compensatoare se importă pe teritoriul vamal al Comunității se determină ținând seama de durata necesară pentru efectuarea operațiunilor de perfecționare și pentru realizarea transportului mărfurilor de export temporar și al produselor compensatoare. Acest termen se calculează de la data acceptării declarației de plasare sub regim.

(2) În cadrul sistemului de schimburi standard fără import anticipat, termenul în care produsele de înlocuire trebuie importate pe teritoriul vamal al Comunității se stabilește ținând seama de durata necesară înlocuirii mărfurilor de export temporar și transportului mărfurilor de export temporar și al produselor de înlocuire. Acest termen se calculează de la data acceptării declarației de plasare sub regim.

(3) Reimportul produselor compensatoare menționate la alineatul (1) și importul produselor de înlocuire menționate la alineatul (2) se consideră realizate atunci când aceste produse:

- sunt puse în liberă circulație sau
- sunt plasate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, sau sub regimurile de antrepozit vamal sau de perfecționare activă,
- sunt plasate sub regimul de tranzit extern.

(4) Data luată în considerație pentru aplicarea prezentului articol este data acceptării declarației de punere în liberă circulație sau a declarației de punere în liberă circulație, a declarației de plasare sub una dintre destinațiile vamale menționate la alineatul (3) sau data de intrare într-o zonă liberă sau un antrepozit liber.

ART. 755

Atunci când circumstanțele justifică acest lucru, se poate acorda prelungirea termenului prevăzut la articolul 754, chiar și după expirarea termenului inițial.

ART. 756

(1) Atunci când circumstanțele justifică acest lucru, se poate acorda prelungirea termenului prevăzut la articolul 157, chiar și după expirarea termenului inițial.

(2) În sensul articolului 157 alineatul (1) din cod, se consideră export plasarea mărfurilor într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber, sau sub regimul de antrepozit vamal în vederea exportării ulterioare.

ART. 757

Fără a aduce atingere articolului 758, rata randamentului prevăzută la articolul 149 alineatul (2) din cod se stabilește cel târziu la data plasării mărfurilor sub regim, ținând seama de datele tehnice privind operațiunea sau operațiunile ce urmează a se efectua, dacă acestea sunt disponibile, iar dacă nu sunt disponibile, de datele disponibile în Comunitate referitoare la operațiunile de același tip.

ART. 758

Atunci când circumstanțele justifică acest lucru, autoritățile vamale pot stabili rata randamentului după plasarea mărfurilor sub regim, dar nu mai târziu de data acceptării declarației de punere în liberă circulație a produselor compensatoare.

ART. 759

(1) În conformitate cu articolul 147 alineatul (2) din cod, autorizația menționată la articolul 751 se eliberează la cererea persoanei care exportă mărfurile de export temporar, chiar dacă aceasta nu este persoana care realizează operațiunile de perfecționare. Derogarea se solicită în cererea prezentată autorităților vamale din statul membru în care solicitantul este stabilit. Derogarea se aplică și în cazul traficului triunghiular.

Autorizația se eliberează solicitantului.

Derogarea permite unei alte persoane decât titularul autorizației să declare produse compensatoare pentru punerea în liberă circulație și să i se acorde acestei persoane beneficiul regimului.

(2) Cererea trebuie să fie însoțită de toate documentele justificative a căror prezentare este necesară pentru examinarea cererii. Aceste documente trebuie să prezinte mai ales:

- avantajele care ar rezulta din aplicarea articolului 147 alineatul (2) din cod în ceea ce privește creșterea vânzărilor la mărfurile de export temporar în comparație cu vânzările realizate în condiții normale;
- dovada că derogarea cerută nu aduce atingere intereselor fundamentale ale producătorilor comunitari de produse identice sau similare cu produsele compensatoare ce urmează a fi reimportate.

(3) Atunci când autoritățile vamale sunt în posesia tuturor informațiilor necesare, transmit Comisiei cererea împreună cu avizul lor. După primirea cererii, Comisia comunică informațiile statelor membre.

Comisia decide în conformitate cu procedura comitetului dacă și în ce condiții se poate elibera autorizația și specifică în special măsurile de control ce urmează a se aplica pentru a garanta că exonerarea menționată la articolul 151 din cod se acordă numai pentru produsele compensatoare care încorporează mărfurile de export temporar.

Subsecțiunea 2 Acordarea regimului - proceduri simplificate

ART. 760

(1) În cazul în care nu se aplică procedurile simplificate de plasare sub regim prevăzute la articolul 76 din cod și operațiunile de transformare privesc repararea mărfurilor, orice birou vamal abilitat de către autoritățile vamale să acorde autorizații utilizând procedura simplificată permite ca depunerea declarației de plasare sub regim să constituie în același timp cererea de autorizație.

În acest caz, acceptarea declarației constituie autorizația, iar această acceptare respectă condițiile care reglementează eliberarea autorizației.

(2) La declarația prevăzută la alineatul (1) se anexează un document întocmit de către declarant care cuprinde următoarele informații, în măsura în care aceste informații sunt necesare și nu pot fi înscrise în caseta 44 a formularului folosit pentru declarațiile prevăzute la alineatul (1):

- (a) în cazul în care solicitantul regimului nu este aceeași persoană cu declarantul, numele sau denumirea și adresa solicitantului;
- (b) descrierea comercială și/sau tehnică a produselor compensatoare;
- (c) natura operațiunilor de perfecționare;
- (d) termenul necesar pentru a reimporta produsele compensatoare;
- (e) rata randamentului sau, după caz, modul de stabilire a ratei randamentului;
- (f) mijloacele de identificare.

Dispozițiile articolului 498 se aplică mutatis mutandis.

(3) Dispozițiile articolului 502 se aplică mutatis mutandis.

ART. 761

(1) În cazul în care operațiunile de perfecționare privesc reparații fără caracter comercial, cu titlu oneros sau gratuit, biroul vamal desemnat de către autoritățile vamale admite, la cererea declarantului, ca declarația de punere în liberă circulație să constituie în același timp cererea de autorizație. În aceste cazuri, acceptarea declarației constituie autorizația și această acceptare respectă condițiile care reglementează eliberarea autorizației.

(2) În sensul alineatului (1), "reparații fără caracter comercial" reprezintă reparațiile efectuate asupra mărfurilor, care:

- prezintă caracter ocazional și
- privesc exclusiv mărfurile de uz personal sau familial ale importatorului și care prin natura și cantitatea lor nu prezintă interes comercial.

(3) Intră în sarcina solicitantului să facă dovada caracterului necomercial al mărfurilor. Biroul vamal nu acordă facilitățile prevăzute la alineatul (1) decât în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile.

Secțiunea 2 Plasarea mărfurilor sub regim

ART. 762

Procedurile prevăzute pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare pasivă se aplică mărfurilor de export temporar, inclusiv mărfurilor de export temporar utilizate în cadrul schimburilor standard, cu sau fără import anticipat.

Subsecțiunea 1 Procedura normală

ART. 763

(1) Cu excepția cazurilor în care se aplică articolele 760 și 761, declarația de plasare a mărfurilor de export temporar sub regimul de perfecționare pasivă (declarația de export) trebuie prezentată la unul din birourile de plasare sub regim prevăzute în autorizație.

(2) În conformitate cu articolul 760, declarația menționată la alineatul (1) se depune la un birou vamal abilitat.

ART. 764

(1) Declarația menționată la articolul 763 se întocmește în conformitate cu dispozițiile prevăzute pentru export.

(2) Fără a aduce atingere articolului 761, descrierea mărfurilor în declarația menționată la alineatul (1) trebuie să corespundă specificațiilor prevăzute în autorizație.

(3) Se aplică dispozițiile articolului 658 alineatul (3).

Subsecțiunea 2 Proceduri simplificate

ART. 765

Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod se aplică în condițiile prevăzute la articolul 277.

Secțiunea 3

Acordarea beneficiului regimului

ART. 766

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 754, curgerea perioadei prevăzute la articolul 149 alineatul (1) din cod, acordarea beneficiului regimului de perfecționare pasivă este condiționată de prezentarea unei declarații de punere în liberă circulație.

ART. 767

(1) Cu excepția cazurilor în care se aplică articolele 760 și 761, declarația de punere în liberă circulație menționată la alineatul (1) se prezintă la unul dintre birourile de încheiere specificate în autorizație.

(2) În cazul în care se aplică articolul 760, declarația menționată la alineatul (1) se prezintă la biroul vamal care a eliberat autorizația.

(3) În cazul în care se aplică articolul 761, declarația de punere în liberă circulație se prezintă la un birou vamal abilitat de către autoritățile vamale.

(4) Cu toate acestea, biroul de control poate admite ca declarația prevăzută la alineatul (1) să fie prezentată la un alt birou vamal decât cele menționate la alineatele (1) și (2).

ART. 768

(1) Declarația menționată la articolul 767 se întocmește în conformitate cu articolele 198 și 252.

(2) Fără a aduce atingere articolului 761, descrierea produselor compensatoare sau de înlocuire din declarația menționată la alineatul (1) trebuie să corespundă specificațiilor înscrise în autorizație.

(3) În conformitate cu articolul 62 alineatul (2) din cod, documentele care însoțesc declarația sunt cele a căror prezentare este necesară pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor, astfel cum se prevede la articolele 218 - 221 și:

- exemplarul declarației de plasare sub regim sau, în cazul traficului triunghiular, fișa INF 2, după cum prevede la articolul 781, și,
- atunci când declarația de punere în circulație se depune după expirarea termenului fixat în conformitate cu articolul 149 alineatul

(1) din cod și când se aplică articolul 754 alineatul (3), orice document justificativ care să permită verificarea faptului că produsele compensatoare sau de înlocuire au primit destinații vamale în aceste perioade.

ART. 769

Procedurile simplificate prevăzute la articolul 76 din cod se aplică la punerea în liberă circulație sub regim în conformitate cu articolele 254 - 267 și 278.

Secțiunea 4

Dispoziții referitoare la taxare

ART. 770

La calcularea sumei de dedus menționată la articolul 151 alineatul (2) primul paragraf din cod, nu se iau în considerare:

(a) impunerile prevăzute la:

- articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2727/75 al Consiliului privind sectorul cerealelor*1);
- articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2759/75 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul

cărnii de porc*2);

- articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2771/75 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul ouălor*3);

- articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2777/75 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de pui*4);

- articolele 25 și 25a din Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul fructelor și legumelor*5);

- articolul 53 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 822/87 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul vinurilor*6);

(b) drepturi antidumping și compensatorii,

care s-ar fi aplicat mărfurilor de export temporar dacă ar fi fost importate în statul membru interesat din țara în care au suferit operațiunea sau ultima operațiune de perfecționare.

*1) JO L 281, 1.11.1975, p. 1.

*2) JO L 281, 1.11.1975, p. 1.

*3) JO L 281, 1.11.1975, p. 49.

*4) JO L 281, 1.11.1975, p. 77.

*5) JO L 118, 20.5.1972, p. 1.

*6) JO L 84, 27.3.1987, p. 1.

ART. 771

(1) În cazul în care se aplică articolul 151 alineatul (2) al doilea paragraf din cod, cheltuielile de încărcare, transport și asigurare a mărfurilor de export temporar până la locul unde a avut loc operațiunea sau ultima operațiune de perfecționare nu se includ în:

- valoarea mărfurilor de export temporar care se ia în calcul la stabilirea valorii în vamă a produselor compensatoare în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din cod;

- cheltuielile de perfecționare, dacă valoarea mărfurilor de export temporar nu poate fi determinată prin aplicarea articolului 32 alineatul (1) litera (b) punctul (i) prevăzută la prima liniuță.

(2) Cheltuielile de perfecționare menționate la alineatul (1) includ cheltuielile de încărcare, de transport și de asigurare a produselor compensatoare de la locul unde a avut loc operațiunea sau ultima operațiune de perfecționare până la locul de intrare pe teritoriul vamal al Comunității.

(3) Cheltuielile de reparare menționate la articolul 153 din cod sunt constituite din plata totală făcută sau care urmează a fi făcută de titularul autorizației către sau în beneficiul persoanei care efectuează repararea, pentru repararea efectuată, și includ toate plățile făcute

sau care urmează a fi efectuate drept condiții ale reparării mărfurilor de export temporar de către titularul autorizației către persoana care efectuează reparația sau de către titularul autorizației pentru a stinge o obligație a persoanei care efectuează reparația.

Această plată nu trebuie să capete în mod necesar forma unui transfer de bani. Plata se poate face cu titluri de credit sau alte instrumente negociabile și se poate realiza direct sau indirect.

Articolul 143 se aplică pentru evaluarea relației dintre titularul autorizației și operator.

ART. 772

(1) Repartizarea mărfurilor de export temporar în produsele compensatoare se calculează printr-una din metodele menționate la articolele 773 - 775, în cazul în care produsele compensatoare, altele decât produsele compensatoare secundare menționate la articolul 774 alineatul (3) care rezultă dintr-un proces de perfecționare, nu sunt puse în liberă circulație în același timp.

(2) Calculele menționate la articolele 773 - 775 se efectuează pe baza exemplelor care figurează în anexa 105 sau prin orice altă metodă ce conduce la aceleași rezultate.

ART. 773

(1) În cazul în care din operațiunile de perfecționare pasivă rezultă numai o categorie de produs compensator din unul sau mai multe tipuri de mărfuri de export temporar, la determinarea sumei de dedus la punerea în liberă circulație a produselor compensatoare se folosește metoda cheii cantitative (produse compensatoare).

(2) În sensul alineatului (1), cantitatea din fiecare categorie de mărfuri de export temporar care corespunde cantității de produse compensatoare puse în liberă circulație ce urmează a fi luată în considerare la determinarea sumei de dedus se calculează aplicând la cantitatea totală a fiecărui tip de mărfuri un coeficient corespunzând raportului dintre cantitatea de produse compensatoare puse în liberă circulație și cantitatea totală de produse compensatoare.

ART. 774

(1) În cazul în care mai multe categorii de produse compensatoare rezultă din unul sau mai multe tipuri de mărfuri de export temporar în urma operațiunilor de perfecționare pasivă și toate elementele mărfurilor menționate se regăsesc în fiecare dintre diferitele categorii de produse compensatoare, la determinarea sumei de dedus la punerea în liberă circulație a produselor compensatoare se folosește metoda cheii cantitative (mărfuri de export temporar).

(2) Pentru a stabili dacă se aplică metoda menționată la alineatul (1), nu se ține seama de pierderi.

(3) Pentru a determina proporția de mărfuri de export temporar, produsele compensatoare secundare care reprezintă deșeuri, resturi, reziduuri, căzătură și rebuturi sunt tratate ca pierderi.

(4) În cazul aplicării alineatului (1), cantitatea din fiecare categorie de mărfuri de export temporar care intră în fabricarea fiecărei categorii de produse compensatoare se determină prin aplicarea succesivă la cantitățile totale din fiecare tip de mărfuri de export temporar a unui coeficient corespunzător raportului dintre cantitățile de mărfuri menționate care se găsesc în fiecare tip de produs compensator și cantitățile totale din mărfurile respective care se regăsesc în produsele compensatoare în totalitate.

(5) Cantitatea din fiecare categorie de mărfuri de export temporar corespunzând cantității din fiecare categorie de produs compensator pus în liberă circulație luată în calcul la determinarea sumei de dedus se calculează prin aplicarea coeficientului obținut prin metoda indicată la articolul 773 alineatul (2) la cantitatea din fiecare categorie de mărfuri de export temporar folosită la fabricarea fiecărei categorii din produsele menționate, calculată în conformitate cu alineatul (4).

ART. 775

(1) În cazul în care articolele 773 și 774 nu se aplică, se folosește metoda cheii valorice.

Cu toate acestea, cu acordul titularului autorizației și în scopul simplificării, autoritățile vamale pot aplica metoda cheii cantitative (mărfuri de export temporar) în locul metodei cheii valorice, în cazul în care aplicarea oricăreia dintre celelalte metode ar conduce la rezultate similare.

(2) Pentru a determina cantitățile din fiecare categorie de mărfuri de export temporar folosite pentru producerea fiecărei categorii de produse compensatoare, la cantitățile totale de mărfuri de export temporar se aplică coeficienți succesivi corespunzând raportului dintre valoarea în vamă a fiecăruia dintre produsele compensatoare și valoarea totală în vamă a acestor produse.

(3) În cazul în care o categorie de produse compensatoare nu se reimportă, valoarea acestor produse utilizată la aplicarea cheii valorice este cel mai recent preț de vânzare din Comunitate stabilit pentru produse identice sau similare, cu condiția ca acest preț să nu fie influențat de relația dintre cumpărător și vânzător.

Pentru evaluarea relației dintre cumpărător și vânzător se aplică articolul 143.

Dacă valoarea nu poate fi determinată prin aplicarea dispozițiilor de mai sus, ea se determină de către autoritățile vamale prin orice metodă corespunzătoare.

(4) Cantitatea din fiecare categorie de mărfuri de export temporar corespunzătoare cantității din fiecare categorie de produs compensator pusă în circulație luată în calcul la determinarea sumei de dedus se calculează prin aplicarea coeficientului obținut prin metoda indicată la articolul 773 alineatul (2) la cantitatea din fiecare categorie de mărfuri de export temporar folosită la fabricarea acestor produse, calculată în conformitate cu alineatul (2).

ART. 776

(1) În cazul unei autorizații de perfecționare pasivă care nu prevede reparația, autoritățile vamale sunt în măsură, în acord cu titularul autorizației, să stabilească suma aproximativă a drepturilor de plătit în temeiul dispozițiilor referitoare la exonerarea parțială de drepturi la import, autoritățile menționate pot stabili o rată medie de taxare aplicabilă tuturor operațiunilor de perfecționare desfășurate în baza acestei autorizații (încheiere globală) în cazul întreprinderilor care desfășoară frecvent operații de perfecționare.

(2) Rata menționată la alineatul (1) se determină pentru fiecare perioadă care nu depășește 6 luni, ținând seama de:

- o estimare aproximativă realizată în avans a sumei de plătit pentru această perioadă sau
- experiența dobândită privind colectarea sumei de plătit într-o perioadă echivalentă anterioară.

Rata trebuie să crească în mod corespunzător, astfel încât suma drepturilor de import înscrisă în evidențele contabile să nu fie mai mică decât suma datorată legal.

(3) Rata menționată la alineatul (1) se aplică provizoriu cheltuielilor de perfecționare pentru produsele compensatoare puse în liberă circulație, pe o perioadă de referință identică celei utilizate în calculele menționate la alineatul (2), fără a fi necesar să se calculeze cu exactitate suma drepturilor de import de plătit la fiecare punere în liberă circulație.

(4) Suma drepturilor de import care rezultă din aplicarea prezentului articol se înscrie în evidențele contabile în condițiile și în termenele prevăzute la articolele 217 - 232 din cod.

(5) La sfârșitul fiecărei perioade de referință autoritățile vamale efectuează încheierea globală a regimului și efectuează calculul final conform dispozițiilor privind exonerarea parțială de drepturi de import.

(6) În cazul în care din calculul final rezultă că suma drepturilor de import care a fost înscrisă în evidențele contabile este prea mare sau că, în pofida majorării efectuate în conformitate cu alineatul (2), suma drepturilor de import înscrisă în evidențele contabile este mai mică decât suma legal datorată, se face regularizarea.

Secțiunea 5 Traficul triunghiular

ART. 777

(1) Autoritățile vamale menționate la articolul 751 permit folosirea traficului triunghiular:

(a) în cadrul autorizației menționate la articolul 147 sau 152 din cod sau

(b) la solicitarea specială a titularului autorizației, prezentată după eliberarea autorizației, dar înainte de punerea în liberă circulație a produselor compensatoare sau de înlocuire.

(2) Folosirea traficului triunghiular nu se autorizează în cazul utilizării sistemului de schimburi standard cu import anticipat.

ART. 778

(1) Fără a aduce atingere articolului 783, în cazul folosirii traficului triunghiular se utilizează fișa de informații denumită "fișă INF 2".

(2) Fișa INF 2, care corespunde modelului și dispozițiilor din anexa 106, cuprinde un original și o copie care se prezintă împreună la biroul de plasare sub regim.

Fișa INF 2 se întocmește până la concurența cantității de mărfuri plasate sub regim. În cazul în care se preconizează ca produsele compensatoare sau de înlocuire să fie reimportate în mai multe loturi la birouri vamale diferite, biroul de plasare eliberează, la cererea titularului autorizației, numărul necesar de fișe INF 2 întocmite pentru cantitățile de mărfuri plasate sub regim.

(3) În caz de furt, pierdere sau distrugere a fișelor INF 2, titularul autorizației de perfecționare pasivă poate cere biroului vamal care l-a vizat să elibereze un duplicat. Biroul menționat dă curs acestei cereri, cu condiția să i se facă dovada că mărfurile de export temporar pentru care se solicită duplicatul nu au fost reimportate.

Duplicatul eliberat astfel poartă una dintre următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

(4) Cererea pentru eliberarea fișei INF 2 constituie consimțământul titularului autorizației menționat la articolul 150 alineatul (1) litera (b) din cod.

ART. 779

(1) Biroul de plasare sub regim vizează originalul și copia fișei INF 2. Biroul reține copia și restituie originalul declarantului.

(2) În cazul în care biroul de plasare sub regim consideră că biroului vamal la care trebuie prezentată declarația de punere în liberă circulație îi sunt necesare anumite date de identificare a autorizației care nu apar pe fișa de informații, trebuie să înscrie aceste informații pe fișă.

(3) Originalul buletinului INF 2 se prezintă biroului vamal de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității. Acest birou trebuie să certifice pe original că mărfurile au părăsit teritoriul respectiv și îl înapoiază persoanei care l-a prezentat.

ART. 780

(1) În cazul în care biroul de plasare sub regim este solicitat să vizeze fișa INF 2, acesta menționează în caseta 16 mijloacele folosite pentru a asigura identificarea mijloacelor de export temporar.

(2) În cazul în care se prelevează mostre sau se folosesc ilustrații sau descrieri tehnice, biroul menționat la alineatul (1) autentifică aceste mostre, ilustrații sau descrieri tehnice prin aplicarea sigiliului său vamal fie pe mărfuri, în cazul în care natura lor permite, fie pe ambalaj, astfel încât acesta să nu poată fi modificat.

Pe mostre, ilustrații sau descrieri tehnice se aplică o etichetă purtând ștampila biroului și informații esențiale de identificare din declarația de export, astfel încât să se împiedice substituirea acestora.

(3) Mostrele, ilustrațiile sau descrierile tehnice, autentificate și sigilate în conformitate cu alineatul (2), se înapoiază exportatorului, care are obligația de a le prezenta cu sigiliile intacte la reimportul produselor compensatoare sau de înlocuire.

(4) În cazul în care sunt necesare analize, iar rezultatele acestora nu sunt cunoscute decât după ce biroul vamal a vizat fișa INF 2, documentul conținând rezultatele analizei se remite exportatorului într-un plic care prezintă toate garanțiile.

ART. 781

(1) Importatorul produselor compensatoare sau de înlocuire prezintă originalul fișei INF 2 și, după caz, mijloacele de identificare menționate la articolul 780 alineatele (3) și (4) biroului de încheiere atunci când depune declarația de punere în liberă circulație.

(2) În cazul în care produsele compensatoare sau de înlocuire sunt puse în liberă circulație într-un singur lot sau în mai multe loturi, dar la același birou vamal, acest birou adnotează pe originalul fișei INF 2 cantitățile de mărfuri de export temporar corespunzătoare cantităților de produse compensatoare sau de înlocuire puse în liberă circulație. Când fișa de informații INF 2 este încheiată, aceasta trebuie anexată declarației corespunzătoare. În cazul în care nu se procedează astfel, aceasta trebuie înapoiată declarantului, iar acest fapt se adnotează în caseta 44 a formularului IM prevăzut la articolul 205.

(3) În cazul în care produsele compensatoare sau de înlocuire sunt puse în liberă circulație în mai multe loturi la mai multe birouri vamale, fără a se aplica articolul 778 alineatul (2), biroul vamal la care se depune prima declarație de punere în liberă circulație înlocuiește, la cererea declarantului, fișa INF 2 inițială cu fișele INF 2 suplimentare întocmite pentru cantitățile de mărfuri de export temporar care nu fost puse încă în liberă circulație. Biroul vamal indică pe fișa sau fișele de înlocuire numărul fișei inițiale și biroul vamal care a eliberat-o. Cantitățile înscrise în fișa sau fișele de înlocuire se compară cu cantitățile înscrise în fișa INF 2 inițială care, odată încheiată în acest fel, se anexează declarației inițiale de punere în liberă circulație. După ce este încheiat fiecare buletin de înlocuire acesta se anexează la declarația de punere în liberă circulație la care se referă.

ART. 782

Biroul de ieșire este abilitat să ceară biroului vamal care a vizat fișa INF 2 controlul a posteriori al autenticității fișei și al exactității datelor pe care le cuprinde și al tuturor informațiilor suplimentare înscrise pe ea.

Acest din urmă birou vamal dă curs acestei solicitări în cel mai scurt timp posibil.

ART. 783

Pentru fluxurile de trafic triunghiulare specifice se pot folosi proceduri simplificate de informare și de control.

Statele membre interesate comunică în prealabil Comisiei un proiect care cuprinde procedurile propuse pentru traficul respectiv. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Procedurile simplificate comunicate Comisiei pot fi puse în aplicare în cazul în care Comisia nu notifică statelor membre interesate în termen de două luni de la data primirii proiectului că există obiecțiuni față de această punere în aplicare.

Secțiunea 6 Măsuri de politică comercială

ART. 784

(1) Măsurile de politică comercială referitoare la exporturi se aplică de la data înregistrării declarației de plasare sub regim.
(2) Dispozițiile alineatului (1) nu aduc atingere deciziilor care permit ca reziduurile și cenușile de cupru sau aliaje de cupru care se clasifică în Nomenclatura Combinată la codul 2620 și deșeurile de cupru sau aliajele de cupru care se clasifică în Nomenclatura Combinată la codul 7404 00 să nu fie taxate conform contingentelor de export.

ART. 785

(1) La punerea în liberă circulație a produselor compensatoare menționate la articolul 145 alineatul (1) din cod, măsurile specifice de politică comercială în vigoare pentru asemenea produse la data acceptării declarației de punere în liberă circulație se aplică numai dacă aceste produse nu sunt originare din Comunitate în sensul articolelor 23 și 24 din cod.
(2) Măsurile de politică comercială referitoare la importuri nu se aplică în cazul în care se recurge la sistemul de schimburi standard și nici în cazul reparațiilor sau operațiunilor suplimentare de perfecționare ce urmează a fi efectuate în conformitate cu articolul 123 din cod.

Secțiunea 7 Cooperarea administrativă

ART. 786

(1) Pentru fiecare cerere de autorizare care se respinge deoarece condițiile economice se consideră a nu fi îndeplinite, statele membre trimit Comisiei informațiile menționate în anexa 107.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se transmit în decursul lunii următoare celei în care s-a respins cererea. Comisia transmite celorlalte state membre aceste informații, care sunt verificate de către comitet dacă se consideră că este necesar.

ART. 787

(1) Comisiei i se comunică de către statele membre:

- (a) lista autorităților vamale cărora li se prezintă cererile de autorizare, cu excepția cazului în care se aplică articolele 760 și 761;
- (b) lista birourilor vamale abilitate să elibereze autorizații în conformitate cu articolele 760 și 761.

(2) Se aplică dispozițiile articolului 649 alineatele (2) și (3).

TITLUL IV DISPOZIȚII DE APLICARE REFERITOARE LA EXPORT

CAP. 1 Exportul definitiv

ART. 788

(1) Exportatorul, în sensul articolului 161 alineatul (5) din cod, este considerat ca fiind acea persoană pe seama căreia este făcută declarația de export și care este fie proprietarul mărfurilor care se exportă, fie o persoană investită cu drept de înstrăinare asupra mărfurilor în momentul în care este acceptată declarația.

(2) Atunci când dreptul de proprietate sau de înstrăinare asupra unor mărfuri aparține unei persoane stabilite în afara Comunității în conformitate cu contractul pe care se bazează exportul, partea contractantă stabilită în Comunitate este considerată ca fiind exportatorul.

ART. 789

În situații de subcontractare, declarația de export poate fi depusă și la biroul vamal autorizat pentru locul în care este stabilit subcontractantul.

ART. 790

Atunci când, din motive administrative, prima teză a articolului 161 alineatul (5) din cod nu se poate aplica, declarația poate fi depusă la orice birou vamal din statul membru implicat, care are competența necesară pentru operațiunea respectivă.

ART. 791

(1) Atunci când există motive bine întemeiate, declarația de export poate fi acceptată:

- la un alt birou vamal decât cel menționat în prima teză a articolului 161 alineatul (5) din cod sau
- la un alt birou vamal decât cel menționat la articolul 790.

În această situație, verificările privind aplicarea interdicțiilor și restricțiilor iau în considerare caracterul special al situației respective.

(2) Atunci când, în cazurile menționate la alineatul (1), formalitățile de export nu sunt încheiate în statul membru din care provine exportatorul, biroul vamal unde a fost depusă declarația de export trimite o copie a documentului administrativ unic la biroul vamal desemnat din statul membru în care este stabilit exportatorul.

ART. 792

Fără a aduce atingere articolului 207, atunci când declarația de export este făcută pe baza unui Document Administrativ Unic, se folosesc exemplarele 1, 2 și 3. Biroul vamal unde s-a depus declarația de export (biroul vamal de export) aplică ștampila în caseta A și, dacă este necesar, completează caseta D. La acordarea liberului de vamă, exemplarul 1 se reține, exemplarul 2 se trimite la biroul de statistică al statului membru în care se află biroul vamal, iar exemplarul 3 se restituie persoanei respective.

ART. 793

(1) Exemplarul 3 al Documentului Administrativ Unic, precum și mărfurile care au beneficiat de acordarea liberului de vamă pentru export se prezintă la vamă la biroul vamal de ieșire.

(2) Birou vamal de ieșire reprezintă:

(a) în cazul mărfurilor exportate pe calea ferată, prin poștă, pe calea aerului sau pe cale maritimă, biroul vamal competent pentru locul de unde mărfurile aflate sub un singur contract de transport care au ca destinație o țară terță sunt preluate de către societățile de cale ferată, autoritățile poștale, companiile de transport aerian sau maritim;

(b) în cazul mărfurilor exportate prin conducte și în cazul energiei electrice, biroul vamal desemnat de statul membru în care este stabilit exportatorul;

(c) în cazul mărfurilor exportate prin alte mijloace sau în situații neacoperite de literale (a) și (b), ultimul birou vamal înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al Comunității.

(3) Biroul vamal de ieșire se asigură că mărfurile prezentate corespund celor declarate și supraveghează și certifică ieșirea fizică a mărfurilor printr-o viză aplicată pe versoul exemplarului. Viza constă într-o ștampilă pe care figurează numele biroului de ieșire și data. Biroul vamal de ieșire înapoiază exemplarul 3 persoanei care s-a prezentat cu el, în scopul restituirii acestuia la declarant.

În cazul unui export fracționat, aprobarea este acordată doar pentru mărfurile care sunt efectiv exportate. În cazul exportului fracționat prin mai multe birouri vamale, biroul vamal de ieșire unde a fost prezentat originalul exemplarului 3 autentifică, în baza unei cereri bine fundamentate, o copie a exemplarului 3 pentru fiecare cantitate din mărfurile în cauză, pentru ca aceasta să fie prezentată la un alt birou vamal de ieșire. Originalul exemplarului 3 este adnotat în consecință.

Atunci când întreaga operațiune se desfășoară pe teritoriul unui stat membru, statul respectiv poate să prevadă nevizarea exemplarului 3, caz în care acest document nu este restituit.

(4) Atunci când biroul vamal de ieșire constată un deficit de mărfuri, acesta îl adnotează exemplarului declarației prezentat și informează biroul vamal de export.

Atunci când biroul vamal de ieșire constată un excedent de mărfuri, acesta nu permite ieșirea mărfurilor respective până când sunt îndeplinite formalitățile de export.

Când biroul vamal de ieșire sesizează o diferență în natura mărfurilor, acesta se opune scoaterii lor din țară până când sunt îndeplinite formalitățile de export și anunță biroul vamal de export.

(5) În cazurile prevăzute la alineatul (2) litera (a), biroul vamal de ieșire vizează exemplarul 3 al declarației de export în conformitate cu alineatul (3) după ce a făcut mențiunea "Export" cu roșu pe documentul de transport și a aplicat ștampila. În cazul curselor regulate sau al transporturilor directe cu destinații în țări terțe, când operatorii pot garanta regularitatea operațiunilor prin alte mijloace, nu mai este necesară aplicarea mențiunii "Export".

(6) În cazul mărfurilor transportate sub un regim de tranzit într-o țară terță sau la un birou vamal de ieșire, biroul vamal de plecare aprobă exemplarul 3 în conformitate cu alineatul (3) și îl înapoiază declarantului după ce a aplicat mențiunea "Export", cu roșu, pe toate exemplarele documentului de tranzit sau pe oricare alt document care îl înlocuiește pe acesta. Biroul vamal de ieșire supraveghează ieșirea fizică a mărfurilor din țară.

Primul paragraf nu se aplică atunci când se renunță la prezentarea la biroul de plecare menționată la articolul 419 alineatele (4) și (7) și la articolul 434 alineatele (6) și (9).

(7) Biroul vamal de export poate cere exportatorului să prezinte dovada ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității.

ART. 794

(1) Mărfurile care nu sunt supuse unei interdicții sau restricții și care nu depășesc valoarea de 3 000 ECU pe un transport și per declarant pot fi declarate la biroul vamal de ieșire.

Statele membre pot prevedea ca această dispoziție să nu se aplice când persoana care întocmește declarația de export acționează, în calitate de specialist în domeniul vamal, în numele unui terț.

(2) Declarații verbale se pot face numai la biroul vamal de ieșire.

ART. 795

Atunci când o marfă părăsește teritoriul vamal al Comunității fără a fi făcut obiectul unei declarații de export, această declarație se prezintă ulterior de către exportator la biroul vamal competent din locul unde acesta este stabilit. În aceste circumstanțe se aplică dispozițiile articolului 790.

Acceptarea declarației este condiționată de prezentarea de către exportator, într-o manieră care să satisfacă autoritățile vamale ale biroului vamal respectiv, de dovezi privind circumstanțele în care acestea au părăsit teritoriul vamal al Comunității, precum și privind natura și cantitatea mărfurilor în cauză. De asemenea, biroul vamal respectiv vizează exemplarul 3 al documentului unic.

Acceptarea ulterioară a declarației nu aduce atingere nici aplicării penalităților în vigoare și nici consecințelor ce pot apărea în materie de politică agricolă comună.

ART. 796

(1) Atunci când mărfurile cărora li s-a acordat liberul de vamă pentru export nu părăsesc teritoriul vamal al Comunității, exportatorul informează de îndată biroul vamal de export. Exemplarul 3 al declarației în cauză se înapoiază biroului vamal respectiv.

(2) Atunci când, în cazurile prevăzute la articolul 793 alineatele (5) sau (6), o modificare în contractul de transport are ca efect terminarea în interiorul teritoriului vamal al Comunității a unei operațiuni de transport care ar fi trebuit să se termine în afara acesteia, societățile, autoritățile sau companiile implicate pot să execute contractul modificat numai cu acordul biroului vamal menționat la articolul 793 alineatul (2) litera (a) sau, în cazul utilizării unui regim de tranzit, cu acordul biroului vamal de plecare. În acest caz, exemplarul 3 trebuie să fie restituit.

CAP. 2

Exportul temporar cu carnet ATA

ART. 797

(1) Carnetul ATA poate fi folosit pentru export în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) carnetul ATA este emis într-un stat membru al Comunității și este vizat și garantat de către o asociație cu sediul în Comunitate, aparținând unui lanț de garantare internațional.

Comisia publică lista acestor asociații;

(b) carnetul ATA acoperă mărfurile comunitare, altele decât mărfurile:

- care, la exportul de pe teritoriul vamal al Comunității, nu au făcut obiectul formalităților vamale de export în vederea acordării de restituiri sau a altor sume la exportul instituit în cadrul politicii agricole comune;

- pentru care nu a fost acordat nici un alt avantaj financiar în afara acestor restituiri sau alte sume în cadrul politicii agricole comune, cu obligația de a exporta mărfurile menționate;
 - pentru care nu a fost înaintată nici o cerere de rambursare;
 - (c) documentele menționate la articolul 221 trebuie prezentate. Autoritățile vamale pot cere prezentarea documentelor de transport;
 - (d) mărfurile trebuie să fie destinate reimportului.
- (2) În cazul când mărfurile sub acoperirea unui carnet ATA sunt prezentate în vederea exportului temporar, biroul vamal de export îndeplinește următoarele formalități:
- (a) verifică conformitatea datelor din casetele A și G ale voletului de export cu mărfurile acoperite de carnet;
 - (b) completează, după caz, caseta de pe prima pagină a carnetului intitulată "Atestat al autorităților vamale";
 - (c) completează cotorul și caseta H din voletul de export;
 - (d) își înscrie numele în caseta H litera (b) din voletul de reimport;
 - (e) reține voletul de export.
- (3) Dacă biroul vamal de export nu este birou de ieșire, biroul vamal de export efectuează formalitățile prevăzute la alineatul (2), dar nu completează caseta 7 de pe cotorul voletului de export, care trebuie completată de biroul vamal de ieșire.
- (4) Termenul de reimport al mărfurilor stabilit de autoritățile vamale în caseta H litera (b) a voletului de export nu poate depăși termenul de valabilitate al carnetului.

ART. 798

Atunci când mărfurile care au părăsit teritoriul vamal al Comunității sub acoperirea unui carnet ATA nu mai sunt destinate reimportului, la biroul vamal de export se prezintă o declarație de export cuprinzând datele menționate în anexa 37.

La prezentarea carnetului respectiv, biroul vamal de export vizează exemplarul 3 al declarației de export și anulează voletul de reimport și cotorul.

TITLUL V

ALTE DESTINAȚII VAMALE

CAP. 1

Zone libere și antrepozite libere

Secțiunea 1

Dispoziții generale

ART. 799

(1) În sensul prezentului capitol, operator reprezintă orice persoană care desfășoară o activitate de depozitare, prelucrare, transformare, vânzare sau cumpărare de mărfuri într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.

(2) Definițiile menționate la articolul 503 se aplică și prezentului capitol.

ART. 800

Atunci când în actele comunitare se prevăd măsuri de politică comercială pentru:

(a) punerea mărfurilor în liberă circulație, ele nu se aplică nici când mărfurile se plasează în zonă liberă sau în antrepozit liber și nici pentru perioada în care mărfurile rămân în aceste zone;

(b) introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, ele se aplică atunci când mărfuri necomunitare sunt plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;

(c) exportul mărfurilor, ele se aplică atunci când mărfuri comunitare aflate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber sunt exportate de pe teritoriul vamal al Comunității. Aceste mărfuri sunt puse sub supravegherea autorităților vamale.

ART. 801

Orice persoană poate solicita constituirea în zonă liberă sau antrepozit liber a unei părți din teritoriul vamal al Comunității.

Zonele libere existente în Comunitate și în funcțiune sunt cuprinse în anexa 108.

ART. 802

Perimetrul care delimitează zona liberă și incintele antrepozitelor libere este de natură să faciliteze supravegherea de către autoritățile vamale din afara zonei libere sau a antrepozitului liber și să împiedice scoaterea frauduloasă a oricăror mărfuri din zona liberă sau antrepozitului liber.

Zona exterioară situată în imediata vecinătate a perimetrului trebuie amenajată astfel încât să permită o supraveghere adecvată de către autoritățile vamale. Accesul în această zonă este condiționat de consimțământul autorităților menționate.

ART. 803

(1) Autorizația de construire a unui imobil într-o zonă liberă se solicită în scris.

(2) Solicitarea menționată la alineatul (1) trebuie să precizeze activitatea pentru care se utilizează imobilul, precum și orice alte informații care să dea posibilitatea autorităților vamale să evalueze posibilitatea de acordare a autorizației.

(3) Autoritățile vamale acordă autorizația în cazul în care prin construirea imobilului nu se aduce atingere aplicării legislației vamale.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică și la transformarea unui imobil dintr-o zonă liberă sau a unui imobil care constituie un antrepozit liber.

ART. 804

Fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la supravegherea menționată la articolul 168 alineatul (1) din cod, autoritățile vamale procedează la controalele menționate la articolul 168 alineatele (2) și (4) din articolul menționat numai prin sondaj și ori de câte ori au îndoieli întemeiate privind conformitatea cu reglementările aplicabile.

Secțiunea 2

Activitatea desfășurată într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber și aprobarea evidenței operative

ART. 805

În cazul activităților menționate la articolul 176 alineatul (1) din cod, notificarea menționată la articolul 172 alineatul (1) din cod ia forma unei prezentări a solicitării de aprobare a evidențelor operative menționate la articolul 808.

ART. 806

Operatorul ia toate precauțiile necesare pentru a se asigura că persoanele pe care le utilizează pentru exercitarea activităților sale respectă legislația vamală.

ART. 807

(1) Înaintea începerii activităților în interiorul unei zone libere sau al unui antrepozit liber, operatorul trebuie să obțină de la autoritățile vamale aprobarea evidenței operative menționate la articolul 176 din cod.

(2) Aprobarea menționată la alineatul (1) se acordă numai persoanelor care oferă toate garanțiile necesare pentru aplicarea dispozițiilor referitoare la zonele libere și la antrepozitele libere.

ART. 808

(1) Solicitarea aprobării menționate la articolul 807, denumită în continuare "solicitare", se face în scris către autoritățile vamale desemnate de statul membru în care se află zona liberă sau antrepozitul liber.

(2) Solicitarea menționează care dintre activitățile menționate la articolul 176 alineatul (1) din cod este avută în vedere. Ea include o descriere detaliată a evidenței operative a mărfurilor existente sau urmând a fi făcute, precum și natura și statutul vamal al mărfurilor la care se referă aceste activități și, după caz, regimul vamal sub care urmează să se desfășoare aceste activități, precum și orice alte informații necesare autorităților vamale pentru a asigura aplicarea corectă a dispozițiilor care reglementează zonele libere și antrepozitele libere.

(3) Solicitățile și documentele aferente lor se păstrează de către autoritățile vamale cel puțin trei ani de la sfârșitul ultimului an calendaristic în cursul căruia operatorul își încetează activitatea în zona liberă sau în antrepozitul liber.

ART. 809

Aprobarea evidenței operative se face în scris, se datează și se semnează.

Solicitantul este înștiințat în legătură cu aprobarea.

O copie după aceasta se păstrează pe perioada menționată la articolul 808 alineatul (3).

ART. 810

(1) Autoritățile vamale modifică sau revocă aprobarea în cazul în care persoanei căreia i s-a acordat aprobarea i se interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă sau antrepozit liber în conformitate cu articolul 172 alineatele (2) sau (3) din cod.

(2) Aprobarea se revocă de către autoritățile vamale în cazul în care se constată dispariții repetate ale mărfurilor, care nu pot fi justificate în mod satisfăcător.

(3) De îndată ce aprobarea a fost revocată, activitățile la care se referă evidența operativă nu mai pot fi desfășurate în zona liberă sau în antrepozitul liber respectiv.

Secțiunea 3

Intrarea mărfurilor într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber

ART. 811

Fără a atinge articolului 812, mărfurile care intră într-o zonă liberă sau un antrepozit liber nu sunt prezentate la vamă și nici nu se cere o declarație vamală la intrare.

Intrarea mărfurilor în locurile utilizate pentru exercitarea activității este adnotată fără întârziere în evidența operativă menționată la articolul 807.

ART. 812

Documentul de transport menționat la articolul 168 alineatul (4) din cod este reprezentat de orice document referitor la transport, cum ar fi scrisoare de trăsură, aviz de livrare, manifest sau notă de livrare, cu condiția să ofere toate informațiile necesare pentru identificarea mărfurilor.

ART. 813

(1) Fără a atinge vreunei proceduri simplificate prevăzute eventual în cadrul regimului vamal de încheiat, atunci când mărfurile plasate sub un anumit regim vamal trebuie prezentate autorităților vamale în conformitate cu articolul 170 alineatul (2) litera (a) din cod, documentul aferent trebuie prezentat odată cu mărfurile.

(2) În cazul în care un regim de perfecționare activă sau de admitere temporară este încheiat prin plasarea produselor compensatoare sau a mărfurilor de import sub regimul de tranzit comunitar extern, urmat de o introducere în zonă liberă sau în antrepozit liber în vederea exportului ulterior în afara teritoriului vamal al Comunității, autoritățile vamale procedează la controale prin sondaj pentru a se convinge că mențiunile prevăzute la articolul 817 alineatul (3) litera (f) sunt înregistrate în evidența operativă.

Ele se asigură, de asemenea, că în cazul în care mărfurile sunt transferate de la un operator la altul în interiorul unei zone libere, aceasta se înregistrează în evidența operativă a destinatarului.

ART. 814

Atunci când mărfurile fac obiectul unei decizii de rambursare sau de remitere a drepturilor de import care autorizează plasarea mărfurilor într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, autoritățile vamale eliberează certificatul menționat la articolul 887 alineatul (5).

ART. 815

Fără a atinge articolului 823, introducerea în zona liberă sau antrepozitul liber a mărfurilor care sunt supuse drepturilor de export sau altor dispoziții care reglementează exportul pentru care autoritățile vamale solicită, în conformitate cu articolul 170 alineatul (3) din cod, să fie aduse în atenția biroului vamal, nu poate atrage după sine nici prezentarea unui document la intrare, nici efectuarea unui control sistematic și generalizat al tuturor mărfurilor introduse.

ART. 816

Atunci când autoritățile vamale atestă statutul comunitar sau necomunitar al mărfurilor în conformitate cu articolul 170 alineatul (4) din cod, acestea folosesc un formular conform modelului și dispozițiilor din anexa 109.

Secțiunea 4

Funcționarea zonei libere sau a antrepozitelui liber

ART. 817

(1) Operatorul care ține evidența operativă aprobată în conformitate cu articolul 807 consemnează în ele toate elementele necesare pentru controlul aplicării corecte a legislației vamale.

(2) Operatorul semnalează autorităților vamale orice dispariție de mărfuri pe care o constată, în afara disparițiilor produse prin cauze naturale.

(3) Fără a aduce atingere articolului 824, evidența operativă cuprinde:

(a) detalii cu privire la mărcile, numerele, numărul și natura coletelor, cantitatea și descrierea comercială obișnuită a mărfurilor, precum și, după caz, mărcile de identificare a containerului;

(b) informații care permit monitorizarea mărfurilor, în special localizarea acestora;

(c) referința la documentul de transport utilizat la intrarea și la ieșirea mărfurilor;

(d) referința la statutul vamal și, după caz, la certificatul care atestă respectivul statut, astfel cum se menționează la articolul 816;

(e) detalii cu privire la manipulările uzuale;

(f) atunci când, prin introducerea mărfurilor într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, se încheie un regim de perfecționare activă, de admitere temporară sau de antrepozit vamal ori se încheie un regim de tranzit comunitar extern care, la rândul său, a servit la încheierea unuia dintre aceste regimuri, mențiunile prevăzute la:

- articolul 522 alineatul (4);

- articolul 610 alineatul (1) și articolul 644 alineatul (1);

- articolul 711;

(g) atunci când mărfurile au fost plasate sub regimul de tranzit comunitar extern ca urmare a unei ieșiri dintr-o zonă liberă sau un antrepozit liber, regimul fiind încheiat prin introducerea acestora în zonă liberă sau în antrepozit liber, mențiunea prevăzută la articolul 818 alineatul (4);

(h) detalii cu privire la mărfurile care, în caz de punere în liberă circulație sau în regim de admitere temporară, nu ar fi supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială și a căror utilizare sau destinație trebuie controlate.

(4) Atunci când trebuie ținută contabilitatea în cadrul unui regim vamal, informațiile cuprinse în această evidență contabilă nu trebuie să fie reluate în evidența operativă menționată la alineatul (1).

ART. 818

(1) Manipulările uzuale menționate la articolul 173 litera (b) din cod sunt cele definite în anexa 69.

(2) Atunci când manipularea ar putea crea un avantaj în ceea ce privește drepturile de import aferente mărfurilor necomunitare manipulate față de cele aferente mărfurilor înainte de manipulare, aceasta se poate efectua numai cu condiția ca solicitarea menționată la articolul 178 alineatul (2) din cod să fie depusă concomitent cu cererea de autorizare, în conformitate cu articolul 523 alineatele (1) și (2).

(3) Atunci când manipularea are ca rezultat o sumă a drepturilor de import mai mare decât suma drepturilor de import aplicabile mărfurilor înainte de manipulare, această manipulare se efectuează fără autorizare, iar persoana interesată nu mai trebuie să prezinte cererea menționată la articolul 178 alineatul (2) din cod.

(4) Atunci când mărfurile plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber sunt declarate pentru o destinație vamală diferită decât punerea în liberă circulație sau reexportul sau sunt plasate în depozit temporar și când se aplică alineatul (2), caseta 31 din declarația de introducere a mărfurilor pentru respectiva destinație sau caseta rezervată pentru descrierea mărfurilor în documentul utilizat pentru depozit temporar conține una din următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

(5) Atunci când mărfurile cărora li se aplică alineatul (2), după ce au fost plasate sub un regim vamal, sunt puse în circulație liberă sau sunt plasate sub un alt regim vamal care ar putea avea drept rezultat nașterea unei datorii vamale, se utilizează fișa de informații INF 8 din anexa 70.

Autoritățile vamale la care se depune declarația de punere în liberă circulație sau de plasare sub un alt regim vamal care poate avea drept rezultat nașterea unei datorii vamale utilizează fișa INF 8, pe care o vizează, pentru a solicita autorităților vamale competente pentru controlul zonei libere sau antrepozitului liber în care s-au efectuat manipulările uzuale să indice natura, valoarea în vamă și cantitatea mărfurilor declarate care ar fi fost avută în vedere dacă mărfurile în cauză nu ar fi suferit manipulările respective.

Originalul fișei INF 8 se trimite autorităților vamale competente pentru controlul zonei libere sau al antrepozitului liber, iar copia este reținută de autoritățile vamale care au vizat caseta 14 din fișa INF 8.

Autoritățile vamale competente pentru controlul zonei libere sau al antrepozitului liber furnizează informațiile cerute în casetele 11, 12 și 13, vizează caseta 15 și returnează originalul fișei INF 8 biroului vamal menționat în caseta 4.

(6) Declarantul poate solicita eliberarea unei fișe INF 8 în momentul când mărfurile sunt scoase din zona liberă sau din antrepozitului liber pentru plasare sub un alt regim vamal decât libera circulație sau reexportul.

În acest caz, autoritățile vamale răspunzătoare de controlul zonei libere sau al antrepozitului liber furnizează informațiile menționate în casetele 11, 12 și 13, vizează caseta 15 și returnează declarantului originalul fișei INF 8.

ART. 819

(1) Fără a aduce atingere articolului 175 alineatul (2) din cod, atunci când mărfuri necomunitare sunt puse în liberă circulație în interiorul unei zone libere sau al unui antrepozit liber, regimul prevăzut la articolul 253 alineatul (3) se aplică fără autorizarea prealabilă din partea autorităților vamale. În acest caz, aprobarea evidenței contabile menționate la articolul 809 acoperă și utilizarea respectivelor evidențe contabile pentru controlul procedurii simplificate de punere în liberă circulație.

(2) Statutul comunitar al mărfurilor puse în liberă circulație în conformitate cu alineatul (1) este atestat de documentul menționat în anexa 109, care urmează a fi eliberat de către operator.

Secțiunea 5

Scoaterea mărfurilor dintr-o zonă liberă sau un antrepozit liber

ART. 820

Scoaterea mărfurilor din locurile utilizate pentru desfășurarea activității respective se înregistrează imediat în evidența operativă menționată la articolul 807, în scopul de a furniza o bază pentru controalele din partea autorităților vamale menționate la articolul 822.

ART. 821

Fără a aduce atingere procedurilor aplicabile în cazurile în care exportul face obiectul unor drepturi de export sau al unor măsuri de politică comercială aplicabile exportului și dispozițiilor secțiunii 6, atunci când mărfurile sunt scoase direct de pe teritoriul vamal al Comunității, nu este nevoie nici de prezentarea mărfurilor, nici de declarație vamală.

ART. 822

Fără a aduce atingere articolului 827, pentru a se asigura că sunt respectate dispozițiile privind exportul, reexportul sau expediția aplicabile mărfurilor scoase din zona liberă sau din antrepozit liber, autoritățile vamale efectuează controale prin sondaj în evidența contabilă a operatorului.

Secțiunea 6

Dispoziții speciale privind mărfurile agricole comunitare

ART. 823

(1) Mărfurile prefinanțate plasate în zonă liberă sau antrepozit liber în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Consiliului fac obiectul unei prezentări și al unei declarații vamale.

(2) Declarația menționată la alineatul (1) se face în conformitate cu dispozițiile articolului 530.

ART. 824

Evidența contabilă menționată la articolul 807 include, pe lângă detaliile menționate la articolul 817, data la care mărfurile prefinanțate au fost plasate în zona liberă sau antrepozitul liber, precum și datele de referință ale declarației de intrare.

ART. 825

Articolul 532 se aplică manipulării mărfurilor prefinanțate.

ART. 826

Transformarea produselor de bază prefinanțate se efectuează într-o zonă liberă sau un antrepozit liber în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 al Consiliului.

ART. 827

(1) Mărfurile prefinanțate se declară pentru export și părăsesc teritoriul vamal al Comunității în termenele prevăzute de legislația agricolă comunitară.

(2) Declarația menționată la alineatul (1) se face în conformitate cu articolul 534.

(3) Fără a aduce atingere Regulamentului (CEE) nr. 386/90 al Consiliului*1), autoritățile vamale efectuează controale prin sondaj pe baza evidenței contabile pentru a se asigura că sunt respectate termenele menționate la alineatul (1).

*1) JO L 42, 16.2.1990, p. 6.

ART. 828

Se poate constitui un antrepozit de aprovizionare cu produse alimentare într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber, în conformitate cu articolul 38 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei*2).

*2) JO L 351, 14.12.1987, p. 7.

Secțiunea 7

Proceduri aplicabile în caz de utilizare a regimului de perfecționare activă, sistemul cu suspendare, sau de transformare sub control vamal într-o zonă liberă sau un antrepozit liber

ART. 829

Operațiunile de perfecționare sau de transformare efectuate sub regimul de perfecționare activă, sistemul cu suspendare, sau de transformare sub control vamal în interiorul unei zone libere sau al unui antrepozit liber nu pot avea loc decât după acordarea autorizației menționate la articolul 556 sau la articolul 652, după caz.

În autorizație se precizează zona liberă sau antrepozitul liber unde urmează să se efectueze operațiunile respective.

ART. 830

Autoritățile vamale refuză autorizația de a utiliza procedurile simplificate menționate în prezenta secțiune atunci când nu sunt oferite toate garanțiile necesare pentru buna desfășurare a operațiunilor.

Autoritățile vamale pot refuza autorizația persoanelor care nu efectuează în mod frecvent operațiuni de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal.

ART. 831

(1) Titularul autorizației ține, după caz, "evidențe de perfecționare activă" sau "evidențe de transformare sub control vamal", conform celor menționate la articolele 556 alineatul (3), respectiv 652 alineatul (3), care, de asemenea, conțin numărul de referință al autorizației.

(2) Pentru întocmirea decontului de încheiere menționat la articolele 595 sau 664, trimiterea la evidențele menționate la alineatul (1) înlocuiește trimiterea la declarațiile și documentele menționate la articolele 595 alineatul (3) sau 664 alineatul (3).

ART. 832

(1) Plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă sau sub regimul de transformare sub control vamal în momentul în care sunt aduse în zona liberă sau în antrepozitul liber se face după procedura de vâmuire la domiciliu menționată la articolul 276.

(2) Cu toate acestea, operatorul poate cere aplicarea procedurii normale de plasare a mărfurilor sub regimul de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal.

(3) În cazul aplicării procedurii de vâmuire la domiciliu în cadrul articolului 276, înregistrarea în "evidențele de perfecționare activă" sau în "evidențele de transformare sub control vamal" înlocuiește înregistrarea în evidența operativă din zona liberă sau din antrepozitul liber.

(4) Înregistrarea în "evidența de perfecționare activă" sau "evidența de transformare sub control vamal" face trimitere la documentul în baza căruia au fost transportate mărfurile.

ART. 833

(1) Plasarea sub regimul de perfecționare activă sau sub regimul de transformare sub control vamal al mărfurilor care se află într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber se efectuează în conformitate cu procedura vămuire la domiciliu menționată la articolul 276.

(2) Datele de referință ale înregistrării în "evidențele de perfecționare activă" sau în "evidențele de transformare sub control vamal" se înregistrează în evidența operativă din zona liberă sau din antrepozitul liber.

ART. 834

(1) Înregistrarea în evidența operativă a zonei libere sau a antrepozitului liber încheie regimul de perfecționare activă pentru produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare ori regimul de transformare sub control vamal pentru produsele transformate sau mărfurile în aceeași stare aflate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber. Datele de referință ale acestei înregistrări se consemnează în "evidențele de perfecționare activă" sau în "evidențele de transformare sub control vamal", după caz.

(2) Mențiunile prevăzute la articolul 610 se înregistrează în evidența operativă din zona liberă sau din antrepozitul liber.

ART. 835

(1) Atunci când încheierea regimului de perfecționare activă a produselor compensatoare sau a mărfurilor în aceeași stare ori a regimului de transformare sub control vamal a produselor transformate sau a mărfurilor în aceeași stare se realizează în momentul ieșirii din zona liberă sau din antrepozitul liber prin reexportarea respectivelor produse sau mărfuri, aceasta are loc conform procedurii de vămuire la domiciliu menționată la articolul 283.

Fără a atinge procedurilor aplicabile în cazurile în care exportul face obiectul unor drepturi de export sau măsurilor de politică comercială, atunci când produsele sau mărfurile sunt scoase direct dintr-o zonă liberă sau dintr-un antrepozit liber în afara teritoriului vamal al Comunității, nu este necesar să se întocmească o declarație de export.

(2) Atunci când încheierea regimului de perfecționare activă pentru produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare sau când regimul de transformare sub control vamal pentru produsele transformate sau la mărfurile în aceeași stare se realizează în momentul ieșirii din zona liberă sau din antrepozitul liber prin punerea în liberă circulație a respectivelor produse sau mărfuri, se aplică procedura vămuire la domiciliu menționată la articolele 263 - 267.

(3) Atunci când încheierea regimului de perfecționare activă sau pentru produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare ori a regimului de transformare sub control vamal pentru produsele transformate sau mărfurile în aceeași stare se realizează în momentul ieșirii din zona liberă sau din antrepozitul liber, prin plasarea sub un alt regim decât cel de punere în liberă circulație sau export, plasarea are loc conform procedurilor normale sau simplificate prevăzute în acest sens.

(4) Dispozițiile articolului 832 alineatul (2) se aplică mutatis mutandis.

(5) În conformitate cu alineatele (1) și (2), nu este necesară înregistrarea scoaterii produselor compensatoare, a produselor transformate sau a mărfurilor în aceeași stare dintr-o zonă liberă sau dintr-un antrepozit liber în evidența operativă din zona liberă sau din antrepozitul liber.

ART. 836

Articolul 835 alineatele (2) și (5) nu aduc atingere aplicării articolelor 122, 135 și 136 din cod referitoare la taxarea mărfurilor sau a produselor plasate sub regimul de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal.

ART. 837

Înainte de sfârșitul lunii următoare fiecărui trimestru, autoritățile vamale ale Republicii Federale Germania trimit Comisiei informațiile menționate în anexa 85 referitoare la autorizațiile de perfecționare activă emise sau modificate în vechiul port liber din Hamburg în cursul trimestrului precedent și care nu se supun condițiilor economice prevăzute de regimul de perfecționare activă.

ART. 838

Statutul de mărfuri comunitare al produselor compensatoare sau transformate ori al mărfurilor în aceeași stare puse în liberă circulație în interiorul sau la ieșirea dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber este atestat prin documentul menționat în anexa 109, care urmează să fie emis de către operator.

Primul paragraf se aplică și produselor compensatoare sau mărfurilor în aceeași stare puse în vânzare pe piața Comunității în conformitate cu articolul 580 alineatul (3).

ART. 839

Înregistrările în "evidențele de perfecționare activă" sau în "evidențele de transformare sub control vamal" trebuie să permită autorităților vamale să verifice în orice moment situația exactă a tuturor mărfurilor sau produselor aflate sub unul din regimurile în cauză sau în zonă liberă, sau în antrepozit liber

Secțiunea 8

Comunicarea informațiilor

ART. 840

(1) Autoritățile vamale ale statelor membre comunică următoarele informații Comisiei:

(a) zonele libere pe care le constituie sau care, fiind deja constituite, au început să funcționeze și antrepozitele libere a căror creare și funcționare o autorizează, oricare ar fi descrierea lor;

(b) autoritățile vamale desemnate la care trebuie prezentată solicitarea menționată la articolul 808;

(c) adaptările modalităților de control ale regimurilor de perfecționare activă și de transformare sub control vamal pe care le prevăd în conformitate cu articolul 173 din cod.

(2) Comisia publică informațiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria C.

CAP. 2

Reexportul, distrugerea și abandonul

ART. 841

Atunci când reexportul face obiectul unei declarații vamale, dispozițiile articolelor 788 - 796 se aplică mutatis mutandis, fără a aduce atingere dispozițiilor speciale care se pot aplica eventual atunci când se încheie regimul vamal economic anterior.

ART. 842

(1) În sensul articolului 182 alineatul (3) din cod, notificarea distrugerii mărfurilor se face în scris și este semnată de către persoana interesată. Notificarea trebuie făcută în timp util pentru a permite autorităților vamale să supravegheze distrugerea.

- (2) Atunci când mărfurile în cauză fac deja obiectul unei declarații acceptate de către autoritățile vamale, acestea menționează respectiva distrugere pe declarație și anulează declarația în conformitate cu articolul 66 din cod.
- Autoritățile vamale care asistă la distrugerea mărfurilor indică pe declarație natura și cantitatea deșeurilor sau a resturilor rezultate din distrugere, pentru a determina elementele de taxare aplicabile acestora, de utilizat la atribuirea unei alte destinații vamale.
- (3) Dispozițiile alineatului (2) primul paragraf se aplică mutatis mutandis mărfurilor abandonate în beneficiul bugetului de stat.

TITLUL VI

MĂRFURI CE PĂRĂSESC TERITORIUL VAMAL AL COMUNITĂȚII

ART. 843

- (1) Atunci când mărfuri care nu se află sub un regim vamal și al căror export din Comunitate este interzis sau supus unor restricții, unui drept de export sau altei impunerii la export părăsesc teritoriul vamal al Comunității în vederea reintroducerii lor în altă parte a respectivului teritoriu, ieșirea lor atrage după sine întocmirea unui exemplar de control T5 conform normelor stabilite la articolele 472 - 495.
- (2) Dispozițiile alineatului (1) nu se aplică transporturilor efectuate de o companie de transport aerian sau maritim, cu condiția ca transportul pe cale maritimă să fie efectuat pe o rută directă de o navă care face curse regulate, fără escală în afara teritoriului vamal al Comunității.
- (3) Exemplarul de control T5 poate fi întocmit de orice birou vamal unde sunt prezentate mărfurile respective și trebuie prezentat împreună cu acestea la biroul vamal de ieșire.
- (4) Respectivul exemplar trebuie să includă:
- în casetele 31, respectiv 33, descrierea mărfurilor și codul corespunzător din Nomenclatura Combinată;
 - în caseta 38, greutatea netă a mărfurilor;
 - în caseta 104, după bifarea casetei "Altele (specificați)", cu litere mari de tipar, una dintre următoarele mențiuni:
"Ieșirea din Comunitate supusă restricțiilor - Mărfuri destinate a fi reintroduse pe teritoriul Comunității",
"Ieșirea din Comunitate supusă impunerii - Mărfuri destinate a fi reintroduse pe teritoriul Comunității".
- (5) Originalul exemplarului de control T5 este prezentat împreună cu mărfurile la biroul vamal în competența căruia se află locul în care mărfurile sunt reintroduse pe teritoriul vamal al Comunității.
- (6) Exemplarul de control T5 se returnează fără întârziere biroului vamal care l-a întocmit de către biroul vamal menționat la alineatul (5), după ce acesta a marcat caseta "J: Control al utilizării și/sau al destinației" cu un X în prima diviziune și a completat data la care mărfurile au fost reintroduse pe teritoriul vamal al Comunității.
- Cu toate acestea, în cazul constatării unor nereguli, se face o adnotare corespunzătoare în caseta "Observații".

PARTEA a III-a

MĂRFURI REINTRODUSE

ART. 844

- (1) Potrivit articolului 185 alineatul (2) litera (b) din cod, sunt exonerate de drepturi de import mărfurile:
- pentru care, la exportul lor de pe teritoriul vamal al Comunității, s-au îndeplinit formalități vamale de export, cu scopul de a se obține restituiri sau alte sume la export instituite în cadrul politicii agricole comune sau
 - pentru care s-a acordat un avantaj financiar, diferit de aceste restituiri sau alte sume în cadrul politicii agricole comune, cu obligația de a exporta mărfurile respective,
- cu condiția să se stabilească, după caz, fie că restituirile sau alte sume achitate au fost rambursate ori că s-au luat măsurile necesare de către autoritățile competente ca aceste sume să fie reținute, fie că celelalte avantaje financiare acordate au fost anulate și că mărfurile:
- (i) nu au putut fi introduse în consum în țara de destinație din motive ținând de reglementările aplicabile în țara respectivă;
 - (ii) sunt returnate de către destinatar ca fiind defecte sau neconforme cu prevederile din contract;
 - (iii) sunt reimportate pe teritoriul vamal al Comunității, datorită altor circumstanțe aflate în afara controlului exportatorului, pentru că nu au putut fi utilizate în scopul prevăzut.
- (2) Circumstanțele menționate la alineatul (1) punctul (iii) includ următoarele:
- (a) mărfurile care revin în teritoriul vamal al Comunității ca urmare a unei avarii survenite înainte de livrarea la destinatar, fie la mărfurile în sine, fie la mijlocul de transport în care au fost transportate;
 - (b) mărfurile, exportate inițial în scopul consumului sau vânzării în cadrul unui târg sau al unei alte manifestări similare, care nu au fost astfel consumate sau vândute;
 - (c) mărfurile care nu au putut fi livrate destinatarului datorită incapacității sale fizice sau juridice de a onora contractul prin care s-a efectuat exportul;
 - (d) mărfurile care, din cauza unor evenimente naturale, politice sau sociale, nu au putut fi livrate destinatarului sau care au ajuns la acesta după data de livrare obligatorie prevăzută în contractul prin care s-a efectuat exportul;
 - (e) produsele care țin de organizarea comună a pieței fructelor și legumelor exportate în cadrul unei vânzări în consignatie și care nu au fost vândute pe piața din țara terță de destinație.
- (3) Mărfurile care, în cadrul politicii agricole comune, sunt exportate sub acoperirea unei licențe de export sau a unui certificat de fixare în avans nu sunt admise cu exonerarea de drepturi de import decât în cazul în care se stabilește că dispozițiile comunitare relevante au fost respectate.
- (4) Mărfurile menționate la alineatul (1) nu pot beneficia de exonerare decât dacă sunt declarate pentru liberă circulație pe teritoriul vamal al Comunității într-un interval de douăsprezece luni de la data îndeplinirii formalităților vamale referitoare la exportul acestora.

ART. 845

Mărfurile reintroduse beneficiază de exonerarea de drepturi de import chiar și atunci când reprezintă doar o fracțiune din mărfurile exportate anterior în afara teritoriului vamal al Comunității.

Același regim se aplică și în cazul mărfurilor care constituie părți componente sau accesorii ale mașinilor, instrumentelor, aparatelor sau altor produse exportate anterior în afara teritoriului vamal al Comunității.

ART. 846

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 186 din cod, sunt admise cu exonerare de drepturile de import mărfurile reintroduse aflate în una din următoarele situații:

(a) mărfuri care, după exportul lor în afara teritoriului vamal al Comunității, nu au făcut decât obiectul unor tratamente necesare menținerii lor în bună stare de conservare sau al unor manipulări care au modificat doar modul lor de prezentare;

(b) mărfuri care, după ce au fost exportate din teritoriul vamal al Comunității, deși au făcut obiectul unor tratamente, altele decât cele necesare menținerii lor în bună stare de conservare, sau al unor manipulări, altele decât cele care au modificat doar modul lor de prezentare, s-au dovedit defectuoase sau inapte pentru utilizarea prevăzută, atunci când se respectă una dintre următoarele condiții:

- fie aceste mărfuri au făcut obiectul tratamentelor menționate numai în vederea reparării sau readucerii lor în stare bună,
- fie neadecvarea mărfurilor pentru utilizarea prevăzută a fost constatată numai după începerea tratamentelor sau a manipulărilor menționate.

(2) În cazul în care tratamentele sau manipulările pe care mărfurile reintroduse le-au suferit în conformitate cu alineatul (1) litera (b) ar fi avut drept consecință perceperea de drepturi de import, dacă ar fi fost vorba de mărfuri plasate sub regimul de perfecționare pasivă, se aplică regulile de taxare în vigoare în cadrul regimului menționat.

Cu toate acestea, dacă mărfurile au fost supuse unor operații constând din repararea sau readucerea lor în stare bună devenită necesară ca urmare a unui eveniment imprevizibil intervenit în afara teritoriului vamal al Comunității, acest fapt fiind stabilit spre satisfacția autorităților vamale, se acordă exonerarea de drepturi de import, cu condiția ca valoarea mărfurilor reintroduse să nu fi devenit mai mare, ca urmare a unei astfel de operațiuni, decât valoarea lor în momentul exportului acestora de pe teritoriul vamal al Comunității.

(3) În sensul alineatului (2) al doilea paragraf:

(a) "repararea sau readucerea în stare bună devenită necesară": orice operație având ca efect remedierea defecțiunilor de funcționare sau a deteriorărilor materiale suferite de o marfă în timp ce se afla în afara teritoriului vamal al Comunității, operație fără de care marfa nu mai poate fi utilizată în condiții normale, în scopurile pentru care a fost destinată;

(b) se consideră că valoarea unei mărfi reintroduse nu a devenit mai ridicată, ca rezultat al operației la care a fost supusă, decât valoarea pe care o avea la momentul exportului în afara teritoriului vamal al Comunității, atunci când operația nu depășește ceea ce este strict necesar pentru a permite utilizarea mărfii în aceleași condiții ca acelea care existau în momentul exportului respectiv.

Atunci când repararea sau readucerea în stare bună a mărfurilor necesită incorporarea unor piese de schimb, o asemenea incorporare se limitează la acele componente strict necesare pentru a permite utilizarea mărfurilor în aceleași condiții ca acelea din momentul exportului.

ART. 847

La îndeplinirea formalităților vamale de export, autoritățile vamale, la cererea persoanei interesate, eliberează un document care conține informațiile necesare pentru identificarea mărfurilor, în eventualitatea reintroducerii lor pe teritoriul vamal al Comunității.

ART. 848

(1) Sunt acceptate ca fiind mărfuri reintroduse:

- pe de o parte, mărfurile pentru care sunt prezentate următoarele documente în sprijinul declarației de punere în liberă circulație:

(a) fie exemplarul declarației de export returnat exportatorului de către autoritățile vamale sau o copie a acestui document certificată pentru conformitate de către autoritățile menționate;

(b) fie fișa de informații prevăzută la articolul 850.

Atunci când autoritățile vamale ale biroului vamal de reimport sunt în măsură să stabilească, cu mijloacele de probă de care dispun sau pe care le pot solicita persoanei interesate, că mărfurile declarate pentru liberă circulație sunt mărfuri exportate inițial în afara teritoriului vamal al Comunității și că la data exportului îndeplineau condițiile necesare pentru a fi acceptate ca mărfuri reintroduse, documentele menționate la literale (a) și (b) nu sunt necesare;

- pe de altă parte, mărfurile acoperite de un carnet ATA emis în cadrul Comunității.

Aceste mărfuri pot fi acceptate ca mărfuri reintroduse, în limitele stabilite la articolul 185 din cod, chiar în condițiile în care carnetul ATA a depășit termenul de valabilitate.

În toate cazurile trebuie să se procedeze la îndeplinirea formalităților prevăzute la articolul 290 alineatul (2).

(2) Dispozițiile alineatului (1) prima liniuță nu se aplică circulației internaționale a ambalajelor, a mijloacelor de transport sau a anumitor mărfuri acceptate sub un regim vamal special, pentru care dispoziții autonome sau convenționale stipulează în astfel de împrejurări o dispensă de documente vamale.

Dispozițiile menționate nu se aplică nici în situația în care mărfurile pot fi declarate pentru punerea în liberă circulație în mod verbal sau prin orice alt document.

(3) Atunci când consideră necesar, autoritățile vamale de la biroul vamal de reimport pot solicita persoanei interesate să le prezinte dovezi suplimentare, în special în scopul identificării mărfurilor reintroduse.

ART. 849

(1) Pe lângă documentele menționate la articolul 848, în sprijinul oricărei declarații pentru punerea în liberă circulație având ca obiect mărfuri reintroduse al căror export este posibil să fi ocazionat îndeplinirea de formalități vamale de export în vederea obținerii de restituiri sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul politicii agricole comune, trebuie să se prezinte un certificat eliberat de autoritățile competente pentru acordarea unor asemenea rambursări sau sume în statul membru exportator. Acest certificat trebuie să conțină toate elementele necesare care să permită biroului vamal la care mărfurile respective sunt declarate pentru punere în liberă circulație să verifice dacă el se referă la mărfurile menționate.

(2) Atunci când exportul mărfurilor nu a necesitat îndeplinirea formalităților vamale de export în vederea obținerii de restituiri sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul politicii agricole comune, certificatul trebuie să cuprindă una din următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

(3) Atunci când exportul mărfurilor a ocazionat îndeplinirea de formalități vamale de export în vederea obținerii de restituiri sau de alte sume prevăzute pentru export în cadrul politicii agricole comune, certificatul trebuie să cuprindă una sau alta din următoarele mențiuni:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

sau

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

în funcție de rambursarea sau nerambursarea de către autoritățile competente a restituirilor sau a altor sume prevăzute pentru export a fost sau nu plătită.

(4) În cazul menționat la articolul 848 alineatul (1) prima liniuță litera (b), certificatul menționat la alineatul (1) se întocmește pe fișa de informații INF 3 prevăzută la articolul 850.

(5) Atunci când autoritățile vamale de la biroul vamal la care mărfurile sunt declarate pentru punere în liberă circulație sunt în măsură, prin mijloacele de care dispun, să se convingă că nu s-a acordat nici o restituire sau o altă sumă prevăzută pentru export în cadrul politicii agrare comune și nici nu se va putea acorda ulterior, nu mai este necesar certificatul menționat la alineatul (1).

ART. 850

Fișa de informații INF 3 este întocmită într-un exemplar original și două copii pe formulare în conformitate cu modelele din anexa 110.

ART. 851

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (3), fișa de informații INF 3 este eliberată la cererea exportatorului de către autoritățile vamale ale biroului vamal de export în momentul îndeplinirii formalităților de export pentru mărfurile la care se referă, în cazul în care exportatorul declară că este probabil ca respectivele mărfuri să fie returnate printr-un alt birou vamal decât biroul vamal de export.

(2) Fișa de informații INF 3 poate fi, de asemenea, eliberată, la cererea exportatorului, de către autoritățile vamale ale biroului vamal de export, după îndeplinirea formalităților de export pentru mărfurile la care se referă aceasta, dacă autoritățile respective pot stabili, pe baza informațiilor de care dispun, că detaliile conținute în cererea exportatorului corespund mărfurilor exportate.

(3) În cazul mărfurilor menționate la articolul 849 alineatul (1), fișa INF 3 este eliberată numai după îndeplinirea formalităților vamale de export relevante și sub rezerva dispozițiilor alineatului (2).

Eliberarea se face în următoarele condiții:

(a) caseta B din fișa menționată să fi fost completată și vizată anterior de către autoritățile vamale;

(b) caseta A din fișa menționată să fi fost completată și vizată anterior de către autoritățile vamale, atunci când sunt solicitate informațiile conținute de aceasta.

ART. 852

(1) Fișa INF 3 reia toate informațiile reținute de autoritățile vamale în vederea identificării mărfurilor exportate.

(2) Atunci când este de așteptat că mărfurile exportate vor fi reintroduse pe teritoriul vamal al Comunității prin mai multe birouri vamale, altele decât biroul vamal de export, exportatorul poate solicita eliberarea mai multor fișe INF 3 pentru a acoperi întreaga cantitate de mărfuri exportate.

În mod similar, exportatorul poate cere autorităților vamale care au eliberat o fișă INF 3 să o înlocuiască cu mai multe fișe INF 3 care să acopere toată cantitatea de mărfuri incluse în fișa INF 3 eliberată inițial.

Exportatorul poate solicita, de asemenea, eliberarea unei fișe de informații INF 3 doar pentru o parte a mărfurilor exportate.

ART. 853

Originalul și o copie a fișei INF 3 se remit exportatorului pentru a fi prezentate la biroul vamal de reimport. A doua copie este clasată, de către autoritățile vamale care au eliberat-o, în arhivele lor.

ART. 854

Biroul vamal de reimport indică pe originalul și pe copia fișei INF 3 cantitatea de mărfuri reintroduse care beneficiază de exonerare de drepturi de import, rețin originalul și trimite autorităților vamale care au eliberat fișa copia aferentă cu numărul și data declarației pentru punere în liberă circulație.

Autoritățile vamale menționate compară respectiva copie cu cea care se află în posesia lor, după care o rețin în arhivele lor.

ART. 855

În cazul furtului, pierderii sau distrugerii originalului fișei INF 3, persoana interesată poate solicita un duplicat autorităților vamale care au eliberat-o. Acestea dau curs solicitării respective dacă situația o justifică. Duplicatul eliberat în acest mod trebuie să poarte una din mențiunile următoare:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

Autoritățile vamale menționează pe copia fișei INF 3 din posesia lor faptul că s-a eliberat un duplicat.

ART. 856

(1) La cererea autorităților vamale de la biroul vamal de reimport, autoritățile vamale de la biroul vamal de export comunică celor dintâi toate informațiile de care dispun pentru a le da posibilitatea de a determina dacă mărfurile îndeplinesc condițiile necesare pentru a beneficia de dispozițiile prezentei părți.

(2) Fișa INF 3 poate fi utilizată la solicitarea și la transmiterea informațiilor menționate la alineatul (1).

PARTEA A IV-A

DATORIA VAMALĂ

TITLUL I

GARANȚII

ART. 857

(1) Tipurile de garanție, altele decât depozitul bănesc sau garantul, în înțelesul articolelor 193, 194 și 195 din cod, precum și depozitul bănesc sau remiterea de titluri pe care statele membre le pot reține fără a se respecta condițiile prevăzute în articolul 194 alineatul (1), sunt următoarele:

(a) constituirea unei ipotece, a unei datorii funciare, a unei antihreze sau a unui alt drept considerat echivalent cu un drept ținând de proprietatea de bunuri imobiliare;

(b) cesiunea de creanțe, constituirea unui gaj cu sau fără cedarea posesiei asupra bunurilor, a titlurilor sau a creanțelor, sau, în special, a unui livret de economii sau a unui înscris în Registrul datoriei publice;

(c) constituirea unei responsabilități contractuale solidare pentru întregul quantum al datoriei de către o terță parte agreată în acest scop de autoritățile vamale și, mai ales, depunerea unei polițe a cărei plată este garantată de respectiva persoană terță;

(d) un depozit bănesc sau o garanție considerată echivalentă a acestuia în altă monedă decât cea a statului membru în care se constituie garanția;

(e) participarea, prin plata unei contribuții, la un sistem de garanție general administrat de către autoritățile vamale.

(2) Cazurile și condițiile în care se poate recurge la tipurile de garanții menționate la alineatul (1) se stabilesc de către autoritățile vamale.

ART. 858

Constituirea unei garanții prin depozit bănesc nu dă dreptul la plata de dobândă de către autoritățile vamale.

TITLUL II

NAȘTEREA DATORIEI

CAP. 1

Omisiuni fără efect semnificativ asupra depozitării temporare sau a regimului vamal

ART. 859

Următoarele omisiuni sunt considerate ca neavând un efect semnificativ asupra corectitudinii operațiunii de depozitare temporare sau a regimului vamal considerat în sensul articolului 204 alineatul (1) din cod, în cazul în care:

- nu constituie o tentativă de sustragere a mărfurilor de sub supravegherea vamală;
- nu presupun o neglijență manifestă din partea persoanei interesate și
- toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior:

1. depășind termenul limită permis pentru a se atribui mărfurilor una dintre destinațiile vamale prevăzute în cadrul depozitării temporare sau al regimului vamal respectiv, în cazul în care limita de timp ar fi fost prelungită dacă cererea de prelungire ar fi fost prezentată la timp;

2. în cazul mărfurilor în regim de tranzit, depășind termenul de prezentare a mărfurilor la biroul de destinație, când această prezentare se face ulterior;

3. în cazul mărfurilor plasate în depozitare temporară sau sub regimul de antrepozit vamal, manipulările fără autorizarea prealabilă din partea autorităților vamale, cu condiția ca manipulările respective să fi fost autorizate dacă ar fi fost solicitate;

4. în cazul unor mărfuri plasate sub regim de admitere temporară, utilizarea mărfurilor în alte condiții decât cele prevăzute în autorizație, cu condiția ca această utilizare să fi fost autorizată sub respectivul regim dacă ar fi fost solicitată;

5. în cazul unor mărfuri în depozitare temporară sau plasate sub un regim vamal, deplasarea neautorizată a mărfurilor, cu condiția ca mărfurile să poată fi prezentate autorităților vamale la cererea acestora;

6. în cazul mărfurilor în depozitare temporară sau plasate sub un regim vamal, scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității sau introducerea lor într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber fără îndeplinirea formalităților necesare;

7. în cazul unor mărfuri care au beneficiat de măsuri tarifare preferențiale datorită destinației lor finale, transferul mărfurilor fără notificarea autorităților vamale înainte de a fi primit destinația prevăzută, cu condiția ca:

- (a) transferul să fie înscris în evidențele operative ale celui care face transferul și
- (b) cesionarul să fie titularul autorizației pentru mărfurile respective.

ART. 860

Autoritățile vamale consideră că s-a născut o datorie vamală în conformitate cu articolul 204 alineatul (1) din cod, dacă persoana susceptibilă de a fi debitor nu demonstrează că sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 859.

ART. 861

Faptul că omisiunile menționate la articolul 859 nu dau naștere unei datorii vamale nu împiedică aplicarea dispozițiilor legii penale în vigoare, precum și a dispozițiilor permițând anularea și revocarea autorizațiilor eliberate sub regimul vamal în cauză.

CAP. 2

Pierderi naturale

ART. 862

(1) În conformitate cu articolul 206 din cod, autoritățile vamale, la cererea persoanei interesate, iau în considerare cantitățile lipsă ori de câte ori se poate demonstra că pierderile constatate se datorează exclusiv unor cauze legate de natura mărfurilor și nu din neglijență sau dol din partea acestora.

(2) Neglijență sau dol reprezintă, în special, orice omisiune a regulilor de transport, depozitare, manipulare, prelucrare sau transformare a mărfurilor respective impuse de autoritățile vamale sau care decurg din utilizările obișnuite ale mărfurilor respective.

ART. 863

Autoritățile vamale pot scuti persoana interesată de obligația de a furniza dovada că mărfurile au fost pierdute iremediabil din motive inerente propriei lor naturi, în cazul în care sunt convinse că pierderea lor nu se explică în alt mod.

ART. 864

Dispozițiile naționale în vigoare în statele membre referitoare la ratele standard de pierdere iremediabilă dintr-o cauză ținând de natura mărfurilor se aplică în cazul în care persoana interesată nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei standard pentru mărfurile respective.

CAP. 3

Statutul vamal al mărfurilor în anumite situații speciale

ART. 865

Se consideră sustragere a mărfurilor de sub supraveghere vamală, în înțelesul articolului 203 alineatul (1) din cod, declarația vamală a acestor mărfuri, orice alt act care are aceleași efecte juridice, precum și prezentarea unui document pentru vizare de către autoritățile competente, de îndată ce aceste acțiuni au efectul de a le conferi în mod fals statutul de mărfuri comunitare.

ART. 866

Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute referitoare la interdicțiile sau restricțiile care pot fi aplicabile mărfurilor respective, în cazul în care se naște o datorie vamală la import în conformitate cu articolul 202, 203, 204 sau 205 din cod, iar drepturile de import au fost achitate, mărfurile se consideră ca fiind comunitare fără a mai fi necesar să se facă o declarație de punere în circulație liberă.

ART. 867

Confiscarea unor mărfuri în conformitate cu articolul 233 literele (c) și (d) din cod nu modifică statutul vamal al mărfurilor respective.

TITLUL III ÎNSCRIEREA ÎN CONTURI ȘI RESTITUIREA A POSTERIORI

ART. 868

Statele membre pot să nu înscrie în conturi sumele drepturilor mai mici de 10 ECU.

Nu se procedează la recuperarea a posteriori a drepturilor de import sau a drepturilor de export în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 ECU.

ART. 869

Autoritățile vamale decid de la sine să nu înscrie în conturi drepturile nepercepute:

(a) în cazurile în care s-a aplicat un tratament tarifar preferențial în cadrul unui contingent tarifar, al unui plafon tarifar sau al altui regim când dreptul de a beneficia de acest tratament s-a încheiat la data acceptării declarației vamale fără să se fi publicat acest fapt în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene înainte de acordarea liberului de vamă al mărfurilor respective sau, în cazul în care nu s-a făcut public acest lucru, după ce s-a făcut o informare corespunzătoare în statul membru interesat, persoana pasibilă de plată acționând de bună-credință și respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare cu privire la declarația vamală;

(b) în cazurile în care autoritățile vamale consideră că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod, cu condiția ca suma necollectată de la operatorul interesat cu privire la una sau mai multe operațiuni de import sau export, dar ca urmare a unei singure erori, să fie mai mică de 2 000 ECU;

(c) în cazurile în care statul membru căruia îi aparțin autoritățile menționate mai sus a fost abilitat în conformitate cu articolul 875.

ART. 870

(1) Comisiei i se comunică de către fiecare stat membru lista cazurilor, expuse sumar, în care s-au aplicat dispozițiile articolului 869 litera (a), (b) sau (c).

(2) Comunicarea menționată la alineatul (1) se efectuează în cursul trimestrelor întâi și trei ale fiecărui an, pentru toate cazurile care au făcut obiectul unei decizii de a nu se înscrie în conturi a posteriori drepturile necollectate în cursul semestrului precedent.

(3) Comisia transmite listele tuturor celorlalte state membre.

(4) Listele sunt verificate periodic de către comitet.

ART. 871

Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 869, în cazul în care autoritățile vamale fie consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 220 alineatul (2) litera (b) din cod, fie exprimă rezerve față de domeniul precis al criteriilor acelei dispoziții cu referire la un caz particular, autoritățile respective prezintă cazul Comisiei pentru a se lua o decizie conform procedurii prevăzute la articolele 872 - 876. Cazul prezentat Comisiei trebuie să cuprindă toate elementele necesare pentru o verificare completă a cazului prezentat.

Imediat ce primește cazul, Comisia informează statul membru respectiv în consecință.

În cazul în care se constată că informațiile furnizate de statul membru sunt insuficiente pentru a permite adoptarea unei decizii în deplină cunoaștere de cauză asupra cazului respectiv, Comisia poate cere să i se furnizeze informații suplimentare.

ART. 872

În termen de 15 zile de la data primirii cazului menționat la articolul 871 primul paragraf, Comisia trimite o copie a acestuia statelor membre.

Verificarea cazului respectiv se include imediat ce este posibil în agenda de lucru a unei reuniuni a comitetului prevăzută la articolul 247 din cod.

ART. 873

După consultarea unui grup de experți compus din reprezentanți ai tuturor statelor membre reuniți în cadrul comitetului pentru a analiza cazul respectiv, Comisia ia o decizie care să stabilească dacă situația analizată permite sau nu să se înscrie în conturi a posteriori drepturile în cauză.

Această decizie se adoptă în termen de șase luni de la data primirii de către Comisie a cazului menționat la articolul 871 primul paragraf. În cazul în care Comisia consideră necesar să ceară statului membru informații suplimentare pentru a putea lua o decizie, termenul de șase luni se prelungește cu o perioadă echivalentă cu aceea dintre data la care Comisia a trimis solicitarea de informații suplimentare și data primirii acestora de către Comisie.

ART. 874

Statul membru respectiv este notificat cu privire la decizia menționată la articolul 873 cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 30 de zile de la data expirării perioadei menționate la articolul respectiv.

O copie a deciziei se trimite celorlalte state membre.

ART. 875

În cazul în care se stabilește prin decizia menționată la articolul 873 că circumstanțele analizate sunt de așa natură, încât drepturile respective nu trebuie înscrise în conturi a posteriori, Comisia poate, în condiții pe care le stabilește, să autorizeze unul sau mai multe state membre să nu înscrie în conturi drepturile în cazuri care presupun elemente juridice și de fapt comparabile.

În acest caz, decizia menționată la articolul 873 se comunică, de asemenea, fiecărui stat membru autorizat în acest sens.

ART. 876

În cazul în care Comisia nu ia o decizie în intervalul menționat la articolul 873 sau nu notifică statul membru cu privire la decizia luată în termenul menționat la articolul 874, autoritățile vamale ale statului membru respectiv nu înscriu în conturi drepturile respective.

TITLUL IV RESTITUIREA SAU REMITEREA DREPTURILOR DE IMPORT SAU DE EXPORT

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 877

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- (a) birou vamal de înscriere în conturi: biroul vamal unde s-au înscris drepturile de import sau de export a căror rambursare sau remitere se solicită;
- (b) autoritate vamală de decizie: autoritatea vamală competentă să decidă asupra cererii de rambursare sau de remitere din statul membru în care au fost înscrise în conturi drepturile respective;
- (c) birou vamal de control: biroul vamal în a cărui jurisdicție se află mărfurile care au generat înscrierea în conturi a drepturilor de import sau de export a căror rambursare sau remitere este solicitată și care procedează la anumite controale necesare pentru analizarea cererii;
- (d) birou vamal de implementare: biroul vamal care adoptă măsurile necesare pentru a se asigura de execuția corectă a deciziei de rambursare sau remitere a drepturilor de import sau de export.
- (2) Funcțiile de birou de înscriere în conturi, de autoritate vamală de decizie, de birou vamal de control, precum și de birou vamal de implementare pot fi îndeplinite în întregime sau parțial de același birou vamal.

CAP. 2

Dispoziții de aplicare referitoare la articolele 236 - 239 din cod

Secțiunea 1

Cererea

ART. 878

(1) Cererea de rambursare sau de remitere a drepturilor de import sau de export, denumită în continuare "cerere de rambursare sau de remitere", este făcută de către persoana care a achitat aceste drepturi sau este pasibilă de a le achita ori de către persoana sau persoanele care au preluat drepturile și obligațiile acesteia.

Cererea de rambursare sau de remitere poate fi, de asemenea, făcută de reprezentantul persoanei sau al persoanelor menționate la primul paragraf.

(2) Fără a aduce atingere articolului 882, cererea de rambursare sau de remitere se face, într-un exemplar original și o copie, pe un formular conform modelului și dispozițiilor din anexa 111.

Cu toate acestea, cererea de rambursare sau de remitere poate fi, de asemenea, făcută, la inițiativa persoanei sau a persoanelor menționate la alineatul (1), pe o foaie de hârtie obișnuită, cu condiția ca ea să conțină informațiile care apar în anexa menționată.

ART. 879

(1) Cererea de rambursare sau de remitere, însoțită de documentele menționate la articolul 6 alineatul (1) din cod, se depune la biroul vamal de înscriere în conturi, în afara cazului în care autoritățile vamale numesc un alt birou în acest scop; biroul menționat o transmite imediat după înregistrare către autoritatea vamală de decizie în cazul în care nu a fost desemnat în acest sens.

(2) Biroul vamal menționat la alineatul (1) confirmă data înscrierii pe originalul și pe copia cererii. Copia se restituie solicitantului. În cazul aplicării celui de-al doilea paragraf de la articolul 878 alineatul (2), biroul vamal menționat confirmă solicitantului în scris primirea.

ART. 880

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice adoptate în acest sens în cadrul politicii agricole comune, cererea care se referă la mărfuri cu privire la care s-au prezentat certificate de import, de export sau de fixare în avans când s-a prezentat declarația vamală relevantă trebuie, de asemenea, însoțită de autentificarea eliberată de către autoritățile abilitate să elibereze astfel de certificate atestând că au fost întreprinse demersurile necesare pentru a anula efectele acestor certificate.

Cu toate acestea, această certificare nu este necesară:

- în cazul în care autoritatea vamală căreia i se prezintă cererea este cea care a eliberat certificatele respective;
- în cazul în care motivul invocat în sprijinul cererii constă într-o eroare de drept material care nu are nici un efect asupra atribuirii certificatelor respective.

ART. 881

(1) Biroul vamal menționat la articolul 879 poate accepta o cerere care nu cuprinde toate informațiile prevăzute pe formularul menționat la articolul 878 alineatul (2). Cu toate acestea, cererea conține cel puțin informațiile care se înscriu în casetele nr. 1 - 3 și nr. 7.

(2) În cazul în care se aplică alineatul (1), biroul vamal în cauză stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor și/sau a documentelor lipsă.

(3) Atunci când termenul fixat de biroul vamal conform alineatului (2) nu se respectă, cererea este considerată ca fiind retrasă.

Solicitantul este informat cu privire la aceasta de îndată.

ART. 882

(1) Pentru mărfurile reintroduse, la care datoriile de export au fost încasate la data exportului de pe teritoriul vamal al Comunității, rambursarea sau remiterea se face cu condiția prezentării autorităților vamale a unei cereri însoțite de:

- (a) documentul eliberat ca dovadă de plată, în cazul în care sumele respective au fost deja percepute;
- (b) originalul sau copia certificată pentru conformitate de către biroul vamal de reimport, declarația de punere în liberă circulație a mărfurilor reintroduse respective.

Acest document conține una dintre următoarele mențiuni, aplicate de către biroul vamal de reimport:

[**** PLEASE INSERT MULTILINGUAL TEXT! ****]

(c) exemplarul declarației de export înapoiate exportatorului la data îndeplinirii formalităților de export pentru mărfuri sau o copie a acesteia certificată pentru conformitate de către biroul vamal de export.

Atunci când autoritatea vamală de decizie dispune deja de elementele cuprinse de una sau mai multe dintre declarațiile menționate la litera (a), (b) sau (c) de mai sus, declarația sau declarațiile respective nu trebuie prezentate.

(2) Cererea menționată la alineatul (1) se depune la biroul vamal menționat la articolul 879 în termen de 12 luni de la data înregistrării declarației de export.

Secțiunea 2

Procedura de acordare a rambursării sau a remiterii

ART. 883

Autoritatea vamală de decizie poate autoriza încheierea formalităților vamale necesare pentru a se efectua rambursarea sau remiterea înainte de a se pronunța asupra cererii de rambursare sau remitere. O astfel de autorizație nu aduce atingere deciziei sale referitoare la cerere.

ART. 884

Fără a aduce atingere articolului 883 și până la luarea unei decizii asupra cererii de rambursare sau de remitere, mărfurile cu privire la care se cere rambursarea sau remiterea drepturilor nu pot fi transferate în alt loc decât cel specificat în cererea respectivă fără ca solicitantul să fi notificat în prealabil biroul vamal menționat la articolul 879, care, la rândul său, trebuie să fi informat autoritatea vamală de decizie.

ART. 885

(1) Atunci când cererea de rambursare sau de remitere se referă la un caz pentru care trebuie obținute informații suplimentare sau dacă mărfurile trebuie verificate pentru a se stabili că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în cod și în prezentul titlu pentru a se beneficia de rambursare sau de remitere, autoritatea vamală de decizie ia toate măsurile necesare în acest scop, dacă este nevoie solicitând sprijin din partea autorității vamale, specificând precis natura informațiilor de obținut sau a controalelor de efectuat.

Biroul vamal de control dă imediat curs acestei cereri și comunică autorității vamale de decizie informațiile obținute și rezultatele controalelor efectuate.

(2) În cazul în care mărfurile care fac obiectul cererii se află într-un stat membru, altul decât cel în care au fost înscrise în conturi drepturile de import sau de export aferente lor, se aplică dispozițiile capitolului 4 din prezentul titlu.

ART. 886

(1) Atunci când se află în posesia tuturor elementelor necesare, autoritatea vamală de decizie se pronunță în scris asupra cererii de rambursare sau de remitere în conformitate cu articolul 6 alineatele (2) și (3) din cod.

(2) În cazul în care este favorabilă, decizia cuprinde toate informațiile necesare aplicării sale.

După caz, toate sau o parte din informațiile următoare trebuie să apară în decizie:

- (a) informații care să permită identificarea mărfurilor cărora li se aplică;
- (b) motivele rambursării sau ale remiterii drepturilor de import sau de export, cu referire la articolul corespunzător din cod și, după caz, articolul corespunzător din prezentul titlu;
- (c) utilizarea pe care o pot primi sau destinația la care pot fi trimise mărfurile în funcție de posibilitățile prevăzute în cazul particular cu respectarea codului și, după caz, pe baza unei autorizații specifice din partea autorității vamale de decizie;
- (d) termenul de îndeplinire a formalităților pentru rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau de export;
- (e) un anunț precizând că drepturile de import sau de export nu se restituie sau remit decât după ce biroul de executare a informat autoritatea vamală de decizie că formalitățile de care depinde rambursarea sau remiterea au fost îndeplinite;
- (f) elementele cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească mărfurile în așteptarea executării deciziei;
- (g) o mențiune informând beneficiarul că trebuie să predea originalul deciziei către biroul vamal de aplicare ales de el atunci când prezintă mărfurile.

ART. 887

(1) Biroul vamal de aplicare întreprinde măsuri pentru a se asigura:

- după caz, că cerințele menționate la articolul 886 alineatul (2) litera (f) sunt îndeplinite;
- că, în toate cazurile, mărfurile sunt efectiv folosite în modul prevăzut pentru utilizarea sau destinația specificată în decizia de rambursare sau de remitere a drepturilor de import sau de export.

(2) În cazul în care decizia precizează că mărfurile pot fi plasate în antrepozit vamal, zonă liberă sau antrepozit liber, iar beneficiarul folosește această posibilitate, formalitățile necesare se îndeplinesc la biroul vamal de aplicare.

(3) Atunci când alocarea efectivă a mărfurilor pentru utilizarea sau destinația prevăzută prin decizia de acordare a rambursării sau a remiterii drepturilor nu se poate constata decât într-un alt stat membru decât cel în care se află biroul vamal de aplicare, dovada respectării condițiilor se face prin prezentarea exemplarului de control T5 eliberat și utilizat în conformitate cu dispozițiile articolelor 471 - 495 și ale prezentului articol.

Exemplarul de control T5 cuprinde:

- (a) în caseta 33, codul din Nomenclatura Combinată aferent mărfurilor;
 - (b) în caseta 103, în litere, cantitatea netă a mărfurilor;
 - (c) în caseta 104, după caz, fie mențiunea "ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității", fie una dintre mențiunile următoare sub rubrica "altele":
 - Livrare gratuită pentru următoarea acțiune de binefacere: ...;
 - Distrugere sub control vamal;
 - Plasare sub următorul regim vamal: ...;
 - Plasare în zonă liberă sau în antrepozit liber;
 - (d) în caseta 106, referirea la decizia de acordare a rambursării sau a restituirii drepturilor;
 - (e) în caseta 107, mențiunea "articolele 877 - 912 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei".
- (4) Biroul vamal de control care constată sau sub răspunderea căruia se constată că mărfurile au fost efectiv alocate pentru utilizarea sau destinația prevăzută completează caseta "Controlul utilizării și/sau al destinației" din documentul de control marcând cu o cruce mențiunea "au primit utilizarea și/sau destinația declarată pe verso" și indicând data relevantă.
- (5) După ce s-a asigurat că au fost îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1), biroul vamal de aplicare trimite un certificat în acest sens autorității vamale de decizie.

ART. 888

După ce a aprobat cererea de rambursare sau de remitere a drepturilor, autoritatea vamală de decizie rambursează sau remite drepturile numai după ce primește certificatul menționat la articolul 887 alineatul (5).

ART. 889

(1) În cazul în care cererea de rambursare sau de remitere se bazează, la data acceptării declarației de punere în circulație liberă a mărfurilor, pe existența unui drept de import redus sau zero, aplicabil în cadrul unui contingent tarifar, a unui plafon tarifar sau a unui alt regim tarifar preferențial, rambursarea sau remiterea se acordă numai cu condiția ca, la data depunerii cererii pentru rambursare sau remitere, însoțită de documentele necesare:

- în cazul unui contingent tarifar, volumul acestuia să nu fie epuizat;

- în alte cazuri, restabilirea drepturilor datorate în mod normal să nu fi avut loc.

Cu toate acestea, în cazul în care condițiile prevăzute în paragraful precedent nu se îndeplinesc, rambursarea sau remiterea se va acorda dacă omisiunea de a aplica drepturile zero sau reduse la mărfuri a fost rezultatul unei erori din partea autorităților vamale, iar declarația de liberă circulație a cuprins toate datele și a fost însoțită de toate documentele necesare pentru aplicarea drepturilor reduse sau zero.

(2) Fiecare stat membru trimite Comisiei o listă a cazurilor, prezentate sumar, în care s-au aplicat dispozițiile alineatului (1) al doilea paragraf.

Se aplică articolul 870 alineatele (2), (3) și (4).

ART. 890

Dacă în sprijinul cererii de rambursare sau remitere se prezintă un certificat de origine, un certificat de circulație, un document de tranzit comunitar intern sau orice alt document corespunzător care atestă că mărfurile importate ar fi putut, la momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație, beneficia de tratamentul comunitar sau de un tratament tarifar preferențial, autoritatea vamală de decizie aprobă această cerere numai dacă se stabilește:

- că documentul astfel prezentat se referă în mod expres la mărfurile respective și că toate condițiile referitoare la acceptarea documentului respectiv sunt îndeplinite;

- că toate celelalte condiții pentru acordarea tratamentului tarifar preferențial sunt îndeplinite.

Rambursarea sau remiterea se efectuează la prezentarea mărfurilor. În cazul în care mărfurile nu pot fi prezentate la biroul vamal de aplicare, acesta din urmă acordă rambursarea sau remiterea numai dacă deține informații care indică în mod neîndoiește că certificatul sau documentul prezentat a posteriori se aplică mărfurilor respective.

ART. 891

Nu se acordă rambursarea sau remiterea drepturilor în cazul în care în sprijinul cererii se prezintă certificate care presupun fixarea în avans a prelevărilor.

ART. 892

Nu se acordă rambursarea sau remiterea drepturilor de import în conformitate cu articolul 238 din cod atunci când:

- caracterul defectuos al mărfurilor a fost luat în considerare la stabilirea condițiilor contractului, mai ales a prețului, la care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal presupunând obligația de a plăti drepturi de import.

- mărfurile sunt vândute de importator după ce s-a stabilit caracterul lor defectuos sau neconformitatea cu condițiile contractului.

ART. 893

(1) Fără a aduce atingere articolului 900 alineatul (1) litera (c), autoritatea vamală de decizie stabilește un termen de cel mult două luni de la data comunicării deciziei de rambursare sau de remitere a drepturilor de import sau de export pentru îndeplinirea formalităților vamale care condiționează rambursarea sau remiterea drepturilor.

(2) Nerespectarea termenului menționat la alineatul (1) duce la pierderea dreptului de rambursare sau remitere, cu excepția cazului în care persoana interesată face dovada că a fost împiedicată să respecte termenul de un caz fortuit sau de un caz de forță majoră.

ART. 894

În cazul în care distrugerea mărfurilor autorizată de autoritatea vamală de decizie conduce la producerea de resturi și deșeuri, acestea se consideră mărfuri necomunitare imediat ce se ia o decizie favorabilă asupra cererii de rambursare sau de remitere.

ART. 895

În cazul în care se acordă autorizația menționată la articolul 238 alineatul (2) litera (b) alineatul al doilea din cod, autoritățile vamale întreprind toate demersurile necesare pentru a se asigura că mărfurile plasate în antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber pot fi recunoscute ulterior ca mărfuri necomunitare.

ART. 896

(1) Mărfurile care, în cadrul politicii agricole comune, se plasează sub un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import în baza unui certificat de import sau a unui certificat de fixare în avans nu sunt admise în beneficiul articolelor 237, 238 și 239 din cod decât dacă biroul vamal menționat la articolul 879 constată în mod satisfăcător că au fost luate măsurile necesare de către autoritățile competente pentru anularea efectelor cu privire la certificatul sub acoperirea căruia a avut loc această operațiune de import.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în caz de reexport, plasare în antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber, ori de distrugere a mărfurilor.

ART. 897

În cazul în care exportul, reexportul sau distrugerea, ori orice altă destinație autorizată nu se referă la un articol complet, ci la unul sau mai multe elemente componente ale acestui articol, rambursarea sau remiterea constă în diferența dintre suma drepturilor de import aferente articolului complet și cea a drepturilor de import care s-ar fi aplicat restului articolului dacă acesta ar fi fost plasat în aceeași stare sub un regim vamal care presupune obligația de a plăti astfel de drepturi la data la care articolul complet a fost plasat astfel.

ART. 898

Suma menționată la articolul 240 din cod se fixează la 10 ECU.

CAP. 3

Dispoziții specifice referitoare la aplicarea articolului 239 din cod

Secțiunea 1

Decizii ce urmează a fi luate de autoritățile vamale ale statelor membre

ART. 899

Fără a aduce atingere altor situații care trebuie analizate caz cu caz în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 905 - 909 și în cazul în care autoritatea vamală de decizie căreia i s-a prezentat cererea de rambursare sau de remitere menționată în articolul 239 alineatul (2) din cod constată că:

- motivele invocate în sprijinul cererii corespund uneia dintre circumstanțele menționate la articolele 900 - 903 și că acestea nu implică nici dol, nici neglijență manifestă din partea persoanei interesate, aceasta acordă rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cauză.

"Persoana interesată" reprezintă persoana sau persoanele menționate la articolul 878 alineatul (1), sau reprezentanții lor, și orice persoană care a participat la îndeplinirea formalităților vamale referitoare la mărfurile respective sau a dat instrucțiunile necesare pentru îndeplinirea acestor formalități;

- motivele invocate în sprijinul cererii corespund uneia dintre circumstanțele menționate la articolul 704, nu acordă rambursarea sau remiterea sumei drepturilor de import în cauză.

ART. 900

(1) Se procedează la rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazul în care:

(a) mărfurile necomunitare plasate sub un regim vamal care presupune o exonerare totală sau parțială de drepturi de import sau mărfurile puse în liberă circulație în beneficiul unui tratament tarifar favorabil având în vedere destinația lor în anumite scopuri au fost furate și recuperate în scurt timp, în starea în care se aflau în momentul furtului, și plasate din nou sub regimul vamal inițial;

(b) mărfurile necomunitare sunt scoase din greșeală din regimul vamal care presupune o exonerare totală sau parțială de drepturile sub care au fost plasate, cu condiția ca, imediat ce eroarea a fost descoperită, să fie plasate din nou în situația vamală inițială în starea în care se aflau când au fost retrase;

(c) este imposibil să se pună în funcțiune mecanismul de deschidere a mijlocului de transport în care se află mărfurile puse în prealabil în liberă circulație și să se procedeze, în consecință, la descărcarea lor când sosesc la destinație, cu condiția ca ele să fie reexportate imediat;

(d) furnizorul, stabilit într-o țară terță, al mărfurilor puse inițial în liberă circulație, căruia i-au fost reexpediate ulterior în regim de perfecționare pasivă pentru a-i permite să elimine gratuit defectele existente înainte de acordarea liberului de vamă (chiar dacă acestea sunt descoperite după acordarea liberului de vamă) sau să le aducă în conformitate cu clauzele contractuale în baza cărora au fost puse în liberă circulație, păstrează definitiv mărfurile deoarece se află în imposibilitatea de a remedia defectele sau de a le remedia în condiții economice acceptabile;

(e) se constată, în momentul în care autoritățile vamale decid să înscrie în conturi a posteriori drepturile de import de care sunt efectiv pasibile mărfurile puse în liberă circulație cu exonerare totală de aceste drepturi, că mărfurile respective au fost reexportate în afara teritoriului vamal al Comunității fără a fi supuse controlului vamal, cu condiția de a se stabili că s-ar fi îndeplinit efectiv condițiile materiale prevăzute de cod pentru rambursarea sau remiterea drepturilor de import respective la data la care a avut loc reexportul dacă suma ar fi fost percepută la punerea în liberă circulație a mărfurilor;

(f) o instanță judiciară a pronunțat interdicția de comercializare a unui articol plasat în prealabil sub un regim vamal care a obligat persoana interesată să plătească drepturi de import în condiții normale, iar articolul respectiv este reexportat în afara teritoriului vamal al Comunității sau distrus sub controlul autorităților vamale, cu condiția să se constate că articolul respectiv nu a fost efectiv utilizat în Comunitate;

(g) mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care presupune obligația ca plata drepturilor să se facă de către un declarant abilitat să acționeze din oficiu și, dintr-un motiv neimputabil acestui declarant, nu au putut fi livrate destinatarului lor;

(h) mărfurile au fost adresate destinatarului printr-o greșeală a expeditorului;

(i) mărfurile s-au dovedit a fi improprii utilizării prevăzute de către destinatar din cauza unei erori materiale evidente din comanda sa;

(j) mărfurile în legătură cu care se constată că, după acordarea liberului de vamă pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import, în momentul în care a avut loc această acordare a liberului de vamă, nu erau conforme cu reglementările în vigoare în ceea ce privește utilizarea sau comercializarea lor și că din acest motiv nu pot fi utilizate în scopurile prevăzute de destinatar;

(k) utilizarea mărfurilor în scopurile prevăzute de destinatar este împiedicată sau considerabil limitată ca urmare a unor măsuri de interes general luate ulterior datei la care s-au pus în liberă circulație pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import, de către o autoritate sau un organism având putere de decizie în materie;

(l) exonerarea totală sau parțială de drepturi de import, solicitată de persoana interesată în baza dispozițiilor în vigoare, din motive neimputabile acesteia din urmă, nu poate fi efectiv acordată de autoritățile vamale care, în consecință, înscriu în conturi drepturile de import care devin astfel exigibile;

(m) mărfurile au ajuns la destinatar după expirarea termenelor de livrare obligatorii prevăzute în contractul în baza căruia au fost plasate sub un regim vamal, care presupune obligația de a plăti drepturi de import;

(n) a fost imposibil să se vândă mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității, astfel că ele sunt livrate gratuit către instituții de binefacere:

- care își desfășoară activitatea în țări terțe, cu condiția de a fi reprezentate în Comunitate sau

- care își desfășoară activitatea pe teritoriul vamal al Comunității, cu condiția să poată beneficia de scutire în cazul importului pentru liberă circulație a unor mărfuri similare care provin din țări terțe.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3), rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazurile menționate la alineatul (1) literele (c) și (f) - (n) este condiționată, în afara cazurilor când aceste mărfuri sunt distruse din ordinul autorității publice sau livrate gratuit către instituții de binefacere care își desfășoară activitatea în Comunitate, de reexportul lor de pe teritoriul vamal al Comunității sub controlul autorităților vamale.

Dacă i se solicită, autoritatea de decizie admite înlocuirea reexportului mărfurilor cu distrugerea sau plasarea lor, în vederea reexportului, sub regimul de tranzit comunitar extern, sub regim de antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber.

Mărfurile care urmează a fi plasate sub unul dintre aceste regimuri se consideră mărfuri necomunitare.

În acest caz, autoritățile vamale adoptă toate măsurile utile pentru ca mărfurile plasate în antrepozit vamal, în zonă liberă sau în antrepozit liber să poată fi recunoscute ulterior ca mărfuri necomunitare.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (h) și (i), rambursarea sau remiterea drepturilor de import este condiționată de reexportul mărfurilor la adresa furnizorului inițial sau la o altă adresă indicată de acesta.

(4) De asemenea, biroul vamal de control stabilește în mod satisfăcător că mărfurile nu au fost nici utilizate, nici vândute înainte de reexportul lor.

ART. 901

(1) Se procedează la rambursarea sau remiterea drepturilor de import în cazul în care:

(a) mărfurile declarate din greșeală pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti drepturi de import au fost reexportate în afara teritoriului vamal al Comunității fără să fi fost introduse în prealabil sub regimul vamal sub care ar fi trebuit să fie plasate, cu condiția ca celelalte condiții prevăzute în articolul 237 din cod să fi fost îndeplinite;

(b) reexportul sau distrugerea mărfurilor prevăzute la articolul 238 alineatul (2) litera (b) din cod nu s-a efectuat sub controlul autorităților vamale, celelalte condiții prevăzute la articolul 237 din cod fiind îndeplinite;

(c) reexportul sau distrugerea mărfurilor nu s-a efectuat sub controlul autorităților vamale în conformitate cu articolul 900 alineatul (1) literele (c) și (f) - (n), celelalte condiții prevăzute la articolul 900 alineatele (2) și (4) din cod fiind îndeplinite.

(2) Acordarea rambursării sau remiterii drepturilor de import în cazurile menționate la alineatul (1) se efectuează în cazul în care:

(a) se prezintă toate dovezile necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile pentru care se solicită rambursarea sau remiterea drepturilor au fost:

- fie efectiv reexportate de pe teritoriul vamal al Comunității,

- fie distruse sub controlul autorităților sau al persoanelor abilitate să facă oficial constatarea distrugerii;

(b) restituirea către autoritatea vamală de decizie a oricărui document atestând caracterul comunitar al mărfurilor în cauză sub acoperirea căruia mărfurile respective au putut părăsi teritoriul vamal al Comunității sau prezentarea oricărui mijloc de probă considerat necesar de către autoritatea respectivă pentru a se asigura că documentul în cauză nu va putea fi utilizat ulterior cu ocazia unui import de mărfuri în Comunitate.

ART. 902

(1) În conformitate cu articolul 901 alineatul (2):

(a) elementele de probă necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile pentru care este solicitată rambursarea sau remiterea au fost efectiv reexportate de pe teritoriul vamal al Comunității se prezintă de către solicitant și cuprind:

- originalul sau o copie certificată pentru conformitate după declarația de export a mărfurilor de pe teritoriul Comunității

și

- o autentificare din partea biroului vamal prin care mărfurile au ieșit efectiv de pe teritoriul vamal al Comunității.

În cazul în care nu se poate prezenta o astfel de certificare, dovada ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității poate fi prezentată sub forma:

- unei atestări din partea biroului de vamă din țara terță de destinație confirmând sosirea mărfurilor sau

- originalului sau a copiei certificate pentru conformitate a declarației vamale pentru mărfuri, întocmită în țara terță de destinație.

La aceste documente se atașează documentația administrativă și comercială care să permită autorității vamale de decizie să controleze dacă mărfurile care au făcut obiectul exportului în afara teritoriului vamal al Comunității sunt aceleași cu cele care au fost declarate pentru un regim vamal presupunând obligația de a plăti drepturi de import, și anume:

- originalul sau o copie certificată pentru conformitate a declarației pentru regimul menționat

și,

- în măsura în care se consideră necesar de către autoritatea vamală de decizie, documentele comerciale sau administrative (cum ar fi facturi, note de expediție, documente de tranzit, certificate sanitare) cuprinzând o descriere precisă a mărfurilor (denumirea comercială, cantități, mărci și alte elemente de identificare) ce au fost prezentate împreună cu declarația de export de pe teritoriul vamal al Comunității sau declarația vamală făcută pentru mărfurile din țara terță de destinație, după caz;

(b) elementele de probă necesare pentru a permite autorității vamale de decizie să se asigure că mărfurile pentru care se solicită rambursarea sau remiterea au fost efectiv distruse sub controlul autorităților sau al persoanelor abilitate să facă în mod oficial constatarea constau în prezentarea de către solicitant:

- fie a procesului verbal sau a declarației de distrugere întocmite de autoritățile oficiale sub controlul cărora a avut loc această distrugere, sau a unei copii certificate pentru conformitate;

- fie a unui certificat întocmit de persoana abilitată să constate distrugerea, însoțit de dovada acestei abilitări.

Aceste documente cuprind o descriere suficient de precisă a mărfurilor distruse (denumirea comercială, cantități, mărci și alte elemente de identificare) pentru a permite autorităților vamale să stabilească, prin comparație cu mențiunile înscrise pe declarația pentru un regim vamal, presupunând obligația de a plăti drepturi de import și documentele comerciale însoțitoare (cum ar fi facturi, note de expediție etc.), faptul că mărfurile distruse sunt aceleași cu cele care au fost declarate pentru plasarea sub regim.

(2) În cazul în care probele menționate la alineatul (1) se dovedesc insuficiente pentru a permite autorității vamale de decizie să ia o hotărâre asupra cazului prezentat în deplină cunoștință de cauză sau în cazul în care unele elemente de probă nu sunt disponibile, ele sunt completate sau înlocuite cu orice alte documente considerate necesare de autoritatea amintită.

ART. 903

(1) Pentru mărfurile reintroduse pentru care s-au încasat drepturi de export când au fost exportate de pe teritoriul vamal al Comunității, punerea în liberă circulație dă dreptul de rambursare a drepturilor percepute în acest sens.

(2) Alineatul (1) se aplică numai mărfurilor care se află în una din situațiile menționate la articolul 844.

Trebuie să se facă dovada față de biroul vamal la care mărfurile se declară pentru punerea în liberă circulație că mărfurile se află într-una dintre situațiile menționate la articolul 185 alineatul (2) litera (b) din cod.

(3) Alineatul (1) se aplică chiar și atunci când mărfurile reintroduse reprezintă numai o parte din mărfurile exportate anterior de pe teritoriul vamal al Comunității.

ART. 904

Nu se procedează la rambursarea sau remiterea drepturilor de import atunci când singurul motiv în sprijinul cererii de rambursare sau remitere este, după caz:

(a) reexportul de pe teritoriul vamal al Comunității al mărfurilor plasate anterior sub un regim vamal care presupune obligația de a se plăti drepturi de import, din alte motive decât cele menționate la articolul 237 sau 238 din cod sau la articolul 900 sau 901, în special imposibilitatea de a le vinde;

(b) distrugerea, indiferent de motiv, în afara cazurilor prevăzute expres de legislația comunitară, a mărfurilor declarate pentru un regim vamal care presupune obligația de plată a drepturilor de import, după acordarea liberului de vamă de către autoritățile vamale;

(c) prezentarea, în scopul obținerii unui tratament tarifar preferențial în favoarea mărfurilor declarate pentru liberă circulație, a unor documente care ulterior se dovedesc a fi false, falsificate sau nevalabile pentru acordarea acestui tratament tarifar preferențial, chiar dacă ele au fost prezentate de bună credință.

Decizii care se iau de către Comisie

ART. 905

(1) În cazul în care autoritatea vamală de decizie căreia i s-a prezentat o cerere de rambursare sau remitere în conformitate cu articolul 239 alineatul (2) din cod nu poate lua o decizie în baza articolului 899, dar cererea este susținută de dovezi ce pot constitui o situație specială rezultând din circumstanțe ce nu au rezultat ca urmare a dolului sau neglijenței manifeste din partea persoanei respective, statul membru de care aparține autoritatea trimite cazul Comisiei pentru soluționare în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 906 - 909.

Expresia "persoană interesată" se interpretează în același fel ca la articolul 899.

În toate celelalte cazuri, autoritatea vamală de decizie refuză cererea.

(2) Dosarul trimis spre soluționare Comisiei cuprinde toate elementele necesare unei verificări complete a cazului prezentat.

Comisia confirmă imediat statului membru respectiv primirea dosarului.

În cazul în care se constată că informațiile comunicate de către statul membru sunt insuficiente pentru a permite luarea unei decizii privind cazul respectiv în deplină cunoștință de cauză, Comisia poate solicita furnizarea de informații suplimentare.

(3) Fără a aștepta finalizarea procedurii descrise la articolele 906 - 909, autoritatea vamală de decizie poate autoriza, la cerere, ca îndeplinirea formalităților vamale referitoare la reexportul sau distrugerea mărfurilor să se desfășoare înainte de soluționarea de către Comisie a cererii respective. O astfel de autorizare nu prejudică în nici un fel decizia finală privind cererea respectivă.

ART. 906

În termen de 15 zile de la data primirii dosarului menționat la articolul 905 alineatul (2), Comisia trimite statelor membre o copie a acestuia.

Examinarea dosarului se înscrie cât mai curând posibil pe ordinea de zi a unei reuniuni a comitetului prevăzut la articolul 247 din cod.

ART. 907

După consultarea unui grup de experți compus din reprezentanții tuturor statelor membre reuniți în cadrul comitetului să examineze cazul respectiv, Comisia adoptă o decizie care stabilește dacă situația specială respectivă justifică sau nu rambursarea sau remiterea.

Această decizie se ia în termen de 6 luni de la data primirii de către Comisie a dosarului menționat la articolul 905 alineatul (2). În cazul în care Comisia consideră necesar să ceară informații suplimentare de la statul membru pentru a putea statua, termenul de 6 luni se prelungește cu o perioadă de timp echivalentă cu cea dintre data trimiterii de către Comisie a cererii de informații suplimentare și data primirii acestora.

ART. 908

(1) Statului membru i se notifică decizia menționată la articolul 907 în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de 30 de zile de la data expirării termenului stabilit la articolul 907.

O copie a deciziei se trimite celorlalte state membre.

(2) Autoritatea de decizie decide cu privire la cererea care i-a fost prezentată pe baza deciziei Comisiei, notificată în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (1).

(3) În cazul în care decizia menționată la articolul 907 stabilește că circumstanțele analizate justifică acordarea rambursării sau remiterii, Comisia poate autoriza, în condiții pe care le determină, unul sau mai multe state membre să ramburseze sau să remită drepturile în situații care presupun elemente comparabile de fapt și drept.

În acest caz, decizia menționată la articolul 907 este, de asemenea, notificată fiecărui stat membru astfel autorizat.

ART. 909

În cazul în care Comisia nu adoptă o decizie în termenul stabilit la articolul 907 sau nu a notificat nici o decizie a statului membru respectiv în termenul stabilit la articolul 908, autoritatea vamală de decizie dă un răspuns favorabil cererii de rambursare sau de remitere.

CAP. 4

Asistența administrativă între autoritățile vamale ale statelor membre

ART. 910

În cazurile menționate la articolul 885 alineatul (2), autoritatea vamală de decizie trimite biroului vamal de control două exemplare ale cererii sale întocmite în scris pe un formular conform modelului din anexa 112. Această cerere este însoțită de cererea de rambursare sau remitere, în original sau copie, și de toate documentele necesare pentru a permite biroului vamal de control să obțină informațiile sau să desfășoare verificările cerute.

ART. 911

(1) În termen de două săptămâni de la data primirii cererii, biroul vamal de control are obligația de a obține informațiile sau de a desfășura verificările cerute de autoritatea vamală de decizie. Rezultatele obținute sunt înscrise în documentul original menționat la articolul 910, în spațiul rezervat în acest sens, și înapoiază acest document autorității vamale de decizie, împreună cu toate documentele primite.

(2) În cazul în care nu poate obține informațiile necesare sau nu poate efectua verificările necesare în termenul de două săptămâni stabilit la alineatul (1), biroul vamal de control confirmă către autoritatea vamală de decizie primirea cererii prezentate în acest termen înapoiind autorității vamale de decizie copia documentului menționat la articolul 910, adnotată corespunzător.

ART. 912

Biroul vamal de aplicare trimite certificatul menționat în articolul 887 alineatul (5) către autoritatea vamală de decizie, pe un formular în conformitate cu modelul prevăzut în anexa 113.

PARTEA A V-A

DISPOZIȚII FINALE

ART. 913

Următoarele regulamente și directive se abrogă:

- Regulamentul (CEE) nr. 37/70 al Comisiei din 9 ianuarie 1970 de stabilire a originii principalelor piese de schimb destinate utilajelor, mașinilor, aparatelor sau vehiculelor livrate anterior*1);
- Regulamentul (CEE) nr. 2632/70 al Comisiei din 23 decembrie 1970 de stabilire a originii aparatelor de recepție radio și TV*2);
- Regulamentul (CEE) nr. 315/71 al Comisiei din 12 februarie 1971 de stabilire a originii vinurilor de bază folosite la prepararea vermului și a originii vermului*3);
- Regulamentul (CEE) nr. 861/71 al Comisiei din 27 aprilie 1971 de stabilire a originii magnetofonelor*4);
- Regulamentul (CEE) nr. 3103/73 al Comisiei din 14 noiembrie 1973 privind certificatele de origine și cererile pentru eliberarea unor astfel de certificate în cadrul schimburilor intracomunitare*5);
- Regulamentul (CEE) nr. 2945/76 al Comisiei din 26 noiembrie 1976 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 754/76 al Comisiei privind tratamentul tarifar aplicabil mărfurilor reintroduse pe teritoriul vamal al Comunității*6), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Actul de aderare a Spaniei și Portugaliei;
- Regulamentul (CEE) nr. 3177/79 al Comisiei din 19 decembrie 1978 privind instituirea unei metode speciale de cooperare administrativă pentru aplicarea unui regim intracomunitar produselor pescuite de navele statelor membre*7), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3399/91*8);
- Regulamentul (CEE) nr. 1494/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 privind notele interpretative și principiile contabile general acceptate pentru determinarea valorii în vamă*9);
- Regulamentul (CEE) nr. 1495/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 de adoptare a dispozițiilor de aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (CEE) nr. 1244/80 al Consiliului privind valoarea în vamă a mărfurilor*10), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 558/91*11);
- Regulamentul (CEE) nr. 1496/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 privind declararea datelor de identificare pentru determinarea valorii în vamă și prezentarea documentelor aferente*12), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 979/93*13);
- Regulamentul (CEE) nr. 1574/80 al Comisiei din 20 iunie 1980 privind dispozițiile de aplicare a articolelor 16 și 17 din Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 al Consiliului privind rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau de export*14);
- Regulamentul (CEE) nr. 3177/80 al Comisiei din 5 decembrie 1980 privind punctul de intrare ce se ia în considerare în temeiul articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului privind valoarea în vamă a mărfurilor*15), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2779/90*16);
- Regulamentul (CEE) nr. 3179/80 al Comisiei din 5 decembrie 1980 privind taxele poștale ce trebuie avute în vedere la determinarea valorii în vamă a mărfurilor trimise prin poștă*17), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1264/90*18);
- Regulamentul (CEE) nr. 553/81 al Comisiei din 12 februarie 1981 privind certificatele de origine și cererile pentru eliberarea unor astfel de certificate*19);
- Regulamentul (CEE) nr. 1577/81 al Comisiei din 12 iunie 1981 de stabilire a unui sistem de proceduri simplificate pentru determinarea valorii în vamă a anumitor mărfuri perisabile*20), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3334/90*21);
- Directiva 82/57/CEE a Comisiei din 17 decembrie 1981 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Directivei 79/695/CEE a Consiliului privind armonizarea procedurilor de punere în liberă circulație a mărfurilor*22), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Directiva 83/371/CEE*23);
- Directiva 82/347/CEE a Comisiei din 23 aprilie 1982 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Directivei 81/177/CEE a Consiliului privind armonizarea procedurilor de export al mărfurilor comunitare*24);
- Regulamentul (CEE) nr. 3040/83 al Comisiei din 28 octombrie 1983 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a articolelor 2 și 14 din Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 al Consiliului privind rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau de export*25);
- Regulamentul (CEE) nr. 3158/83 al Comisiei din 9 noiembrie 1983 privind incidența redevențelor și a drepturilor de licență asupra valorii în vamă*26);
- Regulamentul (CEE) nr. 1751/84 al Comisiei din 13 iunie 1984 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3599/82 al Consiliului*27) privind regimul de admitere temporară, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3693/92*28);
- Regulamentul (CEE) nr. 3548/84 al Comisiei din 17 decembrie 1984 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2763/83 privind regimul care permite transformarea mărfurilor sub control vamal înaintea punerii lor în liberă circulație*29), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2361/87*30);
- Regulamentul (CEE) nr. 1766/85 al Comisiei din 27 iunie 1985 de stabilire a cursurilor de schimb de aplicat pentru determinarea valorii în vamă*31), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 593/91*32);
- Regulamentul (CEE) nr. 3787/86 al Comisiei din 11 decembrie 1986 privind anularea și revocarea autorizațiilor eliberate în cadrul anumitor regimuri vamale cu impact economic*33);
- Regulamentul (CEE) nr. 3799/86 al Comisiei din 12 decembrie 1986 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1430/79 al Consiliului privind rambursarea sau drepturilor de import sau de export*34);
- Regulamentul (CEE) nr. 2458/87 al Comisiei din 31 iulie 1987 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2473/86 al Consiliului privind regimul de perfecționare pasivă și sistemul de schimburi standard*35), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3692/92*36);
- Regulamentul (CEE) nr. 4128/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a tutunului flue-cured de tip Virginia, light air-cured de tip Burley, inclusiv hibridii Burley, light air-cured de tip Maryland și fire-cured clasificat în subpozițiile tarifare 2401 10 10 - 2401 10 49, 2401 10 49 și 2401 20 10 - 2401 20 49 din Nomenclatura Combinată*37);
- Regulamentul (CEE) nr. 4129/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare în subpozițiile tarifare din Nomenclatura Combinată menționate în anexa C la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Iugoslavia a anumitor animale vii din specia bovine domestice și a unor anumite tipuri de carne din specia bovine*38);
- Regulamentul (CEE) nr. 4130/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a strugurilor de masă proaspete din soiul Emperor (Vitis vinifera cv) în subpoziția tarifară 0806 10 11 din Nomenclatura Combinată*39);
- Regulamentul (CEE) nr. 4131/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a vinurilor de Porto, Madeira, Xeres, muscatel de Setubal și Tokay (Aszu și Szamorodni) în subpozițiile tarifare 2204 21 41, 2204 21 51, 2204 29 41, 2204 29 45, 2204 29 51 și 2204 29 55 din Nomenclatura Combinată*40), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2490/91*41);

- Regulamentul (CEE) nr. 4132/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a whisky-ului bourbon în subpozițiile tarifare 2208 30 11 și 2208 30 19 din Nomenclatura Combinată*42);
- Regulamentul (CEE) nr. 4133/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a vodcii în subpozițiile tarifare 2208 90 31 și 2208 90 59 din Nomenclatura Combinată, importată în Comunitate, în condițiile tarifare prevăzute în acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și republica Finlanda cu privire la schimburile reciproce de vinuri și băuturi spirtoase*43);
- Regulamentul (CEE) nr. 4134/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a preparatelor cunoscute sub numele de "brânză topită" în subpoziția tarifară 2106 90 10 din Nomenclatura Combinată*44);
- Regulamentul (CEE) nr. 4135/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a azotatului de sodiu natural și a azotatului de potasiu natural în subpozițiile tarifare 3102 50 10, respectiv 3105 91 10 din Nomenclatura Combinată*45);
- Regulamentul (CEE) nr. 4136/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a cailor destinați sacrificării în subpoziția tarifară 0101 19 10 din Nomenclatura Combinată*46);
- Regulamentul (CEE) nr. 4137/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de clasificare a mărfurilor în subpozițiile tarifare 0408 11 90, 0408 91 90, 0408 99 90, 1106 20 10, 2501 00 51, 3502 10 10 și 3502 90 10 din Nomenclatura Combinată*47);
- Regulamentul (CEE) nr. 4138/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a cartofilor, a porumbului dulce, a anumitor cereale și a anumitor fructe și semințe oleaginoase la import sub un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale pentru înșămânțare*48);
- Regulamentul (CEE) nr. 4139/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a anumitor produse petroliere la import sub un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale*49);
- Regulamentul (CEE) nr. 4140/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a țesăturilor pentru site, neconfectionate, în subpoziția 5911 20 00 din Nomenclatura Combinată*50);
- Regulamentul (CEE) nr. 4141/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a produselor destinate anumitor categorii de aeronave sau de nave la import sub un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale*51), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1418/81*52);
- Regulamentul (CEE) nr. 4142/87 al Comisiei din 9 decembrie 1987 de stabilire a condițiilor de admitere a anumitor mărfuri la import sub un tratament tarifar favorabil datorită destinației lor finale*53), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3803/92*54);
- Regulamentul (CEE) nr. 693/88 al Comisiei din 4 martie 1988 de definire a noțiunii de produse originare în scopul aplicării preferințelor tarifare acordate de Comunitatea Economică Europeană anumitor produse provenind din țări în curs de dezvoltare*55), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3660/92*56);
- Regulamentul (CEE) nr. 809/88 al Comisiei din 14 martie 1988 de definire a noțiunii de produse originare și a metodelor de cooperare administrativă aplicabile importurilor în Comunitate a produselor din teritoriile ocupate*57), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2774/88*58);
- Regulamentul (CEE) nr. 4027/88 al Comisiei din 21 decembrie 1988 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a regimului de admitere temporară containerelor*59), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3348/89*60);
- Regulamentul (CEE) nr. 288/89 al Comisiei din 3 februarie 1989 de stabilire a originii circuitelor integrate*61);
- Regulamentul (CEE) nr. 597/89 al Comisiei din 8 martie 1989 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2144/87 al Consiliului privind datoria vamală*62);
- Regulamentul (CEE) nr. 2071/89 al Comisiei din 11 iulie 1989 privind stabilirea originii fotocopiatoarelor cu sistem optic sau de tip prin contact*63);
- Regulamentul (CEE) nr. 3850/89 al Comisiei din 15 decembrie 1989 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 802/68 al Consiliului din 27 iunie 1968 privind definirea unitară a originii mărfurilor în cazul anumitor produse agricole care beneficiază de regimuri speciale de import*64);
- Regulamentul (CEE) nr. 2561/90 al Comisiei din 30 iulie 1990 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2503/88 al Consiliului privind antrepozitele vamale*65), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3001/92 al Comisiei*66);
- Regulamentul (CEE) nr. 2562/90 al Comisiei din 30 iulie 1990 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2504/88 al Consiliului privind zonele libere și antrepozitele libere*67), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2485/91 al Comisiei*68);
- Regulamentul (CEE) nr. 2883/90 al Comisiei din 5 octombrie 1990 de stabilire a originii sucului de struguri*69);
- Regulamentul (CEE) nr. 2884/90 al Comisiei din 5 octombrie 1990 de stabilire a originii anumitor mărfuri obținute din ouă*70);
- Regulamentul (CEE) nr. 3561/90 al Comisiei din 11 decembrie 1990 de stabilire a originii anumitor produse ceramice*71);
- Regulamentul (CEE) nr. 3620/90 al Comisiei din 14 decembrie 1990 de stabilire a originii cârnii și subproduselor din carne, proaspete, refrigerate sau congelate, din anumite specii de animale domestice*72);
- Regulamentul (CEE) nr. 3672/90 al Comisiei din 18 decembrie 1990 de stabilire a originii rulmenților cu bile, cu role sau cu ace*73);
- Regulamentul (CEE) nr. 3716/90 al Comisiei din 19 decembrie 1990 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 4046/89 al Consiliului privind garanțiile ce trebuie furnizate pentru asigurarea plății unei datorii vamale*74);
- Regulamentul (CEE) nr. 3796/90 al Comisiei din 21 decembrie 1990 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1714/90 al Consiliului privind informațiile furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre cu privire la clasificarea mărfurilor în Nomenclatura Combinată*75), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2674/92*76);
- Regulamentul (CEE) nr. 1364/91 al Comisiei din 24 mai 1991 de stabilire a originii materialelor textile și a articolelor din textile încadrate la secțiunea IX din Nomenclatura Combinată*77);
- Regulamentul (CEE) nr. 1365/91 al Comisiei din 24 mai 1991 de stabilire a originii vigoinei, pâslei și a materialelor nețesute impregnate, a articolelor de îmbrăcăminte din piele, a încălțămintei și a curelelor de ceas din material textil*78);
- Regulamentul (CEE) nr. 1593/91 al Comisiei din 12 iunie 1991 privind aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind utilizarea în Comunitate a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit*79);
- Regulamentul (CEE) nr. 1656/91 al Comisiei din 13 iunie 1991 de stabilire a unor dispoziții speciale aplicabile anumitor tipuri de operații de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal*80);

- Regulamentul (CEE) nr. 2164/91 al Comisiei din 23 iulie 1991 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului privind recuperarea a posteriori a drepturilor de import sau de export care nu au fost impuse persoanei pasibile de plată pentru mărfurile declarate pentru un regim vamal care presupune obligația de plată a acestor drepturi*81);
- Regulamentul (CEE) nr. 2228/91 al Comisiei din 26 iunie 1991 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1999/85 privind regimul de perfecționare activă*82), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3709/92*83);
- Regulamentul (CEE) nr. 2249/91 al Comisiei din 25 iulie 1991 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1855/89 al Consiliului privind admiterea temporară a mijloacelor de transport*84);
- Regulamentul (CEE) nr. 2365/91 al Comisiei din 31 iulie 1991 de stabilire a condițiilor de utilizare a carnetului ATA pentru admiterea temporară a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității sau la exportul temporar de pe acest teritoriu*85);
- Regulamentul (CEE) nr. 3717/91 al Comisiei din 18 decembrie 1991 de stabilire a listei mărfurilor care pot beneficia de regimul care permite transformarea sub control vamal înainte de punerea lor în liberă circulație*86), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 209/93*87);
- Regulamentul (CEE) nr. 343/92 al Comisiei din 22 ianuarie 1992 de definire a noțiunii de produse originare și a metodelor de cooperare administrativă aplicabile la importul în Comunitate al produselor originare din Croația și Slovenia și din Republicile Iugoslave Bosnia-Herțegovina și Macedonia*88), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3660/92*89);
- Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 al Comisiei din 12 aprilie 1992 de stabilire a dispozițiilor de aplicare și a măsurilor de simplificare a regimului de tranzit comunitar*90), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3712/92*91);
- Regulamentul (CEE) nr. 1823/92 al Comisiei din 3 iulie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului privind eliminarea controalelor și a formalităților aplicabile bagajelor de mână și de cală aparținând persoanelor care efectuează un zbor intracomunitar, precum și bagajelor persoanelor care efectuează o traversare maritimă intracomunitară*92);
- Regulamentul (CEE) nr. 2453/92 al Comisiei din 31 iulie 1992 privind dispozițiile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 717/91 al Consiliului privind documentul administrativ unic*93), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 607/93*94);
- Regulamentul (CEE) nr. 2674/92 al Comisiei din 15 septembrie 1992 de completare a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1715/90 al Consiliului privind informațiile tarifare furnizate de către autoritățile vamale ale statelor membre privind clasificarea mărfurilor în nomenclatura vamală*95);
- Regulamentul (CEE) nr. 2713/92 al Comisiei din 17 septembrie 1992 privind circulația mărfurilor între anumite părți ale teritoriului vamal al Comunității*96);
- Regulamentul (CEE) nr. 3269/92 al Comisiei din 10 noiembrie 1992 de stabilire a anumitor dispoziții de aplicare a articolelor 161, 182 și 183 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar în ceea ce privește regimul de export, reexportul și mărfurile care ies de pe teritoriul vamal al Comunității*97);
- Regulamentul (CEE) nr. 3566/92 al Comisiei din 8 decembrie 1992 privind documentele ce trebuie utilizate în vederea aplicării măsurilor comunitare ce presupun verificarea utilizării și/sau destinației mărfurilor*98);
- Regulamentul (CEE) nr. 3689/92 al Comisiei din 21 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind utilizarea în interiorul Comunității a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit și a Regulamentului (CEE) nr. 3599/82 al Consiliului privind regimul de admitere temporară*99);
- Regulamentul (CEE) nr. 3691/92 al Comisiei din 21 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind utilizarea în interiorul Comunității a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit și a Regulamentului (CEE) nr. 3599/82 al Consiliului privind regimul de admitere temporară*100);
- Regulamentul (CEE) nr. 3710/92 al Comisiei din 21 decembrie 1992 de stabilire a procedurilor pentru transferul mărfurilor sau produselor care se află sub regimul de perfecționare activă, sistemul cu suspendare*101);
- Regulamentul (CEE) nr. 3903/92 al Comisiei din 21 decembrie 1992 privind cheltuielile de transport aerian*102).

*1) JO L 7, 10.1.1970, p. 6.

*2) JO L 279, 24.12.1970, p. 35.

*3) JO L 36, 13.2.1971, p. 10.

*4) JO L 95, 28.4.1971, p. 11.

*5) JO L 315, 16.11.1973, p. 34.

*6) JO L 335, 4.12.1976, p. 1.

*7) JO L 20, 27.1.1979, p. 1.

*8) JO L 320, 22.11.1991, p. 19.

*9) JO L 154, 21.6.1980, p. 3.

*10) JO L 154, 21.6.1980, p. 14.

*11) JO L 62, 8.3.1991, p. 24.

*12) JO L 154, 21.6.1980, p. 16.

*13) JO L 101, 27.4.1993, p. 7.

*14) JO L 161, 26.6.1980, p. 3.

*15) JO L 335, 12.12.1980, p. 1.

*16) JO L 267, 29.9.1990, p. 36.

*17) JO L 335, 12.12.1980, p. 62.

*18) JO L 124, 15.5.1990, p. 32.

*19) JO L 59, 5.3.1981, p. 1.

*20) JO L 154, 13.6.1981, p. 26.

*21) JO L 321, 21.11.1990, p. 6.

*22) JO L 28, 5.2.1982, p. 38.

*23) JO L 204, 28.7.1983, p. 63.

*24) JO L 156, 7.6.1982, p. 1.

*25) JO L 297, 29.10.1983, p. 13.

*26) JO L 309, 10.11.1983, p. 19.
*27) JO L 171, 29.6.1984, p. 1.
*28) JO L 374, 22.12.1992, p. 28.
*29) JO L 331, 19.12.1984, p. 5.
*30) JO L 215, 5.8.1987, p. 9.
*31) JO L 168, 28.6.1985, p. 21.
*32) JO L 66, 13.3.1991, p. 14.
*33) JO L 350, 12.12.1986, p. 14.
*34) JO L 352, 13.12.1986, p. 19.
*35) JO L 230, 17.8.1987, p. 1.
*36) JO L 374, 22.12.1992, p. 26.
*37) JO L 387, 31.12.1987, p. 1.
*38) JO L 387, 31.12.1987, p. 9.
*39) JO L 387, 31.12.1987, p. 16.
*40) JO L 387, 31.12.1987, p. 22.
*41) JO L 231, 20.8.1991, p. 1.
*42) JO L 387, 31.12.1987, p. 36.
*43) JO L 387, 31.12.1987, p. 42.
*44) JO L 387, 31.12.1987, p. 48.
*45) JO L 387, 31.12.1987, p. 54.
*46) JO L 387, 31.12.1987, p. 60.
*47) JO L 387, 31.12.1987, p. 63.
*48) JO L 387, 31.12.1987, p. 67.
*49) JO L 387, 31.12.1987, p. 70.
*50) JO L 387, 31.12.1987, p. 74.
*51) JO L 387, 31.12.1987, p. 76.
*52) JO L 135, 30.5.1991, p. 28.
*53) JO L 387, 31.12.1987, p. 82.
*54) JO L 384, 30.12.1992, p. 15.
*55) JO L 77, 22.3.1988, p. 77.
*56) JO L 370, 19.12.1992, p. 11.
*57) JO L 86, 30.3.1988, p. 1.
*58) JO L 249, 8.9.1988, p. 5.
*59) JO L 355, 23.12.1988, p. 22.
*60) JO L 323, 8.11.1989, p. 17.
*61) JO L 33, 4.2.1989, p. 23.
*62) JO L 65, 9.3.1989, p. 11.
*63) JO L 196, 12.7.1989, p. 24.
*64) JO L 374, 22.12.1989, p. 8.
*65) JO L 246, 10.9.1990, p. 1.
*66) JO L 301, 17.10.1992, p. 16.
*67) JO L 246, 10.9.1990, p. 33.
*68) JO L 228, 17.8.1991, p. 34.
*69) JO L 276, 6.10.1990, p. 13.
*70) JO L 276, 6.10.1990, p. 14.
*71) JO L 347, 12.12.1990, p. 10.
*72) JO L 351, 15.12.1990, p. 25.
*73) JO L 356, 19.12.1990, p. 30.
*74) JO L 358, 21.12.1990, p. 48.
*75) JO L 365, 28.12.1990, p. 17.
*76) JO L 271, 16.9.1992, p. 5.
*77) JO L 130, 25.5.1991, p. 18.
*78) JO L 130, 25.5.1991, p. 28.
*79) JO L 148, 13.6.1991, p. 11.
*80) JO L 151, 15.6.1991, p. 39.
*81) JO L 201, 24.7.1991, p. 16.
*82) JO L 210, 31.7.1991, p. 1.
*83) JO L 378, 23.12.1992, p. 6.
*84) JO L 204, 27.7.1991, p. 31.
*85) JO L 216, 3.8.1991, p. 24.
*86) JO L 351, 20.12.1991, p. 23.
*87) JO L 25, 2.2.1993, p. 18.
*88) JO L 38, 14.2.1992, p. 1.
*89) JO L 370, 19.12.1992, p. 11.
*90) JO L 132, 16.5.1992, p. 1.
*91) JO L 378, 23.12.1992, p. 15.
*92) JO L 185, 4.7.1992, p. 8.
*93) JO L 249, 28.8.1992, p. 1.
*94) JO L 65, 17.3.1993, p. 5.
*95) JO L 271, 16.9.1992, p. 1.

- *96) JO L 275, 18.9.1992, p. 11.
- *97) JO L 326, 12.11.1992, p. 11.
- *98) JO L 362, 11.12.1992, p. 11.
- *99) JO L 374, 22.12.1992, p. 14.
- *100) JO L 374, 22.12.1992, p. 25.
- *101) JO L 378, 23.12.1992, p. 9.
- *102) JO L 393, 31.12.1992, p. 1.

ART. 914

Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

ART. 915

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Regulamentul se aplică de la 1 ianuarie 1994.

Articolul 791 alineatul (2) se abrogă de la 1 ianuarie 1995.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 iulie 1993.

Pentru Comisie
Christiane SCRIVENER
Membru al Comisiei

DISPOZIȚII PRIVIND APLICAREA CODULUI VAMAL COMUNITAR

ANEXE

Anexele se găsesc în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 - Partea a II-a.